Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B ►M9 REGULAMENTUL (UE) NR. 575/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 iunie 2013

privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ◄

►C2 (Text cu relevanță pentru SEE) ◄

(JO L 176, 27.6.2013, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul delegat (UE) 2015/62 al Comisiei din 10 octombrie 2014	L 11	37	17.1.2015
►M2	Regulamentul (UE) 2016/1014 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016	L 171	153	29.6.2016
►M3	Regulamentul delegat (UE) 2017/2188 al Comisiei din 11 august 2017	L 310	1	25.11.2017
►M4	Regulamentul (UE) 2017/2395 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017	L 345	27	27.12.2017
►M5	Regulamentul (UE) 2017/2401 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017	L 347	1	28.12.2017
►M6	Regulamentul delegat (UE) 2018/405 al Comisiei din 21 noiembrie 2017	L 74	3	16.3.2018
►M7	Regulamentul (UE) 2019/630 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019	L 111	4	25.4.2019
►M8	Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019	L 150	1	7.6.2019
►M9	Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019	L 314	1	5.12.2019
►M10	Regulamentul (UE) 2020/873 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2020	L 204	4	26.6.2020
►M11	Regulamentul delegat (UE) 2021/424 al Comisiei din 17 decembrie 2019	L 84	1	11.3.2021
►M12	Regulamentul (UE) 2021/558 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2021	L 116	25	6.4.2021

►**M13**	Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1043 al Comisiei din 24 iunie 2021	L 225	52	25.6.2021

rectificat prin:

►**C1** Rectificare, JO L 208, 2.8.2013, p. 68 (575/2013)
►**C2** Rectificare, JO L 321, 30.11.2013, p. 6 (575/2013)
►**C3** Rectificare, JO L 20, 25.1.2017, p. 2 (575/2013)
►**C4** Rectificare, JO L 335, 13.10.2020, p. 20 (2019/630)
►**C5** Rectificare, JO L 405, 2.12.2020, p. 79 (2019/2033)
►**C6** Rectificare, JO L 65, 25.2.2021, p. 63 (2019/876)
►**C7** Rectificare, JO L 398, 11.11.2021, p. 40 (2019/876)

▼B

▼M9

REGULAMENTUL (UE) NR. 575/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 iunie 2013

privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012

▼C2

(Text cu relevanţă pentru SEE)

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIŢII GENERALE

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIŢII

▼M8

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește reguli uniforme privind cerinţele prudenţiale generale pe care trebuie să le îndeplinească instituţiile, societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte supravegheate în temeiul Directivei 2013/36/UE, în ceea ce privește următoarele elemente:

(a) cerinţe de fonduri proprii referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de credit, ale riscului de piaţă, ale riscului operaţional, ale riscului de decontare și ale efectului de levier;

(b) cerinţe de limitare a expunerilor mari;

(c) cerinţe de lichiditate referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de lichiditate;

(d) cerinţe de raportare referitoare la literele (a), (b) și (c);

(e) cerinţe referitoare la publicarea informaţiilor.

Prezentul regulament stabilește reguli uniforme referitoare la cerinţele privind fondurile proprii și pasivele eligibile pe care trebuie să le îndeplinească entităţile de rezoluţie care sunt instituţii de importanţă sistemică globală (G-SII) sau care fac parte din G-SII și filialele semnificative ale G-SII din afara UE.

Prezentul regulament nu reglementează cerinţele de publicare pentru autorităţile competente în domeniul reglementării și al supravegherii prudenţiale a instituţiilor, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2013/36/UE.

Articolul 2

Competenţe de supraveghere

(1) Pentru asigurarea respectării prezentului regulament, autorităţile competente deţin competenţele și urmează procedurile prevăzute în Directiva 2013/36/UE și în prezentul regulament.

▼M8

(2) Pentru asigurarea respectării prezentului regulament, autoritățile de rezoluție dețin competențele și urmează procedurile prevăzute în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) și în prezentul regulament.

(3) Pentru asigurarea respectării cerințelor privind fondurile proprii și pasivele eligibile, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție cooperează între ele.

(4) Pentru a asigura conformitatea în cadrul competențelor lor respective, Comitetul Unic de Rezoluție, instituit prin articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), și Banca Centrală Europeană, în ceea ce privește aspectele legate de atribuțiile care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ([3]), asigură schimbul regulat și fiabil de informații relevante.

▼M9

(5) La aplicarea dispozițiilor prevăzute la articolul 1 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) cu privire la firmele de investiții menționate la respectivele alineate, autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 5 din Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului ([5]), tratează firmele de investiții respective ca și când acestea ar fi „instituții” în sensul prezentului regulament.

▼C2

Articolul 3

Aplicarea unor cerințe mai stricte de către instituții

Prezentul regulament nu împiedică instituțiile să dețină fonduri proprii și componente ale acestora care depășesc cerințele prezentului regulament, sau să aplice măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezentul regulament.

([1]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

([4]) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

([5]) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64).

▼C2

Articolul 4

Definiţii

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiţii:

▼M9

1. „instituţie de credit” înseamnă o întreprindere a cărei activitate constă în oricare dintre următoarele:

   (a) atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu;

   (b) desfășurarea oricăreia dintre activităţile menţionate la punctele 3 și 6 din secţiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), în cazul în care este îndeplinită una dintre condiţiile următoare, dar întreprinderea nu este un comerciant de mărfuri și de certificate de emisii, un organism de plasament colectiv sau o întreprindere de asigurare:

      (i) valoarea totală a activelor consolidate ale întreprinderii este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR;

      (ii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grupul respectiv, care la nivel individual au active totale mai mici de 30 de miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activităţile menţionate la punctele 3 și 6 din secţiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR; sau

      (iii) valoarea totală a activelor întreprinderii este mai mică de 30 de miliarde EUR, întreprinderea face parte dintr-un grup, iar valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup care desfășoară oricare dintre activităţile menţionate la punctele 3 și 6 din secţiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR, în cazul în care supraveghetorul consolidant, în consultare cu colegiul de supraveghetori, decide astfel pentru a contracara eventualele riscuri de eludare și eventualele riscuri la adresa stabilităţii financiare a Uniunii;

   în înţelesul literei (b) punctele (ii) și (iii), în cazul în care întreprinderea face parte dintr-un grup dintr-o ţară terţă, activele totale ale fiecărei sucursale a grupului dintr-o ţară terţă autorizate în Uniune sunt incluse în valoarea totală combinată a activelor tuturor întreprinderilor din grup;

2. „firmă de investiţii” înseamnă o firmă de investiţii astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE care este autorizată în conformitate cu directiva respectivă, excluzând instituţiile de credit;

([1]) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind pieţele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

▼M9

3. „instituţie” înseamnă o instituţie de credit autorizată în temeiul articolului 8 din Directiva 2013/36/UE sau o întreprindere astfel cum este menţionată la articolul 8a alineatul (3) din respectiva directivă;

_____

▼C2

5. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activităţii de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ([1]);

6. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;

▼M8

7. „organism de plasament colectiv” sau „OPC” înseamnă un OPCVM, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), sau un fond de investiţii alternative (FIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]);

▼C2

8. „entitate din sectorul public” înseamnă un organism administrativ fără caracter comercial subordonat administraţiilor centrale, administraţiilor regionale, autorităţilor locale sau autorităţilor care exercită aceleași atribuţii ca și autorităţile regionale și locale, sau o întreprindere necomercială deţinută sau înființată și finanţată de administraţiile centrale, de administraţiile regionale sau de autorităţile locale și care beneficiază de acorduri de garantare explicite și care poate include organisme autonome guvernate prin lege și aflate sub supraveghere publică;

9. „organ de conducere” înseamnă organ de conducere astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 7 din Directiva 2013/36/UE;

10. „conducere superioară” înseamnă conducere superioară astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) punctul 9 din Directiva 2013/36/UE;

11. „risc sistemic” înseamnă risc sistemic astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2013/36/UE;

([1]) JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

([2]) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

([3]) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiţii alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

▼C2

12. „risc de model” înseamnă risc de model astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) punctul 11 din Directiva 2013/36/UE;

▼M5

13. „inițiator” înseamnă un inițiator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2017/2402 ([1]);

14. „sponsor” înseamnă un sponsor astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

14a. „creditor inițial” înseamnă un creditor inițial astfel cum este definit la articolul 2 punctul 20 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

▼C2

15. „întreprindere-mamă” înseamnă:

(a) o întreprindere-mamă în sensul articolelor 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;

(b) în sensul titlului VII capitolul 3 secțiunea II și capitolul 4 secțiunea II și al titlului VIII din Directiva 2013/36/UE și al părții a cincea din prezentul regulament, o întreprindere-mamă în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE, precum și orice întreprindere care exercită în mod efectiv o influență dominantă asupra altei întreprinderi;

16. „filială” înseamnă:

(a) o întreprindere-filială în sensul articolelor 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;

(b) o întreprindere-filială în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE și orice întreprindere asupra căreia o întreprindere-mamă exercită în mod efectiv o influență dominantă;

Filialele unei filiale se consideră, de asemenea, filiale ale întreprinderii care este întreprinderea-mamă inițială;

17. „sucursală” înseamnă un punct de lucru care reprezintă o parte dependentă din punct de vedere juridic de o instituție și care desfășoară direct toate sau unele dintre tranzacțiile specifice activității instituțiilor;

18. „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă în deținerea sau administrarea de bunuri, administrarea de servicii de prelucrare a datelor sau o activitate similară care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor instituții;

([1]) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

▼C2

19. „societate de administrare a activelor” înseamnă o societate de administrare a activelor în sensul articolului 2 punctul 5 din Directiva 2002/87/CE sau un AFIA astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, inclusiv, cu excepţia cazului în care se specifică altfel, entităţi din ţări terţe care desfăşoară activităţi similare şi care fac obiectul legislaţiei unei ţări terţe care aplică cerinţe de supraveghere și de reglementare cel puţin echivalente cu cele aplicate în Uniune;

▼M8

20. „societate financiară holding” înseamnă o instituţie financiară ale cărei filiale sunt în exclusivitate sau în principal instituţii sau instituţii financiare și care nu este o societate financiară holding mixtă; filialele unei instituţii financiare sunt în principal instituţii sau instituţii financiare dacă cel puţin una dintre acestea este o instituţie și dacă un procent mai mare de 50 % din capitalul social, activele consolidate, veniturile, personalul sau dintr-un alt indicator al instituţiei financiare considerat relevant de către autoritatea competentă este asociat filialelor care sunt instituţii sau instituţii financiare;

▼C2

21. „societate financiară holding mixtă” înseamnă o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE;

22. „societate holding cu activitate mixtă” înseamnă o întreprindere-mamă, alta decât o societate financiară holding, o instituţie sau o societate financiară holding mixtă, ale cărei filiale includ cel puţin o instituţie;

23. „întreprindere de asigurare dintr-o ţară terţă” înseamnă o întreprindere de asigurare dintr-o ţară terţă astfel cum este definită la articolul 13 punctul 3 din Directiva 2009/138/CE;

24. „întreprindere de reasigurare dintr-o ţară terţă” înseamnă o întreprindere de reasigurare dintr-o ţară terţă astfel cum este definită la articolul 13 punctul 6 din Directiva 2009/138/CE;

25. „firmă de investiţii recunoscută din ţări terţe” înseamnă o firmă care îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) în cazul în care ar fi stabilită în Uniune, s-ar încadra în definiţia firmei de investiţii;

(b) este autorizată într-o ţară terţă;

(c) intră sub incidenţa și respectă regulile prudenţiale considerate de autorităţile competente ca fiind cel puţin la fel de stricte ca cele prevăzute în prezentul regulament sau în Directiva 2013/36/UE;

▼M9

26. „instituţie financiară” înseamnă o întreprindere, alta decât o instituţie și alta decât un holding pur industrial, a cărei activitate principală constă în dobândirea de deţineri sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activităţi enumerate la punctele 2-12 și punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o firmă de investiţii, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o societate de investiţii holding, o instituţie de plată

▼M9

în sensul Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) literele (f) și (g) din Directiva 2009/138/CE;

▼C2

27. „entitate din sectorul financiar” înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) o instituţie;

(b) o instituţie financiară;

(c) o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare inclusă în situaţia financiară consolidată a unei instituţii;

(d) o întreprindere de asigurare;

(e) o întreprindere de asigurare dintr-o ţară terţă;

(f) o întreprindere de reasigurare;

(g) o întreprindere de reasigurare dintr-o ţară terţă;

(h) o societate holding de asigurare, astfel cum este definită la articolul 212 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2009/138/CE;

(k) o întreprindere exclusă din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în conformitate cu articolul 4 din directiva menţionată;

(l) o întreprindere dintr-o ţară terţă cu o activitate principală comparabilă cu a oricăreia dintre entităţile menţionate la literele (a)-(k) de mai sus;

▼M8

28. „instituţie-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o instituţie dintr-un stat membru care are ca filială o instituţie, o instituţie financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare sau care deţine o participaţie într-o instituţie, instituţie financiară sau întreprindere prestatoare de servicii auxiliare și care nu este la rândul său o filială a unei alte instituţii autorizate în același stat membru sau a unei societăţi financiare holding sau societăţi financiare holding mixte înființate în același stat membru;

▼C2

29. „instituţie-mamă din UE” înseamnă o instituţie-mamă dintr-un stat membru care nu este filială a unei alte instituţii autorizate în orice stat membru sau a unei societăţi financiare holding sau societăţi financiare holding mixte înființate în orice stat membru;

([1]) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieţei interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

▼M9

29a. „firmă de investiţii-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o întreprindere-mamă dintr-un stat membru care este o firmă de investiţii;

29b. „firmă de investiţii-mamă din UE” înseamnă o întreprindere-mamă din UE care este o firmă de investiţii;

▼M8

29c. „instituţie de credit-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o instituţie-mamă dintr-un stat membru care este o instituţie de credit;

29d. „instituţie de credit-mamă din UE” înseamnă o instituţie-mamă din UE care este o instituţie de credit;

▼C2

30. „societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o societate financiară holding care nu este la rândul său o filială a unei instituţii autorizate în același stat membru sau a unei societăţi financiare holding sau societăţi financiare holding mixte înființate în același stat membru;

31. „societate financiară holding-mamă din UE” înseamnă o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru care nu este o filială a unei instituţii autorizate în orice stat membru ori a unei alte societăţi financiare holding sau societăţi financiare holding mixte înființate în orice stat membru;

32. „societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o societate financiară holding mixtă care nu este la rândul său o filială a unei instituţii autorizate în același stat membru sau a unei societăţi financiare holding sau societăţi financiare holding mixte înființat în același stat membru;

33. „societate financiară holding mixtă-mamă din UE” înseamnă o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, care nu este o filială a unei instituţii autorizate în orice stat membru ori a unei alte societăţi financiare holding sau societăţi financiare holding mixte înființate în orice stat membru;

34. „contraparte centrală” sau „CPC” înseamnă o CPC astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

35. „participaţie” înseamnă o participaţie în sensul articolului 17 prima teză din A patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăţi comerciale ([1]) sau deţinerea, în mod direct sau indirect, a cel puţin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi;

36. „deţinere calificată” înseamnă o deţinere directă sau indirectă într-o întreprindere care reprezintă cel puţin 10 % din capital sau din drepturile de vot sau care face posibilă exercitarea unei influenţe semnificative asupra administrării întreprinderii respective;

([1]) JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

▼C2

37. „control” înseamnă relaţia dintre o întreprindere-mamă și o filială, așa cum este definită la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE, sau standarde contabile aplicabile instituţiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002, sau o relaţie similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;

38. „legături strânse” înseamnă o situaţie în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate între ele în oricare dintre următoarele modalităţi:

(a) printr-o participaţie reprezentând deţinerea, directă sau prin intermediul controlului, a cel puţin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi

(b) prin control;

(c) printr-o legătură permanentă între ambele sau toate aceste persoane și aceeași a persoană terţă printr-o relaţie de control;

39. „grup de clienţi aflaţi în legătură” înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) două sau mai multe persoane fizice sau juridice care, până la proba contrarie, constituie un singur risc, pentru că una dintre ele, direct sau indirect, deţine controlul asupra celeilalte sau celorlalte;

(b) două sau mai multe persoane fizice sau juridice între care nu există o relaţie de control, astfel cum este descrisă la litera (a), dar care trebuie să fie considerate ca reprezentând un singur risc deoarece legătura dintre ele este atât de strânsă încât, în cazul în care una dintre aceste persoane s-ar confrunta cu probleme financiare, în special dificultăţi de finanţare sau de rambursare, și cealaltă sau toate celelalte persoane ar întâmpina probabil dificultăţi de finanţare sau de rambursare;

În pofida literelor (a) și (b), în cazul în care o administraţie centrală deţine controlul direct asupra mai multor persoane fizice sau juridice sau se află în legătură strânsă directă cu acestea, grupul format din administraţia centrală și toate persoanele fizice sau juridice controlate direct sau indirect de aceasta în conformitate cu litera (a), sau aflate în strânsă legătură cu aceasta în conformitate cu litera (b), poate fie considerat că nu constituie un grup de clienţi aflaţi în legătură. În schimb, existenţa unui grup de clienţi aflaţi în legătură format din administraţia centrală și alte persoane fizice sau juridice poate fi evaluată separat pentru fiecare dintre persoanele aflate sub controlul direct al acesteia în conformitate cu litera (a), sau aflate în strânsă legătură directă cu aceasta în conformitate cu litera (b), și pentru toate persoanele fizice și juridice aflate sub controlul respectivei persoane în conformitate cu litera (a) sau aflate în strânsă legătură cu respectiva persoană în conformitate cu litera (b), inclusiv administraţia centrală. Aceeași regulă se aplică și administraţiilor regionale sau autorităţilor locale care intră sub incidenţa articolului 115 alineatul (2).

▼M8

Două sau mai multe persoane fizice sau juridice care îndeplinesc condiţiile stabilite la litera (a) sau (b) ca urmare a expunerii directe la același CPC pentru activităţi de compensare nu sunt considerate ca formând un grup de clienţi aflaţi în legătură;

▼C2

40. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate publică sau un organism recunoscut oficial în dreptul intern, care este împuternicit în temeiul dreptului intern să supravegheze instituţiile ca parte a sistemului de supraveghere existent în statul membru respectiv;

▼M8

41. „supraveghetor consolidant” înseamnă o autoritate competentă responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu articolul 111 din Directiva 2013/36/UE;

▼C2

42. „autorizaţie” înseamnă un instrument eliberat sub orice formă de către autorităţi, prin care se acordă dreptul de a desfășura activitatea;

43. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care o instituţie a fost autorizată;

44. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care o instituţie are o sucursală sau în care prestează servicii;

45. „bănci centrale din cadrul SEBC” înseamnă băncile centrale naţionale care sunt membre ale Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), precum și Banca Centrală Europeană (BCE);

46. „bănci centrale” înseamnă băncile centrale din cadrul SEBC și băncile centrale din ţări terţe;

47. „situaţie consolidată” înseamnă situaţia care rezultă din aplicarea cerinţelor prezentului regulament în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 în cazul unei instituţii, ca și cum respectiva instituţie formează, împreună cu una sau mai multe entităţi, o singură instituţie;

48. „bază consolidată” înseamnă pe baza situaţiei consolidate;

49. „bază subconsolidată” înseamnă pe baza situaţiei consolidate a instituţiei-mamă, a societăţii financiare holding sau a societăţii financiare holding mixt, excluzând un subgrup de entităţi, sau pe baza situaţiei consolidate a unei instituţii-mamă, a unei societăţi financiare holding sau a unei societăţi financiare holding mixte care nu este instituţia-mamă, societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă de cel mai înalt rang.

50. „instrument financiar” înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) un contract care generează simultan un activ financiar, pentru una dintre părţi, și un pasiv financiar sau un titlu de capital pentru cealaltă dintre părţi;

(b) un instrument menţionat în secţiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE;

(c) un instrument financiar derivat;

(d) un instrument financiar primar;

(e) un instrument de numerar.

▼C2

Instrumentele menționate la literele (a), (b) și (c) sunt instrumente financiare numai dacă valoarea lor derivă din prețul unui instrument financiar-suport sau al altui element-suport, dintr-un indicator sau un indice.

▼M9

51. „capital inițial” înseamnă cuantumul și tipurile de fonduri proprii prevăzute la articolul 12 din Directiva 2013/36/UE;

▼C2

52. „risc operațional” înseamnă riscul de pierdere care rezultă fie din utilizarea unor procese, persoane sau sisteme interne inadecvate sau care nu și-au îndeplinit funcția în mod corespunzător, fie din evenimente externe, și care include riscul juridic;

53. „risc de diminuare a valorii creanței” înseamnă riscul ca o creanță să fie redusă prin acordarea de credite, în numerar sau nu, către debitor;

54. „probabilitate de nerambursare” sau „PD” înseamnă probabilitatea ca o contraparte să ajungă în stare de nerambursare în termen de un an;

55. „pierdere în caz de nerambursare” sau „LGD” înseamnă raportul dintre pierderea aferentă unei expuneri în cazul nerambursării de către o contraparte și cuantumul expus la risc în caz de nerambursare;

56. „factor de conversie” înseamnă raportul dintre cuantumul încă netras dintr-un angajament de finanțare care ar putea fi tras și, prin urmare, ar deveni expus la risc în caz de nerambursare față de cuantumul încă netras din angajamentul de finanțare, valoarea angajamentului de finanțare fiind determinată de limita autorizată, cu excepția cazului în care limita neautorizată este mai mare;

57. „diminuare a riscului de credit” înseamnă tehnica folosită de o instituție pentru a reduce riscul de credit asociat unei expuneri sau unor expuneri pe care instituția respectivă continuă să le dețină;

58. „protecție finanțată a creditului” înseamnă o tehnică de diminuare a riscului de credit prin care reducerea riscului de credit asociat expunerii unei instituții derivă din dreptul respectivei instituții, în cazul neplății de către contraparte sau al unor alte evenimente de credit specificate legate de contraparte, de a lichida sau de a obține transferul, atribuirea sau păstrarea unor active sau cuantumuri sau de a reduce cuantumul expunerii la, sau de a o înlocui cu, diferența dintre cuantumul expunerii și cuantumul unei creanțe asupra instituției;

59. „protecție nefinanțată a creditului” înseamnă o tehnică de diminuare a riscului de credit prin care reducerea riscului de credit asociat expunerii unei instituții derivă din obligația unei părți terțe de a plăti o sumă în cazul neplății de către debitor sau al unor alte evenimente de credit specificate;

▼M9

60. „instrument asimilat numerarului” înseamnă un certificat de depozit, o obligaţiune, inclusiv o obligaţiune garantată, sau orice alt instrument nesubordonat, care a fost emis de o instituţie sau de o firmă de investiţii, pentru care instituţia sau firma de investiţii a primit deja plata completă și care urmează să fie rambursat necondiţionat de către instituţie sau firma de investiţii la valoarea sa nominală;

▼M5

61. „securitizare” înseamnă o securitizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

62. „poziţie din securitizare” înseamnă o poziţie din securitizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 19 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

63. „resecuritizare” înseamnă o resecuritizare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

▼C2

64. „poziţie din resecuritizare” înseamnă o expunere faţă de o resecuritizare;

65. „îmbunătăţire a calităţii creditului” înseamnă un aranjament contractual prin care calitatea creditului aferentă unei poziţii dintr-o securitizare se ameliorează faţă de cum ar fi fost aceasta dacă nu s-ar fi oferit îmbunătăţirea, și care include îmbunătăţirea furnizată de tranșele de rang inferior din securitizare sau de alte tipuri de protecţie a creditului;

▼M5

66. „entitate special constituită în scopul securitizării” sau „SSPE” înseamnă o entitate special constituită în scopul securitizării sau o SSPE astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

67. „tranșă” înseamnă o tranșă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 6 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

▼C2

68. „marcarea la piaţă” înseamnă evaluarea poziţiilor la preţuri de închidere direct disponibile, care provin din surse independente, inclusiv cotaţii bursiere, cotaţii electronice sau cotaţii provenite de la mai mulţi brokeri independenţi de renume;

69. „marcarea la model” înseamnă orice evaluare care trebuie raportată la un nivel de referinţă, extrapolată sau calculată în alt mod pornind de la una sau mai multe date de intrare de pe piaţă;

70. „verificare independentă a preţurilor” înseamnă un proces de verificare regulată a preciziei și independenţei preţurilor de piaţă sau a datelor de intrare utilizate pentru marcarea la model;

71. „capital eligibil” înseamnă următoarele:

(a) în sensul părţii a doua titlul III înseamnă suma următoarelor elemente:

(i) fondurile proprii de nivel 1, astfel cum sunt menţionate la articolul 25, fără aplicarea deducerii de la articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (i);

▼C2

(ii) fondurile proprii de nivel 2, astfel cum sunt menţionate la articolul 71, care sunt egale cu sau mai mici de o treime din fondurile proprii de nivel 1, calculate în conformitate cu punctul (i) de la prezentul punct;

▼M8

(b) în sensul articolului 97, înseamnă suma următoarelor elemente:

▼C2

(i) fondurile proprii de nivel 1, astfel cum sunt menţionate la articolul 25;

(ii) fondurile proprii de nivel 2, astfel cum sunt menţionate la articolul 71, care sunt egale cu sau mai mici de o treime din fondurile proprii de nivel 1;

72. „bursă recunoscută” înseamnă o bursă care îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

▼M9

(a) este o piaţă reglementată sau o piaţă dintr-o ţară terţă considerată a fi echivalentă cu o piaţă reglementată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 25 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE;

▼C2

(b) are un mecanism de compensare prin care contractele menţionate în anexa II fac obiectul cerinţelor de marjă zilnică care, în opinia autorităţilor competente, oferă o protecţie corespunzătoare;

73. „beneficii discreţionare de tipul pensiilor” înseamnă beneficii suplimentare de tipul pensiilor asigurate pe o bază discreţionară de o instituţie unui angajat ca parte a pachetului de remuneraţie variabilă al acestuia, care nu include beneficiile datorate garantate angajatului în conformitate cu termenii schemei de pensionare a societăţii;

74. „valoare ipotecară” înseamnă valoarea bunurilor imobile stabilită printr-o evaluare prudentă a valorii de piaţă viitoare a bunurilor, ţinând seama de aspectele sustenabile pe termen lung legate de bunuri, de condiţiile de piaţă normale și locale, de utilizarea curentă și de eventualele utilizări alternative ale bunurilor;

75. „bun imobil locativ” înseamnă o locuinţă care este ocupată de proprietarul sau de locatarul locuinţei, inclusiv dreptul de a locui într-un apartament dintr-o cooperativă imobiliară din Suedia;

76. „valoare de piaţă”, în sensul bunurilor imobile, înseamnă cuantumul estimat care r putea fi plătit în schimbul bunurilor la data evaluării între un cumpărător și un vânzător interesaţi în cadrul unei tranzacţii încheiate în condiţii obiective și de concurenţă normală, în care fiecare parte acţionează în deplină cunoștinţă de cauză, prudent și fără constrângeri;

77. „cadru contabil aplicabil” înseamnă standardele contabile la care este supusă instituţia în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 sau al Directivei 86/635/CEE a Consiliului;

▼C2

78. „rata de nerambursare pe un an” înseamnă raportul dintre numărul de stări de nerambursare constatate în cursul unei perioade care începe cu un an înainte de o dată T și numărul de debitori clasificați în această clasă de rating sau grupă de risc cu un an înainte de acea dată;

79. „finanţare speculativă a bunurilor imobile” înseamnă credite acordate în scopul dobândirii de terenuri în legătură cu bunuri imobile sau al dezvoltării ori al construirii pe acestea, sau în legătură cu acestea, cu intenţia de a le revinde cu profit;

80. „finanţarea comerţului” înseamnă finanţarea, inclusiv garanţiile, asociate schimburilor de bunuri și servicii prin intermediul produselor financiare cu scadenţă fixă pe termen scurt (în general mai mică de un an) fără refinanţare automată;

81. „credite de export sprijinite în mod oficial” înseamnă împrumuturi sau credite pentru a finanţa exportul de mărfuri și servicii pentru care o agenţie oficială de creditare a exportului oferă garanţii, asigurare sau finanţare directă.

82. „acord repo” și „acord reverse repo” înseamnă orice acord în care o instituţie sau contrapartea sa transferă titluri, mărfuri sau drepturi garantate referitoare la proprietatea asupra titlurilor sau a mărfurilor în cazul în care garanţia respectivă este emisă de o bursă recunoscută care deţine drepturile asupra titlurilor sau a mărfurilor, iar acordul nu permite unei instituţii să transfere sau să dea în gaj un anumit titlu sau marfă mai multor contrapărţi în același timp, cu angajamentul de a le răscumpăra, sau la titluri sau mărfuri substituite, prezentând aceleași caracteristici, la un preţ specificat, la o dată viitoare precizată sau care urmează a fi precizată de entitatea care transferă, reprezentând un acord repo pentru instituţia care vinde titlurile sau mărfurile și un acord reverse repo pentru instituţia care le cumpără;

83. „tranzacţie de răscumpărare” înseamnă orice tranzacţie derulată în baza unui „acord repo” sau a unui „acord reverse repo”;

84. „acord repo simplu” înseamnă o tranzacţie de răscumpărare a unui singur activ sau a unor active similare, necomplexe, prin opoziţie cu un coș de active.

85. „poziţii deţinute cu intenţia tranzacţionării” înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) poziţiile în cont propriu și poziţiile provenind din serviciile pentru clienţi și din formarea pieţei;

(b) poziţiile destinate revânzării pe termen scurt;

▼C2

(c) poziţiile destinate să beneficieze de diferenţele, reale sau așteptate pe termen scurt, dintre preţurile de cumpărare și cele de vânzare sau de alte variaţii ale preţurilor sau ale ratei dobânzii;

▼M8

86. „portofoliu de tranzacţionare” înseamnă toate poziţiile pe instrumente financiare și pe mărfuri deţinute de o instituţie, fie cu intenţia tranzacţionării, fie cu scopul de a acoperi poziţiile deţinute cu intenţia tranzacţionării în conformitate cu articolul 104;

▼C2

87. „sistem multilateral de tranzacţionare” înseamnă un sistem multilateral de tranzacţionare astfel cum este definit la articolul 4 punctul 15 din Directiva 2004/39/CE;

88. „contraparte centrală calificată” sau „CPCC” înseamnă o contraparte centrală care fie a fost autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, fie a fost recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv;

89. „fond de garantare” înseamnă un fond instituit de o CPC în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, care este utilizat în conformitate cu articolul 45 din regulamentul respectiv;

90. „contribuţie prefinanţată la fondul de garantare al unei CPC” înseamnă o contribuţie la fondul de garantare al unei CPC, care este plătită de o instituţie;

▼M8

91. „expunere din tranzacţii” înseamnă o expunere curentă incluzând o marjă de variaţie datorată membrului compensator, dar încă neprimită, și orice expunere viitoare potenţială a unui membru compensator sau a unui client la un CPC care rezultă din contractele și tranzacţiile enumerate la articolul 301 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), precum și marja iniţială;

▼C2

92. „piaţă reglementată” înseamnă o piaţă reglementată AEVMP astfel cum este definită la articolul 4 punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;

93. „efect de levier” înseamnă dimensiunea relativă a activelor unei instituţii, a obligaţiilor extrabilanţiere și obligaţiilor contingente de a plăti, de a furniza o prestaţie sau de a oferi garanţii reale, inclusiv obligaţiile ce decurg din finanţări primite, angajamente asumate, instrumente financiare derivate sau acorduri repo, cu excepţia obligaţiilor care pot fi executate numai în timpul lichidării unei instituţii, în raport cu fondurile proprii ale instituţiei respective;

94. „risc asociat folosirii excesive a efectului de levier” înseamnă riscul rezultat din vulnerabilitatea unei instituţii faţă de un efect de levier sau un efect de levier contingent care poate necesita măsuri neplanificate de corectare a planului său de afaceri, inclusiv vânzarea de active în regim de urgenţă, ceea ce ar putea duce la pierderi sau la reevaluări ale activelor rămase;

▼C2

95. „ajustarea pentru riscul de credit” înseamnă cuantumul provizioanelor specifice și generale pentru pierderile din împrumuturi asociate cu riscurile de credit care a fost recunoscută în situaţiile financiare ale instituţiei conform cadrului contabil aplicabil;

▼M8

96. „acoperire internă” înseamnă o poziţie care compensează în mod semnificativ elementele de risc componente între o poziţie din portofoliul de tranzacţionare și una sau mai multe poziţii din afara portofoliului de tranzacţionare sau între două birouri de tranzacţionare;

▼C2

97. „obligaţie de referinţă” înseamnă o obligaţie folosită în vederea stabilirii valorii de decontare în numerar a unui instrument financiar derivat de credit.

98. „instituţie externă de evaluare a creditului” sau „ECAI” înseamnă o agenţie de rating de credit care este înregistrată sau certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agenţiile de rating de credit ([1]) sau o bancă centrală care acordă ratinguri de credit exceptate de la aplicarea dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

99. „ECAI desemnată” înseamnă o ECAI desemnată de către o instituţie;

100. „alte elemente ale rezultatului global acumulate” are același înțeles ca în Standardul Internaţional de Contabilitate (IAS) 1, aplicabil în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

101. „fonduri proprii de bază” înseamnă fondurile proprii de bază în sensul articolului 88 din Directiva 2009/138/CE;

102. „elemente ale fondurilor proprii de nivel 1 specifice întreprinderilor de asigurare” înseamnă elementele fondurilor proprii de bază ale întreprinderilor care fac obiectul cerinţelor Directivei 2009/138/CE, atunci când aceste elemente sunt clasificate de nivel 1 în sensul Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) din directiva menţionată;

103. „elemente ale fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar specifice întreprinderilor de asigurare” înseamnă elementele fondurilor proprii de bază ale întreprinderilor care fac obiectul cerinţelor Directivei 2009/138/CE unde respectivele elemente sunt clasificate drept capital de nivel 1, în sensul Directivei 2009/138/CE în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) din directiva menţionată, iar includerea acestor elemente este limitată prin actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 99 din directiva menţionată;

104. „elemente ale fondurilor proprii de nivel 2 specifice întreprinderilor de asigurare” înseamnă elementele fondurilor proprii de bază ale întreprinderilor care fac obiectul cerinţelor Directivei 2009/138/CE, atunci când aceste elemente sunt clasificate de nivel 2 în sensul Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) din directiva menţionată;

([1]) OJ L 302, 17.11.2009, p. 1.

▼C2

105. „elemente ale fondurilor proprii de nivel 3 specifice întreprinderilor de asigurare” înseamnă elementele ale fondurilor proprii de bază ale întreprinderilor care fac obiectul cerinţelor Directivei 2009/138/CE, atunci când aceste elemente sunt clasificate de nivel 3 în sensul Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 94 alineatul (3) din directiva menţionată;

106. „creanţe privind impozitul amânat” au același înţeles ca în cadrul contabil aplicabil;

107. „creanţe privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare” înseamnă creanţele privind impozitul amânat a căror valoare viitoare poate fi realizată numai dacă instituţia generează profit impozabil în viitor;

108. „datorii privind impozitul amânat” au același înţeles ca în cadrul contabil aplicabil;

109. „activele fondului de pensii cu beneficii determinate” înseamnă activele unui plan sau fond de pensii cu beneficii determinate, după caz, calculate după ce s-a scăzut cuantumul obligaţiilor care decurg din același fond sau plan;

110. „distribuire” înseamnă plata de dividende sau de dobândă sub orice formă;

111. „întreprindere financiară” are același înţeles ca la articolul 13 punctul 25 literele (b) și (d) din Directiva 2009/138/CE;

112. „fonduri pentru riscuri bancare generale” au același înţeles ca la articolul 38 din Directiva 86/635/CEE

113. „fond comercial” are același înţeles ca în cadrul contabil aplicabil;

114. „deţinere indirectă” înseamnă orice expunere faţă de o entitate intermediară care deţine o expunere faţă de instrumentele de capital emise de o entitate din sectorul financiar unde, în eventualitatea în care valoarea instrumentele de capital emise de entitatea din sectorul financiar ar fi redusă în mod permanent, pierderile înregistrate în consecinţă de respectiva instituţie nu ar fi semnificativ diferite de pierderile pe care instituţia le-ar înregistra ca urmare a deţinerii directe a acelor instrumente de capital emise de entitatea din sectorul financiar;

115. „imobilizări necorporale” au același înţeles ca în cadrul contabil aplicabil și includ fondul comercial;

116. „alte instrumente de capital” înseamnă instrumente de capital emise de entităţi din sectorul financiar care nu pot fi considerate drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2, elemente ale fondurilor proprii de nivel 1 specifice întreprinderilor de asigurare, elemente ale fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar specifice întreprinderilor de asigurare, elemente ale fondurilor proprii de nivel 2 specifice întreprinderilor de asigurare sau elemente ale fondurilor proprii de nivel 3 specifice întreprinderilor de asigurare;

117. „alte rezerve” înseamnă rezerve în sensul cadrului contabil aplicabil care fac obiectul obligaţiilor de publicare în temeiul respectivului standard contabil aplicabil, cu excepţia sumelor deja incluse în alte elemente ale rezultatului global acumulate sau în rezultatul reportat;

▼C2

118. „fonduri proprii” înseamnă suma fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii de nivel 2;

119. „instrumente de fonduri proprii” înseamnă instrumentele de capital emise de instituție care se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2;

120. „interes minoritar” înseamnă cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale unei filiale a unei instituții care poate fi atribuit unor persoane fizice sau juridice altele decât cele incluse domeniul de aplicare al consolidării prudențiale a instituției;

121. „profit” are același înțeles ca în cadrul contabil aplicabil;

122. „deținere reciprocă” înseamnă deținerea de către o instituție a unor instrumente de fonduri proprii sau a altor instrumente de capital emise de entități din sectorul financiar, atunci când acestea dețin ele însele instrumente de fonduri proprii emise de instituția respectivă;

123. „rezultat reportat” înseamnă profiturile și pierderile reportate ca urmare a determinării finale a profitului sau pierderii în conformitate cu cadrul contabil aplicabil;

124. „cont de prime de emisiune” are același înțeles ca în cadrul contabil aplicabil;

125. „diferențe temporare” are același înțeles ca în cadrul contabil aplicabil;

126. „deținere sintetică” înseamnă o investiție a unei instituții într-un instrument financiar a cărui valoare este direct legată de valoarea instrumentelor de capital emise de o entitate din sectorul financiar.

127. „sistem de garanții încrucișate” înseamnă un sistem care îndeplinește toate condițiile următoare:

▼M8

(a) instituțiile se încadrează în același sistem instituțional de protecție menționat la articolul 113 alineatul (7) sau sunt permanent afiliate unei case centrale în cadrul unei rețele;

▼C2

(b) instituțiile sunt consolidate prin metoda consolidării globale în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) literele (b), (c) sau (d) sau articolul 1 alineatul (2) din Directiva 83/349/CEE și sunt incluse în supravegherea pe bază consolidată a instituției care este instituția-mamă dintr-un stat membru în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 din prezentul regulament și care face obiectul unei cerințe de fonduri proprii;

(c) instituția-mamă dintr-un stat membru și filialele sunt stabilite în același stat membru și fac obiectul autorizării și supravegherii de către aceeași autoritate competentă;

(d) instituția-mamă dintr-un stat membru și filialele au încheiat un acord de stabilire contractuală sau legală a responsabilităților care protejează instituțiile respective și le garantează, în speță, lichiditatea și solvabilitatea pentru a evita falimentul, în cazul în care este necesar;

▼C2

(e) sunt instituite mecanisme pentru a asigura furnizarea promptă a mijloacelor financiare sub formă de capital și lichiditate dacă acest lucru este impus în acordul de stabilire contractuală sau legală a responsabilităţilor menţionat la litera (d);

(f) adecvarea mecanismelor menţionate la literele (d) și (e) este monitorizată în mod regulat de către autoritatea competentă;

(g) perioada minimă de preaviz pentru ieșirea voluntară a unei filiale din acordul de stabilire a responsabilităţilor este de 10 ani;

(h) autoritatea competentă este împuternicită să interzică o ieșire voluntară a unei filiale din acordul de stabilire a responsabilităţilor.

▼M8

128. „elemente care pot fi distribuite” înseamnă cuantumul profiturilor de la sfârșitul ultimului exerciţiu financiar plus eventualele profituri reportate și rezerve disponibile în acest scop înainte de distribuirile către deţinătorii instrumentelor de fonduri proprii, minus pierderile reportate, profiturile care nu pot fi distribuite în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern sau al actului constitutiv al instituţiei și eventualele sume plasate în rezerve care nu pot fi distribuite în conformitate cu dreptul intern sau statutul instituţiei, în fiecare caz în ceea ce privește categoria specifică de instrumente de fonduri proprii la care se referă dreptul Uniunii sau dreptul intern, actul constitutiv sau statutul instituţiei; profiturile, pierderile și rezervele respective fiind determinate pe baza conturilor individuale ale instituţiei, și nu pe baza conturilor consolidate;

▼M5

129. „societate de administrare” înseamnă o societate de administrare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

▼M8

130. „autoritate de rezoluţie” înseamnă o autoritate de rezoluţie, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE;

131. „entitate de rezoluţie” înseamnă o entitate de rezoluţie, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 83a din Directiva 2014/59/UE;

132. „grup de rezoluţie” înseamnă un grup de rezoluţie, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 83b din Directiva 2014/59/UE;

133. „instituţie de importanţă sistemică globală” sau „G-SII” înseamnă o G-SII care a fost identificată în conformitate cu articolul 131 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/36/UE;

134. „instituţie de importanţă sistemică globală din afara UE” sau „G-SII din afara UE” înseamnă un grup bancar sau o bancă de importanţă sistemică globală (G-SIB) care nu este o G-SII și care este inclus(ă) în lista G-SIB publicată de Consiliul pentru Stabilitate Financiară, astfel cum este actualizată periodic;

135. „filială semnificativă” înseamnă o filială care îndeplinește pe bază individuală sau consolidată oricare dintre următoarele condiţii:

(a) filiala deţine peste 5 % din activele ponderate la risc pe bază consolidată ale întreprinderii-mamă inițiale;

▼M8

(b) filiala generează peste 5 % din veniturile totale din exploatare ale întreprinderii-mamă inițiale;

(c) indicatorul de măsurare a expunerii totale, menționat la articolul 429 alineatul (4) din prezentul regulament, al filialei reprezintă peste 5 % din indicatorul de măsurare a expunerii totale al întreprinderii-mamă inițiale;

în scopul de a stabili filiala semnificativă, în cazul aplicării articolului 21b alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, cele două întreprinderi-mamă din UE intermediare sunt considerate ca fiind o singură filială pe baza situației lor consolidate;

136. „entitate G-SII” înseamnă o entitate care are personalitate juridică și care este o G-SII sau care face parte dintr-o G-SII sau dintr-o G-SII din afara UE;

137. „instrument de recapitalizare internă” înseamnă un instrument de recapitalizare internă, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 57 din Directiva 2014/59/UE;

138. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi dintre care cel puțin una este o instituție și care este compus dintr-o întreprindere-mamă și filialele acesteia sau din întreprinderi care sunt legate între ele astfel cum se prevede la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

139. „operațiune de finanțare prin instrumente financiare” înseamnă o tranzacție de răscumpărare, o tranzacție de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare sau mărfuri sau o tranzacție de creditare în marjă;

140. „marjă inițială” sau „IM” înseamnă orice garanție reală, alta decât marja de variație, colectată de la o entitate sau furnizată unei entități pentru a acoperi expunerea curentă și expunerea viitoare potențială a unei tranzacții sau a unui portofoliu de tranzacții în perioada necesară pentru lichidarea tranzacțiilor respective sau pentru reacoperirea riscului de piață aferent acestora, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor de plată de către contrapartea la tranzacție sau la portofoliul de tranzacții;

141. „risc de piață” înseamnă riscul de pierderi rezultate din variațiile prețurilor de piață, inclusiv ale cursurilor de schimb valutar sau ale prețurilor mărfurilor;

142. „risc valutar” înseamnă riscul de pierderi rezultate din variațiile cursurilor de schimb valutar;

143. „risc de marfă” înseamnă riscul de pierderi rezultate din variațiile prețurilor mărfurilor;

144. „birou de tranzacționare” înseamnă un grup de dealeri clar identificat care este creat de instituție pentru a gestiona împreună un

([1]) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

▼M8

portofoliu de poziţii din portofoliul de tranzacţionare în conformitate cu o strategie de afaceri bine definită și coerentă și care își desfășoară activitatea în cadrul aceleiași structuri de gestionare a riscurilor;

145. „instituţie mică și cu un grad redus de complexitate” înseamnă o instituţie care îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) nu este o instituţie mare;

(b) valoarea totală a activelor sale pe bază individuală sau, după caz, pe bază consolidată în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE este în medie mai mică sau egală cu pragul de 5 miliarde EUR în perioada de patru ani imediat anterioară perioadei anuale curente de raportare; statele membre pot coborî pragul respectiv;

(c) nu face obiectul unor obligaţii sau face obiectul unor obligaţii simplificate în ceea ce privește planificarea redresării și a rezoluţiei în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2014/59/UE;

(d) portofoliul său de tranzacţionare este clasificat ca fiind de mici dimensiuni în înţelesul articolului 94 alineatul (1);

(e) valoarea totală a poziţiilor sale pe instrumente financiare derivate deţinute cu intenţia tranzacţionării nu depășește 2 % din totalul activelor sale bilanţiere și extrabilanţiere și valoarea totală a poziţiilor sale globale pe instrumente financiare derivate nu depășește 5 %, ambele calculate în conformitate cu articolul 273a alineatul (3);

(f) peste 75 % din totalul activelor și pasivelor consolidate ale instituţiei, cu excepţia, în ambele cazuri, a expunerilor din interiorul grupului, se referă la activităţi cu contrapărţi situate în Spaţiul Economic European;

(g) instituţia nu utilizează modele interne pentru a îndeplini cerinţele prudenţiale în conformitate cu prezentul regulament, cu excepţia filialelor care folosesc modele interne elaborate la nivel de grup, cu condiţia ca grupul să fie supus cerinţelor de publicare prevăzute la articolul 433a sau 433c pe bază consolidată;

(h) instituţia nu a contestat la autoritatea competentă calificarea ca instituţie mică și cu un grad redus de complexitate;

(i) autoritatea competentă nu a decis, pe baza analizei dimensiunii, a interconectării, a complexităţii sau a profilului de risc, că instituţia nu trebuie să fie calificată ca instituţie mică și cu un grad redus de complexitate;

146. „instituţie mare” înseamnă o instituţie care îndeplinește oricare dintre următoarele condiţii:

(a) este o G-SII;

(b) a fost identificată ca fiind o altă instituţie de importanţă sistemică (O-SII) în conformitate cu articolul 131 alineatele (1) și (3) din Directiva 2013/36/UE;

(c) este, în statul membru în care este stabilită, una dintre cele mai mari trei instituţii în ceea ce privește valoarea totală a activelor;

▼M8

(d) valoarea totală a activelor sale pe bază individuală sau, după caz, pe baza situației sale consolidate în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR;

147. „filială mare” înseamnă o filială care poate fi considerată drept instituție mare;

148. „instituție necotată” înseamnă o instituție care nu a emis titluri de valoare admise la tranzacționare pe o piață reglementată a oricărui stat membru, în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE;

149. „raport financiar” înseamnă, în sensul părții a opta, un raport financiar în înțelesul articolelor 4 și 5 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

▼M9

150. „comerciant de mărfuri și de certificate de emisii” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau în desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau de contractele derivate pe mărfuri menționate la punctele 5, 6, 7, 9 și 10, de instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii menționate la punctul 4 sau de certificatele de emisii menționate la punctul 11 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

▼C2

(2) În sensul prezentului regulament, orice referire la bunuri imobile, la bunuri imobile locative, la bunuri imobile comerciale sau la o ipotecă asupra unor astfel de bunuri include acțiuni deținute la societăți finlandeze din domeniul locativ care funcționează în conformitate cu Legea finlandeză din 1991 privind societățile din domeniul locativ sau cu legislația echivalentă ulterioară. Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot accepta ca acțiunile care constituie o deținere indirectă echivalentă de bunuri imobile să fie tratate ca o deținere directă de bunuri imobile, cu condiția ca o astfel de deținere indirectă să fie reglementată în mod specific de legislația națională a statului membru și, atunci când sunt constituite cu titlu de garanție reală, să ofere creditorilor o protecție echivalentă.

(3) Finanțarea comerțului, astfel cum este menționată la alineatul (1) punctul 80, este de obicei fără angajament ferm și necesită o documentație satisfăcătoare în sprijinul tranzacției pentru fiecare cerere de tragere, existând posibilitatea refuzului finanțării în caz de dubiu legat de bonitate sau de credibilitatea documentației care susține tranzacția În cazul finanțării comerțului, rambursarea expunerilor este în general independentă de debitor, iar fondurile provin în schimb din sumele primite de la importatori sau rezultă din vânzarea mărfurilor care fac obiectul tranzacției;

▼M8

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze circumstanțele în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) punctul 39.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

([1]) Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

▼M8

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 5

Definiții specifice cerințelor de capital pentru riscul de credit

În sensul părții a treia titlul II, se aplică următoarele definiții:

1. „expunere” înseamnă un activ sau un element extrabilanțier;

2. „pierdere” înseamnă pierderea economică, inclusiv efectele actualizărilor importante și costurile semnificative directe și indirecte asociate recuperării sumelor de încasat în baza unui instrument;

3. „pierdere așteptată” sau „EL” înseamnă raportul dintre pierderea estimată aferentă unei expuneri în caz de nerambursare din partea unei contrapărți sau în caz de diminuare a valorii creanței pe parcursul unui an și suma expusă la risc în caz de nerambursare;

TITLUL II

NIVELUL APLICĂRII CERINȚELOR

CAPITOLUL 1

Aplicarea cerințelor pe bază individuală

Articolul 6

Principii generale

▼M8

(1) Instituțiile respectă obligațiile stabilite în părțile a doua, a treia, a patra, a șaptea, a șaptea A și a opta din prezentul regulament și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe bază individuală, cu excepția articolului 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament.

▼C7

(1a) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, numai instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt în același timp entități G-SII și care nu au filiale respectă cerințele prevăzute la articolul 92a pe bază individuală.

▼M8

Filialele semnificative ale unei G-SII din afara UE respectă articolul 92b pe bază individuală dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(a) nu sunt entități de rezoluție;

(b) nu au filiale;

(c) nu sunt filiale ale unei instituții-mamă din UE.

▼C2

(2) Nicio instituţie care este fie filială în statul membru în care este autorizată și supravegheată, fie întreprindere-mamă, și nicio instituţie inclusă în consolidare în conformitate cu articolul 18, nu trebuie să respecte obligaţiile prevăzute la articolele 89, 90 și 91 pe bază individuală.

▼M8

(3) Niciunei instituţii care este fie o întreprindere-mamă, fie o filială, și niciunei instituţii incluse în consolidare în temeiul articolului 18 nu i se impune să respecte obligaţiile menţionate în partea a opta pe bază individuală.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, instituţiile menţionate la alineatul (1a) de la prezentul articol respectă articolul 437a și articolul 447 litera (h) pe bază individuală.

▼M9

(4) Instituţiile respectă obligaţiile stabilite în partea a șasea și la articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe bază individuală.

Următoarelor instituţii nu li se impune să respecte articolul 413 alineatul (1) și cerinţele de raportare privind lichiditatea aferente prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament:

(a) instituţiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) instituţiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 16 și cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), cu condiţia să nu efectueze transformări semnificative ale scadenţei; și

(c) instituţiile care sunt desemnate în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, cu condiţia ca:

(i) activităţile lor să se limiteze la oferirea de servicii de tip bancar, astfel cum se menţionează în secţiunea C a anexei la respectivul regulament, depozitarilor centrali de titluri de valoare autorizaţi în conformitate cu articolul 16 din regulamentul respectiv; și

(ii) să nu efectueze transformări semnificative ale scadenţei.

(5) Instituţiile pentru care autorităţile competente au exercitat derogarea prevăzută la articolul 7 alineatul (1) sau (3) din prezentul regulament și instituţiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu sunt obligate să respecte obligaţiile prevăzute în partea a șaptea și cerinţele de raportare privind indicatorul efectului de levier asociate prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament, pe bază individuală.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătăţirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).

▼C2

Articolul 7

Derogare de la aplicarea cerinţelor prudenţiale pe bază individuală

(1) Autorităţile competente pot să acorde derogări de la aplicarea articolului 6 alineatul (1) oricărei filiale a unei instituţii, atunci când atât filiala, cât și instituţia fac obiectul autorizării și supravegherii de către statul membru respectiv, iar filiala este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a instituţiei care este întreprinderea-mamă și sunt îndeplinite toate condiţiile următoare pentru a se garanta că fondurile proprii sunt distribuite adecvat între întreprinderea-mamă și filiala sa:

(a) nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potenţial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă;

(b) fie întreprinderea-mamă îndeplinește cerinţele autorităţii competente privind administrarea prudentă a filialei și a declarat, cu consimţământul autorităţii competente, că garantează angajamentele asumate de filială, fie riscurile filialei sunt neglijabile;

(c) procedurile de evaluare, măsurare și control ale riscurilor aplicate de întreprinderea-mamă includ filiala;

(d) întreprinderea-mamă deţine mai mult de 50 % din drepturile de vot atașate acţiunilor în capitalul filialei sau are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organului de conducere al filialei.

(2) Autorităţile competente pot exercita opţiunea prevăzută la alineatul (1), în cazul în care întreprinderea-mamă este o societate financiară holding sau o societate financiară holding-mixtă înființată în același stat membru ca și instituţia, cu condiţia ca aceasta să facă obiectul aceleiași supravegheri ca și instituţiile, în special în ceea ce privește standardele prevăzute la articolul 11 alineatul (1).

(3) Autorităţile competente pot să acorde derogări de la aplicarea articolului 6 alineatul (1) unei instituţii-mamă dintr-un stat membru atunci când instituţia face obiectul autorizării și supravegherii de către statul membru respectiv și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată, iar toate condiţiile următoare sunt îndeplinite pentru a se garanta că fondurile proprii sunt distribuite adecvat între întreprinderea-mamă și filialele sale:

(a) nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potenţial, în calea transferului de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor către instituţia-mamă dintr-un stat membru;

(b) procedurile de evaluare, măsurare și control ale riscurilor relevante pentru supravegherea consolidată includ instituţia-mamă dintr-un stat membru.

Autoritatea competentă care face uz de prezentul alineat informează autorităţile competente din toate celelalte state membre.

▼C2

Articolul 8

Derogare de la aplicarea cerințelor de lichiditate pe bază individuală

(1) Autoritățile competente pot acorda o derogare totală sau parțială de la aplicarea părții a șasea unei instituții și tuturor sau unora dintre filialele sale din Uniune și să le supravegheze ca pe un subgrup unic de lichiditate, cu condiția ca acestea să îndeplinească toate condițiile următoare:

(a) Instituția-mamă, pe bază consolidată, sau o filială, pe bază subconsolidată, respectă obligațiile prevăzute în partea a șasea;

▼M8

(b) instituția-mamă, pe bază consolidată, sau instituția-filială, pe bază subconsolidată, monitorizează și supraveghează în permanență pozițiile de lichiditate ale tuturor instituțiilor din cadrul grupului sau al subgrupului care fac obiectul derogării, monitorizează și supraveghează în permanență pozițiile de finanțare ale tuturor instituțiilor din cadrul grupului sau al subgrupului, în cazul în care cerința privind indicatorul de finanțare stabilă netă (NSFR) prevăzută în partea a șasea titlul IV face obiectul derogării, și asigură un nivel suficient de lichiditate și de finanțare stabilă, în cazul în care cerința privind NSFR prevăzută în partea a șasea titlul IV face obiectul derogării, pentru toate instituțiile respective;

▼C2

(c) Instituțiile au încheiat contracte satisfăcătoare pentru autoritățile competente care prevăd libera circulație a fondurilor între ele pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile individuale și comune pe măsură ce devin scadente;

(d) Nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potențial, în calea respectării contractelor menționate la litera (c).

Până la 1 ianuarie 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind toate eventualele obstacole juridice care pot face imposibilă punerea în aplicare a primului paragraf litera (c) și este invitată să facă până la 31 decembrie 2015, dacă este necesar, o propunere legislativă privind acele obstacole care ar trebui eliminate.

(2) Autoritățile competente pot acorda o derogare totală sau parțială de la aplicarea părții a șasea unei instituții și tuturor sau unora din filialele sale dacă toate instituțiile din cadrul subgrupului unic de lichiditate sunt autorizate în același stat membru, iar condițiile care figurează la alineatul (1) sunt îndeplinite.

(3) În cazul în care instituțiile din cadrul subgrupului unic de lichiditate sunt autorizate în mai multe state membre, alineatul (1) se aplică numai după îndeplinirea procedurii prevăzute la articolul 21 și numai instituțiilor ale căror autorități competente convin cu privire la următoarele elemente:

(a) evaluarea de către acestea a conformității organizării și a tratamentului riscului de lichiditate cu condițiile prevăzute de articolul 86 din Directiva 2013/36/UE în cadrul subgrupului unic de lichiditate;

▼M8

(b) repartizarea cuantumurilor, amplasarea și proprietatea asupra activelor lichide obligatorii care trebuie deținute în cadrul subgrupului unic de lichiditate, în cazul în care cerința privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR), astfel cum este prevăzută în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), face obiectul derogării, precum și repartizarea cuantumurilor și amplasarea finanțării stabile disponibile în cadrul subgrupului unic de lichiditate, în cazul în care cerința privind NSFR prevăzută în partea a șasea titlul IV face obiectul derogării;

(c) stabilirea cuantumurilor minime ale activelor lichide care trebuie deținute de către instituțiile cărora li se acordă o derogare de la aplicarea cerinței privind LCR, astfel cum este prevăzută în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), precum și stabilirea cuantumurilor minime ale finanțării stabile disponibile care trebuie deținute de către instituțiile cărora li se acordă o derogare de la aplicarea cerinței privind NSFR prevăzută în partea a șasea titlul IV;

▼C2

(d) necesitatea unor parametri mai stricți decât cei prevăzuți în partea a șasea;

(e) schimbul nerestricționat de informații complete între autoritățile competente;

(f) o înțelegere deplină a implicațiilor unei astfel de derogări.

(4) Autoritățile competente pot să aplice alineatele (1), (2) și (3) și instituțiilor care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție menționat la articolul 113 alineatul (7), cu condiția ca acestea să îndeplinească toate condițiile prevăzute la respectivul articol, precum și altor instituții legate printr-o relație menționată la articolul 113 alineatul (6), cu condiția ca acestea să îndeplinească toate condițiile prevăzute la articolul respectiv. În acest caz, autoritățile competente stabilesc ca una dintre instituțiile care fac obiectul derogării să respecte dispozițiile din partea a șasea pe baza situației consolidate a tuturor instituțiilor din cadrul subgrupului unic de lichiditate.

(5) În cazul în care s-a acordat o derogare în conformitate cu alineatul (1) sau (2), autoritățile competente pot, de asemenea, să aplice articolul 86 din Directiva 2013/36/UE, sau părți ale acestuia la nivelul subgrupului unic de lichiditate și să acorde o derogare de la aplicarea articolului 86 din Directiva 2013/36/UE, sau a unor părți ale acestuia, pe bază individuală.

▼M8

(6) Atunci când, în conformitate cu prezentul articol, o autoritate competentă acordă o derogare, parțial sau integral, de la aplicarea părții a șasea pentru o instituție, aceasta poate, de asemenea, să acorde o derogare de la aplicarea cerințelor de raportare privind lichiditatea aferente în temeiul articolului 430 alineatul (1) litera (d) pentru respectiva instituție.

▼C2

Articolul 9

Metodă individuală de consolidare

(1) Sub rezerva prezentului articol alineatele (2) și (3) și a articolului 144 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE, autoritățile competente pot permite instituțiilor-mamă, de la caz la caz, să includă în calculul cerinței prevăzute la articolul 6 alineatul (1) filialele care îndeplinesc

▼C2

condiţiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (c) și (d) și ale căror expuneri sau datorii semnificative sunt faţă de instituţia-mamă respectivă.

(2) Tratamentul prevăzut la alineatul (1) este permis numai în cazul în care instituţia-mamă demonstrează complet autorităţii competente existenţa unor circumstanţe și acorduri, inclusiv legale, în temeiul cărora nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potenţial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide la scadenţă a datoriilor de către filială întreprinderii-mamă.

(3) În cazul în care exercită opţiunea de la alineatul (1), autoritatea competentă în cauză informează periodic, cel puţin o dată pe an, autorităţile competente din toate celelalte state membre cu privire la utilizarea opţiunii de la alineatul (1) și la circumstanţele și acordurile menţionate la alineatul (2). În cazul în care filiala este situată într-o ţară terţă, autorităţile competente furnizează aceleași informaţii și autorităţilor competente din ţara terţă respectivă.

Articolul 10

Derogare pentru instituţiile de credit afiliate în mod permanent unei case centrale

▼M8

(1) Autorităţile competente pot, în conformitate cu dreptul intern, să acorde derogări parţiale sau integrale de la aplicarea cerinţelor prevăzute în părţile a doua-a opta din prezentul regulament și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 în cazul uneia sau mai multor instituţii de credit situate în același stat membru și afiliate în mod permanent unei case centrale care le supraveghează și care are sediul în același stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiţii:

▼C2

(a) angajamentele casei centrale și ale instituţiilor afiliate constituie angajamente solidare sau angajamentele instituţiilor afiliate sunt în întregime garantate de casa centrală;

(b) solvabilitatea și lichiditatea casei centrale și ale tuturor instituţiilor afiliate acesteia sunt supravegheate în ansamblul lor, pe baza situaţiilor financiare consolidate ale acestor instituţii;

(c) conducerea casei centrale este abilitată să emită instrucţiuni către organele de conducere ale instituţiilor afiliate.

Statele membre pot menţine și utiliza legislaţia naţională existentă în ceea ce privește aplicarea derogării menţionate la primul paragraf, atât timp cât aceasta nu aduce atingere prezentului regulament sau Directivei 2013/36/UE.

(2) În cazul în care autorităţile competente consideră că au fost îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (1), iar răspunderea și angajamentele casei centrale sunt pe deplin garantate de instituţiile afiliate, autorităţile competente pot acorda o derogare de la aplicarea părţilor a doua-a opta pentru casa centrală, pe bază individuală.

▼C2

CAPITOLUL 2

Consolidarea prudențială

Secțiunea 1

Aplicarea cerințelor pe bază consolidată

▼M9

Articolul 10a

Aplicarea cerințelor prudențiale pe bază consolidată în cazul în care firmele de investiții sunt întreprinderi-mamă

În scopul aplicării prezentului capitol, firmele de investiții sunt considerate a fi societăți financiare holding-mamă dintr-un stat membru sau societăți financiare holding-mamă din Uniune în cazul în care aceste firme de investiții sunt întreprinderi-mamă ale unei instituții sau ale unei firme de investiții care face obiectul prezentului regulament, care este menționată la articolul 1 alineatul (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033.

▼C2

Articolul 11

Tratamentul general

▼M8

(1) Instituțiile-mamă dintr-un stat membru îndeplinesc, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18, obligațiile prevăzute în părțile a doua, a treia, a patra, a șaptea și a șaptea A pe baza situației lor consolidate, cu excepția articolului 430 alineatul (1) litera (d). Întreprinderile-mamă și filialele acestora care intră sub incidența prezentului regulament instituie o structură organizatorică adecvată și mecanisme corespunzătoare de control intern pentru a asigura prelucrarea și transmiterea în mod corespunzător a datelor necesare pentru consolidare. În special, acestea se asigură că filialele care nu intră sub incidența prezentului regulament pun în aplicare un cadru de administrare, proceduri și mecanisme care să asigure consolidarea corespunzătoare.

(2) Pentru a se asigura aplicarea pe bază consolidată a cerințelor din prezentul regulament, termenii „instituție”, „instituție-mamă dintr-un stat membru”, „instituție-mamă din UE” și „întreprindere-mamă”, după caz, se referă și la:

(a) o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă aprobată în conformitate cu articolul 21a din Directiva 2013/36/UE;

(b) o instituție desemnată controlată de o societate financiară holding-mamă sau de o societate financiară holding mixtă-mamă, dacă aceste societăți-mamă nu fac obiectul aprobării în conformitate cu articolul 21a alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE;

(c) o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă sau o instituție desemnată în conformitate cu articolul 21a alineatul (6) litera (d) din Directiva 2013/36/UE.

▼M8

Situaţia consolidată a unei întreprinderi menţionate la primul paragraf litera (b) din prezentul alineat este situaţia consolidată a societăţii financiare holding-mamă sau a societăţii financiare holding mixte-mamă care nu face obiectul aprobării în conformitate cu articolul 21a alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE. Situaţia consolidată a unei întreprinderi menţionate la primul paragraf litera (c) din prezentul alineat este situaţia consolidată a societăţii financiare holding-mamă sau a societăţii financiare holding mixte-mamă.

_____

▼C7

(3a) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, numai instituţiile-mamă identificate drept entităţi de rezoluţie care sunt entităţi G-SII respectă articolul 92a din prezentul regulament pe bază consolidată, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18 din prezentul regulament.

▼M8

Numai întreprinderile-mamă din UE care sunt filiale semnificative ale unei G-SII din afara UE și care nu sunt entităţi de rezoluţie respectă articolul 92b din prezentul regulament pe bază consolidată, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18 din prezentul regulament. În cazul aplicării articolului 21b alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, fiecare dintre cele două întreprinderi-mamă din UE intermediare, identificate de comun acord ca fiind o filială semnificativă, respectă articolul 92b din prezentul regulament pe baza situaţiei lor consolidate.

▼M9

(4) Instituţiile-mamă din UE respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe baza situaţiei lor consolidate în cazul în care grupul include una sau mai multe instituţii de credit sau firme de investiţii care sunt autorizate să furnizeze serviciile de investiţii și să desfășoare activităţile de investiţii menţionate la punctele 3 și 6 din secţiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

În cazul în care s-a acordat o derogare în temeiul articolului 8 alineatele (1)-(5), instituţiile și, dacă este cazul, societăţile financiare holding sau societăţile financiare holding mixte care fac parte dintr-un subgrup de lichiditate respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) punctul (d) din prezentul regulament pe bază consolidată sau pe bază subconsolidată la nivelul subgrupului de lichiditate.

▼M8

(5) În cazul în care se aplică articolul 10 din prezentul regulament, casa centrală la care se face referire la articolul respectiv respectă cerinţele părţilor a doua-a opta din prezentul regulament și capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe baza situaţiei consolidate a întregului compus din casa centrală și instituţiile sale afiliate.

▼M8

(6) Pe lângă cerinţele stabilite la alineatele (1)-(5) de la prezentul articol și fără a aduce atingere altor dispoziţii din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE, atunci când se justifică în scopuri de supraveghere prin specificul riscului sau al structurii capitalului unei instituţii sau atunci când statele membre adoptă legi naţionale care prevăd separarea structurală a activităţilor în cadrul unui grup bancar, autorităţile competente pot cere unei instituţii să respecte obligaţiile prevăzute în părţile a doua-a opta din prezentul regulament, precum și în titlul VII din Directiva 2013/36/UE, pe bază subconsolidată.

Aplicarea abordării prevăzute la primul paragraf nu aduce atingere supravegherii efective pe bază consolidată, nu poate prezenta efecte adverse disproporţionate în ceea ce privește întregul sistem financiar sau părţi ale acestuia în alte state membre sau în Uniune în ansamblu și nici nu poate forma sau crea un obstacol pentru funcţionarea pieţei interne.

_____

Articolul 12a

Calculul consolidat pentru G-SII cu mai multe entităţi de rezoluţie

În cazul în care cel puţin două entităţi G-SII care aparţin aceleiași G-SII sunt entităţi de rezoluţie, instituţia-mamă din UE a respectivei G-SII calculează cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile menţionat la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament. Calculul respectiv se efectuează pe baza situaţiei consolidate a instituţiei-mamă din UE ca și când aceasta ar fi singura entitate a G-SII care este de rezoluţiei.

▼C7

În cazul în care cuantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mic decât suma cuantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menţionată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entităţile de rezoluţie care aparţin respectivei G-SII, autorităţile de rezoluţie acţionează în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

În cazul în care cuantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mare decât suma cuantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menţionată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entităţile de rezoluţie care aparţin respectivei G-SII, autorităţile de rezoluţie pot acţiona în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

▼M8

Articolul 13

Aplicarea cerinţelor de publicare pe bază consolidată

(1) Instituţiile-mamă din UE respectă partea a opta pe baza situaţiei lor consolidate.

Filialele mari ale instituţiilor-mamă din UE publică informaţiile specificate la articolele 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a și 453 pe bază individuală sau, dacă este cazul, în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE, pe bază subconsolidată.

▼M8

▼C7

(2) Instituţiile identificate drept entităţi de rezoluţie care sunt entităţi G-SII respectă articolul 437a și articolul 447 litera (h) pe baza situaţiei consolidate a grupului lor de rezoluţie.

▼M8

(3) Alineatul (1) primul paragraf nu se aplică instituţiilor-mamă din UE, societăţilor financiare holding-mamă din UE, societăţilor financiare holding mixte-mamă din UE sau entităţilor de rezoluţie atunci când acestea sunt incluse în publicările echivalente efectuate pe bază consolidată furnizate de o întreprindere-mamă stabilită într-o ţară terţă.

Alineatul (1) al doilea paragraf se aplică filialelor întreprinderilor-mamă stabilite într-o ţară terţă atunci când filialele respective pot fi considerate filiale mari.

(4) În cazul în care se aplică articolul 10, casa centrală la care se face referire la articolul menţionat respectă partea a opta pe baza situaţiei consolidate a casei centrale. Articolul 18 alineatul (1) se aplică casei centrale, iar instituţiile afiliate sunt tratate ca filiale ale casei centrale.

Articolul 14

Aplicarea cerinţelor prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe bază consolidată

(1) Întreprinderile-mamă și filialele lor care fac obiectul prezentului regulament trebuie să îndeplinească obligaţiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe bază consolidată sau subconsolidată, pentru a asigura consecvenţa și buna integrare a cadrului de administrare, a procedurilor și a mecanismelor impuse de dispoziţiile respective, precum și posibilitatea furnizării oricăror date sau informaţii relevante pentru supraveghere. În special, acestea se asigură că filialele care nu fac obiectul prezentului regulament pun în aplicare un cadru de administrare, proceduri și mecanisme care să asigure respectarea dispoziţiilor respective.

(2) Instituţiile aplică o pondere de risc suplimentară în conformitate cu articolul 270a din prezentul regulament atunci când aplică articolul 92 din prezentul regulament pe bază consolidată sau subconsolidată, în cazul în care sunt încălcate cerinţele stabilite la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402 la nivelul unei entităţi stabilite într-o ţară terţă inclusă în consolidare în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament, dacă încălcarea este semnificativă în raport cu profilul de risc general al grupului.

▼M9

_____

▼C2

Secţiunea 2

Metode de consolidare prudenţială

Articolul 18

Metode de consolidare prudenţială

▼M8

(1) Instituţiile, societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte care sunt obligate să respecte cerinţele menţionate în secţiunea 1 din prezentul capitol pe baza situaţiei lor consolidate efectuează o consolidare globală a tuturor instituţiilor și instituţiilor financiare care sunt filialele lor. Alineatele (3)-(6) și alineatul (9) de la prezentul articol nu se aplică în cazul în care se aplică partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) pe baza situaţiei consolidate a unei instituţii, a unei societăţi financiare holding sau a unei societăţi financiare holding mixte sau pe baza situaţiei subconsolidate a unui subgrup de lichiditate, astfel cum este prevăzut la articolele 8 și 10.

În sensul articolului 11 alineatul (3a), instituţiile care sunt obligate să respecte cerinţele menţionate la articolul 92a sau 92b pe bază consolidată efectuează o consolidare globală a tuturor instituţiilor și instituţiilor financiare care sunt filialele lor în cadrul grupurilor relevante de rezoluţie.

(2) Întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare se includ în consolidare în cazurile și potrivit metodelor prevăzute la prezentul articol.

(3) În cazul întreprinderilor care au legături în înţelesul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE, autorităţile competente stabilesc sub ce formă trebuie să se realizeze consolidarea.

(4) Supraveghetorul consolidant solicită consolidarea prin metoda consolidării proporţionale, în conformitate cu cota de capital deţinută aferentă participaţiilor deţinute în instituţii și în instituţiile financiare administrate de o întreprindere inclusă în consolidare împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu sunt incluse în consolidare, în cazul în care răspunderea respectivelor întreprinderi se limitează la cota-parte de capital pe care o deţin.

(5) În cazul participaţiilor sau al legăturilor de capital, altele decât cele menţionate la alineatele (1) și (4), autorităţile competente stabilesc dacă și sub ce formă trebuie să se realizeze consolidarea. În special, autorităţile competente pot permite sau impune folosirea metodei punerii în echivalenţă. Cu toate acestea, metoda respectivă nu reprezintă o includere a întreprinderilor în cauză în supravegherea pe bază consolidată.

(6) Autorităţile competente stabilesc dacă și sub ce formă trebuie să se realizeze consolidarea în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care, în opinia autorităţilor competente, o instituţie exercită o influenţă semnificativă asupra uneia sau mai multor instituţii sau instituţii financiare, fără a deţine însă o participaţie în aceste instituţii sau fără a avea alte legături de capital cu acestea; și

▼M8

(b) în cazul în care două sau mai multe instituţii sau instituţii financiare se află sub o conducere unică, fără ca acest lucru să se facă în baza unui contract, a unor clauze ale memorandumurilor acestora sau a unor clauze statutare.

În special, autorităţile competente pot permite sau impune folosirea metodei prevăzute la articolul 22 alineatele (7), (8) și (9) din Directiva 2013/34/UE. Cu toate acestea, metoda respectivă nu reprezintă o includere a întreprinderilor în cauză în supravegherea pe bază consolidată.

(7) În cazul în care o instituţie are o filială care este o întreprindere, alta decât o instituţie, o instituţie financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare sau în cazul în care deţine o participaţie într-o astfel de întreprindere, instituţia în cauză aplică filialei sau participaţiei respective metoda punerii în echivalenţă. Cu toate acestea, metoda respectivă nu reprezintă o includere a întreprinderilor în cauză în supravegherea pe bază consolidată.

Prin derogare de la primul paragraf, autorităţile competente pot permite sau impune instituţiilor să aplice o metodă diferită acestor filiale sau participaţii, inclusiv metoda impusă de cadrul contabil aplicabil, în cazul în care:

(a) instituţia nu aplică deja metoda punerii în echivalenţă la 28 decembrie 2020;

(b) aplicarea metodei punerii în echivalenţă ar constitui un efort excesiv sau metoda punerii în echivalenţă nu reflectă în mod corespunzător riscurile pe care întreprinderea menţionată la primul paragraf le prezintă pentru instituţie; și

(c) metoda aplicată nu duce la consolidarea integrală sau proporţională a întreprinderii respective.

(8) Autorităţile competente pot solicita consolidarea integrală sau proporţională a unei filiale sau a unei întreprinderi în care o instituţie deţine o participaţie, în cazul în care filiala sau întreprinderea respectivă nu este o instituţie, o instituţie financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare și în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) întreprinderea nu este o întreprindere de asigurare, o întreprindere de asigurare dintr-o ţară terţă, o întreprindere de reasigurare, o întreprindere de reasigurare dintr-o ţară terţă, un holding de asigurare sau o întreprindere exclusă din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în conformitate cu articolul 4 din directiva menţionată;

(b) există un risc substanţial ca instituţia să decidă să ofere sprijin financiar pentru această întreprindere în condiţii de criză, în absenţa unor obligaţii contractuale de a oferi un astfel de sprijin sau în plus faţă de acestea.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condiţiile conform cărora se efectuează consolidarea în cazurile menţionate la alineatele (3)-(6) și la alineatul (8).

▼M8

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Secțiunea 3

Domeniul de aplicare al consolidării prudențiale

Articolul 19

Entitățile excluse din domeniul de aplicare al consolidării prudențiale

(1) O instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare care este filială sau o întreprindere în care se deține o participație nu este necesar să fie inclusă în consolidare în cazul în care cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanțiere ale întreprinderii în cauză este mai mic decât cea mai mică dintre următoarele două cuantumuri:

(a) 10 milioane EUR;

(b) 1 % din cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanțiere ale întreprinderii-mamă sau ale întreprinderii care deține participația respectivă.

(2) Autoritățile competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 111 din Directiva 2013/36/UE pot, de la caz la caz, să decidă că o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare care este filială sau în cadrul căreia se deține o participație, nu este necesar să fie inclusă în consolidare, în cazurile următoare:

(a) în cazul în care întreprinderea în cauză este situată într-o țară terță în care există obstacole de natură juridică în calea transferului de informații necesare;

(b) în cazul în care întreprinderea în cauză prezintă un interes neglijabil numai în ceea ce privește obiectivele supravegherii instituțiilor;

▼C3

(c) în cazul în care, în opinia autorităților competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, consolidarea situației financiare a întreprinderii în cauză ar fi inadecvată sau ar putea induce în eroare în ceea ce privește realizarea obiectivelor de supraveghere a instituțiilor.

▼C2

(3) Atunci când mai multe întreprinderi îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) și la alineatul (2) litera (b), întreprinderile respective sunt incluse totuși în consolidare, în măsura în care, în ansamblul lor, acestea prezintă un interes care nu este neglijabil în raport cu obiectivele stabilite.

Articolul 20

Decizii comune privind cerințele prudențiale

(1) Autoritățile competente acționează în strânsă cooperare:

(a) În cazul cererilor pentru aprobările prevăzute la articolul 143 alineatul (1), articolul 151 alineatele (4) și (9), articolul 283, articolul 312 alineatul (2) și articolul 363, respectiv prezentate de

▼C2

o instituţie-mamă din UE și de filialele sale, sau de filialele unei societăţi financiare holding-mamă din UE sau ale unei societăţi financiare holding mixte-mamă din UE, în comun, pentru a decide dacă acordă sau nu aprobarea cerută și pentru a stabili termenii și condiţiile, dacă este cazul, în care ar trebui acordată o astfel de aprobare.

(b) în scopul de a determina dacă sunt îndeplinite criteriile pentru aplicarea unui tratament intragrup specific, astfel cum figurează la articolul 422 alineatul (9) și la articolul 425 alineatul (5), completate de standardele tehnice de reglementare ale ABE menţionate la articolul 422 alineatul (10) și la articolul 425alineatul (6).

Cererile se depun numai la supraveghetorul consolidant.

Cererea menţionată la articolul 312 alineatul (2) include o descriere a metodologiei utilizate pentru alocarea capitalului în vederea acoperirii riscului operaţional între diferitele entităţi ale grupului. Cererea indică dacă și modul în care se intenţionează să se integreze efectele diversificării în cadrul sistemului de măsurare a riscului.

(2) Autorităţile competente depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună în termen de șase luni privind:

(a) cererea menţionată la alineatul (1) litera (a);

(b) evaluarea criteriilor și determinarea tratamentului specific menţionat la alineatul (1) litera (b);

Decizia comună este prezentată într-un document care cuprinde decizia temeinic motivată pe care autoritatea competentă menţionată la alineatul (1) o comunică solicitantului.

(3) Perioada menţionată la alineatul (2) începe:

(a) la data primirii cererii complete menţionate la alineatul (1) litera (a) de către supraveghetorul consolidant. Supraveghetorul consolidant transmite cererea completă celorlalte autorităţi competente fără întârziere;

(b) la data primirii de către autorităţile competente a unui raport elaborat de supraveghetorul consolidant care analizează angajamentele intragrup din cadrul grupului.

(4) În lipsa unei decizii comune a autorităţilor competente în termen de șase luni, supraveghetorul consolidant adoptă propria decizie cu privire la alineatul (1) litera (a). Decizia supraveghetorului consolidant nu limitează competenţele autorităţilor competente prevăzute la articolul 105 din Directiva 2013/36/UE.

Decizia este prezentată într-un document care cuprinde decizia temeinic motivată și ţine seama de avizele și de rezervele celorlalte autorităţi competente, exprimate în termenul de șase luni.

Decizia se transmite instituţiei-mamă din UE, societăţii financiare holding-mamă din UE sau societăţii financiare holding mixte-mamă din UE și celorlalte autorităţi competente de către supraveghetorul consolidant.

▼C2

Dacă, la finalul perioadei de șase luni, oricare dintre autoritățile competente implicate a înaintat problema către ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, supraveghetorul consolidant își amână decizia cu privire la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol și așteaptă decizia pe care ABE o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menţionat și, ulterior, adoptă propria decizie în conformitate cu decizia ABE. Perioada de șase luni se consideră perioada de conciliere în sensul respectivului regulament. ABE adoptă o decizie în termen de o lună. Problema nu se transmite către ABE după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.

(5) În lipsa unei decizii comune a autorităţilor competente în termen de șase luni, autoritatea competentă responsabilă de supravegherea filialei pe bază individuală adoptă propria decizie cu privire la alineatul (1) litera (b).

Decizia este prezentată într-un document care cuprinde decizia temeinic motivată și ţine seama de avizele și de rezervele celorlalte autorităţi competente, exprimate în termenul de șase luni.

Decizia se transmite supraveghetorului consolidant care informează instituţia-mamă din UE, societatea financiară holding - mamă din UE sau societatea financiară holding mixtă - mamă din UE.

Dacă, la finalul perioadei de șase luni, supraveghetorul consolidant a înaintat problema către ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritatea competentă responsabilă de supravegherea filialei pe bază individuală își amână decizia cu privire la alineatul (1) litera (b) și așteaptă decizia pe care ABE o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menţionat și, ulterior, adoptă decizia sa în conformitate cu decizia ABE. Perioada de șase luni se consideră perioada de conciliere în sensul respectivului regulament. ABE adoptă o decizie în termen de o lună. Problema nu se transmite către ABE după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.

(6) În cazul în care o instituție-mamă din UE și filialele sale, filialele unei societăţi financiare holding-mamă din UE sau ale unei societăţi financiare holding mixte - mamă din UE utilizează o abordare avansată de evaluare menţionată la articolul 312 alineatul (2) sau o abordare bazată pe modele interne de rating menţionată la articolul 143 pe bază unificată, autoritățile competente permit ca criteriile de calificare prevăzute la articolele 321 și 322 sau în partea a treia titlul II capitolul 3 secţiunea 6 să fie îndeplinite de instituţia-mamă și filialele sale considerate în ansamblu, într-un mod compatibil cu structura grupului și cu sistemele, procesele și metodologiile sale de gestionare a riscurilor.

(7) Deciziile menţionate la alineatele (2), (4) și (5) sunt considerate hotărâtoare și se aplică de autorităţile competente din statele membre vizate.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza procesul de adoptare a deciziei comune menţionat la alineatul (1) litera (a), în ceea ce privește cererile pentru autorizaţiile prevăzute la articolul 143 alineatul (1), articolul 151 alineatele (4) și (9), articolul 283, articolul 312 alineatul (2) și articolul 363 în vederea facilitării luării deciziilor comune.

▼C2

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 decembrie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 21

Decizii comune privind nivelul de aplicare a cerințelor de lichiditate

(1) La cererea unei instituții-mamă din UE sau a unei societăți financiare holding - mamă din UE sau a unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE sau a unei filiale subconsolidate a unei instituții-mamă din UE sau a unei societăți financiare holding - mamă din UE sau a unei societăți financiare holding mixte - mamă din UE, supraveghetorul consolidant și autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE dintr-un stat membru depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună care să stabilească dacă condițiile de la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(d) au fost îndeplinite și de identificare a unui subgrup unic de lichiditate pentru aplicarea articolului 8.

Decizia comună se ia în termen de șase luni de la transmiterea de către supraveghetorul consolidant a unui raport de identificare a subgrupurilor unice de lichiditate pe baza criteriilor prevăzute la articolul 8. În caz de dezacord în termenul de șase luni, supraveghetorul consolidant consultă ABE la cererea oricăreia dintre celelalte autorități competente implicate. Supraveghetorul consolidant poate consulta ABE din proprie inițiativă.

Decizia comună poate să impună, de asemenea, constrângeri referitoare la amplasarea și proprietatea asupra activelor lichide și să solicite instituțiilor exceptate de la aplicarea părții a șasea să dețină un cuantum minim de active lichide.

Respectiva decizie comună este inclusă într-un document care cuprinde decizia temeinic motivată, care se transmite instituției-mamă a subgrupului de lichiditate de către supraveghetorul consolidant.

(2) În cazul în care nu se ia o decizie comună în termen de șase luni, fiecare autoritate competentă responsabilă cu supravegherea pe bază individuală ia propria decizie.

Cu toate acestea, orice autoritate competentă poate, în cursul celor șase luni, să consulte ABE referitor la întrunirea condițiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(d). În acest caz, ABE poate derula un proces de mediere cu caracter neobligatoriu în conformitate cu articolul 31 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, iar toate autoritățile competente implicate amână luarea propriilor decizii până la încheierea procesului de mediere cu caracter neobligatoriu. În cazul în care, în cursul medierii, autoritățile competente nu ajung la un acord în termen de trei luni, fiecare autoritate competentă responsabilă cu supravegherea pe bază individuală adoptă propria decizie ținând cont de proporționalitatea beneficiilor și riscurilor la nivelul statului membru al instituției-mamă și de proporționalitatea beneficiilor și riscurilor la nivelul statului membru al filialei. Problema nu se transmite ABE după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.

▼C2

Decizia comună menţionată la alineatul (1) și deciziile menţionate la al doilea paragraful de la prezentul alineat sunt obligatorii.

(3) Orice autoritate competentă implicată poate, în cursul celor șase luni, să consulte ABE în caz de dezacord referitor la condiţiile prevăzute la articolul 8 alineatul (3) literele (a)-(d). În acest caz, ABE poate derula un proces de mediere cu caracter neobligatoriu în conformitate cu articolul 31 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, iar toate autorităţile competente implicate amână luarea propriilor decizii până la încheierea procesului de mediere cu caracter neobligatoriu. În cazul în care, în cursul medierii, autorităţile competente nu ajung la un acord în termen de trei luni, fiecare autoritate competentă responsabilă cu supravegherea pe bază individuală adoptă propria decizie.

▼M8
▼C7

Articolul 22

Subconsolidarea în cazul entităţilor din ţări terţe

(1) Instituţiile filiale aplică cerinţele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părţile a treia, a patra și a șaptea și cerinţele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situaţiei lor subconsolidate în cazul în care respectivele instituţii, sau întreprinderea-mamă a acestora atunci când întreprinderea-mamă este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, au drept filială într-o ţară terţă o instituţie sau o instituţie financiară sau deţin o participaţie într-o astfel de întreprindere.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituţiile filiale pot alege să nu aplice cerinţele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părţile a treia, a patra și a șaptea și cerinţele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situaţiei lor subconsolidate, în cazul în care activele și elementele extrabilanţiere totale ale filialelor și participaţiilor din ţările terţe reprezintă mai puţin de 10 % din cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanţiere ale instituţiei filiale.

▼C2

Articolul 23

Întreprinderile din ţări terţe

În sensul aplicării supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu prezentul capitol, termenii „firmă de investiţii”, „instituţie de credit”, „instituţie financiară” și „instituţie” se aplică, de asemenea, tuturor întreprinderilor stabilite în ţări terţe care, dacă ar fi stabilite în Uniune, s-ar încadra în definiţiile acestor termeni de la articolul 16.

Articolul 24

Evaluarea activelor și a elementelor extrabilanţiere

(1) Evaluarea activelor și a elementelor extrabilanţiere se face în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autorităţile competente pot solicita instituţiilor să realizeze evaluarea activelor și a elementelor extrabilanţiere și determinarea fondurilor proprii în conformitate cu standardele internaţionale de contabilitate aplicabile conform Regulamentului (CE) nr. 1606/2002.

▼C2

PARTEA A DOUA

▼M8

FONDURI PROPRII ȘI PASIVE ELIGIBILE

▼C2

TITLUL I

ELEMENTE ALE FONDURILOR PROPRII

CAPITOLUL 1

Fonduri proprii de nivel 1

Articolul 25

Fonduri proprii de nivel 1

Fondurile proprii de nivel 1 ale unei instituţii constau în suma fondurilor proprii de nivel 1 de bază și a fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar ale instituției.

CAPITOLUL 2

Fonduri proprii de nivel 1 de bază

Secţiunea 1

Elemente și instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază

Articolul 26

Elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) Elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiilor constau în:

(a) instrumente de capital, sub rezerva îndeplinirii condiţiilor prevăzute la articolul 28 sau, după caz, la articolul 29;

(b) conturi de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (a);

(c) rezultatul reportat;

(d) alte elemente ale rezultatului global acumulate;

(e) alte rezerve;

(f) fonduri pentru riscuri bancare generale.

Elementele menţionate la literele (c)-(f) sunt considerate elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază doar dacă sunt disponibile instituției pentru o utilizare nerestricționată și imediată cu scopul de a acoperi riscuri sau pierderi de îndată ce acestea apar.

(2) În sensul alineatului (1) litera (c), instituţiile pot include profiturile interimare sau pe cele de la sfârșit de exerciţiu financiar în fondurile proprii de nivel 1 de bază înainte de a lua o decizie formală care să confirme profitul sau pierderea finală a instituției pentru exerciţiul financiar, numai cu aprobarea prealabilă a autorităţilor competente. Autoritatea competentă acordă aprobarea dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

▼C2

(a) profiturile în cauză au fost verificate de persoane independente de instituţie care sunt responsabile cu auditarea conturilor instituţiei respective;

(b) instituţia a demonstrat, spre satisfacţia autorităţii competente, că orice obligaţii sau dividende previzibile au fost deduse din respectivele profituri.

Verificarea profiturilor intermediare sau a celor de sfârşit de exerciţiu financiar ale instituţiei garantează în mod adecvat că profiturile respective au fost evaluate în conformitate cu principiile prevăzute de cadrul contabil aplicabil.

▼M8

(3) Autorităţile competente evaluează dacă emisiunile de instrumente de capital îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 28 sau, după caz, la articolul 29. Instituţiile clasifică emisiunile de instrumente de capital drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază numai după acordarea aprobării de către autorităţile competente.

Prin derogare de la primul paragraf, instituţiile pot clasifica drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază emisiunile ulterioare ale unui tip de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru care au primit deja aprobarea respectivă, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiţii:

(a) dispoziţiile care reglementează emisiunile ulterioare sunt în esenţă identice cu dispoziţiile care reglementează emisiunile pentru care instituţiile au primit deja aprobarea;

(b) instituţiile au notificat autorităţilor competente emisiunile ulterioare respective cu suficient timp înainte de clasificarea lor ca instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Autorităţile competente consultă ABE înainte de a acorda aprobarea ca noi tipuri de instrumente de capital să fie clasificate drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. Autorităţile competente ţin seama în mod corespunzător de avizul ABE și, în cazul în care decid să se abată de la acesta, se adresează în scris ABE în termen de trei luni de la data primirii avizului ABE, menţionând motivele abaterii de la acesta. Prezentul paragraf nu se aplică instrumentelor de capital menţionate la articolul 31.

Pe baza informaţiilor culese de la autorităţile competente, ABE elaborează, menţine și publică o listă a tuturor tipurilor de instrumente de capital din fiecare stat membru care pot fi considerate instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. În conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE poate culege orice informaţii în legătură cu instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe care le consideră necesare pentru a stabili conformitatea cu criteriile prevăzute la articolul 28 sau, după caz, la articolul 29 din prezentul regulament și pentru menţinerea și actualizarea listei menţionate la prezentul paragraf.

Ca urmare a procesului de revizuire prevăzut la articolul 80 și atunci când există dovezi suficiente că instrumentele de capital relevante nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 28 sau, după caz, la articolul 29, ABE poate decide să nu adauge instrumentele respective în lista menţionată la al patrulea paragraf sau, după caz, să le elimine din lista respectivă. ABE face un anunţ în acest sens, care se referă totodată la poziţia autorităţii competente relevante în această chestiune. Prezentul paragraf nu se aplică instrumentelor de capital menţionate la articolul 31.

▼C2

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze sensul noțiunii „previzibil” atunci când se stabilește dacă au fost deduse orice obligații sau dividende previzibile.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 27

Instrumente de capital ale societăților mutuale, organizațiilor cooperatiste de credit, instituțiilor de economii sau instituțiilor similare în cadrul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) Elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază includ orice instrument de capital emis de o instituție în conformitate cu dispozițiile sale statutare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) instituția este de un tip definit în conformitate cu legislația națională aplicabilă, iar autoritățile competente consideră că aceasta se califică drept oricare dintre următoarele:

(i) societate mutuală;

(ii) organizație cooperatistă de credit;

(iii) instituție de economii;

(iv) instituție similară;

(v) instituție de credit care este deținută integral de una dintre instituțiile menționate la punctele (i)-(iv) și are acordul autorității competente relevante de a folosi dispozițiile prezentului articol, cu condiția ca și atât timp cât 100 % din acțiunile ordinare emise în instituție sunt deținute, direct sau indirect, de o instituție descrisă la punctele (i)-(iv);

(b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 28 și condițiile de modificare de la articolul 29;

Societățile mutuale, organizațiile cooperatiste de credit sau instituțiile de economii recunoscute astfel în temeiul legislației naționale aplicabile înainte de 31 decembrie 2012 continuă să fie clasificate astfel în scopul prezentei părți, cu condiția de a continua să îndeplinească criteriile care au determinat această recunoaștere.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice condițiile în care autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de întreprindere recunoscut în temeiul legislației naționale aplicabile se califică drept societate mutuală, organizație cooperatistă de credit, instituție de economii sau instituție similară în sensul prezentei părți.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 28

Instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) Instrumentele de capital se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază numai dacă sunt îndeplinite toate condiţiile de mai jos:

(a) instrumentele sunt emise direct de instituţie cu acordul prealabil al acţionarilor instituţiei sau, în cazul în care acest lucru este permis în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile, al organului de conducere a instituţiei;

▼M8

(b) instrumentele sunt plătite integral, iar achiziţionarea dreptului de proprietate asupra acestora nu este finanţată în mod direct sau indirect de instituţie;

▼C2

(c) instrumentele îndeplinesc toate condiţiile următoare referitoare la clasificarea lor:

(i) se califică drept capital în sensul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE;

(ii) sunt clasificate drept capitaluri proprii în sensul cadrului contabil aplicabil;

(iii) sunt clasificate drept capitaluri proprii în scopul stabilirii activului net negativ, dacă este cazul, în conformitate cu legislaţia naţională aplicabilă în domeniul insolvenţei;

(d) instrumentele sunt prezentate în mod clar și distinct în bilanţ în situaţiile financiare ale instituţiei;

(e) instrumentele sunt perpetue;

(f) cuantumul principalului instrumentelor nu poate fi redus sau restituit, exceptând oricare dintre următoarele cazuri:

(i) lichidarea instituţiei;

(ii) răscumpărări discreţionare ale instrumentelor sau alte mijloace discreţionare de diminuare a capitalului, dacă instituţia a primit în prealabil aprobarea autorităţii competente în conformitate cu articolul 77;

(g) dispoziţiile care reglementează instrumentele nu indică în mod explicit sau implicit că cuantumul principalului instrumentelor ar fi sau ar putea fi redus sau restituit în alte cazuri în afară de lichidarea instituţiei, iar instituţia nu prevede în alt mod o astfel de indicaţie înainte de sau la emiterea instrumentelor, cu excepţia instrumentelor menţionate la articolul 27, unde refuzul instituţiei de a răscumpăra aceste instrumente este interzis în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile;

(h) instrumentele îndeplinesc următoarele condiţii în ceea ce privește distribuirile:

(i) nu există un tratament preferenţial de distribuire în ceea ce privește ordinea efectuării distribuirilor, inclusiv în raport cu alte instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, iar condiţiile care reglementează instrumentele nu oferă drepturi preferenţiale la efectuarea distribuirilor;

▼C2

(ii) distribuirile către deținătorii instrumentelor pot fi efectuate numai din elementele care pot fi distribuite;

(iii) condițiile care reglementează instrumentele nu includ un plafon sau o altă restricție privind nivelul maxim de distribuiri, cu excepția instrumentelor menționate la articolul 27;

(iv) nivelul de distribuiri nu se determină pe baza prețului de achiziționare a instrumentelor la emitere, cu excepția instrumentelor menționate la articolul 27;

(v) condițiile care reglementează instrumentele nu includ nicio obligație pentru instituție de a efectua distribuiri către deținătorii lor, iar instituția nu face altfel obiectul unei obligații de acest tip;

(vi) neefectuarea distribuirilor nu constituie un eveniment de nerambursare pentru instituție;

(vii) anularea distribuirilor nu impune restricții asupra instituției;

(i) în comparație cu toate instrumentele de capital emise de instituție, instrumentele absorb primele și proporțional cea mai mare parte a pierderilor pe măsura apariției lor, iar fiecare instrument absoarbe pierderi în aceeași măsură ca și celelalte instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(j) instrumentele sunt de rang inferior tuturor celorlalte creanțe în caz de insolvență sau de lichidare a instituției;

(k) instrumentele dau proprietarilor lor dreptul la o creanță asupra activelor reziduale ale instituției, care, în caz de lichidare și după plata tuturor creanțelor cu rang prioritar, este proporțională cu suma instrumentelor de acest tip emise, nu este fixă și nu face obiectul unei plafonări, cu excepția instrumentelor de capital menționate la articolul 27;

(l) instrumentele nu sunt garantate și nici nu fac obiectul unei garanții care crește rangul de prioritate la plată al creanțelor, de niciuna dintre următoarele:

(i) instituția sau filialele sale;

(ii) întreprinderea-mamă a instituției sau filialele sale;

(iii) societatea financiară holding-mamă sau filialele sale;

(iv) societatea holding cu activitate mixtă sau filialele sale;

(v) societatea financiară holding cu activitate mixtă și filialele sale;

(vi) orice întreprindere care are legături strânse cu entitățile menționate la punctele (i)-(v);

(m) instrumentele nu fac obiectul niciunui aranjament, contractual sau de altă natură, care crește rangul de prioritate la plată al creanțelor înregistrate în temeiul instrumentelor în caz de insolvență sau de lichidare.

▼C2

Condiţia menţionată la primul sub-paragraf litera (j) se consideră îndeplinită, chiar dacă instrumentele sunt incluse în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar sau în fondurile proprii de nivel 2 în temeiul articolului 484 alineatul (3), cu condiţia să fie de rang egal.

▼M8

În sensul primului paragraf litera (b), doar partea unui instrument de capital care a fost plătită integral este eligibilă pentru a fi considerată instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

▼C2

(2) Condiţiile stabilite la alineatul (1) litera (i) sunt considerate respectate, chiar dacă cuantumul principalului instrumentelor fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar sau de nivel 2 se reduce permanent.

Condiţia prevăzută la alineatul (1) litera (f) este considerată respectată, chiar dacă cuantumul principalului instrumentului de capital este redus în cadrul unei proceduri de rezoluţie sau drept consecinţă a unei reduceri a valorii instrumentelor de capital impuse de autoritatea de rezoluţie responsabilă pentru instituţie.

Condiţia prevăzută la alineatul (1) litera (g) este considerată respectată chiar dacă dispoziţiile care reglementează instrumentul de capital indică în mod expres sau implicit că valoarea principalului instrumentului ar fi sau ar putea fi redusă în cadrul unei proceduri de rezoluţie sau drept consecinţă a unei reduceri a valorii instrumentelor de capital impuse de autoritatea de rezoluţie responsabilă pentru instituţie.

(3) Condiţia prevăzută la alineatul (1) litera (h) punctul (iii) este considerată respectată chiar dacă instrumentul presupune plata unui multiplu al dividendelor, cu condiţia ca acest multiplu al dividendelor să nu ducă la o distribuţie care să creeze o povară disproporţionată asupra capitalului.

▼M8

Condiţia prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (h) punctul (v) este considerată îndeplinită în pofida faptului că o filială face obiectul unui acord privind transferul profitului și al pierderilor cu întreprinderea-mamă, conform căruia filiala este obligată să transfere, ca urmare a întocmirii situaţiilor sale financiare anuale, rezultatul său anual către întreprinderea-mamă, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) întreprinderea-mamă deţine 90 % sau mai mult din drepturile de vot și din capitalul filialei;

(b) întreprinderea-mamă și filiala sunt situate în același stat membru;

(c) acordul a fost încheiat în scopuri de impozitare legitime;

(d) la întocmirea situaţiei financiare anuale, filiala are libertatea de a reduce valoarea distribuirilor prin alocarea tuturor profiturilor sale sau a unei părţi a acestora către rezervele proprii sau către fondurile sale pentru riscuri bancare generale înainte de efectuarea oricărei plăţi către întreprinderea sa mamă;

(e) întreprinderea-mamă este obligată, în temeiul acordului, să despăgubească integral filiala pentru toate pierderile acesteia din urmă;

(f) acordul face obiectul unei perioade de preaviz conform căreia acordul poate fi reziliat numai până la sfârșitul unui exerciţiu financiar, rezilierea intrând în vigoare cel mai devreme la începutul exerciţiului

▼M8

financiar următor, neafectând obligaţia întreprinderii-mamă de a despăgubi integral filiala pentru toate pierderile suferite pe parcursul exerciţiului financiar curent.

În cazul în care o instituţie a încheiat un acord privind transferul profitului și al pierderilor, aceasta informează autoritatea competentă fără întârziere și transmite acesteia din urmă o copie a acordului. De asemenea, instituţia informează autoritatea competentă fără întârziere cu privire la orice modificare adusă acordului privind transferul profitului și al pierderilor și la rezilierea acestuia. O instituţie nu încheie mai mult de un acord privind transferul profitului și al pierderilor.

▼C2

(4) În sensul alineatului (1) litera (h) punctul (i), distribuirea diferenţiată reflectă numai drepturile de vot diferenţiate. În această privinţă, o distribuire mai mare se aplică numai instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază cu mai puţine drepturi de vot sau fără niciun drept de vot.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) natura și formele aplicabile ale finanţării indirecte a instrumentelor de fonduri proprii;

(b) situaţiile și momentele în care distribuirile multiple ar reprezenta o povară disproporţionată asupra fondurilor proprii;

(c) definiţia distribuirilor preferenţiale;

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10 - 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 29

Instrumente de capital emise de societăţi mutuale, organizaţii cooperatiste de credit, instituţii de economii și instituţii similare

(1) Instrumentele de capital emise de societăţile mutuale, organizaţiile cooperatiste de credit, instituţiile de economii și instituţiile similare se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază numai dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 28 cu modificările care rezultă din aplicarea prezentului articol.

(2) Trebuie îndeplinite condiţiile următoare referitoare la răscumpărarea instrumentelor de capital:

(a) instituţia are posibilitatea de a refuza răscumpărarea instrumentelor, cu excepţia situaţiilor în care se interzice acest lucru în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile;

(b) atunci când refuzul instituţiei de a răscumpăra instrumentele este interzis în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile, dispoziţiile care reglementează instrumentele oferă instituţiei posibilitatea de a limita răscumpărarea lor;

▼C2

(c) refuzul de a răscumpăra instrumentele sau limitarea răscumpărării instrumentelor, după caz, nu poate constitui un eveniment de nerambursare pentru instituţia respectivă.

(3) Instrumentele de capital pot include un plafon sau o restricţie privind nivelul maxim de distribuiri numai în cazul în care plafonul sau restricţia respectivă sunt prevăzute în legislaţia naţională aplicabilă sau în actul constitutiv al instituţiei.

(4) Dacă instrumentele de capital conferă proprietarului drepturi asupra rezervelor instituţiei în caz de insolvenţă sau de lichidare care se limitează la valoarea nominală a instrumentelor, o astfel de limitare se aplică în aceeași măsură pentru deţinătorii tuturor celorlalte instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază emise de instituţia respectivă.

Condiţia menţionată la primul sub-paragraf nu aduce atingere posibilităţii ca o societate mutuală, o organizaţie cooperatistă de credit, o instituţie de economii sau o instituţie similară să includă în cadrul fondurilor proprii de nivel 1 de bază instrumente care nu conferă deţinătorului drepturi de vot și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

(a) creanţa deţinătorilor instrumentelor fără drept de vot în caz de insolvenţă sau de lichidare a instituţiei este proporţională cu ponderea pe care acele instrumente fără drept de vot o au în totalul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(b) instrumentele se încadrează, pe baza altor criterii, în categoria instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(5) Dacă instrumentele de capital conferă proprietarilor lor dreptul la o creanţă asupra activelor instituţiei în caz de insolvenţă sau de lichidare care este fixă sau plafonată, o astfel de limitare se aplică în aceeași măsură tuturor deţinătorilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază emise de instituţie.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza natura limitărilor referitoare la răscumpărare necesare în cazul în care refuzul instituţiei de a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii este interzis în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul sub-paragraf, în conformitate cu articolele 10 - 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 30

Consecinţe ale încetării îndeplinirii condiţiilor pentru instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

Dacă un instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază nu mai îndeplinește condiţiile prevăzute la articolul 28 și, dacă este cazul, la articolul 29, se aplică următoarele:

▼C2

(a) instrumentul respectiv încetează imediat să se califice drept instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(b) conturile de prime de emisiune aferente instrumentului respectiv încetează imediat să se califice drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Articolul 31

Instrumente de capital subscrise de autorităţile publice în situaţii de urgenţă

(1) În situaţii de urgenţă, autorităţile competente pot permite instituţiilor să includă în fondurile proprii de nivel 1 de bază instrumente de capital care respectă cel puţin condiţiile prevăzute la articolul 28 alineatul (1) literele (b)-(e), atunci când sunt respectate cumulativ următoarele condiţii:

(a) Instrumentele de capital sunt emise 1 ianuarie 2014.

(b) Instrumentele de capital sunt considerate ajutor de stat de către Comisie.

(c) Instrumentele de capital sunt emise în contextul unor măsuri de recapitalizare în temeiul normelor privind ajutorul de stat existente la momentul respectiv.

(d) Instrumentele de capital sunt în întregime subscrise și deținute de stat sau de o autoritate ori entitate publică relevantă.

(e) Instrumentele de capital sunt capabile să absoarbă pierderile.

(f) Cu excepţia cazului instrumentelor de capital menţionate la articolul 27, în caz de lichidare, instrumentele de capital dau proprietarilor lor dreptul la o creanţă asupra activelor reziduale ale instituţiei după plata tuturor creanţelor de rang prioritar.

(g) Există mecanisme de ieșire adecvate pentru stat sau, după caz, o autoritate sau entitate publică relevantă.

(h) Autoritatea competentă și-a acordat în prealabil aprobarea și și-a făcut publică decizia, împreună cu o explicaţie a acestei deciziei.

(2) În cazul unei cereri justificate din partea autorităţii competente relevante și în cooperare cu aceasta, ABE consideră aceste instrumente de capital menţionate la alineatul (1) ca fiind echivalente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază în scopul prezentului regulament.

Secţiunea 2

Filtre prudenţiale

Articolul 32

Active securitizate

(1) O instituţie exclude din cadrul oricărui element al fondurilor proprii orice creștere a capitalurilor proprii în conformitate cu cadrul contabil aplicabil care rezultă din active securitizate, inclusiv următoarele:

(a) o astfel de creștere asociată cu venitul viitor din marja care duce la un câștig rezultat din vânzare pentru instituţie;

▼C2

(b) dacă instituţia este iniţiatoarea unei securitizări, câștigurile nete care rezultă din capitalizarea veniturilor viitoare din activele securitizate care asigură o îmbunătăţire a calităţii creditului pentru poziţiile din securitizare.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze mai clar noţiunea de „câștig rezultat din vânzare” menţionat la alineatul (1) litera (a).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul sub-paragraf, în conformitate cu articolele 10 - 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 33

Acoperiri ale fluxurilor de numerar și modificări ale valorii datoriilor proprii

(1) Instituţiile nu includ următoarele elemente în elementele de fonduri proprii:

(a) rezervele rezultate din evaluarea la valoarea justă, reprezentând câștiguri sau pierderi generate de acoperirile fluxurilor de numerar ale instrumentelor financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă, inclusiv fluxurile de numerar previzionate;

(b) câștigurile sau pierderile înregistrate de instituţie din evaluarea la valoarea justă a datoriilor și care rezultă din modificarea calităţii creditului instituţiei;

▼M8

(c) câștigurile și pierderile din evaluarea la valoarea justă a datoriilor provenite din instrumente financiare derivate ale instituţiei, care rezultă din modificarea propriului risc de credit al instituţiei.

▼C2

(2) În sensul alineatului (1) litera (c), instituţiile nu pot compensa câștigurile și pierderile rezultate din evaluarea la valoarea justă care rezultă din riscul de credit al instituţiei cu cele care rezultă din riscul de credit al contrapărţii acesteia.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (b), instituţiile pot include cuantumul câștigurilor și a pierderilor aferente datoriilor lor în fondurile proprii atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) datoriile sunt sub formă de obligaţiuni astfel cum sunt menţionate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE;

(b) modificările valorii activelor și datoriilor instituţiei se datorează acelorași modificări ale calităţii creditului instituţiei;

(c) există o legătură strânsă între valoarea obligaţiunilor menţionate la litera (a) și valoarea activelor instituţiei;

(d) există posibilitatea de a rambursa împrumuturile ipotecare răscumpărând obligaţiunile care finanţează împrumuturile ipotecare la valoarea de piaţă sau cea nominală.

▼C2

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze ce constituie legătura strânsă dintre valoarea obligaţiunilor și valoarea activelor menţionată la alineatul (3) litera (c).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10 - 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 34

Ajustări de valoare suplimentare

Pentru calcularea cuantumului fondurilor proprii, instituţiile aplică cerinţele prevăzute la articolul 105 pentru toate activele lor evaluate la valoarea justă și deduc din fondurile proprii de nivel 1 de bază cuantumul oricăror ajustări de valoare suplimentare necesare.

Articolul 35

Câștigurile și pierderile nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă

Cu excepţia elementelor menţionate la articolul 33, instituţiile nu fac ajustări pentru a elimina din fondurile lor proprii câștigurile sau pierderile nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă a activelor sau datoriilor.

Secţiunea 3

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, derogări și alternative

Ssubsecţiunea 1

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

Articolul 36

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) Instituţiile deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază următoarele:

(a) pierderile exerciţiului financiar în curs;

▼M8

(b) imobilizările necorporale, cu excepţia programelor informatice evaluate în mod prudent a căror valoare nu este afectată în mod negativ de rezoluţia, de insolvenţa sau de lichidarea instituţiei;

▼C2

(c) creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare;

▼C2

(d) pentru instituțiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor utilizând abordarea bazată pe modele interne de rating (abordarea IRB), cuantumurile negative care rezultă din calcularea cuantumurilor pierderilor așteptate prevăzute la articolele 158 și 159;

(e) activele fondului de pensii cu beneficii determinate din bilanțul instituției;

(f) deținerile directe, indirecte și sintetice ale unei instituții de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază, inclusiv instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe care o instituție are obligația reală sau contingentă de a le achiziționa în temeiul unei obligații contractuale existente;

(g) deținerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale entităților din sectorul financiar, dacă aceste entități și instituția înregistrează deținere reciproce care, în opinia autorității competente, au fost concepute pentru a crește în mod artificial fondurile proprii ale instituției;

(h) cuantumul aplicabil al deținerilor directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale entităților din sectorul financiar în care instituția nu deține o investiție semnificativă;

(i) cuantumul aplicabil al deținerilor directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale entităților din sectorul financiar în care instituția deține o investiție semnificativă;

▼C3

(j) cuantumul elementelor care trebuie deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în conformitate cu articolul 56 care depășește elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale instituției;

▼C2

(k) cuantumul expunerii aferent următoarelor elemente care se califică pentru o pondere de risc de 1 250 %, atunci când instituția deduce cuantumul expunerii respective din cuantumul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ca alternativă la aplicarea unei ponderi de risc de 1 250 %:

(i) deținere calificate din afara sectorului financiar;

▼M5

(ii) poziții din securitizare, în conformitate cu articolul 244 alineatul (1) litera (b), cu articolul 245 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 253;

▼C2

(iii) tranzacții incomplete, în conformitate cu articolul 379 alineatul (3);

(iv) poziții dintr-un coș de expuneri pentru care o instituție nu poate determina ponderea de risc aplicând abordarea IRB, în conformitate cu articolul 153 alineatul (8);

(v) expuneri provenind din titluri de capital în cadrul unei abordări bazate pe modele interne, în conformitate cu articolul 155 alineatul (4).

(l) orice impozit referitor la elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază previzibil la momentul calculării sale, cu excepția cazului în care instituția ajustează corespunzător cuantumul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în măsura în care astfel de impozite reduc cuantumul până la care aceste elemente pot fi alocate pentru acoperirea riscurilor sau a pierderilor;

▼M7

(m) cuantumul aplicabil al acoperirii insuficiente pentru expunerile neperformante;

▼M8

(n) pentru un angajament de valoare minimă menţionat la articolul 132c alineatul (2), orice cuantum cu care valoarea de piaţă curentă a unităţilor sau acţiunilor deţinute în OPC-uri care constituie suportul angajamentului de valoare minimă este inferioară valorii actuale a angajamentului de valoare minimă și pentru care instituţia nu a recunoscut deja o reducere a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

▼C2

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze aplicarea deducerilor prevăzute la alineatul (1) literele (a), (c), (e), (f), (h), (i) și (l) de la prezentul articol și a deducerilor aferente prevăzute la articolul 53 literele (a), (c), (d) și (f) și la articolul 63 literele (a), (c) și (d).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul sub-paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze tipurile de instrumente de capital ale instituţiilor financiare și, cu consultarea Autorităţii europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaţionale) (EIOPA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 ([1]), ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din ţări terţe, precum și ale întreprinderilor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 4 din directiva menţionată, care se deduc din următoarele elemente ale fondurilor proprii:

(a) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(b) elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar;

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 2.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M8

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica aplicarea deducerilor menţionate la alineatul (1) litera (b), inclusiv importanţa efectelor negative asupra valorii care nu generează preocupări de natură prudenţială.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

([1]) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

▼C2

Articolul 37

Deducerea imobilizărilor necorporale

Instituţiile determină cuantumul imobilizărilor necorporale care trebuie deduse după cum urmează:

(a) cuantumul care trebuie dedus se reduce cu valoarea datoriilor asociate privind impozitul amânat care s-ar stinge dacă imobilizările necorporale s-ar deprecia sau ar fi derecunoscute în conformitate cu cadrul contabil aplicabil;

(b) cuantumul care trebuie dedus include fondul comercial inclus în evaluarea investiţiilor semnificative ale instituţiei;

▼M8

(c) cuantumul care trebuie dedus se reduce cu cuantumul aferent reevaluării contabile a imobilizărilor necorporale ale filialelor în urma consolidării filialelor, care pot fi atribuite altor persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.

▼C2

Articolul 38

Deducerea creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare

(1) Instituţiile determină cuantumul creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare care trebuie deduse în conformitate cu prezentul articol.

(2) Cu excepţia cazului în care sunt întrunite condiţiile prevăzute la alineatul (3), valoarea creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare se calculează fără a scădea cuantumul datoriilor conexe privind impozitul amânat ale instituţiei.

(3) Cuantumul creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare poate fi redus cu cuantumul datoriilor conexe privind impozitul amânat ale instituţiei, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) entitatea are un drept legal, în temeiul dreptului intern aplicabil, de a compensa creanţele respective privind impozitul curent cu datoriile privind impozitul curent;

(b) creanţele respective privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat sunt aferente impozitelor percepute de aceeași autoritate fiscală și de la aceeași entitate impozabilă.

(4) Datoriile asociate privind impozitul amânat ale instituţiei, utilizate în sensul alineatului (3), nu pot include datoriile privind impozitul amânat care reduc cuantumul imobilizărilor necorporale sau a activelor fondului de pensii cu beneficii determinate care trebuie deduse.

(5) Cuantumul datoriilor asociate privind impozitul amânat menţionate la alineatul (4) se distribuie între:

(a) creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare care nu sunt deduse în conformitate cu articolul 48 alineatul (1);

▼C2

(b) toate celelalte creanţe privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare.

Instituţiile alocă datoriile asociate privind impozitul amânat proporţional cu creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare reprezentând elementele menţionate la literele (a) și (b).

Articolul 39

Plăţi excedentare de impozite, pierderi fiscale reportate la exerciţiile financiare anterioare și creanţe privind impozitul amânat care nu se bazează pe profitabilitatea viitoare

(1) Următoarele elemente nu se deduc din fondurile proprii și se supun unei ponderi de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz:

(a) plăţi excedentare de impozite efectuate de instituţie pentru anul în curs;

(b) pierderi fiscale ale instituţiei pentru exerciţiul financiar curent transferate în exerciţiile financiare anterioare care dau naștere la o creanţă asupra administraţiei centrale, asupra administraţiei regionale sau asupra autorităţii fiscale locale.

(2) ►M8 Creanţele privind impozitul amânat care nu se bazează pe profitabilitatea viitoare se limitează la creanţele privind impozitul amânat care au fost create înainte de 23 noiembrie 2016 și care rezultă din diferenţe temporare, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: ◄

(a) sunt înlocuite fără întârziere, în mod automat și obligatoriu, cu un credit fiscal în situaţia în care instituţia raportează o pierdere atunci când situaţiile financiare anuale ale instituţiei sunt aprobate oficial, sau în caz de lichidare sau de insolvenţă a instituţiei;

(b) o instituţie are posibilitatea, în temeiul legislaţiei fiscale naţionale aplicabile, de a compensa un credit fiscal, astfel cum este menţionat la litera (a), cu orice obligaţii fiscale ale instituţiei sau ale oricărei alte întreprinderi incluse în același consolidare ca și instituţia în scopuri fiscale, în temeiul respectivei legislaţii, sau ale oricărei alte întreprinderi supuse supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2;

(c) în cazul în care cuantumul creditelor fiscale menţionate la litera (b) depășește valoarea obligaţiilor fiscale menţionate la aceeași literă, orice astfel de excedent este înlocuit fără întârziere cu o creanţă directă asupra administraţiei centrale a statului membru în care este înregistrată instituţia.

Instituţiile aplică o pondere de risc de 100 % creanţelor privind impozitul amânat în cazul în care sunt îndeplinite condiţiile menţionate la literele (a), (b) și (c).

Articolul 40

Deducerea cuantumurilor negative care rezultă din calcularea cuantumului pierderilor așteptate

Cuantumul care trebuie dedus în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (d) nu se reduce printr-o creștere a nivelului creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare sau prin alte efecte fiscale suplimentare, care ar putea apărea în cazul în care provizioanele ar atinge nivelul pierderilor așteptate menţionate în partea a treia titlul II capitolul 3 secţiunea 3.

▼C2

Articolul 41

Deducerea activelor fondului de pensii cu beneficii determinate

(1) În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (e), cuantumul activelor fondului de pensii cu beneficii determinate care trebuie dedus se reduce cu:

(a) cuantumul oricărei datorii privind impozitul amânat asociate care ar putea fi stinsă în cazul în care activele s-ar deprecia sau ar fi derecunoscute în conformitate cu cadrul contabil aplicabil;

(b) cuantumul activelor din fondul de pensii cu beneficii determinate pe care instituţia le poate utiliza fără restricţii, cu condiţia ca instituţia să obţină aprobarea prealabilă a autorităţii competente.

Activele respective utilizate pentru a reduce cuantumul care urmează a fi dedus primesc o pondere de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze criteriile în baza cărora o autoritate competentă permite unei instituţie să reducă cuantumul activelor fondului de pensii cu beneficii determinate aşa cum este prevăzut la alineatul (1) litera (b).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 42

Deducerea deţinerilor de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază

În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (f), instituţiile calculează deţinerile de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe baza poziţiilor brute lungi, cu următoarele excepţii:

(a) instituţiile pot calcula cuantumul deţinerilor de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe baza poziţiei nete lungi cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) poziţiile lungi și scurte să facă parte din aceeași expunere-suport, iar poziţiile scurte să nu implice niciun risc de contraparte;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) instituţiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport faţă de propriile instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază incluse în indicii respectivi;

▼C2

(c) instituţiile pot compensa poziţii brute lungi pe propriile instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care rezultă din deţineri de titluri de valoare bazate pe indici cu poziţii scurte pe propriile instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază care rezultă din poziţii scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziţii scurte implică un risc de contraparte, cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) poziţiile lungi și scurte sunt pe aceiași indici-suport;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia.

Articolul 43

Investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar

În scopul deducerii, se consideră că o instituţie deţine o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar atunci când este îndeplinită una dintre condiţiile următoare:

(a) instituţia deţine mai mult de 10 % din instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază emise de entitatea respectivă;

(b) instituţia are legături strânse cu entitatea respectivă și deţine instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază emise de acea entitate;

(c) instituţia deţine instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază emise de entitatea respectivă și entitatea nu este inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2, dar este inclusă în aceeași consolidare contabilă ca și instituţia în scopul raportării financiare în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

Articolul 44

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale entităţilor din sectorul financiar, atunci când o instituţie înregistrează o deţinere reciprocă destinată să crească în mod artificial fondurile proprii

Instituţiile operează deducerile menţionate la articolul 36 alineatul (1) literele (g), (h) și (i) în conformitate cu următoarele:

(a) deţinerile de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază și de alte instrumente de capital ale entităţilor din sectorul financiar se calculează pe baza poziţiilor brute lungi;

(b) în scopul deducerii, elementele fondurilor proprii de nivel 1 specifice societăţilor de asigurare sunt tratate drept deţineri de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

▼C2

Articolul 45

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale entităţilor din sectorul financiar

Instituţiile operează deducerile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) literele (h) și (i) în conformitate cu următoarele dispoziţii:

(a) instituţiile pot calcula deţinerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale entităţilor din sectorul financiar pe baza poziției nete lungi pe aceeași expunere-suport cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

▼M8

(i) data scadenţei poziției scurte este aceeași cu data scadenţei poziției lungi ori survine după această dată sau scadenţa reziduală a poziției scurte este de cel puţin un an;

▼C2

(ii) fie atât poziția lungă, cât și cea scurtă sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) instituţiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport faţă de instrumentele de capital ale entităţilor din sectorul financiar incluse în indicii respectivi.

Articolul 46

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază atunci când o instituţie nu deţine o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar

(1) În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (h), instituţiile calculează cuantumul aplicabil care urmează să fie dedus prin înmulţirea cuantumului menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu factorul derivat din calculul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul agregat cu care deţinerile directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar în care instituţia nu deţine o investiţie semnificativă depășesc 10 % din cuantumul agregat al elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei calculat după ce li s-au aplicat următoarele:

(i) articolele 32-35;

(ii) deducerile menţionate la articolul 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepţia cuantumului care urmează a fi dedus pentru creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și care decurg din diferenţe temporare;

(iii) articolele 44 și 45;

▼C2

(b) cuantumul deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale acelor entităţi din sectorul financiar în care instituţia nu deţine o investiţie semnificativă împărţit la cuantumul agregat al deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale respectivelor entităţi din sectorul financiar.

(2) Instituţiile exclud poziţiile aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute timp de cinci zile lucrătoare sau mai puţin din cuantumul menţionat la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului menţionat la alineatul (1) litera (b).

(3) Cuantumul care urmează a fi dedus în conformitate cu alineatul (1) se distribuie proporţional tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază deţinute. Instituţiile determină cuantumul fiecărui instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază care se deduce în conformitate cu alineatul (1) prin înmulţirea cuantumului menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu proporţia menţionată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deţinerilor care trebuie dedus în conformitate cu alineatul (1);

(b) proporţia cuantumului agregat al deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale unor entităţi din sectorul financiar în care instituţia nu deţine o investiţie semnificativă reprezentată de fiecare instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază deţinut.

(4) Cuantumul deţinerilor menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (h) care este mai mic sau egală cu 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei după aplicarea dispoziţiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iii) nu se deduce și este supus ponderilor de risc aplicabile în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(5) Instituţiile determină cuantumul fiecărui instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază care este ponderat la risc în temeiul alineatului (4) înmulţind cuantumul menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu cuantumul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deţinerilor care trebuie ponderate la risc în conformitate cu alineatul (4);

(b) proporţia rezultată din calculul de la alineatul (3) litera (b).

▼C2

Articolul 47

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază atunci când o instituţie deţine o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar

În sensul articolului 36 alineatul (1) punctul (i), cuantumul aplicabil care urmează a fi dedus din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază exclude poziţiile aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute timp de cinci zile lucrătoare sau mai puţin și se determină în conformitate cu articolele 44 și 45 și subsecţiunea 2.

▼M7

Articolul 47a

Expuneri neperformante

(1) În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m), termenul „expunere” include oricare dintre următoarele elemente, cu condiţia ca acestea să nu fie incluse în portofoliul de tranzacţionare al instituţiei:

(a) un instrument de datorie, inclusiv un titlu de datorie, un împrumut, un avans și un depozit la vedere;

(b) un angajament de creditare dat, o garanţie financiară dată sau orice alt angajament dat, indiferent dacă este revocabil sau irevocabil, cu excepţia facilităţilor de credit neutilizate care pot fi anulate necondiţionat, în orice moment și fără notificare, sau care atrag anularea automată ca urmare a deteriorării bonităţii debitorului.

(2) În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m), valoarea expunerii unui instrument de datorie este valoarea sa contabilă măsurată fără a ţine seama de ajustările specifice pentru riscul de credit, de ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 105, de cuantumurile deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m), de alte reduceri ale fondurilor proprii aferente expunerii sau de scoaterile în afara bilanţului parţiale efectuate de către instituţie după ultima clasificare a expunerii drept neperformantă.

În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m), valoarea expunerii unui instrument de datorie care a fost achiziţionată la un preţ mai mic decât suma datorată de debitor include diferenţa dintre preţul de cumpărare și suma datorată de debitor.

În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m), valoarea expunerii unui angajament de creditare dat, a unei garanţii financiare date sau a oricărui alt angajament dat astfel cum este menţionat la litera (b) a alineatului (1) din prezentul articol este valoarea sa nominală, care reprezintă expunerea maximă a instituţiei la riscul de credit fără a ţine seama de nicio protecţie finanţată sau nefinanţată a creditului. Valoarea nominală a unui angajament de creditare este cuantumul neutilizat pe care instituţia s-a angajat să îl împrumute, iar valoarea nominală a unei garanţii financiare date este cuantumul maxim pe care entitatea ar putea să fie nevoită să îl plătească dacă se apelează la garanţie.

Valoarea nominală menţionată la al treilea paragraf din prezentul alineat nu ţine seama de ajustările specifice pentru riscul de credit, de ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 105, de cuantumurile deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m) sau de alte reduceri ale fondurilor proprii aferente expunerii.

▼M7

(3) În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m), următoarele expuneri sunt clasificate drept neperformante:

(a) o expunere care este considerată a fi în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178;

(b) o expunere care este considerată a fi depreciată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil;

(c) o expunere supusă unei perioade de probă în conformitate cu alineatul (7), atunci când sunt acordate măsuri suplimentare de restructurare datorate dificultăţilor financiare sau când expunerea devine restantă cu peste 30 de zile;

(d) o expunere sub forma unui angajament care, dacă ar fi tras sau utilizat în alt mod, probabil nu ar fi restituit în întregime fără executarea garanţiilor reale;

(e) o expunere sub forma unei garanţii financiare care este susceptibilă de a fi exercitată de beneficiarul garanţiei, inclusiv atunci când expunerea garantată suport îndeplinește criteriile pentru a fi considerată drept neperformantă.

În sensul literei (a), în cazul în care o instituţie are expuneri bilanţiere faţă de un debitor care sunt restante cu peste 90 de zile și care reprezintă mai mult de 20 % din totalul expunerilor bilanţiere faţă de debitorul respectiv, toate expunerile bilanţiere și extrabilanţiere faţă de debitorul respectiv sunt considerate ca fiind neperformante.

(4) Expunerile cărora nu li s-a aplicat o măsură de restructurare datorate dificultăţilor financiare încetează să mai fie clasificate drept neperformante în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m) atunci când sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) expunerea îndeplinește criteriile aplicate de instituţie pentru încetarea clasificării ca expunere depreciată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil sau ca expunere aflată în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178;

(b) situaţia debitorului s-a îmbunătăţit într-o asemenea măsură încât instituţia este convinsă că rambursarea va fi probabil efectuată integral și la timp;

(c) debitorul nu are nicio sumă restantă de peste 90 de zile.

(5) Clasificarea unei expuneri neperformante drept activ imobilizat deţinut în vederea vânzării în conformitate cu cadrul contabil aplicabil nu pune capăt clasificării expunerii drept expunere neperformantă în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m).

(6) Expunerile neperformante cărora li s-au aplicat măsuri de restructurare datorate dificultăţilor financiare încetează să mai fie clasificate drept neperformante în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m), atunci când sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) expunerile au încetat să mai fie într-o situaţie care ar duce la clasificarea acestora drept neperformante în temeiul alineatului (3);

(b) a trecut cel puţin un an de la data la care au fost acordate măsuri de restructurare datorate dificultăţilor financiare sau de la data la care expunerile au fost clasificate drept neperformante, luându-se în calcul data cea mai târzie;

(c) nu există nicio sumă restantă în urma măsurilor de restructurare datorate dificultăţilor financiare, iar instituţia, pe baza analizei situaţiei financiare a debitorului, consideră acceptabilă probabilitatea ca expunerea să fie rambursată integral și la timp.

▼M7
▼C4

Rambursarea integrală și la timp poate fi considerată probabilă atunci când debitorul a efectuat la timp și în mod regulat plata unor sume egale cu oricare dintre următoarele:

▼M7

(a) suma care era restantă înainte de acordarea măsurii de restructurare datorată dificultăţilor financiare, în cazul în care existau sume restante;

(b) suma care a fost scoasă în afara bilanţului prin măsura de restructurare datorată dificultăţilor financiare, în cazul în care nu existau sume restante.

(7) În cazul în care o expunere neperformantă a încetat să mai fie clasificată drept neperformantă în conformitate cu alineatul (6), expunerea respectivă este supusă unei perioade de probă până când sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) au trecut cel puţin doi ani de la data la care expunerea căreia i s-au aplicat măsuri de restructurare datorate dificultăţilor financiare a fost reclasificată drept performantă;

(b) pe parcursul a cel puţin jumătate din perioada de probă la care a fost supusă expunerea s-au efectuat plăţi regulate și la timp care au dus la plata unui sume agregate substanţiale aferente principalului sau dobânzii;

(c) niciuna dintre expunerile faţă de debitor nu este restantă cu peste 30 de zile.

Articolul 47b

Măsuri de restructurare datorate dificultăţilor financiare

(1) Termenul „măsură de restructurare datorată dificultăţilor financiare” reprezintă o concesie acordată de o instituţie unui debitor care se confruntă sau este susceptibil să se confrunte cu dificultăţi în îndeplinirea angajamentelor sale financiare. O concesie poate duce la o pierdere pentru creditor și se referă la una dintre următoarele acţiuni:

(a) o modificare a clauzelor și condiţiilor aferente unei datorii contractate, în cazul în care o astfel de modificare nu ar fi fost acordată dacă debitorul nu s-ar fi confruntat cu dificultăţi în îndeplinirea angajamentelor sale financiare;

(b) o refinanţare totală sau parţială a unei datorii contractate, în cazul în care o astfel de refinanţare nu ar fi fost acordată dacă debitorul nu s-ar fi confruntat cu dificultăţi în îndeplinirea angajamentelor sale financiare.

(2) Cel puţin următoarele situaţii sunt considerate a fi măsuri de restructurare datorate dificultăţilor financiare:

(a) noile condiţii contractuale sunt mai favorabile pentru debitor decât condiţiile contractuale anterioare, în cazul în care debitorul se confruntă sau este susceptibil să se confrunte cu dificultăţi în îndeplinirea angajamentelor sale financiare;

(b) noile condiţii contractuale sunt mai favorabile pentru debitor decât condiţiile contractuale oferite de instituţie debitorilor cu un profil de risc similar la momentul respectiv, în cazul în care debitorul se confruntă sau este susceptibil să se confrunte cu dificultăţi în îndeplinirea angajamentelor sale financiare;

(c) în conformitate cu condiţiile contractuale iniţiale, expunerea a fost clasificată drept neperformantă înainte de modificarea condiţiilor contractuale sau ar fi fost considerată neperformantă dacă nu s-ar fi modificat condiţiile contractuale;

(d) măsura are drept rezultat anularea totală sau parţială a datoriei contractate;

(e) instituţia aprobă exercitarea unor clauze care permit debitorului să modifice condiţiile contractuale, iar expunerea a fost clasificată

▼M7

drept neperformantă înainte de exercitarea acestor clauze sau ar fi clasificată drept neperformantă dacă aceste clauze nu ar fi exercitate;

(f) la momentul acordării creditului sau într-un moment apropiat în timp de acordarea creditului, debitorul a efectuat plăţi ale principalului sau ale dobânzilor pentru un alt credit contractat de la aceeași instituţie, care a fost clasificat drept expunere neperformantă sau ar fi fost clasificat drept expunere neperformantă dacă nu s-ar fi efectuat plăţile respective;

(g) modificarea condiţiilor contractuale implică rambursări efectuate prin intrarea în posesia garanţiilor reale, în cazul în care această modificare reprezintă o concesie.

(3) Următoarele circumstanţe indică faptul că este posibil să se fi adoptat măsuri de restructurare datorate dificultăţilor financiare:

(a) contractul iniţial a fost restant cu peste 30 de zile cel puţin o dată în cursul celor trei luni anterioare modificării sale sau ar fi restant cu peste 30 de zile în lipsa modificării;

(b) la momentul încheierii contractului de credit sau într-un moment apropiat în timp de încheierea contractului de credit, debitorul a efectuat plăţi ale principalului sau ale dobânzilor pentru un alt credit contractat de la aceeași instituţie care a fost restant cu 30 de zile cel puţin o dată în cursul celor trei luni anterioare acordării noului credit;

(c) instituţia aprobă exercitarea unor clauze care permit debitorului să modifice condiţiile contractuale, iar expunerea este restantă cu 30 de zile sau ar fi restantă cu 30 de zile dacă aceste clauze nu ar fi exercitate.

(4) În sensul prezentului articol, dificultăţile cu care se confruntă un debitor în îndeplinirea angajamentelor sale financiare se evaluează la nivelul debitorului, ţinând seama de toate entităţile juridice din grupul debitorului care sunt incluse în consolidarea contabilă a grupului și de toate persoanele fizice care controlează grupul respectiv.

Articolul 47c

Deducerea pentru expunerile neperformante

(1) În sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m), instituţiile determină cuantumul aplicabil al acoperirii insuficiente, separat pentru fiecare expunere neperformantă, care urmează să fie dedus din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază prin scăderea cuantumului determinat la litera (b) din prezentul alineat din cuantumul determinat la litera (a) din prezentul alineat, în cazul în care cuantumul menţionat la litera (a) depășește cuantumul menţionat la litera (b):

(a) suma următoarelor elemente:

(i) partea negarantată a fiecărei expuneri neperformante, dacă există, înmulţită cu factorul aplicabil menţionat la alineatul (2);

(ii) partea garantată a fiecărei expuneri neperformante, dacă există, înmulţită cu factorul aplicabil menţionat la alineatul (3);

(b) suma următoarelor elemente, cu condiţia ca acestea să se refere la aceeași expunere neperformantă:

(i) ajustările specifice pentru riscul de credit;

(ii) ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 105;

▼M7

(iii) alte reduceri ale fondurilor proprii;

(iv) pentru instituţiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor prin utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating, valoarea absolută a cuantumurilor deduse în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (d), care se referă la expunerile neperformante, atunci când valoarea absolută atribuibilă fiecărei expuneri neperformante este determinată prin înmulţirea cuantumurilor deduse în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (d) cu procentajul cuantumului pierderii aşteptate pentru expunerea neperformantă din totalul cuantumurilor pierderilor aşteptate pentru expunerile care se află în stare de nerambursare sau pentru expunerile care nu se află în stare de nerambursare, după caz;

(v) în cazul în care o expunere neperformantă a fost achiziţionată la un preţ mai mic decât suma datorată de debitor, diferenţa dintre preţul de cumpărare și suma datorată de debitor;

(vi) sumele scoase în afara bilanţului de către instituţie după ce expunerea a fost clasificată drept neperformantă.

Partea garantată a unei expuneri neperformante este acea parte din expunere care, în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii în conformitate cu partea a treia titlul II, se consideră a fi acoperită de o protecţie finanţată sau nefinanţată a creditului sau a fi garantată integral și pe deplin prin ipoteci.

Partea negarantată a unei expuneri neperformante corespunde diferenţei, dacă există, dintre valoarea expunerii, astfel cum este menţionată la articolul 47a alineatul (1), și partea garantată a expunerii, dacă există.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a) punctul (i), se aplică următorii factori:

(a) 0,35 pentru partea negarantată a unei expuneri neperformante – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al treilea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(b) 1 pentru partea negarantată a unei expuneri neperformante – se aplică începând din prima zi a celui de al patrulea an după clasificarea expunerii drept neperformantă.

(3) În scopul alineatului (1) litera (a) punctul (ii), se aplică următorii factori:

(a) 0,25 pentru partea garantată a unei expuneri neperformante – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al patrulea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(b) 0,35 pentru partea garantată a unei expuneri neperformante – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al cincilea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(c) 0,55 pentru partea garantată a unei expuneri neperformante – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al șaselea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(d) 0,70 pentru partea unei expuneri neperformante garantate cu bunuri imobile în temeiul părţii a treia titlul II sau care este un împrumut locativ garantat de către un furnizor de protecţie eligibil astfel cum se menţionează la articolul 201 – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al șaptelea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

▼M7

(e) 0,80 pentru partea unei expuneri neperformante garantate printr-o altă protecţie finanţată sau nefinanţată a creditului în temeiul părţii a treia titlul II – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al șaptelea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(f) 0,80 pentru partea unei expuneri neperformante garantate cu bunuri imobile în temeiul părţii a treia titlul II sau care este un împrumut locativ garantat de către un furnizor de protecţie eligibil menţionat la articolul 201 – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al optulea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(g) 1 pentru partea unei expuneri neperformante garantate printr-o altă protecţie finanţată sau nefinanţată a creditului în temeiul părţii a treia titlul II – se aplică începând cu prima zi a celui de al optulea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(h) 0,85 pentru partea unei expuneri neperformante garantate cu bunuri imobile în temeiul părţii a treia titlul II sau care este un împrumut locativ garantat de către un furnizor de protecţie eligibil menţionat la articolul 201 – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între prima și ultima zi a celui de al nouălea an după clasificarea expunerii drept neperformantă;

(i) 1 pentru partea unei expuneri neperformante garantate cu bunuri imobile în temeiul părţii a treia titlul II sau care este un împrumut locativ garantat de către un furnizor de protecţie eligibil astfel cum se menţionează la articolul 201 – se aplică începând cu prima zi a celui de al zecelea an după clasificarea expunerii drept neperformantă.

▼M10

(4) Prin derogare de la alineatul (3) din prezentul articol, următorii factori se aplică părţii unei expuneri neperformante garantate sau asigurate de o agenţie oficială de creditare a exportului ori garantate sau contragarantate de către un furnizor de protecţie eligibil menţionat la articolul 201 alineatul (1) literele (a)-(e), expuneri negarantate care ar primi o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2:

▼M7

(a) 0 pentru partea garantată a expunerii neperformante – se aplică pe parcursul perioadei cuprinse între un an și șapte ani după clasificarea expunerii drept neperformantă; și

(b) 1 pentru partea garantată a expunerii neperformante – se aplică începând cu prima zi a celui de al optulea an după clasificarea expunerii drept neperformantă.

(5) ABE evaluează paleta de practici aplicate pentru evaluarea expunerilor neperformante garantate și poate elabora ghiduri pentru a specifica o metodologie comună, inclusiv eventuale cerinţe minime în materie de reevaluare legate de calendar și de metode ad-hoc, pentru evaluarea prudenţială a formelor eligibile de protecţie finanţată și nefinanţată a creditului, în special în ceea ce privește ipotezele cu privire la recuperabilitatea și caracterul executoriu al acestora. Respectivele ghiduri pot include, de asemenea, o metodologie comună pentru stabilirea părţii garantate a unei expuneri neperformante, astfel cum se menţionează la alineatul (1).

Respectivele ghiduri sunt emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M7

(6) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care unei expuneri i s-a acordat o măsură de restructurare datorată dificultăţilor financiare între un an și doi ani de la clasificarea sa drept neperformantă, factorul aplicabil în conformitate cu alineatul (2) la data la care se acordă măsura de restructurare datorată dificultăţilor financiare se aplică pentru o perioadă suplimentară de un an.

Prin derogare de la alineatul (3) în cazul în care unei expuneri i s-a acordat o măsură de restructurare datorată dificultăţilor financiare între doi și șase ani după clasificarea sa drept neperformantă, factorul aplicabil în conformitate cu alineatul (3) la data la care se acordă măsura de restructurare datorată dificultăţilor financiare se aplică pentru o perioadă suplimentară de un an.

Prezentul alineat se aplică numai în ceea ce privește prima măsură de restructurare datorată dificultăţilor financiare care a fost acordată după clasificarea expunerii drept neperformantă.

▼C2

Subsecţiunea 2

Derogări și alternative la deducerea din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

Articolul 48

Derogări privind pragurile de deducere din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) Atunci când efectuează deducerile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) literele (c) și (i), instituţiile nu au obligaţia de a deduce cuantumurile elementelor enumerate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, care, agregate, sunt egale cu sau sunt mai mici decât cuantumul-prag menţionat la alineatul (2):

(a) creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare și care, agregate, reprezintă 10 % sau mai puţin din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei calculate după aplicarea:

(i) articolelor 32-35;

(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(h), litera (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepţia creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare.

(b) dacă o instituţie deţine o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar, deţinerile directe, indirecte și sintetice ale respectivei instituţii de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale acelor entităţi care, agregate, reprezintă 10 % sau mai puţin din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei calculate după aplicarea:

(i) articolelor 32-35;

(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(h), literei (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepţia creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare.

(2) În sensul alineatului (1), cuantumul-prag este egal cu cuantumul menţionat la litera (a) de la prezentul alineat înmulţit cu procentajul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

▼C2

(a) cuantumul rezidual al elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază după aplicarea tuturor ajustărilor și deducerilor de la articolele 32-36 și fără aplicarea derogărilor de prag de la prezentul articol;

(b) 17,65 %.

(3) În sensul alineatului (1), instituţiile determină proporţia creanţelor privind impozitul amânat din cuantumul total al elementelor care nu trebuie dedus prin împărţirea cuantumului menţionat la litera (a) de la prezentul alineat la cuantumul menţionată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare și care, agregate, reprezintă 10 % sau mai puţin din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei;

(b) suma următoarelor elemente:

(i) cuantumul menţionat la litera (a);

(ii) cuantumul deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii ale unor entităţi din sectorul financiar în care instituţia deţine o investiţie semnificativă și care, agregate, reprezintă 10 % sau mai puţin din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei.

Proporţia investiţiilor semnificative în cuantumul total al elementelor care nu trebuie dedus este egală cu unu minus proporţia menţionată la primul paragraf.

(4) Cuantumurile elementelor care nu sunt deduse în conformitate cu alineatul (1) primesc o pondere de risc de 250 %.

Articolul 49

Cerinţe referitoare la deducere în cazul în care se aplică consolidarea, supravegherea suplimentară sau sistemele instituţionale de protecţie

(1) În vederea calculării fondurilor proprii pe bază individuală, pe bază subconsolidată și pe bază consolidată, în cazul în care autorităţile competente solicită sau permit instituţiilor să aplice metoda nr. 1, 2 sau 3 din anexa I la Directiva 2002/87/CE, autorităţile competente pot permite instituţiilor să nu deducă deţinerile de instrumente de fonduri proprii ale unei entităţi din sectorul financiar în care instituţia-mamă, societatea financiară holding-mamă sau societatea financiară holding mixtă-mamă sau instituţia deţine o investiţie semnificativă, numai dacă sunt îndeplinite condiţiile care figurează la literele (a)-(e) de la prezentul alineat:

(a) entitatea din sectorul financiar este o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare sau o societate holding de asigurare;

(b) întreprinderea de asigurare, întreprinderea de reasigurare sau societatea holding de asigurare respectivă este inclusă în aceeași supraveghere suplimentară în conformitate cu Directiva 2002/87/CE ca și instituţia-mamă, societatea financiară holding-mamă sau societatea financiară holding mixtă-mamă sau instituţia care deţine instrumentele;

▼C2

(c) instituţia a primit aprobarea prealabilă a autorităţilor competente;

(d) atât înaintea acordării aprobării menţionate la litera (c), cât și pe bază continuă, autorităţile competente consideră că este adecvat nivelul de gestiune integrată, de gestionare a riscurilor și de control intern al entităţilor care ar fi incluse în cadrul consolidării în temeiul metodei nr. 1, 2 sau 3;

(e) deţinerile în entitatea respectivă aparţin uneia dintre următoarele:

(i) instituţia de credit-mamă;

(ii) societatea financiară holding-mamă;

(iii) societatea financiară holding mixtă-mamă;

(iv) instituţia;

(v) o filială a uneia dintre entităţile menţionate la punctele (i)-(iv) care este inclusă în sfera de aplicare a consolidării în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.

Metoda aleasă se aplică în mod constant de-a lungul timpului.

(2) În vederea calculării fondurilor proprii pe bază individuală și pe bază subconsolidată, instituţiile care fac obiectul supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 nu deduc deţinerile de instrumente de fonduri proprii emise de entităţi din sectorul financiar incluse în sfera supravegherii pe bază consolidată, cu excepţia cazului în care autorităţile competente stabilesc acele deduceri care sunt necesare în anumite scopuri, în special separarea structurală a activităţilor bancare și planificarea rezoluţiei, în scopul supravegherii pe bază individuală sau subconsolidată.

Aplicarea abordării menţionate la primul paragraf nu poate prezenta efecte adverse disproporţionate în ceea ce privește întregul sistem financiar sau părţi ale acestuia în alte state membre sau la nivelul Uniunii în ansamblu, formând sau creând un obstacol pentru funcţionarea pieţei interne.

▼M8

Prezentul alineat nu se aplică la calcularea fondurilor proprii în scopul cerinţelor stabilite la articolele 92a și 92b, care se calculează în conformitate cu cadrul de deducere prevăzut la articolul 72e alineatul (4).

▼C2

(3) În vederea calculării fondurilor proprii pe bază individuală sau subconsolidată, autorităţile competente pot permite instituţiilor să nu deducă deţinerile de instrumente de fonduri proprii în următoarele cazuri:

(a) atunci când o instituţie are o deţinere într-o altă instituţie și sunt îndeplinite condiţiile menţionate la punctele (i)-(v):

(i) instituţiile se încadrează în același sistem instituţional de protecţie menţionat la articolul 113 alineatul (7);

(ii) autorităţile competente au acordat aprobarea prevăzută în articolul 113 alineatul (7);

▼C2

(iii) condiţiile prevăzute la articolul 113 alineatul (7) sunt îndeplinite;

(iv) sistemul instituţional de protecţie întocmeşte un bilanţ consolidat, menţionat la articolul 113 alineatul (7) litera (e), sau, dacă nu are obligaţia să întocmească situaţii financiare consolidate, un calcul al valorilor agregate extinse, considerat satisfăcător de către autorităţile competente, care este echivalent cu dispoziţiile Directivei 86/635/CEE, care include anumite adaptări ale dispoziţiilor Directivei 83/349/CEE sau ale Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 care reglementează conturile consolidate ale grupurilor de instituţii de credit. Echivalenţa acestui calcul al valorilor agregate extinse este verificată de un auditor extern, în special în ceea ce priveşte faptul că utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calculul fondurilor proprii, precum și orice constituire inadecvată de fonduri proprii între membrii sistemului instituţional de protecţie sunt excluse din calcul. ►**M8** Bilanţul consolidat sau calculul valorilor agregate extinse sunt prezentate autorităţilor competente cu o frecvenţă stabilită în standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la articolul 430 alineatul (7); ◄

►**M8** (v) instituţiile incluse într-un sistem instituţional de protecţie îndeplinesc împreună, pe bază consolidată sau pe bază agregată extinsă, cerinţele prevăzute la articolul 92 și efectuează raportarea respectării respectivelor cerinţe în conformitate cu articolul 430. ◄ În cadrul unui sistem instituţional de protecţie, nu este necesară deducerea intereselor deţinute de membrii organizaţiilor cooperatiste de credit sau de entităţi juridice care nu sunt membri ai sistemului instituţional de protecţie, cu condiţia ca utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calculul fondurilor proprii, precum și orice constituire inadecvată de fonduri proprii între membrii sistemului instituţional de protecţie și acţionarul minoritar, atunci când acesta este o instituţie, să fie excluse.

(b) dacă o instituţie de credit regională înregistrează o deţinere în instituţia de credit centrală sau într-o altă instituţie de credit regională și condiţiile prevăzute la litera (a) punctele (i)-(v) sunt îndeplinite.

(4) Deţinerile în legătură cu care nu se face deducerea în conformitate cu alineatul (1), (2) sau (3) sunt considerate expuneri și sunt ponderate la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz.

(5) În cazul în care o instituţie aplică metoda 1, 2 sau 3 din anexa I la Directiva 2002/87/CE, instituţia publică cerinţa suplimentară de fonduri proprii și rata de adecvare a capitalului a conglomeratului financiar, astfel cum au fost calculate în conformitate cu articolul 6 și anexa I la directiva respectivă.

(6) ABE, EIOPA și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și pieţe) (AEVMP) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 ([1]), prin intermediul Comitetului comun, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze, în sensul prezentului articol, condiţiile de aplicare a metodelor de calcul enumerate în partea II a anexei I la Directiva 2002/87/CE pentru alternativele la deducere menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol.

([1]) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

▼C2

ABE, EIOPA și AEVMP transmit Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 3

Fonduri proprii de nivel 1 de bază

Articolul 50

Fonduri proprii de nivel 1 de bază

Fondurile proprii de nivel 1 de bază ale unei instituții constau în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază după aplicarea ajustărilor prevăzute la articolele 32-35, a deducerilor în temeiul articolului 36 și a derogărilor și alternativelor prevăzute la articolele 48, 49 și 79.

CAPITOLUL 3

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Secțiunea 1

Elemente și instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Articolul 51

Elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar constau în:

(a) instrumente de capital, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 52 alineatul (1);

(b) conturi de prime de emisiune aferente instrumentelor menționate la litera (a).

Instrumentele incluse la litera (a) nu se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau elemente de fonduri proprii de nivel 2.

Articolul 52

Instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

(1) Instrumentele de capital se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

▼M8

(a) instrumentele sunt emise direct de o instituție și plătite integral;

(b) instrumentele nu sunt deținute de:

▼C2

(i) instituția sau filialele sale;

▼C2

(ii) o întreprindere în care instituţia deţine o participaţie ce constă în deţinerea, directă sau prin control, a cel puţin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul întreprinderii respective;

▼M8

(c) achiziţionarea dreptului de proprietate asupra instrumentelor nu este finanţată în mod direct sau indirect de instituţie;

▼C2

(d) instrumentele sunt de rang inferior instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 în cazul insolvenţei instituţiei;

(e) instrumentele nu sunt garantate și nici nu fac obiectul unei garanţii care crește rangul de prioritate la plată al creanţelor, de niciuna dintre următoarele:

(i) instituţia sau filialele sale;

(ii) întreprinderea-mamă a instituţiei sau filialele sale;

(iii) societatea financiară holding-mamă sau filialele sale;

(iv) societatea holding cu activitate mixtă sau filialele sale;

(v) societatea financiară holding cu activitate mixtă sau filialele sale;

(vi) orice întreprindere care are legături strânse cu entităţile menţionate la punctele (i)-(v)

(f) instrumentele nu fac obiectul niciunei dispoziţii, contractuale sau de altă natură, care crește rangul de prioritate la plată al creanţelor înregistrate în temeiul instrumentelor în caz de insolvenţă sau de lichidare;

(g) instrumentele sunt perpetue și dispoziţiile care le reglementează nu includ niciun stimulent de răscumpărare pentru instituţie;

▼M8

(h) în cazul în care instrumentele includ una sau mai multe opţiuni de răscumpărare anticipată, inclusiv opţiuni call, opţiunile se exercită la discreţia exclusivă a emitentului;

▼C2

(i) opţiunile de cumpărare pot fi exercitate, instrumentele pot fi rambursate sau răscumpărate numai dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 77 și nu mai devreme de cinci ani de la data emiterii, cu excepţia cazului în care sunt îndeplinite condiţiile de la articolul 78 alineatul (4);

▼M8

(j) dispoziţiile care reglementează instrumentele nu indică în mod explicit sau implicit că opţiunea call ar fi exercitată sau că instrumentele ar fi răscumpărate sau rambursate, după caz, de către instituţie în alte cazuri decât insolvenţa sau lichidarea instituţiei, iar instituţia nu face nicio altă menţiune în acest sens;

▼C2

(k) instituţia nu indică în mod explicit sau implicit că autoritatea competentă ar accepta o cerere de exercitare a opţiunilor de cumpărare și rambursare sau răscumpărare a instrumentelor;

(l) distribuirile în baza instrumentelor îndeplinesc următoarele condiţii:

(i) se plătesc din elementele care pot fi distribuite;

▼C2

(ii) nivelul distribuirilor aferente instrumentelor nu va fi modificat pe baza calităţii creditului instituţiei sau al întreprinderii-mamă a acesteia;

(iii) dispoziţiile care reglementează instrumentele atribuie instituţiei competenţa exclusivă în orice moment de a anula distribuirile aferente instrumentelor pentru o perioadă de timp nelimitată, în mod necumulativ, iar instituţia poate utiliza fără restricţie aceste plăţi anulate, pentru a-și îndeplini obligaţiile pe măsură ce acestea devin exigibile;

(iv) anularea distribuirilor nu constituie un eveniment de nerambursare pentru instituţie;

(v) anularea distribuirilor nu impune restricţii asupra instituţiei;

(m) instrumentele nu contribuie la stabilirea faptului că datoriile unei instituţii depășesc activele acesteia, în cazul în care concluzia unei astfel de analize constituie un test de insolvenţă, în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile;

(n) dispoziţiile care reglementează instrumentele impun ca, în momentul în care survine un eveniment declanșator, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau temporar, sau ca instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(o) dispoziţiile care reglementează instrumentele nu includ caracteristici care ar putea împiedica recapitalizarea instituţiei;

▼M8

(p) în cazul în care emitentul este stabilit într-o ţară terţă și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluţie, a cărui entitate de rezoluţie este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, legislaţia sau dispoziţiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorităţii de rezoluţie de a exercita competenţele de reducere a valorii contabile și de conversie menţionate la articolul 59 din directiva respectivă, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

în cazul în care emitentul este stabilit într-o ţară terţă și nu a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluţie, a cărui entitate de rezoluţie este stabilită în Uniune, legislaţia sau dispoziţiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorităţii relevante din ţara terţă, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(q) în cazul în care emitentul este stabilit într-o ţară terţă și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluţie, a cărui entitate de rezoluţie este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, instrumentele pot fi emise în temeiul legislaţiei unei ţări terţe sau pot face în alt mod obiectul legislaţiei unei ţări terţe numai dacă, în temeiul legislaţiei respective, exercitarea competenţelor de reducere a valorii contabile și de conversie menţionate la articolul 59 din directiva respectivă este efectivă și executorie în baza dispoziţiilor statutare sau a dispoziţiilor contractuale cu caracter executoriu din punct de vedere juridic care recunosc rezoluţia sau alte acţiuni de reducere a valorii contabile sau de conversie;

▼M8

(r) instrumentele nu fac obiectul unor acorduri de compensare sau de compensare reciprocă care le-ar afecta capacitatea de a absorbi pierderile.

▼C2

Condiţia menţionată la primul paragraf litera (d) se consideră îndeplinită, chiar dacă instrumentele sunt incluse în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar sau în fondurile proprii de nivel 2 în temeiul articolului 484 alineatul (3), cu condiţia să fie de rang egal.

▼M8

În sensul literei (a) de la primul paragraf, doar partea unui instrument de capital care a fost plătită integral este eligibilă pentru a fi considerată instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

▼C2

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice:

(a) forma și natura stimulentelor de răscumpărare;

(b) natura oricărei majorări a cuantumului principalului unui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ca urmare a unei reduceri temporare a cuantumului principalului său;

(c) procedurile și calendarul de urmat pentru:

(i) a determina că a survenit un eveniment declanșator;

(ii) majorarea cuantumului principalului unui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ca urmare a unei reduceri temporare a cuantumului principalului său;

(d) caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea instituţiei;

(e) utilizarea unor entităţi cu scopuri speciale pentru emiterea indirectă de instrumente de fonduri proprii.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 53

Restricţii privind anularea distribuirilor aferente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și caracteristici care ar putea să împiedice recapitalizarea instituţiei

În sensul articolului 52 alineatul (1) litera (l) punctul (v) și litera (o), dispoziţiile care reglementează instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar nu includ, în speţă, următoarele:

(a) obligaţia de a efectua distribuiri aferente instrumentelor în cazul în care se efectuează o distribuire asociată unui instrument emis de instituţie care este de același rang sau de rang inferior faţă de un instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, inclusiv un instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(b) obligaţia de a anula efectuarea distribuirilor aferente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 în cazul în care nu se efectuează distribuiri aferente respectivelor instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar;

▼C2

(c) obligaţia de a înlocui plata dobânzii sau a dividendelor cu o plată sub orice altă formă. Instituţia nu face obiectul unei astfel de obligaţii în niciun alt mod.

Articolul 54

Reducerea valorii sau conversia instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

(1) În sensul articolului 52alineatul (1) litera (n), instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar li se aplică următoarele dispoziţii:

(a) un eveniment declanșator are loc atunci când rata de fonduri proprii de nivel 1 de bază a instituţiei menţionată la articolul 92 alineatul (1) litera (a) scade sub unul dintre pragurile următoare:

(i) 5,125 %;

(ii) un nivel mai mare decât 5,125 %, stabilit de instituţie și specificat în dispoziţiile care reglementează instrumentul;

(b) instituţiile pot specifica în dispoziţiile care reglementează instrumentul unul sau mai multe evenimente declanșatoare în plus faţă de cel menţionat la litera (a);

(c) în cazul în care dispoziţiile care reglementează instrumentele impun ca acestea să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în momentul în care survine un eveniment declanșator, dispoziţiile respective precizează oricare dintre următoarele:

(i) rata utilizată pentru această conversie și o limită referitoare la cuantumul permis al conversiei;

(ii) intervalul în cadrul căruia instrumentele se vor converti în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(d) dacă dispoziţiile care reglementează instrumentele prevăd reducerea cuantumului principalului în momentul în care survine un eveniment declanșator, reducerea se aplică în toate cazurile următoare:

(i) creanţa deţinătorului instrumentului în cazul insolvenţei sau lichidării instituţiei;

(ii) suma care trebuie plătită în cazul exercitării opţiunii de cumpărare sau răscumpărării instrumentului;

(iii) distribuirile efectuate în ceea ce privește instrumentul;

▼M8

(e) în cazul în care instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar au fost emise de o întreprindere filială stabilită într-o ţară terţă, pragul de 5,125 % sau mai mare menţionat la litera (a) se calculează în conformitate cu dreptul intern al ţării terţe respective sau cu dispoziţiile contractuale care reglementează instrumentele, cu condiţia ca autoritatea competentă, după consultarea ABE, să se asigure că dispoziţiile în cauză sunt cel puţin echivalente cu cerinţele prevăzute la prezentul articol.

▼C2

(2) Reducerea valorii sau conversia unui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar generează, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, elemente care se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

▼C2

(3) Cuantumul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar incluse în cadrul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar este limitat la cuantumul minim al elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază care ar fi generat dacă cuantumul principalului instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ar fi integral redus sau convertit în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(4) Cuantumul agregat al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care este necesar a fi redus sau convertit în momentul în care are loc un eveniment declanșator este cel puțin egal cu cuantumul cel mai mic dintre următoarele:

(a) cuantumul necesar pentru a restabili complet rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază a instituției la nivelul de 5,125 %;

(b) cuantumul integral al principalului instrumentului.

(5) În momentul în care are loc evenimentul declanșator, instituțiile procedează după cum urmează:

(a) informează imediat autoritățile competente;

(b) informează deținătorii de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar;

(c) reduc cuantumul principalului instrumentelor sau convertesc instrumentele în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază fără întârziere, dar nu mai târziu de o lună, în conformitate cu cerințele prezentului articol.

(6) O instituție care emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care se convertesc în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în momentul în care survine un eveniment declanșator se asigură că are în permanență suficient capital social autorizat pentru convertirea tuturor acestor instrumente convertibile de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în acțiuni în cazul în care survine un eveniment declanșator. Toate autorizările necesare se obțin la data emiterii acestor instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar convertibile. Instituția menține permanent autorizația preliminară necesară pentru emiterea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază în care ar urma să fie convertite instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în cazul în care ar surveni un eveniment declanșator.

(7) O instituție care emite instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care se convertesc în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în momentul în care survine un eveniment declanșator se asigură că nu există obstacole procedurale în calea acestei conversii în virtutea actelor sale constitutive sau a statutului său sau a oricărui aranjament contractual.

Articolul 55

Consecințe ale încetării îndeplinirii condițiilor privind instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Următoarele dispoziții se aplică în cazul în care încetează să mai fie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1) în ceea ce privește un instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar:

(a) instrumentul respectiv încetează imediat să se califice drept instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar;

▼C2

(b) partea din conturile de prime de emisiune aferentă instrumentului respectiv încetează imediat să se califice drept un element de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

Secţiunea 2

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Articolul 56

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Instituţiile deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar următoarele:

(a) deţinerile directe, indirecte și sintetice ale unei instituţii de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, inclusiv instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar pe care o instituţie ar putea fi obligată să le achiziţioneze ca rezultat al unor obligaţii contractuale existente;

(b) deţinerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale entităţilor din sectorul financiar cu care instituţia înregistrează deţineri reciproce care, în opinia autorităţii competente, au fost concepute pentru a crește în mod artificial fondurile proprii ale instituţiei;

(c) cuantumul aplicabil determinat în conformitate cu articolul 60 al deţinerilor directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale entităţilor din sectorul financiar, în cazul în care o instituţie nu deţine o investiţie semnificativă în aceste entităţi;

(d) deţinerile directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale entităţilor din sectorul financiar, în cazul în care instituţia deţine o investiţie semnificativă în aceste entităţi, cu excepţia poziţiilor aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute timp de cinci zile lucrătoare sau mai puţin;

▼C3

(e) cuantumul elementelor care trebuie deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 2 în conformitate cu articolul 66 care depășește elementele de fonduri proprii de nivel 2 ale instituţiei;

▼C2

(f) orice impozit referitor la elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar previzibil la momentul calculării sale, cu excepţia cazului în care instituţia ajustează corespunzător cuantumul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, în măsura în care astfel de impozite reduc cuantumul până la care aceste elemente pot fi alocate pentru acoperirea riscurilor sau a pierderilor.

▼C2

Articolul 57

Deduceri ale deţinerilor de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

În sensul articolului 56 litera (a), instituţiile calculează deţineri de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar pe baza poziţiilor brute lungi, cu următoarele excepţii:

(a) instituţiile pot calcula cuantumul deţinerilor de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar pe baza poziţiei nete lungi cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) poziţiile lungi și scurte să facă parte din aceeași expunere-suport, iar poziţiile scurte să nu implice niciun risc de contraparte;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) instituţiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte sau sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport faţă de propriile instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar incluse în indicii respectivi;

(c) instituţiile pot compensa poziţii brute lungi pe instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care rezultă din deţineri de titluri de valoare bazate pe indici cu poziţii scurte pe instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care rezultă din poziţii scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziţii scurte implică un risc de contraparte, cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) poziţiile lungi și scurte sunt pe aceiași indici-suport;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

Articolul 58

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale entităţilor din sectorul financiar, atunci când o instituţie înregistrează o deţinere reciprocă destinată să crească în mod artificial fondurile proprii

Instituţiile operează deducerile prevăzute la articolul 56 literele (b), (c) și (d) în conformitate cu următoarele:

(a) deţinerile de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar se calculează pe baza poziţiilor brute lungi;

▼C2

(b) în scopul deducerii, elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar specifice întreprinderilor de asigurare sunt tratate drept deţineri de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

Articolul 59

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale entităţilor din sectorul financiar

Instituţiile operează deducerile prevăzute la articolul 56 literele (c) și (d) în conformitate cu următoarele:

(a) instituţiile pot calcula deţinerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale entităţilor din sectorul financiar pe baza poziţiei nete lungi pe aceeași expunere-suport cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

▼M8

(i) data scadenţei poziţiei scurte este aceeași cu data scadenţei poziţiei lungi ori survine după această dată sau scadenţa reziduală a poziţiei scurte este de cel puţin un an;

▼C2

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) instituţiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport faţă de instrumentele de capital ale entităţilor din sectorul financiar incluse în indicii respectivi.

Articolul 60

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar atunci când o instituţie nu deţine o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar

(1) În sensul articolului 56 litera (c), instituţiile calculează cuantumul aplicabil care urmează să fie dedus prin înmulţirea cuantumului menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu factorul derivat din calculul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul agregat cu care deţinerile instituţiei, directe, indirecte și sintetice, de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar în care instituţia nu are o investiţie semnificativă depășesc 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei, calculat după aplicarea:

(i) articolelor 32-35;

(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepţia creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare;

(iii) articolelor 44 și 45;

▼C2

(b) cuantumul deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale acelor entităţi din sectorul financiar în care instituţia nu deţine o investiţie semnificativă împărţit la cuantumul agregat al tuturor deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale respectivelor entităţi din sectorul financiar.

(2) Instituţiile exclud poziţiile aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute timp de cinci zile lucrătoare sau mai puţin din cuantumul menţionat la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului menţionat la alineatul (1) litera (b).

(3) Cuantumul care urmează a fi dedus în conformitate cu alineatul (1) se distribuie proporţional tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar deţinute. Instituţiile stabilesc cuantumul fiecărui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care urmează să fie dedus în conformitate cu alineatul (1) prin înmulţirea valorii menţionate la litera (a) de la prezentul alineat cu proporţia menţionată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deţinerilor care trebuie dedus în conformitate cu alineatul (1);

(b) proporţia cuantumului agregat al deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale entităţilor din sectorul financiar în care instituţia nu are o investiţie semnificativă reprezentată de fiecare instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar deţinut.

(4) Cuantumul deţinerilor menţionate la articolul 56 litera (c) care este mai mic sau egal cu 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei după aplicarea dispoziţiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iii) nu se deduce și este supus ponderilor de risc aplicabile în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(5) Instituţiile determină cuantumul fiecărui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar care este ponderat la risc în temeiul alineatului (4) înmulţind cuantumul menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu cuantumul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deţinerilor care trebuie ponderate la risc în conformitate cu alineatul (4);

(b) proporţia rezultată din calculul de la alineatul (3) litera (b).

▼C2

Secţiunea 3

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Articolul 61

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Fondurile proprii de nivel 1 suplimentar ale unei instituţii constau în elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar după deducerea elementelor menţionate la articolul 56 și după aplicarea articolului 79.

CAPITOLUL 4

Fonduri proprii de nivel 2

Secţiunea 1

Elemente și instrumente de fonduri proprii de nivel 2

Articolul 62

Elemente de fonduri proprii de nivel 2

Elementele de fonduri proprii de nivel 2 constau în:

▼M8

(a) instrumente de capital, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 63 și în măsura specificată la articolul 64;

▼C2

(b) conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (a);

(c) pentru instituţiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2, ajustările generale pentru riscul de credit, înainte de impozite, de până la 1,25 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;

(d) pentru instituţiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, valorile pozitive, înainte de impozite, care rezultă din calculul prevăzut la articolele 158 și 159 până la 0,6 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3.

Elementele incluse la litera (a) nu se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

Articolul 63

Instrumente de fonduri proprii de nivel 2

▼M8

Instrumentele de capital sunt considerate instrumente de fonduri proprii de nivel 2 dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

▼M8

(a) instrumentele sunt emise direct de o instituție și plătite integral;

(b) instrumentele nu sunt deținute de:

▼C2

(i) instituția sau filialele sale;

(ii) o întreprindere în care instituția deține o participație ce constă în deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul întreprinderii respective;

▼M8

(c) achiziționarea dreptului de proprietate asupra instrumentelor nu este finanțată în mod direct sau indirect de instituție;

(d) creanța asupra principalului instrumentelor, în temeiul dispozițiilor care reglementează instrumentele este de rang inferior oricărei creanțe din instrumente de pasive eligibile;

(e) instrumentele nu sunt garantate sau nu fac obiectul unei garanții care crește rangul de prioritate al creanțelor, de niciuna dintre următoarele:

▼C2

(i) instituția sau filialele sale;

(ii) întreprinderea-mamă a instituției sau filialele sale;

(iii) societatea financiară holding-mamă sau filialele sale;

(iv) societatea holding cu activitate mixtă sau filialele sale;

(v) societatea financiară holding cu activitate mixtă sau filialele sale;

(vi) orice întreprindere care are legături strânse cu entitățile menționate la punctul (i) - (v);

▼M8

(f) instrumentele nu fac obiectul niciunui acord care crește rangul de prioritate al creanțelor în temeiul instrumentelor;

(g) instrumentele au o scadență inițială de cel puțin cinci ani;

(h) dispozițiile care reglementează instrumentele nu includ niciun stimulent pentru ca valoarea principalului acestora să fie răscumpărată sau, după caz, rambursată de către instituție înainte de scadență;

(i) în cazul în care instrumentele includ una sau mai multe opțiuni de rambursare anticipată, inclusiv opțiuni call, opțiunile se exercită la discreția exclusivă a emitentului;

(j) opțiunile call pot fi exercitate, instrumentele pot face obiectul răscumpărării sau rambursării anticipate numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 77 și nu mai devreme de cinci ani de la data emiterii, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile de la articolul 78 alineatul (4);

▼M8

(k) dispoziţiile care reglementează instrumentele nu indică în mod explicit sau implicit că opţiunea call ar fi exercitată sau că instrumentele ar face obiectul răscumpărării sau rambursării anticipate, după caz, de către instituţie în alte cazuri decât insolvenţa sau lichidarea instituţiei, iar instituţia nu face nicio altă menţiune în acest sens;

(l) dispoziţiile care reglementează instrumentele nu dau deţinătorului dreptul de a accelera viitoare plăţi programate ale dobânzii sau principalului, decât în caz de insolvenţă sau de lichidare a instituţiei;

(m) nivelul plăţilor de dobânzi sau dividende, după caz, aferente instrumentelor nu va fi modificat pe baza calităţii creditului instituţiei sau al întreprinderii-mamă a acesteia;

(n) în cazul în care emitentul este stabilit într-o ţară terţă și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluţie, a cărui entitate de rezoluţie este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, legislaţia sau dispoziţiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorităţii de rezoluţie de a exercita competenţele de reducere a valorii contabile și de conversie menţionate la articolul 59 din directiva respectivă, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

în cazul în care emitentul este stabilit într-o ţară terţă și nu a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluţie, a cărui entitate de rezoluţie este stabilită în Uniune, legislaţia sau dispoziţiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorităţii relevante din ţara terţă, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(o) în cazul în care emitentul este stabilit într-o ţară terţă și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluţie, a cărui entitate de rezoluţie este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, instrumentele pot fi emise în temeiul legislaţiei unei ţări terţe sau pot face în alt mod obiectul legislaţiei unei ţări terţe numai dacă, în temeiul legislaţiei respective, exercitarea competenţelor de reducere a valorii contabile și de conversie menţionate la articolul 59 din directiva respectivă este efectivă și executorie în baza dispoziţiilor statutare sau a dispoziţiilor contractuale cu caracter executoriu din punct de vedere juridic care recunosc rezoluţia sau alte acţiuni de reducere a valorii contabile sau de conversie;

(p) instrumentele nu fac obiectul unor acorduri de compensare sau de compensare reciprocă care le-ar afecta capacitatea de a absorbi pierderile.

În sensul primului alineat litera (a), doar partea instrumentului de capital care a fost plătită integral este eligibilă pentru a fi considerată instrument de fonduri proprii de nivel 2.

Articolul 64

Amortizarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2

(1) Cuantumul total al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 cu o scadenţă reziduală mai mare de cinci ani sunt considerate elemente de fonduri proprii de nivel 2.

▼M8

(2) Măsura în care instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 sunt considerate elemente de fonduri proprii de nivel 2 pe parcursul ultimilor cinci ani dinaintea scadenţei respectivelor instrumente se calculează înmulţind rezultatul calculului menţionat la litera (a) cu cuantumul menţionat la litera (b), după cum urmează:

(a) valoarea contabilă a instrumentelor în prima zi din ultima perioadă de cinci ani dinaintea scadenţei contractuale a acestora, împărţită la numărul de zile din perioada respectivă;

(b) numărul de zile rămase până la scadenţa contractuală a instrumentelor.

▼C2

Articolul 65

Consecinţe ale încetării îndeplinirii condiţiilor privind instrumentele de fonduri proprii de nivel 2

Dacă, în cazul unui instrument de fonduri proprii de nivel 2, nu mai sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 63, se aplică următoarele dispoziţii:

(a) instrumentul respectiv încetează imediat să se califice drept instrument de fonduri proprii de nivel 2;

(b) partea din conturile de prime de emisiune aferentă instrumentului respectiv încetează imediat să se califice drept element de fonduri proprii de nivel 2.

Secţiunea 2

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 2

Articolul 66

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 2

Din elementele de fonduri proprii de nivel 2 se deduc:

(a) deţinerile directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 2, inclusiv instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 2 pe care o instituţie ar putea fi obligată să le achiziţioneze ca rezultat al unor obligaţii contractuale existente;

(b) deţinerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar cu care instituţia înregistrează deţineri reciproce care, în opinia autorităţii competente, au fost concepute pentru a crește în mod artificial fondurile proprii ale instituţiei;

(c) cuantumul aplicabil determinat în conformitate cu articolul 70 al deţinerilor directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar, în cazul în care o instituţie nu deţine o investiţie semnificativă în aceste entităţi;

(d) deţinerile directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar, în cazul în care instituţia deţine o investiţie semnificativă în aceste entităţi, cu excepţia poziţiilor aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute pe o perioadă mai mică de cinci zile lucrătoare;

▼M8

(e) cuantumul elementelor care trebuie deduse din elementele de pasive eligibile în temeiul articolului 72e, care depășește elementele de pasive eligibile ale instituției.

▼C2

Articolul 67

Deduceri ale deţinerilor de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 2

În sensul articolului 66 litera (a), instituţiile calculează deţinerile pe baza poziţiilor brute lungi, cu următoarele excepţii:

(a) instituţiile pot calcula cuantumul deţinerilor pe baza poziţiei nete lungi, cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) poziţiile lungi și scurte să facă parte din aceeași expunere-suport, iar poziţiile scurte să nu implice niciun risc de contraparte;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia.

(b) instituţiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport faţă de propriile instrumente de fonduri proprii de nivel 2 incluse în indicii respectivi;

(c) instituţiile pot compensa poziţii brute lungi pe instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 2 care rezultă din deţineri de titluri de valoare bazate pe indici, cu poziţii scurte pe instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 2 care rezultă din poziţii scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziţii scurte implică un risc de contraparte, condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:.

(i) poziţiile lungi și scurte să facă parte din aceiași indici-suport;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia.

Articolul 68

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar, atunci când o instituţie înregistrează o deţinere reciprocă destinată să crească în mod artificial fondurile proprii

Instituţiile operează deducerile prevăzute la articolul 66 literele (b), (c) și (d) în conformitate cu următoarele dispoziţii:

(a) deţinerile de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 se calculează pe baza poziţiilor brute lungi;

(b) în scopul deducerii, deţinerile de elemente ale fondurilor proprii de nivel 2 specifice întreprinderilor de asigurare și de elemente ale fondurilor proprii de nivel 3 specifice întreprinderilor de asigurare se tratează ca deţineri de instrumente de fonduri proprii de nivel 2.

▼C2

Articolul 69

Deducerea deţinerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar

Instituţiile operează deducerile prevăzute la articolul 66 literele (c) și (d) în conformitate cu următoarele dispoziţii:

(a) instituţiile pot calcula deţinerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar pe baza poziţiei nete lungi pe aceeași expunere-suport cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

▼M8

(i) data scadenţei poziţiei scurte este aceeași cu data scadenţei poziţiei lungi ori survine după această dată sau scadenţa reziduală a poziţiei scurte este de cel puţin un an;

▼C2

(ii) fie atât poziţia lungă, cât și cea scurtă sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) instituţiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin examinarea expunerii-suport faţă de instrumentele de capital ale entităţilor din sectorul financiar incluse în indicii respectivi;

Articolul 70

Deducerea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 în cazul în care o instituţie nu deţine o investiţie semnificativă într-o entitate relevantă

(1) În sensul articolului 66 litera (c), instituţiile calculează cuantumul aplicabil care urmează să fie dedus prin înmulţirea cuantumului menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu factorul derivat din calculul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul agregat cu care deţinerile instituţiei, directe, indirecte și sintetice, de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar în care instituţia nu are o investiţie semnificativă depășesc 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei, calculat după aplicarea:

(i) articolelor 32-35;

(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepţia cuantumului care urmează să fie dedus din creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare;

(iii) articolelor 44 și 45;

(b) cuantumul deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar în care instituţia nu are o investiţie semnificativă împărţit la cuantumul agregat al deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale respectivelor entităţi din sectorul financiar.

▼C2

(2) Instituţiile exclud poziţiile aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute timp de cinci zile lucrătoare sau mai puţin din cuantumul menţionat la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului menţionat la alineatul (1) litera (b).

(3) Cuantumul care urmează a fi dedus în conformitate cu alineatul (1) este proporţional din fiecare instrument de fonduri proprii de nivel 2 deţinut. Instituţiile determină cuantumul care urmează să fie dedus din fiecare instrument de fonduri proprii de nivel 2 care este dedus în temeiul alineatului (1) înmulţind cuantumul menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu proporţia menţionată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul total al deţinerilor care trebuie dedus în conformitate cu alineatul (1);

(b) proporţia cuantumului agregat al deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar în care instituţia nu are o investiţie semnificativă reprezentată de fiecare instrument de fonduri proprii de nivel 2 deţinut.

(4) Cuantumul deţinerilor menţionate la articolul 66 alineatul (1) litera (c) care este mai mic sau egal cu 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei după aplicarea dispoziţiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iii) nu se deduce și este supus ponderilor de risc aplicabile în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(5) Instituţiile determină cuantumul fiecărui instrument de fonduri proprii de nivel 2 care este ponderat la risc în temeiul alineatului (4) înmulţind cuantumul menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu cuantumul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deţinerilor care trebuie ponderate la risc în conformitate cu alineatul (4);

(b) proporţia rezultată din calculul de la alineatul (3) litera (b).

Secţiunea 3

Fonduri proprii de nivel 2

Articolul 71

Fonduri proprii de nivel 2

Fondurile proprii de nivel 2 ale unei instituţii constau în elementele de fonduri proprii de nivel 2 ale instituţiei după deducerile menţionate la articolul 66 și după aplicarea articolului 79.

▼C2

CAPITOLUL 5

Fonduri proprii

Articolul 72

Fonduri proprii

Fondurile proprii ale unei instituţii sunt constituite din suma fondurilor proprii de nivel 1și a fondurilor proprii de nivel 2.

▼M8

CAPITOLUL 5a

Pasive eligibile

Secţiunea 1

Elemente și instrumente de pasive eligibile

Articolul 72a

Elemente de pasive eligibile

(1) Elementele de pasive eligibile, cu excepţia cazului în care aparţin uneia dintre categoriile de pasive excluse prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și în măsura specificată la articolul 72c, constau în:

(a) instrumente de pasive eligibile în cazul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 72b, în măsura în care nu pot fi considerate elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau elemente de fonduri proprii de nivel 2;

(b) instrumente de fonduri proprii de nivel 2 cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an, în măsura în care nu pot fi considerate elemente de fonduri proprii de nivel 2 în conformitate cu articolul 64.

(2) Următoarele pasive sunt excluse din elementele de pasive eligibile:

(a) depozitele acoperite;

(b) depozitele la vedere și depozitele pe termen scurt cu o scadenţă iniţială mai mică de un an;

(c) partea din depozitele eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii care depășește nivelul de acoperire menţionat la articolul 6 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(d) depozitele care ar fi depozite eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii dacă nu au fost constituite prin intermediul sucursalelor situate în afara Uniunii ale instituţiilor stabilite în Uniune;

(e) datoriile garantate, inclusiv obligaţiunile garantate și pasivele sub formă de instrumente financiare utilizate în scopul acoperirii riscurilor, care constituie o parte integrantă a portofoliului de acoperire și care, în temeiul dreptului intern, sunt garantate în mod asemănător

([1]) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

▼M8

cu obligaţiunile garantate, cu condiţia ca toate activele garantate asociate unui portofoliu de acoperire a obligaţiunilor garantate să rămână neafectate, separate și cu fonduri suficiente și excluzând orice parte a unei datorii garantate sau a unei datorii acoperite prin garanţii reale care depășește valoarea activelor, a gajului, a dreptului de retenție sau a garanţiei reale care o acoperă;

(f) orice datorie care rezultă din deţinerea de active ale clienţilor sau de bani ai clienţilor, inclusiv active ale clienţilor sau bani ai clienţilor deţinuţi în numele organismelor de plasament colectiv, cu condiţia ca un astfel de client să fie protejat în temeiul legislaţiei aplicabile în materie de insolvenţă;

(g) orice datorie care rezultă din existenţa unei relaţii fiduciare între entitatea de rezoluție sau oricare dintre filialele acesteia (în calitate de fiduciar) și o altă persoană (în calitate de beneficiar), cu condiţia ca respectivul beneficiar să fie protejat în temeiul legislaţiei aplicabile în materie de insolvenţă sau în materie civilă;

(h) datoriile faţă de instituţii, excluzând datoriile faţă de entităţile care fac parte din același grup, cu o scadenţă inițială mai mică de șapte zile;

(i) datoriile cu o scadenţă reziduală mai mică de șapte zile, faţă de:

(i) sisteme sau operatori de sisteme desemnaţi în conformitate cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(ii) participanţi la un anumit sistem, desemnaţi în conformitate cu Directiva 98/26/CE, și datorii care rezultă din participarea la un astfel de sistem; sau

(iii) CPC-uri din ţări terţe, recunoscute în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(j) o datorie faţă de:

(i) un angajat, în ceea ce privește salariile, beneficiile de tipul pensiilor sau alte forme de remuneraţie fixă acumulate, cu excepţia componentei variabile a remuneraţiei care nu este reglementată printr-un contract colectiv de muncă și cu excepţia componentei variabile a remuneraţiei personalului cu competenţe pentru asumarea de riscuri substanţiale, astfel cum este menţionat la articolul 92 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE;

(ii) un creditor comercial, atunci când datoria rezultă din furnizarea către instituţie sau către întreprinderea-mamă de mărfuri sau servicii care sunt cruciale pentru desfășurarea zilnică a activităţilor instituţiei sau ale întreprinderii-mamă, inclusiv servicii informatice, servicii de utilităţi, precum și închirierea, întreţinerea și reparaţiile spaţiilor de lucru;

(iii) autorităţi fiscale și de asigurări sociale, cu condiţia ca datoriile respective să fie considerate creanţe privilegiate în baza legislaţiei aplicabile;

([1]) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăţi și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

▼M8

(iv) scheme de garantare a depozitelor, atunci când datoria rezultă din contribuţiile datorate în conformitate cu Directiva 2014/49/UE;

(k) datorii care provin din instrumente financiare derivate;

(l) datorii care provin din instrumente de datorie cu instrumente financiare derivate încorporate.

În sensul primului paragraf litera (l), instrumentele de datorie conţinând opţiuni de răscumpărare anticipată care se exercită la discreţia emitentului sau a deţinătorului, precum și instrumentele de datorie cu dobânzi variabile derivate dintr-o rată de referinţă utilizată la scară largă, cum ar fi Euribor sau Libor, nu sunt considerate doar pe baza acestor caracteristici ca fiind instrumente de datorie cu instrumente financiare derivate încorporate.

Articolul 72b

Instrumente de pasive eligibile

(1) Datoriile sunt considerate instrumente de pasive eligibile dacă respectă condiţiile prevăzute la prezentul articol și numai în măsura în care se specifică la prezentul articol.

(2) Datoriile sunt considerate instrumente de pasive eligibile dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) datoriile sunt emise direct sau, după caz, obţinute direct de o instituţie și sunt plătite integral;

(b) datoriile nu sunt deţinute:

(i) de către instituţie sau de către o entitate inclusă în același grup de rezoluţie;

(ii) de către o întreprindere în care instituţia deţine o participaţie directă sau indirectă ce constă în deţinerea, directă sau prin control, a cel puţin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul întreprinderii respective;

(c) achiziţionarea dreptului de proprietate asupra datoriilor nu este finanţată în mod direct sau indirect de entitatea de rezoluţie;

(d) creanţa asupra principalului datoriilor, în temeiul dispoziţiilor care reglementează instrumentele, este în întregime subordonată creanţelor care decurg din pasivele excluse menţionate la articolul 72a alineatul (2); această cerinţă de subordonare este considerată a fi îndeplinită în oricare dintre următoarele situaţii:

(i) în dispoziţiile contractuale care reglementează datoriile se precizează că, în eventualitatea unor proceduri obișnuite de insolvenţă, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 47 din Directiva 2014/59/UE, creanţa asupra principalului instrumentelor este de rang inferior creanţelor provenite din oricare dintre pasivele excluse menţionate la articolul 72a alineatul (2) din prezentul regulament;

(ii) în legislaţia aplicabilă se precizează că, în eventualitatea unor proceduri obișnuite de insolvenţă, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 47 din Directiva 2014/59/UE, creanţa asupra principalului instrumentelor este de rang inferior creanţelor provenite din oricare dintre pasivele excluse menţionate la articolul 72a alineatul (2) din prezentul regulament;

▼M8

(iii) instrumentele sunt emise de o entitate de rezoluţie în al cărei bilanţ nu figurează pasive excluse, astfel cum sunt menţionate la articolul 72a alineatul (2) din prezentul regulament, care sunt de rang egal sau inferior instrumentelor de pasive eligibile;

(e) datoriile nu sunt garantate și nici nu fac obiectul unei garanţii sau al unui alt acord care sporește rangul de prioritate la plată al creanţei, de niciuna dintre următoarele:

(i) instituţia sau filialele sale;

(ii) întreprinderea-mamă a instituţiei sau filialele sale;

(iii) orice întreprindere care are legături strânse cu entităţile menţionate la punctele (i) și (ii);

(f) datoriile nu fac obiectul unor acorduri de compensare sau de compensare reciprocă care le-ar afecta capacitatea de a absorbi pierderile în caz de rezoluţie;

(g) dispoziţiile care reglementează datoriile nu includ niciun stimulent pentru exercitarea unei opţiuni call sau răscumpărarea înainte de scadenţă sau, după caz, rambursarea anticipată a principalului acestora de către instituţie, cu excepţia cazurilor menţionate la articolul 72c alineatul (3);

(h) datoriile nu sunt răscumpărabile de către deţinătorii instrumentelor înainte de scadenţă, cu excepţia cazurilor menţionate la articolul 72c alineatul (2);

(i) sub rezerva articolului 72c alineatele (3) și (4), în cazul în care datoriile includ una sau mai multe opţiuni de rambursare anticipată, inclusiv opţiuni call, opţiunile se exercită la discreţia exclusivă a emitentului, cu excepţia cazurilor prevăzute la articolul 72c alineatul (2);

(j) opţiunile call pot fi exercitate și datoriile pot face obiectul unei răscumpărări sau rambursări anticipate numai dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolele 77 și 78a;

(k) dispoziţiile care reglementează datoriile nu indică în mod explicit sau implicit că opţiunile call ar fi exercitate sau datoriile ar face obiectul răscumpărării sau rambursării anticipate, după caz, de către entitatea de rezoluţie în alte cazuri decât insolvenţa sau lichidarea instituţiei, iar instituţia nu face nicio altă menţiune în acest sens;

(l) dispoziţiile care reglementează datoriile nu dau deţinătorului dreptul de a accelera viitoarele plăţi programate ale dobânzii sau principalului, decât în caz de insolvenţă sau de lichidare a entităţii de rezoluţie;

(m) nivelul plăţilor de dobânzi sau dividende, după caz, aferente datoriilor nu este modificat pe baza calităţii creditului entităţii de rezoluţie sau a întreprinderii-mamă a acesteia;

(n) în cazul instrumentelor emise după 28 iunie 2021, documentaţia contractuală relevantă și, dacă este cazul, prospectul referitor la emisiune fac trimitere în mod explicit la posibila exercitare a competenţelor de reducere a valorii contabile și de conversie în conformitate cu articolul 48 din Directiva 2014/59/UE.

▼M8

În sensul primului paragraf litera (a), doar părţile datoriilor care au fost plătite integral sunt eligibile să fie considerate instrumente de pasive eligibile.

În sensul primului paragraf litera (d) de la prezentul articol, în cazul în care o parte din pasivele excluse menţionate la articolul 72a alineatul (2) sunt subordonate creanţelor negarantate obișnuite în temeiul dreptului intern în materie de insolvenţă, printre altele, ca urmare a faptului că sunt deţinute de un creditor care are relaţii strânse cu debitorul, întrucât creditorul este sau a fost acţionar, se află într-o relaţie de control sau de grup, este membru al organului de conducere sau în legătură cu oricare dintre persoanele respective, subordonarea nu se evaluează prin raportare la creanţele care rezultă din aceste pasive excluse.

(3) În plus faţă de datoriile menţionate la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritatea de rezoluţie poate permite ca datoriile să fie considerate drept instrumente de pasive eligibile până la un cuantum total care nu depășește 3,5 % din valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4), cu condiţia ca:

(a) toate condiţiile prevăzute la alineatul (2), cu excepţia condiţiei prevăzute la alineatul (2) primul paragraf litera (d), să fie îndeplinite;

(b) datoriile să fie de rang egal cu pasivele excluse de cel mai mic rang menţionate la articolul 72a alineatul (2), cu excepţia pasivelor excluse care sunt subordonate creanţelor negarantate obișnuite în temeiul legislaţiei naţionale în materie de insolvenţă, menţionate la alineatul (2) al treilea paragraf de la prezentul articol; și

(c) includerea datoriilor respective în elementele de pasive eligibile să nu dea naștere la riscuri semnificative de contestaţii în justiţie soluţionate favorabil sau de cereri de despăgubire valabile, în conformitate cu evaluarea autorităţii de rezoluţie în raport cu principiile menţionate la articolul 34 alineatul (1) litera (g) și la articolul 75 din Directiva 2014/59/UE.

(4) Autoritatea de rezoluţie poate permite ca datoriile să fie considerate instrumente de pasive eligibile în plus faţă de datoriile menţionate la alineatul (2), cu condiţia ca:

(a) instituţia să nu aibă permisiunea de a include în elementele de pasive eligibile datoriile menţionate la alineatul (3);

(b) toate condiţiile prevăzute la alineatul (2), cu excepţia condiţiei prevăzute la alineatul (2) primul paragraf litera (d), să fie îndeplinite;

(c) datoriile să fie de rang egal sau superior faţă de pasivele excluse de cel mai mic rang menţionate la articolul 72a alineatul (2), cu excepţia pasivelor excluse subordonate creanţelor negarantate obișnuite în temeiul dreptului intern în materie de insolvenţă, menţionate la alineatul (2) al treilea paragraf de la prezentul articol;

(d) în bilanţul instituţiei, cuantumul pasivelor excluse menţionate la articolul 72a alineatul (2) care sunt de rang egal sau mai mic decât datoriile respective în caz de insolvenţă să nu depășească 5 % din cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile ale instituţiei;

▼M8

(e) includerea datoriilor respective în elementele de pasive eligibile să nu dea naştere la un risc semnificativ de contestaţie în justiţie soluţionat favorabil sau de cereri de despăgubire valabile, în conformitate cu evaluarea autorităţii de rezoluţie în raport cu principiile menţionate la articolul 34 alineatul (1) litera (g) și la articolul 75 din Directiva 2014/59/UE.

(5) Autoritatea de rezoluţie poate permite unei instituţii să includă datoriile menţionate la alineatul (3) sau (4) doar ca elemente de pasive eligibile.

(6) Autoritatea de rezoluţie consultă autoritatea competentă atunci când examinează dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la prezentul articol.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) natura și formele aplicabile ale finanţării indirecte a instrumentelor de pasive eligibile;

(b) forma și natura stimulentelor pentru răscumpărare în sensul condiţiei prevăzute la alineatul (2) primul paragraf litera (g) de la prezentul articol și la articolul 72c alineatul (3).

Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare sunt pe deplin aliniate la actul delegat menţionat la articolul 28 alineatul (5) litera (a) și la articolul 52 alineatul (2) litera (a).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 72c

Amortizarea instrumentelor de pasive eligibile

(1) Instrumentele de pasive eligibile cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an sunt considerate în întregime drept elemente de pasive eligibile.

Instrumentele de pasive eligibile cu o scadenţă reziduală mai mică de un an nu pot fi considerate elemente de pasive eligibile.

(2) În sensul alineatului (1), în cazul în care un instrument de pasive eligibile include o opţiune de răscumpărare de către titular care poate fi exercitată înainte de scadenţa stabilită iniţial a instrumentului, scadenţa instrumentului este definită ca fiind cea mai apropiată dată posibilă la care titularul poate exercita opţiunea de răscumpărare și poate solicita răscumpărarea sau rambursarea instrumentului.

(3) În sensul alineatului (1), în cazul în care un instrument de pasive eligibile include un stimulent pentru emitent de a exercita opţiunea call sau de a rambursa sau răscumpăra instrumentul înainte de scadenţa stabilită iniţial a acestuia, scadenţa instrumentului este definită ca fiind cea mai apropiată dată posibilă la care emitentul poate exercita opţiunea respectivă și poate solicita răscumpărarea sau rambursarea în cazul instrumentului respectiv.

▼M8

(4) În sensul alineatului (1), în cazul în care un instrument de pasive eligibile include opţiuni de răscumpărare anticipată care pot fi exercitate la discreţia exclusivă a emitentului înainte de scadenţa stabilită iniţial a instrumentului, însă dispoziţiile care reglementează instrumentul nu includ niciun stimulent pentru exercitarea opţiunii call sau pentru răscumpărarea sau rambursarea înainte de scadenţă a instrumentului și nu includ nicio opţiune de răscumpărare sau rambursare la discreţia deţinătorilor, scadenţa instrumentului se definește ca fiind scadenţa stabilită iniţial.

Articolul 72d

Consecinţe ale încetării îndeplinirii condiţiilor de eligibilitate

Dacă, în cazul unui instrument de pasive eligibile, condiţiile aplicabile prevăzute la articolul 72b încetează să mai fie îndeplinite, datoriile încetează imediat să fie considerate instrumente de pasive eligibile.

Datoriile menţionate la articolul 72b alineatul (2) pot continua să fie considerate instrumente de pasive eligibile atât timp cât acestea sunt considerate instrumente de pasive eligibile în temeiul articolului 72b alineatul (3) sau (4).

Secţiunea 2

Deduceri din elementele de pasive eligibile

Articolul 72e

Deduceri din elementele de pasive eligibile

(1) Instituţiile care fac obiectul articolului 92a deduc din elementele de pasive eligibile:

(a) deţinerile directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente proprii de pasive eligibile, inclusiv datorii proprii pe care instituţia ar putea fi obligată să le achiziţioneze ca rezultat al unor obligaţii contractuale existente;

(b) deţinerile directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de pasive eligibile ale entităţilor G-SII cu care instituţia înregistrează deţineri reciproce care, în opinia autorităţii competente, au fost concepute pentru a spori în mod artificial capacitatea de absorbţie a pierderilor și de recapitalizare a entităţii de rezoluţie;

(c) cuantumul aplicabil determinat în conformitate cu articolul 72i al deţinerilor directe, indirecte și sintetice de instrumente de pasive eligibile ale entităţilor G-SII, în cazul în care instituţia nu deţine o investiţie semnificativă în aceste entităţi;

(d) deţinerile directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de pasive eligibile ale entităţilor G-SII, în cazul în care instituţia deţine o investiţie semnificativă în aceste entităţi, cu excepţia poziţiilor aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute pe o perioadă de cel mult cinci zile lucrătoare.

(2) În sensul prezentei secţiuni, toate instrumentele de rang egal cu instrumentele de pasive eligibile sunt tratate drept instrumente de pasive eligibile, cu excepţia instrumentelor cu rang egal cu instrumentele recunoscute drept pasive eligibile în temeiul articolului 72b alineatele (3) și (4).

▼M8

(3) În sensul prezentei secţiuni, instituţiile pot calcula cuantumul deţinerilor de instrumente de pasive eligibile menţionate la articolul 72b alineatul (3), după cum urmează:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

unde:

h = cuantumul deţinerilor de instrumente de pasive eligibile menţionate la articolul 72b alineatul (3);

i = indicele care desemnează instituţia emitentă;

H_i = cuantumul total al deţinerilor de pasive eligibile ale instituţiei emitente i, menţionate la articolul 72b alineatul (3);

l_i = cuantumul datoriilor incluse în elementele de pasive eligibile de către instituţia emitentă i în limitele precizate la articolul 72b alineatul (3) conform ultimelor informaţii publicate de instituţia emitentă; și

L_i = cuantumul total al datoriilor existente ale instituţiei emitente i, menţionate la articolul 72b alineatul (3), conform ultimelor informaţii publicate de emitent.

(4) În cazul în care o instituţie-mamă din UE sau o instituţie-mamă dintr-un stat membru care face obiectul articolului 92a are deţineri directe, indirecte sau sintetice de instrumente de fonduri proprii sau de instrumente de pasive eligibile ale uneia sau mai multor filiale care nu aparţin aceluiași grup de rezoluţie ca instituţia-mamă, autoritatea de rezoluţie a instituţiei-mamă respective, după analizarea corespunzătoare a avizului autorităţilor de rezoluţie ale filialelor în cauză, poate permite instituţiei-mamă să deducă deţinerile respective prin deducerea unui cuantum mai mic specificat de autoritatea de rezoluţie a instituţiei-mamă respective. Acest cuantum ajustat trebuie să fie cel puţin egal cu cuantumul (m) calculat după cum urmează:

$$m_i = \max\{0;\ OP_i + LP_i - \max\{0;\ \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

unde:

i = indicele care desemnează filiala;

OP_i = cuantumul instrumentelor de fonduri proprii emise de filiala i și deţinute de către instituţia-mamă;

▼C7

LP_i = cuantumul instrumentelor de pasive eligibile emise de filiala i și deţinute de către instituţia-mamă;

β = procentul de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile emise de filiala i și deţinute de întreprinderea-mamă, calculate astfel:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{cuantumul tuturor instrumentelor de fonduri proprii şi instrumentelor de pasive eligibile emise de filiala i}}$$

O_i = cuantumul fondurilor proprii ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

L_i = cuantumul pasivelor eligibile ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

▼C7

r_i = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului său de rezoluţie în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament și cu articolul 45c alineatul (3) primul paragraf litera (a) din Directiva 2014/59/UE; și

▼M8

$aRWA_i$ = valoarea totală a expunerii la risc a entităţii G-SII i calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4), ţinând seama de modificările prevăzute la articolul 12a.

În cazul în care instituţia-mamă este autorizată să deducă cuantumul ajustat în conformitate cu primul paragraf, diferenţa dintre cuantumul deţinerilor de instrumente de fonduri proprii și instrumente de pasive eligibile menţionate la primul paragraf și acest cuantum ajustat se deduce de către filială.

Articolul 72f

Deducerea deţinerilor de instrumente proprii de pasive eligibile

În sensul articolului 72e alineatul (1) litera (a), instituţiile calculează deţinerile pe baza poziţiilor brute lungi, cu următoarele excepţii:

(a) instituţiile pot calcula cuantumul deţinerilor pe baza poziţiei nete lungi, cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) poziţiile lungi și scurte fac parte din aceeași expunere-suport, iar poziţiile scurte nu implică niciun risc de contraparte;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) instituţiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport faţă de instrumentele proprii de pasive eligibile incluse în indicii respectivi;

(c) instituţiile pot compensa poziţii brute lungi pe instrumente proprii de pasive eligibile care rezultă din deţineri de titluri de valoare bazate pe indici, cu poziţii scurte pe instrumente proprii de pasive eligibile care rezultă din poziţii scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziţii scurte implică un risc de contraparte, cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) poziţiile lungi și scurte fac parte din aceiași indici-suport;

(ii) fie atât poziţiile lungi, cât și cele scurte sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia.

Articolul 72g

Baza de deducere pentru elementele de pasive eligibile

În sensul articolului 72e alineatul (1) literele (b), (c) și (d), instituţiile deduc poziţiile brute lungi, sub rezerva excepţiilor prevăzute la articolele 72h și 72i.

▼M8

Articolul 72h

Deducerea deţinerilor de pasive eligibile ale altor entităţi G-SII

Instituţiile care nu utilizează excepţia prevăzută la articolul 72j operează deducerile menţionate la articolul 72e alineatul (1) literele (c) și (d) în conformitate cu următoarele dispoziţii:

(a) ele pot calcula deţinerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de pasive eligibile pe baza poziţiei nete lungi pe aceeași expunere-suport, cu condiţia îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiţii:

(i) data scadenţei poziţiei scurte este aceeași cu data scadenţei poziţiei lungi ori survine după această dată sau scadenţa reziduală a poziţiei scurte este de cel puţin un an;

(ii) fie atât poziţia lungă, cât și cea scurtă sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) ele determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deţinerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin examinarea expunerii-suport faţă de instrumentele de pasive eligibile incluse în indicii respectivi.

Articolul 72i

Deducerea pasivelor eligibile atunci când instituţia nu deţine o investiţie semnificativă în entităţi G-SII

(1) În sensul articolului 72e alineatul (1) litera (c), instituţiile calculează cuantumul aplicabil care urmează să fie dedus prin înmulţirea cuantumului menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu factorul derivat din calculul menţionat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul agregat cu care deţinerile instituţiei, directe, indirecte și sintetice, de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar în care instituţia nu are o investiţie semnificativă și de instrumente de pasive eligibile ale entităţilor G-SII în care instituţia nu are o investiţie semnificativă depășesc 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei, după aplicarea:

(i) articolelor 32-35;

(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepţia cuantumului care urmează să fie dedus în ceea ce privește creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţe temporare;

(iii) articolelor 44 și 45;

(b) cuantumul deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de pasive eligibile ale entităţilor G-SII în care instituţia nu are o investiţie semnificativă împărţit la cuantumul agregat al deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar în care entitatea de rezoluţie nu are o investiţie semnificativă și de instrumente de pasive eligibile ale entităţilor G-SII în care entitatea de rezoluţie nu are o investiţie semnificativă.

▼M8

(2) Instituţiile exclud poziţiile aferente angajamentelor de preluare fermă deţinute timp de maximum cinci zile lucrătoare din cuantumurile menţionate la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului în conformitate cu alineatul (1) litera (b).

(3) Cuantumul care urmează a fi dedus în conformitate cu alineatul (1) se distribuie proporţional fiecărui instrument de pasive eligibile al unei entităţi G-SII deţinut de instituţie. Instituţiile determină cuantumul fiecărui instrument de pasive eligibile care se deduce în conformitate cu alineatul (1) prin înmulţirea cuantumului menţionat la litera (a) de la prezentul alineat cu proporţia menţionată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deţinerilor care trebuie dedus în conformitate cu alineatul (1);

(b) proporţia cuantumului agregat al deţinerilor directe, indirecte și sintetice ale instituţiei de instrumente de pasive eligibile ale entităţilor G-SII în care instituţia nu are o investiţie semnificativă reprezentată de fiecare instrument de pasive eligibile deţinut de instituţie.

(4) Cuantumul deţinerilor menţionate la articolul 72e alineatul (1) litera (c) care este mai mic sau egal cu 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei după aplicarea dispoziţiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iii) de la prezentul articol nu se deduce și este supus ponderilor de risc aplicabile în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(5) Instituţiile determină cuantumul fiecărui instrument de pasive eligibile care este ponderat la risc în temeiul alineatului (4) înmulţind cuantumul deţinerilor care trebuie ponderat la risc în temeiul alineatului (4) cu proporţia rezultată din calculul specificat la alineatul (3) litera (b).

Articolul 72j

Exceptarea portofoliului de tranzacţionare de la deducerile din elementele de pasive eligibile

(1) Instituţiile pot decide să nu deducă o anumită parte din deţinerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de pasive eligibile, care, la nivel agregat și calculată pe baza poziţiilor brute lungi, este mai mică sau egală cu 5 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei după aplicarea articolelor 32-36, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) deţinerile sunt în portofoliul de tranzacţionare;

(b) instrumentele de pasive eligibile sunt deţinute pentru o perioadă care nu depășește 30 de zile lucrătoare.

(2) Cuantumurile elementelor care nu sunt deduse în temeiul alineatului (1) fac obiectul cerinţelor de fonduri proprii aplicabile elementelor din portofoliul de tranzacţionare.

(3) Dacă, în cazul deţinerilor nededuse în conformitate cu alineatul (1), condiţiile prevăzute la alineatul respectiv încetează să mai fie îndeplinite, deţinerile se deduc în conformitate cu articolul 72g fără a se aplica excepţiile prevăzute la articolele 72h și 72i.

▼M8

Secţiunea 3

Fonduri proprii și pasive eligibile

Articolul 72k

Pasive eligibile

Pasivele eligibile ale unei instituţii constau în elementele de pasive eligibile ale instituţiei după deducerile menţionate la articolul 72e.

Articolul 72l

Fonduri proprii și pasive eligibile

Fondurile proprii și pasivele eligibile ale unei instituţii constau în suma dintre fondurile proprii și pasivele eligibile ale acesteia.

▼C2

CAPITOLUL 6

▼M8

Cerinţe generale privind fondurile proprii și pasivele eligibile

▼C2

Articolul 73

▼M8

Distribuiri aferente instrumentelor

(1) Instrumentele de capital și datoriile pentru care o instituţie are capacitatea discreţionară de a decide să plătească distribuiri sub altă formă decât în numerar sau în instrumente de fonduri proprii nu sunt eligibile pentru a fi considerate instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau instrumente de pasive eligibile, cu excepţia cazului în care instituţia a primit aprobarea prealabilă a autorităţii competente.

(2) Autorităţile competente acordă aprobarea prealabilă menţionată la alineatul (1) numai atunci când consideră că se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

(a) capacitatea instituţiei de anulare a plăţilor în baza instrumentului nu ar fi afectată de capacitatea discreţionară menţionată la alineatul (1) sau de forma sub care ar putea fi făcute distribuirile;

(b) capacitatea de absorbţie a pierderilor a instrumentului de capital sau a datoriei nu ar fi afectată de capacitatea discreţionară menţionată la alineatul (1) sau de forma sub care ar putea fi făcute distribuirile;

(c) calitatea instrumentului de capital sau a datoriei nu ar fi redusă în niciun alt fel de capacitatea discreţionară menţionată la alineatul (1) sau de forma sub care ar putea fi făcute distribuirile.

▼M8

Autoritatea competentă consultă autoritatea de rezoluţie în ceea ce privește respectarea de către o instituţie a condiţiilor respective înainte de a acorda aprobarea prealabilă menţionată la alineatul (1).

(3) Instrumentele de capital și datoriile pentru care o persoană juridică, alta decât instituţia care le emite, are capacitatea discreţionară de a decide sau de a cere ca plata distribuirilor aferente instrumentelor sau datoriilor respective să fie făcută sub altă formă decât în numerar sau în instrumente de fonduri proprii nu sunt eligibile pentru a fi considerate drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau instrumente de pasive eligibile.

(4) Instituţiile pot folosi un indice general al pieţei ca punct de plecare pentru determinarea nivelului de distribuiri aferente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentelor de pasive eligibile.

▼C2

(5) Alineatul (4) nu se aplică în situaţia în care instituţia este o entitate de referinţă pentru respectivul indice general al pieţei, cu excepţia cazului în care sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele două condiţii:

(a) instituţia consideră că variaţiile indicelui general al pieţei nu sunt corelate în mod semnificativ cu calitatea creditului instituţiei, al instituţiei-mamă, al societăţii financiare holding-mamă, al societăţii financiare holding mixtă-mamă sau al societăţii holding-mamă cu activitate mixtă;

(b) autoritatea competentă nu a realizat o determinare diferită de cea prevăzută la litera (a).

▼M8

(6) Instituţiile raportează și publică indicii generali ai pieţei pe care se bazează instrumentele lor de capital și instrumentele lor de pasive eligibile.

▼C2

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condiţiile în care se consideră că indicii se califică drept indici de piaţă generali în sensul alineatului (4).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de până la 28 iulie 2013.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 74

Deţinerile de instrumente de capital emise de entităţi reglementate din sectorul financiar care nu se califică drept capital reglementat

Instituţiile nu deduc din niciun element al fondurilor proprii deţinerile directe, indirecte sau sintetice de instrumente de capital emise de o entitate reglementată din sectorul financiar care nu se califică drept capital reglementat al entităţii respective. Instituţiile aplică acestor deţineri o pondere de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz.

▼C2

Articolul 75

Cerinţe de deducere și de scadenţă pentru poziţiile scurte

▼M8

Se consideră că cerinţele de scadenţă pentru poziţiile scurte menţionate la articolul 45 litera (a), articolul 59 litera (a), articolul 69 litera (a) și articolul 72h litera (a) sunt îndeplinite în cazul poziţiilor deţinute dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

▼C2

(a) instituţia are dreptul contractual de a vinde contrapărţii care furnizează acoperirea, la o dată viitoare precisă, poziţia lungă care este acoperită;

(b) contrapartea care furnizează acoperirea instituţiei este obligată prin contract să achiziţioneze de la instituţie, la data viitoare respectivă, poziţia lungă menţionată la litera (a).

▼M8
▼C7

Articolul 76

Deţinerile de instrumente de capital bazate pe indici

(1) În sensul articolului 42 litera (a), articolului 45 litera (a), articolului 57 litera (a), articolului 59 litera (a), articolului 67 litera (a), articolului 69 litera (a), articolului 72f litera (a) și articolului 72h litera (a), instituţiile pot reduce cuantumul unei poziţii lungi pe un instrument de capital sau un pasiv cu acea parte dintr-un indice care este alcătuită din aceeași expunere- suport care este acoperită, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) fie atât poziţia lungă care este acoperită, cât și poziţia scurtă dintr-un indice folosită pentru a acoperi poziţia lungă respectivă sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare, fie ambele sunt deţinute în afara acestuia;

(b) poziţiile menţionate la litera (a) sunt înregistrate la valoarea justă în bilanţul instituţiei;

(c) poziţia scurtă menţionată la litera (a) poate fi considerată drept o acoperire eficientă în conformitate cu procedurile de control intern ale instituţiei;

(d) autorităţile competente evaluează caracterul adecvat al procedurilor de control intern menţionate la litera (c) cel puţin o dată pe an și sunt satisfăcute în mod constant de caracterul adecvat al acestora.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a acordat aprobarea prealabilă, o instituţie poate folosi o estimare prudentă a expunerii-suport a instituţiei faţă de instrumentele de capital sau faţă de pasivele incluse în indici ca alternativă la calcularea expunerii unei instituţii faţă de elementele menţionate la una sau mai multe dintre următoarele litere:

(a) instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentele proprii de pasive eligibile incluse în indici;

(b) instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ale entităţilor din sectorul financiar, incluse în indici;

(c) instrumentele de pasive eligibile ale instituţiei, incluse în indici.

▼M8

(3) Autorităţile competente acordă aprobarea prealabilă menţionată la alineatul (2) doar în cazul în care instituţia a demonstrat, într-un mod pe care respectivele autorităţi îl consideră satisfăcător, că ar fi împovărător din punct de vedere operaţional să își monitorizeze expunerea-suport faţă de elementele menţionate, după caz, la una sau mai multe dintre literele alineatului (2).

▼C2

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) gradul de prudenţă necesar în estimările utilizate ca alternativă la calcularea expunerii-suport menţionate la alineatul (2);

(b) sensul expresiei „împovărător din punct de vedere operaţional”, în scopul aplicării alineatului (3).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M8

Articolul 77

Condiţii pentru reducerea fondurilor proprii și a pasivelor eligibile

(1) O instituţie obţine aprobarea prealabilă a autorităţii competente înainte de:

(a) a reduce sau a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază emise de instituţie într-un mod care este permis în temeiul dreptului intern aplicabil;

(b) a reduce, a distribui sau a reclasifica conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor de fonduri proprii drept un alt element de fonduri proprii;

(c) a exercita opţiunile call, a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 înainte de data scadenţei contractuale a acestora.

(2) O instituţie obţine aprobarea prealabilă a autorităţii de rezoluţie de a exercita opţiunile call sau de a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de pasive eligibile care nu sunt vizate la alineatul (1) înainte de data scadenţei contractuale a acestora.

Articolul 78

Aprobarea autorităţii de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii

(1) Autoritatea competentă acordă unei instituţii aprobarea de a exercita opţiunea call sau a reduce, a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 sau de a reduce, a distribui sau a reclasifica conturile de prime de emisiune aferente, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiţii:

(a) înainte sau în același timp cu oricare dintre acţiunile menţionate la articolul 77 alineatul (1), instituţia înlocuiește instrumentele sau conturile de prime de emisiune aferente menţionate la articolul 77 alineatul (1) cu instrumente de fonduri proprii de o calitate egală sau mai bună, în condiţii sustenabile ţinând cont de capacitatea instituţiei de a obţine venituri;

▼M8

(b) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că în urma acțiunii menționate la articolul 77 alineatul (1) din prezentul regulament, fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției ar depăși cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE cu marja pe care autoritatea competentă o consideră necesară.

În cazul în care o instituție oferă garanții suficiente cu privire la capacitatea sa de a funcționa cu fonduri proprii al căror cuantum depășește cuantumurile prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, autoritatea competentă poate acorda instituției respective o aprobare prealabilă generală de a efectua oricare dintre acțiunile prevăzute la articolul 77 alineatul (1) din prezentul regulament, sub rezerva unor criterii care să asigure că orice astfel de acțiune viitoare este realizată cu respectarea condițiilor prevăzute la literele (a) și (b) de la prezentul alineat. Această aprobare prealabilă generală se acordă numai pentru o perioadă de timp specificată, care nu depășește un an, cu posibilitate de reînnoire. Aprobarea prealabilă generală se acordă numai pentru un anumit cuantum prestabilit, care este fixat de autoritatea competentă. ►C7 În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, acest cuantum prestabilit nu depășește 3 % din emisiunea relevantă și nu depășește 10 % din cuantumul cu care fondurile proprii de nivel 1 de bază depășesc suma cerințelor de capital pentru fondurile proprii de nivel 1 de bază prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE și o marjă pe care autoritatea competentă o consideră necesară. ◄ În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2, acest cuantum prestabilit nu depășește 10 % din emisiunea relevantă și nu depășește 3 % din cuantumul total al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2, după caz, aflate în circulație.

Autoritățile competente retrag aprobarea prealabilă generală în cazul în care o instituție încalcă oricare dintre criteriile prevăzute în scopul aprobării respective.

(2) Atunci când evaluează viabilitatea instrumentelor de înlocuire în raport cu capacitatea instituției de a obține venituri menționată la alineatul (1) litera (a), autoritățile competente examinează măsura în care respectivele instrumente de capital de înlocuire ar fi mai costisitoare pentru instituție decât instrumentele de capital sau conturile de prime de emisiune pe care le-ar înlocui.

(3) În cazul în care o instituție efectuează o acțiune menționată la articolul 77 alineatul (1) litera (a) și dreptul intern aplicabil interzice refuzul de a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la articolul 27, autoritatea competentă poate acorda o derogare de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol dacă autoritatea competentă impune instituției să limiteze de o manieră corespunzătoare răscumpărarea acestor instrumente.

(4) Autoritățile competente pot permite instituțiilor să exercite opțiunile call sau să răscumpere sau să ramburseze instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau conturi de prime de emisiune aferente timp de cinci ani de la data emiterii lor, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), precum și una dintre următoarele condiții:

(a) există o schimbare în clasificarea, din punctul de vedere al reglementărilor, a instrumentelor respective care ar putea conduce la excluderea lor din categoria fondurilor proprii sau la reclasificarea lor ca fonduri proprii de o calitate inferioară și sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

▼M8

(i) autoritatea competentă consideră că o astfel de schimbare este suficient de sigură;

(ii) instituţia demonstrează, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că reclasificarea din punctul de vedere al reglementărilor a instrumentelor respective nu a fost previzibilă în mod rezonabil în momentul emiterii lor;

(b) există o schimbare în regimul fiscal aplicabil instrumentelor respective, iar instituţia demonstrează, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că schimbarea este semnificativă și nu a fost previzibilă în mod rezonabil în momentul emiterii lor;

(c) instrumentele și conturile de prime de emisiune aferente beneficiază de păstrarea drepturilor obţinute în temeiul articolului 494b;

(d) înainte sau în același timp cu acţiunea menţionată la articolul 77 alineatul (1), instituţia înlocuiește instrumentele sau conturile de prime de emisiune aferente menţionate la articolul 77 alineatul (1) cu instrumente de fonduri proprii de o calitate egală sau mai bună în condiţii sustenabile ţinând cont de capacitatea instituţiei de a obţine venituri, iar autoritatea competentă a aprobat această acţiune întrucât a considerat că ar fi benefică din punct de vedere prudenţial și justificată de circumstanţe excepţionale;

(e) instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 sunt răscumpărate în scopuri de formare a pieţei.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) sensul expresiei „condiţii sustenabile ţinând cont de capacitatea instituţiei de a obţine venituri”;

(b) maniera corespunzătoare de limitare a răscumpărării menţionată la alineatul (3);

(c) procedura de urmat, inclusiv limitele și procedurile de acordare de către autorităţile competente a aprobării prealabile pentru una dintre acţiunile enumerate la articolul 77 alineatul (1), și datele care trebuie furnizate la depunerea unei cereri de către o instituţie pentru a obţine din partea autorităţii competente aprobarea de a efectua o acţiune menţionată la articolul respectiv, inclusiv procedura care se aplică în cazul răscumpărării acţiunilor emise către membrii organizaţiilor cooperatiste de credit, precum și termenul de prelucrare a unei astfel de cereri.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 78a

Aprobarea de a reduce instrumentele de pasive eligibile

(1) Autoritatea de rezoluţie acordă unei instituţii aprobarea de a exercita opţiunea call sau a răscumpăra sau a rambursa instrumente de pasive eligibile dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiţii:

(a) înainte sau în același timp cu oricare dintre acţiunile menţionate la articolul 77 alineatul (2), instituţia înlocuiește instrumentele de pasive eligibile cu instrumente de fonduri proprii sau instrumente de pasive eligibile de o calitate egală sau mai bună, în condiţii sustenabile ţinând cont de capacitatea instituţiei de a obţine venituri;

▼M8

(b) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea de rezoluție îl consideră satisfăcător, că în urma acțiunii menționate la articolul 77 alineatul (2) din prezentul regulament, fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției ar depăși cerințele de fonduri proprii și de pasive eligibile prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE cu marja pe care autoritatea de rezoluție, în acord cu autoritatea competentă, o consideră necesară;

(c) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea de rezoluție îl consideră satisfăcător, că înlocuirea parțială sau integrală a pasivelor eligibile cu instrumente de fonduri proprii este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, pentru menținerea autorizației.

În cazul în care o instituție oferă garanții suficiente cu privire la capacitatea sa de a funcționa cu fonduri proprii și pasive eligibile al căror cuantum depășește cerințele stabilite în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE, autoritatea de rezoluție, după consultarea autorității competente, poate acorda instituției respective o aprobare prealabilă generală de a exercita opțiunile call sau de a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de pasive eligibile, sub rezerva unor criterii care să asigure că orice astfel de acțiune viitoare este realizată cu respectarea condițiilor prevăzute la literele (a) și (b) de la prezentul alineat. Această aprobare prealabilă generală se acordă numai pentru o perioadă de timp specificată, care nu depășește un an, cu posibilitate de reînnoire. Aprobarea prealabilă generală se acordă pentru un anumit cuantum prestabilit, care este fixat de autoritatea de rezoluție. Autoritățile de rezoluție informează autoritățile competente cu privire la orice aprobare prealabilă generală acordată.

Autoritatea de rezoluție retrage aprobarea prealabilă generală în cazul în care o instituție încalcă oricare dintre criteriile prevăzute în scopul aprobării respective.

(2) Atunci când evaluează viabilitatea instrumentelor de înlocuire în raport cu capacitatea instituției de a obține venituri menționată la alineatul (1) litera (a), autoritățile de rezoluție examinează măsura în care respectivele instrumente de capital de înlocuire sau pasive eligibile de înlocuire ar fi mai costisitoare pentru instituție decât instrumentele de capital sau pasivele eligibile pe care le-ar înlocui.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) procesul de cooperare între autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție;

(b) procedura, inclusiv termenele-limită și cerințele de informare, pentru acordarea aprobării în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf;

(c) procedura, inclusiv termenele-limită și cerințele de informare, pentru acordarea aprobării prealabile generale în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf;

(d) înțelesul expresiei „condiții sustenabile ținând cont de capacitatea instituției de a obține venituri”.

În sensul primului paragraf litera (d) de la prezentul alineat, proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt pe deplin aliniate la actul delegat menționat la articolul 78.

▼M8

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 79

▼M8

Derogare temporară de la deducerea din fondurile proprii și din pasivele eligibile

(1) În cazul în care o instituție deține instrumente de capital sau datorii care sunt considerate instrumente de fonduri proprii ale unei entități din sectorul financiar sau instrumente de pasive eligibile ale unei instituții, iar autoritatea competentă consideră că aceste dețineri au scopul unei operațiuni de asistență financiară destinate reorganizării și restabilirii viabilității entității sau instituției respective, autoritatea competentă poate să acorde o derogare temporară de la aplicarea dispozițiilor privind deducerea care, în mod obișnuit, s-ar aplica instrumentelor respective.

▼C2

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să definească noțiunea de temporar în sensul alineatului (1) și condițiile pe baza cărora o autoritate competentă poate considera că deținerile temporare respective au scopul unei operațiuni de asistență financiară destinate reorganizării și salvării unei entități relevante.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M8

Articolul 79a

Evaluarea conformității cu condițiile privind instrumentele de fonduri proprii și de pasive eligibile

Instituțiile țin seama de caracteristicile de fond ale instrumentelor și nu doar de forma lor juridică atunci când evaluează conformitatea cu cerințele stabilite în partea a doua. Pentru evaluarea caracteristicilor de fond ale unui instrument se iau în considerare toate acordurile legate de instrumente, chiar și în cazul în care acestea nu sunt prevăzute în mod explicit în termenele și condițiile instrumentelor propriu-zise, pentru a stabili dacă efectele economice combinate ale acestor acorduri sunt conforme cu obiectivul dispozițiilor relevante.

▼C2

Articolul 80

▼M8

Revizuirea continuă a calității instrumentelor de fonduri proprii și de pasive eligibile

(1) ABE monitorizează calitatea instrumentelor de fonduri proprii și de pasive eligibile emise de instituțiile din întreaga Uniune și notifică

▼M8

imediat Comisiei situaţiile în care există dovezi semnificative că instrumentele respective nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament.

Autorităţile competente transmit ABE fără întârziere, la cererea acesteia, toate informaţiile pe care ABE le consideră relevante în ceea ce privește instrumentele de capital noi sau tipurile noi de pasive emise pentru a-i permite ABE să monitorizeze calitatea instrumentelor de fonduri proprii și de pasive eligibile emise de instituţiile din întreaga Uniune.

▼C2

(2) O notificare include următoarele:

(a) o explicaţie detaliată privind natura și amploarea deficitului identificat;

(b) consultanţă tehnică privind acţiunea pe care ABE consideră că este necesar să o întreprindă Comisia;

(c) modificărilor importante aduse de ABE metodologiei de simulare a situaţiilor de criză pentru testarea solvabilităţii instituţiilor.

▼M8

(3) ABE furnizează Comisiei consultanţă tehnică în legătură cu orice modificări semnificative ale definiţiei fondurilor proprii sau pasivelor eligibile pe care le consideră necesare ca rezultat al:

▼C2

(a) evoluţiilor relevante ale standardelor sau practicilor de pe piaţă;

(b) modificărilor normelor juridice sau standardelor contabile relevante;

(c) modificărilor importante aduse de ABE metodologiei de simulare a situaţiilor de criză pentru testarea solvabilităţii instituţiilor.

(4) ABE transmite Comisiei, până la data de 1 ianuarie 2014, recomandări tehnice cu privire la tratamentele posibile aplicabile câștigurilor nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă, cu excepţia includerii acestora fără ajustare în fondurile proprii de nivel 1 de bază. Aceste recomandări ţin seama de evoluţiile relevante ale standardele internaţionale de contabilitate și ale acordurilor internaţionale privind normele prudenţiale aplicabile băncilor.

TITLUL II

INTERESE MINORITARE ȘI INSTRUMENTE DE FONDURI PROPRII DE NIVEL 1 SUPLIMENTAR ȘI INSTRUMENTE DE FONDURI PROPRII DE NIVEL 2 EMISE DE FILIALE

Articolul 81

Interesele minoritare care se califică pentru includerea în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate

▼M8

(1) Interesele minoritare cuprind suma elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale unei filiale dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

▼M9

(a) filiala este una dintre următoarele:

(i) o instituţie;

▼M9

(ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerinţelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;

(iii) o societate financiară holding intermediară sau o societate financiară holding mixtă intermediară care intră sub incidenţa cerinţelor prezentului regulament pe bază subconsolidată, sau o societate holding de investiţii intermediară care intră sub incidenţa cerinţelor Regulamentului (UE) 2019/2033 pe bază consolidată;

(iv) o firmă de investiţii;

(v) o societate financiară holding intermediară dintr-o ţară terţă, cu condiţia ca respectiva societate financiară holding intermediară să facă obiectul unor cerinţe prudenţiale la fel de stringente precum cele aplicate instituţiilor de credit din ţara terţă respectivă și cu condiţia ca Comisia să fi adoptat o decizie, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), stabilind faptul că cerinţele prudenţiale respective sunt cel puţin echivalente cu cele din prezentul regulament;

▼M8

(b) filiala este inclusă în consolidare prin metoda consolidării globale în temeiul părţii întâi titlul II capitolul 2;

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază menţionate în partea introductivă a prezentului alineat sunt deţinute de alte persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în temeiul părţii întâi titlul II capitolul 2.

▼C2

(2) Interesele minoritare care sunt finanţate direct sau indirect, prin intermediul unei entităţi cu scop special sau în alt mod, de întreprinderea-mamă a instituţiei sau de filialele acesteia nu se califică drept fonduri proprii de nivel 1 de bază consolidate.

▼M8
▼C7

Articolul 82

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fonduri proprii de nivel 1 eligibile, fonduri proprii de nivel 2 eligibile și fonduri proprii eligibile

Fondurile proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fondurile proprii de nivel 1 eligibile, fondurile proprii de nivel 2 eligibile și fondurile proprii eligibile cuprind interesele minoritare, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 sau de nivel 2 suplimentar, după caz, plus conturile de prime de emisiune aferente unei filiale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) filiala este una dintre următoarele:

(i) o instituţie;

(ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerinţelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;

(iii) o societate financiară holding intermediară sau o societate financiară holding mixtă intermediară care intră sub incidenţa cerinţelor prezentului regulament pe bază subconsolidată, sau o societate holding de investiţii intermediară care intră sub incidenţa cerinţelor Regulamentului (UE) 2019/2033 pe bază consolidată;

(iv) o firmă de investiţii;

▼C7

(v) o societate financiară holding intermediară dintr-o țară terță, cu condiția ca respectiva societate financiară holding intermediară să facă obiectul unor cerințe prudențiale la fel de stringente precum cele aplicate instituțiilor de credit din țara terță respectivă și cu condiția ca Comisia să fi adoptat o decizie, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), stabilind faptul că cerințele prudențiale respective sunt cel puțin echivalente cu cele din prezentul regulament;

(b) filiala este inclusă în consolidare prin metoda consolidării globale, în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2;

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1 și de nivel 2 suplimentar menționate în partea introductivă a prezentului paragraf sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2.

▼C2

Articolul 83

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar eligibile și fonduri proprii de nivel 2 eligibile emise de o entitate cu scop special

▼M8

(1) Instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 emise de o entitate cu scop special și conturile de prime de emisiune aferente sunt incluse până la 31 decembrie 2021 în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, în fondurile proprii de nivel 1 eligibile sau în fondurile proprii de nivel 2 eligibile ori în fondurile proprii eligibile, după caz, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

▼C2

(a) entitatea cu scop special care emite instrumentele respective este inclusă în consolidare prin metoda consolidării globale, în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2;

(b) instrumentele și conturile de prime de emisiune aferente sunt incluse în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar eligibile numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1);

(c) instrumentele și conturile de prime de emisiune aferente sunt incluse în fondurile proprii de nivel 2 eligibile numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 63;

(d) singurul activ al entității cu scop special este investiția sa în fondurile proprii ale întreprinderii-mamă sau ale unei filiale a acesteia care este inclusă în consolidare prin metoda consolidării globale, în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2, sub o formă care îndeplinește condițiile relevante prevăzute la articolul 52 alineatul (1) sau la articolul 63, după caz.

În cazul în care autoritatea competentă consideră că activele unei entități cu scop special, altele decât investiția sa în fondurile proprii ale întreprinderii-mamă sau ale unei filiale a acesteia care este inclusă în domeniul de aplicare al consolidării în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2, sunt minime și nesemnificative pentru o astfel de entitate, autoritatea competentă poate acorda o derogare de la respectarea condiției prevăzute la litera (d) de la primul paragraf.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze tipurile de active care pot fi aferente funcționării entităților cu scop special, precum și noțiunile „minime” și „nesemnificative” menționate la alineatul (1) al doilea paragraf.

▼C2

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 84

Interese minoritare incluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate

▼M9

(1) Instituțiile determină cuantumul intereselor minoritare ale unei filiale inclus în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate scăzând din interesele minoritare ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menționat la litera (a) și procentul menționat la litera (b), după cum urmează:

▼C5

(a) fonduri proprii de nivel 1 de bază ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

(i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale filialei respective necesar pentru respectarea următoarelor:

— în mod cumulat, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază,

— în cazul în care filiala este o firmă de investiții, în mod cumulat, a cerinței prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;

(ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 de bază consolidate aferente filialei respective care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulat, a cerinței prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, a cerințelor menționate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerințelor specifice de fonduri proprii menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinței amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din țări terțe, în măsura în care aceste cerințe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1 de bază;

(b) interesele minoritare ale filialei exprimate ca procent din totalitatea elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale respectivei întreprinderi.

▼C2

(2) Calculul prevăzut la alineatul (1) este realizat pe bază subconsolidată pentru fiecare filială menţionată la articolul 81 alineatul (1).

O instituţie poate să aleagă să nu realizeze calculul respectiv pentru una dintre filialele menţionate la articolul 81 alineatul (1). În situaţia în care o instituţie ia o astfel de decizie, interesele minoritare ale filialei respective nu pot fi incluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate.

▼M9

(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerinţelor prudenţiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, interesele minoritare din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.

▼C2

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze calculul pe bază subconsolidată cerut în conformitate cu prezentul articol alineatul (2), articolul 85 și articolul 87.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) Autorităţile competente pot acorda o derogare de la aplicarea prezentului articol unei societăţi financiare holding-mamă care îndeplinește toate condiţiile următoare:

(a) activitate sa principală constă în dobândirea de deţineri;

(b) face obiectul supravegherii prudenţiale pe bază consolidată;

(c) consolidează o filială în care înregistrează doar deţineri minoritare în temeiul relaţiei de control definite la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE;

(d) peste 90 % din fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate provin din filiala menţionată la litera (c), calculate pe bază subconsolidată.

Atunci când, după 28 iunie 2013, o societate financiară holding-mamă care îndeplinește condiţiile prevăzute la primul paragraf devine o societate financiară holding mixtă-mamă, autorităţile competente pot acorda derogarea menţionată la primul paragraf respectivei societăţi financiare holding mixtă-mamă, cu condiţia ca acesta să îndeplinească condiţiile prevăzute la paragraful respectiv.

▼C2

(6) În cazul în care instituţiile de credit afiliate în mod permanent unei case centrale în cadrul unei reţele și instituţiile create în cadrul unui sistem instituţional de protecţie, sub rezerva condiţiilor stabilite la articolul 113 alineatul (7), au dispoziţii în materie de garanţii încrucișate care prevăd că nu există și nu se întrevede niciun impediment de ordin material, practic sau juridic în calea transferului de la contraparte la instituţia de credit a sumei reprezentând fonduri proprii peste cerinţele reglementate, aceste instituţii sunt scutite de la aplicarea dispoziţiilor prezentului articol în ceea ce privește deducerile și pot recunoaște în totalitate eventualele interese minoritare care rezultă din sistemul de garanţii încrucișate.

Articolul 85

Instrumente de fonduri proprii de nivel 1 eligibile incluse în fondurile proprii de nivel 1 consolidate

▼M9

(1) Instituţiile determină cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii consolidate scăzând din fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menţionat la litera (a) și procentul menţionat la litera (b), după cum urmează:

▼C5

(a) fondurile proprii de nivel 1 ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

(i) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 aferente filialei necesar pentru respectarea următoarelor:

— în mod cumulat, a cerinţei prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerinţelor menţionate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerinţelor specifice de fonduri proprii menţionate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinţei amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din ţări terţe, în măsura în care aceste cerinţe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;

— în cazul în care filiala este o firmă de investiţii, în mod cumulat, a cerinţei prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerinţelor specifice de fonduri proprii menţionate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din ţări terţe, în măsura în care aceste cerinţe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;

(ii) cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 consolidate aferente filialei care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulat, a cerinţei prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, a cerinţelor menţionate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerinţelor specifice de fonduri proprii menţionate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinţei amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din ţări terţe, în măsura în care aceste cerinţe trebuie să fie îndeplinite de fondurile proprii de nivel 1;

▼C5

(b) fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale filialei exprimate ca procent din totalitatea elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază și a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale respectivei întreprinderi.

▼C2

(2) Calculul prevăzut la alineatul (1) este realizat pe bază subconsolidată pentru fiecare filială menţionată la articolul 81 alineatul (1).

O instituţie poate să aleagă să nu realizeze calculul respectiv pentru una dintre filialele menţionate la articolul 81 alineatul (1). În situaţia în care o instituţie ia o astfel de decizie, fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale filialei respective nu pot fi incluse în fondurile proprii de nivel 1consolidate.

▼M9

(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerinţelor prudenţiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.

▼C2

Articolul 86

Fonduri proprii de nivel 1 eligibile incluse în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar consolidate

Fără a aduce atingere articolului 84 alineatele (5) și (6) noi, instituţiile determină cuantumul fondurilor proprii de nivel 1 eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar consolidate scăzând din fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale respectivei întreprinderi incluse în fondurile proprii de nivel 1 consolidate interesele minoritare ale respectivei întreprinderi care sunt incluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate.

Articolul 87

Fondurile proprii eligibile incluse în fondurile proprii consolidate

▼M9

(1) Instituţiile determină cuantumul fondurilor proprii eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii consolidate scăzând din fondurile proprii eligibile ale respectivei întreprinderi produsul dintre cuantumul menţionat la litera (a) și procentul menţionat la litera (b), după cum urmează:

▼C5

(a) fondurile proprii ale filialei minus cel mai mic dintre următoarele cuantumuri:

(i) cuantumul fondurilor proprii ale filialei necesar pentru respectarea următoarelor:

▼C5

— în mod cumulat, a cerinţei prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerinţelor menţionate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerinţelor specifice de fonduri proprii menţionate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinţei amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din ţări terţe;

— în cazul în care filiala este o firmă de investiţii, în mod cumulat, a cerinţei prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/2033, a cerinţelor specifice de fonduri proprii menţionate la articolul 39 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2019/2033 și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din ţări terţe;

(ii) cuantumul fondurilor proprii aferente filialei care este necesar pe bază consolidată pentru respectarea, în mod cumulat, a cerinţei prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, a cerinţelor menţionate la articolele 458 și 459 din prezentul regulament, a cerinţelor specifice de fonduri proprii menţionate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE, a cerinţei amortizorului combinat definite la articolul 128 punctul 6 din respectiva directivă și a eventualelor norme locale suplimentare în materie de supraveghere din ţări terţe;

(b) fondurile proprii eligibile ale întreprinderii, exprimate ca procent din suma tuturor elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și a elementelor de fonduri proprii de nivel 2, cu excepţia cuantumurilor menţionate la articolul 62 literele (c) și (d), ale respectivei întreprinderi.

▼C2

(2) Calculul prevăzut la alineatul (1) este realizat pe bază subconsolidată pentru fiecare filială menţionată la articolul 81 alineatul (1).

O instituţie poate să aleagă să nu realizeze calculul respectiv pentru una dintre filialele menţionate la articolul 81 alineatul (1). În situaţia în care o instituţie ia o astfel de decizie, fondurile proprii eligibile ale filialei respective nu pot fi incluse în fondurile proprii consolidate.

▼M9

(3) În cazul în care o autoritate competentă acordă o derogare de la aplicarea cerinţelor prudenţiale pe bază individuală, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din prezentul regulament, sau, după caz, astfel cum este prevăzut la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/2033, instrumentele de fonduri proprii din cadrul filialelor cărora li se aplică derogarea nu sunt recunoscute drept fonduri proprii la nivel subconsolidat sau la nivel consolidat, după caz.

▼C2

Articolul 88

Instrumente de fonduri proprii eligibile incluse în fondurile proprii de nivel 2 consolidate

Fără a aduce atingere articolului 84 alineatele (5) și (6) noi, instituţiile determină cuantumul fondurilor proprii eligibile ale unei filiale incluse în fondurile proprii de nivel 2 consolidate scăzând din fondurile proprii eligibile ale respectivei întreprinderi care sunt incluse în fondurile proprii consolidate fondurile proprii de nivel 1 eligibile ale respectivei întreprinderi care sunt incluse în fondurile proprii de nivel 1 consolidate.

▼M8

Articolul 88a

Instrumente care pot fi considerate instrumente de pasive eligibile

Pasivele emise de o filială stabilită în Uniune care aparţine aceluiași grup de rezoluţie ca și entitatea de rezoluţie îndeplinesc condiţiile pentru a fi incluse în instrumentele de pasive eligibile consolidate ale unei instituţii care face obiectul articolului 92a, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) sunt emise în conformitate cu articolul 45f alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/59/UE;

(b) sunt achiziţionate de către un acţionar existent care nu face parte din același grup de rezoluţie, atât timp cât exercitarea competenţelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolele 59-62 din Directiva 2014/59/UE nu afectează controlul exercitat asupra filialei de entitatea de rezoluţie;

(c) nu depășesc cuantumul stabilit prin deducerea cuantumului menţionat la punctul (i) din cuantumul menţionat la punctul (ii):

(i) suma pasivelor emise către entitatea de rezoluţie și achiziţionate de aceasta, fie direct, fie indirect prin intermediul altor entităţi din același grup de rezoluţie, și a cuantumului instrumentelor de fonduri proprii emise în conformitate cu articolul 45f alineatul (2) litera (b) din Directiva 2014/59/UE;

(ii) cuantumul impus în conformitate cu articolul 45f alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.

▼C2

TITLUL III

DEŢINERI CALIFICATE DIN AFARA SECTORULUI FINANCIAR

Articolul 89

Ponderarea la riscuri și interzicerea deţinerilor calificate din afara sectorului financiar

(1) Orice deţinere calificată al cărei cuantum depășește 15 % din capitalul eligibil al instituţiei, într-o întreprindere care nu este una dintre cele enumerate în continuare, face obiectul dispoziţiilor prevăzute la alineatul (3):

▼C2

(a) o entitate din sectorul financiar;

(b) o întreprindere care nu este o entitate din sectorul financiar și care desfășoară activități considerate de autoritatea competentă a fi oricare dintre următoarele:

(i) o prelungire directă a serviciilor bancare;

(ii) auxiliare serviciilor bancare,

(iii) activități de leasing, factoring, administrare a fondurilor de investiții, administrare a serviciilor de prelucrare a datelor sau orice altă activitate similară.

(2) Cuantumul total al deținerilor calificate ale unei instituții în alte întreprinderi în afara celor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) care depășește 60 % din capitalul său eligibil face obiectul dispozițiilor prevăzute la alineatul (3).

(3) Autoritățile competente aplică cerințele prevăzute la litera (a) sau (b) deținerilor calificate ale instituțiilor menționate la alineatele (1) și (2):

(a) în scopul calculării cerințelor de capital în conformitate cu partea a treia din, instituțiile aplică o pondere de risc de 1 250 % pentru cea mai mare dintre:

(i) cuantumul deținerilor calificate menționate la alineatul (1) care depășește 15 % din capitalul eligibil;

(ii) cuantumul total al deținerilor calificate menționate la alineatul (2) care depășește 60 % din capitalul eligibil al instituției;

(b) autoritățile competente interzic instituțiilor să aibă deținere calificate menționate la alineatele (1) și (2) al căror cuantum depășește procentele din capitalul eligibil prevăzute la alineatele menționate.

Autoritățile competente publică alegerea făcută între (a) și (b).

(4) În sensul alineatului (1) litera (b), ABE emite ghiduri pentru a detalia următoarele concepte:

(a) activități care reprezintă o prelungire directă a serviciilor bancare;

(b) activități auxiliare serviciilor bancare;

(c) activități similare.

Ghidurile respective se adoptă în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 90

Alternativă la aplicarea unei ponderi de risc de 1 250 %

Ca alternativă la aplicarea unei ponderi de risc de 1 250 % la cuantumurile care depășesc limitele menționate la articolul 89 alineatele (1) și (2), instituțiile pot deduce cuantumurile respective din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

▼C2

Articolul 91

Excepţii

(1) Acţiunile întreprinderilor care nu sunt menţionate la articolul 89 alineatul (1) literele (a) și (b) nu se includ în calcularea limitelor de capital eligibil menţionate la respectivul articol, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiţii:

(a) acţiunile respective sunt deţinute temporar în timpul unei operaţiuni de asistenţă financiară, astfel cum se menţionează la articolul 79;

(b) deţinerea respectivelor acţiuni reprezintă o poziţie aferentă angajamentelor de preluare fermă deţinută timp de cinci zile lucrătoare sau mai puţin;

(c) acţiunile respective sunt deţinute de instituţie în nume propriu și în numele unor terţi.

(2) Acţiunile care nu sunt imobilizări financiare astfel cum sunt menţionate la articolul 35 alineatul (2) din Directiva 86/635/CEE nu se includ în calculul menţionat la articolul 89.

PARTEA A TREIA

CERINŢE DE CAPITAL

TITLUL I

CERINŢE GENERALE, EVALUARE ŞI RAPORTARE

CAPITOLUL 1

Nivelul solicitat de fonduri proprii

Secţiunea 1

Cerinţe de fonduri proprii pentru instituţii

Articolul 92

Cerinţe de fonduri proprii

(1) În conformitate cu articolele 93 și 94, instituţiile îndeplinesc în orice moment următoarele cerinţe de fonduri proprii:

(a) o rată a fondurilor proprii de nivel 1 de bază de 4,5 %;

(b) o rată a fondurilor proprii de nivel 1 de 6 %;

(c) o rată a fondurilor proprii totale de 8 %;

▼M8

(d) un indicator al efectului de levier de 3 %.

▼C2

(2) Instituţiile își calculează ratele capitalului după cum urmează:

(a) rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază reprezintă fondurile proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc;

▼C2

(b) rata fondurilor proprii de nivel 1 reprezintă fondurile proprii de nivel 1 ale instituției exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc;

(c) rata fondurilor proprii totale reprezintă fondurile proprii ale instituției exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc.

(3) Cuantumul total al expunerii la risc este egal cu suma literelor (a)-(f) de la prezentul alineat, după ce au fost luate în considerare dispozițiile prevăzute la alineatul (4):

(a) cuantumurile expunerilor ponderate la riscul de credit și la riscul de diluție, calculate în conformitate cu titlul II și cu articolul 379, în ceea ce privește toate activitățile economice ale unei instituții, excluzând cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor din portofoliul de tranzacționare al instituției;

▼M8

(b) cerințele de fonduri proprii aplicabile portofoliului de tranzacționare al unei instituții, pentru:

(i) riscurile de piață, determinate în conformitate cu titlul IV din prezenta parte, cu excluderea abordărilor stabilite în capitolele 1a și 1b din respectivul titlu;

(ii) expunerile mari care depășesc limitele prevăzute la articolele 395-401, în măsura în care o instituție este autorizată să depășească limitele respective, determinate în conformitate cu partea a patra;

(c) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, determinate în conformitate cu titlul IV din prezenta parte cu excluderea abordărilor stabilite în capitolele 1a și 1b din respectivul titlu, pentru toate activitățile economice care fac obiectul riscului valutar sau riscului de marfă;

(ca) cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu titlul V din prezenta parte, cu excepția articolului 379 pentru riscul de decontare.

▼C2

(d) cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu titlul VI pentru riscul aferent ajustărilor de credit pentru instrumentele financiare derivate OTC, altele decât instrumentele financiare derivate de credit recunoscute pentru reducerea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit;

(e) cerințele de fonduri proprii determinate în conformitate cu titlul III pentru riscul operațional;

(f) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor determinate în conformitate cu titlul II pentru riscul de contraparte care decurge din portofoliul de tranzacționare al instituției pentru următoarele tipuri de tranzacții și contracte:

(i) contractele enumerate în anexa II și instrumente financiare derivate de credit;

(ii) tranzacțiile de răscumpărare, operațiunile de dare sau luare de titluri de valoare sau mărfuri cu împrumut;

▼C2

(iii) tranzacţii de creditare în marjă pe bază de titluri de valoare sau mărfuri;

(iv) tranzacţiile cu termen lung de decontare.

(4) Următoarele dispoziţii se aplică în ceea ce privește calculul cuantumului expunerii totale la risc menţionat la alineatul (3):

(a) cerinţele de fonduri proprii menţionate la alineatul (3) literele (c), (d) și (e) le includ pe cele care rezultă din toate activităţile economice ale unei instituţii;

(b) instituţiile multiplică cu 12,5 cerinţele de fonduri proprii prevăzute la alineatul (3) literele (b)-(e).

▼M8

Articolul 92a

Cerinţe privind fondurile proprii și pasivele eligibile pentru G-SII

(1) Sub rezerva articolelor 93 și 94 și a excepţiilor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, instituţiile identificate drept entităţi de rezoluţie care sunt G-SII sau fac parte dintr-o G-SII îndeplinesc în orice moment următoarele cerinţe privind fondurile proprii și pasivele eligibile:

(a) o rată bazată pe riscuri de 18 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituţiei exprimate ca procentaj din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4);

(b) o rată independentă de riscuri de 6,75 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituţiei exprimate ca procentaj din indicatorul de măsurare a expunerii totale menţionat la articolul 429 alineatul (4).

(2) Cerinţele prevăzute la alineatul (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în cursul celor trei ani de la data la care instituţia a fost identificată ca fiind G-SII sau grupul din care face parte instituţia a fost identificat ca fiind G-SII;

(b) în cursul celor doi ani de la data la care autoritatea de rezoluţie a aplicat instrumentul de recapitalizare internă în conformitate cu Directiva 2014/59/UE;

(c) în cursul celor doi ani de la data la care entitatea de rezoluţie a pus în aplicare o măsură alternativă a sectorului privat, menţionată la articolul 32 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2014/59/UE, prin care s-a redus valoarea contabilă a instrumentelor de capital și a altor datorii sau acestea au fost convertite în elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în scopul recapitalizării entităţii de rezoluţie fără aplicarea instrumentelor de rezoluţie.

▼C7

(3) În cazul în care valoarea agregată care rezultă din aplicarea cerinţei prevăzute la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol pentru fiecare entitate de rezoluţie din cadrul aceleiași G-SII depășește cerinţa privind fondurile proprii și pasivele eligibile calculată în conformitate cu articolul 12a din prezentul regulament, autoritatea de rezoluţie

▼C7

a instituției-mamă din UE poate, după consultarea celorlalte autorități de rezoluție relevante, să acționeze în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) sau cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

▼M8

Articolul 92b

Cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile pentru G-SII din afara UE

(1) Instituțiile care sunt filiale semnificative ale G-SII din afara UE și care nu sunt entități de rezoluție îndeplinesc în orice moment cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile egale cu 90 % din cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile prevăzute la articolul 92a.

(2) În scopul respectării alineatului (1), instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentele de pasive eligibile sunt luate în considerare numai dacă sunt deținute de întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a G-SII din afara UE și au fost emise direct sau indirect prin intermediul altor entități din cadrul aceluiași grup, cu condiția ca toate aceste entități să fie stabilite în aceeași țară terță ca respectiva întreprindere-mamă de cel mai înalt rang sau într-un stat membru.

(3) Un instrument de pasive eligibile este luat în considerare numai în scopul respectării alineatului (1), dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții suplimentare:

(a) în cazul unei proceduri obișnuite de insolvență, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 47 din Directiva 2014/59/UE, creanța provenită din datorie este de rang inferior creanțelor provenite din pasive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și care nu pot fi considerate fonduri proprii;

(b) face obiectul competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolele 59-62 din Directiva 2014/59/UE.

▼C2

Articolul 93

Cerința de capital inițial în condiții de asigurare a continuității activității

(1) Fondurile proprii ale unei instituții nu pot scădea sub nivelul capitalului inițial necesar la momentul emiterii autorizației.

(2) Instituțiile de credit care funcționau deja la 1 ianuarie 1993 și al căror cuantum al fondurilor proprii nu atinge nivelul capitalului inițial cerut își pot continua activitatea. În acest caz, cuantumul fondurilor proprii ale instituțiilor respective nu poate scădea sub nivelul maxim atins începând cu data de 22 decembrie 1989.

▼M9

_____

▼C2

(4) În cazul în care controlul asupra unei instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2) este preluat de o altă persoană fizică sau juridică decât cea care deținea anterior controlul instituției, cuantumul fondurilor proprii ale instituției respective trebuie să atingă nivelul de capital inițial cerut.

▼M9

(5) În cazul fuziunii a două sau mai multe instituţii care se încadrează în categoria menţionată la alineatul (2), cuantumul fondurilor proprii ale instituţiei rezultat în urma fuziunii nu trebuie să scadă sub cuantumul total al fondurilor proprii ale instituţiilor care au fuzionat, calculat la data fuziunii, atât timp cât cuantumul de capital iniţial cerut nu a fost atins.

(6) În cazul în care autorităţile competente consideră că este necesară aplicarea cerinţei prevăzute la alineatul (1) pentru a se asigura solvabilitatea unei instituţii, dispoziţiile prevăzute la alineatele (2), (4) și (5) nu se aplică.

▼M8

Articolul 94

Derogare pentru portofoliile de tranzacţionare de mici dimensiuni

(1) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) litera (b), instituţiile pot calcula cerinţa de fonduri proprii pentru activităţile legate de portofoliul de tranzacţionare în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, cu condiţia ca dimensiunea activităţii bilanţiere și extrabilanţiere a instituţiilor cu portofoliile de tranzacţionare să fie mai mică sau egală cu ambele praguri următoare, pe baza unei evaluări realizate lunar utilizând datele din ultima zi a lunii respective:

(a) 5 % din activele totale ale instituţiei;

(b) 50 de milioane EUR.

(2) Atunci când sunt îndeplinite ambele condiţii stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b), instituţiile pot calcula cerinţa de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacţionare după cum urmează:

(a) pentru contractele enumerate la punctul 1 din anexa II, contractele referitoare la titluri de capital la care se face referire la punctul 3 din anexa respectivă și instrumentele financiare derivate de credit, instituţiile pot exclude poziţiile respective din cerinţa de fonduri proprii menţionată la articolul 92 alineatul (3) litera (b);

(b) pentru poziţiile din portofoliul de tranzacţionare, altele decât cele menţionate la litera (a) de la prezentul alineat, instituţiile pot înlocui cerinţa de fonduri proprii menţionată la articolul 92 alineatul (3) litera (b) cu cerinţa calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) litera (a).

(3) Instituţiile calculează dimensiunea activităţii lor bilanţiere și extrabilanţiere cu portofoliile de tranzacţionare pe baza datelor din ultima zi a fiecărei luni, în sensul alineatului (1), în conformitate cu următoarele cerinţe:

(a) toate poziţiile atribuite portofoliului de tranzacţionare în conformitate cu articolul 104 sunt incluse în calcul, cu excepţia următoarelor:

(i) poziţiile pe cursul de schimb valutar și pe mărfuri;

(ii) poziţiile pe instrumente financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit sau la riscul de contraparte din afara portofoliului de tranzacţionare și tranzacţiile cu instrumente financiare derivate de credit care compensează perfect riscul de piaţă al acoperirilor interne, astfel cum se menţionează la articolul 106 alineatul (3);

▼M8

(b) toate poziţiile incluse în calcul în conformitate cu litera (a) se evaluează la valoarea lor de piaţă de la data respectivă; în cazul în care valoarea de piaţă a unei poziţii nu este disponibilă la o anumită dată, instituţiile utilizează valoarea justă pentru poziţia respectivă de la data vizată; în cazul în care valoarea de piaţă și valoarea justă a unei poziţii nu sunt disponibile la o anumită dată, instituţiile utilizează cea mai recentă valoare de piaţă sau valoare justă pentru poziţia respectivă;

(c) valoarea absolută a poziţiilor lungi se adună cu valoarea absolută a poziţiilor scurte.

(4) În cazul în care sunt îndeplinite ambele condiţii prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol, indiferent de obligaţiile prevăzute la articolele 74 și 83 din Directiva 2013/36/UE, articolul 102 alineatele (3) și (4) și articolele 103 și 104b din prezentul regulament nu se aplică.

(5) Instituţiile transmit autorităţilor competente notificări atunci când calculează sau încetează să mai calculeze cerinţele de fonduri proprii pentru portofoliul lor de tranzacţionare în conformitate cu alineatul (2).

(6) O instituţie care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condiţiile prevăzute la alineatul (1) notifică imediat acest lucru autorităţii competente.

(7) O instituţie încetează să mai calculeze cerinţele de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacţionare în conformitate cu alineatul (2) în termen de trei luni dacă se regăsește într-una din următoarele situaţii:

(a) instituţia nu îndeplinește condiţiile stabilite la alineatul (1) litera (a) sau (b) timp de trei luni consecutive;

(b) instituţia nu îndeplinește condiţiile stabilite la alineatul (1) litera (a) sau (b) pentru mai mult de șase din ultimele 12 luni.

(8) În cazul în care o instituţie a încetat să mai calculeze cerinţele de fonduri proprii pentru portofoliul său de tranzacţionare în conformitate cu prezentul articol, aceasta este autorizată să calculeze cerinţele de fonduri proprii pentru portofoliul său de tranzacţionare în conformitate cu prezentul articol numai dacă demonstrează autorităţii competente că toate condiţiile stabilite la alineatul (1) au fost îndeplinite pe o perioadă neîntreruptă de un an.

(9) Instituţiile nu deschid, nu cumpără și nu vând o poziţie din portofoliul de tranzacţionare cu unicul scop de a respecta oricare dintre condiţiile prevăzute la alineatul (1) în cursul evaluării lunare.

▼C2

Secţiunea 2

Cerinţe de fonduri proprii pentru firmele de investiţii autorizate să furnizeze servicii de investiţii într-o măsură limitată

Articolul 95

Cerinţe de fonduri proprii pentru firmele de investiţii autorizate să furnizeze servicii de investiţii într-o măsură limitată

(1) În sensul articolul 92 alineatul (3), firmele de investiţii care nu sunt autorizate să furnizeze serviciile de investiţii și activităţile enumerate la punctele 3 și 6 din secţiunea A a anexei I la Directiva 2004/39/CE calculează cuantumul total al expunerii la risc conform alineatului (2).

(2) Firmele de investiţii menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol și firmele menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 litera (c) care prestează serviciile și activităţile de investiţii menţionate în secţiunea A punctele 2 și 4 din anexa I la Directiva 2004/39/CE calculează cuantumul total al expunerii la risc ca fiind cuantumul mai mare dintre următoarele:

(a) suma elementelor menţionate la articolul 92 alineatul (3) literele (a)-(d) și (f) după aplicarea articolului 92 alineatul (4);

(b) 12,5 înmulţit cu cuantumul menţionat la articolul 97.

Firmele menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 litera (c) care prestează serviciile și activităţile de investiţii menţionate în secţiunea A punctele 2 și 4 din anexa I la Directiva 2004/39/CE respectă cerinţele de la articolul 87 alineatele (1) și (2) pe baza cuantumului total al expunerii la risc menţionat la primul paragraf.

Autorităţile competente pot stabili cerinţele privind fondurile proprii pentru firmele menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 litera (c) care prestează serviciile și activităţile de investiţii menţionate în secţiunea A punctele 2 și 4 din anexa I la Directiva 2004/39/CE ca fiind cerinţele de fonduri proprii care ar fi obligatorii pentru firmele respective în conformitate cu măsurile naţionale în vigoare la 31 decembrie 2013 de transpunere a Directivelor 2006/49/CE și 2006/48/CE.

(3) Firmele de investiţii menţionate la alineatul (1) fac obiectul tuturor celorlalte dispoziţii privind riscul operaţional prevăzute la titlul VII capitolul 2 secţiunea II subsecţiunea 2 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 96

Cerinţe de fonduri proprii pentru firmele de investiţii care deţin capitalul iniţial prevăzut la articolul 28 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE

(1) În sensul articolului 92 alineatul (3), următoarele categorii de firme de investiţii care deţin capital iniţial în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE calculează cuantumul total al expunerii la risc conform alineatului (2) de la prezentul articol:

▼C2

(a) firmele de investiţii care tranzacţionează pe cont propriu numai cu scopul de a îndeplini sau de a executa ordinul unui client sau cu scopul de a obţine accesul la un sistem de compensare și de decontare sau o bursă recunoscută, atunci când acţionează în calitate de agent sau când execută ordinul unui client;

(b) firmele de investiţii care îndeplinesc toate condiţiile următoare:

(i) nu deţin bani sau titluri de valoare ale clienţilor;

(ii) întreprind numai tranzacţii pe cont propriu;

(iii) nu au clienţi externi;

(iv) tranzacţiile lor sunt executate și decontate sub responsabilitatea unei instituţii de compensare și sunt garantate de respectiva instituţie de compensare.

(2) Pentru firmele de investiţii menţionate la alineatul (1), cuantumul total al expunerii la risc se calculează ca suma dintre următoarele elemente:

(a) articolul 92 alineatul (3) literele (a)-(d) și (f) după aplicarea articolului 92 alineatul (4);

(b) cuantumul menţionat la articolul 97 înmulţit cu 12,5.

(3) Firmele de investiţii menţionate la alineatul (1) fac obiectul tuturor celorlalte dispoziţii privind riscul operaţional prevăzute la titlul VII capitolul 3 secţiunea II subsecţiunea 1 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 97

Fonduri proprii bazate pe cheltuieli generale fixe

(1) În conformitate cu articolele 95 și 96, o firmă de investiţii și firmele menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 litera (c) care prestează serviciile și activităţile de investiţii menţionate în secţiunea A punctele 2 și 4 din anexa I la Directiva 2004/39/CE deţin un capital eligibil egal cu cel puţin un sfert din cheltuielile generale fixe din anul precedent.

(2) În cazul în care există o schimbare în activitatea unei firme de investiţii în raport cu anul precedent pe care autoritatea competentă o consideră semnificativă, autoritatea competentă poate ajusta cerinţa prevăzută la alineatul (1).

(3) O firmă de investiţii care își exercită activitatea de mai puţin de un an, începând de la data când și-a început activitatea, trebuie să deţină capital eligibil egal cu cel puţin un sfert din cheltuielile generale fixe incluse în planul său de afaceri, cu excepţia cazului în care autoritatea competentă solicită ca planul de afaceri să fie ajustat.

(4) ABE, cu consultarea AEVMP, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază următoarele:

▼C2

(a) calculul aferent cerinţei de a deţine capital eligibil egal cu cel puţin un sfert din cheltuielile generale fixe ale anului precedent;

(b) condiţiile ajustării, de către autoritatea competentă, a cerinţei de a deţine capital eligibil egal cu cel puţin un sfert din cheltuielile generale fixe ale anului precedent;

(c) calculul cheltuielilor generale fixe preconizate în cazul unei firme de investiţii care își desfășoară activitatea de mai puţin de un an.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 martie 2014.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 98

Fonduri proprii pentru firmele de investiţii pe bază consolidată

(1) În cazul firmelor de investiţii menţionate la articolul 95 alineatul (1) care fac parte din cadrul unui grup care nu include instituţii de credit, o firmă de investiţii-mamă dintr-un stat membru aplică articolul 92 la nivel consolidat după cum urmează:

(a) folosind metoda de calcul al cuantumului total al expunerii la risc prevăzută la articolul 95 alineatul (2);

(b) fondurile proprii se calculează pe baza situaţiei financiare consolidate a firmei de investiţii-mamă, sau cea a societăţii financiare holding sau a societăţii financiare holding mixte, după caz.

(2) În cazul firmelor de investiţii menţionate la articolul 96 alineatul (1) care fac parte din cadrul unui grup care nu include instituţii de credit, o firmă de investiţii-mamă dintr-un stat membru și o firmă de investiţii controlată de o societate financiară holding sau de o societate financiară holding mixtă aplică articolul 92 pe bază consolidată după cum urmează:

(a) folosind metoda de calcul al cuantumului total al expunerii la risc prevăzută la articolul 96 alineatul (2);

(b) folosind fondurile proprii calculate pe baza situaţiei consolidate a firmei de investiţii-mamă sau a societăţii financiare holding sau a societăţii financiare holding mixte, după caz, în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.

▼M8

_____

▼C2

CAPITOLUL 3

Portofoliul de tranzacţionare

Articolul 102

Cerinţe pentru portofoliul de tranzacţionare

(1) Poziţiile din portofoliul de tranzacţionare fie sunt lipsite de restricţii la tranzacţionare, fie pot beneficia de acoperire.

▼M8

(2) Intenţia de tranzacţionare se demonstrează pe baza strategiilor, politicilor și procedurilor elaborate de instituţie pentru a administra poziţia sau portofoliul în conformitate cu articolele 103, 104 și 104a.

(3) Instituţiile pun în funcţiune și menţin sisteme și controale pentru a-și gestiona portofoliul de tranzacţionare în conformitate cu articolul 103.

(4) În sensul cerinţelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (3), poziţiile din portofoliul de tranzacţionare sunt atribuite birourilor de tranzacţionare instituite în conformitate cu articolul 104b.

(5) Poziţiile din portofoliul de tranzacţionare fac obiectul cerinţelor de evaluare prudentă specificate la articolul 105.

(6) Instituţiile tratează acoperirile interne în conformitate cu articolul 106.

Articolul 103

Administrarea portofoliului de tranzacţionare

(1) Instituţiile dispun de politici și proceduri clar definite pentru administrarea globală a portofoliului de tranzacţionare. Politicile și procedurile respective acoperă cel puţin:

(a) activităţile pe care instituţia le consideră a fi activităţi de tranzacţionare și parte constitutivă a portofoliului de tranzacţionare în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii;

(b) măsura în care o poziţie poate fi marcată zilnic la preţul pieţei prin referinţă la o piaţă bidirecţională activă și lichidă;

(c) pentru poziţiile care se marchează la model, măsura în care instituţia poate:

(i) să identifice toate riscurile semnificative ale poziţiei;

(ii) să acopere toate riscurile semnificative ale poziţiei cu instrumente pentru care există o piaţă bidirecţională activă și lichidă;

(iii) să derive estimări fiabile pentru ipotezele și parametrii cheie folosiţi în model;

(d) măsura în care instituţia poate și trebuie să genereze evaluări pentru poziţie care pot fi validate extern în mod consecvent;

▼M8

(e) măsura în care restricţiile legale sau alte cerinţe operaţionale ar afecta capacitatea instituţiei de a lichida sau a acoperi poziţia pe termen scurt;

(f) măsura în care instituţia poate și trebuie să procedeze la administrarea activă a riscurilor poziţiilor în cadrul operaţiunilor de tranzacţionare;

(g) măsura în care instituţia poate reclasifica riscul sau poziţiile din portofoliul de tranzacţionare în afara acestuia sau invers, precum și cerinţele pentru astfel de reclasificări, astfel cum sunt menţionate la articolul 104a.

(2) În administrarea poziţiilor sau a portofoliilor de poziţii din portofoliul de tranzacţionare, instituţia respectă toate cerinţele următoare:

(a) instituţia dispune de o strategie de tranzacţionare clar documentată în ceea ce privește poziţia sau portofoliile din portofoliul de tranzacţionare, care să fie aprobată de conducerea superioară și să includă perioada de deţinere prevăzută;

(b) instituţia dispune de politici și proceduri clar definite pentru administrarea activă a poziţiilor sau a portofoliilor din portofoliul de tranzacţionare; aceste politici și proceduri prevăd:

(i) poziţiile sau portofoliile de poziţii care pot fi deschise de fiecare birou de tranzacţionare sau, după caz, de dealeri desemnaţi;

(ii) stabilirea unor limite ale poziţiilor și monitorizarea acestora pentru a asigura caracterul adecvat al acestora;

(iii) asigurarea faptului că dealerii au autonomia de a deschide și administra poziţia în limitele agreate și conform strategiei aprobate;

(iv) asigurarea faptului că poziţiile sunt raportate conducerii superioare ca parte integrantă a procesului de gestionare a riscurilor al instituţiei;

(v) asigurarea faptului că poziţiile sunt monitorizate activ cu trimitere la sursele de informaţii de piaţă și că se efectuează o evaluare a caracterului tranzacţionabil sau a capacităţii de acoperire a poziţiilor sau a componentelor lor de risc, inclusiv aprecierea, calitatea și disponibilitatea informaţiilor de piaţă pentru procesul de evaluare, rulajul pieţei, dimensiunile poziţiilor tranzacţionate pe piaţă;

(vi) proceduri și mecanisme de control antifraudă active;

(c) instituţia dispune de politici și proceduri clar definite pentru monitorizarea poziţiilor în raport cu strategia de tranzacţionare a instituţiei, inclusiv monitorizarea rulajului și a poziţiilor pentru care perioada de deţinere avută în vedere iniţial a fost depășită.

▼C2

Articolul 104

Includerea în portofoliul de tranzacţionare

(1) Instituţiile dispun de politici și proceduri clar definite pentru a determina poziţiile pe care le includ în portofoliul de tranzacţionare în scopul calculării cerinţelor de capital, în conformitate cu cerinţele prevăzute la articolul 102 și cu definiţia portofoliului de tranzacţionare de la articolul 4 alineatul (1) punctul 86, ţinând seama de capacităţile și

▼C2

practicile instituţiei de gestionare a riscurilor. Instituţia atestă, cu documente scrise care asigură o acoperire integrală, că respectă aceste politici și proceduri și le supune periodic unui audit intern.

▼M8

_____

Articolul 104b

Cerinţe aplicabile birourilor de tranzacţionare

(1) În sensul cerinţelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (3), instituţiile creează birouri de tranzacţionare și atribuie fiecare poziţie din portofoliul lor de tranzacţionare unuia dintre aceste birouri de tranzacţionare. Poziţiile din portofoliul de tranzacţionare se atribuie aceluiași birou de tranzacţionare numai dacă sunt conforme cu strategia de afaceri aprobată pentru biroul de tranzacţionare respectiv și dacă sunt administrate și monitorizate în mod consecvent în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Birourile de tranzacţionare ale instituţiilor îndeplinesc în permanenţă toate cerinţele următoare:

(a) fiecare birou de tranzacţionare are o strategie de afaceri clară și distinctă și o structură de gestionare a riscurilor adecvată pentru strategia sa de afaceri;

(b) fiecare birou de tranzacţionare are o structură organizaţională clară; poziţiile unui birou de tranzacţionare sunt gestionate de dealeri desemnaţi din cadrul instituţiei; fiecare dealer are funcţii specifice în cadrul biroului de tranzacţionare; fiecare dealer este repartizat unui singur birou de tranzacţionare;

(c) limitele poziţiilor se stabilesc în cadrul fiecărui birou de tranzacţionare în funcţie de strategia de afaceri a respectivului birou de tranzacţionare;

(d) cel puţin săptămânal se elaborează rapoarte privind activităţile, rentabilitatea, gestionarea riscului și cerinţele de reglementare la nivelul biroului de tranzacţionare și acestea se comunică organului de conducere în mod regulat;

(e) fiecare birou de tranzacţionare are un plan de afaceri anual clar, care să includă o politică de remunerare bine definită pe baza unor criterii solide utilizate pentru evaluarea performanţei;

(f) pentru fiecare birou de tranzacţionare, se întocmesc lunar și se pun la dispoziţia autorităţilor competente rapoarte privind poziţiile care se apropie de scadenţă, încălcările limitelor de tranzacţionare pe parcursul zilei (intra-day), încălcările limitelor de tranzacţionare zilnice și acţiunile întreprinse de instituţie împotriva încălcărilor respective, precum și evaluări ale lichidităţii pieţei.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (b), o instituţie poate repartiza un dealer mai multor birouri de tranzacţionare, cu condiţia ca instituţia să demonstreze într-un mod pe care autoritatea sa competentă să îl considere satisfăcător că repartizarea a fost efectuată din considerente ce ţin de afaceri sau de resurse, iar repartizarea nu afectează celelalte cerinţe calitative prevăzute la prezentul articol, aplicabile dealerilor și birourilor de tranzacţionare.

(4) Instituţiile notifică autorităţilor competente modul în care asigură respectarea alineatului (2). Autorităţile competente pot impune unei instituţii să modifice structura sau organizarea birourilor sale de tranzacţionare pentru a asigura respectarea prezentului articol.

▼C2

Articolul 105

Cerinţe de evaluare prudentă

▼M8

(1) Toate poziţiile din portofoliul de tranzacţionare și poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare evaluate la valoarea justă fac obiectul normelor privind evaluarea prudentă enunţate la prezentul articol. Instituţiile se asigură, în special, că evaluarea prudentă a poziţiilor lor din portofoliul de tranzacţionare atinge un grad corespunzător de certitudine, ţinând seama de natura dinamică a poziţiilor din portofoliul de tranzacţionare și a poziţiilor din afara portofoliului de tranzacţionare evaluate la valoarea justă, de cerinţele de soliditate prudenţială, de modul de operare și de scopul cerinţelor de capital în ceea ce privește poziţiile din portofoliul de tranzacţionare și poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare evaluate la valoarea justă.

▼C2

(2) Instituţiile instituie și menţin sisteme și mecanisme de control suficiente pentru a obţine estimări prudente și fiabile pentru scopuri de evaluare. Sistemele și mecanismele de control respective includ cel puţin următoarele elemente:

(a) politici și proceduri formalizate pentru procesul de evaluare, incluzând responsabilităţi clar definite pentru diversele structuri implicate în procesul de determinare a evaluării, sursele de informaţii privind piaţa și examinarea pertinenţei acestora, orientări pentru utilizarea datelor de intrare neobservabile care reflectă ipotezele instituţiei referitoare la elementele pe care le-ar utiliza participanţii de pe piaţă pentru stabilirea preţului poziţiei, frecvenţa cu care se realizează evaluările independente, sincronizarea în ceea ce privește preţurile de închidere, procedurile pentru ajustarea evaluărilor, procedurile de verificare ad-hoc și de sfârșit de lună;

(b) linii de raportare pentru departamentul responsabil cu procesul de evaluare, care sunt clare și independente de compartimentul însărcinat cu iniţierea tranzacţiilor (*front office*) care au ca destinatar final organul de conducere.

▼M8

(3) Instituţiile își reevaluează poziţiile din portofoliul de tranzacţionare la valoarea justă cel puţin zilnic. Modificările valorii acestor poziţii sunt raportate în contul de profit și pierdere al instituţiei.

(4) Instituţiile își marchează la piaţă poziţiile din portofoliul de tranzacţionare și poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare evaluate la valoarea justă ori de câte ori este posibil, inclusiv atunci când aplică poziţiilor respective tratamentul relevant în materie de capital.

▼C2

(5) Pentru marcarea la piaţă instituţia folosește cotaţia de cumpărare/vânzare mai prudentă, în afara cazului în care aceasta este în măsură să își închidă poziţia la preţul mediu al pieţei. În cazul în care instituţiile se folosesc de această derogare, acestea își informează semestrial autorităţile competente cu privire la poziţiile vizate și prezintă dovezi conform cărora își pot închide poziţia la preţul mediu al pieţei.

▼M8

(6) Atunci când marcarea la piaţă nu este posibilă, instituţiile își marchează la model poziţiile și portofoliile în mod prudent, inclusiv atunci când calculează cerinţele de fonduri proprii pentru poziţiile din portofoliul de tranzacţionare și pentru poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare evaluate la valoarea justă.

▼C2

(7) Instituţiile respectă următoarele cerinţe legate de marcarea la model:

(a) conducerea superioară are cunoștință de elementele din portofoliul de tranzacţionare sau de alte poziţii evaluate la valoarea justă care fac obiectul marcării la model și înţelege importanţa incertitudinii astfel create în raportarea riscurilor/rezultatelor activităţii;

(b) atunci când este posibil, instituţiile extrag informaţiile de piaţă din aceleași surse ca și preţurile de piaţă și evaluează frecvent pertinenţa informaţiilor de piaţă privind o anumită poziţie evaluată și parametrii modelului;

(c) atunci când sunt disponibile, instituţiile folosesc metodologii de evaluare care reprezintă practici de piaţă acceptate pentru instrumentele financiare sau mărfurile în cauză;

(d) atunci când modelul este dezvoltat chiar de instituţia însăși, acesta se bazează pe ipoteze adecvate, care au fost evaluate și examinate de părţi calificate corespunzător independente de procesul de elaborare;

(e) instituţiile dispun de proceduri formale de control al variaţiilor și păstrează o copie de siguranţă a modelului, care se folosește periodic pentru verificarea evaluărilor;

(f) echipa de gestionare a riscurilor cunoaște punctele slabe ale modelelor folosite și cum să le reflecte cel mai bine în rezultatele evaluării; și

(g) modelele instituţiilor fac obiectul unei examinări periodice pentru a determina precizia rezultatelor lor, care include și o evaluare a menţinerii adecvării ipotezelor, o analiză a profitului și a pierderii în raport cu factorii de risc și o comparaţie a valorilor reale de închidere cu rezultatele modelului.

▼M8

În sensul primului paragraf litera (d), modelul se dezvoltă sau se aprobă independent de birourile de tranzacţionare și este testat independent, inclusiv pentru validarea calculelor matematice, a ipotezelor și a implementării programelor informatice.

▼C2

(8) Pe lângă marcarea zilnică la piaţă sau la model, instituţiile efectuează și o verificare independentă a preţurilor. Verificarea preţurilor de piaţă și a datelor de intrare ale modelului trebuie să fie efectuată de o persoană sau o unitate independentă de persoanele sau unităţile care beneficiază de pe urma portofoliului de tranzacţionare, cel puţin o dată pe lună, sau mai frecvent în funcţie de natura pieţei sau a activităţii de tranzacţionare. Atunci când nu există surse independente de determinare a preţurilor sau sursele de determinare a preţurilor sunt mai subiective, pot fi potrivite măsuri prudente, precum ajustările evaluărilor.

(9) Instituţiile instituie și menţin proceduri pentru luarea în considerare a ajustărilor evaluărilor.

(10) Instituţiile iau în considerare în mod formal ajustările evaluărilor cu privire la următoarele: marjele de credit constatate în avans, costurile de închidere, riscurile operaţionale, incertitudinea preţului de piaţă, finalizarea anticipată, costurile de investiţie și de finanţare, costurile administrative viitoare și, după caz, riscul de model.

▼C2

(11) Instituțiile instituie și mențin proceduri pentru calculul ajustării evaluării curente a oricărei poziții mai puțin lichide, care ar putea să rezulte în special din evenimente de pe piață sau din situații proprii instituției, de exemplu poziții concentrate și/sau poziții pentru care perioada de deținere avută în vedere inițial a fost depășită. Dacă este necesar, instituțiile efectuează astfel de ajustări în plus față de orice modificări ale valorii poziției necesare în scopul raportării financiare și le concep în așa fel încât să reflecte lipsa de lichiditate a poziției. Conform acestor proceduri, instituțiile trebuie să ia în considerare mai mulți factori pentru a stabili dacă este necesară o ajustare a evaluării pentru pozițiile mai puțin lichide. Acești factori includ:

▼M8

(a) timpul suplimentar care ar fi necesar pentru acoperirea poziției sau a riscurilor inerente poziției dincolo de orizonturile de lichiditate care au fost atribuite factorilor de risc aplicabili poziției în conformitate cu articolul 325bd;

▼C2

(b) volatilitatea și media marjelor dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare;

(c) disponibilitatea cotațiilor de piață (numărul și identitatea formatorilor de piață), volatilitatea și media volumelor de tranzacționare, inclusiv volumele de tranzacționare în perioadele de criză a pieței;

(d) concentrările pieței;

(e) clasamentul cronologic al pozițiilor;

(f) măsura în care evaluarea se bazează pe marcarea la model;

(g) impactul altor riscuri de model.

(12) În cazul utilizării unor evaluări realizate de terți sau în cazul marcării la model, instituțiile verifică dacă este oportună aplicarea unei ajustări a evaluării. În plus, instituțiile verifică necesitatea stabilirii de ajustări pentru pozițiile mai puțin lichide și reexaminează permanent continuitatea caracterului adecvat al acestora. De asemenea, instituțiile evaluează în mod explicit necesitatea de a efectua ajustări ale evaluărilor în legătură cu gradul de incertitudine al datelor utilizate pentru parametri în cadrul modelelor.

(13) În ceea ce privește produsele complexe care includ expunerile din securitizare și instrumentele derivate de credit de tip „*n-th-to-default*” (al n-lea caz de nerambursare), instituțiile evaluează în mod explicit necesitatea unor ajustări ale evaluării pentru a reflecta riscul de model asociat utilizării unei metodologii de evaluare care ar putea fi incorectă și riscul de model asociat utilizării, în modelul de evaluare, a unor parametri de calibrare ce nu pot fi observați (și care ar putea fi incorecți).

(14) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze în ce condiții se aplică cerințele de la articolul 105 în sensul alineatului (1) de la prezentul articol.

▼C2

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 106

Acoperiri interne

(1) O acoperire internă respectă, în speţă, următoarele cerinţe:

(a) nu este destinată în principal evitării sau reducerii cerinţelor de fonduri proprii;

(b) este documentată corespunzător și este supusă unor proceduri interne speciale de aprobare și de audit;

(c) se efectuează în condiţiile pieţei;

(d) riscul de piaţă generat de acoperirea internă este administrat în mod dinamic în portofoliul de tranzacţionare în limitele autorizate;

(e) este atent monitorizată în conformitate cu proceduri adecvate.

(2) Cerinţele de la alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere cerinţelor aplicabile poziţiei acoperite din afara portofoliului de tranzacţionare.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în cazul în care o instituţie acoperă, printr-o acoperire internă, o expunere la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacţionare sau o expunere la riscul de contraparte utilizând un instrument financiar derivat de credit înregistrat în portofoliul său de tranzacţionare, expunerea din afara portofoliului de tranzacţionare sau expunerea la riscul de contraparte nu se consideră acoperită în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, decât dacă instituţia achiziţionează în corespondenţă cu aceasta, de la un terţ furnizor de protecţie eligibil, un instrument financiar derivat de credit care respectă cerinţele privind protecţia nefinanţată a creditului din afara portofoliului de tranzacţionare. Fără a aduce atingere articolului 299 alineatul (2) litera (h), atunci când o astfel de protecţie furnizată de un terţ este cumpărată și este recunoscută ca acoperire pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacţionare în scopul calculării cerinţelor de capital, niciuna dintre acoperirile prin instrumente financiare derivate de credit, internă sau externă, nu se include în portofoliul de tranzacţionare în scopul calculării cerinţelor de capital.

▼C2

TITLUL II

CERINȚE DE CAPITAL PENTRU RISCUL DE CREDIT

CAPITOLUL 1

Principii generale

Articolul 107

Abordări ale riscului de credit

(1) Pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (3) literele (a) și (f), instituțiile aplică fie abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2 fie, în cazul în care autoritățile competente o permit în conformitate cu articolul 143, abordarea bazată pe modele interne de rating prevăzută în capitolul 3.

(2) Pentru expunerile din tranzacții și pentru contribuțiile la fonduri de garantare pentru CPC, instituțiile aplică tratamentul menționat în capitolul 6 secțiunea 9 pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (f). Pentru toate celelalte tipuri de expuneri față de CPC, instituțiile tratează respectivele expuneri după cum urmează:

(a) expuneri față de o instituție, pentru alte tipuri de expuneri față de o CPCC;

(b) ca expuneri față de o societate, pentru alte tipuri de expuneri față de o CPC necalificată.

▼M8

(3) În sensul prezentului regulament, expunerile față de o firmă de investiții dintr-o țară terță, față de o instituție de credit dintr-o țară terță, precum și față de o bursă dintr-o țară terță se tratează ca expuneri față de o instituție numai în cazul în care țara terță aplică cerințe prudențiale și de supraveghere entității respective care sunt cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

▼C2

(4) În sensul alineatului (3), Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2015, instituțiile pot continua să considere expunerile față de entitățile menționate la alineatul (3) drept expuneri față de instituții doar dacă autoritățile competente relevante au confirmat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru tratamentul respectiv înainte de 1 ianuarie 2014.

Articolul 108

Utilizarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit în abordarea standardizată și abordarea bazată pe modele interne de rating

(1) Pentru o expunere pentru care o instituție aplică abordarea standardizată în temeiul capitolului 2 sau abordarea bazată pe modele interne de rating în temeiul capitolului 3, însă fără a folosi propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare (LGD) și ale factorilor de conversie în conformitate cu articolul 151, instituția poate recurge la

▼C2

diminuarea riscului de credit în conformitate cu capitolul 4 la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolul 92 alineatul (3) literele (a) și (f) sau, după caz, a cuantumurilor pierderilor așteptate pentru calculul menţionat la articolul 36 alineatul (1) litera (d) și la articolul 62 litera (c).

(2) Pentru o expunere pentru care o instituţie aplică abordarea bazată pe modele interne de rating utilizând estimări proprii ale pierderilor în caz de nerambursare (LGD) și ale factorilor de conversie în conformitate cu articolul 151, instituţia poate recurge la diminuarea riscului de credit în conformitate cu capitolul 3.

▼M5

Articolul 109

Tratamentul poziţiilor din securitizare

Instituţiile calculează cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru o poziţie pe care o deţin într-o securitizare, în conformitate cu capitolul 5.

▼C2

Articolul 110

Tratamentul ajustării pentru riscul de credit

(1) Instituţiile care aplică abordarea standardizată tratează ajustările generale pentru riscul de credit în conformitate cu articolul 62 litera (c).

(2) Instituţiile care aplică abordarea bazată pe modele interne de rating tratează ajustările generale pentru riscul de credit în conformitate cu articolul 159, cu articolul 62 litera (d) și cu articolul 36 alineatul (1) litera (d).

În sensul prezentului articol și al capitolelor 2 și 3, ajustările generale și specifice pentru riscul de credit exclud fondurile pentru riscuri bancare generale.

(3) Instituţiile care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating și care aplică abordarea standardizată pentru o parte din expunerile lor, pe bază consolidată sau individuală, în conformitate cu articolele 148 și 150, stabilesc partea ajustării generale pentru riscul de credit care trebuie supusă tratamentului ajustării generale pentru riscul de credit conform abordării standardizată și cea supusă tratamentului ajustării generale pentru riscul de credit conform abordării IRB, după cum urmează:

(a) dacă este cazul, atunci când o instituţie inclusă în consolidare aplică exclusiv abordarea bazată pe modele interne de rating, ajustările generale pentru riscul de credit ale acestei instituţii sunt supuse tratamentului prevăzut la alineatul (2);

(b) dacă este cazul, atunci când o instituţie inclusă în consolidare aplică exclusiv abordarea standardizată, ajustările generale pentru riscul de credit ale acestei instituţii sunt supuse tratamentului prevăzut la alineatul (1);

(c) suma rămasă a ajustării pentru riscul de credit se alocă pro rata în conformitate cu proporţia cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care fac obiectul abordării standardizate și a celor care fac obiectul abordării IRB.

▼C2

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze modul de calcul al ajustărilor specifice și generale pentru riscul de credit potrivit cadrului contabil aplicabil pentru:

(a) valoarea expunerii în cadrul abordării standardizată prevăzută la articolul 111;

(b) valoarea expunerii în cadrul abordării IRB menţionată la articolele 166-168;

(c) tratamentul cuantumurilor pierderilor așteptate menţionat la articolul 159;

(d) valoarea expunerii pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru poziţii din securitizare menţionată la articolul 246 și 266;

(e) determinarea stării de nerambursare în temeiul articolului 178;

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 2

Abordarea standardizată

Secţiunea 1

Principii generale

Articolul 111

Valoarea expunerii

▼M7

(1) Valoarea expunerii unui element de activ este valoarea sa contabilă rămasă după ce au fost aplicate ajustările specifice pentru riscul de credit în conformitate cu articolul 110, ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 105, cuantumurile deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m) și alte reduceri ale fondurilor proprii aferente elementului de activ. Valoarea expunerii unui element extrabilanţier enumerat în anexa I este următorul procentaj din valoarea sa nominală, după scăderea ajustărilor specifice pentru riscul de credit și a cuantumurilor deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m):

▼C2

(a) 100 % dacă este un element cu risc maxim;

(b) 50 % dacă este un element cu risc mediu;

(c) 20 % dacă este un element cu risc moderat;

(d) 0 % dacă este un element cu risc scăzut.

Elementele extrabilanţiere menţionate la primul alineat, a doua teză, se încadrează în categoriile de risc indicate în anexa I.

Când o instituţie utilizează metoda extinsă a garanţiilor financiare (*Financial Collateral Comprehensive Method*) în temeiul articolului 223, valoarea expunerii titlurilor de valoare sau a mărfurilor vândute, date în gaj sau împrumutate în cadrul unei tranzacţii de răscumpărare, în cadrul unei tranzacţii de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare

▼C2

sau mărfuri și în cadrul tranzacţiilor de creditare în marjă se majorează cu ajustarea de volatilitate corespunzătoare a respectivelor titluri de valoare sau mărfuri, în conformitate cu dispoziţiile articolelor 223-225.

(2) Valoarea expunerii unui instrument financiar derivat enumerat în anexa II se determină în conformitate cu capitolul 6, efectele contractelor de novaţie și ale altor acorduri de compensare luându-se în considerare în scopul aplicării metodelor respective în conformitate cu capitolul 6. În cazul tranzacţiilor de răscumpărare, al tranzacţiilor de dare sau luare de titluri de valoare sau mărfuri cu împrumut, al tranzacţiilor cu termen lung de decontare și al tranzacţiilor de creditare în marjă, valoarea expunerii se poate determina fie în conformitate cu capitolul 6, fie în conformitate cu capitolul 4.

(3) În cazul în care o expunere face obiectul protecţiei finanţate a creditului, valoarea expunerii aplicabilă elementului respectiv se poate modifica în conformitate cu capitolul 4.

Articolul 112

Clase de expuneri

Fiecare expunere este încadrată în una dintre următoarele clase de expuneri:

(a) expuneri faţă de administraţii centrale sau bănci centrale;

(b) expuneri faţă de administraţii regionale sau autorităţi locale;

(c) expuneri faţă de entităţi din sectorul public;

(d) expuneri faţă de bănci de dezvoltare multilaterală;

(e) expuneri faţă de organizaţii internaţionale;

(f) expuneri faţă de instituţii;

(g) expuneri faţă de societăţi;

(h) expuneri de tip retail;

(i) expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile;

(j) expuneri în stare de nerambursare;

(k) expuneri asociate unui risc extrem de ridicat;

(l) expuneri sub formă obligaţiunilor garantate;

(m) elemente reprezentând poziţii din securitizare;

(n) expuneri faţă de instituţii și societăţi cu o evaluare de credit pe termen scurt;

(o) expuneri sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute în organisme de plasament colectiv (OPC);

(p) expuneri provenind din titluri de capital;

(q) alte elemente.

Articolul 113

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

(1) Pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, ponderile de risc se aplică tuturor expunerilor, dacă respectivele expuneri nu sunt deduse din fondurile proprii, în conformitate cu dispoziţiile din secţiunea 2. Ponderile de risc aplicate depind de clasa

▼C2

în care este încadrată fiecare expunere și, în conformitate cu secțiunea 2, de calitatea creditului. Calitatea creditului poate fi stabilită prin raportare la evaluările de credit emise de ECAI sau la evaluările de credit emise de agenţiile de creditare a exportului, în conformitate cu secţiunea 3.

(2) În vederea aplicării unei ponderi de risc în sensul alineatului (1), valoarea expunerii se multiplică cu ponderea de risc specificată sau determinată în conformitate cu secţiunea 2.

(3) În cazul în care o expunere face obiectul protecţiei creditului, ponderea de risc aplicabilă elementului respectiv se poate modifica în conformitate cu capitolul 4.

(4) În cazul expunerilor din securitizare, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor se calculează în conformitate cu capitolul 5.

(5) În cazul expunerilor pentru care secţiunea 2 nu prevede o metodă de calcul se aplică o pondere de risc de 100 %.

(6) Cu excepţia expunerilor care generează elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau elemente de fonduri proprii de nivel 2, o instituţie poate decide, sub rezerva aprobării prealabile de către autorităţile competente, să nu aplice cerinţele prevăzute la prezentul articol alineatul (1) pentru expunerile instituţiei respective faţă de o contraparte care este întreprinderea-mamă, filiala sa, o filială a întreprinderii-mamă sau o întreprindere legată printr-o relaţie în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE. Autorităţile competente sunt împuternicite să acorde aprobarea dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) contrapartea este o instituţie, o instituţie financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare care face obiectul unor cerinţe prudenţiale adecvate;

(b) contrapartea este inclusă în aceeași arie de consolidare ca și instituția, potrivit metodei consolidării globale;

(c) contrapartea face obiectul acelorași proceduri de evaluare, de măsurare și de control al riscurilor ca și instituţia;

(d) contrapartea este situată în același stat membru ca și instituţia;

(e) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potenţial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor de către contraparte instituţiei.

În cazul în care instituţia este autorizată, în conformitate cu prezentul alineat, să nu aplice cerinţele prevăzute la alineatul (1), aceasta poate atribui o pondere de risc de 0 %.

(7) Cu excepţia expunerilor care generează elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și elemente fonduri proprii de nivel 2, instituţiile pot, sub rezerva aprobării prealabile acordate de autorităţile competente, să nu aplice cerinţele prevăzute la prezentul articol alineatul (1) pentru expunerile faţă de contrapărţile cu care instituţiile au intrat într-un sistem instituţional de protecţie care constă într-un acord de stabilire contractuală sau legală a responsabilităţilor care protejează instituţiile respective și le asigură, în special, lichiditatea și solvabilitatea pentru a evita falimentul, în cazul în care este necesar. Autorităţile competente sunt împuternicite să acorde aprobarea dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

▼C2

(a) cerinţele prevăzute la alineatul (6) literele (a), (d) și (e) sunt respectate;

(b) acordurile încheiate asigură că sistemul instituţional de protecţie poate acorda sprijinul necesar, în temeiul angajamentelor care stau la baza lui, din fonduri care îi sunt imediat disponibile;

(c) sistemul instituţional de protecţie dispune de sisteme adecvate și uniformizate pentru monitorizarea și clasificarea riscurilor, oferind o imagine completă a situaţiilor de risc ale tuturor membrilor, consideraţi individual, precum și a sistemului instituţional de protecţie în ansamblul său, cu posibilităţile corespunzătoare de a-și exercita influenţa; sistemele în cauză permit monitorizarea adecvată a expunerilor în stare de nerambursare, în conformitate cu articolul 178 alineatul (1);

(d) sistemul instituţional de protecţie realizează propria analiză a riscurilor, pe care o comunică membrilor;

(e) sistemul instituţional de protecţie întocmește și publică anual un raport consolidat care cuprinde bilanţul, contul de profit și pierderi, raportul de situaţie și raportul privind riscurile cu privire la sistemul instituţional de protecţie în ansamblul său, sau un raport care cuprinde bilanţul agregat, contul agregat de profit și pierderi, raportul de situaţie și raportul privind riscurile cu privire la sistemul instituţional de protecţie în ansamblul său;

(f) membrii sistemului instituţional de protecţie sunt obligaţi să dea un preaviz de cel puţin 24 de luni în cazul în care doresc să pună capăt sistemului instituţional de protecţie;

(g) utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calculul fondurilor proprii (denumită în continuare „multipla utilizare a fondurilor proprii”), precum și orice constituire inadecvată de fonduri proprii între membrii sistemului instituţional de protecţie sunt excluse;

(h) sistemul instituţional de protecţie se bazează pe o largă participare a instituţiilor de credit cu un profil de activitate predominant omogen;

(i) adecvarea sistemelor menţionate la literele (c) și (d) este aprobată și monitorizată la intervale regulate de către autorităţile competente relevante.

În cazul în care instituţia decide, în conformitate cu prezentul alineat, să nu aplice cerinţele prevăzute la alineatul (1), aceasta poate atribui o pondere de risc de 0 %.

Secţiunea 2

Ponderi de risc

Articolul 114

Expuneri faţă de administraţii centrale sau bănci centrale

(1) Expunerile faţă de administraţii centrale și bănci centrale primesc o pondere de risc de 100 %, cu excepţia cazului în care se aplică tratamentele prevăzute la alineatele (2)-(7).

▼C2

(2) Expunerile față de administrații centrale și bănci centrale pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1 care corespunde evaluării de credit emise de instituția externă de evaluare a creditului în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 1

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(3) Expunerilor față de BCE li se aplică o pondere de risc de 0 %.

(4) Expunerilor față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, denominate și finanțate în moneda națională a respectivei administrații centrale sau bănci centrale li se aplică o pondere de risc de 0 %.

▼M10

_____

▼C2

(7) În cazul în care autoritățile competente dintr-o țară terță, care aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu dispozițiile aplicate în Uniune, aplică o pondere de risc mai mică decât cea indicată la alineatele (1) și (2) pentru expunerile față de propria administrație centrală și propria bancă centrale, denominate și finanțate în moneda națională, instituțiile pot să aplice expunerilor respective aceeași pondere de risc.

În sensul prezentului alineat, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2015, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru expunerile față de administrația centrală sau față de banca centrală dintr-o țară terță, dacă autoritățile competente relevante au declarat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament, înainte de 1 ianuarie 2014.

Articolul 115

Expuneri față de administrații regionale sau autorități locale

(1) Expunerile față de administrații regionale sau autorități locale sunt ponderate la risc ca și expunerile față de instituții, cu excepția cazului în care acestea sunt tratate ca expuneri față de administrații

▼C2

centrale în temeiul alineatului (2) sau (4) sau li se atribuie o pondere de risc astfel cum este prevăzut la alineatul (5). Tratamentul preferențial pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la articolul 119 alineatul (2) și la articolul 120 alineatul (2) nu se aplică.

(2) Expunerile față de administrații regionale și autorități locale sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală sub a cărei jurisdicție acestea sunt instituite, dacă nu există nicio diferență de risc între expunerile respective ca urmare a competențelor specifice de colectare de venituri ale administrațiilor regionale și ale autorităților locale și a existenței unor acorduri instituționale specifice care au ca efect diminuarea riscului de nerambursare.

ABE menține o bază de date publică a tuturor administrațiilor regionale și autorităților locale din Uniune pe care autoritățile competente relevante le tratează ca expuneri față de administrațiile lor centrale.

(3) Expunerile față de biserici și comunități religioase constituite ca persoane juridice de drept public, în măsura în care percep taxe în conformitate cu legislația care le acordă acest drept, sunt tratate ca expuneri față de administrații regionale și autorități locale. În acest caz, alineatul (2) nu se aplică și, în scopul aplicării articolului 150 alineatul (1) litera (a), nu se exclude permisiunea de a aplica abordarea standardizată.

(4) Când autoritățile competente din jurisdicția unei țări terțe care aplică dispoziții de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniunea Europeană tratează expunerile față de administrații regionale sau autorități locale în același mod ca și expunerile față de propria administrație centrală și nu există nicio diferență de risc între aceste expuneri, datorită competențelor specifice de colectare de venituri ale administrațiilor regionale sau autorităților locale și datorită acordurilor instituționale specifice de reducere a riscului de nerambursare, instituțiile pot să aplice expunerilor față de astfel de administrații regionale și autorități locale aceleași ponderi de risc.

În sensul prezentului alineat, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2015, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru o țară terță, dacă autoritățile competente relevante au declarat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament înainte de 1 ianuarie 2014.

(5) Expunerilor față de administrații regionale sau autorități locale din statele membre care nu sunt menționate la alineatele (2)-(4) și sunt denominate și finanțate în moneda națională a administrației regionale sau a autorității locale respective li se aplică o pondere de risc de 20 %.

▼C2

Articolul 116

Expuneri faţă de entităţi din sectorul public

(1) Expunerile faţă de entităţi din sectorul public pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituţie externă de evaluare a creditului desemnată primesc o ponderе de risc în conformitate cu nivelul de calitate a creditului atribuit expunerilor faţă de administraţia centrală a jurisdicţiei în care este înregistrată entitatea din sectorul public în conformitate cu tabelul 2 de mai jos:

Tabelul 2

Nivel de calitate a creditului atribuit administraţiei centrale	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Pentru expunerile faţă de entităţi din sectorul public înregistrate în ţări a căror administraţie centrală nu beneficiază de rating, ponderea de risc este de 100 %.

(2) Expunerile faţă de entităţi din sectorul public pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituţie externă de evaluare a creditului desemnată sunt tratate în conformitate cu articolul 120. Tratamentul preferenţial pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la articolul 119 alineatul (2) și la articolul 120 alineatul (2) nu se aplică entităţilor respective.

(3) Pentru expunerile faţă de entităţi din sectorul public cu o scadenţă iniţială de trei luni sau mai puţin, ponderea de risc este de 20 %.

(4) În situaţii excepţionale, expunerile faţă de entităţi din sectorul public pot fi tratate drept expuneri faţă de administraţia centrală, de administraţia regională sau de autoritatea locală în a cărei jurisdicţie sunt constituite, în cazul în care, în opinia autorităţilor competente din respectiva jurisdicţie, nu există diferenţă de risc între aceste expuneri, datorită existenţei unei garanţii adecvate oferite de administraţia centrală, de administraţia regională sau de autoritatea locală.

(5) Atunci când autorităţile competente din jurisdicţia unei ţări terţe, care aplică dispoziţii de supraveghere și reglementare cel puţin echivalente celor aplicate în Uniune, tratează expunerile faţă de entităţi din sectorul public în conformitate cu alineatul (1) sau cu alineatul (2), instituţiile pot să aplice expunerilor faţă de astfel de entităţi din sectorul public ponderi de risc în aceeași manieră. În caz contrar, instituţiile aplică o pondere de risc de 100 %.

În sensul prezentului alineat, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o ţară terţă aplică dispoziţii de supraveghere și reglementare cel puţin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absenţa unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2015, instituţiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru o ţară terţă, dacă autorităţile competente relevante au declarat ţara terţă respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament înainte de 1 ianuarie 2014.

▼C2

Articolul 117

Expuneri față de bănci de dezvoltare multilaterală

(1) Expunerile față de bănci de dezvoltare multilaterală care nu sunt menționate la alineatul (2) sunt tratate în același mod ca și expunerile față de instituții. Tratamentul preferențial pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la articolul 119 alineatul (2), la articolul 120 alineatul (2) și la articolul 121 alineatul (3) nu se aplică.

Societatea Interamericană de Investiții (*Inter-American Investment Corporation*), Banca pentru Dezvoltare și Comerț în regiunea Mării Negre (*Black Sea Trade and Development Bank*) Banca Central-Americană pentru Integrare Economică (*Central American Bank for Economic Integration*) și CAF-Banca pentru Dezvoltare a Americii Latine sunt considerate bănci de dezvoltare multilaterală.

(2) Expunerilor față de următoarele bănci de dezvoltare multilaterală li se aplică o pondere de risc de 0 %:

(a) Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*International Bank for Reconstruction and Development*);

(b) Societatea Financiară Internațională (*International Finance Corporation*);

(c) Banca Interamericană de Dezvoltare (Inter-*American Development Bank*);

(d) Banca Asiatică de Dezvoltare (*Asian Development Bank*);

(e) Banca Africană de Dezvoltare (*African Development Bank*);

(f) Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (*Council of Europe Development Bank*);

(g) Banca Nordică de Investiții (*Nordic Investment Bank*);

(h) Banca Caraibiană de Dezvoltare (*Caribbean Development Bank*);

(i) Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*European Bank for Reconstruction and Development*);

(j) Banca Europeană de Investiții (*European Investment Bank*);

(k) Fondul European de Investiții (*European Investment Fund*);

(l) Agenția pentru Garantarea Investițiilor Multilaterale (*Multilateral Investment Guarantee Agency*);

(m) Facilitatea Internațională de Finanțare în favoarea Imunizării (*International Finance Facility for Immunisation*);

(n) Banca Islamică de Dezvoltare (*Islamic Development Bank*);

▼M8

(o) Asociația Internațională pentru Dezvoltare;

(p) Banca Asiatică de Investiții în Infrastructură.

Comisia este împuternicită să modifice prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica, conform standardelor internaționale, lista băncilor multilaterale de dezvoltare menționate la primul paragraf.

▼C2

(3) Se aplică o pondere de risc de 20 % părții nevărsate a capitalului subscris la Fondul European de Investiții.

Articolul 118

Expuneri față de organizații internaționale

Expunerilor față de următoarele organizații internaționale li se aplică o pondere de risc de 0 %:

▼M8

(a) Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice;

▼C2

(b) Fondul Monetar Internaţional;

(c) Banca Reglementelor Internaţionale;

(d) Fondul european de stabilitate financiară;

(e) Mecanismul european de stabilitate;

(f) o instituţie financiară internaţională instituită de două sau mai multe state membre, care are scopul de a mobiliza fonduri și de a oferi asistenţă financiară în beneficiul membrilor săi care sunt afectaţi sau ameninţaţi de probleme grave de finanţare.

Articolul 119

Expuneri faţă de instituţii

(1) Expunerile faţă de instituţiile pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituţie externă de evaluare a creditului desemnată sunt ponderate la risc în conformitate cu articolul 120. Expunerile faţă de instituţiile pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituţie externă de evaluare a creditului desemnată sunt ponderate la risc în conformitate cu articolul 121.

(2) Expunerilor faţă de instituţii cu o scadenţă reziduală de trei luni sau mai puţin, denominate și finanţate în moneda naţională a debitorului, li se atribuie o pondere de risc care este cu un nivel mai puţin favorabilă decât ponderea de risc preferenţială, astfel cum este descrisă la articolul 114 alineatele (4)-(7), alocată expunerilor faţă de administraţia centrală în care este înregistrată instituţia.

(3) Niciunei expuneri cu o scadenţă reziduală de trei luni sau mai puţin, denominate și finanţate în moneda naţională a debitorului, nu i se aplică o pondere de risc mai mică de 20 %.

(4) Expunerea faţă de o instituţie sub formă de rezerve minime obligatorii impuse de BCE sau de banca centrală a unui stat membru a fi deţinute de o instituţie poate fi ponderată la risc ca și expunerile faţă de banca centrală din statul membru respectiv cu condiţia ca:

(a) rezervele să fie deţinute în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene din 12 septembrie 2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii ([1]) sau în conformitate cu cerinţele naţionale echivalente în toate aspectele importante cu regulamentul menţionat;

(b) în cazul falimentului sau al insolvenţei instituţiei care deţine rezervele, acestea să fie rambursate integral instituţiei în timp util și să nu fie utilizate pentru a acoperi alte datorii ale instituţiei.

▼M9

(5) Expunerile faţă de instituţii financiare autorizate și supravegheate de autorităţile competente și care fac obiectul unor cerinţe prudenţiale comparabile celor aplicate instituţiilor în ceea ce privește soliditatea sunt tratate ca expuneri faţă de instituţii.

În sensul prezentului alineat, cerinţele prudenţiale prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2033 sunt considerate a fi comparabile cu cele aplicate instituţiilor în ceea ce privește soliditatea.

([1]) JO L 250, 2.10.2003, p. 10.

▼C2

Articolul 120

Expuneri faţă de instituţii care beneficiază de rating

(1) Expunerile faţă de instituţii, cu o scadenţă reziduală de peste trei luni, pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 3 care corespunde evaluării de credit emise de instituţia externă de evaluare a creditului în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 3

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(2) Expunerile faţă de instituţii, cu o scadenţă reziduală de până la trei luni, pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 4 care corespunde evaluării de credit emise de ECAI în conformitate cu articolul 136:

Tabelul 4

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

(3) Interacţiunea dintre tratamentul evaluării de credit pe termen scurt în temeiul articolului 131 și tratamentul preferenţial general pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la alineatul (2) este după cum urmează:

(a) în cazul în care nu există o evaluare a expunerilor pe termen scurt, se aplică tratamentul preferenţial general pentru expunerile pe termen scurt menţionat la alineatul (2) în cazul tuturor expunerilor faţă de instituţii cu o scadenţă reziduală de până la trei luni;

(b) în cazul în care există o evaluare pe termen scurt, iar evaluarea respectivă determină aplicarea unei ponderi de risc identice sau mai favorabile decât utilizarea tratamentului preferenţial general pentru expunerile pe termen scurt, menţionat la alineatul (2), atunci evaluarea pe termen scurt se utilizează numai pentru expunerea respectivă. Celelalte expuneri pe termen scurt fac obiectul tratamentului preferenţial general pentru expuneri pe termen scurt, menţionat la alineatul (2);

(c) în cazul în care există o evaluare pe termen scurt, iar evaluarea respectivă determină aplicarea unei ponderi de risc mai puţin favorabile decât utilizarea tratamentului preferenţial general pentru expunerile pe termen scurt, menţionat la alineatul (2), atunci tratamentul preferenţial general pentru expunerile pe termen scurt nu se utilizează și tuturor creanţelor pe termen scurt care nu beneficiază de rating li se aplică aceeași pondere de risc ca și cea aplicată prin evaluarea specifică pe termen scurt.

▼C2

Articolul 121

Expuneri față de instituții care nu beneficiază de rating

(1) Expunerile față de instituții pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu nivelul de calitate a creditului atribuit expunerilor față de administrația centrală a jurisdicției în care este înregistrată instituția în conformitate cu tabelul 5 de mai jos:

Tabelul 5

Nivel de calitate a creditului atribuit administrației centrale	1	2	3	4	5	6
Ponderea de risc a expunerii	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

(2) Pentru expunerile față de instituții care nu beneficiază de rating înregistrate în țări a căror administrație centrală nu beneficiază de rating, ponderea de risc este de 100 %.

(3) Pentru expunerile față de instituții care nu beneficiază de rating cu o scadență inițială efectivă de cel mult trei luni, ponderea de risc este de 20 %.

(4) În pofida alineatelor (2) și (3), pentru expunerile din finanțarea comerțului menționate la articolul 162 alineatul (3) al doilea paragraf litera (b) față de instituții care nu beneficiază de rating, ponderea de risc este de 50 %, iar în cazul în care scadența reziduală a acestor expuneri din finanțarea comerțului față de instituții care nu beneficiază de rating este de maximum trei luni, ponderea de risc este de 20 %.

Articolul 122

Expuneri față de societăți

(1) Expunerile pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 6, care corespunde evaluării de credit emise de ECAI în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 6

Nivel de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

(2) Expunerile pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit primesc o pondere de risc de 100 % sau ponderea de risc aplicabilă expunerilor față de administrația centrală în a cărei jurisdicție este înregistrată societatea, oricare este mai mare.

▼C2

Articolul 123

Expuneri de tip retail

Expunerile care respectă următoarele criterii primesc o pondere de risc de 75 %:

(a) expunerea este față de una sau mai multe persoane fizice sau față de o întreprindere mică sau mijlocie (IMM);

(b) expunerea face parte dintr-un număr semnificativ de expuneri cu caracteristici similare, astfel încât riscurile asociate unei astfel de creditări sunt reduse considerabil;

(c) suma totală datorată instituției, întreprinderii-mamă și filialelor sale, incluzând orice expunere aflată în stare de nerambursare, de către clientul debitor sau de către un grup de clienți aflați în legătură, dar excluzând expunerile garantate integral și pe deplin cu bunuri imobile locative care au fost atribuite clasei de expuneri menționate la articolul 112 litera (i), nu depășește 1 milion EUR, potrivit informațiilor deținute de instituție. Instituția ia toate măsurile necesare pentru a obține informația respectivă.

Titlurile de valoare nu pot fi încadrate în clasa de expuneri de tip retail.

Expunerile care nu respectă criteriile menționate la literele (a)-(c) de la primul paragraf nu sunt eligibile pentru clasa de expuneri de tip retail.

Valoarea actualizată a plăților minime de leasing de tip retail poate fi încadrată în clasa de expuneri de tip retail.

▼M8

Expunerilor datorate împrumuturilor acordate de o instituție de credit pensionarilor sau salariaților care au un contract permanent cu condiția transferului necondiționat al unei părți a pensiei sau a salariului debitorului către instituția de credit respectivă li se atribuie o pondere de risc de 35 %, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) pentru a rambursa împrumutul, debitorul autorizează în mod necondiționat fondul de pensii sau angajatorul să efectueze plăți directe către instituția de credit prin deducerea ratelor lunare ale împrumutului din pensia sau salariul lunar al debitorului;

(b) riscurile de deces, de incapacitate de muncă, de șomaj sau de reducere a pensiei sau salariului lunar net al debitorului sunt acoperite în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare subscrisă de debitor în beneficiul instituției de credit;

(c) plățile lunare care trebuie efectuate de debitor pentru toate împrumuturile care îndeplinesc condițiile prevăzute la literele (a) și (b) nu depășesc în total 20 % din pensia sau salariul lunar net al debitorului;

▼M8

(d) scadenţa iniţială maximă a împrumutului este egală cu zece ani sau mai mică.

Articolul 124

Expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile

(1) Expunerii sau oricărei părţi a unei expuneri garantate integral printr-o ipotecă asupra unui bun imobil i se atribuie o pondere de risc de 100 %, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 125 sau 126, cu excepţia oricărei părţi a expunerii care este încadrată într-o altă clasă de expuneri. Părţii din expunere care depășește valoarea ipotecară a bunului imobil i se atribuie ponderea de risc aplicabilă expunerilor negarantate faţă de contrapartea implicată.

Partea unei expuneri care este tratată ca fiind garantată integral cu un bun imobil nu este mai mare decât cuantumul afectat garanţiei al valorii de piaţă sau decât valoarea ipotecară a bunului imobil respectiv în cazul statelor membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare prin dispoziţii legislative sau de reglementare.

(1a) Statele membre desemnează o autoritate pentru a fi responsabilă cu aplicarea alineatului (2). Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este autoritatea competentă, ea se asigură că organismele și autorităţile naţionale relevante care au un mandat macroprudenţial sunt informate în mod corespunzător cu privire la intenţia autorităţii competente de a utiliza dispoziţiile prezentului articol și sunt implicate în mod adecvat în evaluarea preocupărilor legate de stabilitatea financiară din statul său membru, în conformitate cu alineatul (2).

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este diferită de autoritatea competentă, statul membru adoptă dispoziţiile necesare pentru a asigura în mod adecvat coordonarea și schimbul de informaţii între autoritatea competentă și autoritatea desemnată în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului articol. În special, se impune autorităţilor să coopereze îndeaproape și să partajeze toate informaţiile care pot fi necesare pentru exercitarea adecvată a obligaţiilor impuse autorităţii desemnate în temeiul prezentului articol. Această cooperare are drept scop evitarea oricărei forme de acţiune redundantă sau inconsecventă între autoritatea competentă și autoritatea desemnată, precum și asigurarea faptului că interacţiunea cu alte măsuri, în special cu măsurile luate în temeiul articolului 458 din prezentul regulament și al articolului 133 din Directiva 2013/36/UE, este luată în considerare în mod corespunzător.

(2) Pe baza datelor colectate în temeiul articolului 430a și a oricăror alţi indicatori relevanţi, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol evaluează periodic, cel puţin o dată pe an, dacă ponderea de risc de 35 % pentru expunerile la unul sau mai multe segmente imobiliare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative menţionate la articolul 125, situate în una sau mai

▼M8

multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante, și ponderea de risc de 50 % pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale menționate la articolul 126, situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante, sunt adecvate în baza:

(a) istoricului pierderilor rezultate din expunerile garantate cu bunuri imobile;

(b) perspectivelor de evoluție a pieței de bunuri imobile.

În cazul în care, pe baza evaluării menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol concluzionează că ponderile de risc prevăzute la articolul 125 alineatul (2) sau la articolul 126 alineatul (2) nu reflectă în mod adecvat riscurile reale, legate de unul sau mai multe segmente imobiliare, aferente expunerilor garantate integral cu ipoteci pe bunuri imobile locative sau pe bunuri imobile comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante, precum și în cazul în care consideră că un caracter inadecvat al ponderilor de risc ar putea avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare în statul său membru, aceasta poate crește ponderile de risc aplicabile expunerilor respective în intervalele prevăzute la al patrulea paragraf de la prezentul alineat sau poate impune criterii mai stricte decât cele prevăzute la articolul 125 alineatul (2) sau la articolul 126 alineatul (2).

Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol notifică ABE și CERS orice ajustare adusă ponderilor de risc și criteriilor aplicată în temeiul prezentului alineat. În termen de o lună de la primirea notificării respective, ABE și CERS prezintă avizul lor statului membru în cauză. ABE și CERS publică ponderile de risc și criteriile pentru expunerile menționate la articolele 125 și 126 și la articolul 199 alineatul (1) litera (a), astfel cum sunt puse în aplicare de autoritatea relevantă.

În sensul celui de-al doilea paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) poate stabili ponderile de risc în următoarele intervale:

(a) de la 35 % la 150 % pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative;

(b) de la 50 % la 150 % pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale.

(3) În cazul în care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) stabilește ponderi de risc mai mari sau criterii mai stricte în temeiul alineatului (2) al doilea paragraf, instituțiile dispun de o perioadă de tranziție de șase luni pentru aplicarea acestora.

▼M8

(4) ABE, în strânsă cooperare cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile riguroase de evaluare a valorii ipotecare menţionate la alineatul (1), precum și tipurile de factori care trebuie avuţi în vedere pentru evaluarea caracterului adecvat al ponderilor de risc menţionate la alineatul (2) primul paragraf.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) CERS poate formula, prin intermediul unor recomandări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 și în strânsă cooperare cu ABE, orientări pentru autorităţile desemnate în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol, cu privire la următoarele:

(a) factorii care ar putea „avea efecte negative asupra stabilităţii financiare actuale sau viitoare”, menţionaţi la alineatul (2) al doilea paragraf; și

(b) valorile indicative de referinţă de care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) urmează să ţină seama atunci când stabilește ponderi de risc mai mari.

(6) Instituţiile dintr-un stat membru aplică ponderile de risc și criteriile stabilite de autorităţile dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (2) pentru toate expunerile lor corespunzătoare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau asupra bunurilor imobile comerciale situate în una sau mai multe părţi ale teritoriului statului membru respectiv.

▼C2

Articolul 125

Expuneri garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative

(1) Cu excepţia cazului în care autorităţile competente decid altfel în conformitate cu articolul 124 alineatul (2), expunerile garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sunt tratate după cum urmează:

(a) expunerile sau orice parte a unei expuneri garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative care sunt sau urmează a fi ocupate sau închiriate de proprietar sau de proprietarul beneficiar în cazul societăţilor pentru investiţii personale, primesc o pondere de risc de 35 %;

▼C2

(b) expunerile față de un chiriaș, în cazul unei tranzacții de leasing al cărei obiect îl constituie un bun imobil locativ în care instituția este locator, iar chiriașul are opțiunea de cumpărare, primesc o pondere de risc de 35 %, cu condiția ca expunerea instituției să fie garantată integral și pe deplin de dreptul său de proprietate asupra bunului respectiv.

(2) Instituțiile consideră o expunere sau orice parte dintr-o expunere ca fiind garantată integral și pe deplin în sensul alineatului (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) valoarea bunului nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului debitorului. Atunci când determină relevanța unei asemenea dependențe, instituțiile pot exclude situațiile în care atât valoarea bunului, cât și performanța debitorului sunt afectate de factori pur macroeconomici;

(b) riscul asociat debitorului nu depinde în mod semnificativ de randamentul bunului sau al proiectului-suport, ci de capacitatea reală a debitorului de a rambursa datoria din alte surse; în consecință, rambursarea sumelor datorate nu depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de bunul care servește drept garanție reală. Pentru aceste alte surse, instituțiile stabilesc, în momentul acordării împrumutului, raporturile maxime împrumut/venit, ca parte a politicii lor de creditare, și obțin dovezi corespunzătoare privind veniturile relevante;

(c) sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 208 și regulile de evaluare prevăzute la articolul 229 alineatul (1);

(d) cu excepția cazului în care se prevede altfel potrivit articolului 124 alineatul (2), partea din împrumut care primește o pondere de risc de 35 % nu depășește 80 % din valoarea de piață a bunului în cauză sau 80 % din valoarea ipotecară a bunului respectiv, în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare prin dispoziții legislative sau de reglementare.

(3) Instituțiile pot deroga de la alineatul (2) litera (b) în cazul expunerilor garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative situate pe teritoriul unui stat membru, dacă autoritatea competentă a acestui stat membru a publicat dovezi care să indice prezența unei piețe imobiliare locative bine dezvoltate și cu existență îndelungată pe teritoriul respectiv, cu rate ale pierderii care nu depășesc următoarele limite:

(a) pierderile provenind din împrumuturile garantate cu bunuri imobile locative până la 80 % din valoarea de piață sau până la 80 % din valoarea ipotecară, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 124 alineatul (2), nu depășesc 0,3 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile locative în orice an dat;

(b) pierderile totale provenind din împrumuturi garantate cu bunuri imobile locative nu depășesc 0,5 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile locative în orice an dat.

▼C2

(4) În cazul în care niciuna dintre limitele menţionate la alineatul (3) nu este respectată într-un anumit an, eligibilitatea pentru utilizarea alineatului (3) încetează, urmând să se aplice condiţia menţionată la alineatul (2) litera (b) până la data la care condiţiile prevăzute la alineatul (3) sunt respectate într-un an ulterior.

Articolul 126

Expuneri garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale

(1) Cu excepţia cazului în care autorităţile competente decid altfel, în conformitate cu articolul 124 alineatul (2), expunerile garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale sunt tratate după cum urmează:

(a) expunerile sau orice parte a unei expuneri garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra birourilor sau a altor sedii comerciale pot primi o pondere de risc de 50 %;

(b) expunerile asociate tranzacţiilor de leasing cu bunuri imobile al căror obiect îl constituie birouri sau alte sedii comerciale, tranzacţii în care instituţia este locator, iar chiriașul are opţiunea de cumpărare, pot primi o pondere de risc de 50 %, cu condiţia ca expunerea instituţiei să fie garantată integral și pe deplin cu dreptul său de proprietate asupra bunului respectiv.

(2) Instituţiile consideră o expunere sau orice parte dintr-o expunere ca fiind garantată integral și pe deplin în sensul alineatului (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) valoarea bunului nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului debitorului. Atunci când determină relevanţa unei asemenea dependenţe, instituţiile pot exclude situaţiile în care atât valoarea bunului, cât și performanţa debitorului sunt afectate de factori pur macroeconomici;

(b) riscul asociat debitorului nu depinde în mod semnificativ de randamentul bunului sau al proiectului-suport, ci de capacitatea reală a debitorului de a rambursa datoria din alte surse; în consecinţă, rambursarea sumelor datorate nu depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de bunul care servește drept garanţie reală.

(c) sunt îndeplinite cerinţele prevăzute la articolul 208 și regulile de evaluare prevăzute la articolul 229 alineatul (1);

(d) cu excepţia cazului în care se prevede altfel potrivit articolului 124 alineatul (2), ponderea de risc de 50 %, se aplică acelei părţi din împrumut care nu depășește 50 % din valoarea de piaţă sau 60 % din valoarea ipotecară a bunului respectiv, în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare prin dispoziţii legislative sau de reglementare.

(3) Instituţiile pot deroga de la alineatul (2) litera (b) în cazul expunerilor garantate integral și pe deplin cu ipoteci pe bunuri imobile comerciale situate pe teritoriul unui stat membru, dacă autoritatea competentă a acestui stat membru a publicat dovezi care să indice prezenţa unei pieţe imobiliare comerciale bine dezvoltate și cu existenţă îndelungată pe teritoriul respectiv cu rate ale pierderii care nu depășesc următoarele limite:

▼C2

(a) pierderile provenind din împrumuturi garantate cu bunuri imobile comerciale până la 50 % din valoarea de piaţă sau 60 % din valoarea ipotecară, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 124 alineatul (2), nu depășesc 0,3 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile comerciale;

(b) pierderile totale provenind din împrumuturi garantate cu bunuri imobile comerciale nu depășesc 0,5 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile comerciale.

(4) În cazul în care niciuna dintre limitele menţionate la alineatul (3) nu este respectată într-un anumit an, eligibilitatea pentru utilizarea alineatului (3) încetează, urmând să se aplice condiţia menţionată la alineatul (2) litera (b) până la data la care condiţiile prevăzute la alineatul (3) sunt respectate într-un an ulterior.

Articolul 127

Expuneri în stare de nerambursare

▼M7

(1) Partea negarantată a oricărui element în legătură cu care debitorul se află în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178 sau, în cazul expunerilor de tip retail, partea negarantată a oricărei facilităţi de credit care se află în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178 primește o pondere de risc de:

(a) 150 %, în cazul în care suma ajustărilor specifice pentru riscul de credit și a cuantumurilor deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m) reprezintă mai puţin de 20 % din partea negarantată a valorii expunerii, în condiţiile în care aceste ajustări specifice pentru riscul de credit și aceste deduceri nu ar fi aplicate;

(b) 100 %, în cazul în care suma ajustărilor specifice pentru riscul de credit și a cuantumurilor deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m) nu reprezintă mai puţin de 20 % din partea negarantată a valorii expunerii, în condiţiile în care aceste ajustări specifice pentru riscul de credit și aceste deduceri nu ar fi aplicate.

▼C2

(2) Pentru determinarea părţii garantate a elementului restant, garanţiile reale eligibile sunt cele eligibile pentru diminuarea riscului de credit potrivit capitolului 4.

(3) Valoarea expunerii rezultată după deducerea ajustărilor specifice pentru riscul de credit pentru expunerile garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative potrivit articolului 125 primește o pondere de risc de 100 %, în cazul în care a survenit o stare de nerambursare conform articolului 178.

(4) Valoarea expunerii rezultată după deducerea ajustărilor specifice pentru riscul de credit pentru expunerile garantate integral și pe deplin cu ipoteci pe bunuri imobile comerciale potrivit articolului 126 primește o pondere de risc de 100 %, în cazul în care a survenit o stare de nerambursare conform articolului 178.

▼C2

Articolul 128

Elemente asociate unui risc extrem de ridicat

▼M8

(1) Instituţiile atribuie o pondere de risc de 150 % expunerilor asociate cu riscuri extrem de ridicate.

(2) În sensul prezentului articol, instituţiile tratează oricare dintre următoarele expuneri ca expuneri asociate unor riscuri extrem de ridicate:

(a) investiţiile în societăţile cu capital de risc (*venture capital firms*), cu excepţia cazului în care investiţiile respective sunt tratate în conformitate cu articolul 132;

(b) investiţiile în capital privat (*private equity*), cu excepţia cazului în care investiţiile respective sunt tratate în conformitate cu articolul 132;

(c) finanţările speculative ale bunurilor imobile.

▼C2

(3) Atunci când evaluează dacă un alt tip de expunere în afară de expunerile menţionate la alineatul (2) este asociat unor riscuri extrem de ridicate, instituţiile trebuie să ia în considerare următoarele caracteristici de risc:

(a) există un risc de pierdere ridicat ca urmare a unei stări de nerambursare a debitorului;

(b) este imposibil să se evalueze cu precizie dacă expunerea se încadrează la litera (a).

ABE emite ghiduri care să precizeze ce tipuri de expuneri sunt asociate unui risc extrem de ridicat și în ce circumstanţe.

Ghidurile respective se adoptă în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 129

Expuneri sub formă de obligaţiuni garantate

(1) Pentru a fi eligibile pentru tratamentul preferenţial prevăzut la alineatele (4) și (5), obligaţiunile menţionate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE ca obligaţiuni garantate îndeplinesc cerinţele prevăzute la alineatul (7) și sunt garantate cu oricare dintre următoarele active eligibile:

(a) expuneri faţă de sau garantate de administraţii centrale, bănci centrale din cadrul SEBC, entităţi din sectorul public, administraţii regionale sau autorităţi locale din Uniune;

▼C2

(b) expuneri față de sau garantate de administrații centrale ale unor state terțe, bănci centrale ale unor țări terțe, bănci de dezvoltare multilaterală, organizații internaționale care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol, expuneri față de sau garantate de entități din sectorul public din țări terțe, de administrații regionale din țări terțe sau autorități locale din țări terțe, care sunt ponderate la risc ca expuneri față de instituții sau administrații centrale și bănci centrale, în conformitate cu articolul 115 alineatele (1) sau (2) sau, respectiv, cu articolul 116 alineatele (1), (2) sau (4) și care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol, și expuneri în înțelesul prezentei litere, care se încadrează cel puțin la nivelul 2 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol, cu condiția ca respectivele expuneri să nu depășească 20 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituțiilor emitente;

(c) expuneri față de instituții care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol. Totalul acestor expuneri nu trebuie să depășească 15 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției emitente. Expunerile față de instituțiile din UE, cu o scadență de cel mult 100 de zile, nu fac obiectul cerințelor pentru nivelul 1, însă respectivele instituții trebuie să se încadreze cel puțin la nivelul 2 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol.

(d) împrumuturi garantate cu

(i) bunuri imobile locative până la cuantumul cel mai mic dintre principalul drepturilor de ipotecă combinate cu orice drept de ipotecă anterior și 80 % din valoarea bunurilor gajate; sau

(ii) unități de rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente de securitizare, reglementate de legislația unui stat membru, care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative. În cazul în care astfel de unități cu rang superior sunt utilizate drept garanție reală, în cadrul supravegherii publice speciale pentru protejarea deținătorilor de obligațiuni, așa cum se prevede la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, se asigură că activele-suport pentru aceste unități sunt constituite, în orice moment de la integrarea lor în portofoliul de acoperire, în proporție de cel puțin 90 % din ipoteci asupra bunurilor imobile locative combinate cu orice ipoteci anterioare, până la cuantumul cel mai mic dintre principalul unităților, principalul ipotecilor și 80 % din valoarea bunurilor gajate, că unitățile se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului, după cum prevede în prezentul capitol, și că aceste unități nu depășesc 10 % din cuantumul nominal al emisiunii în circulație.

(e) împrumuturi locative garantate integral de un furnizor de protecție eligibil menționat la articolul 201, care se califică pentru nivelul 2 de calitate a creditului sau superior acestuia, conform dispozițiilor prezentului capitol, în cazul în care partea din fiecare dintre împrumuturi care este utilizată pentru a satisface cerința prevăzută la prezentul alineat, de acoperire cu garanții reale a obligațiunii garantate, nu reprezintă mai mult de 80 % din valoarea bunului

▼C2

imobil locativ situat în Franţa și în cazul în care un raport împrumut/venit respectă o proporţie de cel mult 33 % la acordarea împrumutului. La acordarea împrumutului trebuie să nu existe drepturi de ipotecă asupra bunului imobil locativ, iar pentru împrumuturile acordate începând cu data de 1 ianuarie 2014, creditorul se angajează prin contract să nu acorde astfel de drepturi fără aprobarea instituţiei de credit care a acordat împrumutul. Raportul împrumut/venit reprezintă partea din venitul brut al debitorului care acoperă rambursarea împrumutului, incluzând dobânzile. Furnizorul de protecţie este fie o instituţie financiară autorizată și supravegheată de autorităţile competente, supusă unor cerinţe prudenţiale comparabile celor aplicate instituţiilor în ceea ce privește soliditatea acestora, fie o instituţie, fie o întreprindere de asigurare. Aceasta instituie un fond de garantare reciprocă sau o protecţie echivalentă pentru întreprinderile de asigurare în scopul de a absorbi pierderile din riscul de credit, a căror calibrare este revizuită periodic de autorităţile competente. Atât instituţia de credit, cât și furnizorul de protecţie efectuează o evaluare a bonităţii creditorului.

(f) împrumuturi garantate cu:

(i) bunuri imobile comerciale până la nivelul minimului dintre cuantumul drepturilor de ipotecă aferente combinate cu orice drept de ipotecă anterior și 60 % din valoarea bunurilor gajate; sau

(ii) unităţi de rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente de securitizare, reglementate de legislaţia unui stat membru, care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile comerciale. În cazul în care astfel de unităţi cu rang superior sunt utilizate drept garanţie reală, în cadrul supravegherii publice speciale pentru protejarea deţinătorilor de obligaţiuni, așa cum se prevede la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, trebuie să se asigure că activele-suport pentru aceste unităţi sunt constituite, în orice moment de la integrarea lor în portofoliul de acoperire, în proporţie de cel puţin 90 % din ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale combinate cu orice ipoteci anterioare, până la cuantumul cel mai mic dintre principalul unităţilor, principalul ipotecilor și 60 % din valoarea bunurilor gajate, că unităţile se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului, după cum prevede în prezentul capitol, și că aceste unităţi nu depășesc 10 % din cuantumul nominal al emisiunii în circulaţie.

Împrumuturile garantate cu bunuri imobile comerciale sunt eligibile dacă raportul valoare/împrumut de 60 % este depășit până la un nivel maxim de 70 % în cazul în care valoarea totală a activelor constituite cu titlu de garanţii reale pentru obligaţiunile garantate depășește cuantumul nominal al obligaţiunilor garantate rămase de rambursat cu cel puţin 10 %, iar creanţa deţinătorilor de obligaţiuni îndeplinește cerinţele de certitudine juridică, prevăzute în capitolul 4. Creanţa deţinătorilor de obligaţiuni are prioritate faţă de alte creanţe asupra garanţiei reale;

(g) împrumuturi garantate cu drepturi de retenţie maritimă asupra navelor până la diferenţa dintre 60 % din valoarea navei gajate și valoarea oricărui drept anterior de retenţie maritimă.

▼C2

În sensul literei (c), al literei (d) punctul (ii) și al literei (f) punctul (ii) de la primul paragraf, expunerile generate de transferul și gestionarea plăţilor efectuate de debitori sau de lichidarea împrumuturilor garantate cu bunuri gajate în raport cu unităţi cu rang superior sau titluri de datorie nu se includ în calculul limitei menţionate la punctele și literele respective.

Autorităţile competente pot, după ce au consultat ABE, să deroge parţial de la aplicarea literei (c) de la primul paragraf și să permită nivelul 2 de calitate a creditului pentru totalitatea expunerilor reprezentând maxim 10 % din cuantumul nominal al obligaţiunilor garantate rămase de rambursat ale instituţiei emitente, cu condiţia ca eventualele probleme semnificative de concentrare în statele membre vizate să poată fi justificate datorită aplicării cerinţei privind nivelul 1 de calitate a creditului menţionate la litera respectivă;

(2) Situaţiile menţionate la alineatul 1 literele (a)-(f) includ, de asemenea, garanţii reale care sunt limitate prin lege exclusiv la protejarea deţinătorilor de obligaţiuni împotriva pierderilor.

(3) Pentru bunurile imobile care constituie garanţii reale pentru obligaţiunile garantate, instituţiile trebuie să îndeplinească cerinţele prevăzute la articolul 208 și regulile de evaluare prevăzute la articolul 229 alineatul (1).

(4) Obligaţiunile garantate pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 6a, care corespunde evaluării de credit emise de ECAI în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 6a

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

(5) Obligaţiunile garantate pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc pe baza ponderii de risc atribuite expunerilor negarantate cu rang superior faţă de instituţia emitentă. Se aplică următoarea corespondenţă între ponderile de risc:

(a) în cazul în care expunerile faţă de instituţie primesc o pondere de risc de 20 %, obligaţiunea garantată primește o pondere de risc de 10 %;

(b) în cazul în care expunerile faţă de instituţie primesc o pondere de risc de 50 %, obligaţiunea garantată primește o pondere de risc de 20 %;

(c) în cazul în care expunerile faţă de instituţie primesc o pondere de risc de 100 %, obligaţiunea garantată primește o pondere de risc de 50 %;

(d) în cazul în care expunerile faţă de instituţie primesc o pondere de risc de 150 %, obligaţiunea garantată primește o pondere de risc de 100 %.

▼C2

(6) Obligaţiunile garantate emise înainte de 31 decembrie 2007 nu fac obiectul cerinţelor prevăzute la alineatele (1) și (3). Ele sunt eligibile pentru tratamentul preferenţial până la data scadenţei lor în conformitate cu alineatele (4) și (5).

(7) Expunerile sub formă de obligaţiuni garantate sunt eligibile pentru tratamentul preferenţial, cu condiţia ca instituţia care investește în obligaţiunile garantate să poată demonstra autorităţilor competente că:

(a) primește informaţii privind portofoliul cel puţin despre:

(i) valoarea portofoliului de acoperire și a obligaţiunilor garantate rămase de rambursat,

(ii) distribuţia geografică și tipul de active luate în garanţie, mărimea împrumuturilor, riscul de rată a dobânzii și riscul valutar,

(iii) structura scadenţelor pentru activele luate în garanţie și pentru obligaţiunile garantate, și

(iv) procentul de împrumuturi restante de peste nouăzeci de zile;

(b) emitentul pune informaţiile menţionate la litera (a) la dispoziţia instituţiei cel puţin semestrial.

Articolul 130

Elemente reprezentând poziţii din securitizare

Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente poziţiilor din securitizare se determină în conformitate cu capitolul 5.

Articolul 131

Expuneri faţă de instituţii și societăţi cu o evaluare de credit pe termen scurt

Expunerile faţă de instituţii și expunerile faţă de societăţi pentru care este disponibilă o evaluare de credit pe termen scurt efectuată de o ECAI desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 7, care corespunde evaluării emise de ECAI în conformitate cu articolul 136.

Tabelul 7

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

▼M8

Articolul 132

Cerinţele de fonduri proprii pentru expunerile sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute în OPC-uri

(1) Instituţiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un OPC prin înmulţirea valorii expunerii ponderate la risc pentru expunerile OPC-ului, calculată în conformitate cu abordările menţionate la alineatul (2) primul paragraf, cu procentajul unităţilor sau acţiunilor deţinute de instituţiile respective.

▼M8

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condiţiile stabilite la alineatul (3) de la prezentul articol, instituţiile pot aplica abordarea de tip look-through, în conformitate cu articolul 132a alineatul (1), sau abordarea pe bază de mandat, în conformitate cu articolul 132a alineatul (2).

În conformitate cu articolul 132b alineatul (2), instituţiile care nu aplică abordarea de tip look-through sau abordarea pe bază de mandat atribuie o pondere de risc de 1 250 % (denumită în continuare „abordarea de rezervă (fall-back)”) expunerilor lor sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un OPC.

Instituţiile pot calcula valoarea expunerilor ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un OPC utilizând o combinaţie a abordărilor menţionate la prezentul alineat, în măsura în care condiţiile de utilizare a abordărilor respective sunt îndeplinite.

(3) Instituţiile pot stabili valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu abordările prevăzute la articolul 132a în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) OPC-ul este unul dintre următoarele:

(i) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), reglementat de Directiva 2009/65/CE;

(ii) un FIA administrat de un AFIA din UE înregistrat în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE;

(iii) un FIA administrat de un AFIA din UE autorizat în temeiul articolului 6 din Directiva 2011/61/UE;

(iv) un FIA administrat de un AFIA din afara UE autorizat în temeiul articolului 37 din Directiva 2011/61/UE;

(v) un FIA din afara UE administrat de un AFIA din afara UE și distribuit în conformitate cu articolul 42 din Directiva 2011/61/UE;

(vi) un FIA din afara UE care nu este distribuit în Uniune și este administrat de un AFIA din afara UE cu sediul într-o țară terță, care face obiectul unui act delegat menţionat la articolul 67 alineatul (6) din Directiva 2011/61/UE;

(b) prospectul de emisiune al OPC-ului sau documentul echivalent include următoarele:

(i) categoriile de active în care OPC-ul este autorizat să investească;

(ii) dacă se aplică limite în ceea ce privește investiţiile, limitele relative și metodologiile de calcul al acestora;

(c) raportarea realizată pentru instituţie de către OPC sau de societatea de administrare a OPC-ului respectă următoarele cerinţe:

(i) expunerile OPC-ului sunt raportate cel puţin la fel de frecvent ca cele ale instituţiei;

(ii) nivelul de detaliu al informaţiilor financiare este suficient pentru a permite instituţiei să calculeze valoarea expunerii ponderate la risc OPC-ului în conformitate cu abordarea aleasă de instituţie;

(iii) în cazul în care instituţia aplică abordarea de tip look-through, informaţiile privind expunerile-suport sunt verificate de o parte terţă independentă.

▼M8

Prin derogare de la primul paragraf litera (a) din prezentul alineat, băncile multilaterale și bilaterale de dezvoltare și alte instituţii care investesc într-un OPC împreună cu bănci multilaterale sau bilaterale de dezvoltare pot determina valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile respectivului OPC în conformitate cu abordările prevăzute la articolul 132a, cu condiţia îndeplinirii condiţiilor prevăzute la primul paragraf literele (b) și (c) din prezentul alineat și cu condiţia ca mandatul de investiţii al OPC-ului să limiteze tipurile de active în care OPC-ul poate investi la active care promovează dezvoltarea durabilă în ţările în curs de dezvoltare.

Instituţiile notifică autorităţii lor competente OPC-urile cărora le aplică tratamentul menţionat la al doilea paragraf.

Prin derogare de la primul paragraf litera (c) punctul (i), în cazul în care instituţia stabilește valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu abordarea pe bază de mandat, raportarea realizată pentru instituţie de către OPC sau de societatea de administrare a OPC-ului poate fi limitată la mandatul de investiţii al OPC-ului și la eventualele modificări ale acestuia și poate fi efectuată numai atunci când instituţia înregistrează pentru prima dată expunerea faţă de OPC și când are loc o modificare în mandatul de investiţii al OPC-ului.

(4) Instituţiile care nu dispun de date sau informaţii adecvate pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu abordările descrise la articolul 132a se pot baza pe calculele efectuate de o parte terţă, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) partea terţă este:

(i) instituţia depozitară sau instituţia financiară depozitară a OPC-ului, cu condiţia ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile de valoare la această instituţie depozitară sau instituţie financiară depozitară;

(ii) pentru OPC-urile care nu se încadrează la punctul (i) de la prezenta literă, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiţia ca această societate să îndeplinească condiţia prevăzută la alineatul (3) litera (a);

(b) partea terţă efectuează calculul în conformitate cu abordările prevăzute la articolul 132a alineatul (1), (2) sau (3), după caz;

(c) un auditor extern a confirmat corectitudinea calculului efectuat de partea terţă.

Instituţiile care se bazează pe calcule efectuate de terţi înmulţesc valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC rezultată în urma acestor calcule cu un factor de 1,2.

Prin derogare de la al doilea paragraf, în cazul în care instituţia dispune de acces nerestricţionat la calculele detaliate efectuate de partea terţă, nu se aplică factorul de 1,2. Instituţia furnizează, la cerere, calculele respective autorităţii competente.

(5) În cazul în care o instituţie aplică abordările menţionate la articolul 132a pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC (denumit în continuare „OPC de nivel 1”) și oricare dintre expunerile-suport ale OPC-ului de nivel 1 este o expunere sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un alt OPC (denumit în continuare „OPC de nivel 2”), valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile OPC-ului de nivel 2 poate fi

▼M8

calculată utilizând oricare dintre cele trei abordări descrise la alineatul (2) din prezentul articol. Instituţia poate utiliza abordarea de tip look-through pentru a calcula valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile OPC-urilor de nivel 3 și de orice nivel ulterior numai în cazul în care a utilizat această abordare și pentru calculul de la nivelul anterior. În orice alt caz, instituţia utilizează abordarea de rezervă (fall-back).

(6) Valoarea expunerii ponderate la risc a pentru expunerile unui OPC, calculată în conformitate cu abordarea de tip look-through și cu abordarea pe bază de mandat prevăzută la articolul 132a alineatele (1) și (2) este plafonată la nivelul valorii ponderate la risc al expunerilor respectivului OPC calculate în conformitate cu abordarea de rezervă (fall-back).

(7) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, instituţiile care aplică abordarea de tip look-through în conformitate cu articolul 132a alineatul (1) pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un OPC înmulţind valorile expunerilor pentru expunerile respective, calculate în conformitate cu articolul 111, cu ponderea de risc (RW_i^*) calculată în conformitate cu formula prevăzută la articolul 132c, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) instituţiile măsoară valoarea deţinerilor lor de unităţi sau acţiuni într-un OPC la costul istoric, dar măsoară valoarea activelor subiacente ale OPC-ului la valoarea justă dacă aplică abordarea de tip look-through;

(b) o modificare a valorii de piaţă a unităţilor sau a acţiunilor pentru care instituţiile măsoară valoarea la costul istoric nu modifică nici cuantumul fondurilor proprii ale instituţiilor respective, nici valoarea expunerii asociată deţinerilor respective.

Articolul 132a

Abordări pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc ale pentru OPC-uri

(1) În cazul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituţiile care dispun de suficiente informaţii cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC ţin seama de aceste expuneri pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC, ponderând la risc toate expunerile-suport ale OPC-ului ca și cum ar fi deţinute direct de instituţiile în cauză.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituţiile care nu dispun de suficiente informaţii cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC pentru a utiliza abordarea transparentă de tip look-through pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile respective în conformitate cu limitele stabilite în mandatul OPC-ului și în dreptul relevant.

Instituţiile efectuează calculele menţionate la primul paragraf presupunând că OPC-ul își asumă în primul rând expuneri care atrag cea mai mare cerinţă de fonduri proprii, în limitele maxime permise în temeiul mandatului său sau al dreptului relevant, după care continuă să își asume expuneri în ordine descrescătoare, până când este atinsă limita totală maximă de expunere, și că OPC-ul aplică efectul de levier în limitele maxime permise în temeiul mandatului său sau al dreptului relevant, după caz.

▼M8

Instituţiile efectuează calculele menţionate la primul paragraf în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul capitol, în capitolul 5 și în capitolul 6 secţiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu.

(3) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) litera (d), instituţiile care calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol pot calcula cerinţa de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului pentru expunerile din instrumente financiare derivate ale respectivului OPC ca un cuantum egal cu 50 % din cerinţa de fonduri proprii pentru expunerile din instrumentele financiare derivate respective, calculată în conformitate cu capitolul 6 secţiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu, după caz.

Prin derogare de la primul paragraf, o instituţie poate să excludă din calculul cerinţei de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului expunerile din instrumente financiare derivate care nu ar fi supuse acestei cerinţe dacă ar fi asumate direct de instituţie.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica modul în care instituţiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc menţionată la alineatul (2) în cazul în care una sau mai multe dintre datele de intrare utilizate pentru acest calcul sunt indisponibile.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 132b

Excluderi de la abordările pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc pentru OPC-uri

(1) Instituţiile pot exclude din calculele menţionate la articolul 132 instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentele de pasive eligibile deţinute de un OPC pe care instituţiile le deduc în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) și cu articolele 56, 66 și, respectiv, 72e.

(2) Instituţiile pot să excludă din calculele menţionate la articolul 132 expunerile sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute în OPC-uri menţionate la articolul 150 alineatul (1) literele (g) și (h) și să aplice, în schimb, expunerilor respective tratamentul prevăzut la articolul 133.

Articolul 132c

Tratamentul expunerilor extrabilanţiere faţă de OPC-uri

(1) Instituţiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc a pentru elementele lor extrabilanţiere care au potenţialul de a fi convertite în expuneri sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un OPC, înmulţind valorile expunerilor pentru expunerile respective, calculate în conformitate cu articolul 111, cu următoarea pondere de risc:

▼M8

(a) pentru toate expunerile pentru care instituţiile utilizează una dintre abordările prevăzute la articolul 132a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

unde:

RW_i^* = ponderea de risc;

i = indicele care desemnează filiala;

$RWAE_i$ = cuantumul calculat în conformitate cu articolul 132a pentru un OPC_i;

E_i^* = valoarea expunerii pentru expunerile OPC_i;

A_i = valoarea contabilă a activelor OPC_i; și

EQ_i = valoarea contabilă a fondurilor proprii ale OPC_i;

(b) pentru toate celelalte expuneri, $RW_i^* = 1\,250\%$.

(2) Instituţiile calculează valoarea expunerii unui angajament de valoare minimă care îndeplinește condiţiile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol ca fiind valoarea actualizată curentă a cuantumului garantat, folosind un factor de actualizare fără risc de nerambursare. Instituţiile pot reduce valoarea expunerii a angajamentului de valoare minimă pentru orice pierdere recunoscută în raport cu angajamentul de valoare minimă în conformitate cu standardul contabil aplicabil.

Instituţiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor extrabilanţiere rezultate din angajamente de valoare minimă care întrunesc toate condiţiile menţionate la alineatul (3) din prezentul articol înmulţind valorile expunerilor pentru expunerile respective cu un factor de conversie de 20 % și cu ponderea de risc care decurge din articolul 132 sau 152.

(3) Instituţiile stabilesc valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor extrabilanţiere rezultate din angajamente de valoare minimă în conformitate cu alineatul (2) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) expunerea extrabilanţieră a instituţiei constă într-un angajament de valoare minimă pentru o investiţie în unităţi sau acţiuni într-unul sau mai multe OPC-uri în baza căruia instituţia este obligată să plătească, conform angajamentului de valoare minimă, numai în cazul în care valoarea de piaţă a expunerilor-suport ale OPC-ului sau OPC-urilor scade sub un anumit prag predeterminat într-unul sau mai multe momente specificate în contract;

(b) OPC-ul este unul dintre următoarele:

(i) un OPCVM, astfel cum este definit în Directiva 2009/65/CE; sau

▼M8

(ii) un FIA, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, care investește exclusiv în valori mobiliare sau în alte active financiare lichide menţionate la articolul 50 alineatul (1) din Directiva 2009/65/CE, în cazul în care mandatul fondului nu permite un nivel al efectului de levier mai mare decât cel permis în temeiul articolului 51 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE;

(c) valoarea de piaţă curentă a expunerilor-suport ale OPC-ului care constituie suportul angajamentului de valoare minimă, fără a ţine seama de efectul angajamentelor de valoare minimă extrabilanţiere, acoperă sau depășește valoarea actualizată a pragului specificat în angajamentul de valoare minimă;

(d) în cazul în care excedentul valorii de piaţă a expunerilor-suport ale OPC-ului sau OPC-urilor faţă de valoarea curentă a angajamentului de valoare minimă scade, instituţia sau altă întreprindere, în măsura în care este vizată de aceeași supraveghere pe bază consolidată al cărei obiect îl constituie instituţia însăși în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE sau Directiva 2002/87/CE, poate influenţa componenţa expunerilor-suport ale OPC-ului sau OPC-urilor sau poate limita potențialul de reducere în continuare a excedentului în alte moduri;

(e) beneficiarul final direct sau indirect al angajamentului de valoare minimă este, în general, un client de retail, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 11 din Directiva 2014/65/UE.

▼C2

Articolul 133

Expuneri provenind din titluri de capital

(1) Următoarele expuneri se consideră expuneri provenind din titluri de capital:

(a) expuneri care nu provin din titluri de datorie și care conferă dreptul la o creanţă subordonată reziduală asupra activelor sau venitului emitentului;

(b) expunerile din titluri de datorie și alte titluri de valoare, parteneriate, instrumente financiare derivate sau altele, al căror conţinut economic este similar cu cel aferent expunerilor menţionate la litera (a).

(2) Cu excepţia cazului în care este necesară deducerea, în conformitate cu partea a doua, expunerile provenind din titluri de capital primesc o pondere de risc de 100 %, sau o pondere de risc de 250 % în conformitate cu articolul 48 alineatul (2), sau o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu articolul 89 alineatul (3) sau se tratează drept elemente cu risc ridicat potrivit articolului 128.

▼C2

(3) Investiţiile în titluri de capital sau în instrumente de capital reglementat emise de instituţii se clasifică drept creanţe din titluri de capital, cu excepţia cazurilor în care sunt deduse din fondurile proprii, ori primesc o pondere de risc de 250 %, în temeiul articolului 48 alineatul (2) sau sunt tratate drept elemente cu risc ridicat în conformitate cu articolul 128.

Articolul 134

Alte elemente

(1) Imobilizările corporale în sensul punctului 10 de la rubrica „Active” de la articolul 4 din Directiva 86/635/CEE primesc o pondere de risc de 100 %.

(2) Conturile de regularizare pentru care o instituţie nu poate determina contrapartea în conformitate cu Directiva 86/635/CEE primesc o pondere de risc de 100 %.

(3) Elementele de numerar în curs de încasare primesc o pondere de risc de 20 %. Numerarul aflat în casierie și elementele de numerar echivalente primesc o pondere de risc de 0 %.

(4) Lingourile de aur păstrate în tezaurele proprii sau în custodie în limita sumelor acoperite cu pasive în lingouri primesc o pondere de risc de 0 %.

(5) În cazul tranzacţiilor de vânzare de active, al contractelor de răscumpărare și al angajamentelor ferme de cumpărare la termen, ponderea de risc este cea aplicată activelor respective și nu cea aplicată contrapărţilor la tranzacţiile respective.

▼M5

(6) În cazul în care o instituţie oferă protecţia creditului pentru o serie de expuneri supuse condiţiei potrivit căreia al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor declanșează plata, iar acest eveniment de credit conduce la încetarea contractului, ponderile de risc pentru expunerile incluse în coș, mai puţin un număr de n-1 expuneri, sunt agregate până la un nivel maxim de 1 250 % și multiplicate cu valoarea nominală a protecţiei furnizate de instrumentul financiar derivat de credit pentru a obţine cuantumul ponderat la risc al expunerii. Cele n-1 expuneri excluse din agregare sunt determinate astfel încât să includă fiecare dintre acele expuneri care generează un cuantum ponderat la risc al expunerii inferior cuantumului ponderat la risc al oricărei expuneri incluse în agregare.

▼C2

(7) Valoarea expunerii pentru operaţiunile de leasing este valoarea actualizată a plăţilor minime de leasing. Plăţile minime de leasing sunt plăţile pe care locatarul este obligat sau poate fi obligat să le efectueze pe perioada contractului de leasing, precum și orice opţiune de cumpărare avantajoasă (*bargain option*) a cărei probabilitate de exercitare este certă într-o măsură rezonabilă. O parte, alta decât locatarul, poate fi obligată să efectueze o plată legată de valoarea reziduală a bunului care face obiectul contractului de leasing și în condiţiile în care această obligaţie de plată îndeplinește setul de condiţii prevăzut la articolul 201 cu privire la eligibilitatea furnizorilor de protecţie, precum și cerinţele de recunoaștere a altor tipuri de garanţii, prevăzute la articolele 213-215, obligaţia de plată poate fi considerată drept protecţie nefinanţată a creditului în conformitate cu capitolul 4. Aceste expuneri se clasifică în clasa de expuneri corespunzătoare, în conformitate cu articolul 112. Atunci când expunerea este o valoare

▼C2

reziduală a unor active care fac obiectul unui contract de leasing, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor se calculează după cum urmează: 1/t × 100 % × valoarea reziduală, unde t este numărul cel mai mare dintre 1 și numărul cel mai apropiat de ani întregi rămași din contractul de leasing.

Secţiunea 3

Recunoașterea și punerea în corespondenţă a evaluărilor riscului de credit

Subsecţiunea 1

Recunoașterea ECAI

Articolul 135

Utilizarea evaluărilor de credit furnizate de instituţiile externe de evaluare a creditului

(1) O evaluare externă a creditului poate fi folosită pentru determinarea ponderii de risc aplicabilă unei expuneri în temeiul prezentului capitol numai dacă a fost emisă de o ECAI sau a fost aprobată de o ECAI în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

(2) ABE publică pe site-ul său lista ECAI în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) și cu articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

Subsecţiunea 2

Punerea în corespondenţă a evaluărilor de credit efectuate de o ECAI

Articolul 136

Punerea în corespondenţă a evaluărilor de credit efectuate de o ECAI

(1) ABE, EIPA și AEVMP, prin Comitetul mixt, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica, pentru fiecare ECAI, cărui nivel de calitate a creditului stabilit în secţiunea 2 îi corespund evaluările de credit efectuate de ECAI (în continuare, „punere în corespondenţă”). Deciziile respective trebuie să fie obiective și consecvente.

ABE, EIPA și AEVMP transmit Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014 și transmite versiuni revizuite ale proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare, dacă este necesar.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) La punerea în corespondenţă a evaluărilor de credit, ABE, EIPA și AEVMP respectă următoarele cerinţe:

(a) pentru a diferenţia gradele relative de risc exprimate de fiecare evaluare de credit, ABE, EIPA și AEVMP iau în considerare factori cantitativi cum ar fi rata de nerambursare pe termen lung aferentă tuturor elementelor care primesc aceeași evaluare de credit.

▼C2

Pentru ECAI nou-înființate și pentru cele care nu dispun decât de un volum limitat de date referitoare la starea de nerambursare, ABE, EIPA și AEVMP solicită ECAI respective o estimare a ratei de nerambursare pe termen lung aferentă tuturor elementelor care au primit aceeași evaluare de credit;

(b) pentru a diferenția gradele relative de risc exprimate de fiecare evaluare de credit, ABE, EIPA și AEVMP iau în considerare factori calitativi cum ar fi grupul de emitenți acoperiți de ECAI, gama de evaluări de credit atribuite de ECAI, semnificația fiecărei evaluări de credit și definiția stării de nerambursare în accepțiunea ECAI;

(c) ABE, EIPA și AEVMP compară ratele de nerambursare înregistrate pentru fiecare evaluare de credit efectuată de o anumită ECAI, iar apoi le compară cu o valoare de referință stabilită pe baza ratelor de nerambursare înregistrate de alte ECAI pentru un ansamblu de emitenți care prezintă un nivel echivalent al riscului de credit;

(d) în cazul în care ratele de nerambursare înregistrate pentru evaluarea de credit efectuată de o anumită ECAI sunt semnificativ și sistematic mai ridicate decât valoarea de referință, ABE, EIPA și AEVMP atribuie ECAI un nivel de calitate a creditului mai ridicat pe scala de evaluare a calității creditului pentru evaluarea de credit efectuată de ECAI;

(e) dacă ABE, EIPA și AEVMP a crescut ponderea de risc asociată unei evaluări de credit efectuate de o anumită ECAI, iar ratele de nerambursare înregistrate pentru acea evaluare de credit efectuată de respectiva ECAI nu mai sunt semnificativ și sistematic mai ridicate decât valoarea de referință, ABE, EIPA și AEVMP pot să restabilească nivelul inițial de calitate a creditului pe scala de evaluare a calității creditului pentru evaluarea de credit efectuată de respectiva ECAI.

(3) ABE, EIPA și AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica factorii cantitativi menționați la alineatul (2) litera (a), factorii calitativi menționați la alineatul (2) litera (b) și valoarea de referință menționată la alineatul (2) litera (c).

ABE, EIPA și AEVMP transmit Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Subsecțiunea 3

Utilizarea evaluărilor de credit ale agențiilor de creditare a exportului

Articolul 137

Utilizarea evaluărilor de credit ale agențiilor de creditare a exportului

(1) În sensul articolului 114, instituțiile pot utiliza evaluări de credit ale unei agenții de creditare a exportului desemnată de instituție, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

▼C2

(a) este vorba despre o clasificare de comun acord a riscurilor de către agenţiile de creditare a exportului care participă la „Acordul privind orientările privind creditele pentru export care beneficiază de sprijin public” al OCDE;

(b) agenţia de creditare a exportului își publică evaluările de credit și aderă la metodologia agreată de OCDE, iar evaluarea de credit este asociată uneia dintre cele opt prime minime de asigurare pentru export (MEIP) prevăzute de metodologia agreată de OCDE. O instituţie poate revoca desemnarea unei agenţii de creditare a exportului. Instituţia motivează revocarea dacă există indicii concrete care arată că intenţia care stă la baza revocării este reducerea cerinţelor privind adecvarea capitalului.

(2) Expunerilor pentru care este recunoscută o evaluare de credit efectuată de o agenţie de creditare a exportului în scopul ponderării la risc li se aplică o pondere de risc în conformitate cu tabelul 9.

Tabelul 9

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Pondere de risc	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Secţiunea 4

Utilizarea evaluărilor de credit elaborate de o ECAI pentru determinarea ponderilor de risc

Articolul 138

Cerinţe generale

O instituţie poate desemna una sau mai multe ECAI pe care le va utiliza pentru a determina ponderile de risc aplicabile activelor și elementelor extrabilanţiere. O instituţie poate revoca desemnarea unei ECAI. Instituţia motivează revocarea dacă există indicii concrete care arată că intenţia care stă la baza revocării este reducerea cerinţelor privind adecvarea capitalului. Evaluările de credit nu pot fi utilizate selectiv. O instituţie utilizează evaluările de credit solicitate. Cu toate acestea, o instituţie poate utiliza evaluări de credit nesolicitate în cazul în care ABE confirmă că evaluările de credit nesolicitate ale unei ECAI nu diferă, în ceea ce privește calitatea, de evaluările de credit solicitate ale respectivei ECAI. ABE refuză sau revocă respectiva confirmare în special dacă ECAI a utilizat o evaluare de credit nesolicitată pentru a pune presiuni asupra entităţii evaluate astfel încât aceasta să solicite o evaluare a creditului sau alte servicii. Atunci când utilizează evaluări de credit, instituţiile respectă următoarele cerinţe:

(a) o instituţie care decide să utilizeze evaluările de credit efectuate de o ECAI pentru o anumită clasă de elemente trebuie să utilizeze respectivele evaluări de credit în mod consecvent, pentru toate expunerile aparţinând acelei clase;

(b) o instituţie care decide să utilizeze evaluări de credit efectuate de o ECAI trebuie să utilizeze respectivele evaluări în mod continuu și consecvent de-a lungul timpului;

▼C2

(c) o instituţie utilizează numai acele evaluări de credit efectuate de o ECAI care iau în considerare toate cuantumurile, atât ca principal, cât și ca dobândă datorată pentru acesta;

(d) în cazul în care nu este disponibilă decât o singură evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată pentru un element evaluat, respectiva evaluare de credit se utilizează pentru a determina ponderea de risc pentru elementul respectiv;

(e) în cazul în care sunt disponibile două evaluări de credit efectuate de o ECAI desemnată și ele corespund unor ponderi de risc diferite pentru un element evaluat, se aplică ponderea de risc cea mai ridicată;

(f) în cazul în care sunt disponibile mai mult de două evaluări de credit efectuate de o ECAI desemnată pentru un element evaluat, se iau în considerare acele două evaluări de risc care generează cele mai scăzute ponderi de risc. În cazul în care cele două ponderi de risc sunt diferite, se aplică cea mai ridicată dintre ele. În cazul în care cele două ponderi de risc sunt identice, se aplică ponderea de risc respectivă.

Articolul 139

Evaluări de credit pentru un emitent sau o emisiune

(1) Atunci când există o evaluare de credit pentru un anumit program sau facilitate de emisiune căreia îi aparţine elementul ce reprezintă expunerea, respectiva evaluare de credit se utilizează pentru a determina ponderea de risc aplicabilă elementului respectiv.

(2) În cazul în care nu există o evaluare de credit aplicabilă în mod direct pentru un anumit element, însă există o evaluare de credit pentru un anumit program sau facilitate de emisiune căreia nu îi aparţine elementul ce reprezintă expunerea sau există o evaluare generală de credit pentru emitent, atunci respectiva evaluare de credit se utilizează în oricare dintre cazurile următoare:

(a) aceasta generează o pondere de risc mai ridicată decât ar fi cazul și expunerea în cauză este de rang egal sau inferior, în toate privinţele, faţă de respectivul program sau facilitate de emisiune sau faţă de expunerile negarantate cu rang prioritar ale emitentului respectiv, după cum este cazul;

(b) aceasta generează o pondere de risc mai scăzută și expunerea în cauză este de rang egal sau superior, în toate privinţele, faţă de respectivul program sau facilitate de emisiune sau faţă de expunerile negarantate cu rang prioritar ale emitentului respectiv, după cum este cazul;

În toate celelalte cazuri, expunerea trebuie să fie tratată ca o expunere care nu beneficiază de rating.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere aplicării articolului 129.

(4) Evaluările de credit pentru emitenţii din cadrul unui grup nu pot fi utilizate ca evaluări de credit pentru alt emitent din cadrul aceluiași grup.

▼C2

Articolul 140

Evaluări de credit pe termen lung și pe termen scurt

(1) Evaluările de credit pe termen scurt pot fi utilizate doar pentru activele și elementele extrabilanţiere pe termen scurt care reprezintă expuneri faţă de instituţii și societăţi.

(2) O evaluare de credit pe termen scurt se aplică doar elementului la care se referă evaluarea de credit pe termen scurt și nu se utilizează pentru determinarea ponderilor de risc aplicabile altor elemente, cu excepţia situaţiilor următoare:

(a) în cazul în care o facilitate pe termen scurt, care a fost evaluată, primește o pondere de risc de 150 %, atunci toate expunerile negarantate faţă de respectivul debitor, care nu au fost evaluate, fie pe termen scurt, fie pe termen lung, primesc, de asemenea, o pondere de risc de 150 %;

(b) în cazul în care o facilitate pe termen scurt, care a fost evaluată, primește o pondere de risc de 50 %, atunci nicio expunere pe termen scurt care nu este evaluată nu primește o pondere de risc mai mică de 100 %.

Articolul 141

Elemente denominate în moneda naţională și în valută

O evaluare de credit pentru un element denominat în moneda naţională a debitorului nu poate fi utilizată la determinarea unei ponderi de risc pentru o altă expunere faţă de același debitor, dar care este denominată într-o monedă străină.

În cazul în care o expunere rezultă din participarea unei instituţii la un împrumut acordat de o bancă de dezvoltare multilaterală, cu statut de creditor preferenţial recunoscut de piaţă, evaluarea de credit aferentă elementului denominat în moneda naţională a debitorului poate fi utilizată în scopul ponderării la risc.

CAPITOLUL 3

Abordarea bazată pe modele interne de rating

Secţiunea 1

Aprobarea acordată de autorităţile competente pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating

Articolul 142

Definiţii

(1) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiţii:

1. „sistem de rating” înseamnă ansamblul tuturor metodelor, proceselor, sistemelor de control, sistemelor de colectare a datelor și sistemelor informatice care permit evaluarea riscului de credit, încadrarea expunerilor în clase de rating sau grupe de risc și cuantificarea estimărilor cu privire la stările de nerambursare și la pierderi, care au fost elaborate pentru un anumit tip de expuneri;

▼C2

2. „tip de expuneri” înseamnă un grup de expuneri administrate omogen, care sunt formate dintr-un anumit tip de tranzacții și care pot fi limitate la o singură entitate sau la un singur subansamblu de entități din cadrul unui grup, dacă același tip de expuneri este administrat în mod diferit în alte entități din cadrul grupului;

3. „unitate operațională” înseamnă orice entitate separată din punct de vedere organizatoric sau juridic, linii de activitate, amplasări geografice;

4. „entitate de mari dimensiuni din sectorul financiar” înseamnă orice entitate din sectorul financiar care îndeplinește următoarele condiții:

   (a) active sale totale, calculate pe bază individuală sau consolidată, ating sau depășesc pragul de 70 de miliarde EUR, utilizând cele mai recente situații financiare auditate sau situațiile financiare consolidate pentru a stabili dimensiunea activelor;

   (b) face ea însăși sau una dintre filialele sale obiectul reglementării prudențiale în Uniune sau al legilor dintr-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudențială și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

5. „entitate din sectorul financiar nereglementată” înseamnă orice altă entitate care nu este o entitate reglementată din sectorul financiar, dar care desfășoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE sau în anexa I la Directiva 2004/39/CE;

6. „clasă de rating a debitorilor” înseamnă o categorie de risc din cadrul scalei de rating a debitorilor aferente unui sistem de rating, în care debitorii sunt alocați pe baza unui set distinct și specificat de criterii de rating care stau la baza estimării probabilității de nerambursare (PD);

7. „clasă de rating a tranzacțiilor” desemnează o categorie de risc din cadrul scalei de rating a tranzacțiilor, aferentă unui sistem de rating, în care sunt încadrate expunerile pe baza unui set distinct și specificat de criterii de rating, în baza cărora se obțin propriile estimări ale LGD.

▼M5

_____

▼C2

(2) În sensul alineatului (1) punctul 4 litera (b) de la prezentul articol, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2015, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru o țară terță, dacă autoritățile competente relevante au declarat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament înainte de 1 ianuarie 2014.

Articolul 143

Aprobare pentru utilizarea abordării IRB

(1) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol, autoritățile competente permit instituțiilor să își calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor utilizând abordarea bazată pe modele interne de rating (denumită în continuare „abordarea IRB”).

▼C2

(2) Aprobarea prealabilă pentru utilizarea abordării IRB, inclusiv estimările proprii ale LGD și proprii factori de conversie, este necesară pentru fiecare clasă de expuneri și pentru fiecare sistem de rating și abordare bazată pe modele interne pentru expuneri din titluri de capital și pentru fiecare metodă de estimare a LGD și factori de conversie care se utilizează.

(3) Instituţiile obţin aprobarea prealabilă a autorităţilor competente pentru:

(a) modificările importante ale sferei de aplicare a unui sistem de rating sau a unei abordări bazate pe modele interne pentru expuneri din titluri de capital pe care instituţia a primit aprobarea să le utilizeze;

(b) modificările importante ale unui sistem de rating sau ale unei abordări bazate pe modele interne pentru expuneri din titluri de capital pe care instituţia a primit aprobarea să le utilizeze.

Sfera de aplicare a unui sistem de rating cuprinde toate expunerile de tipul relevant de expuneri pentru care a fost conceput sistemul de rating respectiv.

(4) Instituţiile informează autorităţile competente cu privire la orice modificări ale sistemelor de rating și ale abordărilor bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condiţiile de evaluare a importanţei utilizării unui sistem de rating existent pentru alte expuneri suplimentare care nu sunt deja acoperite de sistemul de rating respectiv și modificările sistemelor de rating sau ale abordărilor bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital pe care le utilizează în cadrul abordării IRB.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 144

Evaluarea de către autorităţile competente a unei cereri de utilizare a abordării IRB

(1) Autoritatea competentă acordă unei instituţii aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating, inclusiv de a folosi propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie, în conformitate cu articolul 143, numai dacă autoritatea competentă este convinsă că sunt îndeplinite cerinţele prevăzute în prezentul capitol, în special cele prevăzute în secţiunea 6, și că sistemele instituţiei de administrare și de rating pentru expunerile la riscul de credit sunt solide și aplicate cu integritate și, în special, că instituţia a demonstrat, spre satisfacţia autorităţilor competente, că sunt îndeplinite următoarele criterii:

(a) sistemele de rating ale instituţiei permit o evaluare pertinentă a caracteristicilor debitorului și ale tranzacţiei, precum și o diferenţiere semnificativă și o estimare cantitativă precisă și consecventă a riscului;

▼C2

(b) ratingurile interne și estimările situațiilor de nerambursare și ale pierderilor, utilizate pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii, precum și sistemele și procesele asociate joacă un rol esențial în gestionarea riscurilor și în procesul decizional, precum și în mecanismul de aprobare a creditelor, în repartizarea capitalului intern și în cadrul de administrare al instituției;

(c) instituția dispune de o unitate de control a riscului de credit, responsabilă pentru sistemele sale de rating, suficient de independentă și aflată în afara oricărei influențe care să-i pericliteze independența;

(d) instituția colectează și păstrează toate datele relevante care pot constitui un sprijin eficace pentru procedurilor sale de măsurare și de gestionare a riscului de credit;

(e) instituția își documentează sistemele de rating, precum și motivele care stau la baza proiectării lor și validează sistemele respective;

(f) instituția și-a validat fiecare sistem de rating și fiecare abordare bazată pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital pe o perioadă corespunzătoare înainte de a primi aprobarea de a utiliza sistemul de rating sau abordarea bazată pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital, a analizat în cursul acestei perioade dacă sistemul de rating sau abordările bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital sunt potrivite pentru sfera de aplicare a sistemului de rating sau a abordării bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital și a introdus modificările care s-au dovedit necesare în urma evaluării pentru respectivele sisteme de rating sau pentru abordările bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital;

▼M8

(g) instituția a calculat conform abordării IRB cerințele de fonduri proprii care rezultă din estimările sale referitoare la parametrii de risc și este în măsură să transmită rapoartele cerute în conformitate cu articolul 430;

▼C2

(h) instituția a alocat și alocă în continuare fiecare expunere din sfera de aplicare a unui sistem de rating unei clase de rating sau grupe de risc din cadrul acestui sistem de rating; instituția a alocat și alocă în continuare fiecare expunere din sfera de aplicare a unei abordări pentru expuneri din titluri de capital acestei abordări bazate pe modele interne.

Cerințele de utilizare a unei abordări IRB, inclusiv a propriilor estimări ale LGD și factori de conversie, se aplică, de asemenea, în cazul în care o instituție a introdus un sistem de rating, sau un model utilizat într-un sistem de rating, pe care l-a achiziționat de la un furnizor terț.

(2) ABE elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare care să precizeze metodele de evaluare pe care trebuie să le urmeze autoritățile competente în evaluarea conformității unei instituții cu cerințele prevăzute pentru utilizarea abordării IRB.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 145

Experienţa anterioară în utilizarea abordărilor IRB

(1) O instituţie care solicită aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating a folosit, pentru clasele de expuneri în cauză, sisteme de rating care au fost, în linii generale, în conformitate cu cerinţele prevăzute în secţiunea 6 pentru măsurarea și gestionarea internă a riscului timp de cel puţin trei ani înainte de a se califica pentru utilizarea abordării IRB.

(2) O instituţie care solicită aprobarea de utilizare a propriilor estimări ale LGD și ale factorilor de conversie trebuie să demonstreze, într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente, că a estimat și utilizat propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie într-o manieră care a fost, în linii generale, în conformitate cu cerinţele prevăzute în secţiunea 6 privind utilizarea estimărilor proprii ale parametrilor respectivi timp de cel puţin trei ani înainte de a se califica pentru utilizarea propriilor estimări ale LGD și proprii factori de conversie.

(3) În cazul în care instituţia extinde utilizarea abordării IRB după obţinerea aprobării iniţiale, experienţa instituţiei trebuie să fie suficientă pentru a satisface cerinţele de la alineatele (1) și (2) pentru expunerile suplimentare acoperite. Dacă utilizarea sistemelor de rating este extinsă la expuneri semnificativ diferite de sfera iniţială de aplicare, astfel încât experienţa dobândită nu poate fi considerată suficientă pentru respectarea acestor dispoziţii în ceea ce privește expunerile suplimentare, atunci cerinţele prevăzute la alineatele (1) și (2) se aplică separat pentru expunerile suplimentare.

Articolul 146

Măsuri care trebuie luate în cazul în care cerinţele din prezentul capitol nu mai sunt respectate

În cazul în care o instituţie nu mai îndeplinește cerinţele prevăzute în prezentul capitol, aceasta notifică autoritatea competentă și ia una din următoarele măsuri:

(a) prezintă autorităţii competente, într-un mod pe care aceasta îl consideră satisfăcător, un plan de redresare rapidă în vederea respectării cerinţelor și realizează planul respectiv într-un interval de timp convenit cu autoritatea competentă;

(b) demonstrează, într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente, că efectele nerespectării cerinţelor respective sunt neglijabile.

Articolul 147

Metodologia de încadrare a expunerilor în clase de expuneri

(1) Metodologia utilizată de instituţie în vederea încadrării expunerilor în diferite clase de expuneri trebuie să fie adecvată și consecventă în timp.

(2) Fiecare expunere este încadrată în una dintre următoarele clase de expuneri:

(a) expuneri faţă de administraţii centrale sau bănci centrale;

▼C2

(b) expuneri față de instituții;

(c) expuneri față de societăți;

(d) expuneri de tip retail;

(e) expuneri provenind din titluri de capital;

(f) elemente reprezentând poziții din securitizare;

(g) active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor.

(3) Următoarele expuneri se încadrează în clasa prevăzută la alineatul (2) litera (a):

(a) expuneri față de administrații regionale, autorități locale sau entități din sectorul public, care sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale în temeiul articolelor 115 și 116;

(b) expuneri față de băncile multilaterale de dezvoltare menționate la articolul 117 alineatul (2);

(c) expuneri față de organizațiile internaționale cărora le este atribuită o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 118.

(4) Următoarele expuneri se încadrează în clasa prevăzută la alineatul (2) litera (b):

(a) expuneri față de administrații regionale și autorități locale care nu sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale, în conformitate cu articolul 115 alineatele (2) și (4);

(b) expuneri față de entități din sectorul public care nu sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale, în conformitate cu articolul 116 alineatul (4);

(c) expuneri față de băncile multilaterale de dezvoltare cărora nu li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 117; și

(d) expuneri față de instituții financiare care sunt tratate ca expuneri față de instituții, în conformitate cu articolul 119 alineatul (5).

(5) Pentru a fi încadrate în clasa expunerilor de tip retail, prevăzută la alineatul (2) litera (d), expunerile respectă următoarele criterii:

(a) sunt expuneri față de:

(i) una sau mai multe persoane fizice;

(ii) o întreprindere mică sau mijlocie, cu condiția ca, în acel caz, suma totală datorată instituției, întreprinderii-mamă și filialelor sale, inclusiv orice expunere restantă, de către clientul debitor sau de către un grup de clienți aflați în legătură, excluzând expuneri garantate cu bunuri imobile locative, să nu depășească 1 milion EUR, din informațiile deținute de instituție, care va fi luat măsurile necesare pentru a confirma situația;

▼C2

(b) sunt tratate de instituţie în cadrul procesului său de gestionare a riscurilor într-o manieră similară și consecventă în timp;

(c) nu sunt administrate doar în mod individual ca expuneri din clasa expunerilor faţă de societăţi;

(d) fiecare reprezintă o expunere dintr-un număr semnificativ de expuneri care sunt administrate în mod similar.

În plus faţă de expunerile enumerate la primul paragraf, valoarea actualizată a plăţilor minime aferente contractelor de leasing de tip retail se include în clasa de expuneri de tip retail.

(6) Următoarele expuneri se încadrează în clasa de expuneri din titluri de capital prevăzută la alineatul (2) litera (e):

(a) expuneri care nu sunt reprezentate de titluri de datorie și care conferă un drept subordonat și rezidual asupra activelor sau venitului emitentului;

(b) expunerile din titluri de datorie și alte titluri, parteneriate, instrumente financiare derivate sau alte vehicule, a căror semnificaţie economică este similară cu cea a expunerilor menţionate la litera (a).

(7) Orice creanţă din credite care nu este încadrată în clasele de expuneri menţionate la alineatul (2) literele (a), (b), (d), (e) și (f) se încadrează în clasa de expuneri faţă de societăţi, menţionată la același alineat litera (c).

(8) În cadrul clasei de expuneri faţă de societăţi prevăzute la alineatul (2) litera (c), instituţiile identifică în mod distinct ca expuneri provenind din finanţări specializate, expunerile care prezintă următoarele caracteristici:

(a) expunerile sunt faţă de o entitate creată în mod special pentru a finanţa sau administra active corporale sau sunt expuneri comparabile din punct de vedere economic;

(b) dispoziţiile contractuale conferă creditorului un grad substanţial de control asupra activelor și veniturilor pe care le generează;

(c) sursa principală de rambursare a creditului este reprezentată de venitul generat de activele finanţate și nu de capacitatea independentă de rambursare a societăţii comerciale în ansamblul său.

(9) Valoarea reziduală a bunurilor care fac obiectul unui contract de leasing se încadrează în clasa de expuneri prevăzută la alineatul (2) litera (g), cu excepţia cazului în care valoarea reziduală este deja inclusă în valoarea expunerii pentru operaţiunile de leasing prevăzută la articolul 166 alineatul (4).

(10) Expunerea rezultată din asigurarea protecţiei prin intermediul unui coș de instrumente financiare derivate de credit de tipul „nth-to-default” pentru un coș de expuneri este încadrată în aceeași clasă prevăzută la alineatul (2) în care ar fi încadrate și expunerile din coș, cu excepţia cazului în care expunerile individuale din coș ar fi încadrate în diverse clase de expuneri, situaţie în care expunerea este încadrată în clasa de expuneri faţă de societăţi prevăzută la alineatul (2) litera (c).

▼C2

Articolul 148

Condiţii de implementare a abordării IRB pentru diferite clase de expuneri și unităţi operaţionale

(1) Instituţiile și orice întreprindere-mamă și filialele sale implementează abordarea bazată pe modele interne de rating pentru toate expunerile, cu excepţia cazului în care au primit din partea autorităţilor competente aprobarea de a utiliza în permanenţă abordarea standardizată în conformitate cu articolul 150.

Sub rezerva aprobării prealabile de către autorităţile competente, implementarea se poate face progresiv pentru fiecare dintre clasele de expuneri menţionate la articolul 147, în cadrul aceleiași unităţi operaţionale, pentru diferite unităţi operaţionale din același grup sau în cazul utilizării propriilor estimări ale LGD sau a propriilor factori de conversie pentru calculul ponderilor de risc aplicabile expunerilor faţă de societăţi, instituţii, administraţii centrale și bănci centrale.

În cazul clasei de expuneri de tip retail menţionate la articolul 147 alineatul (5), implementarea se poate face progresiv pentru clasele de expuneri cărora le corespund diferitele corelaţii de la articolul 154.

(2) Autorităţile competente stabilesc perioada necesară fiecărei instituţii, întreprinderi-mamă și filiale ale sale pentru a implementa abordarea bazată pe modele interne de rating pentru toate expunerile. Această perioadă este cea pe care autorităţile competente o consideră adecvată, pe baza naturii și dimensiunii activităţilor instituţiilor sau ale oricărei întreprinderi-mamă și ale filialelor sale, precum și în funcţie numărul și natura sistemelor de rating care urmează să fie implementate.

(3) Instituţiile implementează abordarea bazată pe modele interne de rating în conformitate cu condiţiile stabilite de autorităţile competente. Autoritatea competentă elaborează aceste condiţii astfel încât să garanteze că flexibilitatea acordată în temeiul alineatului (1) nu este utilizată selectiv cu scopul de a reduce cerinţele de fonduri proprii în ceea ce privește acele clase de expuneri sau unităţi operaţionale care urmează a fi incluse în abordarea bazată pe modele interne de rating sau în sfera de utilizare a propriilor estimări ale LGD și a propriilor factori de conversie.

(4) Instituţiile care au început să utilizeze abordarea bazată pe modele interne de rating numai după 1 ianuarie 2013 sau cărora autorităţile competente le-au cerut, până la această dată, să dispună de capacitatea de a-și calcula cerinţele de capital utilizând abordarea standardizată își păstrează capacitatea de a calcula cerinţele de capital utilizând abordarea standardizată pentru toate expunerile lor pe parcursul perioadei de implementare, până când autorităţile competente le informează că, spre satisfacţia lor, implementarea abordării IRB se va finaliza cu certitudine.

(5) O instituţie care dispune de aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating pentru orice clasă de expuneri utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating pentru clasa de expuneri din titluri de capital care figurează la articolul 147 alineatul (2) litera (e), cu excepţia cazului în care respectiva instituţie poate aplica abordarea standardizată pentru expunerile din titluri de capital în conformitate cu articolul 150 și pentru clasa de expuneri reprezentată de active, altele decât cele care reprezintă creanţe de natura creditelor, menţionată la articolul 147 alineatul (2) litera (g).

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condiţiile în conformitate cu care autorităţile competente stabilesc natura și calendarul corespunzător al implementării progresive a abordării IRB în rândul claselor de expuneri, în conformitate cu alineatul (3).

▼C2

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 149

Condiții pentru a reveni la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate

(1) O instituție care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating pentru o anumită clasă de expuneri sau pentru un anumit tip de expunere nu renunță la utilizarea acestei abordări pentru a utiliza în schimb abordarea standardizată pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) instituția a demonstrat în mod satisfăcător autorității competente că utilizarea abordării standardizate nu este propusă pentru a reduce cerințele de fonduri proprii ale instituției, ci este necesară ținând cont de natura și complexitatea tuturor expunerilor de acest tip ale instituției și nu ar avea un impact negativ semnificativ asupra solvabilității instituției sau asupra capacității sale de a administra riscul în mod eficient;

(b) instituția a primit aprobarea prealabilă a autorității competente.

(2) Instituțiile care au obținut aprobarea prevăzută la articolul 151 alineatul (9) pentru utilizarea propriilor estimări ale LGD și a propriilor factori de conversie, nu revin la utilizarea valorilor LGD și a factorilor de conversie menționați la articolul 151 alineatul (8), decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) instituția a demonstrat în mod satisfăcător autorității competente că utilizarea LGD și a factorilor de conversie prevăzuți la articolul 151 alineatul (8) pentru o anumită clasă de expuneri sau pentru un anumit tip de expunere nu este propusă pentru a reduce cerințele de fonduri proprii ale instituției, ci este necesară ținând cont de natura și complexitatea expunerilor totale de acest tip ale instituției și nu ar avea un impact negativ semnificativ asupra solvabilității instituției sau asupra capacității sale de a administra riscul în mod eficient;

(b) instituția a primit aprobarea prealabilă a autorității competente.

(3) Aplicarea alineatelor (1) și (2) este subordonată condițiilor pentru implementarea progresivă a abordării IRB stabilite de autoritățile competente în conformitate cu articolul 148 și permisiunii de utilizare parțială permanentă menționată la articolul 150.

Articolul 150

Condiții de utilizare parțială permanentă

(1) În cazul în care au primit aprobarea prealabilă a autorităților competente, instituțiile autorizate să utilizeze abordarea bazată pe modele interne de rating pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate pentru una sau mai multe clase de expuneri pot aplica abordarea standardizată pentru următoarele expuneri:

▼C2

(a) clasa de expuneri prevăzută la articolul 147 alineatul (2) litera (a), în cazul în care numărul contrapărților semnificative este limitat, iar implementarea unui sistem de rating pentru contrapărțile respective ar constitui un efort excesiv pentru instituție;

(b) clasa de expuneri prevăzută la articolul 147 alineatul (2) litera (b), în cazul în care numărul contrapărților semnificative este limitat, iar implementarea unui sistem de rating pentru contrapărțile respective ar constitui un efort excesiv pentru instituție;

(c) expunerile față de unități operaționale de mică importanță, precum și clasele de expuneri sau tipurile de expuneri care nu sunt semnificative din perspectiva dimensiunii și a profilului de risc;

(d) expunerile față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre și față de administrațiile regionale, autoritățile locale, organele administrative și entitățile din sectorul public ale acestora, sub rezerva următoarelor condiții:

(i) din punctul de vedere al riscului, ca urmare a unor acorduri publice cu caracter specific, nu există diferențe între expunerile față de administrația centrală și față de banca centrală în cauză și celelalte expuneri menționate și

▼M10

(ii) expunerile față de administrațiile centrale și față de băncile centrale primesc o ponderare de risc de 0 % în temeiul articolului 114 alineatul (2) sau alineatul (4);

▼C2

(e) expunerile unei instituții față de o contraparte care este întreprinderea-mamă, filiala sa sau o filială a întreprinderii-mamă, cu condiția ca contrapartea să fie o instituție sau o societate financiară holding, un societate financiară holding mixtă, o instituție financiară, o societate de administrare a activelor sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate sau o întreprindere legată printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;

(f) expunerile între instituții care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 113 alineatul (7);

(g) expunerile din titluri de capital față de entități ale căror obligații din credite primesc o ponderare de risc de 0 % în temeiul capitolului 2, inclusiv față de entitățile sponsorizate public în cazul cărora se poate aplica o ponderare de risc de 0 %;

(h) expunerile din titluri de capital din cadrul programelor legislative de promovare a anumitor sectoare ale economiei, care acordă instituției subvenții importante pentru investiții și implică o anumită formă de supraveghere guvernamentală, precum și restricții privind investițiile în titluri de capital, atunci când aceste expuneri, sub formă agregată, nu pot fi excluse din abordarea bazată pe modele interne de rating decât până la o limită de 10 % din fondurile proprii;

(i) expunerile prevăzute de articolul 119 alineatul (4) care îndeplinesc condițiile specificate la articolul respectiv;

▼C2

(j) garanţiile și contragaranţiile furnizate de stat menţionate la articolul 215 alineatul (2).

Autorităţile competente permit aplicarea abordării standardizate pentru expunerile din titluri de capital menţionate la literele (g) și (h) de la primul paragraf care au primit aprobare pentru acest tratament în alte state membre. ABE publică pe site-ul său de internet și actualizează periodic lista cu expunerile menţionate la literele respective care urmează să fie tratate în conformitate cu abordarea standardizată.

(2) În sensul alineatului (1), clasa de expuneri din titluri de capital ale unei instituţii este semnificativă în cazul în care valoarea agregată medie a expunerilor din anul precedent, excluzând expunerile din titluri de capital din cadrul programelor legislative menţionate la alineatul (1) litera (h), depășește 10 % din fondurile proprii ale instituţiei. În cazul în care numărul expunerilor respective din titluri de capital este mai mic de 10 deţineri individuale, limita este de 5 % din fondurile proprii ale instituţiei.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condiţiile de aplicare ale alineatului (1) literele (a), (b) și (c).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(4) ABE emite ghiduri cu privire la aplicarea alineatului (1) litera (d) în 2018, recomandând limite sub forma unui procent din bilanţul total și sau din activele ponderate la risc care urmează să fie calculate prin abordarea standardizată.

Aceste ghiduri se adoptă în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secţiunea 2

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

Subsecţiunea 1

Tratament pe tip de clasă de expuneri

Articolul 151

Tratament pe clasă de expuneri

(1) Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit în cazul expunerilor încadrate în una dintre clasele de expuneri menţionate la articolul 147 alineatul (2) literele (a)-(e) și (g), dacă nu sunt deduse din fondurile proprii, se calculează în conformitate cu subsecţiunea 2, cu excepţia cazurilor în care aceste expuneri sunt deduse din fondurile proprii de nivel 1 de bază, fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau fondurile proprii de nivel 2.

▼C2

(2) Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de diminuare a valorii creanţei aferent creanţelor achiziţionate se calculează în conformitate cu articolul 157. În cazul în care o instituţie dispune de drept de recurs deplin împotriva vânzătorului creanţelor achiziţionate, pentru riscul de nerambursare și riscul de diminuare a valorii creanţei, dispoziţiile prezentului articol, ale articolului 152 și ale articolului 158 alineatele (1)-(4) în ceea ce privește creanţele achiziţionate nu se aplică, iar expunerea este tratată ca o expunere beneficiind de o garanţie reală.

(3) Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanţei se calculează pe baza parametrilor relevanţi aferenţi expunerilor respective. Parametrii menţionaţi includ PD, LGD, scadenţa (denumită în continuare „M”) și valoarea expunerii. PD și LGD pot fi considerate individual sau împreună, în conformitate cu secţiunea 4.

(4) Instituţiile calculează cuantumurile expunerilor ponderate la riscul de credit, în cazul tuturor expunerilor încadrate în clasa de expuneri din titluri de capital menţionată la articolul 147 alineatul (2) litera (e), în conformitate cu articolul 155. Instituţiile pot folosi abordările prevăzute la articolul 155 alineatele (3) și (4) dacă au primit aprobarea prealabilă a autorităţilor competente. Autorităţile competente acordă unei instituţii aprobarea de a aplica abordarea bazată pe modele interne prevăzută la articolul 155 alineatul (4), cu condiţia ca instituţia să îndeplinească cerinţele prevăzute în secţiunea 6 subsecţiunea 4.

(5) Cuantumurile expunerilor ponderate la riscul de credit în cazul expunerilor provenind din finanţări specializate se calculează în conformitate cu articolul 153 alineatul (5).

(6) În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menţionate la articolul 147 alineatul (2) literele (a)-(d), instituţiile furnizează propriile estimări ale PD în conformitate cu articolul 143 și secţiunea 6.

(7) În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menţionate la articolul 147 alineatul (2) litera (d), instituţiile furnizează propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie în conformitate cu articolul 143 și secţiunea 6.

(8) Pentru expunerile încadrate în clasele de expuneri menţionate la articolul 147 alineatul (2) literele (a)-(c), instituţiile aplică valorile LGD prevăzute la articolul 161 alineatul (1) și factorii de conversie prevăzuţi în articolul 166 alineatul (8) literele (a)-(d), cu excepţia cazului în care au fost autorizate să utilizeze propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie pentru aceste clase de expuneri în conformitate cu alineatul (9).

(9) Pentru toate expunerile încadrate în clasele de expuneri menţionate la articolul 147 alineatul (2) literele (a)-(c), autorităţile competente permit instituţiilor să folosească propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie în conformitate cu articolul 143 și cu
secţiunea 6.

(10) Pentru expunerile securitizate și pentru cele încadrate în clasa de expuneri menţionată la articolul 147 alineatul (2) litera (f), cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor se calculează în conformitate cu capitolul 5.

▼M8

Articolul 152

Tratamentul expunerilor sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute în OPC-uri

(1) Instituţiile calculează valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un OPC înmulţind valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC, calculată în conformitate cu abordările prevăzute la alineatele (2) și (5), cu procentajul unităţilor sau acţiunilor deţinute de instituţiile în cauză.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituţiile care dispun de suficiente informaţii cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC ţin seama de aceste expuneri-suport pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC, ponderând la risc toate expunerile-suport ale OPC-ului ca și cum ar fi deţinute direct de instituţiile în cauză.

(3) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) litera (d), instituţiile care calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol pot calcula cerinţa de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului pentru expunerile din instrumente financiare derivate ale respectivului OPC ca un cuantum egal cu 50 % din cerinţa de fonduri proprii pentru expunerile din instrumentele financiare derivate respective, calculată în conformitate cu capitolul 6 secţiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu, după caz.

Prin derogare de la primul paragraf, o instituţie poate să excludă din calculul cerinţei de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului expunerile din instrumente financiare derivate care nu ar fi supuse acestei cerinţe dacă ar fi asumate direct de instituţie.

(4) Instituţiile care aplică abordarea transparentă de tip look-through în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol și care îndeplinesc condiţiile de utilizare parţială permanentă în conformitate cu articolul 150 sau care nu îndeplinesc condiţiile pentru utilizarea metodelor prevăzute în prezentul capitol sau a uneia sau mai multor metode prevăzute în capitolul 5 pentru toate expunerile-suport ale OPC-ului sau o parte dintre acestea calculează valorile expunerilor ponderate la risc și cuantumurile pierderilor așteptate în conformitate cu următoarele principii:

(a) pentru expunerile atribuite clasei de expuneri provenind din titluri de capital menţionate la articolul 147 alineatul (2) litera (e), instituţiile aplică metoda simplă de ponderare la risc prevăzută la articolul 155 alineatul (2);

(b) pentru expunerile atribuite clasei de elemente reprezentând poziţii din securitizare menţionate la articolul 147 alineatul (2) litera (f), instituţiile aplică tratamentul prevăzut la articolul 254 ca și cum expunerile respective ar fi deţinute de acele instituţii;

(c) pentru toate celelalte expuneri-suport, instituţiile aplică abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2 din prezentul titlu.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, în cazul în care instituţia nu are capacitatea de a distinge între expuneri din investiţii de tip private equity, expuneri tranzacţionate la bursă și alte expuneri din titluri de capital, instituţia tratează respectivele expuneri ca alte expuneri din titluri de capital.

▼M8

(5) În cazul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituţiile care nu dispun de suficiente informaţii cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile respective în conformitate cu limitele stabilite în abordarea pe bază de mandat stabilită la articolul 132a alineatul (2). Cu toate acestea, pentru expunerile enumerate la alineatul (4) literele (a), (b) și (c) de la prezentul articol, instituţiile aplică abordările stabilite la literele respective.

(6) Sub rezerva articolului 132b alineatul (2), instituţiile care nu aplică abordarea transparentă de tip look-through în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol sau abordarea pe bază de mandat în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol aplică abordarea de rezervă (fall-back) menţionată la articolul 132 alineatul (2).

(7) Instituţiile pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unităţi sau acţiuni deţinute într-un OPC utilizând o combinaţie a abordărilor menţionate la prezentul articol, în măsura în care condiţiile de utilizare a abordărilor respective sunt îndeplinite.

(8) Instituţiile care nu dispun de date sau informaţii adecvate pentru a calcula valoarea ponderată la risc pentru un OPC în conformitate cu abordările descrise la alineatele (2), (3), (4) și (5) se pot baza pe calculele efectuate de o terţă parte, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) partea terţă este:

(i) instituţia depozitară sau instituţia financiară depozitară a OPC-ului, cu condiţia ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile de valoare la această instituţie depozitară sau instituţie financiară depozitară;

(ii) pentru OPC-urile care nu se încadrează la punctul (i) de la prezenta literă, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiţia ca societatea de administrare a OPC-ului să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a);

(b) pentru alte expuneri decât cele menţionate la alineatul (4) literele (a), (b) și (c) din prezentul articol, partea terţă efectuează calculul în conformitate cu abordarea de tip look-through prevăzută la articolul 132a alineatul (1);

(c) pentru expunerile menţionate la alineatul (4) literele (a), (b) și (c), partea terţă efectuează calculul în conformitate cu abordările prevăzute la literele respective;

(d) un auditor extern a confirmat corectitudinea calculului efectuat de partea terţă.

Instituţiile care se bazează pe calcule efectuate de terţi înmulţesc valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC rezultată în urma acestor calcule cu un factor de 1,2.

Prin derogare de la al doilea paragraf, în cazul în care instituţia dispune de acces nerestricţionat la calculele detaliate efectuate de partea terţă, nu se aplică factorul de 1,2. Instituţia furnizează, la cerere, calculele respective autorităţii competente.

(9) În sensul prezentului articol, se aplică articolul 132 alineatele (5) și (6) și articolul 132b. În sensul prezentului articol, se aplică articolul 132c, cu folosirea ponderilor de risc calculate în conformitate cu capitolul 3 din prezentul titlu.

▼C2

Subsecțiunea 2

Calculul cuantumurilor expunerilor ponderate la riscul de credit

Articolul 153

Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale

(1) Sub rezerva aplicării tratamentelor specifice prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale se calculează în conformitate cu următoarele formule:

Cuantumul ponderat la risc al expunerii = RW · valoarea expunerii

unde ponderea de risc (RW) este definită după cum urmează:

(i) dacă PD = 0, RW este 0;

(ii) dacă PD = 1, și anume pentru expunerile aflate în stare de nerambursare:

— atunci când instituțiile aplică valorile LGD prevăzute la articolul 161 alineatul (1), RW este 0;

— atunci când instituțiile folosesc propriile estimări ale LGD, RW este $RW = max\{0; 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

unde cea mai bună estimare a pierderii așteptate [denumită în continuare -„EL_{BE}” (*Expected Loss Best Estimate*)] este cea mai bună estimare a instituției cu privire la pierderea așteptată în cazul expunerilor aflate în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 177 alineatul (1) litera (h);

(iii) dacă 0 < PD < 1

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

unde

N(x) = funcția de distribuție cumulativă a unei variabile aleatorii normale standard (care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatorie normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x);

G (Z) = inversa funcției de distribuție cumulativă pentru o variabilă aleatorie normală standard (care exprimă valoarea x astfel încât N(x) = z);

R = coeficientul de corelație, este definit ca

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = factorul de ajustare în funcție de scadență, care este definit ca.

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot ln(PD))^2.$$

(2) Pentru toate expunerile față de entități de mari dimensiuni din sectorul financiar, coeficientul de corelație de la alineatul (1) punctul (iii) se înmulțește cu 1,25. Pentru toate expunerile față de entități din sectorul financiar nereglementate, coeficienții de corelație stabiliți la alineatul (1) punctul (iii) și, după caz, la alineatul (4) se înmulțesc cu 1,25.

(3) Cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru fiecare expunere care întrunește cerințele prevăzute la articolele 202 și 217 poate fi ajustat în conformitate cu următoarea formulă:

▼C2

Cuantumul ponderat la risc al expunerii = RW · valoarea expunerii · (0.15 + 160 · PD_{pp})

în care:

PD_{pp} = PD a furnizorului de protecţie.

RW se calculează utilizând formula relevantă a ponderii de risc prevăzută la alineatul (1) pentru expunere, PD a debitorului și LGD pentru o expunere directă comparabilă față de furnizorul de protecţie. Factorul de ajustare în funcţie de scadenţă (b) se calculează pe baza valorii celei mai reduse a PD a furnizorului de protecţie și a PD a debitorului.

(4) Pentru calcularea ponderilor de risc pentru expunerile faţă de societăţi în cazul cărora cifra de afaceri anuală a grupului consolidat din care face parte respectiva societate este mai mică de 50 de milioane EUR, instituţiile pot folosi formula de corelaţie de la alineatul (1) punctul (iii). În această formulă, S (sales) corespunde cifrei de afaceri anuale exprimate în milioane de euro, unde 5 milioane EUR ≤ S ≤ 50 milioane EUR. O cifră de afaceri declarată mai mică de 5 milioane EUR se consideră a fi echivalentă cu 5 milioane EUR. Pentru creanţele achiziţionate, cifra de afaceri anuală totală reprezintă media ponderată a expunerilor individuale din coș.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{min\{max\{5, S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Instituţiile pot folosi activele totale ale grupului consolidat în locul cifrei de afaceri anuale totale în cazul în care cifra de afaceri anuală totală nu este un indicator adecvat pentru dimensiunea societăţii, iar activele totale constituie un indicator mai reprezentativ decât cifra de afaceri anuală totală.

(5) Pentru expunerile din finanţări specializate pentru care o instituţie nu poate estima PD sau estimările PD ale instituţiei nu îndeplinesc cerinţele prevăzute în secţiunea 6, instituţia atribuie ponderi de risc în conformitate cu tabelul 1, după cum urmează:

Tabelul 1

Scadenţă reziduală	Categoria 1	Categoria 2	Categoria 3	Categoria 4	Categoria 5
Mai puţin de 2,5 ani	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Egală sau mai mare de 2,5 ani	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Atunci când atribuie ponderi de risc pentru expunerile din finanţări specializate, instituţiile iau în considerare următorii factori: puterea financiară, cadrul politic și juridic, caracteristicile tranzacţiei și/sau ale activului, soliditatea sponsorului și a promotorului, inclusiv veniturile obţinute în urma unui parteneriat public-privat și mecanismele de garantare.

(6) În cazul creanţelor achiziţionate asupra societăţilor, instituţiile respectă cerinţele prevăzute la articolul 184. Pentru creanţele achiziţionate asupra societăţilor care întrunesc și condiţiile prevăzute la articolul 154 alineatul (5), atunci când aplicarea standardelor de cuantificare a riscurilor prevăzute în secţiunea 6 pentru expunerile faţă de societăţi reprezintă o sarcină excesivă pentru instituţie, se pot aplica standardele prevăzute în secţiunea 6 pentru cuantificarea riscurilor pentru expunerile de tip retail.

▼M5

(7) În cazul creanţelor achiziţionate asupra societăţilor, reducerile de preţ de cumpărare rambursabile, garanţiile reale sau garanţiile parţiale care asigură protecţia pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanţei sau al pierderilor provenite din ambele situaţii pot fi considerate drept o protecţie a creditului pentru prima pierdere de către cumpărătorul creanţelor sau de către beneficiarul garanţiei reale sau al garanţiei parţiale, în conformitate cu capitolul 5 secţiunea 3 subsecţiunile 2 și 3. Vânzătorul care oferă reducerea de preţ de cumpărare rambursabilă și furnizorul unei garanţii reale sau a unei garanţii parţiale tratează respectiva garanţie drept o expunere faţă de o poziţie care suportă prima pierdere în conformitate cu capitolul 5 secţiunea 3 subsecţiunile 2 și 3.

(8) În cazul în care o instituţie oferă protecţia creditului pentru o serie de expuneri supuse condiţiei potrivit căreia al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor declanșează plata, iar acest eveniment de credit conduce la încetarea contractului, ponderile de risc pentru expunerile incluse în coș sunt agregate, mai puţin un număr de n-1 expuneri, unde suma cuantumului pierderilor așteptate înmulţit cu 12,5 și al cuantumului ponderat la risc al expunerii nu depășește valoarea nominală a protecţiei furnizate de instrumentul financiar derivat de credit înmulţită cu 12,5. Cele n-1 expuneri excluse din agregare sunt determinate astfel încât să includă fiecare dintre acele expuneri care generează un cuantum ponderat la risc al expunerii inferior cuantumului ponderat la risc al oricărei expuneri incluse în agregare. O pondere de risc de 1 250 % se aplică poziţiilor din coș pentru care instituţia nu poate determina ponderea de risc în temeiul Abordării IRB.

▼C2

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze modul în care instituţiile ţin cont de factorii menţionaţi la alineatul (5) al doilea paragraf atunci când atribuie ponderi de risc pentru expunerile din finanţări specializate.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 154

Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile de tip retail

(1) Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile de tip retail se calculează după următoarele formule:

$$\textit{Cuantumul ponderat la risc al expunerii} = RW \cdot \textit{valoarea expunerii}$$

unde ponderea de risc (RW) este definită după cum urmează:

(i) dacă PD = 1, adică în cazul expunerilor aflate în stare de nerambursare, RW este;

$$RW = max\{0; 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

unde EL_{BE} este cea mai bună estimare a pierderii așteptate a instituţiei pentru expunerea aflată în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) litera (h);

▼C2

(ii) dacă 0 < PD < 1, de exemplu, pentru orice altă valoare posibilă pentru PD decât valorile prevăzute la punctul (i)

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

unde

N(x) = funcţia de distribuţie cumulativă a unei variabile aleatoare normale standard (care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatoare normal distribuită, cu media zero și varianţa 1, să fie mai mică sau egală cu x);

G (Z) = inversa funcţiei de distribuţie cumulative pentru o variabilă aleatoare normală standard [care exprimă valoarea x astfel încât N(x) = z];

R = coeficientul de corelaţie, definit ca

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

(2) Cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru fiecare expunere faţă de IMM-uri menţionat la articolul 147 alineatul (5) care îndeplinește cerinţele prevăzute la articolele 202 și 217 poate fi calculată în conformitate cu articolul 153 alineatul (3).

(3) Pentru expunerile de tip retail garantate cu bunuri imobile, un coeficient de corelaţie R de 0,15 înlocuiește cifra obţinută cu ajutorul formulei de corelaţie de la alineatul (1).

(4) În cazul expunerilor eligibile de tip retail reînnoibile eligibile, definite la literele (a)-(e), un coeficient de corelaţie R de 0,04 înlocuiește cifra obţinută cu ajutorul formulei de corelaţie de la alineatul (1).

Expunerile se califică drept expuneri eligibile de tip retail reînnoibile dacă întrunesc următoarele condiţii:

(a) expunerile sunt faţă de persoane fizice;

(b) expunerile sunt reînnoibile, negarantate și, în măsura în care creditul nu este utilizat imediat și necondiţionat, sunt revocabile de către instituţie. În acest context, expunerile reînnoibile desemnează acele expuneri în cazul cărora soldurile clienţilor pot fluctua în funcţie de decizia de a împrumuta sau de a rambursa, în limita impusă de instituţie. Angajamentele de finanţare neutilizate se consideră ca revocabile necondiţionat în cazul în care clauzele contractuale permit instituţiei să le revoce integral în conformitate cu normele de protecţie a consumatorului și alte legi conexe;

(c) valoarea maximă a expunerii faţă de o singură persoană în cadrul sub-portofoliului este de 100 000 EUR sau mai puţin;

▼C2

(d) folosirea corelației vizate la prezentul paragraf se limitează la portofoliile care prezintă o volatilitate redusă a ratei pierderilor în raport cu nivelul mediu al ratei pierderilor pentru astfel de expuneri, în special în plajele de valori scăzute ale PD;

(e) tratamentul ca expuneri eligibile de tip retail reînnoibile este în conformitate cu caracteristicile de risc aferente subportofoliului.

Prin derogare de la litera (b), cerința de a fi negarantate nu se aplică în cazul facilităților de credit acoperite cu garanții reale asociate unui cont în care se efectuează plata salariului. În acest caz, sumele recuperate prin intermediul executării garanției reale nu se iau în considerare în estimarea LGD.

Autoritățile competente examinează volatilitatea relativă a ratei pierderilor pentru diferite subportofolii eligibile de tip retail reînnoibile, precum și pentru portofoliul agregat de expuneri eligibile de tip retail reînnoibile și fac schimb de informații cu celelalte state membre în ceea ce privește caracteristicile tipice ale ratei pierderilor respective.

(5) Pentru a fi eligibile pentru tratament de tip retail, creanțele achiziționate respectă cerințele prevăzute la articolul 180, precum și următoarele condiții:

(a) instituția a achiziționat creanțele de la un vânzător terț cu care nu se află în legătură, iar expunerile sale față de debitorul creanțelor nu includ nicio expunere la originea căreia se află, în mod direct sau indirect, instituția însăși;

(b) creanțele achiziționate sunt generate în condiții de favoare între vânzător și debitor. În consecință, creanțele din tranzacții între conturile aceleiași societăți și creanțele care fac obiectul unor operațiuni încrucișate între conturile societăților care vând și cumpără una de la cealaltă nu sunt eligibile;

(c) Instituția cumpărătoare deține o creanță asupra ansamblului veniturilor generate de creanțele achiziționate sau un drept pro-rata asupra veniturilor respective; și

(d) portofoliul de creanțe achiziționate este suficient de diversificat.

▼M5

(6) În cazul creanțelor achiziționate de tip retail, reducerile de preț de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură protecția pentru prima pierdere în cazul pierderilor în caz de nerambursare, al pierderilor din diminuarea valorii creanței sau al pierderilor provenite din ambele situații pot fi considerate drept o protecție a creditului pentru prima pierdere de către cumpărătorul creanțelor sau de către beneficiarul garanției reale sau al garanției parțiale, în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3. Vânzătorul care oferă reducerea de preț de cumpărare rambursabilă și furnizorul garanției reale sau a garanției parțiale tratează respectivele garanții drept o expunere față de o poziție care suportă prima pierdere în conformitate cu capitolul 5 secțiunea 3 subsecțiunile 2 și 3.

▼C2

(7) În cazul portofoliilor hibride de creanțe achiziționate de tip retail, atunci când instituția cumpărătoare nu poate separa expunerile garantate cu un bun imobil și expunerile eligibile de tip retail reînnoibile eligibile de alte expuneri de tip retail, se aplică funcția de ponderare la risc de tip retail care are drept rezultat cele mai ridicate cerințe de capital pentru expunerile respective.

▼C2

Articolul 155

Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile din titluri de capital

(1) Instituţiile determină cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile din titluri de capital, cu excepţia celor deduse în conformitate cu partea a doua sau a celor care primesc o ponderе de risc de 250 % în conformitate cu articolul 48, în funcţie de abordările prevăzute la prezentul articol alineatele (2), (3) și (4). O instituţie poate aplica abordări diferite pentru portofolii de titluri de capital diferite atunci când instituţia însăși folosește abordări diferite în vederea gestionării interne a riscurilor. În cazul în care o instituţie folosește abordări diferite, alegerea metodei PD/LGD sau a abordării bazate pe modele interne trebuie să fie consecventă, inclusiv de-a lungul timpului, să fie coerentă cu abordarea folosită pentru gestionarea internă a riscurilor expunerii din titluri de capital relevante și să nu fie bazată pe considerente de arbitraj de reglementare.

Instituţiile pot să trateze expunerile din titluri de capital faţă de întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare în conformitate cu tratamentul aplicat altor active, altele decât creanţele de natura creditelor.

(2) Pe baza metodei simple de ponderare de risc, cuantumul ponderat la risc al expunerii se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

*Cuantumul ponderat la risc al expunerii = RW * valoarea expunerii*,

Ponderea de risc (RW) = 190 % pentru expunerile din investiţii de tip private equity în cazul portofoliilor suficient de diversificate.

Ponderea de risc (RW) = 290 % pentru expunerile din titluri de capital tranzacţionate la bursă.

Ponderea de risc (RW) = 370 % pentru toate celelalte expuneri din titluri de capital.

Poziţiile scurte de numerar și instrumentele financiare derivate care nu sunt incluse în portofoliul de tranzacţionare pot compensa poziţiile lungi pe aceleași titluri de valoare, cu condiţia ca instrumentele respective să fi fost desemnate explicit ca instrumente de acoperire pentru expuneri specifice din titluri de capital și să funcţioneze ca instrumente de acoperire pe o perioadă de cel puţin un an. Alte poziţii scurte se tratează ca poziţii lungi, atribuind ponderea de risc adecvată valorii absolute a fiecărei poziţii. În contextul poziţiilor cu neconcordanţă de scadenţă, se aplică metoda pentru expunerile faţă de societăţi prevăzută la articolul 162 alineatul (5).

Instituţiile pot recunoaște protecţia nefinanţată a creditului obţinută pentru o expunere din titluri de capital în conformitate cu metodele prevăzute în capitolul 4.

(3) În cazul metodei PD/LGD, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor se calculează după formulele prevăzute la articolul 153 alineatul (1). Dacă instituţiile nu dispun de informaţii suficiente pentru a putea folosi definiţia stării de nerambursare de la articolul 178, ponderilor de risc li se aplică un factor de multiplicare de 1,5.

▼C2

La nivelul fiecărei expuneri, suma dintre cuantumul pierderilor așteptate înmulțit cu 12,5 și cuantumul ponderat la risc al expunerii nu trebuie să depășească valoarea expunerii înmulțită cu 12,5.

Instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului obținută pentru o expunere din titluri de capital în conformitate cu metodele prevăzute în capitolul 4. Procedura se aplică sub rezerva unui nivel al LGD de 90 % pentru expunerea față de furnizorul de protecție. Pentru expunerile sub formă de investiții de tip private equity în cazul portofoliilor suficient de diversificate se poate folosi o valoare a LGD de 65 %. În acest sens, M este de cinci ani.

(4) În cazul abordării bazate pe modele interne, cuantumul ponderat la risc al expunerii este pierderea potențială aferentă expunerilor din titluri de capital ale instituției, calculată cu ajutorul modelelor interne valoare-la-risc (*value-at-risk*), la un interval de încredere unilateral de 99 de centile pentru diferența dintre, pe de o parte, randamentele trimestriale și, pe de altă parte, o rată adecvată fără risc calculată pe o perioadă de eșantionare de lungă durată, înmulțită cu 12,5. Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, la nivelul portofoliului de titluri de capital nu trebuie să fie mai mici decât totalul sumelor dintre următoarele elemente:

(a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor cerute în cazul metodei PD/LGD; și

(b) cuantumurile corespunzătoare ale pierderilor așteptate înmulțite cu 12,5.

Cuantumurile menționate la literele (a) și (b) se calculează pe baza valorilor PD prevăzute la articolul 165 alineatul (1) și a valorilor LGD corespunzătoare prevăzute la articolul 165 alineatul (2).

Instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului obținută pentru o poziție pe titluri de capital.

Articolul 156

Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru alte active decât creanțele de tip credit

Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru alte active, altele decât creanțele de tip credit se calculează după următoarea formulă:

Cuantumul ponderat la risc al expunerii = 100 % · *valoarea expunerii*,

exceptând următoarele:

(a) numerarul aflat în casă și elementele echivalente de numerar, precum și lingourile de aur păstrate în case de valori proprii sau depozitate în custodie, în limita sumelor garantate cu pasive sub formă de lingouri de aur, cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 %;

(b) situațiile în care expunerea este o valoare reziduală a unor active care fac obiectul unui contract de leasing, când cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor se calculează după cum urmează:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{valoarea expunerii}$$

▼C2

unde t reprezintă numărul cel mai mare dintre 1 și cel mai apropiat număr întreg de ani aferenți duratei rămase a contractul de leasing.

Subsecțiunea 3

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de diminuare a valorii creanței aferent creanțelor achiziționate

Articolul 157

Cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de diminuare a valorii creanței aferent creanțelor achiziționate

(1) Instituțiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru riscului de diminuare a valorii creanței aferent creanțelor achiziționate asupra societăților și a celor de tip retail după formula prevăzută la articolul 153 alineatul (1).

(2) Instituțiile determină parametrii de intrare PD și LGD în conformitate cu secțiunea 4.

(3) Instituțiile determină valoarea expunerii în conformitate cu secțiunea 5.

(4) În sensul prezentului articol, valoarea M este de 1 an.

(5) Autoritățile competente exceptează o instituție de la calculul și recunoașterea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de diminuare a valorii creanței a unui tip de expuneri, cauzat de creanțe achiziționate asupra societăților sau de creanțe de tip retail, în cazul în care instituția a demonstrat, spre satisfacția autorității competente, că riscul de diminuare pentru instituția respectivă este neglijabil pentru acest tip de expuneri.

Secțiunea 3

Cuantumurile pierderilor așteptate

Articolul 158

Tratamentul pe tip de expunere

(1) Calculul cuantumurilor pierderilor așteptate se bazează pe aceleași valori de intrare ale probabilității de nerambursare (PD) și pierderii în caz de nerambursare (LGD) și pe aceeași valoare a expunerii pentru fiecare expunere ca cele utilizate pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, în conformitate cu articolul 151.

(2) Cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile securitizate se calculează în conformitate cu capitolul 5.

(3) Cuantumul pierderilor așteptate este zero pentru expunerile încadrate în clasa de expuneri „active, altele decât cele care reprezintă creanțe de tip credit”, menționată la articolul 147 alineatul (2) litera (g).

(4) Cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile sub formă de acțiuni sau de unități ale unui OPC menționat la articolul 152 se calculează în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul articol.

▼C2

(5) Pierderea așteptată (EL) și cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale, precum și pentru expunerile de tip retail se calculează conform următoarelor formule:

*Pierderea așteptată (EL) = PD * LGD*

Cuantumul pierderii așteptate = EL [multiplicat cu] valoarea expunerii.

Pentru expunerile aflate în stare de nerambursare (PD = 100 %), în cazul în care instituțiile utilizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare, pierderea așteptată este EL_{BE}, respectiv cea mai bună estimare a instituției cu privire la pierderea așteptată pentru expunerea aflată în stare de nerambursare, în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) litera (h).

Pentru expunerile tratate în conformitate cu articolul 153 alineatul (3), pierderea așteptată este 0 %.

(6) Pentru expunerile provenind din finanțări specializate, în cazul în care instituțiile utilizează metodele prevăzute la articolul 153 alineatul (5) pentru atribuirea ponderilor de risc, valorile pierderilor așteptate se atribuie în conformitate cu tabelul 2.

Tabelul 2

Scadență reziduală	Categoria 1	Categoria 2	Categoria 3	Categoria 4	Categoria 5
Mai puțin de 2,5 ani	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 ani sau mai mult	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

(7) Cuantumul pierderilor așteptate pentru expunerile provenind din titluri de capital, în cazul în care cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor sunt calculate după metoda simplă de ponderare la risc, se calculează conform următoarei formule:

Cuantumul pierderii așteptate = EL · valoarea expunerii

Valorile EL sunt următoarele:

Pierderea așteptată (EL) = 0,8 % pentru expunerile provenind din investiții de tip private equity din cadrul portofoliilor suficient de diversificate

Pierderea așteptată (EL) = 0,8 % pentru expunerile provenind din titluri de capital tranzacționate la bursă

Pierderea așteptată (EL) = 2,4 % pentru toate celelalte expuneri provenind din titluri de capital.

(8) Pierderile așteptate și cuantumul pierderilor așteptate pentru expunerile provenind din titluri de capital, în cazul în care cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor sunt calculate după metoda bazată pe probabilitatea de nerambursare/pierderea în caz de nerambursare (PD/LGD), se calculează conform următoarelor formule:

Pierderea așteptată (EL) = PD · LGD

Cuantumul pierderii așteptate = EL · valoarea expunerii

▼C2

(9) Cuantumul pierderilor așteptate este zero pentru expunerile provenind din titluri de capital, în cazul în care cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor sunt calculate conform abordării bazate pe modele interne.

▼M8

(9a) Cuantumul pierderilor așteptate pentru un angajament de valoare minimă care îndeplinește toate cerințele stabilite la articolul 132c alineatul (3) este zero.

▼C2

(10) Cuantumul pierderilor așteptate pentru riscul de diminuare a valorii creanței aferente creanțelor achiziționate se calculează conform următoarei formule:

Pierderea așteptată (EL) = PD · LGD
Cuantumul pierderii așteptate = EL · valoarea expunerii

▼M7

Articolul 159

Tratamentul cuantumurilor pierderilor așteptate

Instituțiile deduc cuantumurile pierderilor așteptate calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din ajustările generale și specifice pentru riscul de credit în conformitate cu articolul 110, din ajustările de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 105, precum și din alte reduceri de fonduri proprii aferente expunerilor respective, cu excepția deducerilor efectuate în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (m). Disconturile aferente expunerilor bilanțiere achiziționate atunci când acestea se află în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 166 alineatul (1) se tratează în același fel ca ajustările specifice pentru riscul de credit. Ajustările specifice pentru riscul de credit aferente expunerilor aflate în stare de nerambursare nu se utilizează pentru a acoperi cuantumurile pierderilor așteptate în cazul altor expuneri. Cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile securitizate și ajustările generale și specifice pentru riscul de credit aferente expunerilor respective nu se includ în calculul respectiv.

▼C2

Secțiunea 4

Probabilitatea de nerambursare (PD), pierderile în caz de nerambursare (LGD) și scadența

Subsecțiunea 1

Expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale

Articolul 160

Probabilitatea de nerambursare (PD)

(1) Probabilitatea de nerambursare a unei expuneri față de o societate sau de o instituție trebuie să fie de cel puțin 0,03 %.

(2) În cazul expunerilor provenind din creanțe asupra societăților, achiziționate de către instituție, pentru care aceasta nu poate estima probabilitățile de nerambursare sau pentru care estimările instituției cu privire la probabilitatea de nerambursare nu îndeplinesc cerințele stabilite în secțiunea 6, probabilitățile de nerambursare se determină conform următoarelor metode:

(a) pentru drepturile cu rang prioritar în ceea ce privește creanțele asupra societăților, achiziționate de către instituție, probabilitatea de nerambursare este estimarea instituției cu privire la pierderea așteptată împărțită la pierderea în caz de nerambursare pentru creanțele respective;

▼C2

(b) pentru drepturile subordonate în ceea ce privește creanțele asupra societăților, achiziționate de către instituție, probabilitatea de nerambursare este estimarea instituției cu privire la pierderea așteptată;

(c) o instituție care a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorității competente de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile față de societăți și care poate descompune estimările sale cu privire la pierderea așteptată pentru creanțele asupra societăților, achiziționate de către aceasta, în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră fiabil, poate utiliza estimarea probabilității de nerambursare care rezultă din această descompunere.

(3) În cazul debitorilor aflați în stare de nerambursare, probabilitatea de nerambursare este 100 %.

(4) În calculul probabilității de nerambursare, instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului în conformitate cu dispozițiile de la capitolul 4. Pentru riscul de diminuare a valorii creanței, pe lângă furnizorii de protecție menționați la articolul 201 alineatul (1) litera (g), vânzătorul creanțelor achiziționate este eligibil dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) entitatea corporativă dispune de o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de societăți, prevăzute la capitolul 2;

(b) entitatea corporativă, în cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate conform abordării IRB, nu dispune de o evaluare a creditului efectuată de o ECAI recunoscută și este evaluată intern ca având o probabilitate de nerambursare echivalentă cu cea corespunzătoare evaluărilor creditului efectuate de ECAI și asociate de ABE cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de societăți, prevăzute la capitolul 2.

(5) Instituțiile care utilizează propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului ajustând probabilitățile de nerambursare cu respectarea dispozițiilor de la articolul 161 alineatul (3).

(6) Pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor achiziționate asupra societăților, probabilitatea de nerambursare se stabilește ca fiind egală cu estimarea instituției cu privire la pierderile așteptate pentru riscul de diminuare a valorii creanței. O instituție care a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorității competente de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile față de societăți și care poate descompune estimările sale cu privire la pierderea așteptată pentru riscul de diminuare a valorii creanțelor asupra societăților, achiziționate de către acesta, în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră fiabil, poate utiliza estimarea probabilității de nerambursare care rezultă din această descompunere. În calculul probabilității de nerambursare, instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului în conformitate cu dispozițiile de la capitolul 4. Pentru riscul de diminuare a valorii creanței, pe lângă furnizorii de protecție menționați la articolul 201 alineatul (1) litera (g), vânzătorul creanțelor achiziționate este eligibil dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4).

(7) Prin derogare de la articolul 201 alineatul (1) litera (g), entitățile corporativă care îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (4) sunt eligibile.

▼C2

O instituţie care a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorităţii competente de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor asupra societăţilor, achiziţionate de către instituţie, poate recunoaşte protecţia nefinanţată a creditului ajustând probabilităţile de nerambursare cu respectarea dispoziţiilor de la articolul 161 alineatul (3).

Articolul 161

Pierderea în caz de nerambursare (LGD)

(1) Instituţiile trebuie să utilizeze următoarele valori ale pierderilor în caz de nerambursare:

(a) expuneri cu rang prioritar care nu beneficiază de garanţii reale eligibile: 45 %;

(b) expuneri subordonate care nu beneficiază de garanţii reale eligibile: 75 %;

(c) în calculul pierderii în caz de nerambursare, instituţiile pot recunoaște protecţia finanţată sau nefinanţată a creditului în conformitate cu capitolul 4;

(d) obligaţiunilor garantate eligibile pentru tratamentul stabilit la articolul 129 alineatele (4) și (5) li se poate atribui o valoare a pierderii în caz de nerambursare de 11,25 %;

(e) pentru expunerile aferente creanţelor cu rang prioritar asupra societăţilor, achiziţionate de către instituţie, în cazul în care aceasta nu poate estima probabilităţile de nerambursare sau în care estimările instituţiei cu privire la probabilitatea de nerambursare nu îndeplinesc cerinţele stabilite în secţiunea 6: 45 %;

(f) pentru expunerile aferente creanţelor subordonate asupra societăţilor, achiziţionate de către instituţie, în cazul în care aceasta nu poate estima probabilităţile de nerambursare sau în care estimările instituţiei cu privire la probabilitatea de nerambursare nu îndeplinesc cerinţele stabilite în secţiunea 6: 100 %;

(g) pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor asupra societăţilor, achiziţionate de către instituţie: 75 %.

(2) Pentru riscul de diminuare a valorii creanţei și riscul de nerambursare, în cazul în care o instituţie a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorităţii competente de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile faţă de societăţi și poate descompune estimările sale cu privire la pierderea aşteptată pentru creanţele asupra societăţilor, achiziţionate de instituţie, în probabilităţi de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră fiabil, se poate utiliza estimarea pierderii în caz de nerambursare pentru creanţele asupra societăţilor, achiziţionate de instituţie.

(3) În cazul în care o instituţie a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorităţii competente de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile faţă de societăţi, instituţii, administraţii centrale și bănci centrale, se poate recunoaște protecţia nefinanţată a creditului ajustând probabilitatea de nerambursare sau pierderea în caz de nerambursare cu respectarea cerinţelor prevăzute în secţiunea 6 și cu aprobarea autorităţilor competente. O instituţie nu poate atribui expunerilor garantate o valoare ajustată a probabilităţii de nerambursare sau a pierderii în caz de nerambursare, astfel încât ponderea de risc ajustată să devină mai mică decât cea a unei expuneri directe, comparabile, faţă de garant.

▼C2

(4) Pentru întreprinderile menţionate la articolul 153 alineatul (3), pierderea în caz de nerambursare pentru o expunere directă, comparabilă, faţă de furnizorul de protecţie este pierderea în caz de nerambursare aferentă fie unei tranzacţii negarantate cu garantul, fie unei tranzacţii negarantate cu debitorul, după cum dovezile disponibile și structura garanţiei arată că, în cazul în care atât garantul, cât și debitorul s-ar afla în stare de nerambursare pe parcursul duratei de viaţă a tranzacţiei garantate, suma recuperată ar depinde de situaţia financiară a garantului sau, respectiv, a debitorului.

Articolul 162

Scadenţa

(1) Instituţiile care nu au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie pentru expunerile faţă de societăţi, instituţii sau administraţii centrale și bănci centrale atribuie expunerilor provenind din tranzacţii de răscumpărare sau din operaţiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut o valoare a scadenţei (M) de 0,5 ani și tuturor celorlalte expuneri o valoare a scadenţei de 2,5 ani.

În mod alternativ, ca parte a aprobării menţionate la articolul 143, autorităţile competente decid dacă instituţia trebuie să utilizeze scadenţa (M) pentru fiecare expunere, astfel cum se prevede la alineatul (2).

(2) Instituţiile care au primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorităţii competente de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie pentru expunerile faţă de societăţi, instituţii sau administraţii centrale și bănci centrale calculează scadenţa pentru fiecare expunere, astfel cum se prevede la literele (a)-(e) de la prezentul alineat și respectând dispoziţiile de la alineatele (3)-(5) de la prezentul articol. Scadenţa nu depășește cinci ani, cu excepţia cazurilor specificate la articolul 384 alineatul (1), în care se utilizează scadenţa astfel cum este precizată la acel alineat:

(a) pentru un instrument care face obiectul unei eșalonări a fluxurilor de numerar, scadenţa (M) se calculează conform următoarei formule:

$$M = max\left\{1,\ min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

unde CF_t reprezintă fluxurile de numerar (principal, dobânzi și comisioane) pe care debitorul trebuie să le plătească conform contractului în perioada t;

(b) pentru instrumentele financiare derivate care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, scadenţa este media ponderată a scadenţelor rămase ale expunerilor și trebuie să fie de cel puţin 1 an. Pentru ponderarea scadenţelor, se utilizează cuantumul noţional al fiecărei expuneri;

▼C2

(c) pentru expunerile provenind din instrumente financiare derivate enumerate în anexa II, acoperite integral sau aproape integral cu garanţii reale, și pentru expunerile provenind din tranzacţii de creditare în marjă acoperite integral sau aproape integral cu garanţii reale, care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, scadenţa este media ponderată a scadenţelor rămase ale tranzacţiilor și trebuie să fie de cel puţin 10 zile;

(d) pentru tranzacţiile de răscumpărare sau pentru operaţiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, scadenţa este media ponderată a scadenţelor rămase ale tranzacţiilor și trebuie să fie de cel puţin 5 zile. Pentru ponderarea scadenţelor, se utilizează cuantumul noţional al fiecărei tranzacţii;

(e) pentru o instituţie care a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorităţii competente de a utiliza propriile estimări ale probabilităţii de nerambursare pentru creanţele achiziţionate asupra societăţilor, în cazul sumelor trase, scadenţa este egală cu scadenţa medie ponderată a expunerilor provenind din creanţele achiziţionate și trebuie să fie de cel puţin 90 de zile. Aceeași valoare a scadenţei se aplică și sumelor neutilizate din cadrul unei facilităţi de cumpărare ferme, cu condiţia ca facilitatea de cumpărare să prevadă angajamente efective, situaţii în care se declanșează rambursarea anticipată sau alte elemente care să protejeze instituţia cumpărătoare împotriva unei deteriorări viitoare semnificative a calităţii creanţelor pe care este obligată să le cumpere până la scadenţa facilităţii. În lipsa unor astfel de protecţii efective, pentru sumele neutilizate, scadenţa se calculează ca suma dintre cea mai îndelungată scadenţă a unei creanţe potenţiale conform contractului de cumpărare și scadenţa reziduală a facilităţii de cumpărare și trebuie să fie de cel puţin 90 de zile;

(f) pentru orice alte instrumente decât cele menţionate în prezentul alineat, sau în cazul în care o instituţie nu este în măsură să calculeze scadenţa astfel cum se prevede la litera (a), scadenţa este scadenţa reziduală maximă (în ani) pe care o poate avea la dispoziţie debitorul pentru a-și îndeplini integral obligaţiile contractuale și trebuie să fie de cel puţin 1 an;

(g) în cazul instituţiilor care determină valorile expunerilor utilizând metoda modelelor interne prevăzută în capitolul 6 secţiunea 6, pentru expunerile cărora li se aplică metoda respectivă și care sunt incluse într-un set de compensare în care scadenţa celui mai îndelungat contract este mai mare de un an, scadenţa se calculează conform următoarei formule:

$$M = \min\left\{\frac{\sum_k Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

în care:

S_{t_k} = o variabilă de tip „dummy” a cărei valoare pentru perioada viitoare t_k este egală cu 0, dacă $t_k > 1$ an, și cu 1, dacă $t_k \leq 1$

EE_{t_k} = expunerea așteptată pentru perioada viitoare t_k;

▼C2

$Effective\ EE_{t_k}$ = expunerea așteptată efectivă pentru perioada viitoare t_k;

df_{t_k} = factorul de actualizare fără risc pentru perioada de timp viitoare t_k;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

(h) o instituţie care folosește un model intern pentru a calcula o ajustare unilaterală a evaluării creditului (CVA) poate utiliza ca valoare a scadenţei, cu aprobarea autorităţilor competente, durata efectivă a creditului estimată prin modelul intern.

Sub rezerva dispoziţiilor de la alineatul (2), pentru seturile de compensare în care toate contractele au o scadenţă iniţială mai mică de 1 an, se aplică formula de la litera (a);

(i) în cazul instituţiilor care determină valorile expunerilor utilizând metoda modelelor interne prevăzută în capitolul 6 secţiunea 6 și care au aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul specific asociat poziţiilor din titluri de datorie tranzacţionate, în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 5, scadenţa se stabilește la 1 în formula prevăzută la articolul 153 alineatul (1), cu condiţia ca instituţia să poată demonstra autorităţilor competente că modelul său intern pentru riscul specific asociat poziţiilor din titluri de datorie tranzacţionate prevăzut la articolul 383 cuprinde efectele migraţiei ratingurilor;

(j) în sensul articolului 153 alineatul (3), scadenţa este durata efectivă a protecţiei creditului, dar nu poate fi mai mică de 1 an.

(3) Dacă documentaţia prevede ajustări zilnice ale marjei și reevaluări zilnice și include clauze care permit lichidarea sau compensarea rapidă a garanţiilor reale în caz de nerambursare sau de imposibilitate de refacere a marjei, scadenţa este de cel puţin o zi pentru:

(a) instrumentele financiare derivate enumerate în anexa II, acoperite integral sau aproape integral cu garanţii reale;

(b) tranzacţiile de creditare în marjă acoperite integral sau aproape integral cu garanţii reale;

(c) tranzacţiile de răscumpărare, operaţiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut.

În plus, pentru expuneri pe termen scurt eligibile care nu fac parte din finanţarea curentă a debitorului de către instituţie, scadenţa este de cel puţin o zi. Expunerile pe termen scurt eligibile includ următoarele:

▼M9

(a) expuneri faţă de instituţii sau firme de investiţii provenind din decontarea obligaţiilor în monedă străină;

▼C2

(b) operaţiuni de finanţare a comerţului pe termen scurt cu autolichidare cu privire la schimbul de bunuri sau servicii cu scadenţă reziduală de până la un an potrivit articolului 4 alineatul (1) punctul 80;

(c) expuneri provenind din decontarea achiziţionărilor și vânzărilor de titluri în cadrul perioadei de livrare obișnuite de două zile lucrătoare;

(d) expuneri provenind din decontarea plăţilor în numerar prin transfer electronic și din decontarea operațiunilor de plată electronică și a serviciilor preplătite, inclusiv din descoperitul de cont rezultat din tranzacţii nereușite, care nu depășesc un număr de zile lucrătoare redus, fix și convenit.

(4) Pentru expunerile faţă de societăţi cu sediul în Uniune și cu vânzări consolidate și active consolidate mai mici de 500 milioane EUR, instituţiile pot decide, în locul aplicării alineatului (2), să stabilească în mod sistematic scadenţa astfel cum se prevede la alineatul (1). Instituţiile pot înlocui activele totale de 500 milioane EUR cu active totale de 1 000 milioane EUR în cazul societăţilor care deţin și închiriază în mod nespeculativ, în principal, bunuri imobile locative.

(5) Neconcordanţele scadenţei se tratează astfel cum se prevede la capitolul 4.

Subsecţiunea 2

Expunerile de tip retail

Articolul 163

Probabilitatea de nerambursare (PD)

(1) Probabilitatea de nerambursare a unei expuneri este de cel puţin 0,03 %.

(2) Probabilitatea de nerambursare în cazul debitorilor sau, atunci când se utilizează o abordare bazată pe tranzacţii, probabilitatea de nerambursare a expunerilor aflate în stare de nerambursare este de 100 %.

(3) În cazul riscului de diminuare a valorii creanţei aferent creanţelor achiziţionate, probabilitatea de nerambursare este egală cu estimările pierderii așteptate pentru riscul de diminuare a valorii creanţei. Dacă o instituţie poate descompune propriile estimări ale pierderii așteptate pentru riscul de diminuare a valorii creanţei aferent creanţelor achiziţionate în probabilităţi de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, într-un mod pe care autorităţile competente îl consideră fiabil, se poate utiliza estimarea probabilităţii de nerambursare.

(4) Protecţia nefinanţată a creditului poate fi recunoscută ajustând probabilităţile de nerambursare cu respectarea dispoziţiilor de la articolul 164 alineatul (2). Pentru riscul de diminuare a valorii creanţei, pe lângă furnizorii de protecţie menţionaţi la articolul 201 alineatul (1) litera (g), vânzătorul creanţelor achiziţionate este eligibil dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 160 alineatul (4).

▼M8

Articolul 164

Pierderea în caz de nerambursare (LGD)

(1) Instituţiile furnizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare, cu respectarea cerinţelor prevăzute la secţiunea 6 din prezentul capitol și cu aprobarea autorităţilor competente, acordată în conformitate cu articolul 143. Pentru riscul de diminuare a valorii creanţei aferent creanţelor achiziţionate, se utilizează o valoare a pierderii în caz de nerambursare de 75 %. Dacă o instituţie poate descompune, în mod fiabil, estimările sale cu privire la pierderea așteptată pentru riscul de diminuare a valorii creanţei aferent creanţelor achiziţionate în probabilităţi de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, instituţia poate utiliza propria estimare a pierderii în caz de nerambursare.

(2) Protecţia nefinanţată a creditului poate fi recunoscută ca eligibilă, fie pentru o expunere individuală, fie pentru o grupă de expuneri, ajustând estimarea probabilităţii de nerambursare sau a pierderii în caz de nerambursare, cu respectarea cerinţelor prevăzute la articolul 183 alineatele (1), (2) și (3) și cu aprobarea autorităţilor competente. O instituţie nu poate atribui expunerilor garantate o valoare ajustată a probabilităţii de nerambursare sau a pierderii în caz de nerambursare, astfel încât ponderea de risc ajustată să devină mai mică decât cea a unei expuneri directe, comparabile, faţă de garant.

(3) În sensul articolului 154 alineatul (2), pierderea în caz de nerambursare pentru o expunere directă, comparabilă, faţă de furnizorul de protecţie, menţionată la articolul 153 alineatul (3), este pierderea în caz de nerambursare aferentă fie unei tranzacţii negarantate cu garantul, fie unei tranzacţii negarantate cu debitorul, după cum dovezile disponibile și structura garanţiei personale arată că, în cazul în care atât garantul, cât și debitorul s-ar afla în stare de nerambursare pe parcursul duratei de viaţă a tranzacţiei garantate, suma recuperată ar depinde de situaţia financiară a garantului sau, respectiv, a debitorului.

(4) Pierderea în caz de nerambursare medie ponderată pentru toate expunerile de tip retail garantate cu bunuri imobile locative și care nu beneficiază de garanţii din partea administraţiilor centrale nu este mai mică de 10 %.

Pierderea în caz de nerambursare medie ponderată pentru toate expunerile de tip retail garantate cu bunuri imobile comerciale și care nu beneficiază de garanţii din partea administraţiilor centrale nu este mai mică de 15 %.

(5) Statele membre desemnează o autoritate pentru a fi responsabilă cu aplicarea alineatului (6). Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este autoritatea competentă, ea se asigură că organismele și autorităţile naţionale relevante care au un mandat macroprudenţial sunt informate în mod corespunzător cu privire la intenţia autorităţii competente de a utiliza dispoziţiile prezentului articol și sunt implicate în mod adecvat în evaluarea preocupărilor legate de stabilitatea financiară din statul său membru, în conformitate cu alineatul (6).

▼M8

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este diferită de autoritatea competentă, statul membru adoptă dispoziţiile necesare pentru a asigura în mod adecvat coordonarea și schimbul de informaţii între autoritatea competentă și autoritatea desemnată în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului articol. În special, se impune autorităţilor să coopereze îndeaproape și să partajeze toate informaţiile care pot fi necesare pentru exercitarea adecvată a obligaţiilor impuse autorităţii desemnate în temeiul prezentului articol. Această cooperare are drept scop evitarea oricărei forme de acţiune redundantă sau inconsecventă între autoritatea competentă și autoritatea desemnată, precum și asigurarea faptului că interacţiunea cu alte măsuri, în special cu măsurile luate în temeiul articolului 458 din prezentul regulament și al articolului 133 din Directiva 2013/36/UE, este luată în considerare în mod corespunzător.

(6) Pe baza datelor colectate în temeiul articolului 430a și a oricăror alţi indicatori relevanţi și ţinând seama de perspectivele de evoluţie a pieţelor de bunuri imobile, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol evaluează periodic, cel puţin o dată pe an, dacă valorile minime ale pierderilor în caz de nerambursare prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol sunt adecvate pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau comerciale situate în una sau mai multe părţi ale teritoriului statului membru al autorităţii relevante.

În cazul în care, pe baza evaluării menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) concluzionează că valorile minime ale pierderilor în caz de nerambursare menţionate la alineatul (4) nu sunt adecvate, precum și în cazul în care consideră că valorile necorespunzătoare ale pierderilor în caz de nerambursare ar putea avea efecte negative asupra stabilităţii financiare actuale sau viitoare în statul său membru, aceasta poate stabili valori minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare pentru expunerile respective situate în una sau mai multe părţi ale teritoriului statului membru al autorităţii relevante. Aceste valori minime mai mari pot fi aplicate, de asemenea, la nivelul unuia sau mai multor segmente imobiliare ale expunerilor respective.

Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) înștiinţează ABE și CERS înainte de a lua decizia menţionată la prezentul alineat. În termen de o lună de la primirea notificării respective, ABE și CERS prezintă avizul lor statului membru în cauză. ABE și CERS publică aceste valori ale pierderilor în caz de nerambursare.

(7) În cazul în care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) stabilește valori minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare în temeiul alineatului (6), instituţiile dispun de o perioadă de tranziţie de șase luni pentru aplicarea acestora.

(8) ABE, în strânsă cooperare cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica condiţiile de care ţine seama autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) atunci când evaluează caracterul adecvat al valorilor pierderilor în caz de nerambursare ca parte a evaluării menţionate la alineatul (6).

▼M8

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) CERS poate formula, prin intermediul unor recomandări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 și în strânsă cooperare cu ABE, orientări pentru autoritățile desemnate în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, cu privire la următoarele:

(a) factorii care ar putea „avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare”, menționați la alineatul (6); și

(b) valorile indicative de referință de care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) trebuie să țină seama atunci când stabilește valorile minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare.

(10) Instituțiile dintr-un stat membru aplică valorile minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare, stabilite de autoritățile dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (6), pentru toate expunerile lor corespunzătoare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau a bunurilor imobile comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru respectiv.

▼C2

Subsecțiunea 3

Expuneri provenind din titluri de capital care fac obiectul metodei bazate pe probabilitatea de nerambursare/pierderea în caz de nerambursare

Articolul 165

Expuneri provenind din titluri de capital care fac obiectul metodei bazate pe probabilitatea de nerambursare/pierderea în caz de nerambursare

(1) Probabilitățile de nerambursare se determină conform metodelor utilizate pentru expunerile față de societăți.

Se aplică următoarele valori minime ale probabilității de nerambursare:

(a) 0,09 % pentru expuneri din titluri de capital tranzacționate la bursă, în cazul în care investiția se înscrie în cadrul unei relații pe termen lung cu clientul;

(b) 0,09 % pentru expuneri din titluri de capital netranzacționate la bursă, în cazul în care randamentul investiției se bazează pe fluxuri de numerar regulate și periodice, care nu provin din câștiguri de capital;

▼C2

(c) 0,40 % pentru expuneri din titluri de capital tranzacţionate la bursă, inclusiv pentru alte poziţii scurte prevăzute la articolul 155 alineatul (2);

(d) 1,25 % pentru toate celelalte expuneri din titluri de capital, inclusiv pentru alte poziţii scurte prevăzute la articolul 155 alineatul (2).

(2) Expunerilor din investiţii de tip private equity din cadrul portofoliilor suficient de diversificate li se poate atribui o valoare a pierderii în caz de nerambursare de 65 %. Tuturor celorlalte expuneri de acest tip li se atribuie o valoare a pierderii în caz de nerambursare de 90 %.

(3) Scadenţa atribuită tuturor expunerilor este de cinci ani.

Secţiunea 5

Valoarea expunerii

Articolul 166

Expuneri faţă de societăţi, instituţii, administraţii centrale și bănci centrale și expuneri de tip retail

(1) Cu excepţia cazului în care se specifică altfel, valoarea expunerii pentru expunerile bilanţiere este valoarea contabilă măsurată fără a ţine seama de ajustările pentru riscul de credit efectuate.

Această regulă se aplică și activelor achiziţionate la un preţ diferit de suma datorată.

Pentru activele achiziţionate, diferenţa dintre suma datorată și valoarea contabilă rezultată după aplicarea ajustărilor specifice pentru riscul de credit, care a fost înregistrată în bilanţul instituţiilor la achiziţionarea activului, este denumită discount dacă suma datorată este mai mare, respectiv, primă dacă suma datorată este mai mică.

(2) În cazul în care instituţiile utilizează acorduri-cadru de compensare pentru tranzacţiile de răscumpărare sau pentru operaţiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, valoarea expunerii se calculează în conformitate cu capitolul 4 sau 6.

(3) La calculul valorii expunerii pentru compensarea bilanţieră a creditelor și depozitelor, instituţiile aplică metodele prevăzute în capitolul 4.

(4) Valoarea expunerii pentru operaţiunile de leasing este valoarea actualizată a plăţilor minime de leasing. Plăţile minime de leasing sunt plăţile pe care locatarul este obligat sau poate fi obligat să le efectueze pe perioada contractului de leasing, precum și orice opţiune de cumpărare avantajoasă (bargain option) (a cărei probabilitate de exercitare este certă într-o măsură rezonabilă). Dacă o parte, alta decât locatarul, poate fi obligată să efectueze o plată legată de valoarea reziduală a activului care face obiectul contractului de leasing și dacă această obligaţie de plată îndeplinește setul de condiţii prevăzut la articolul 201 cu privire la eligibilitatea furnizorilor de protecţie, precum și cerinţele de recunoaștere a altor tipuri de garanţii, prevăzute la articolul 213, obligaţia de plată poate fi recunoscută ca protecţie nefinanţată a creditului în conformitate cu capitolul 4.

▼C2

(5) În cazul oricărui contract menţionat în anexa II, valoarea expunerii se determină utilizând metodele prevăzute în capitolul 6 și nu ia în considerare ajustările pentru riscul de credit efectuate.

(6) Pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru creanţele achiziţionate, valoarea expunerii este valoarea stabilită în conformitate cu alineatul (1), mai puţin cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor, anterior aplicării tehnicilor de diminuare a riscului de credit.

(7) În cazul unei expuneri sub formă de titluri sau mărfuri vândute, gajate sau date cu împrumut în cadrul tranzacţiilor de răscumpărare, sau al operaţiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, al tranzacţiilor cu termen lung de decontare și al tranzacţiilor de creditare în marjă, valoarea expunerii este valoarea titlurilor sau a mărfurilor, determinată în conformitate cu articolul 24. Dacă se utilizează metoda extinsă a garanţiilor financiare (Financial Collateral Comprehensive Method) prevăzută la articolul 223, valoarea expunerii se majorează cu ajustarea de volatilitate corespunzătoare unor astfel de titluri sau mărfuri, astfel cum prevede articolul respectiv. În cazul tranzacţiilor de răscumpărare, al operaţiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, al tranzacţiilor cu termen lung de decontare și al tranzacţiilor de creditare în marjă, valoarea expunerii se poate determina fie în conformitate cu capitolul 6, fie în conformitate cu articolul 220 alineatul (2).

(8) Valoarea expunerii pentru următoarele elemente se calculează înmulţind suma angajată ferm dar neutilizată, cu un factor de conversie. Instituţiile utilizează următorii factori de conversie, în conformitate cu articolul 151 alineatul (8), pentru expuneri faţă de societăţi, instituţii, administraţii centrale și bănci centrale:

(a) în cazul liniilor de credit care sunt revocabile necondiţionat, în orice moment și fără aviz prealabil, de către instituţie sau care prevăd efectiv revocarea automată ca urmare a deteriorării bonităţii financiare a debitorului, se aplică un factor de conversie de 0 %. Pentru a putea aplica un factor de conversie de 0 %, instituţiile trebuie să monitorizeze activ situaţia financiară a debitorului, iar sistemele de control intern ale acestora trebuie să permită detectarea imediată a oricărei deteriorări a calităţii creditului debitorului. Liniile de credit neutilizate pot fi considerate ca fiind revocabile necondiţionat dacă termenii contractuali permit instituţiei revocarea acestora în măsura maximă permisă de legislaţia privind protecţia consumatorului și de legislaţia conexă;

(b) în cazul scrisorilor de credit pe termen scurt provenind din circulaţia bunurilor, se aplică un factor de conversie de 20 %, atât pentru instituţia emitentă, cât și pentru cea care face confirmarea;

(c) în cazul angajamentelor de cumpărare neutilizate pentru creanţe achiziţionate reînnoibile, care sunt revocabile necondiţionat, sau care prevăd efectiv revocarea automată, în orice moment și fără aviz prealabil, de către instituţie, se aplică un factor de conversie de 0 %. Pentru a putea aplica un factor de conversie de 0 %, instituţiile trebuie să monitorizeze activ situaţia financiară a debitorului, iar sistemele de control intern ale acestora trebuie să permită detectarea imediată a oricărei deteriorări a calităţii creditului debitorului.

▼C2

(d) în cazul altor linii de credit, al facilităţilor de emisiune de efecte (*Note Issuance Facilities* — NIF) și al facilităţilor reînnoibile de subscriere fermă (*Revolving Underwriting Facilities* — RUF), se aplică un factor de conversie de 75 %.

Instituţiile care îndeplinesc cerinţele pentru utilizarea propriilor estimări ale factorilor de conversie, specificate în secţiunea 6, pot utiliza propriile estimări ale factorilor de conversie pentru diferitele tipuri de produse menţionate la literele (a)-(d), cu aprobarea autorităţilor competente.

(9) În cazul în care un angajament se referă la prelungirea unui alt angajament, se utilizează cel mai mic dintre cei doi factori de conversie asociaţi angajamentelor individuale.

(10) Pentru toate elementele extrabilanţiere, altele decât cele menţionate la alineatele (1)-(8), valoarea expunerii este egală cu următoarele procente din valoarea acestora:

(a) 100 % dacă este un element cu risc maxim;

(b) 50 % dacă este un element cu risc mediu;

(c) 20 % dacă este un element cu risc moderat;

(d) 0 % dacă este un element cu risc scăzut.

În sensul prezentului alineat, elementele extrabilanţiere sunt încadrate în categoriile de risc indicate în anexa I.

Articolul 167

Expuneri provenind din titluri de capital

(1) Valoarea expunerii pentru expunerile provenind din titluri de capital este valoarea contabilă rezultată după aplicarea ajustărilor specifice pentru riscul de credit.

(2) Valoarea expunerii pentru expunerile extrabilanţiere provenind din titluri de capital este valoarea nominală a acestora rezultată după deducerea ajustărilor specifice pentru riscul de credit corespunzătoare expunerii respective.

Articolul 168

Active, altele decât cele de tip credit

Valoarea expunerii pentru active, altele decât obligaţiile din credit, este valoarea contabilă rezultată după aplicarea ajustărilor specifice pentru riscul de credit.

Secţiunea 6

Cerinţe pentru utilizarea abordării IRB

Subsecţiunea 1

Sisteme de rating

Articolul 169

Principii generale

(1) În cazul în care o instituţie utilizează mai multe sisteme de rating, raţionamentul pe baza căruia un debitor sau o tranzacţie sunt alocaţi unui anumit sistem de rating trebuie formalizat și aplicat astfel încât să reflecte în mod adecvat nivelul de risc.

▼C2

(2) Criteriile și procesele de alocare trebuie revizuite periodic pentru a se stabili dacă sunt în continuare adecvate portofoliului curent și condiţiilor externe.

(3) În cazul în care o instituție utilizează estimări directe ale parametrilor de risc pentru debitori individuali sau expuneri, acestea pot fi considerate ca fiind estimări alocate claselor de pe o scală continuă de rating.

Articolul 170

Structura sistemelor de rating

(1) Structura sistemelor de rating pentru expunerile faţă de societăţi, instituţii și administrații centrale și bănci centrale respectă următoarele cerinţe:

(a) un sistem de rating trebuie să ia în considerare caracteristicile de risc ale debitorului și ale tranzacţiei;

(b) un sistem de rating trebuie să includă o scală de rating a debitorilor care să reflecte exclusiv cuantificarea riscului de nerambursare asociat debitorilor. Scala de rating a debitorilor trebuie să aibă minimum 7 clase pentru debitorii care nu se află în stare de nerambursare și o clasă pentru debitorii care se află în stare de nerambursare;

(c) instituţia trebuie să formalizeze relaţia dintre clasele de rating ale debitorilor din punctul de vedere al nivelului riscului de nerambursare pe care îl implică fiecare clasă de rating și al criteriilor utilizate pentru a distinge nivelul respectiv al riscului de nerambursare;

(d) instituţiile care deţin portofolii concentrate pe un anumit segment de piaţă și într-un anumit interval al riscului de nerambursare trebuie să dispună de un număr suficient de clase de rating în cadrul intervalului respectiv pentru a evita concentrarea excesivă a debitorilor într-o anumită clasă de rating. Concentrările semnificative dintr-o singură clasă de rating trebuie justificate prin dovezi empirice convingătoare din care să rezulte că respectiva clasă de rating a debitorilor acoperă un interval rezonabil de îngust al PD și că riscul de nerambursare aferent tuturor debitorilor din această clasă de rating se încadrează în intervalul respectiv;

(e) pentru a i se permite de către autoritatea competentă să folosească propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare în vederea determinării cerinţelor de fonduri proprii, un sistem de rating trebuie să includă o scală de rating a tranzacţiilor distinctă, care să reflecte exclusiv caracteristicile asociate pierderii în caz de nerambursare ale tranzacţiilor. Definiţia clasei de rating a tranzacţiilor trebuie să includă atât descrierea modului de încadrare a expunerilor în clasa respectivă, cât și a criteriilor utilizate pentru a distinge nivelul de risc aferent fiecărei clase de rating;

(f) concentrările semnificative dintr-o singură clasă de rating a tranzacţiilor trebuie justificate prin dovezi empirice convingătoare din care să rezulte că respectiva clasă de rating a tranzacţiilor acoperă un interval rezonabil de îngust al pierderilor în caz de nerambursare și că riscul aferent tuturor expunerilor din această clasă de rating se încadrează în intervalul respectiv.

(2) Instituţiile care utilizează metodele stabilite la articolul 153 alineatul (5) pentru atribuirea ponderilor de risc în cazul expunerilor provenind din finanţări specializate sunt exceptate de la obligaţia de a

▼C2

avea o scală de rating a debitorilor care să reflecte exclusiv cuantificarea riscului de nerambursare asociat debitorilor pentru aceste expuneri. Instituţiile respective trebuie să dispună, pentru aceste expuneri, de cel puţin 4 clase de rating pentru debitorii care nu se află în stare de nerambursare și de cel puţin o clasă pentru debitorii care se află în stare de nerambursare.

(3) Structura sistemelor de rating pentru expunerile de tip retail respectă următoarele cerinţe:

(a) sistemele de rating trebuie să reflecte riscul, atât cel asociat debitorului, cât și cel asociat tranzacţiei, și să includă toate caracteristicile relevante ale debitorilor și ale tranzacţiilor.

(b) nivelul de diferenţiere a riscului trebuie să asigure faptul că numărul de expuneri încadrate într-o clasă de rating dată sau într-o grupă de risc dată este suficient de mare pentru a permite cuantificarea și validarea adecvată a caracteristicilor pierderilor la nivelul clasei de rating sau al grupei de risc. Distribuţia expunerilor și a debitorilor în clase de rating sau grupe de risc se efectuează astfel încât să se evite concentrările excesive.

(c) procesul de încadrare a expunerilor în clase de rating sau grupe de risc trebuie să permită diferenţierea adecvată a riscului, gruparea expunerilor suficient de omogene și estimarea precisă și coerentă a caracteristicilor pierderilor la nivel de clasă de rating sau grupă de risc. În cazul creanţelor achiziţionate, gruparea trebuie să reflecte practicile de subscriere ale vânzătorului și eterogenitatea clienţilor săi;

(4) La încadrarea expunerilor în clase de risc sau grupe de risc, instituţiile trebuie să ia în considerare următorii factori de risc:

(a) caracteristicile de risc ale debitorului;

(b) caracteristicile de risc ale tranzacţiei, inclusiv tipul de produs sau de garanţie reală, sau ambele. Instituţiile acordă în mod explicit atenţie cazurilor în care mai multe expuneri beneficiază de aceeași garanţie reală;

(c) incidentele de neplată, cu excepţia cazului în care o instituţie demonstrează autorităţii competente într-un mod pe care aceasta îl consideră satisfăcător că incidentele de neplată nu constituie un factor de risc semnificativ pentru expunere.

Articolul 171

Încadrarea în clase de rating sau grupe de risc

(1) O instituţie trebuie să utilizeze definiţii, procese și criterii specifice pentru a încadra expunerile în clase de rating sau grupe de risc în cadrul unui sistem de rating, care să respecte următoarele cerinţe:

(a) definiţiile și criteriile corespunzătoare claselor de rating sau grupelor de risc trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite persoanelor responsabile cu acordarea ratingurilor să încadreze în mod consecvent debitorii sau tranzacţiile care prezintă un risc similar în aceeași clasă de rating sau grupă de risc. Această consecvenţă trebuie menţinută indiferent de linia de activitate, de departament sau de localizarea geografică;

(b) documentaţia aferentă procesului de rating trebuie să permită terţilor să înţeleagă și să reproducă încadrarea expunerilor în clase de rating sau grupe de risc, precum și să evalueze adecvarea încadrării într-o anumită clasă de rating sau grupă de risc;

▼C2

(c) de asemenea, criteriile trebuie să respecte normele interne de creditare ale instituției și politicile sale privind tratamentul aplicat debitorilor și tranzacțiilor în dificultate.

(2) La încadrarea debitorilor și tranzacțiilor în clase de rating sau grupe de risc, o instituție trebuie să ia în considerare toate informațiile relevante. Informațiile trebuie să fie actuale și să permită instituției să previzioneze performanța viitoare a expunerii. O instituție trebuie să fie cu atât mai prudentă la încadrarea expunerilor în clase de rating sau grupe de risc de debitori și tranzacții, cu cât dispune de mai puține informații. Dacă utilizează un rating extern ca factor principal în alocarea unui rating intern, instituția trebuie să se asigure că ia în considerare și alte informații relevante.

Articolul 172

Încadrarea expunerilor

(1) În ceea ce privește expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale și în ceea ce privește expunerile din titluri de capital în cazul cărora o instituție folosește metoda PD/LGD prevăzută la articolul 155 alineatul (3), încadrarea acestora se efectuează în conformitate cu următoarele criterii:

(a) fiecare debitor trebuie încadrat într-o clasă de rating a debitorilor, ca parte a procesului de aprobare a creditelor;

(b) în cazul expunerilor pentru care o instituție a primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorității competente de a utiliza propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie, fiecare expunere este încadrată, de asemenea, într-o clasă de rating al tranzacției, ca parte a procesului de aprobare a creditelor;

(c) instituțiile care utilizează metodele prevăzute la articolul 153 alineatul (5) pentru atribuirea ponderilor de risc în cazul expunerilor provenind din finanțări specializate, încadrează fiecare dintre aceste expuneri într-o clasă de rating, în conformitate cu articolul 170 alineatul (2);

(d) fiecare entitate juridică distinctă față de care instituția înregistrează expuneri trebuie evaluată separat. O instituție trebuie să dispună de politici adecvate privind tratamentul clienților care sunt debitori individuali și al grupurilor de clienți aflați în legătură;

(e) expunerile distincte față de același debitor trebuie încadrate în aceeași clasă de rating al debitorului, indiferent de diferențele existente în natura fiecărei tranzacții specifice. Cu toate acestea, expunerile distincte pot conduce la încadrarea aceluiași debitor în mai multe clase de rating, în următoarele cazuri:

(i) există un risc de transfer aferent unei țări, după cum expunerile sunt denominate în moneda locală sau într-o monedă străină;

(ii) tratamentul garanțiilor asociate unei expuneri poate consta în ajustarea unui rating atribuit debitorului;

▼C2

(iii) legislația privind protecția consumatorilor sau secretul bancar, sau orice alte reglementări interzic schimbul de informații cu privire la clienți.

(2) În cazul expunerilor de tip retail, fiecare expunere trebuie încadrată într-o clasă de rating sau într-o grupă de risc, ca parte a procesului de aprobare a creditelor.

(3) În ceea ce privește încadrarea într-o clasă de rating sau într-o grupă de risc, instituțiile trebuie să formalizeze situațiile în care raționamentul profesional poate prima asupra datelor de intrare sau de ieșire din procesul de încadrare, precum și informațiile privind personalul responsabil cu aprobarea priorității raționamentului uman. Instituțiile trebuie să formalizeze aceste modificări și să consemneze în scris personalul responsabil în acest sens. Instituțiile trebuie să analizeze performanța expunerilor ale căror încadrări au fost modificate. Această analiză include o evaluare a performanței expunerilor ale căror ratinguri au fost modificate de către o anumită persoană, care preia responsabilitatea întregului personalul responsabil.

Articolul 173

Integritatea procesului de încadrare

(1) În ceea ce privește expunerile față de societăți, instituții și administrații centrale și bănci centrale și în ceea ce privește expunerile din titluri de capital în cazul cărora o instituție folosește metoda PD/LGD prevăzută la articolul 155 alineatul (3), procesul de încadrare trebuie să îndeplinească următoarele cerințe de integritate:

(a) Încadrările și revizuirile periodice ale acestora se efectuează sau se aprobă de către o parte independentă, care nu obține în mod direct beneficii în urma deciziei de acordare a creditului.

(b) Instituțiile reexaminează încadrările cel puțin anual și ajustează încadrarea în cazul în care rezultatul reexaminării nu justifică continuarea încadrării actuale. Debitorii care prezintă un risc ridicat și expunerile cu probleme trebuie să facă obiectul unor revizuiri mai frecvente. Dacă noi informații semnificative privind un debitor sau o expunere devin disponibile, instituțiile efectuează o nouă încadrare.

(c) O instituție trebuie să dispună de un proces eficient de obținere și actualizare a informațiilor relevante referitoare la caracteristicile debitorilor care afectează probabilitățile de nerambursare și la caracteristicile tranzacțiilor care afectează pierderile în caz de nerambursare sau factorii de conversie.

(2) În cazul expunerilor de tip retail, o instituție trebuie să reexamineze cel puțin anual încadrările debitorilor și ale tranzacțiilor și să ajusteze încadrarea în cazul în care rezultatul reexaminării nu justifică continuarea încadrării actuale, sau să reexamineze caracteristicile pierderilor și situația incidentelor de neplată pentru fiecare grupă de risc identificată, după caz. O instituție trebuie, de asemenea, să revizuiască cel puțin anual, pe baza unui eșantion reprezentativ, situația expunerilor individuale din fiecare grupă de risc, ca mijloc de a se asigura că expunerile sunt în continuare corect încadrate și să ajusteze încadrarea în cazul în care rezultatul reexaminării nu justifică continuarea încadrării actuale.

▼C2

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru metodologiile aplicate de autorităţile competente pentru a verifica integritatea procesului de încadrare și pentru evaluarea regulată și independentă a riscurilor.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 174

Utilizarea modelelor

Dacă o instituţie utilizează modele statistice și alte metode automate pentru a încadra expunerile în clase de rating sau grupe de risc de debitori sau de tranzacţii, următoarele cerinţe trebuie să fie îndeplinite:

(a) modelul trebuie să aibă o bună putere de previzionare, iar utilizarea sa nu trebuie să denatureze cerinţele de capital. Variabilele de intrare trebuie să constituie o bază rezonabilă și eficientă pentru previziunile rezultate. Modelul nu trebuie să producă abateri semnificative ale rezultatelor;

(b) instituţia trebuie să dispună de un proces de verificare a datelor de intrare ale modelului, care să includă o evaluare a acurateţei, exhaustivităţii și adecvării acestor date;

(c) datele utilizate pentru a crea modelul trebuie să fie reprezentative pentru populaţia de debitori sau de expuneri curente a instituţiei;

(d) instituţia trebuie să dispună de un ciclu periodic de validare a modelului, care să includă monitorizarea performanţei și a stabilităţii, revizuirea specificaţiilor și compararea datelor de ieșire cu rezultatele efective;

(e) instituţia trebuie să utilizeze raţionamentul profesional și supravegherea umană în completarea modelului statistic, pentru a revizui încadrările efectuate pe baza modelului și a se asigura că modelul este utilizat în mod adecvat. Procedurile de revizuire trebuie să urmărească identificarea și limitarea erorilor asociate unor deficienţe ale modelului. Raţionamentele profesionale trebuie să ţină seama de toate informaţiile relevante pe care modelul nu le ia în considerare. Instituţia trebuie să formalizeze modul în care trebuie îmbinate raţionamentul profesional și rezultatele modelului.

Articolul 175

Documentaţia sistemelor de rating

(1) Instituţiile formalizează detaliile conceptuale și operaţionale ale sistemelor lor de rating. Documentaţia trebuie să ateste îndeplinirea cerinţelor stabilite în prezenta secţiune și să trateze subiecte incluzând diferenţierea portofoliilor, criteriile de rating, responsabilităţile părţilor care acordă ratinguri debitorilor și expunerilor, frecvenţa revizuirii încadrărilor și supravegherea procesului de rating de către organul de conducere.

▼C2

(2) Instituţia formalizează motivele și analiza pe care se bazează alegerea criteriilor de rating. Instituţia formalizează toate modificările majore aduse procesului de rating al riscului, documentaţia respectivă permiţând identificarea modificărilor aduse procesului de rating al riscului în urma ultimei revizuiri efectuate de autorităţile competente. Este formalizat, de asemenea, modul în care se organizează alocarea pe clase de rating și grupe de risc, inclusiv procesul de acordare a ratingurilor și structura controlului intern.

(3) Instituţiile formalizează definiţiile specifice ale stării de nerambursare și pierderii, pe care le utilizează intern, și asigură coerenţa acestora cu definiţiile prevăzute de prezentul regulament.

(4) În cazul în care utilizează modele statistice în procesul de rating, instituţia formalizează metodologiile aferente acestora. Documentaţia trebuie:

(a) să descrie detaliat teoria, ipotezele și baza matematică și empirică utilizate pentru a atribui estimări claselor de rating, debitorilor individuali, expunerilor sau grupelor de risc, precum și sursa sau sursele de date utilizate pentru a estima modelul;

(b) să stabilească un proces statistic riguros de validare a modelului, care să includă teste de performanţă „în afara orizontului de timp” (*out-of-time*) și „în afara eșantionului” (*out-of-sample*);

(c) să precizeze orice circumstanţe în care modelul nu funcţionează eficient.

(5) În cazul în care o instituţie a obţinut un sistem de rating, sau un model utilizat în cadrul unui sistem de rating, de la un furnizor terţ, iar furnizorul refuză sau restricţionează accesul instituţiei la informaţiile referitoare la metodologia sistemului de rating sau a modelului respectiv, sau la datele de bază utilizate pentru elaborarea metodologiei sau a modelului respectiv, invocând drepturi de proprietate asupra acestor informaţii, instituţia în cauză trebuie să demonstreze autorităţii competente, într-un mod pe care aceasta îl consideră satisfăcător, că sunt îndeplinite cerinţele prevăzute de prezentul articol.

Articolul 176

Păstrarea datelor

(1) Instituţiile colectează și păstrează date cu privire la diverse aspecte ale ratingurilor lor interne, astfel cum se prevede în partea a opta.

(2) În cazul expunerilor faţă de societăţi, instituţii si administraţii centrale și bănci centrale și în cazul expunerilor din titluri de capital pentru care o instituţie folosește metoda PD/LGD prevăzută la articolul 155 alineatul (3), instituţiile colectează și păstrează:

(a) istoricul complet al ratingurilor acordate debitorilor și garanţilor recunoscuţi;

(b) datele la care s-au acordat ratingurile;

▼C2

(c) metodologia și datele principale utilizate pentru determinarea ratingurilor;

(d) identitatea persoanei responsabile cu acordarea ratingurilor;

(e) identitatea debitorilor aflați în stare de nerambursare și expunerile aflate în stare de nerambursare;

(f) data și circumstanţele apariţiei stărilor de nerambursare;

(g) datele privind probabilităţile de nerambursare și ratele de nerambursare efective asociate claselor de rating și datele privind migraţia ratingurilor.

(3) Instituţiile care nu utilizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie colectează și păstrează date privind comparaţia dintre pierderile în caz de nerambursare efective și valorile stabilite la articolul 161 alineatul (1) și comparaţia dintre factorii de conversie efectivi și valorile stabilite la articolul 166 alineatul (8).

(4) Instituţiile care utilizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie colectează și păstrează:

(a) istoricul complet al datelor privind ratingurile acordate tranzacţiilor și estimarea pierderii în caz de nerambursare și a factorului de conversie, asociate fiecărei scale de rating;

(b) datele la care s-au acordat ratingurile și s-au efectuat estimările;

(c) metodologia și datele principale utilizate pentru determinarea ratingurilor acordate tranzacţiilor și pentru obţinerea estimării pierderii în caz de nerambursare și a factorului de conversie;

(d) identitatea persoanei care a acordat ratingul tranzacţiei și a persoanei care a furnizat estimarea pierderii în caz de nerambursare și a factorului de conversie;

(e) datele privind pierderile în caz de nerambursare estimate și efective și factorii de conversie estimaţi și efectivi, asociaţi fiecărei expuneri aflate în stare de nerambursare;

(f) datele privind pierderea în caz de nerambursare pentru o expunere, înainte și după evaluarea efectelor unei garanţii sau ale unui instrumentului financiar derivat de credit, în cazul instituţiilor care ţin seama, la calculul pierderii în caz de nerambursare, de efectele de diminuare a riscului de credit aferente garanţiilor sau instrumentelor financiare derivate de credit.

(g) datele privind componentele pierderii pentru fiecare expunere aflată în stare de nerambursare.

▼C2

(5) În cazul expunerilor de tip retail, instituţiile colectează și păstrează:

(a) datele utilizate în procesul de încadrare a expunerilor în clase de rating sau grupe de risc;

(b) datele privind estimările probabilităţilor de nerambursare, ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie asociaţi claselor de rating sau grupelor de expuneri;

(c) identitatea debitorilor aflaţi în stare de nerambursare și expunerile aflate în stare de nerambursare;

(d) în cazul expunerilor aflate în stare de nerambursare, datele privind clasele de rating sau grupele de risc în care a fost încadrată expunerea în cursul anului anterior înregistrării stării de nerambursare, precum și pierderea efectivă în caz de nerambursare și factorul de conversie efectiv;

(e) datele privind ratele pierderilor pentru expunerile eligibile de tip retail reînnoibile.

Articolul 177

Simulările de criză (stress tests) utilizate la evaluarea adecvării capitalului

(1) O instituţie trebuie să dispună de procese de simulare de criză riguroase, pe care să le utilizeze la evaluarea adecvării capitalului său. Simularea de criză identifică evenimentele posibile sau modificările viitoare ale condiţiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra expunerilor la riscul de credit ale unei instituţii și evaluează capacitatea acesteia de a face faţă modificărilor respective.

(2) O instituţie trebuie să efectueze cu regularitate o simulare de criză pentru riscul de credit pentru a evalua efectul anumitor condiţii specifice asupra cerinţelor sale totale de capital pentru riscul de credit. Simularea de criză este aleasă de către instituţie, și face obiectul procesului de supraveghere. Simularea de criză utilizată trebuie să fie semnificativă și să ia în considerare efectele unor scenarii de recesiune gravă, dar plauzibilă. Instituţia trebuie să evalueze migraţia ratingurilor sale în scenariile simulării de criză. Portofoliile testate în simularea de criză trebuie să conţină marea majoritate a expunerilor instituţiei.

(3) Instituţiile care utilizează tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3) trebuie să ia în considerare în cadrul simulării de criză impactul unei deteriorări a calităţii creditului furnizorilor de protecţie, în special impactul furnizorilor de protecţie care nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate.

Subsecţiunea 2

Cuantificarea riscului

Articolul 178

Debitorul aflat în stare de nerambursare

(1) Se consideră că un debitor se află în stare de nerambursare atunci când are loc cel puţin una dintre următoarele situaţii:

▼C2

(a) instituţia consideră că, în lipsa recurgerii la măsuri precum executarea garanţei, este improbabil ca debitorul să-și achite în întregime obligaţiile din credite faţă de instituţie, de întreprinderea-mamă sau de oricare din filialele acesteia;

▼M7

(b) întârzierea la plată a debitorului a depășit 90 de zile pentru oricare din obligaţiile semnificative din credite faţă de instituţie, de întreprinderea-mamă sau de oricare din filialele acesteia. Autorităţile competente pot înlocui termenul de 90 de zile cu 180 de zile pentru expunerile garantate cu bunuri imobile locative sau cu bunuri imobile comerciale aparţinând unor IMM-uri din clasa expunerilor de tip retail, precum și pentru expunerile faţă de entităţi din sectorul public. Termenul de 180 de zile nu se aplică în sensul articolului 36 alineatul (1) litera (m) sau al articolului 127.

▼C2

În cazul expunerilor de tip retail, instituţiile pot aplica definiţia stării de nerambursare prevăzută la literele (a) și (b) de la primul paragraf mai degrabă la nivelul facilităţilor de credit individuale decât referitor la obligaţiile totale ale debitorului.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b) se aplică următoarele:

(a) în cazul tragerilor pe descoperit de cont, întârzierea la plată începe să curgă de la data la care debitorul a depășit o limită autorizată, a fost anunţat că limita este inferioară soldului curent sau a tras credit fără autorizaţie, cuantumul acestuia fiind semnificativ;

(b) în sensul literei (a), o limită autorizată înseamnă orice limită de credit pe care instituţia o stabilește și o comunică debitorului;

(c) în cazul cardurilor de credit, zilele restante la plată curg de la data scadenţei plăţii minime;

(d) importanţa unei obligaţii din credite restante este evaluată în raport cu un prag stabilit de autorităţile competente. Acest prag reflectă un nivel de risc pe care autorităţile competente îl consideră rezonabil;

(e) instituţiile trebuie să aibă politici formalizate în ceea ce privește numărarea zilelor restante, în special în ceea ce privește modificarea scadenţelor tranzacţiilor și acordarea de prelungiri, modificări sau amânări, reînnoiri și compensarea conturilor existente. Aceste politici trebuie să fie aplicate consecvent în timp și trebuie să fie conforme cu gestionarea internă a riscurilor și cu procesele decizionale ale instituţiei.

(3) În sensul alineatului (1) litera (a), elementele care trebuie considerate indicii ale improbabilităţii de plată includ următoarele:

(a) instituţia încetează să mai contabilizeze dobânda aferentă obligaţiei din credite;

(b) instituţia recunoaște o ajustare specifică pentru riscul de credit, rezultată în urma perceperii unei deteriorări semnificative a calităţii creditului, ulterioară momentului în care instituţia s-a expus la risc;

▼C2

(c) instituţia vinde obligaţia din credite înregistrând o pierdere economică semnificativă;

(d) instituţia consimte să restructureze obligaţia din credite în regim de urgenţă, în cazul în care acest lucru poate conduce la reducerea obligaţiei financiare, ca urmare a anulării sau a amânării la plată a unei părţi semnificative a principalului, a dobânzii sau, dacă este cazul, a comisioanelor. În cazul expunerilor din titluri de capital evaluate conform metodei bazate pe probabilitatea de nerambursare/pierderea în caz de nerambursare, aceasta include restructurarea în regim de urgenţă a însuși titlului de capital.

(e) instituţia a introdus o cerere prin care solicită deschiderea procedurii de faliment împotriva debitorului sau aplicarea unei măsuri similare pentru o obligaţie din credite a debitorului faţă de instituţie, de întreprinderea-mamă sau de oricare din filialele acesteia;

(f) debitorul a solicitat deschiderea procedurii de faliment sau face obiectul acesteia sau al unei protecţii similare, în cazul în care acest lucru ar conduce la evitarea sau amânarea plăţii unei obligaţii din credite faţă de instituţie, de întreprinderea-mamă sau de oricare din filialele acesteia.

(4) Instituţiile care utilizează date externe care nu sunt prin ele însele coerente cu definiţia stării de nerambursare prevăzută la alineatul (1), trebuie să efectueze ajustările adecvate pentru a obţine o echivalenţă substanţială cu definiţia stării de nerambursare.

(5) Dacă instituţia consideră că o expunere clasificată anterior ca fiind aflată în stare de nerambursare nu mai prezintă niciuna din caracteristicile care declanșează starea de nerambursare, aceasta clasifică debitorul sau tranzacţia astfel cum ar proceda în cazul unei expuneri care nu se află în stare de nerambursare. Dacă definiţia stării de nerambursare devine ulterior aplicabilă, instituţia consideră că a intervenit o altă stare de nerambursare.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice condiţiile în conformitate cu care o autoritate competentă trebuie să stabilească pragul menţionat la alineatul (2) litera (d).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) ABE emite ghiduri cu privire la aplicarea prezentului articol. Respectivele ghiduri se adoptă în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 179

Cerinţe generale privind estimarea

(1) La cuantificarea parametrilor de risc care trebuie asociaţi claselor de rating sau grupelor de risc, instituţiile aplică următoarele cerinţe:

▼C2

(a) estimările proprii ale unei instituţii cu privire la parametrii de risc: probabilitatea de nerambursare, pierderea în caz de nerambursare, factorul de conversie și pierderea așteptată trebuie să ia în considerare toate datele, informaţiile și metodele relevante. Estimările se obţin utilizând experienţa istorică și dovezile empirice și nu se bazează numai pe considerente derivate din raţionamentul profesional. Estimările trebuie să fie plauzibile și intuitive și să se bazeze pe principalii factori care determină evoluţia parametrilor de risc respectivi. Estimările unei instituţii trebuie să fie cu atât mai prudente, cu cât aceasta dispune de mai puţine date.

(b) o instituţie trebuie să fie în măsură să furnizeze un istoric, în funcţie de factorii pe care îi consideră determinanţi pentru evoluţia parametrilor de risc, al experienţei sale în materie de pierderi, exprimat prin frecvenţa stărilor de nerambursare, pierderea în caz de nerambursare, factorul de conversie sau pierdere, în cazul în care se utilizează estimări ale pierderii așteptate. Estimările instituţiei trebuie să fie reprezentative pentru experienţa pe termen lung;

(c) orice modificări ale practicilor de creditare sau ale procesului de recuperare a sumelor datorate, intervenite în perioadele de observare menţionate la articolul 180 alineatul (1) litera (h) și alineatul (2) litera (e), la articolul 181 alineatul (1) litera (j) și alineatul (2) și la articolul 182 alineatele (2) și (3), trebuie să fie luate în considerare. Estimările unei instituţii trebuie să ţină seama de implicaţiile progresului tehnologic și ale noilor date, sau ale altor informaţii, pe măsură ce acestea devin disponibile. Instituţiile trebuie să-și revizuiască estimările cel puţin anual și atunci când apar noi informaţii;

(d) populaţia de expuneri reprezentată în datele utilizate pentru estimare, normele de creditare utilizate la momentul generării datelor și alte caracteristici relevante trebuie să fie comparabile cu cele ale expunerilor și ale normelor instituţiei. Condiţiile economice sau de piaţă pe care se bazează datele trebuie să fie relevante pentru condiţiile curente și pentru evoluţia previzibilă a acestora. Numărul de expuneri incluse în eșantion și perioada la care se referă datele utilizate pentru cuantificare trebuie să fie suficiente pentru a oferi instituţiei asigurarea acurateţei și a solidităţii estimărilor sale.

(e) în cazul creanţelor achiziţionate, estimările trebuie să ţină seama de toate informaţiile relevante aflate la dispoziţia instituţiei cumpărătoare cu privire la calitatea creanţelor-suport, inclusiv de datele referitoare la portofolii similare, furnizate de vânzător, de instituţia cumpărătoare sau de surse externe. Instituţia cumpărătoare trebuie să evalueze orice date pe care se bazează și care sunt furnizate de vânzător.

(f) instituţia trebuie să adauge estimărilor sale o marjă de prudenţă, asociată intervalului așteptat al erorilor de estimare. În cazul în care metodele și datele sunt considerate ca fiind mai puţin satisfăcătoare, intervalul așteptat al erorilor este mai mare, iar marja de prudenţă trebuie să fie, de asemenea, mai mare.

În cazul în care instituţiile utilizează pentru calculul ponderilor de risc estimări diferite de cele utilizate pentru scopuri interne, această situaţie trebuie să fie formalizată și să aibă un caracter rezonabil. Dacă instituţiile pot demonstra autorităţilor competente că în ceea ce privește datele colectate înainte de 1 ianuarie 2007 au fost efectuate ajustări adecvate pentru a obţine o echivalenţă substanţială cu definiţia stării de nerambursare prevăzută la articolul 178 sau cu pierderea, autorităţile competente pot permite instituţiilor o anumită flexibilitate în aplicarea standardelor cerute pentru date.

▼C2

(2) În cazul în care o instituţie utilizează date centralizate provenind de la mai multe instituţii, aceasta trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

(a) sistemele și criteriile de rating ale altor instituţii care furnizează date trebuie să fie similare cu ale sale;

(b) datele centralizate trebuie să fie reprezentative pentru portofoliul pentru care se utilizează aceste date;

(c) datele centralizate trebuie să fie utilizate de către instituţie pentru estimările sale în mod consecvent în timp;

(d) instituţia trebuie să păstreze responsabilitatea integrităţii sistemelor sale de rating;

(e) instituţia trebuie să dispună, pe plan intern, de o suficientă comprehensiune a sistemelor sale de rating, inclusiv de capacitatea efectivă de a monitoriza și a audita procesul de rating.

Articolul 180

Cerinţe specifice privind estimarea probabilităţii de nerambursare

(1) La cuantificarea parametrilor de risc care trebuie asociaţi claselor de rating sau grupelor de risc, instituţiile aplică următoarele cerinţe specifice privind estimarea probabilităţii de nerambursare în cazul expunerilor faţă de societăţi, instituţii și administraţii centrale și bănci centrale și în cazul expunerilor din titluri de capital pentru care o instituţie folosește metoda PD/LGD prevăzută la articolul 155 alineatul (3):

(a) instituţiile estimează probabilităţile de nerambursare pe clase de rating ale debitorilor, utilizând mediile pe termen lung ale ratelor de nerambursare anuale. Estimările probabilităţii de nerambursare în cazul debitorilor foarte îndatoraţi sau al debitorilor ale căror active sunt predominant active tranzacţionate trebuie să reflecte performanţa activelor-suport în perioade de volatilitate accentuată;

(b) pentru creanţele achiziţionate asupra societăţilor, instituţiile pot estima pierderile așteptate pe clase de rating ale debitorilor, utilizând mediile pe termen lung ale ratelor de nerambursare anuale efective;

(c) dacă o instituţie obţine, pentru creanţele achiziţionate asupra societăţilor, estimările medii pe termen lung ale probabilităţilor de nerambursare și ale pierderilor în caz de nerambursare din estimarea pierderii așteptate, precum și dintr-o estimare adecvată a probabilităţii de nerambursare sau a pierderii în caz de nerambursare, procesul de estimare a pierderilor totale trebuie să îndeplinească cerinţele generale privind estimarea probabilităţii de nerambursare și a pierderii în caz de nerambursare prevăzute în prezenta parte, iar rezultatul trebuie să fie conform cu conceptul de pierdere în caz de nerambursare, prevăzut la articolul 181 alineatul (1) litera (a);

(d) instituţiile utilizează tehnicile de estimare a probabilităţii de nerambursare numai în urma unei analize justificative. Instituţiile trebuie să recunoască importanţa considerentelor derivate din raţionamentul profesional, combinând rezultatele tehnicilor și efectuând ajustări pentru a ţine seama de limitele tehnicilor și ale informaţiilor.

▼C2

(e) în măsura în care o instituţie utilizează, pentru estimarea probabilităţilor de nerambursare, date din experienţa proprie în materie de nerambursare, estimările trebuie să ţină seama de condiţiile sale de acordare a creditelor și de orice diferenţe existente între sistemul de rating care a generat datele și sistemul actual de rating. În cazul în care condiţiile de acordare a creditelor sau sistemele de rating au fost modificate, instituţia trebuie să adauge o marjă de prudenţă mai mare la estimările sale privind probabilitatea de nerambursare;

(f) în măsura în care o instituţie asociază sau pune în corespondenţă clasele interne de rating cu cele ale scalei utilizate de o ECAI sau de organizaţii similare și apoi atribuie claselor sale de rating rata de nerambursare observată la clasele organizaţiilor externe, punerea în corespondenţă trebuie să se bazeze pe comparaţia dintre criteriile interne de rating și criteriile utilizate de organizaţiile externe și dintre ratingurile interne și cele externe acordate debitorilor comuni. Instituţia trebuie să evite orice distorsiuni sau incoerenţe în procesul de punere în corespondenţă sau în datele-suport. Criteriile organizaţiei externe care stau la baza datelor utilizate pentru cuantificare trebuie să ţină seama exclusiv de riscul de nerambursare și să nu reflecte caracteristicile tranzacţiei. Analiza efectuată de instituţie trebuie să includă o comparaţie a definiţiilor utilizate pentru starea de nerambursare, cu respectarea cerinţelor prevăzute la articolul 178. Instituţia trebuie să formalizeze baza utilizată pentru punerea în corespondenţă.

(g) în măsura în care o instituţie utilizează modele statistice de previzionare a stărilor de nerambursare, aceasta poate estima probabilităţile de nerambursare ca medie simplă a estimărilor probabilităţii de nerambursare pentru debitorii individuali dintr-o clasă dată. Utilizarea în acest scop de către instituţie a modelelor de previzionare a probabilităţii de nerambursare trebuie să îndeplinească cerinţele prevăzute la articolul 174;

(h) indiferent dacă o instituţie utilizează surse de date externe, interne sau centralizate sau o combinaţie a acestora pentru estimările sale privind probabilitatea de nerambursare, perioada istorică de observare pentru datele-suport trebuie să fie de cel puţin cinci ani pentru cel puţin o sursă. Dacă perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse, iar datele respective sunt relevante, această perioadă mai lungă este cea care se utilizează. Prezenta literă se aplică și în cazul metodei bazate pe probabilitatea de nerambursare/pierderea în caz de nerambursare, atunci când aceasta este aplicată titlurilor de capital. Cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente, instituţiile care nu au primit, în temeiul articolului 143, aprobarea autorităţii competente de a utiliza propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare sau ale factorilor de conversie pot utiliza, atunci când aplică abordarea bazată pe modele interne de rating, date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită creşte cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă o perioadă de cinci ani.

(2) În cazul expunerilor de tip retail, se aplică următoarele cerinţe:

(a) instituţiile estimează probabilităţile de nerambursare per clasă de rating sau grupă de debitori, utilizând mediile pe termen lung ale ratelor de nerambursare anuale.

(b) estimările probabilităţii de nerambursare pot fi obţinute și pornind de la estimarea pierderilor totale și de la estimările adecvate ale pierderilor în caz de nerambursare;

▼C2

(c) instituţiile trebuie să considere datele interne utilizate pentru încadrarea expunerilor în clase de rating sau grupe de risc ca fiind principala sursă de informaţii pentru estimarea caracteristicilor pierderilor. Instituţiile pot utiliza date externe (inclusiv date centralizate) sau modele statistice pentru cuantificare, cu condiţia să existe ambele legături puternice de mai jos:

(i) între procesul utilizat de instituţie pentru încadrarea expunerilor în clase de rating sau grupe de risc și procesul utilizat de sursa externă de date; și

(ii) între profilul de risc intern al instituţiei și compoziţia datelor externe;

(d) dacă o instituţie obţine estimările medii pe termen lung ale probabilităţii de nerambursare și ale pierderii în caz de nerambursare pentru expunerile de tip retail dintr-o estimare a pierderilor totale și dintr-o estimare adecvată a probabilităţii de nerambursare sau a pierderii în caz de nerambursare, procesul de estimare a pierderilor totale trebuie să îndeplinească cerinţele generale privind estimarea probabilităţii de nerambursare și a pierderii în caz de nerambursare prevăzute în prezenta parte, iar rezultatul trebuie să fie consecvent cu conceptul de pierdere în caz de nerambursare, prevăzut la articolul 181 alineatul (1) litera (a);

(e) indiferent dacă o instituţie utilizează surse de date externe, interne sau centralizate sau o combinaţie a acestora pentru estimările sale privind caracteristicile pierderilor, perioada istorică de observare pentru datele-suport trebuie să fie de cel puţin cinci ani pentru cel puţin o sursă. Dacă perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse, iar datele respective sunt relevante, această perioadă mai lungă este cea care se utilizează. Nu este necesar ca o instituţie să acorde importanţă egală datelor istorice, dacă datele mai recente permit o mai bună previzionare a ratei pierderilor. Cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente, atunci când aplică abordarea bazată pe modele interne de rating, instituţiile pot utiliza date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită crește cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă o perioadă de cinci ani;

(f) instituţiile trebuie să identifice și să analizeze modificările așteptate ale parametrilor de risc de-a lungul duratei de viaţă a expunerilor din credite (efectele maturizării expunerii — *seasoning effects*).

În cazul creanţelor de tip retail achiziţionate, instituţiile pot utiliza date de referinţă externe și interne. Instituţiile trebuie să utilizeze toate sursele relevante de date ca baze de comparaţie.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) condiţiile în conformitate cu care autorităţile competente pot acorda aprobările menţionate la alineatul (1) litera (h) și la alineatul (2) litera (e);

(b) metodologiile în conformitate cu care autorităţile competente evaluează metodologia utilizată de o instituţie pentru a estima probabilitatea de nerambursare în temeiul articolului 143.

▼C2

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 181

Cerințe specifice privind estimările proprii ale pierderii în caz de nerambursare

(1) La cuantificarea parametrilor de risc care trebuie asociați claselor de rating sau grupelor de risc, instituțiile aplică următoarele cerințe specifice privind estimările proprii ale pierderii în caz de nerambursare:

(a) instituțiile estimează pierderile în caz de nerambursare per clasă de rating sau grupă de tranzacții, pe baza pierderilor în caz de nerambursare medii efective per clasă de rating sau grupă de tranzacții, ținând seama de toate stările de nerambursare observate, existente în sursele de date (media ponderată în funcție de numărul stărilor de nerambursare);

(b) instituțiile utilizează estimările pierderii în caz de nerambursare care sunt adecvate unui declin economic, dacă acestea sunt mai prudente decât media pe termen lung. În măsura în care se așteaptă ca un sistem de rating să furnizeze valori efective ale pierderii în caz de nerambursare la un nivel constant per clasă de rating sau grupă de risc în timp, instituțiile trebuie să efectueze ajustări ale estimărilor lor privind parametrii de risc per clasă de rating sau grupă de risc, pentru a limita impactul unui declin economic asupra capitalului.

(c) o instituție trebuie să ia în considerare orice dependență între riscul aferent debitorului și riscul aferent garanției reale sau furnizorului garanției reale. Cazurile în care există un grad semnificativ de dependență trebuie tratate în mod prudent.

(d) la estimarea pierderii în caz de nerambursare, instituția trebuie să trateze cu prudență cazurile în care între obligația-suport și garanția reală există neconcordanță de monede.

(e) în măsura în care estimările pierderii în caz de nerambursare țin seama de existența garanțiilor reale, estimările respective nu trebuie să se bazeze numai pe valoarea de piață estimată a acestor garanții reale. Estimările pierderii în caz de nerambursare trebuie să țină seama de efectul eventualei incapacități a instituțiilor de a obține rapid controlul asupra garanțiilor reale și de a le lichida;

(f) în măsura în care estimările pierderii în caz de nerambursare țin seama de existența garanțiilor reale, instituțiile trebuie să stabilească cerințe interne cu privire la administrarea garanțiilor reale, la securitatea juridică și la gestionarea riscurilor care să fie în general coerente cu cele prevăzute la capitolul 4 secțiunea 3;

(g) în măsura în care o instituție recunoaște garanțiile reale atunci când determină cuantumul expunerii la riscul de credit al contrapărții în conformitate cu capitolul 6 secțiunea 5 sau 6, aceasta nu ia în considerare la estimările pierderii în caz de nerambursare sumele pe care se așteaptă să le recupereze din garanțiile reale;

▼C2

(h) în cazul specific al expunerilor aflate deja în stare de nerambursare, instituţia trebuie să utilizeze suma celor mai bune estimări proprii ale pierderii aşteptate pentru fiecare expunere, având în vedere condiţiile economice curente și situaţia expunerii, precum și estimările proprii privind creșterea ratei de pierderi cauzate de posibile pierderi suplimentare neașteptate în cursul perioadei de recuperare, și anume între data la care s-a înregistrat neplata și lichidarea finală a expunerii;

(i) în măsura în care penalităţile pentru întârzierile la plată neplătite au fost înregistrate în contul de profit și pierdere al instituţiei, acestea se adaugă la valoarea expunerii și a pierderii;

(j) pentru expunerile faţă de societăţi, instituţii si administraţii centrale și bănci centrale, estimările pierderii în caz de nerambursare trebuie să se bazeze pe date acoperind o perioadă de minimum cinci ani, care crește cu câte un an în fiecare an de la aplicare, până când se atinge o perioadă minimă de șapte ani pentru cel puţin o sursă de date. Dacă perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse, iar datele respective sunt relevante, această perioadă mai lungă este cea care se utilizează.

(2) În cazul expunerilor de tip retail, instituţiile pot:

(a) să obţină estimări ale pierderii în caz de nerambursare pornind de la pierderile efective și de la estimările adecvate ale probabilităţilor de nerambursare;

(b) să ţină seama de tragerile viitoare fie la determinarea propriilor factori de conversie, fie la determinarea estimărilor proprii ale pierderii în caz de nerambursare;

(c) să utilizeze date de referinţă externe și interne pentru a estima pierderile în caz de nerambursare pentru creanţele de tip retail achiziţionate.

Pentru expunerile de tip retail, estimările pierderii în caz de nerambursare trebuie să se bazeze pe date care acoperă o perioadă de minimum cinci ani. Nu este necesar ca o instituţie să acorde importanţă egală datelor istorice, dacă datele mai recente permit o mai bună previzionare a ratei pierderilor. Cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente, atunci când aplică abordarea bazată pe modele interne de rating, instituţiile pot utiliza date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită crește cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă o perioadă de cinci ani.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) natura, severitatea și durata declinului economic menţionat la alineatul (1);

(b) condiţiile în conformitate cu care o autoritate competentă poate permite unei instituţii, în temeiul alineatului (2), să utilizeze date relevante care acoperă o perioadă de doi ani, atunci când aplică abordarea IRB.

▼C2

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 182

Cerinţe specifice privind estimările proprii ale factorilor de conversie

(1) La cuantificarea parametrilor de risc care trebuie asociaţi claselor de rating sau grupelor de risc, instituţiile aplică următoarele cerinţe specifice privind estimările proprii ale factorului de conversie:

(a) instituţiile estimează factorii de conversie pe clase de rating sau pe grupe ale tranzacţiilor, pe baza factorilor de conversie medii efectivi pe clasă de rating sau pe grupe ale tranzacţiilor, utilizând media ponderată în funcţie de numărul stărilor de nerambursare, rezultată din toate stările de nerambursare observate, existente în sursele de date;

(b) instituţiile utilizează estimările factorului de conversie care sunt adecvate unui declin economic, dacă acestea sunt mai prudente decât media pe termen lung. În măsura în care se așteaptă ca un sistem de rating să furnizeze valori efective ale factorilor de conversie la un nivel constant pe clasă de rating sau pe grupă de risc în timp, instituţiile trebuie să efectueze ajustări ale estimărilor lor privind parametrii de risc pe clasă de rating sau pe grupă de risc, pentru a limita impactul unui declin economic asupra capitalului;

(c) estimările instituţiei cu privire la factorii de conversie trebuie să ţină seama de posibilitatea ca debitorul să efectueze trageri suplimentare din credite atât până la data declanșării unui eveniment de nerambursare, cât și după această dată. Estimarea factorului de conversie trebuie să includă o marjă mai mare de prudenţă în cazul în care se poate anticipa în mod rezonabil existenţa unei corelaţii pozitive mai puternice între frecvenţa apariţiei stărilor de nerambursare și mărimea factorului de conversie.

(d) în vederea efectuării propriilor estimări ale factorilor de conversie, instituţiile trebuie să ia în considerare propriile politici și strategii specifice adoptate în ceea ce privește monitorizarea conturilor și procesarea plăţilor. Instituţiile trebuie să ia în considerare, de asemenea, propria capacitate și disponibilitate de a împiedica noi trageri în circumstanţe apropiate stării de nerambursare, precum încălcarea angajamentelor contractuale sau alte evenimente asociate stărilor tehnice de nerambursare;

(e) instituţiile trebuie să dispună de sisteme și proceduri adecvate pentru a monitoriza cuantumurile tranzacţiilor, sumele datorate față de liniile de credit angajate și modificările sumelor datorate pe debitor și pe clasă de rating. Instituţia trebuie să poată monitoriza zilnic soldurile;

▼C2

(f) dacă instituţiile utilizează, pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, estimări ale factorilor de conversie diferite de cele utilizate pentru scopuri interne, această situaţie trebuie să fie formalizată și să aibă un caracter rezonabil.

(2) Pentru expunerile faţă de societăţi, instituţii, administraţii centrale și bănci centrale, estimările factorilor de conversie trebuie să se bazeze pe date acoperind o perioadă de minimum cinci ani, care crește cu câte un an în fiecare an de la aplicare, până când se atinge o perioadă minimă de șapte ani pentru cel puţin o sursă de date. Dacă perioada de observare disponibilă este mai lungă pentru oricare dintre surse, iar datele respective sunt relevante, această perioadă mai lungă este cea care se utilizează.

(3) În cazul expunerilor de tip retail, instituţiile pot lua în considerare tragerile viitoare din credite fie la determinarea propriilor factori de conversie, fie la determinarea estimărilor proprii ale pierderii în caz de nerambursare.

Pentru expunerile de tip retail, estimările factorilor de conversie trebuie să se bazeze pe date care acoperă o perioadă de minimum cinci ani. Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), nu este necesar ca o instituţie să acorde importanţă egală datelor istorice dacă datele mai recente permit o mai bună previzionare a tragerilor. Cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente, atunci când aplică abordarea bazată pe modele interne de rating, instituţiile pot utiliza date relevante care acoperă o perioadă de doi ani. Perioada care trebuie acoperită crește cu un an în fiecare an, până când datele relevante acoperă o perioadă de cinci ani.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) natura, severitatea și durata declinului economic menţionat la alineatul (1);

(b) condiţiile în conformitate cu care o autoritate competentă poate permite unei instituţii să utilizeze date relevante care acoperă o perioadă de doi ani, atunci când aplică pentru prima dată abordarea IRB.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standardelor tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 183

Cerinţe privind evaluarea efectului garanţiilor personale și al instrumentelor financiare derivate de credit pentru expunerile faţă de societăţi, instituţii și administraţii centrale și bănci centrale în cazul cărora se utilizează estimările proprii ale pierderii în caz de nerambursare și pentru expunerile de tip retail

(1) În ceea ce privește garanţii eligibili și garanţiile eligibile se aplică următoarele cerinţe:

▼C2

(a) instituţiile trebuie să aibă criterii specificate în mod clar privind tipurile de garanţi pe care îi recunosc în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor;

(b) pentru garanţii recunoscuţi se aplică aceleași reguli prevăzute la articolele 171, 172 și 173 ca și pentru debitori;

(c) garanţia personală trebuie să fie atestată în scris, nu poate fi revocată de către garant, trebuie să fie valabilă până la îndeplinirea totală a obligaţiei (conform sumei și perioadei de valabilitate a garanţiei) și trebuie să fie executorie faţă de garant într-o jurisdicţie în care acesta are active care pot fi executate în urma unei hotărâri judecătorești. Garanţiile condiţionate, care prevăd condiţii conform cărora garantul poate să nu fie obligat să-și îndeplinească obligaţia, pot fi recunoscute numai cu aprobarea autorităţilor competente. Criteriile de încadrare trebuie să ia în considerare în mod adecvat orice eventuală reducere a efectului de diminuare a riscului.

(2) O instituţie trebuie să aibă criterii specificate în mod clar privind ajustarea claselor de rating, a grupelor de risc sau a estimărilor pierderii în caz de nerambursare și, în cazul creanţelor de tip retail și al creanţelor achiziţionate eligibile, a procesului de încadrare a expunerilor în clase de rating sau grupe de risc, pentru a reflecta impactul garanţiilor asupra calculului cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor. Aceste criterii respectă cerinţele prevăzute la articolele 171, 172 și173.

Criteriile trebuie să fie plauzibile și intuitive. Acestea trebuie să ţină seama de capacitatea și disponibilitatea garantului de a-și îndeplini obligaţiile în condiţiile garanţiei, de datele probabile ale oricăror plăţi efectuate de garant, de gradul de corelaţie dintre capacitatea garantului de a-și îndeplini obligaţiile în condiţiile garanţiei și capacitatea de rambursare a debitorului, precum și de nivelul la care se menţine riscul rezidual faţă de debitor.

(3) Cerinţele prevăzute de prezentul articol pentru garanţiile personale se aplică și în cazul instrumentelor financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură. În cazul în care există o neconcordanţă între obligaţia care beneficiază de protecţie și obligaţia de referinţă care face obiectul instrumentului financiar derivat de credit sau între obligaţia care beneficiază de protecţie și obligaţia utilizată pentru a stabili dacă s-a produs un eveniment de credit, se aplică cerinţele prevăzute la articolul 216 alineatul (2). În cazul expunerilor de tip retail și al creanţelor achiziţionate eligibile, prezentul alineat se aplică procesului de încadrare a expunerilor în clase de rating sau în grupe de risc.

Criteriile trebuie să ţină seama de structura plăţilor aferentă instrumentului financiar derivat de credit și să evalueze în mod prudent impactul acesteia asupra nivelului și calendarului recuperărilor. Instituţia trebuie să ia în considerare măsura în care se menţin alte forme de risc rezidual.

(4) Cerinţele prevăzute la alineatele (1) - (3) nu se aplică în cazul garanţiilor furnizate de instituţii, administraţii centrale, bănci centrale și entităţi corporative care îndeplinesc cerinţele prevăzute la articolul 201 alineatul (1) litera (g), dacă instituţia a primit, în temeiul articolelor 148 și 150, aprobarea de a aplica abordarea standardizată pentru expunerile faţă de astfel de entităţi. În acest caz, se aplică cerinţele prevăzute la capitolul 4.

▼C2

(5) În cazul garanţiilor personale pentru expuneri de tip retail, cerinţele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică, de asemenea, încadrării expunerilor în clase de rating sau grupe de risc și estimării probabilităţii de nerambursare.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice condiţiile în conformitate cu care autorităţile competente pot aproba recunoașterea garanţiilor condiţionate.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 184

Cerinţe privind creanţele achiziţionate

(1) La cuantificarea parametrilor de risc care trebuie asociaţi claselor de rating sau grupelor de risc în cazul creanţelor achiziţionate, instituţiile trebuie să asigure îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alineatele (2)-(6).

(2) Structura tranzacţiei trebuie să asigure faptul că, în toate circumstanţele previzibile, instituţia deţine proprietatea și controlul efectiv asupra tuturor încasărilor în numerar provenind din creanţe. În cazul în care debitorul efectuează plăţi direct către un vânzător sau o societate de administrare, instituţia trebuie să verifice în mod regulat dacă plăţile sunt efectuate în totalitate și în conformitate cu termenii contractuali conveniţi. Instituţiile trebuie să dispună de proceduri care să asigure faptul că proprietatea asupra creanţelor și a încasărilor în numerar este protejată împotriva falimentului sau a procedurilor judiciare contencioase care ar putea întârzia semnificativ exercitarea capacităţii instituţiei creditoare de a lichida sau de a ceda creanţele, ori de a păstra controlul asupra încasărilor în numerar.

(3) Instituţia monitorizează atât calitatea creanţelor achiziţionate, cât și situaţia financiară a vânzătorului și a societăţii de administrare. În acest sens, se aplică următoarele:

(a) instituţia trebuie să evalueze corelaţia dintre calitatea creanţelor achiziţionate și situaţia financiară atât a vânzătorului, cât și a societăţii de administrare și să dispună de politici și proceduri interne care asigură o protecţie adecvată împotriva oricăror evenimente neprevăzute, inclusiv atribuirea unui rating intern de risc fiecărui vânzător și fiecărei societăţi de administrare;

(b) instituţia trebuie să dispună de politici și proceduri clare și eficiente pentru determinarea eligibilităţii vânzătorului și a societăţii de administrare. Instituţia sau mandatarul său trebuie să reexamineze periodic vânzătorii și societăţile de administrare, cu scopul de a verifica acurateţea rapoartelor acestora, de a detecta fraudele sau deficienţele operaţionale și de a controla calitatea politicilor de credit ale vânzătorului și calitatea politicilor și procedurilor societăţii de administrare cu privire la colectarea plăţilor. Constatările acestor reexaminări trebuie formalizate;

▼C2

(c) instituţia trebuie să evalueze caracteristicile portofoliilor de creanţe achiziţionate, inclusiv avansurile excedentare, istoricul vânzătorului în ceea ce privește întârzierile la plată, creanţele neperformante și provizioanele pentru creanţe neperformante, condiţiile de plată și eventualele conturi corespondente;

(d) instituţia trebuie să dispună de politici și proceduri eficiente de monitorizare în mod agregat a concentrărilor de risc faţă un singur debitor, atât în cadrul unui portofoliu de creanţe achiziţionate, cât și pentru toate portofoliile de creanţe achiziţionate;

(e) instituţia trebuie să se asigure că primește la timp din partea societăţii de administrare rapoarte privind maturizarea și riscul de diminuare a valorii creanţelor, care sunt suficient de detaliate pentru a asigura respectarea criteriilor de eligibilitate ale instituţiei și a politicilor referitoare la acordarea de avansuri care guvernează creanţele achiziţionate și pentru a constitui un mijloc eficient de monitorizare și de confirmare a condiţiilor de vânzare practicate de vânzător și a diminuării valorii creanţelor.

(4) Instituţia trebuie să dispună de sisteme și proceduri pentru detectarea în stadiu incipient a deteriorării situaţiei financiare a vânzătorului și a calităţii creanţelor achiziţionate, precum și pentru abordarea în mod proactiv a problemelor care apar. În special, instituţia trebuie să dispună de politici, proceduri și sisteme informaţionale clare și eficiente pentru monitorizarea încălcărilor prevederilor contractuale, precum și de politici și proceduri clare și eficiente pentru iniţierea acţiunilor judiciare și pentru administrarea creanţelor achiziţionate problematice.

(5) Instituţia trebuie să dispună de politici și proceduri clare și eficiente care să reglementeze controlul creanţelor achiziţionate, al creditului și al numerarului. În special, politicile interne consemnate în documente trebuie să specifice toate elementele semnificative ale programului de achiziţionare a creanţelor, inclusiv ratele avansurilor, garanţiile reale eligibile, documentaţia necesară, limitele de concentrare și modul în care trebuie tratate încasările în numerar. Aceste elemente trebuie să ia în considerare în mod adecvat toţi factorii relevanţi și semnificativi, inclusiv situaţia financiară a vânzătorului și a societăţii de administrare, concentrările de risc și evoluţia calităţii creanţelor achiziţionate și a portofoliului de clienţi al vânzătorului, iar sistemele interne trebuie să asigure faptul că fondurile sunt avansate numai pe baza garanţiilor reale și a documentaţiei justificative specificate.

(6) Instituţia trebuie să dispună de un proces intern eficient de evaluare a conformităţii cu totalitatea politicilor și a procedurilor interne. Acest proces trebuie să includă audituri periodice ale tuturor fazelor critice ale programului de achiziţionare de creanţe al instituţiei, verificarea separării responsabilităţilor între evaluarea vânzătorului și a societăţii de administrare și evaluarea debitorului și între evaluarea vânzătorului și a societăţii de administrare și auditul la sediul vânzătorului și al societăţii de administrare, precum și evaluări ale operaţiunilor de înregistrare și monitorizare a tranzacţiilor (*back office operations*), cu accent deosebit pe calificări, experienţă, numărul de angajaţi și infrastructura informatică disponibilă.

▼C2

Subsecțiunea 3

Validarea estimărilor interne

Articolul 185

Validarea estimărilor interne

Instituţiile validează estimările lor interne, respectând următoarele cerinţe:

(a) instituţiile trebuie să dispună de sisteme robuste pentru a valida acurateţea și coerenţa sistemelor și proceselor de rating, precum și estimarea tuturor parametrilor de risc relevanţi. Procesul de validare internă trebuie să permită instituţiei să evalueze performanţa sistemelor interne de rating și de estimare a riscului în mod coerent și semnificativ;

(b) instituţiile trebuie să compare cu regularitate ratele de nerambursare efective cu estimările probabilităţilor de nerambursare pentru fiecare clasă de rating și, în cazul în care ratele de nerambursare efective se situează în afara intervalului previzionat pentru clasa respectivă de rating, instituţiile trebuie să analizeze în mod expres motivele acestei abateri. Instituţiile care utilizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie trebuie să efectueze, de asemenea, o analiză similară pentru aceste estimări. Pentru comparaţiile respective trebuie utilizate date istorice care acoperă o perioadă de timp cât mai lungă posibil. Instituţiile trebuie să consemneze metodele și datele utilizate pentru aceste comparaţii. Analiza și consemnarea trebuie actualizate cel puţin anual;

(c) instituţiile trebuie să utilizeze, de asemenea, alte instrumente de validare cantitativă, precum și comparaţii cu surse de date externe relevante. Analiza trebuie să se bazeze pe date adaptate portofoliului, care sunt actualizate cu regularitate și acoperă o perioadă de observare relevantă. Evaluările interne efectuate de instituţii cu privire la performanţa propriilor sisteme de rating trebuie să se bazeze pe o perioadă de timp cât mai lungă posibil;

(d) metodele și datele utilizate pentru validarea cantitativă trebuie să fie coerente în timp. Modificările (privind atât sursele de date, cât și perioadele acoperite) ale metodelor și datelor utilizate pentru estimare și validare trebuie formalizate;

(e) instituţiile trebuie să dispună de standarde interne riguroase pentru cazurile în care abaterile faţă de estimări ale valorilor efective ale probabilităţilor de nerambursare, ale pierderilor în caz de nerambursare, ale factorilor de conversie și ale pierderilor totale, atunci când se utilizează pierderea așteptată, devin suficient de semnificative pentru a pune sub semnul întrebării validitatea estimărilor. Aceste standarde trebuie să ţină seama de ciclurile economice și factori care determină o variaţie sistematică similară ratei de nerambursare. În cazul în care valorile efective continuă să fie mai mari decât valorile așteptate, instituţiile trebuie să revizuiască în sens ascendent estimările, pentru a reflecta rata de nerambursare și pierderile observate.

▼C2

Subsecțiunea 4

Cerințe privind expunerile provenind din titluri de capital în cadrul abordării bazate pe modele interne

Articolul 186

Cerința de fonduri proprii și cuantificarea riscului

La calcularea cerințelor de fonduri proprii, instituțiile trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

(a) estimările pierderilor potențiale trebuie să reziste la evoluțiile nefavorabile ale pieței, relevante pentru profilul de risc pe termen lung al deținerilor specifice ale instituției. Datele utilizate pentru a reprezenta distribuțiile rentabilității titlurilor de capital trebuie să reflecte cea mai lungă perioadă de eșantionare pentru care sunt disponibile date semnificative în ceea ce privește reprezentarea profilului de risc al expunerilor specifice din titluri de capital ale instituției. Datele utilizate trebuie să fie suficiente pentru a putea furniza estimări prudente, credibile din punct de vedere statistic și robuste ale pierderilor, care nu se bazează numai pe considerente subiective sau derivate din raționamentul profesional. Șocul folosit trebuie să furnizeze o estimare prudentă a pierderilor potențiale pe parcursul unui ciclu de piață sau economic pe termen lung, relevant. Instituția trebuie să combine analiza empirică a datelor disponibile cu ajustările bazate pe o varietate de factori, pentru a obține rezultate ale modelului care ating un nivel adecvat de realism și prudență. Pentru elaborarea modelelor de tip „valoare la risc” (VaR) care estimează pierderile trimestriale potențiale, instituțiile pot utiliza date trimestriale sau pot converti datele corespunzătoare unei perioade mai scurte în date trimestriale echivalente, folosind o metodă adecvată din punct de vedere analitic și susținută de dovezi empirice și prin intermediul unui proces și al unei analize bine structurate și formalizate. O astfel de abordare trebuie aplică în mod prudent și coerent în timp. În cazul în care este disponibil numai un volum limitat de date relevante, instituția trebuie să adauge marje de prudență adecvate;

(b) modelele utilizate trebuie să reflecte în mod adecvat toate riscurile semnificative asociate randamentului titlurilor de capital, incluzând atât riscul general de piață cât și riscul specific ale expunerii aferente portofoliului de titluri de capital al instituției la. Modelele interne trebuie să explice în mod adecvat variațiile istorice ale prețurilor, să reflecte atât amploarea concentrărilor potențiale, cât și modificările compoziției acestora și să reziste la condiții de piață nefavorabile. Populația expunerilor la risc reprezentată în datele utilizate pentru estimări trebuie să fie similară în mare măsură sau cel puțin comparabilă cu populația expunerilor din titluri de capital ale instituției;

(c) modelul intern trebuie să fie adecvat profilului de risc și complexității portofoliului de titluri de capital al unei instituții. În cazul în care o instituție are deținere semnificative, ale căror valori au o natură pronunțat neliniară, modelele interne trebuie concepute astfel încât să reflecte în mod adecvat riscurile asociate unor asemenea instrumente;

(d) punerea în corespondență a pozițiilor individuale cu valori aproximative, cu indici de piață și cu factori de risc trebuie să fie plauzibilă, intuitivă și riguroasă din punct de vedere conceptual;

▼C2

(e) instituţiile trebuie să demonstreze cu ajutorul analizelor empirice adecvarea factorilor de risc, inclusiv capacitatea acestora de a acoperi atât riscul general, cât și pe cel specific;

(f) estimările volatilităţii randamentului expunerilor din titluri de capital trebuie să ia în considerare datele, informaţiile și metodele relevante disponibile. Se utilizează date interne care au fost supuse revizuiri independente sau date din surse externe, inclusiv date centralizate, provenind de la mai multe instituţii;

(g) trebuie să existe un program riguros și complet de testare în condiţii de criză.

Articolul 187

Procesul de gestionare a riscurilor și sistemele de control aferente

În ceea ce privește elaborarea și utilizarea modelelor interne pentru determinarea cerinţelor de fonduri proprii, instituţiile stabilesc politici, proceduri și controale care asigură integritatea modelului și a procesului de modelare. Aceste politici, proceduri și controale prevăd următoarele:

(a) integrarea completă a modelului intern în sistemele de organizare și gestiune a informaţiei și în administrarea titlurilor de capital din afara portofoliului de tranzacţionare. Modelele interne trebuie să fie pe deplin integrate în infrastructura de gestionare a riscurilor a instituţiei, dacă acestea sunt utilizate în mod special pentru măsurarea și evaluarea performanţei portofoliului de titluri de capital, inclusiv a performanţei ajustate la risc, pentru alocarea de capital economic expunerilor din titluri de capital și pentru evaluarea adecvării generale a capitalului și a procesului de administrare a activelor;

(b) sisteme de administrare, proceduri și funcţii de control care asigură revizuirea periodică și independentă a tuturor elementelor procesului intern de modelare, inclusiv aprobarea revizuirilor modelului, verificarea datelor de intrare ale modelului și revizuirea rezultatelor modelului, precum verificarea directă a calculelor referitoare la risc. Aceste revizuiri trebuie să evalueze acurateţea, exhaustivitatea și adecvarea datelor de intrare și ale rezultatelor modelului și să se concentreze atât asupra identificării și limitării eventualelor erori asociate deficienţelor cunoscute, cât și asupra identificării deficienţelor necunoscute ale modelului. Revizuirile respective pot fi efectuate de către o unitate internă independentă sau de către o parte terţă independentă;

(c) sisteme și proceduri adecvate de monitorizare a limitelor de investiţie și a expunerilor la risc din titluri de capital;

(d) unităţile responsabile cu conceperea și aplicarea modelului trebuie să fie independente din punct de vedere funcţional de unităţile responsabile cu administrarea investiţiilor individuale;

(e) personalul responsabil cu orice aspect al procesului de modelare trebuie să aibă o calificare adecvată. Conducerea trebuie să aloce funcţiei de modelare suficiente resurse umane calificate și competente.

▼C2

Articolul 188

Validarea și consemnarea

Instituţiile dispune de sisteme robuste de validare a acurateţei și a coerenţei modelelor interne și ale proceselor de modelare. Toate elementele semnificative ale modelelor interne, ale procesului de modelare și ale validării se consemnează.

Validarea și consemnarea modelelor interne și a proceselor de modelare ale instituţiilor respectă următoarele cerinţe:

(a) instituţiile trebuie să utilizeze procesul de validare internă pentru a evalua performanţa modelelor și a proceselor lor interne în mod coerent și semnificativ;

(b) metodele și datele utilizate pentru validarea cantitativă trebuie să fie coerente în timp. Modificările privind metodele utilizate pentru estimare și validare, precum și modificările privind sursele de date și perioadele de timp acoperite, se consemnează;

(c) instituţiile compară cu regularitate randamentele efective ale titlurilor de capital, calculate pe baza câștigurilor și a pierderilor realizate și nerealizate, cu estimările modelelor. Pentru comparaţiile respective se utilizează date istorice care acoperă o perioadă cât mai lungă posibil. Instituţiile consemnează metodele și datele utilizate pentru aceste comparaţii. Analiza și consemnarea se actualizează cel puţin anual;

(d) instituţiile utilizează și alte instrumente de validare cantitativă și comparaţii cu surse de date externe. Analiza se bazează pe date adaptate portofoliului, care sunt actualizate cu regularitate și acoperă o perioadă de observare relevantă. Evaluările interne efectuate de instituţii cu privire la performanţa modelelor lor se bazează pe o perioadă de timp cât mai lungă posibil;

(e) instituţiile dispun de standarde interne riguroase pentru cazurile în care comparaţia randamentelor efective ale titlurilor de capital cu estimările modelelor pune sub semnul întrebării validitatea estimărilor sau a modelelor ca atare. Aceste norme trebuie să ţină seama de ciclurile economice și factorii care determină o variaţie sistematică similară a randamentelor titlurilor de capital. Toate ajustările aduse modelelor interne în urma revizuirilor acestora se consemnează și trebuie să respecte normele instituţiei privind revizuirea modelelor;

(f) modelul intern și procesul de modelare, inclusiv responsabilitatea structurilor implicate în modelare, precum și procesele de aprobare și de revizuire a modelului, se consemnează.

▼C2

Subsecţiunea 5

Cadrul de administrare și supravegherea

Articolul 189

Cadrul de administrare

(1) Toate aspectele semnificative ale proceselor de rating și de estimare se aprobă de către organul de conducere a instituţiei sau de către un comitet desemnat în acest scop și de către conducerea superioară. Aceste părţi trebuie să dovedească o înţelegere la nivel general a sistemelor de rating ale instituţiei și o înţelegere în detaliu a rapoartelor de administrare asociate.

(2) Conducerea superioară trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

(a) să informeze organul de conducere sau un comitet desemnat în acest scop cu privire la modificările semnificative ale politicilor stabilite sau la derogările semnificative de la acestea, care vor avea un impact semnificativ asupra funcţionării sistemelor de rating ale instituţiei;

(b) să dovedească o bună înţelegere a concepţiei și a funcţionării sistemelor de rating;

(c) să asigure permanent funcţionarea corectă a sistemele de rating.

Conducerea superioară trebuie să fie informate cu regularitate de către unităţile de control al riscului de credit cu privire la performanţa procesului de rating, la aspectele care necesită îmbunătăţiri și la stadiul eforturilor de remediere a deficienţelor identificate anterior.

(3) Analiza profilului de risc de credit al instituţiei, bazată pe modele interne de rating, trebuie să constituie o parte esenţială a rapoartelor de administrare prezentate acestor părţi. Raportarea trebuie să includă, cel puţin, profilul de risc pe clasă de rating, migraţia debitorilor între clase de rating, estimarea parametrilor de risc relevanţi aferenţi fiecărei clase de rating, precum și compararea ratelor de nerambursare efective și, în măsura în care se utilizează estimări proprii, a pierderilor în caz de nerambursare efective și a factorilor de conversie efectivi cu previziunile și cu rezultatele simulărilor de criză. Frecvenţa de raportare depinde de importanţa și tipul informaţiilor, precum și de nivelul destinatarului.

Articolul 190

Controlul riscului de credit

(1) Unitatea de control al riscului de credit trebuie să fie independentă faţă de personalul și faţă de funcţiile de conducere responsabile cu iniţierea sau reînnoirea expunerilor și să raporteze direct conducerii superioare. Această unitate este responsabilă cu conceperea sau selectarea, implementarea, supravegherea și funcţionarea sistemelor de rating. Unitatea respectivă elaborează și analizează cu regularitate rapoarte cu privire la rezultatele sistemelor de rating.

▼C2

(2) Responsabilităţile unităţii (unităţilor) de control al riscului de credit sunt:

(a) testarea și monitorizarea claselor de rating și a grupelor de risc;

(b) elaborarea și analizarea rapoartelor de sinteză cu privire la sistemele de rating ale instituţiei;

(c) implementarea procedurilor pentru verificarea aplicării coerente a definiţiilor claselor de risc și grupelor de risc în diferitele departamente și localizări geografice;

(d) revizuirea și consemnarea oricăror modificări aduse procesului de rating, incluzând motivele modificărilor;

(e) revizuirea criteriilor de rating, pentru a stabili dacă acestea își păstrează capacitatea de previzionare a riscurilor. Modificările aduse procesului de rating, criteriilor de rating sau parametrilor de rating individuali trebuie consemnate și păstrate;

(f) participarea activă la conceperea sau selectarea, implementarea și validarea modelelor utilizate în procesul de rating;

(g) monitorizarea și supravegherea modelelor utilizate în procesul de rating;

(h) revizuirea permanentă și modificarea modelelor utilizate în procesul de rating.

(3) Instituţiile care utilizează date centralizate provenind de la mai multe instituţii în conformitate cu articolul 179 alineatul (2) pot externaliza următoarele activităţi:

(a) producerea informaţiilor relevante pentru testarea și monitorizarea claselor de rating și a grupelor de risc;

(b) elaborarea rapoartelor de sinteză cu privire la sistemele de rating ale instituţiei;

(c) producerea informaţiilor relevante pentru revizuirea criteriilor de rating, pentru a evalua dacă acestea își păstrează capacitatea de previzionare a riscului;

(d) consemnarea modificărilor aduse procesului de rating, criteriilor de rating sau parametrilor de rating individuali;

(e) producerea informaţiilor relevante pentru revizuirea permanentă și modificarea modelelor utilizate în procesul de rating.

(4) Instituţiile care aplică alineatul (3) se asigură că autorităţile competente au acces la toate informaţiile relevante provenind de la părţi terţe, care sunt necesare pentru examinarea îndeplinirii cerinţelor, și că acestea pot efectua inspecţii la faţa locului în aceeași măsură în care pot efectua inspecţii în instituţie.

▼C2

Articolul 191

Auditul intern

Auditul intern, sau altă unitate de audit independentă comparabilă, revizuiește, cel puţin anual, sistemele de rating ale instituţiei și funcţionarea acestora, inclusiv funcţia de creditare și estimarea probabilităţilor de nerambursare, a pierderilor în caz de nerambursare, a pierderilor așteptate și a factorilor de conversie. Printre domeniile revizuite se numără și respectarea tuturor cerinţelor aplicabile.

CAPITOLUL 4

Diminuarea riscului de credit

Secţiunea 1

Definiţii și cerinţe generale

Articolul 192

Definiţii

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiţii:

(1) „instituţie creditoare” înseamnă instituţia care deţine expunerea în cauză;

(2) „tranzacţie de creditare garantată” înseamnă orice tranzacţie care dă naștere unei expuneri garantate cu garanţie reală și care nu include nicio prevedere ce conferă instituţiei dreptul de a primi marjă cel puţin zilnic;

(3) „operaţiune ajustată la condiţiile pieţei de capital” înseamnă orice operaţiune care dă naștere unei expuneri garantate cu garanţie reală și care include o prevedere ce conferă instituţiei dreptul de a primi marjă cel puţin zilnic;

(4) „OPC suport” înseamnă un OPC în ale cărui acţiuni sau unităţi a investit un alt OPC.

Articolul 193

Principii privind recunoașterea efectului tehnicilor de diminuare a riscului de credit

(1) Nicio expunere pentru care o instituţie obţine diminuarea riscului de credit nu poate produce un cuantum ponderat la risc al expunerii mai mare sau un cuantum al pierderii așteptate mai mare decât o expunere identică pentru care o instituţie nu are o diminuare a riscului de credit.

(2) În cazul în care cuantumul ponderat la risc al expunerii ia deja în considerare protecţia creditului în temeiul capitolului 2 sau al capitolului 3, după caz, instituţiile nu ţin seama de această protecţie a creditului în calculele efectuate în temeiul prezentului capitol.

(3) În cazul în care sunt respectate dispoziţiile din secţiunile 2 și 3, instituţiile pot modifica calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor potrivit abordării standardizate și calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate potrivit abordării IRB, în conformitate cu dispoziţiile din secţiunile 4, 5 și 6.

▼C2

(4) Numerarul, titlurile sau mărfurile achiziţionate, luate cu împrumut sau primite în cadrul unei tranzacţii de răscumpărare sau al unei operaţiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut se tratează de către instituţii ca garanţii reale.

(5) În cazul în care o instituţie care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate utilizează mai multe forme de diminuare a riscului de credit pentru a acoperi o singură expunere, aceasta trebuie să procedeze după cum urmează:

(a) să împartă expunerea în părţi acoperite de fiecare tip de instrument de diminuare a riscului de credit;

(b) să calculeze separat valoarea ponderată la risc a expunerii pentru fiecare parte obţinută conform literei (a), în conformitate cu dispoziţiile din capitolul 2 și din prezentul capitol.

(6) În cazul în care o instituţie care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate acoperă o singură expunere cu o protecţie a creditului furnizată de un singur furnizor de protecţie și având scadenţe diferite, aceasta trebuie să procedeze după cum urmează:

(a) să împartă expunerea în părţi acoperite de fiecare instrument de diminuare a riscului de credit;

(b) să calculeze separat cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru fiecare parte obţinută conform literei (a), în conformitate cu dispoziţiile din capitolul 2 și din prezentul capitol.

Articolul 194

Principii care guvernează eligibilitatea tehnicilor de diminuare a riscului de credit

(1) Tehnica utilizată pentru protecţia creditului, precum și acţiunile și măsurile adoptate și procedurile și politicile puse în aplicare de instituţia creditoare este de o asemenea manieră încât să genereze mecanisme de protecţie a creditului care să fie eficace din punct de vedere juridic și să aibă caracter executoriu/aplicabile în toate jurisdicţiile relevante.

La cererea autorităţii competente, instituţia creditoare pune la dispoziţie versiunea cea mai recentă a avizului/avizelor juridic(e) independent(e), scris(e) și fundamentat(e), utilizată/utilizate de aceasta pentru a stabili dacă mecanismul sau mecanismele de protecţie a creditului îndeplinește/îndeplinesc condiţiile prevăzute în primul paragraf.

(2) Instituţia creditoare trebuie să ia toate măsurile adecvate pentru a asigura eficacitatea contractului de protecţie a creditului și a administra riscurile asociate acestuia.

(3) Instituţiile pot recunoaște protecţia finanţată a creditului la calcularea efectului diminuării riscului de credit numai dacă activele pe care se bazează protecţia îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

▼C2

(a) sunt incluse în lista activelor eligibile prevăzute la articolele 197 - 200, după caz;

(b) sunt suficient de lichide, iar valoarea lor este suficient de stabilă în timp pentru a asigura un nivel adecvat de certitudine în ceea ce privește protecția creditului realizată, având în vedere abordarea utilizată pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și gradul de recunoaștere permis.

(4) Instituţiile pot recunoaște protecţia finanţată a creditului la calcularea efectului diminuării riscului de credit numai dacă instituţia creditoare are dreptul să lichideze sau să reţină, în timp util, activele din care rezultă protecţia în caz de nerambursare, de insolvenţă sau de faliment al debitorului — sau în cazul altui eveniment de credit prevăzut în documentaţia tranzacţiei — și, dacă este cazul, al depozitarului garanţiei reale. Gradul de corelare între valoarea activelor pe care se bazează protecția și calitatea creditului debitorului nu trebuie să fie prea ridicat.

(5) În cazul protecţiei nefinanţate a creditului, un furnizor de protecţie se califică drept furnizor de protecţie eligibil numai dacă acesta este inclus în lista furnizorilor de protecţie eligibili prevăzuţi la articolul 201 sau 202, după caz.

(6) În cazul protecţiei nefinanţate a creditului, un contract de protecţie se califică drept contract de protecţie eligibil numai dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) este inclus în lista contractelor de protecţie eligibile prevăzute la articolul 203 și la articolul 204 alineatul (1);

(b) este eficace și are caracter executoriu din punct de vedere juridic în jurisdicţiile relevante, astfel încât să asigure un nivel adecvat de certitudine în ceea ce privește protecţia creditului realizată, având în vedere abordarea utilizată pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și gradul de recunoaștere permis.

(c) furnizorul de protecţie îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (5).

(7) Protecţia creditului respectă cerinţele prevăzute în secţiunea 3, după caz.

(8) O instituţie trebuie să poată demonstra autorităţilor competente că dispune de procese adecvate de gestionare a riscurilor pentru a controla riscurile la care poate fi expusă în urma aplicării practicilor de diminuare a riscului de credit.

(9) În pofida aplicării faptului că diminuarea riscului de credit a fost luată în considerare la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate, instituţiile trebuie să continue să efectueze o evaluare completă a riscului de credit în ceea ce privește expunerea-suport și trebuie să poată demonstra autorităţilor competente îndeplinirea acestei cerinţe. În cazul tranzacţiilor de răscumpărare și al operaţiunilor de dare sau luare de titluri ori mărfuri cu împrumut, se consideră, numai în scopul prezentului alineat, că expunerea-suport reprezintă cuantumul net al expunerii.

▼C2

(10) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze ce anume constituie „active suficient de lichide” și când pot fi considerate valorile activelor ca fiind suficient de stabile în sensul alineatului (3);

ABE transmite proiectele respective de standarde tehnice de reglementare către Comisie până la 30 septembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secțiunea 2

Forme eligibile de diminuare a riscului de credit

Subsecțiunea 1

Protecția finanțată a creditului

Articolul 195

Compensarea bilanțieră

Compensarea bilanțieră a creanțelor reciproce între o instituție și contrapartea sa poate fi utilizată de către instituție ca formă eligibilă de diminuare a riscului de credit.

Fără a aduce atingere articolului 196, eligibilitatea se limitează la soldurile de numerar reciproce ale instituției și ale contrapărții. Instituțiile pot modifica cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate numai în cazul creditelor și al depozitelor pe care le-au primit ele însele și care fac obiectul unui acord de compensare bilanțieră.

Articolul 196

Acorduri-cadru de compensare care acoperă tranzacții de răscumpărare sau operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau alte operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital

Instituțiile care adoptă metoda extinsă a garanțiilor financiare prevăzută la articolul 223 pot lua în considerare efectele contractelor de compensare bilaterală cu o contraparte, care acoperă tranzacții de răscumpărare, operațiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, sau alte operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital. Fără a aduce atingere articolului 299, garanțiile reale acceptate și titlurile sau mărfurile luate cu împrumut în cadrul unor astfel de acorduri sau tranzacții trebuie să respecte cerințele de eligibilitate pentru garanții reale prevăzute la articolele 197 și 198.

Articolul 197

Eligibilitatea garanțiilor reale în cadrul tuturor abordărilor și metodelor

(1) Instituțiile pot utiliza următoarele instrumente financiare drept garanții reale eligibile în cadrul tuturor abordărilor și metodelor:

▼C2

(a) numerar sub formă de depozit constituit la instituția creditoare, sau instrumente asimilate numerarului păstrate de aceasta;

(b) titluri de datorie emise de administrații centrale sau bănci centrale și care au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI sau de o agenție de creditare a exportului, recunoscute ca eligibile în sensul capitolului 2, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 4 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de administrații centrale și bănci centrale, prevăzute la capitolul 2;

▼M9

(c) titluri de datorie care sunt emise de instituții sau de firme de investiții și au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de instituții, prevăzute la capitolul 2;

▼C2

(d) titluri de datorie emise de alte entități și care au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de societăți, prevăzute la capitolul 2;

(e) titluri de datorie care au o evaluare pe termen scurt a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor pe termen scurt, prevăzute la capitolul 2;

(f) titluri de capital sau obligațiuni convertibile incluse într-un indice principal;

(g) aur;

▼M5

(h) poziții din securitizare care nu sunt poziții din resecuritizare și cărora li se aplică o pondere de risc de 100 % sau mai mică în conformitate cu articolele 261-264.

▼C2

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), „titluri de datorie emise de administrații centrale sau bănci centrale” includ toate instrumentele financiare următoare:

(a) titluri de datorie emise de administrații regionale sau de autorități locale, dacă expunerile față de acestea se tratează ca expuneri față de administrația centrală în a cărei jurisdicție sunt stabilite, în conformitate cu articolul 115 alineatul (2);

(b) titluri de datorie emise de entități din sectorul public, dacă expunerile față de acestea se tratează ca expuneri față de administrații centrale, în conformitate cu articolul 116 alineatul (4);

(c) titluri de datorie emise de bănci de dezvoltare multilaterală, cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 117 alineatul (2);

(d) titluri de datorie emise de organizații internaționale, cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 118.

▼C2

(3) În sensul alineatului (1) litera (c), „titluri de datorie emise de instituții” includ toate instrumentele financiare următoare:

(a) titluri de datorie emise de administrații regionale sau autorități locale, altele decât acele titluri de datorie menționate la alineatul (2) litera (a);

(b) titluri de datorie emise de entități din sectorul public, în cazul în care expunerile față de acestea sunt tratate în conformitate cu articolul 116 alineatele (1) și (2);

(c) titluri de datorie emise de bănci de dezvoltare multilaterală, altele decât cele cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 117 alineatul (2).

▼M9

(4) O instituție poate utiliza titluri de datorie emise de alte instituții sau de firme de investiții și care nu au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI drept garanții reale eligibile, în cazul în care aceste titluri de datorie îndeplinesc toate criteriile următoare:

▼C2

(a) sunt cotate la o bursă de schimb recunoscută;

(b) se califică drept datorie cu rang prioritar;

(c) toate celelalte emisiuni evaluate ale instituției emitente, cu același rang, au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor față de instituții sau a expunerilor pe termen scurt, prevăzute la capitolul 2;

(d) instituția creditoare nu deține nicio informație care să sugereze că ar fi justificat ca emisiunea să aibă o evaluare a creditului inferioară celei indicate la litera (c);

(e) lichiditatea pe piață a instrumentului este suficientă pentru aceste scopuri.

(5) Instituțiile pot utiliza unitățile sau acțiunile deținute în OPC drept garanții reale eligibile, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) unitățile sau acțiunile au o cotație publică zilnică a prețului;

(b) OPC se limitează la investiții în instrumente care sunt eligibile pentru recunoaștere în temeiul alineatelor (1) și (4);

(c) OPC îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3).

În cazul în care un OPC investește în acțiunile sau unitățile altui OPC, condițiile prevăzute la primul paragraf literele (a)-(c) se aplică, de asemenea, oricărui astfel de OPC-suport.

Utilizarea de către un OPC a instrumentelor financiare derivate pentru acoperirea riscurilor aferente investițiilor permise nu afectează eligibilitatea ca garanții reale a unităților sau a acțiunilor deținute în acest organism.

▼C2

(6) În sensul alineatului (5), dacă un OPC („OPC-ul inițial”) sau oricare din organismele sale de plasament colectiv-suport nu sunt limitate să investească în instrumente eligibile în temeiul alineatelor (1) și (4), instituțiile pot utiliza unitățile sau acțiunile pe care le dețin în acest OPC drept garanții reale pentru o sumă egală cu valoarea activelor eligibile deținute de organismul de plasament colectiv respectiv, presupunând că acesta sau oricare din organismele sale de plasament colectiv-suport au investit în active neeligibile în măsura maximă permisă de mandatele lor.

În cazul în care un OPC-suport are el însuși organisme de plasament colectiv-suport, instituțiile pot utiliza unități sau acțiuni pe care le dețin în OPC-ul inițial drept garanții reale eligibile cu condiția să aplice metodologia prevăzută în primul paragraf.

În cazul în care activele neeligibile pot avea o valoare negativă din cauza datoriilor sau a datoriilor contingente rezultând din dreptul de proprietate, instituțiile trebuie să procedeze după cum urmează:

(a) să calculeze valoarea totală a activelor neeligibile;

(b) dacă suma obținută conform literei (a) este negativă, să scadă valoarea absolută a acestei sume din valoarea totală a activelor eligibile.

(7) În ceea ce privește alineatul (1) literele (b) - (e), dacă un titlu are două evaluări ale creditului efectuate de ECAI, instituțiile trebuie să aplice evaluarea mai puțin favorabilă. Dacă un titlu are mai mult de două evaluări ale creditului efectuate de ECAI, instituțiile trebuie să aplice cele mai favorabile două evaluări. Dacă cele mai favorabile două evaluări ale creditului sunt diferite, instituțiile aplică evaluarea mai puțin favorabilă dintre cele două.

(8) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, care să specifice următoarele:

(a) indicii principali menționați la alineatul (1) litera (f) de la prezentul articol, la articolul 198 alineatul (1) litera (a), la articolul 224 alineatele (1) și (4) și la articolul 299 alineatul (2) litera (e);

(b) bursele recunoscute, menționate la alineatul (4) litera (a) de la prezentul articol, la articolul 198 alineatul (1) litera (a), la articolul 224 alineatele (1) și (4), la articolul 299 alineatul (2) litera (e), la articolul 400 alineatul (2) litera (k), la articolul 416 alineatul (3) litera (d), la articolul 428 alineatul (1) litera (c) și în anexa III punctul 12, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 72.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, până la 31 decembrie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼C2

Articolul 198

Extinderea eligibilității garanțiilor reale în cadrul metodei extinse a garanțiilor financiare

(1) În plus față de garanțiile reale stabilite la articolul 197, dacă o instituție aplică metoda extinsă a garanțiilor financiare prevăzută la articolul 223, aceasta poate utiliza următoarele instrumente financiare drept garanții reale eligibile:

(a) titluri de capital sau obligațiuni convertibile, neincluse într-un indice principal, dar tranzacționate pe o bursă recunoscută;

(b) unități sau acțiuni deținute în OPC, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(i) unitățile sau acțiunile au o cotație publică zilnică a prețului;

(ii) OPC este limitat la investiții în instrumente care sunt eligibile pentru recunoaștere în temeiul articolului 197 alineatele (1) și (4) și la investiții în instrumentele menționate în prezentul paragraf litera (a).

În cazul în care un OPC investește în unitățile sau acțiunile altui OPC, condițiile prevăzute în prezentul alineat literele (a) și (b) se aplică, de asemenea, oricărui astfel de OPC-suport.

Utilizarea de către un OPC a instrumentelor financiare derivate pentru acoperirea riscurilor aferente investițiilor permise nu afectează eligibilitatea ca garanții reale a unităților sau a acțiunilor deținute în acest organism.

(2) În cazul în care OPC sau oricare OPC-suport nu este limitat la investiții în instrumente eligibile pentru recunoaștere în temeiul articolului 197 alineatele (1) și (4) și la investiții în instrumentele menționate la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, instituțiile pot utiliza unitățile sau acțiunile pe care le dețin în acest OPC drept garanții reale pentru o sumă egală cu valoarea activelor eligibile deținute de OPC respectiv, presupunând că acesta sau oricare din OPC-suport au investit în active neeligibile în măsura maximă permisă de mandatele lor.

În cazul în care activele neeligibile pot avea o valoare negativă din cauza datoriilor sau a datoriilor contingente rezultând din dreptul de proprietate, instituțiile trebuie să procedeze după cum urmează:

(a) să calculeze valoarea totală a activelor neeligibile;

(b) dacă suma obținută conform literei (a) este negativă, să scadă valoarea absolută a acestei sume din valoarea totală a activelor eligibile.

Articolul 199

Extinderea eligibilității garanțiilor reale în cadrul abordării IRB

(1) În plus față de garanțiile reale menționate la articolele 193 și 194, instituțiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate conform abordării IRB pot utiliza, de asemenea, următoarele forme de garanții reale:

▼C2

(a) garanţii sub forma bunurilor imobile, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);

(b) creanţe, în conformitate cu alineatul (5);

(c) alte garanţii reale corporale, în conformitate cu alineatele (6) și (8);

(d) bunuri în leasing, în conformitate cu alineatul (7).

(2) Cu excepţia cazului în care la articolul 124 alineatul (2) se specifică altfel, instituţiile pot utiliza drept garanţii reale eligibile bunurile imobile locative care sunt sau vor fi ocupate sau date cu chirie de către proprietar, sau de către beneficiarul real, în cazul societăţilor pentru investiţii personale, precum și bunurile imobile comerciale, inclusiv birourile și alte spaţii comerciale, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) valoarea bunului nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului debitorului. Atunci când determină importanţa unei asemenea dependenţe, instituţiile pot exclude situaţiile în care atât valoarea bunului, cât și performanţa debitorului sunt afectate de factori pur macroeconomici;

(b) riscul asociat împrumutatului nu depinde în mod semnificativ de randamentul bunului sau al proiectului-suport, ci de capacitatea reală a împrumutatului de a rambursa datoria din alte surse; în consecinţă, rambursarea sumelor datorate nu depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de bunul care servește drept garanţie reală.

(3) Instituţiile pot deroga de la alineatul (2) litera (b) în cazul expunerilor garantate cu bunuri imobile locative situate pe teritoriul unui stat membru, dacă autoritatea competentă a acestui stat membru a publicat dovezi indicând prezenţa unei pieţe pentru bunuri imobile locative bine dezvoltată și cu existenţă îndelungată pe teritoriul respectiv, cu rate ale pierderii care nu depășesc niciuna din următoarele limite:

►C3 (a) pierderile provenind din împrumuturi garantate cu bunuri imobile locative până la 80 % din valoarea de piaţă, sau până la 80 % din valoarea ipotecară, cu excepţia ◄ cazului în care la articolul 124 alineatul (2) se prevede altfel, nu depășesc 0,3 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile locative în orice an dat;

(b) pierderile totale provenind din împrumuturi garantate cu bunuri imobile locative nu depășesc 0,5 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile locative în orice an dat.

În cazul în care oricare din condiţiile prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b) nu este îndeplinită într-un anumit an, instituţiile nu aplică tratamentul specificat la paragraful respectiv până când nu sunt satisfăcute, într-un an ulterior, ambele condiţii.

(4) Instituţiile pot deroga de la alineatul (2) litera (b) în cazul expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale situate pe teritoriul unui stat membru, dacă autoritatea competentă a acestui stat membru a publicat dovezi indicând prezenţa unei pieţe pentru bunuri imobile comerciale bine dezvoltate și cu existenţă îndelungată pe teritoriul respectiv, cu rate ale pierderii care nu depășesc niciuna dintre următoarele limite:

▼C2

►C3 (a) pierderile provenind din împrumuturi garantate cu bunuri imobile comerciale până la 50 % din valoarea de piaţă, sau până la 60 % din valoarea ipotecară nu depășesc ◄ 0,3 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile comerciale în orice an dat;

(b) pierderile totale provenind din împrumuturi garantate cu bunuri imobile comerciale nu depășesc 0,5 % din împrumuturile scadente garantate cu bunuri imobile comerciale în orice an dat.

În cazul în care una din condiţiile prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b) nu este îndeplinită într-un anumit an, instituţiile nu aplică tratamentul specificat la paragraful respectiv până când nu sunt satisfăcute, într-un an ulterior, ambele condiţii.

(5) Instituţiile pot utiliza drept garanţii reale eligibile creanţele aferente unei tranzacţii comerciale sau tranzacţiilor cu scadenţă iniţială mai mică sau egală cu un an. Creanţele eligibile nu includ creanţele asociate securitizărilor, subparticipaţiilor sau instrumentelor financiare derivate de credit și nici sumele datorate de părţi afiliate.

(6) Autorităţile competente permit unei instituţii să utilizeze drept garanţii reale eligibile garanţiile reale corporale de alt tip decât cele indicate la alineatele (2), (3) și (4), dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) există pieţe lichide, o dovadă în acest sens fiind tranzacţiile frecvente, ţinând seama de tipul de activ, pentru cedarea garanţiei reale în mod rapid și eficient din punct de vedere economic. Instituţiile trebuie să evalueze această condiţie periodic și atunci când informaţiile indică producerea unor modificări semnificative pe piaţă;

(b) există preţuri de piaţă bine stabilite și disponibile public pentru garanţia reală. Instituţiile pot considera că preţurile de piaţă sunt bine stabilite, dacă acestea provin din surse credibile de informaţii, precum indici publici, și reflectă preţul tranzacţiilor efectuate în condiţii normale. Instituţiile pot considera că preţurile de piaţă sunt disponibile public, dacă acestea sunt comunicate, sunt ușor accesibile și pot fi obţinute cu regularitate și fără eforturi administrative sau financiare nejustificate;

(c) instituţia analizează preţurile de piaţă, timpul și costurile necesare pentru executarea garanţiei reale, precum și sumele obţinute în urma executării garanţiei reale;

(d) instituţia demonstrează că sumele obţinute în urma executării garanţiei reale nu reprezintă mai puţin de 70 % din valoarea acesteia în peste 10 % din totalul lichidărilor corespunzătoare unui anumit tip de garanţie reală. În cazul în care există o volatilitate semnificativă a preţurilor pieţei, instituţia demonstrează autorităţilor competente, într-un mod pe care acestea îl consideră satisfăcător, că propria evaluare a garanţiei reale este suficient de prudentă.

Instituţiile trebuie să formalizeze îndeplinirea condiţiilor specificate la primul paragraf literele (a)-(d) și la articolul 210.

▼C2

(7) Sub rezerva dispoziţiilor articolului 230 alineatul (2), în cazul în care cerinţele prevăzute la articolul 211 sunt îndeplinite, expunerile decurgând din operaţiuni de leasing prin care o instituţie dă în leasing un bun unei părţi terţe pot fi tratate la fel ca împrumuturile garantate cu tipul de bun dat în leasing.

(8) ABE publică o listă cu tipuri de garanţii reale corporale pentru care instituţiile pot presupune că sunt îndeplinite condiţiile menţionate la alineatul (6) literele (a) și (b).

Articolul 200

Alte tipuri de protecţie finanţată a creditului

Instituţiile pot utiliza următoarele alte tipuri de protecţie finanţată a creditului drept garanţii reale eligibile:

(a) numerarul sub formă de depozit constituit la o instituţie terţă, sau instrumentele asimilate numerarului deţinute de aceasta în alt regim decât cel de custodie și gajate în favoarea instituţiei creditoare;

(b) poliţele de asigurare de viaţă gajate în favoarea instituţiei creditoare;

▼M9

(c) instrumentele emise de o instituţie terţă sau de o firmă de investiţii, care urmează să fie răscumpărate de către respectiva instituţie sau de către respectiva firmă de investiţii la cerere.

▼C2

Subsecţiunea 2

Protecţia nefinanţată a creditului

Articolul 201

Eligibilitatea furnizorilor de protecţie în cadrul tuturor abordărilor

(1) Instituţiile pot recurge la următoarele părţi în calitate de furnizori eligibili de protecţie nefinanţată a creditului:

(a) administraţii centrale și bănci centrale;

(b) administraţii regionale sau autorităţi locale;

(c) bănci de dezvoltare multilaterală;

(d) organizaţii internaţionale, dacă se atribuie expunerilor faţă de acestea o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 117;

(e) entităţi din sectorul public, în cazul în care creanţele faţă de acestea sunt tratate în conformitate cu articolul 116;

(f) instituţii și instituţii financiare pentru care expunerile faţă de instituţia financiară sunt tratate ca expuneri faţă de instituţii, în conformitate cu articolul 119 alineatul (5);

(g) alte entităţi corporative, inclusiv întreprinderea-mamă, filialele și entităţile corporative afiliate instituţiei, dacă este îndeplinită una din condiţiile următoare:

▼C2

(i) aceste alte entităţi corporative dispun de o evaluare a creditului efectuată de o ECAI;

(ii) în cazul instituţiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate conform abordării IRB, aceste alte entităţi corporative nu dispun de o evaluare a creditului efectuată de o ECAI recunoscută și sunt evaluate intern de către instituţie.

▼M8

(h) contrapărţi centrale calificate.

▼C2

(2) În cazul în care instituţiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate conform abordării IRB, pentru a fi eligibil ca furnizor de protecţie nefinanţată a creditului, un garant trebuie să fie evaluat intern de către instituţie în conformitate cu dispoziţiile de la capitolul 3 secţiunea 6.

Autorităţile competente publică și actualizează lista acestor instituţii financiare care sunt furnizori eligibili de protecţie nefinanţată a creditului în temeiul alineatului (1) litera (f), sau criteriile orientative de identificare a acestor furnizori eligibili de protecţie nefinanţată a creditului, împreună cu o descriere a cerinţelor prudenţiale aplicabile și comunică lista respectivă altor autorităţi competente în conformitate cu articolul 117 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 202

Eligibilitatea în cadrul abordării IRB a furnizorilor de protecţie care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3)

▼M9

O instituţie poate utiliza instituţii, firme de investiţii, întreprinderi de asigurare și reasigurare și agenţii de creditare a exportului ca furnizori eligibili de protecţie nefinanţată a creditului care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3), dacă acestea îndeplinesc toate condiţiile următoare:

▼C2

(a) au suficientă competenţă în ceea ce privește furnizarea de protecţie nefinanţată a creditului;

(b) sunt reglementate într-un mod echivalent normelor stabilite de prezentul regulament, sau aveau, la momentul la care protecţia creditului a fost furnizată, o evaluare a creditului efectuată de o ECAI recunoscută, pe care ABE a asociat-o cu nivelul 3 de calitate a creditului sau cu un nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor faţă de societăţi, prevăzute la capitolul 2;

(c) aveau, la momentul la care protecţia creditului a fost furnizată, sau privind orice perioadă ulterioară acestuia, un rating intern asociat unei probabilităţi de nerambursare echivalente sau inferioare celei corespunzătoare nivelului 2 de calitate a creditului sau unui nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor faţă de societăţi, prevăzute la capitolul 2;

(d) au un rating intern asociat unei probabilităţi de nerambursare echivalente sau inferioare celei corespunzătoare nivelului 3 de calitate a creditului sau unui nivel superior, în conformitate cu normele de ponderare la risc a expunerilor faţă de societăţi, prevăzute la capitolul 2.

▼C2

În sensul prezentului articol, protecţia creditului furnizată de agenţiile de creditare a exportului nu beneficiază de nicio contragaranţie explicită furnizată de o administraţie centrală.

Articolul 203

Eligibilitatea garanţiilor ca protecţie nefinanţată a creditului

Instituţiile pot utiliza garanţii ca protecţie nefinanţată eligibilă a creditului.

Subsecţiunea 3

Tipuri de instrumente financiare derivate

Articolul 204

Tipuri eligibile de instrumente financiare derivate de credit

(1) Instituţiile pot utiliza ca protecţie a creditului eligibilă următoarele tipuri de instrumente financiare derivate de credit, precum și instrumente care pot fi compuse din astfel de instrumente financiare derivate de credit sau care sunt efectiv similare din punct de vedere economic:

(a) instrumente de tip credit default swap;

(b) instrumente de tip total return swap;

(c) instrumente de tip credit linked note, în măsura finanţării lor în numerar.

În cazul în care o instituţie cumpără protecţia creditului prin intermediul unui instrument de tip total return swap și înregistrează plăţile nete primite aferente swapului ca venit net, dar nu înregistrează deteriorarea corespunzătoare a valorii activului protejat, fie prin reducerea valorii juste, fie prin suplimentarea rezervelor, protecţia creditului respectivă nu se califică drept protecţie a creditului eligibilă.

(2) Dacă o instituţie efectuează o acoperire internă a riscului utilizând un instrument financiar derivat de credit, pentru ca protecţia creditului să se califice drept protecţie a creditului eligibilă în sensul prezentului capitol, riscul de credit transferat în portofoliul de tranzacţionare trebuie transferat în exterior uneia sau mai multor părţi terţe.

Dacă s-a efectuat o acoperire internă a riscului în conformitate cu primul paragraf, iar cerinţele prevăzute în prezentul capitol au fost îndeplinite, instituţiile trebuie să aplice regulile stabilite în secţiunile 4 - 6 la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate, în cazul în care cumpără o protecţie nefinanţată a creditului.

▼C2

Secţiunea 3

Cerinţe

Subsecţiunea 1

Protecţia finanţată a creditului

Articolul 205

Cerinţe privind acordurile de compensare bilanţieră, altele decât acordurile-cadru de compensare menţionate la articolul 206

Acordurile de compensare bilanţieră, altele decât acordurile cadru de compensare menţionate la articolul 206, se califică drept formă de diminuare a riscului de credit eligibilă, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) acordurile sunt valide din punct de vedere legal și au caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicţiile relevante, inclusiv în cazul insolvenţei sau al falimentului unei contrapărţi;

(b) instituţiile sunt în măsură să identifice în orice moment activele și datoriile care fac obiectul acestor acorduri;

(c) instituţiile monitorizează și controlează pe bază continuă riscurile asociate încetării protecţiei creditului;

(d) instituţiile monitorizează și controlează pe bază continuă expunerile în cauză pe bază netă.

Articolul 206

Cerinţe privind acordurile-cadru de compensare care acoperă tranzacţii de răscumpărare, operaţiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital

Acordurile-cadru de compensare care acoperă tranzacţii de răscumpărare, operaţiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, sau alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital se califică drept formă eligibilă de diminuare a riscului de credit dacă garanţiile reale furnizate în temeiul acestor acorduri respectă toate cerinţele prevăzute la articolul 207 alineatele (2)-(4) și dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) acordurile sunt valide din punct de vedere legal și au caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicţiile relevante, inclusiv în cazul falimentului sau al insolvenţei contrapărţii;

(b) acordurile asigură părţii care și-a îndeplinit obligaţiile dreptul de a rezilia și de a lichida în cel mai scurt timp toate tranzacţiile acoperite de acord, în cazul nerespectării obligaţiilor contractuale, inclusiv în cazul falimentului sau al insolvenţei contrapărţii;

(c) acordurile prevăd compensarea câștigurilor și a pierderilor aferente tranzacţiilor lichidate în baza unui acord, astfel încât o singură sumă netă să fie datorată de o parte celeilalte.

▼C2

Articolul 207

Cerinţe privind garanţiile financiare

(1) În cadrul tuturor abordărilor și metodelor, garanţiile financiare și aurul se califică drept garanţii reale eligibile, dacă sunt îndeplinite toate cerinţele prevăzute la alineatele (2)-(4).

(2) Între calitatea creditului debitorului și valoarea garanţiei reale nu trebuie să existe o corelaţie pozitivă semnificativă. În cazul în care valoarea garanţiei reale este redusă în mod semnificativ, aceasta nu presupune în sine o deteriorare semnificativă a calităţii creditului debitorului. În cazul în care calitatea creditului debitorului devine critică, aceasta nu presupune în sine o reducere semnificativă a valorii garanţiei reale.

Titlurile emise de debitor sau de orice altă entitate legată din grup nu se califică drept garanţii reale eligibile. Cu toate acestea, obligaţiunile garantate emise de debitor, care respectă condiţiile prevăzute la articolul 129, se califică drept garanţii reale eligibile atunci când sunt constituite cu titlu de garanţii reale pentru o tranzacţie de răscumpărare, cu condiţia să respecte dispoziţiile prevăzute la primul paragraf.

(3) Instituţiile trebuie să îndeplinească toate cerinţele contractuale și legale privind caracterul executoriu al contractelor de garanţie reală în temeiul legii aplicabile dreptului lor asupra garanţiei reale și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura acest caracter executoriu.

Instituţiile trebuie să efectueze o analiză juridică, considerată suficientă pentru a confirma caracterul executoriu al contractelor de garanţie reală în toate jurisdicţiile relevante. Această analiză trebuie reefectuată, dacă este necesar, pentru a asigura caracterul executoriu permanent.

(4) Instituţiile trebuie să îndeplinească toate cerinţele operaţionale următoare:

(a) să formalizeze în mod corespunzător contractele de garanţie reală și să dispună de proceduri clare și solide pentru executarea în timp util a garanţiei reale;

(b) să aplice proceduri și procese solide de control al riscurilor decurgând din utilizarea garanţiei reale, inclusiv al riscurilor de nerealizare sau de realizare incompletă a protecţiei creditului, al riscurilor de evaluare, al riscurilor asociate rezilierii protecţiei creditului, al riscului de concentrare decurgând din utilizarea garanţiei reale, precum și al interacţiunii acestora cu profilul general de risc al instituţiei;

(c) să dispună de politici și practici formalizate privind tipurile de garanţii reale acceptate și cuantumurile acestora;

(d) să calculeze valoarea de piaţă a garanţiei reale și să o revizuiască în mod corespunzător, cel puţin o dată la șase luni și ori de câte ori au motive să considere că a avut loc o scădere semnificativă a valorii de piaţă a garanţiei reale;

(e) în cazul în care garanţia reală este păstrată de o parte terţă, instituţiile trebuie să facă demersurile necesare pentru a se asigura că partea terţă separă garanţia reală de activele proprii;

▼C2

(f) să se asigure că alocă suficiente resurse pentru buna funcţionare a contractelor în marjă cu contrapărţile pentru instrumente financiare derivate extrabursiere și pentru finanţarea pe bază de titluri, măsurată prin punctualitatea și acurateţea apelurilor în marjă lansate și prin timpul de răspuns la apelurile în marjă primite;

(g) să dispună de politici de administrare a garanţiilor reale, pentru a controla, monitoriza și raporta următoarele:

(i) riscurile la care se expun prin contractele în marjă;

(ii) riscul de concentrare referitor la anumite tipuri de active afectate garanţiei reale;

(iii) reutilizarea garanţiilor reale, inclusiv lipsa potenţială de lichidităţi rezultând din reutilizarea garanţiilor reale primite de la contrapărţi;

(iv) renunţarea la drepturile asupra garanţiilor reale constituite în favoarea contrapărţilor.

(5) În plus faţă de îndeplinirea tuturor cerinţelor prevăzute la alineatele (2)-(4), pentru ca garanţiile financiare să se califice drept garanţii reale eligibile în cadrul metodei simple a garanţiilor financiare, scadenţa reziduală a protecţiei trebuie să fie cel puţin egală cu scadenţa reziduală a expunerii.

Articolul 208

Cerinţe privind garanţiile sub forma bunurilor imobile

(1) Bunurile imobile se califică drept garanţii reale eligibile numai dacă sunt îndeplinite toate cerinţele prevăzute la alineatele (2)-(5).

(2) Trebuie îndeplinite următoarele cerinţe privind securitatea juridică:

(a) o ipotecă sau un privilegiu trebuie să fie executorii în toate jurisdicţiile relevante la momentul încheierii contractului de credit iar cerinţele de publicitate referitoare la aceste garanţii trebuie îndeplinite în mod corespunzător și în timp util;

(b) toate cerinţele juridice privind stabilirea gajului trebuie să fi fost îndeplinite;

(c) contractul de protecţie și procesul juridic care stă la baza acestuia trebuie să permită instituţiei să valorifice protecţia într-un interval de timp rezonabil.

(3) Se îndeplinesc următoarele cerinţe privind monitorizarea valorii bunurilor imobile și evaluarea bunurilor imobile:

(a) instituţiile monitorizează valoarea bunurilor imobile în mod frecvent, și anume cel puţin anual în cazul bunurilor imobile comerciale și cel puţin o dată la trei ani în cazul bunurilor imobile locative. Instituţiile efectuează monitorizări mai frecvente în cazul în care condiţiile de piaţă suferă modificări semnificative;

▼C2

(b) evaluarea bunurilor imobile trebuie revizuită atunci când informaţiile de care dispun instituţiile indică faptul că valoarea bunurilor imobile ar fi putut să scadă semnificativ în comparaţie cu nivelul general al preţurilor de pe piaţă; această revizuire trebuie efectuată de către un evaluator care are calificarea, abilităţile și experienţa necesare pentru a efectua o evaluare și este independent de procesul de luare a deciziei de acordare a creditului. Pentru împrumuturi care depășesc 3 milioane EUR sau 5 % din valoarea fondurilor proprii ale unei instituţii, evaluarea bunului imobil se revizuiește de către un astfel de evaluator cel puţin o dată la fiecare trei ani.

Instituţiile pot utiliza metode statistice pentru a monitoriza valoarea bunurilor imobile și a identifica bunurile imobile care necesită reevaluare.

(4) Instituţiile trebuie să formalizeze în mod clar tipurile de bunuri imobile locative și bunuri imobile comerciale pe care le acceptă în garanţie, precum și politicile lor de creditare în acest domeniu.

(5) Instituţiile trebuie să dispună de proceduri de monitorizare a caracterului adecvat al asigurării împotriva riscului de daune a bunului imobil acceptat ca protecţie a creditului.

Articolul 209

Cerinţe privind creanţele

(1) Creanţele se califică drept garanţii reale eligibile dacă sunt îndeplinite toate cerinţele prevăzute la alineatele (2) și (3).

(2) Trebuie îndeplinite următoarele cerinţe privind securitatea juridică:

(a) mecanismul juridic prin intermediul căruia garanţia reală este furnizată unei instituţii creditoare trebuie să fie robust și eficace și să asigure existenţa unor drepturi clare ale instituţiei respective asupra garanţiei reale, inclusiv dreptul asupra încasărilor din vânzarea garanţiei reale;

(b) instituţiile trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a îndeplini cerinţele locale privind caracterul executoriu al garanţiei reale. Instituţiile creditoare trebuie să deţină un drept prioritar de prim rang asupra garanţiei reale, deși astfel de drepturi pot fi subordonate drepturilor creditorilor privilegiaţi prevăzuţi în dispoziţiile legislative;

(c) instituţiile trebuie să efectueze o analiză juridică, considerată suficientă pentru a confirma caracterul executoriu al contractelor de garanţie reală în toate jurisdicţiile relevante;

(d) instituţiile trebuie să formalizeze în mod corespunzător contractele de garanţie reală și să dispună de proceduri clare și solide pentru încasarea în timp util a garanţiei reale;

(e) instituţiile trebuie să dispună de proceduri care să asigure respectarea tuturor condiţiilor juridice cerute pentru declararea stării de nerambursare a unui împrumutat și încasarea în timp util a garanţiei reale;

▼C2

(f) în cazul în care un împrumutat are dificultăţi financiare sau se află în stare de nerambursare, instituţiile trebuie să aibă autoritatea legală de a vinde sau de a ceda creanţele altor părţi, fără consimţământul debitorilor cedaţi.

(3) Trebuie îndeplinite următoarele cerinţe privind gestionarea riscurilor:

(a) o instituţie trebuie să dispună de un proces riguros pentru determinarea riscului de credit asociat creanţelor. Un astfel de proces trebuie să includă analiza activităţii împrumutatului și a sectorului în care acesta își desfășoară activitatea, precum și a tipurilor de clienţi cu care împrumutatul intră în relaţii de afaceri. Atunci când instituţia recurge la debitori pentru a stabili riscul de credit al clienţilor, instituţia trebuie să reexamineze practicile de credit ale debitorilor pentru a se asigura de confirma fiabilitatea și credibilitatea acestora;

(b) diferenţa dintre cuantumul expunerii și valoarea creanţelor trebuie să reflecte toţi factorii corespunzători, inclusiv costul colectării, gradul de concentrare din cadrul portofoliului de creanţe aduse în garanţie de același împrumutat și riscul potenţial de concentrare la nivelul expunerilor totale ale instituţiei, dincolo de nivelul riscului de concentrare controlat prin metodologia generală a instituţiei. Instituţiile trebuie să dispună de un proces permanent de monitorizare a creanţelor, adecvat acestora. Instituţiile trebuie, de asemenea, să verifice cu regularitate respectarea clauzelor contractelor de credit, a restricţiilor de mediu și a altor cerinţe legale;

(c) creanţele aduse în garanţie de un împrumutat trebuie să fie diversificate și nu trebuie să fie corelate în mod nejustificat cu situaţia împrumutatului. În cazul în care există o corelaţie pozitivă semnificativă, instituţiile trebuie să ţină seama de riscurile asociate atunci când stabilesc marjele pentru portofoliul de garanţii reale, în ansamblul său;

(d) instituţiile nu trebuie să utilizeze ca protecţie eligibilă a creditului creanţe provenind de la afiliaţii unui împrumutat, inclusiv de la filialele și angajaţii acestuia;

(e) instituţiile trebuie să dispună de un proces formalizat pentru colectarea, în situaţii dificile, a plăţilor aferente creanţelor. Instituţiile trebuie să dispună de facilităţile necesare pentru colectare, chiar dacă, în mod normal, se bazează pe împrumutaţi pentru colectare.

Articolul 210

Cerinţe privind alte garanţii reale corporale

Garanţiile reale corporale, altele decât garanţiile sub forma bunurilor imobile, se califică drept garanţii reale eligibile în cadrul abordării IRB, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) contractul de garanţie reală în temeiul căruia garanţiile reale corporale sunt furnizate unei instituţii este eficace și executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicţiile relevante și permite instituţiei respective să valorifice garanţia reală într-un interval de timp rezonabil;

▼C2

(b) cu singura excepţie a drepturilor de prim rang care pot fi permise, menţionate la articolul 209 alineatul (2) litera (b), numai drepturile de prim rang sau privilegiile asupra garanţiei reale se califică drept garanţii reale eligibile, iar o instituţie are prioritate faţă de toţi ceilalţi împrumutători asupra sumelor obţinute în urma executării garanţiei reale;

(c) instituţiile monitorizează valoarea garanţiei reale în mod frecvent, respectiv cel puţin anual. Frecvenţa de monitorizare crește în cazul în care condiţiile de piaţă suferă modificări semnificative;

(d) contractul de credit include descrieri detaliate ale garanţiilor reale și specifică în detaliu modalitatea și frecvenţa reevaluării;

(e) instituţiile formalizează clar în cadrul politicilor și al procedurilor interne de creditare, disponibile pentru examinare, tipurile de garanţii reale corporale pe care le acceptă și politicile și practicile pe care le aplică cu privire la cuantumul corespunzător fiecărui tip de garanţie reală în raport cu cuantumul expunerii;

(f) politicile de creditare ale instituţiei cu privire la structura tranzacţiei stabilesc următoarele:

(i) cerinţe corespunzătoare privind garanţiile reale în raport cu cuantumul expunerii;

(ii) capacitatea de executare rapidă a garanţiei reale;

(iii) capacitatea de a stabili un preţ sau o valoare de piaţă în mod obiectiv;

(iv) frecvenţa cu care valoarea poate fi obţinută imediat, inclusiv o apreciere sau o evaluare profesională;

(v) volatilitatea sau un indicator de aproximare a volatilităţii valorii garanţiei reale.

(g) atunci când efectuează o evaluare sau o reevaluare, instituţiile ţin seama pe deplin de orice deteriorare sau uzură morală a garanţiei reale, acordând o atenţie deosebită efectelor trecerii timpului asupra garanţiilor reale sensibile la uzura morală;

(h) instituţiile au dreptul de a efectua o inspecţie fizică a garanţiei reale. Acestea dispun, de asemenea, de politici și proceduri care stabilesc modul de exercitare a dreptului de inspecţie fizică;

(i) garanţia reală acceptată ca protecţie este asigurată în mod adecvat împotriva riscului de daune, iar instituţiile dispun de proceduri de monitorizare a acestui fapt.

Articolul 211

Cerinţe privind tratarea expunerilor decurgând din operaţiuni de leasing ca expuneri acoperite cu garanţii reale

Instituţiile trebuie să trateze expunerile care decurg din operaţiuni de leasing ca fiind garantate cu tipul de bun dat în leasing, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

▼C2

(a) condiţiile stabilite la articolul 208 sau 210, după caz, pentru ca tipul de bun dat în leasing să se califice drept garanţie reală eligibilă sunt îndeplinite;

(b) locatorul efectuează o gestionare riguroasă a riscurilor, care ţine seama de modul de utilizare a activului dat în leasing, de locul în care este amplasat acesta, de vechimea sa, precum și de durata planificată de utilizare, inclusiv o monitorizare adecvată a valorii activului;

(c) locatorul are drept de proprietate asupra activului și poate să-și exercite drepturile de proprietar în timp util;

(d) dacă acest fapt nu a fost deja avut în vedere la calculul nivelului pierderii în caz de nerambursare, diferenţa dintre cuantumul neamortizat și valoarea de piaţă a activului nu este atât de mare încât să supraestimeze efectul de diminuare a riscului de credit atribuit activelor date în leasing.

Articolul 212

Cerinţe privind alte tipuri de protecţie finanţată a creditului

(1) Numerarul sub formă de depozit constituit la o instituţie terţă sau instrumentele asimilate numerarului păstrate de aceasta sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 232 alineatul (1), dacă sunt îndeplinite cumulativ condiţiile următoare:

(a) creanţa împrumutatului faţă de instituţia terţă trebuie să fie, în mod transparent, gajată în favoarea instituţiei creditoare sau cesionată acesteia, iar acest gaj sau această cesiune trebuie să fie validă din punct de vedere legal și să aibă caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicţiile relevante și trebuie să fie necondiţionată și irevocabilă;

(b) gajul sau cesiunea sunt notificate instituţiei terţe;

(c) în urma notificării, instituţia terţă trebuie să poată efectua plăţi numai către instituţia creditoare, sau către alte părţi numai cu acordul prealabil al instituţiei creditoare;

(2) Poliţele de asigurare de viaţă gajate în favoarea instituţiei creditoare se califică drept garanţii reale eligibile, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) poliţa de asigurare de viaţă este, în mod transparent, gajată în favoarea instituţiei creditoare sau cesionată acesteia;

(b) societatea care furnizează asigurarea de viaţă este notificată în legătură cu gajul sau cesiunea și, în urma notificării, nu poate plăti sumele exigibile în baza contractului fără acordul prealabil al instituţiei creditoare;

(c) instituţia creditoare are dreptul de a anula poliţa și de a primi valoarea de răscumpărare în cazul în care împrumutatul se află în stare de nerambursare;

(d) instituţia creditoare este informată în legătură cu orice plăţi neefectuate de deţinătorul poliţei și care sunt corespunzătoare acesteia;

▼C2

(e) protecţia creditului este furnizată până la scadenţa împrumutului. Dacă acest lucru nu este posibil deoarece asigurarea încetează înainte de expirarea duratei creditului, instituţia se asigură că suma care decurge din contractul de asigurare îi servește drept garanţie până la sfârșitul duratei contractului de credit;

(f) gajul sau cesiunea sunt valide din punct de vedere legal și au caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicţiile relevante la momentul încheierii contractului de credit;

(g) valoarea de răscumpărare este declarată de societatea care furnizează asigurarea de viaţă și nu este reductibilă;

(h) valoarea de răscumpărare trebuie plătită în timp util, la cerere, de către societatea care furnizează asigurarea de viaţă;

(i) valoarea de răscumpărare nu poate fi solicitată fără acordul prealabil al instituţiei;

(j) societatea care furnizează asigurarea de viaţă intră sub incidenţa Directivei 2009/138/CE sau este supusă supravegherii efectuate de o autoritate competentă a unei ţări terţe care aplică norme de supraveghere și reglementare cel puţin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Subsecţiunea 2

Protecţia nefinanţată a creditului și instrumentele de tip credit linked note

Articolul 213

Cerinţe comune pentru garanţiile personale și instrumentele financiare derivate de credit

(1) Sub rezerva articolului 214 alineatul (1), protecţia creditului decurgând dintr-o garanţie personală sau dintr-un instrument financiar derivat de credit se califică drept protecţie nefinanţată a creditului eligibilă, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) protecţia creditului este directă;

(b) nivelul de protecţie a creditului este clar definit și incontestabil;

(c) contractul de protecţie a creditului nu cuprinde nicio clauză a cărei îndeplinire se află în afara controlului direct al împrumutătorului și care:

(i) ar permite furnizorului de protecţie să denunţe unilateral protecţia;

(ii) ar crește costul efectiv al protecţiei ca rezultat al deteriorării calităţii creditului expunerii protejate;

(iii) ar putea exonera furnizorul de protecţie de obligaţia de a plăti în timp util în cazul în care debitorul iniţial nu efectuează o plată datorată sau în care contractul de leasing a expirat din punctul de vedere al recunoașterii valorii reziduale garantate în temeiul articolului 134 alineatul (7) și al articolului 166 alineatul (4);

(iv) ar putea permite reducerea duratei protecţiei creditului de către furnizorul de protecţie;

▼C2

(d) contractul de protecţie a creditului este valid din punct de vedere legal și are caracter executoriu din punct de vedere juridic în toate jurisdicţiile relevante la momentul încheierii contractului de credit.

(2) O instituţie trebuie să demonstreze autorităţilor competente că dispune de sisteme de administrare a eventualelor concentrări ale riscului generate de utilizarea garanţiilor personale și a instrumentelor financiare derivate de credit. O instituţie trebuie să poată demonstra autorităţilor competente, într-un mod pe care acestea îl consideră satisfăcător, interacţiunea dintre strategia sa privind utilizarea instrumentelor financiare derivate de credit și a garanţiilor personale și administrarea profilului său general de risc.

(3) O instituţie trebuie să îndeplinească toate cerinţele contractuale și legale privind caracterul executoriu al protecţiei nefinanţate a creditului în temeiul legii aplicabile dreptului său asupra protecţiei creditului și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura acest caracter executoriu.

Instituţiile trebuie să efectueze o analiză juridică, considerată suficientă pentru a confirma caracterul executoriu al protecţiei nefinanţate a creditului în toate jurisdicţiile relevante. Această analiză trebuie reefectuată, dacă este necesar, pentru a asigura caracterul executoriu permanent.

Articolul 214

Contragaranţii furnizate de stat și de alte entităţi din sectorul public

(1) Instituţiile pot trata expunerile menţionate la alineatul (2) ca fiind protejate de o garanţie furnizată de entităţile menţionate la același alineat, cu condiţia ca toate cerinţele următoare să fie satisfăcute:

(a) contragaranţia să acopere toate elementele de risc de credit ale creanţei;

(b) atât garanţia personală inițială, cât și contragaranţia să îndeplinească cerinţele privind garanţiile personale prevăzute la articolul 213 și la articolul 215 alineatul (1), sub rezerva faptului că o contragaranţie nu este necesar să fie directă;

(c) acoperirea să fie solidă și să nu existe date istorice care să indice faptul că acoperirea aferentă contragaranţiei este, în mod efectiv, mai puţin decât echivalentă în raport cu cea a garanţiei personale directe furnizate de entitatea în cauză.

(2) Tratamentul prevăzut la alineatul (1) se aplică expunerilor acoperite de o garanţie personală care este contragarantată de oricare din următoarele entităţi:

(a) o administraţie centrală sau o bancă centrală;

(b) o administraţie regională sau o autoritate locală;

(c) o entitate din sectorul public, în cazul în care creanţele faţă de aceasta sunt tratate precum creanţele faţă de administraţia centrală în conformitate cu articolul 116 alineatul (4);

▼C2

(d) o bancă de dezvoltare multilaterală sau o organizaţie internaţională, cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 117 alineatul (2) și, respectiv, al articolului 118;

(e) o entitate din sectorul public, în cazul în care creanţele faţă de aceasta sunt tratate în conformitate cu articolul 116 alineatele (1) și (2).

(3) Instituţiile trebuie să aplice tratamentul prevăzut la alineatul (1) și în cazul unei expuneri care nu este contragarantată de oricare din entităţile menţionate la alineatul (2), atunci când contragaranţia acestei expuneri este la rândul său direct garantată de una din entităţile respective, iar condiţiile menţionate la alineatul (1) sunt îndeplinite.

Articolul 215

Cerinţe suplimentare privind garanţiile personale

(1) Garanţiile personale se califică drept protecţie nefinanţată a creditului eligibilă, dacă toate condiţiile prevăzute la articolul 213 și toate condiţiile următoare sunt îndeplinite:

(a) în caz de neîndeplinire culpabilă a obligaţiilor contractuale și/sau de neplată la scadenţă de către contraparte, instituţia creditoare are dreptul de a se îndrepta, în timp util, împotriva garantului pentru orice sume datorate în temeiul creanţei pentru care este furnizată protecţia, iar efectuarea plăţii de către garant nu este condiţionată de obligaţia instituţiei creditoare de a se îndrepta în prealabil împotriva debitorului.

În cazul protecţiei nefinanţate a creditului care acoperă credite ipotecare locative, cerinţele prevăzute la articolul 213 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) și la primul paragraf de la prezenta literă trebuie îndeplinite într-un termen de 24 de luni;

(b) garanţia personală este o obligaţie formalizată explicit, asumată de garant;

(c) una din următoarele condiţii este îndeplinită:

(i) garanţia personală acoperă toate tipurile de plăţi estimate a fi efectuate de debitor în temeiul creanţei;

(ii) dacă anumite tipuri de plăţi sunt excluse de la acoperirea furnizată de garanţie, instituţia creditoare a ajustat valoarea garanţiei pentru a reflecta acoperirea limitată.

(2) În cazul garanţiilor personale furnizate în cadrul schemelor de garantare reciprocă sau al celor furnizate sau contragarantate de către entităţile enumerate la articolul 214 alineatul (2), cerinţele prevăzute la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol se consideră satisfăcute, dacă una din condiţiile următoare este îndeplinită:

(a) instituţia creditoare are dreptul de a obţine în timp util din partea garantului o plată provizorie care îndeplinește cumulativ condiţiile următoare:

▼C2

(i) reprezintă o estimare riguroasă a cuantumului pierderii pe care ar putea să o sufere instituţia creditoare, incluzând pierderile rezultate din neplata dobânzii și a altor tipuri de plăţi pe care debitorul are obligaţia să le efectueze;

(ii) este proporţională cu acoperirea furnizată de garanţia personală;

(b) instituţia creditoare poate demonstra autorităţilor competente, într-un mod pe care acestea îl consideră satisfăcător, că efectele garanţiei personale care acoperă, de asemenea, pierderile rezultate din neplata dobânzii și a altor tipuri de plăţi pe care debitorul are obligaţia să le efectueze, justifică acest tratament.

Articolul 216

Cerinţe suplimentare privind instrumentele financiare derivate de credit

(1) Instrumentele financiare derivate de credit se califică drept protecţie nefinanţată a creditului eligibilă, dacă toate condiţiile prevăzute la articolul 213 și toate condiţiile următoare sunt îndeplinite:

(a) evenimentele de credit specificate în contractul aferent instrumentului financiar derivat de credit includ:

(i) neplata sumelor datorate conform condiţiilor, în vigoare la momentul neplăţii, aferente obligaţiei-suport, cu o perioadă de graţie egală cu perioada de graţie a obligaţiei-suport, sau mai scurtă decât aceasta;

(ii) falimentul, insolvenţa sau incapacitatea debitorului de a-și plăti datoriile, sau imposibilitatea ori recunoașterea în scris a incapacităţii de a-și plăti în general datoriile pe măsură ce acestea devin scadente, precum și evenimente similare;

(iii) restructurarea obligaţiei-suport, care implică iertarea de datorie sau amânarea plăţii principalului, a dobânzii sau a comisioanelor și are ca rezultat un eveniment de pierdere din credit;

(b) în cazul în care instrumentele financiare derivate de credit permit decontarea în numerar:

(i) instituţiile aplică un proces riguros de evaluare în vederea estimării corecte a pierderii;

(ii) se specifică în mod clar perioada în care trebuie obţinute evaluările ulterioare evenimentului de credit ale obligaţiei-suport;

(c) dacă efectuarea decontării implică dreptul și capacitatea cumpărătorului de protecţie de a transfera obligaţia-suport furnizorului de protecţie, condiţiile aferente obligaţiei-suport trebuie să prevadă faptul că orice consimţământ necesar pentru un astfel de transfer nu poate fi refuzat în mod nejustificat;

(d) identitatea părţilor care au responsabilitatea de a stabili dacă a avut loc un eveniment de credit este precizată în mod clar;

(e) identificarea apariţiei unui eveniment de credit nu este responsabilitatea exclusivă a furnizorului de protecţie;

▼C2

(f) cumpărătorul de protecţie are dreptul sau capacitatea de a informa furnizorul de protecţie în legătură cu producerea unui eveniment de credit.

Dacă evenimentele de credit nu includ restructurarea obligaţiei-suport, după cum se precizează la litera (a) punctul (iii), protecţia creditului poate fi totuși eligibilă, cu condiţia reducerii valorii, astfel cum se specifică la articolul 233 alineatul (2);

(2) Se poate permite existenţa unei neconcordanţe între obligaţia-suport și obligaţia de referinţă aferentă instrumentului financiar derivat de credit sau între obligaţia-suport și obligaţia utilizată pentru a stabili dacă a avut loc un eveniment de credit, numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) obligaţia de referinţă sau obligaţia utilizată pentru a stabili dacă a avut loc un eveniment de credit, după caz, are același rang ca obligaţia-suport sau are un rang inferior în raport cu aceasta;

(b) obligaţia-suport și obligaţia de referinţă sau obligaţia utilizată pentru a stabili dacă a avut loc un eveniment de credit, după caz, provin de la același debitor și există clauze cu caracter executoriu din punct de vedere juridic de declarare simultană a stării de nerambursare sau a exigibilităţii obligaţiilor (clauze de tip *cross-default* sau *cross-acceleration*).

Articolul 217

Cerinţe de eligibilitate pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3)

(1) Pentru a fi eligibilă pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3), protecţia creditului decurgând dintr-o garanţie personală sau dintr-un instrument financiar derivat de credit trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

(a) obligaţia-suport trebuie să fie una din următoarele expuneri:

(i) o expunere faţă de o societate, astfel cum este definită la articolul 147, cu excepţia expunerilor faţă de întreprinderile de asigurări și reasigurări;

(ii) o expunere faţă de o administraţie regională, o autoritate locală sau o entitate din sectorul public, care nu este tratată ca o expunere faţă de o administraţie centrală sau o bancă centrală în conformitate cu articolul 147;

(iii) o expunere faţă de o întreprindere mică sau mijlocie, clasificată ca expunere de tip retail în conformitate cu articolul 147 alineatul (5);

(b) debitorii aferenţi obligaţiei-suport nu trebuie să fie membri ai grupului din care face parte furnizorul de protecţie;

(c) expunerea trebuie să fie acoperită de unul din următoarele instrumente:

(i) instrumente financiare derivate de credit nefinanţate având la bază o singură semnătură sau garanţii personale având la bază o singură semnătură;

(ii) produse de tipul first-to-default pentru un coș de expuneri;

(iii) produse de tipul nth-to-default pentru un coș de expuneri;

▼C2

(d) protecţia creditului trebuie să îndeplinească cerinţele prevăzute la articolele 213, 215 și 216, după caz;

(e) ponderea de risc asociată expunerii înainte de aplicarea tratamentului prevăzut la articolul 153 alineatul (3) nu trebuie să fi luat deja în considerare vreun aspect legat de protecţia creditului;

(f) o instituţie trebuie să aibă dreptul și perspectiva de a primi plata de la furnizorul de protecţie, fără a fi nevoită să introducă o acţiune în instanţă pentru a constrânge la plată contrapartea. În măsura în care este posibil, o instituţie trebuie să ia măsuri pentru a se convinge că furnizorul de protecţie este dispus să plătească prompt în cazul în care are loc un eveniment de credit;

(g) protecţia creditului cumpărată trebuie să absoarbă toate pierderile de credit suportate pentru partea acoperită a unei expuneri, generate de producerea evenimentelor de credit descrise în contract;

(h) dacă structura plăţilor aferente protecţiei creditului prevede decontarea cu livrare fizică, trebuie să existe securitate juridică în ceea ce privește posibilitatea efectivă de a livra un credit, o obligaţiune sau o creanţă potenţială;

(i) dacă o instituţie intenţionează să livreze o creanţă, alta decât expunerea-suport, aceasta trebuie să se asigure că respectiva creanţă livrabilă este suficient de lichidă, astfel încât să o poată cumpăra în vederea livrării conform contractului;

(j) termenii și condiţiile contractului de protecţie a creditului trebuie să fie confirmate legal, în scris, atât de furnizorul de protecţie, cât și de instituţie;

(k) instituţiile trebuie să dispună de un proces pentru detectarea corelării excesive dintre bonitatea unui furnizor de protecţie și debitorul expunerii-suport, care se datorează faptului că performanţa lor depinde, dincolo de factorul de risc sistemic, de factori comuni;

(l) în cazul protecţiei împotriva riscului de diminuare a valorii creanţei, vânzătorul creanţelor achiziţionate nu trebuie să fie membru al grupului din care face parte furnizorul de protecţie.

(2) În sensul alineatului (1) litera (c) punctul (ii), instituţiile trebuie să aplice tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3) activului din portofoliu care are cel mai mic cuantum ponderat la risc al expunerii.

(3) În sensul alineatului (1) litera (c) punctul (iii), protecţia obţinută este eligibilă în acest cadru numai dacă a fost obţinută și protecţia eligibilă împotriva stării de nerambursare (n-1) sau dacă n-1 active din portofoliu se află deja în stare de nerambursare. În acest caz, instituţiile trebuie să aplice tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (3) activului din portofoliu care are cel mai mic cuantum ponderat la risc al expunerii.

▼C2

Secţiunea 4

Calculul efectelor diminuării riscului de credit

Subsecţiunea 1

Protecţia finanţată a creditului

Articolul 218

Instrumente de tip credit linked note

Investiţiile în instrumente de tip credit linked note emise de instituţia creditoare pot fi tratate drept garanţii reale sub formă de numerar în scopul calculării efectului protecţiei finanţate a creditului în conformitate cu prezenta subsecţiune, cu condiţia ca instrumentul de tip credit default swap inclus în instrumentul de tip credit linked note să se califice drept protecţie nefinanţată a creditului eligibilă. Pentru a stabili dacă instrumentul de tip credit default swap inclus în instrumentul de tip credit linked note se califică drept protecţie nefinanţată a creditului eligibilă, instituţia poate considera condiţia prevăzută la articolul 194 alineatul (6) litera (c) ca fiind îndeplinită.

Articolul 219

Compensarea bilanţieră

Împrumuturile contractate și depozitele constituite la instituţia creditoare care fac obiectul compensării bilanţiere trebuie tratate de către instituţia respectivă drept garanţii reale sub formă de numerar în scopul calculării efectului protecţiei finanţate a creditului pentru împrumuturile și depozitele instituţiei creditoare care fac obiectul compensării bilanţiere și sunt denominate în aceeași monedă.

Articolul 220

Utilizarea abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate sau a abordării bazate pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate în cazul acordurilor-cadru de compensare

(1) Atunci când instituţiile calculează „valoarea ajustată integral a expunerii” (E*) pentru expunerile care fac obiectul unui acord-cadru de compensare eligibil ce acoperă tranzacţiile de răscumpărare sau operaţiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, acestea calculează ajustările de volatilitate pe care trebuie să le aplice, utilizând fie abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate, fie abordarea bazată pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate („abordarea bazată pe estimări proprii”), astfel cum se prevede la articolele 223-226 pentru metoda extinsă a garanţiilor financiare.

Utilizarea abordării bazate pe estimări proprii este supusă condiţiilor și cerinţelor aplicate în cadrul metodei extinse a garanţiilor financiare.

(2) În vederea calculării E*, instituţiile procedează astfel:

(a) calculează poziţia netă în fiecare grup de titluri sau în fiecare tip de marfă prin deducerea cuantumului de la punctul (ii) din cuantumul de la punctul (i):

▼C2

(i) valoarea totală a unui grup de titluri sau de mărfuri de același tip, date cu împrumut, vândute sau furnizate în cadrul acordului-cadru de compensare;

(ii) valoarea totală a unui grup de titluri sau de mărfuri de același tip, luate cu împrumut, achiziționate sau primite în cadrul acordului-cadru de compensare;

(b) calculează poziția netă în fiecare monedă, alta decât moneda de decontare a acordului-cadru de compensare, prin deducerea cuantumului de la punctul (ii) din cuantumul de la punctul (i):

(i) suma dintre valoarea totală a titlurilor denominate în această monedă date cu împrumut, vândute sau furnizate în cadrul acordului-cadru de compensare și cuantumul numerarului în moneda respectivă dat cu împrumut sau transferat în cadrul acordului respectiv;

(ii) suma dintre valoarea totală a titlurilor denominate în această monedă luate cu împrumut, achiziționate sau primite în cadrul acordului-cadru de compensare și cuantumul numerarului în moneda respectivă luat cu împrumut sau primit în cadrul acordului respectiv;

(c) aplică ajustarea de volatilitate adecvată unui anumit grup de titluri sau unei poziții în numerar valorii absolute a poziției nete pozitive sau negative în titlurile din grupul respectiv;

(d) aplică ajustarea de volatilitate corespunzătoare riscului cursului de schimb (fx) poziției nete pozitive sau negative în fiecare monedă, alta decât moneda de decontare a acordului-cadru de compensare.

(3) Instituțiile calculează E* conform următoarei formule:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

unde:

E_i = valoarea expunerii pentru fiecare expunere separată i din cadrul acordului, care s-ar aplica în lipsa protecției creditului, în cazul în care instituțiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate sau în cazul în care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate conform abordării IRB;

C_i = valoarea titlurilor din fiecare grup sau a mărfurilor de același tip, luate cu împrumut, achiziționate sau primite, sau numerarul luat cu împrumut sau primit pentru fiecare expunere i;

E_j^{sec} = poziția netă (pozitivă sau negativă) într-un grup de titluri dat j;

E_k^{fx} = poziția netă (pozitivă sau negativă) într-o monedă dată k, alta decât moneda de decontare a acordului, calculată în conformitate cu alineatul (2) litera (b);

▼C2

H_j^{sec} = ajustarea de volatilitate adecvată unui anumit grup de titluri j;

H_k^{fx} = ajustarea de volatilitate corespunzătoare cursului de schimb aferent monedei k.

(4) În vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate pentru tranzacţiile de răscumpărare, sau pentru operaţiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, sau pentru alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, acoperite de acorduri-cadru de compensare, instituţiile utilizează E*, calculată în conformitate cu alineatul (3), ca valoare a expunerii faţă de contraparte, care rezultă din tranzacţiile ce fac obiectul acordului-cadru de compensare, în sensul articolului 113 în cadrul abordării standardizate, sau al capitolului 3 în cadrul abordării IRB.

(5) În sensul alineatelor (2) și (3), „grup de titluri” înseamnă titlurile care sunt emise de aceeași entitate, au aceeași dată de emitere și aceeași scadenţă și sunt supuse acelorași termeni și condiţii și acelorași perioade de deţinere indicate la articolul 224 sau la articolul 225, după caz.

Articolul 221

Utilizarea abordării bazate pe modele interne în cazul acordurilor-cadru de compensare

(1) Ca alternativă la utilizarea abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate sau a abordării bazate pe estimări proprii pentru calculul valorii ajustate integral a expunerii (E*), rezultată din aplicarea unui acord-cadru de compensare eligibil care acoperă tranzacţii de răscumpărare, operaţiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, altele decât tranzacţiile cu instrumente financiare derivate, instituţiile pot utiliza, cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente, o abordare bazată pe modele interne, care ţine seama de efectele corelării dintre poziţiile în titluri supuse acordului-cadru de compensare, precum și de lichiditatea instrumentelor respective.

(2) Cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente, instituţiile pot, de asemenea, să utilizeze propriile modelele interne pentru tranzacţiile de creditare în marjă, în cazul în care acestea sunt acoperite de un acord-cadru de compensare bilaterală care îndeplinește cerinţele prevăzute în capitolul 6 secţiunea 7.

(3) O instituţie poate decide să utilizeze o abordare bazată pe modele interne, indiferent dacă a ales abordarea standardizată sau abordarea IRB pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor. Cu toate acestea, dacă intenţionează să utilizeze o abordare bazată pe modele interne, instituţia trebuie să aplice această abordare pentru toate contrapărţile și pentru toate titlurile, cu excepţia portofoliilor nesemnificative, pentru care poate utiliza abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate sau abordarea bazată pe estimări proprii, prevăzute la articolul 220.

Instituţiile care au primit, în temeiul titlului IV capitolul 5, aprobarea de a utiliza un model intern de măsurare a riscului, pot folosi abordarea bazată pe modele interne. Dacă nu a primit o astfel de aprobare, o instituţie poate totuși să solicite autorităţilor competente aprobarea de a utiliza, pentru scopurile prezentului articol, o abordare bazată pe modele interne.

▼C2

(4) Autorităţile competente permit unei instituţii să utilizeze o abordare bazată pe modele interne numai dacă au dovezi satisfăcătoare ale faptului că sistemul folosit de instituţie pentru gestionarea riscurilor decurgând din tranzacţiile acoperite de acordul-cadru de compensare este solid din punct de vedere conceptual și aplicat corect și dacă sunt îndeplinite următoarele cerinţe calitative:

(a) modelul intern de măsurare a riscurilor utilizat pentru calcularea volatilităţii potenţiale a preţurilor tranzacţiilor este strâns integrat în procesul zilnic de gestionare a riscurilor și servește drept bază pentru raportarea expunerilor la risc către conducerea superioară a instituţiei;

(b) instituţia dispune de o unitate de control al riscurilor care îndeplinește toate cerinţele următoare:

(i) este independentă de unităţile care derulează tranzacţii și raportează direct conducerii superioare;

(ii) răspunde de conceperea și implementarea sistemului de gestionare a riscurilor al instituţiei;

(iii) elaborează și analizează rapoarte zilnice cu privire la rezultatele modelului de măsurare a riscurilor și la măsurile adecvate care trebuie luate în privinţa limitelor poziţiilor;

(c) rapoartele zilnice elaborate de unitatea de control al riscurilor sunt analizate de către un nivel al conducerii care are suficientă autoritate pentru a impune reduceri ale poziţiilor luate și ale expunerii globale la risc;

(d) instituţia dispune, în cadrul unităţii de control al riscurilor, de suficient personal competent pentru utilizarea modelelor sofisticate;

(e) instituţia a stabilit proceduri pentru monitorizarea și asigurarea respectării unui set formalizat de politici și controale interne privind funcţionarea generală a sistemului de măsurare a riscurilor;

(f) modelele instituţiei au un istoric care arată o acurateţe rezonabilă în măsurarea riscurilor, demonstrată prin testarea ulterioară a rezultatelor acestora, pentru care se utilizează date aferente cel puţin unui an;

(g) instituţia desfășoară în mod frecvent un program riguros de simulare de criză, iar rezultatele acestor teste sunt examinate de către conducerea superioară și se reflectă în politicile și în limitele pe care aceasta le stabilește;

(h) instituţia efectuează, în cadrul procesului său periodic de audit intern, o reexaminare independentă a sistemului de măsurare a riscurilor. Această reexaminare include atât activitatea unităţilor care derulează tranzacţii, cât și pe cea a unităţii independente de control al riscurilor;

▼C2

(i) instituția efectuează o reexaminare a sistemului său de gestionare a riscurilor, cel puțin o dată pe an;

(j) modelul intern îndeplinește cerințele stabilite la articolul 292 alineatele (8) și (9) și la articolul 294.

(5) Modelul intern de măsurare a riscurilor al unei instituții trebuie să cuprindă un număr suficient de factori de risc pentru a reflecta toate riscurile de preț semnificative.

O instituție poate utiliza corelații empirice în cadrul categoriilor de risc și între categoriile de risc, dacă sistemul său de măsurare a corelațiilor este solid și este aplicat corect.

(6) Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe modele interne calculează E* conform următoarei formule:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + variatia\ potentiala\ valorii\right\}$$

unde:

E_i = valoarea expunerii pentru fiecare expunere separată i din cadrul acordului, care s-ar aplica în lipsa protecției creditului, în cazul în care instituțiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate sau în cazul în care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate conform abordării IRB;

C_i = valoarea titlurilor luate cu împrumut, achiziționate sau primite sau numerarul luat cu împrumut sau primit pentru fiecare astfel de expunere i.

La calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pe baza modelelor interne, instituțiile trebuie să utilizeze rezultatul modelului pentru ziua lucrătoare precedentă.

(7) Calculul variației potențiale a valorii menționată la alineatul (6) trebuie să îndeplinească toate cerințele următoare:

(a) să fie efectuat cel puțin zilnic;

(b) să se bazeze pe un interval de încredere unilateral de 99 de centile;

(c) să se bazeze pe o perioadă de deținere echivalentă cu 5 zile, cu excepția cazului altor tranzacții decât tranzacțiile de răscumpărare de titluri, sau operațiunile de dare sau luare de titluri cu împrumut, pentru care trebuie utilizată o perioadă de deținere echivalentă cu 10 zile;

(d) să se bazeze pe o perioadă de observare istorică efectivă de cel puțin un an, cu excepția cazului în care o creștere semnificativă a volatilității prețurilor justifică o perioadă de observare mai scurtă;

(e) setul de date utilizat pentru calcul să fie actualizat la fiecare trei luni.

▼C2

Dacă o instituţie are o tranzacţie de răscumpărare, o operaţiune de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau o tranzacţie de creditare în marjă, ori altă tranzacţie ori set de compensare similare, care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 285 alineatele (2), (3) și (4), perioada minimă de deţinere trebuie să fie aliniată cu perioada de risc de marjă care s-ar aplica în conformitate cu aceste alineate, în coroborare cu articolul 285 alineatul (5).

(8) În vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și a cuantumurilor pierderilor așteptate pentru tranzacţiile de răscumpărare, sau pentru operaţiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, sau pentru alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, acoperite de acorduri-cadru de compensare, instituţiile utilizează E*, calculată în conformitate cu alineatul (6), ca valoare a expunerii faţă de contraparte, care rezultă din tranzacţiile ce fac obiectul acordului-cadru de compensare, în sensul articolului 113 în cadrul abordării standardizate, sau al capitolului 3 în cadrul abordării IRB.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) ce anume reprezintă un portofoliu nesemnificativ în sensul alineatului (3);

(b) criteriile după care se determină dacă un model intern este solid și este aplicat corect în sensul alineatelor (4) și (5) și al acordurilor-cadru de compensare.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2015.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 222

Metoda simplă a garanţiilor financiare

(1) Instituţiile pot utiliza metoda simplă a garanţiilor financiare numai în cazul în care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate. Instituţiile nu trebuie să utilizeze atât metoda simplă a garanţiilor financiare, cât și metoda extinsă a garanţiilor financiare, decât pentru scopurile articolului 148 alineatul (1) și ale articolului 150 alineatul (1). Instituţiile nu trebuie să utilizeze această excepţie în mod selectiv, pentru a reduce cerinţele de fonduri proprii sau pentru a efectua un arbitraj de reglementare.

(2) Conform metodei simple a garanţiilor financiare, instituţiile atribuie unei garanţii financiare eligibile o valoare egală cu valoarea sa de piaţă, determinată în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) litera (d).

(3) Instituţiile atribuie acelor părţi din valorile expunerilor care sunt garantate cu valoarea de piaţă a garanţiei financiare eligibile ponderea de risc pe care ar atribui-o în temeiul capitolului 2 dacă instituţia creditoare ar avea o expunere directă faţă de instrumentul care constituie garanţia reală. În acest scop, valoarea expunerii unui element extrabilanţier menţionat în anexa I este egală cu 100 % din valoarea elementului și nu cu valoarea expunerii indicată la articolul 111 alineatul (1).

▼C2

Ponderea de risc aferentă părţii garantate este de cel puţin 20 %, cu excepţia cazurilor specificate la alineatele (4)-(6). Instituţiile aplică restului valorii expunerii ponderea de risc pe care ar atribui-o unei expuneri negarantate faţă de contraparte, în temeiul capitolului 2.

(4) Instituţiile atribuie o pondere de risc de 0 % părţii garantate a expunerii provenind din tranzacţii de răscumpărare și din operaţiuni de dare sau luare de titluri cu împrumut care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 227. În cazul în care contrapartea cu care s-a efectuat tranzacţia nu este un participant principal pe piaţă, instituţiile atribuie o pondere de risc de 10 %.

(5) Instituţiile atribuie o pondere de risc de 0 %, în limita acoperirii cu garanţii reale, valorilor expunerilor determinate în temeiul capitolului 6 pentru instrumentele financiare derivate enumerate în anexa II și supuse unei marcări zilnice la piaţă, care sunt garantate cu numerar sau cu instrumente asimilate numerarului, dacă nu există nicio neconcordanţă de monede.

Instituţiile atribuie o pondere de risc de 10 %, în limita acoperirii cu garanţii reale, valorilor expunerilor provenind din astfel de tranzacţii garantate cu titluri de datorie emise de administraţii centrale sau de bănci centrale, cărora le este atribuită o pondere de risc de 0 % în temeiul capitolului 2.

(6) În cazul altor tranzacţii decât cele menţionate la alineatele (4) și (5), instituţiile pot atribui o pondere de risc de 0 % dacă expunerea și garanţia reală sunt denominate în aceeași monedă și dacă este îndeplinită una din condiţiile următoare:

(a) garanţia reală este constituită sub formă de depozit în numerar sau de instrument asimilat numerarului;

(b) garanţia reală este constituită sub formă de titluri de datorie emise de administraţii centrale sau de bănci centrale, care sunt eligibile pentru atribuirea unei ponderi de risc de 0 % în temeiul articolului 114 și a căror valoare de piaţă a fost diminuată cu 20 %.

(7) În sensul alineatelor (5) și (6), titlurile de datorie emise de administraţii centrale sau de bănci centrale includ:

(a) titluri de datorie emise de administraţii regionale sau de autorităţi locale, dacă expunerile faţă de acestea se tratează ca expuneri faţă de administraţia centrală în a cărei jurisdicţie sunt stabilite, în conformitate cu articolul 115;

(b) titluri de datorie emise de bănci de dezvoltare multilaterală, cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 117 alineatul (2);

▼C2

(c) titluri de datorie emise de organizaţii internaţionale, cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 118.

(d) titluri de datorie emise de entităţi din sectorul public care se tratează ca expuneri faţă de administraţii centrale, în conformitate cu articolul 116 alineatul (4).

Articolul 223

Metoda extinsă a garanţiilor financiare

(1) La evaluarea garanţiilor financiare în scopul aplicării metodei extinse a garanţiilor financiare, pentru a ţine seama de volatilitatea preţurilor, instituţiile trebuie să aplice ajustările de volatilitate valorii de piaţă a garanţiei reale, astfel cum se prevede la articolele 224-227.

În cazul în care garanţia reală și expunerea-suport sunt denominate în monede diferite, instituţiile trebuie să adauge la ajustarea de volatilitate adecvată garanţiei reale în conformitate cu articolele 224-227 o ajustare care să reflecte volatilitatea monedei.

În cazul tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere acoperite de acorduri de compensare recunoscute de autorităţile competente în temeiul capitolului 6, dacă există o neconcordanţă între moneda garanţiei reale și moneda de decontare, instituţiile trebuie să aplice o ajustare de volatilitate care să reflecte volatilitatea monedei. Chiar dacă în tranzacţiile acoperite de acordul de compensare sunt implicate mai multe monede, instituţiile aplică o singură ajustare de volatilitate.

(2) Instituţiile calculează valoarea ajustată în funcţie de volatilitate a garanţiei reale (C_{VA}), pe care trebuie să o ia în considerare, după cum urmează:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

unde:

C = valoarea garanţiei reale;

H_C = ajustarea de volatilitate adecvată garanţiei reale, calculată în conformitate cu articolele 224 și 227;

H_{fx} = ajustarea de volatilitate adecvată neconcordanţei de monede, calculată în conformitate cu articolele 224 și 227;

Instituţiile utilizează formula prevăzută de prezentul alineat la calculul valorii ajustate în funcţie de volatilitate a garanţiei reale pentru toate tranzacţiile, cu excepţia celor supuse acordurilor-cadru de compensare recunoscute, cărora li se aplică dispoziţiile articolelor 220 și 221.

(3) Instituţiile calculează valoarea ajustată în funcţie de volatilitate a expunerii (E_{VA}), pe care trebuie să o ia în considerare, după cum urmează:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼C2

unde:

E = valoarea expunerii, care ar fi determinată în conformitate cu capitolele 2 sau 3, după caz, dacă expunerea nu ar fi garantată;

H_E = ajustarea de volatilitate adecvată expunerii, calculată în conformitate cu articolele 224 și 227;

▼M8

În cazul tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere, instituţiile care utilizează metoda prevăzută în capitolul 6 secţiunea 6 calculează E_{VA} după cum urmează:

$$E_{VA} = E.$$

▼C2

(4) În vederea calculării valorii E menţionată la alineatul (3), se aplică următoarele:

(a) în cazul instituţiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate, valoarea expunerii unui element extrabilanţier menţionat în anexa I este 100 % din valoarea elementului respectiv și nu valoarea expunerii indicată la articolul 111 alineatul (1);

(b) instituţiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării IRB calculează valoarea expunerii elementelor menţionate la articolul 166 alineatele (8)-(10) utilizând un factor de conversie de 100 % și nu factorii de conversie sau procentele indicate la alineatele respective.

(5) Instituţiile calculează valoarea ajustată integral a expunerii (E*), ţinând seama atât de volatilitate, cât și de efectele de diminuare a riscului ale garanţiei reale, după cum urmează:

$$E^* = max\ \{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

unde:

E_{VA} = valoarea ajustată în funcţie de volatilitate a expunerii, astfel cum a fost calculată la alineatul (3);

C_{VAM} = C_{VA} ajustată suplimentar pentru orice neconcordanţă de scadenţe, în conformitate cu dispoziţiile din secţiunea 5;

▼M8

În cazul tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere, instituţiile care utilizează metodele prevăzute în capitolul 6 secţiunile 3, 4 și 5 ţin seama de efectele de diminuare a riscului ale garanţiilor reale în conformitate cu dispoziţiile prevăzute în capitolul 6 secţiunile 3, 4 și 5, după caz.

▼C2

(6) Instituţiile pot calcula ajustările de volatilitate utilizând fie abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate menţionată la articolul 224, fie abordarea bazată pe estimări proprii menţionată la articolul 225.

O instituţie poate decide să utilizeze abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate sau abordarea bazată pe estimări proprii, indiferent dacă a ales abordarea standardizată sau abordarea IRB pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor.

▼C2

Cu toate acestea, dacă utilizează abordarea bazată pe estimări proprii, instituţia trebuie să aplice această abordare pentru toată gama de tipuri de instrumente, cu excepţia portofoliilor nesemnificative, pentru care poate utiliza abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate.

(7) În cazul în care garanţia reală constă într-un număr de elemente eligibile, instituţiile calculează ajustarea de volatilitate (H) după cum urmează:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

unde:

a_i = proporţia corespunzătoare valorii unui element eligibil i în valoarea totală a garanţiei reale;

H_i = ajustarea de volatilitate aplicabilă elementului eligibil i.

Articolul 224

Aplicarea în cadrul metodei extinse a garanţiilor financiare a ajustărilor de volatilitate reglementate

(1) Ajustările de volatilitate care trebuie aplicate de instituţii în cadrul abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate, presupunând că reevaluarea se efectuează zilnic, sunt prevăzute în tabelele 1- 4 din prezentul alineat.

AJUSTĂRI DE VOLATILITATE

Tabelul 1

Nivelul de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea creditului pentru titlul de datorie	Scadenţa reziduală	Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entităţile menţionate la articolul 197 alineatul (1) litera (b)			Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entităţile descrise la articolul 197 alineatul (1) literele (c) şi (d)			Ajustările de volatilitate pentru poziţiile din securitizare care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 197 alineatul (1) litera (h)		
		Perioadă de deţinere de 20 zile (%)	Perioadă de deţinere de 10 zile (%)	Perioadă de deţinere de 5 zile (%)	Perioadă de deţinere de 20 zile (%)	Perioadă de deţinere de 10 zile (%)	Perioadă de deţinere de 5 zile (%)	Perioadă de deţinere de 20 zile (%)	Perioadă de deţinere de 10 zile (%)	Perioadă de deţinere de 5 zile (%)
1	≤ 1 an	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 ani	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 ani	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 an	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 ani	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 ani	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 an	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	> 1 ≤ 5 ani	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	> 5 ani	21,213	15	10,607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

▼C2

Tabelul 2

Nivelul de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea creditului pentru titlul de datorie pe termen scurt	Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entitățile descrise la articolul 197 alineatul (1) litera (b) care beneficiază de evaluări ale creditului pe termen scurt			Ajustările de volatilitate pentru titlurile de datorie emise de entitățile descrise la articolul 197 alineatul (1) literele (c) și (d) care beneficiază de evaluări ale creditului pe termen scurt			Ajustările de volatilitate pentru pozițiile din securitizare care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 197 alineatul (1) litera (h)		
	Perioadă de deținere de 20 zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)	Perioadă de deținere de 20 zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)	Perioadă de deținere de 20 zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Tabelul 3

Alte tipuri de garanții reale sau de expuneri

	Perioadă de deținere de 20 zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)
Titluri de capital incluse într-un indice principal, obligațiuni convertibile incluse într-un indice principal	21,213	15	10,607
Alte titluri de capital sau obligațiuni convertibile cotate la o bursă recunoscută	35,355	25	17,678
Numerar	0	0	0
Aur	21,213	15	10,607

Tabelul 4

Ajustarea de volatilitate pentru neconcordanța de monede

Perioadă de deținere de 20 zile (%)	Perioadă de deținere de 10 zile (%)	Perioadă de deținere de 5 zile (%)
11,314	8	5,657

(2) Calcularea ajustărilor de volatilitate în conformitate cu alineatul (1) este supusă următoarelor condiții:

(a) pentru tranzacțiile de creditare garantate, perioada de deținere este de 20 de zile lucrătoare;

(b) pentru tranzacțiile de răscumpărare, cu excepția măsurii în care acestea implică transferul de mărfuri sau de drepturi garantate referitoare la proprietatea asupra mărfurilor, și pentru operațiunile de dare sau luare de titluri cu împrumut, perioada de deținere este de 5 zile lucrătoare;

(c) pentru alte operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, perioada de deținere este de 10 zile lucrătoare.

Dacă o instituție are o tranzacție sau un set de compensare care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 285 alineatele (2), (3) și (4), perioada minimă de deținere trebuie aliniată cu perioada de risc de marjă care s-ar aplica în conformitate cu aceste alineate.

▼C2

(3) Nivelul de calitate a creditului cu care este asociată o evaluare a creditului pentru un titlu de datorie, menţionat în tabelele 1 - 4 de la alineatul (1) și la alineatele (4)-(6), este nivelul de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea creditului de către ABE în temeiul capitolului 2.

În vederea determinării nivelului de calitate a creditului cu care este asociată evaluarea creditului pentru titlul de datorie, menţionat la primul paragraf, se aplică, de asemenea, articolul 197 alineatul (7).

(4) Pentru titlurile neeligibile sau mărfurile date cu împrumut sau vândute în cadrul tranzacţiilor de răscumpărare sau al operaţiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, ajustarea de volatilitate este aceeași ca și pentru titlurile de capital neincluse în indicele principal dar cotate la o bursă recunoscută.

(5) Pentru unităţile eligibile deţinute în OPC, ajustarea de volatilitate este media ponderată a ajustărilor de volatilitate care s-ar aplica activelor în care a investit fondul, având în vedere perioada de deţinere a tranzacţiei specificată la alineatul (2).

Dacă instituţia nu are cunoștință de activele în care a investit fondul, ajustarea de volatilitate este cea mai mare ajustare de volatilitate care s-ar aplica unui activ în care fondul are dreptul să investească.

▼M9

(6) Pentru titlurile de datorie care nu beneficiază de rating emise de instituţii sau firme de investiţii și care satisfac criteriile de eligibilitate prevăzute la articolul 197 alineatul (4), ajustarea de volatilitate este aceeași ca și pentru titlurile emise de instituţii sau de societăţi având o evaluare externă a creditului asociată cu nivelul 2 sau 3 de calitate a creditului.

▼C2

Articolul 225

Aplicarea propriilor estimări ale ajustărilor de volatilitate în cadrul metodei extinse a garanţiilor financiare

(1) Autorităţile competente permit instituţiilor să utilizeze propriile estimări ale volatilităţii pentru a calcula ajustările de volatilitate care trebuie aplicate garanţiilor reale și expunerilor, dacă aceste instituţii respectă cerinţele stabilite la alineatele (2) și (3). Instituţiile care au obţinut aprobarea de a utiliza propriile estimări ale volatilităţii nu pot reveni la utilizarea altor metode decât pentru motive temeinice, justificate în mod corespunzător, și cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente.

Pentru titlurile de datorie care au o evaluare a creditului, efectuată de o ECAI, echivalentă cu investment grade (ratingul corespunzător investiţiilor cu risc scăzut) sau superioară, instituţiile pot calcula o estimare a volatilităţii ă pentru fiecare categorie de titluri.

Pentru titlurile de datorie care au o evaluare a creditului, efectuată de o ECAI, inferioară nivelului investment grade, precum și pentru alte garanţii reale eligibile, instituţiile trebuie să calculeze ajustările de volatilitate pentru fiecare element în parte.

Instituţiile care utilizează abordarea bazată pe estimări proprii trebuie să estimeze volatilitatea garanţiei reale sau a neconcordanţei cursurilor de schimb fără a ţine seama de vreo corelaţie existentă între expunerea negarantată, garanţia reală și cursurile de schimb.

▼C2

La determinarea categoriilor respective, instituţiile trebuie să ia în considerare tipul emitentului de titluri, precum și evaluarea externă a creditului, scadenţa reziduală și durata modificată a titlurilor. Estimările volatilităţii trebuie să fie reprezentative pentru titlurile incluse de către instituţie într-o categorie.

(2) Calculul ajustărilor de volatilitate este supus tuturor criteriilor următoare:

(a) trebuie să se bazeze pe un interval de încredere unilateral de 99 de centile;

(b) trebuie să se bazeze pe următoarele perioade de deţinere:

(i) 20 de zile lucrătoare pentru tranzacţiile de creditare garantate;

(ii) 5 zile lucrătoare pentru tranzacţiile de răscumpărare, cu excepţia măsurii în care acestea implică transferul de mărfuri sau de drepturi garantate referitoare la proprietatea asupra mărfurilor, și pentru operaţiunile de dare sau luare de titluri cu împrumut;

(iii) 10 zile lucrătoare pentru alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital;

(c) instituţiile pot utiliza valorile ajustărilor de volatilitate calculate pe baza unor perioade de deţinere mai lungi sau mai scurte, majorate sau reduse, conform formulei rădăcinii pătrate a raportului perioadelor de deţinere, pentru a corespunde perioadei de deţinere stabilite la litera (b) pentru tipul de tranzacţie în cauză:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

unde:

T_M = perioada de deţinere respectivă;

H_M = ajustarea de volatilitate bazată pe perioada de deţinere T_M;

H_N = ajustarea de volatilitate bazată pe perioada de deţinere T_N.

(d) instituţiile trebuie să ia în considerare lipsa de lichiditate a activelor de calitate scăzută. Acestea trebuie să ajusteze în sens ascendent perioada de deţinere în cazurile în care există dubii în privinţa lichidităţii garanţiei reale. Instituţiile trebuie, de asemenea, să identifice cazurile în care datele istorice pot subestima volatilitatea potenţială. Astfel de cazuri trebuie tratate utilizând un scenariu de simulare de criză;

(e) perioada istorică de observare utilizată de instituţii pentru a calcula ajustările de volatilitate trebuie să fie de cel puţin un an. Pentru instituţiile care utilizează o grilă de ponderare sau alte metode pentru perioada istorică de observare, perioada efectivă de observare trebuie să fie de cel puţin un an. De asemenea, autorităţile competente pot solicita unei instituţii să calculeze ajustările de volatilitate utilizând o perioadă de observare mai scurtă, în cazul în care consideră că acest lucru este justificat de o creștere semnificativă a volatilităţii preţurilor;

▼C2

(f) instituţiile trebuie să actualizeze seturile de date și să calculeze ajustările de volatilitate cel puţin o dată la trei luni. Acestea trebuie, de asemenea, să reevalueze seturile de date ori de câte ori preţurile de piaţă suferă modificări semnificative.

(3) Estimarea ajustărilor de volatilitate trebuie să îndeplinească toate criteriile calitative următoare:

(a) instituţiile trebuie să utilizeze estimările volatilităţii în procesul zilnic de gestionare a riscurilor, inclusiv în legătură cu limitele interne de expunere;

(b) dacă perioada de deţinere utilizată de o instituţie în procesul zilnic de gestionare a riscurilor este mai mare decât cea prevăzută în prezenta secţiune pentru tipul de tranzacţie în cauză, instituţia respectivă trebuie să majoreze ajustările de volatilitate conform formulei rădăcinii pătrate a raportului perioadelor de deţinere prevăzută la alineatul (2) litera (c);

(c) o instituţie trebuie să dispună de proceduri consacrate pentru monitorizarea și asigurarea respectării unui set formalizat de politici și controale privind funcţionarea sistemului său de estimare a ajustărilor de volatilitate și de integrare a acestor estimări în procesul de gestionare a riscurilor;

(d) în cadrul procesului de audit intern al instituţiei trebuie efectuată cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului său de estimare a ajustărilor de volatilitate. O reexaminare a sistemului global de estimare a ajustărilor de volatilitate și de integrare a acestor ajustări în procesul de gestionare a riscurilor al instituţiei trebuie să aibă loc cel puţin anual. Această reexaminare trebuie să privească cel puţin următoarele:

(i) integrarea ajustărilor de volatilitate estimate în procesul zilnic de gestionare a riscurilor;

(ii) validarea oricărei modificări semnificative a procesului de estimare a ajustărilor de volatilitate;

(iii) verificarea coerenţei, a disponibilităţii în timp util și a credibilităţii surselor de date utilizate în cadrul sistemului de estimare a ajustărilor de volatilitate, inclusiv a independenţei acestor surse de date;

(iv) acurateţea și adecvarea ipotezelor privind volatilitatea.

Articolul 226

Majorarea ajustărilor de volatilitate în cadrul metodei extinse a garanţiilor financiare

Ajustările de volatilitate stabilite la articolul 224 sunt cele pe care o instituţie trebuie să le aplice dacă efectuează o reevaluare zilnică. În mod similar, dacă o instituţie utilizează propriile estimări ale ajustărilor de volatilitate în conformitate cu articolul 225, aceasta trebuie să le calculeze mai întâi în ipoteza efectuării unei reevaluări zilnice. Dacă frecvenţa reevaluării este mai scăzută, instituţiile trebuie să aplice ajustări de volatilitate mai mari. Acestea se calculează prin majorarea ajustărilor de volatilitate corespunzătoare efectuării unei reevaluări zilnice, utilizând următoarea formulă a rădăcinii pătrate a raportului perioadelor de deţinere:

▼C2

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

unde:

H = ajustarea de volatilitate care trebuie aplicată;

H_M = ajustarea de volatilitate corespunzătoare efectuării unei reevaluări zilnice;

N_R = numărul efectiv de zile lucrătoare dintre reevaluări;

T_M = perioada de deţinere pentru tipul de tranzacţie în cauză.

Articolul 227

Condiţii de aplicare a unei ajustări de volatilitate de 0 % în cadrul metodei extinse a garanţiilor financiare

(1) În ceea ce privește tranzacţiile de răscumpărare și operaţiunile de dare sau luare de titluri cu împrumut, dacă o instituţie utilizează abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate în conformitate cu articolul 224 sau abordarea bazată pe estimări proprii în conformitate cu articolul 225 și dacă sunt satisfăcute condiţiile prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(h), instituţia respectivă poate aplica o ajustare de volatilitate de 0 % în locul ajustărilor de volatilitate calculate în conformitate cu articolele 224-226. Instituţiile care utilizează abordarea bazată pe modele interne prevăzută la articolul 221nu trebuie să utilizeze tratamentul stabilit în prezentul articol.

(2) Instituţiile pot aplica o ajustare de volatilitate de 0 %, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) atât expunerea, cât și garanţia reală constau în numerar sau titluri de datorie emise de administraţii centrale sau de bănci centrale, în sensul articolului 197 alineatul (1) litera (b), și eligibile pentru atribuirea unei ponderi de risc de 0 % în temeiul capitolului 2;

(b) atât expunerea, cât și garanţia reală sunt denominate în aceeași monedă;

(c) fie scadenţa tranzacţiei nu depășește o zi, fie atât expunerea, cât și garanţia reală sunt marcate zilnic la piaţă sau fac obiectul ajustării zilnice a marjei;

(d) perioada dintre ultima marcare la piaţă, anterioară unui eșec al contrapărţii de a reface marja, și momentul lichidării garanţiei reale nu depășește patru zile lucrătoare;

(e) tranzacţia este decontată în cadrul unui sistem de decontare adecvat pentru tipul de tranzacţie respectiv;

(f) documentaţia privind acordul sau tranzacţia este documentaţia standard utilizată pe piaţă pentru tranzacţii de răscumpărare sau pentru operaţiuni de dare sau luare de titluri cu împrumut, pentru titlurile respective;

▼C2

(g) tranzacția este guvernată de clauze care prevăd posibilitatea rezilierii sale imediate, în cazul în care contrapartea nu respectă obligația de a livra numerar sau titluri ori de a da curs apelului în marjă, sau nu îndeplinește alte obligații;

(h) contrapartea este considerată de către autoritățile competente un participant principal pe piață.

(3) Participanții principali pe piață menționați la alineatul (2) litera (h) includ următoarele entități:

(a) entitățile menționate la articolul 193 alineatul (1) litera (b), dacă expunerilor față de acestea li se atribuie o pondere de risc de 0 % în temeiul capitolului 2;

(b) instituții;

▼M9

(ba) firme de investiții;

▼C2

(c) alte întreprinderi financiare în sensul articolului 13 punctul 25 literele (b) și (d) din Directiva 2009/138/CE, dacă expunerilor față de acestea li se atribuie o pondere de risc de 20 % conform abordării standardizate, sau întreprinderi care, în cazul instituțiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate conform abordării IRB, nu au o evaluare a creditului efectuată de o ECAI recunoscută și sunt evaluate intern de către instituție.

(d) OPC reglementate, supuse cerințelor privind capitalul sau efectul de levier;

(e) fonduri de pensii reglementate;

(f) organisme de compensare recunoscute.

Articolul 228

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate în cadrul metodei extinse a garanțiilor financiare

(1) În cadrul abordării standardizate, instituțiile trebuie să utilizeze valoarea E* calculată în conformitate cu articolul 223 alineatul (5) ca valoare a expunerii pentru scopul articolului 113. În cazul elementelor extrabilanțiere menționate în anexa I, instituțiile trebuie să utilizeze E* ca valoare la care se aplică procentele indicate la articolul 111 alineatul (1) pentru a obține valoarea expunerii.

(2) În cadrul abordării IRB, instituțiile trebuie să utilizeze pierderea efectivă în caz de nerambursare (LGD*) ca pierdere în caz de nerambursare în sensul capitolului 3. Instituțiile calculează pierderea efectivă în caz de nerambursare (LGD*) după cum urmează:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

unde:

LGD = pierderea în caz de nerambursare care s-ar aplica expunerii în conformitate cu capitolul 3, dacă expunerea nu ar fi garantată;

▼C2

E = valoarea expunerii, în conformitate cu articolul 223 alineatul (3);

E* = valoarea ajustată integral a expunerii, calculată în conformitate cu articolul 223 alineatul (5).

Articolul 229

Principii de evaluare a altor garanţii reale eligibile, în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating

(1) În cazul garanţiilor sub forma bunurilor imobile, garanţia reală se evaluează de către un evaluator independent la valoarea de piaţă sau la o valoare mai mică. Instituţia trebuie să solicite evaluatorului independent să formalizeze valoarea de piaţă în mod clar și transparent.

În schimb, în statele membre care au stabilit, prin dispoziţii legislative sau de reglementare, criterii riguroase de evaluare a valorii ipotecare, bunul imobil poate fi evaluat de un evaluator independent la o valoare mai mică sau egală cu valoarea ipotecară. Instituţiile trebuie să solicite evaluatorului independent să nu ia în considerare elementele speculative în evaluarea valorii ipotecare și să formalizeze această valoare într-un mod clar și transparent.

Valoarea garanţiei reale este valoarea de piaţă sau valoarea ipotecară, redusă corespunzător pentru a reflecta rezultatele monitorizării solicitate la articolul 208 alineatul (3) și pentru a ţine seama de existenţa oricăror creanţe cu rang prioritar asupra bunului imobil.

(2) În cazul creanţelor, valoarea acestora reprezintă cuantumul de încasat.

(3) Instituţiile trebuie să evalueze garanţiile reale corporale, altele decât bunurile imobile, la valoarea de piaţă a acestora. În sensul prezentului articol, valoarea de piaţă reprezintă suma estimată pentru care bunul respectiv ar putea fi schimbat la data evaluării între un cumpărător interesat și un vânzător interesat, în cadrul unei tranzacţii efectuate în condiţii de concurenţă normală.

Articolul 230

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate pentru alte garanţii reale eligibile în cadrul abordării IRB

(1) Instituţiile trebuie să utilizeze pierderea efectivă în caz de nerambursare (LGD*), calculată în conformitate cu prezentul alineat și cu alineatul (2), ca pierdere în caz de nerambursare pentru scopul capitolului 3.

Dacă raportul dintre valoarea garanţiei reale (C) și valoarea expunerii (E) este inferior nivelului minim de garantare cerut pentru expunerea respectivă (C*), indicat în tabelul 5, pierderea efectivă în caz de nerambursare este pierderea în caz de nerambursare stabilită în capitolul 3 pentru expunerile negarantate faţă de contraparte. În acest scop, instituţiile trebuie să calculeze valoarea expunerii elementelor menţionate la articolul 166 alineatele (8)-(10), utilizând un factor de conversie sau un procent de 100 % și nu factorii de conversie sau procentele indicate la alineatele respective.

▼C2

Dacă raportul dintre valoarea garanţiei reale și valoarea expunerii depășește un nivel superior C**, indicat în tabelul 5, pierderea efectivă în caz de nerambursare este cea prevăzută în tabelul 5.

Dacă nivelul de garantare cerut C** nu este atins pentru întreaga expunere, instituţiile consideră că aceasta se compune din două expuneri — una care corespunde părţii pentru care nivelul de garantare cerut C** este atins și una care corespunde părţii rămase.

(2) Pierderile efective în caz de nerambursare (LGD*) aplicabile și nivelurile de garantare cerute pentru părţile garantate ale expunerilor sunt prevăzute în tabelul 5 din prezentul alineat.

Tabelul 5

Pierderea minimă în caz de nerambursare pentru părţile garantate ale expunerilor

	LGD* pentru expunere cu rang prioritar	LGD* pentru expuneri subordonate	Nivelul minim de garantare cerut pentru expunere (C*)	Nivelul minim de garantare cerut pentru expunere (C**)
Creanţe	35 %	65 %	0 %	125 %
Bunuri imobile locative/bunuri imobile comerciale	35 %	65 %	30 %	140 %
Alte garanţii reale	40 %	70 %	30 %	140 %

(3) Ca alternativă la tratamentul prevăzut la alineatele (1) și (2) și sub rezerva articolului 124 alineatul (2), instituţiile pot atribui o pondere de risc de 50 % pentru partea din expunere care este, în limitele stabilite la articolul 125 alineatul (2) litera (d) și, respectiv, la articolul 126 alineatul (2) litera (d), garantată integral cu bunuri imobile locative sau comerciale situate pe teritoriul unui stat membru, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile prevăzute la articolul 199 alineatul (3) sau (4).

Articolul 231

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate în cazul portofoliilor mixte de garanţii reale

(1) O instituţie calculează valoarea pierderii efective în caz de nerambursare (LGD*), pe care o utilizează ca pierdere în caz de nerambursare pentru scopul capitolului 3, în conformitate cu alineatele (2) și (3), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) instituţia utilizează abordarea IRB pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și cuantumurile pierderilor așteptate;

(b) o expunere este garantată atât cu o garanţie financiară, cât și cu o altă garanţie reală eligibilă.

(2) Instituţiile trebuie să împartă valoarea ajustată în funcţie de volatilitate a expunerii, obţinută prin aplicarea ajustării de volatilitate prevăzută la articolul 223 alineatul (5) la valoarea expunerii, în mai multe părţi, astfel încât să obţină o parte acoperită cu o garanţie financiară eligibilă, o parte acoperită cu creanţe, o parte acoperită cu garanţii reale reprezentând bunuri imobile comerciale sau locative, o parte acoperită cu o altă garanţie reală eligibilă și partea negarantată, după caz.

▼C2

(3) Instituţiile trebuie să calculeze pierderea efectivă în caz de nerambursare separat pentru fiecare parte a expunerii obţinută astfel cum se prevede la alineatul (2), în conformitate cu dispoziţiile relevante din prezentul capitol.

Articolul 232

Alte tipuri de protecţie finanţată a creditului

(1) Dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 212 alineatul (1), depozitele constituite la instituţii terţe pot fi tratate drept garanţie furnizată de instituţia terţă.

(2) Dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 212 alineatul (2), instituţiile trebuie să aplice următorul tratament pentru partea din expunere garantată cu valoarea curentă de răscumpărare a poliţelor de asigurare de viaţă gajate în favoarea instituţiei creditoare:

(a) dacă expunerea face obiectul abordării standardizate, aceasta trebuie ponderată la risc utilizând ponderile de risc specificate la alineatul (3);

(b) dacă expunerea face obiectul abordării IRB dar nu și al estimărilor proprii ale instituţiei cu privire la pierderea în caz de nerambursare, i se atribuie o pierdere în caz de nerambursare de 40 %.

În cazul unei neconcordanţe de monede, instituţiile trebuie să reducă valoarea curentă de răscumpărare în conformitate cu articolul 233 alineatul (3), valoarea protecţiei creditului fiind valoarea curentă de răscumpărare a poliţei de asigurare de viaţă.

(3) În sensul alineatului (2) litera (a), instituţiile atribuie următoarele ponderi de risc, pe baza ponderii de risc atribuite unei expuneri cu rang prioritar negarantată faţă de întreprinderea care furnizează asigurarea de viaţă:

(a) o pondere de risc de 20 %, dacă expunerii cu rang prioritar negarantate faţă de întreprinderea care furnizează asigurarea de viaţă i se atribuie o pondere de risc de 20 %;

(b) o pondere de risc de 35 %, dacă expunerii cu rang prioritar negarantate faţă de întreprinderea care furnizează asigurarea de viaţă i se atribuie o pondere de risc de 50 %;

(c) o pondere de risc de 70 %, dacă expunerii cu rang prioritar negarantate faţă de întreprinderea care furnizează asigurarea de viaţă i se atribuie o pondere de risc de 100 %;

(d) o pondere de risc de 150 %, dacă expunerii cu rang prioritar negarantate faţă de întreprinderea care furnizează asigurarea de viaţă i se atribuie o pondere de risc de 150 %.

(4) Instituţiile pot trata instrumentele răscumpărate la cerere, care sunt eligibile în temeiul articolului 200 litera (c), drept garanţie furnizată de instituţia emitentă. Valoarea protecţiei creditului eligibile este următoarea:

(a) dacă instrumentul va fi răscumpărat la valoarea sa nominală, valoarea protecţiei este această sumă;

▼C2

(b) dacă instrumentul va fi răscumpărat la preţul de piaţă, valoarea protecţiei este valoarea instrumentului evaluat în același mod ca titlurile de datorie care îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 197 alineatul (4).

Subsecţiunea 2

Protecţia nefinanţată a creditului

Articolul 233

Evaluare

(1) În scopul calculării efectelor protecţiei nefinanţate a creditului în conformitate cu prezenta subsecţiune, valoarea protecţiei nefinanţate a creditului (G) este suma pe care furnizorul de protecţie s-a angajat să o plătească în cazul în care împrumutatul intră în stare de nerambursare sau nu plătește, ori dacă se produc alte evenimente de credit specificate.

(2) În cazul instrumentelor financiare derivate de credit care nu includ ca eveniment de credit restructurarea obligaţiei-suport, care implică scutirea sau amânarea plăţii principalului, a dobânzii sau a comisioanelor și are ca rezultat un eveniment de pierdere din credit, se aplică următoarele:

(a) dacă suma pe care furnizorul de protecţie s-a angajat să o plătească nu depășește valoarea expunerii, instituţiile trebuie să reducă valoarea protecţiei creditului, calculată în conformitate cu alineatul (1), cu 40 %;

(b) dacă suma pe care furnizorul de protecţie s-a angajat să o plătească depășește valoarea expunerii, valoarea protecţiei creditului nu trebuie să fie mai mare de 60 % din valoarea expunerii.

(3) Dacă protecţia nefinanţată a creditului și expunerea sunt denominate în monede diferite, instituţiile trebuie să reducă valoarea protecţiei creditului prin aplicarea unei ajustări de volatilitate după cum urmează:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

unde:

G^* = cuantumul protecţiei creditului ajustat în funcţie de riscul valutar,

G = cuantumul nominal al protecţiei creditului,

H_{fx} = ajustarea de volatilitate pentru orice neconcordanţă de monede între protecţia creditului și obligaţia-suport, determinată în conformitate cu alineatul (4).

Dacă nu există neconcordanţă de monede, H_{fx} este egală cu zero.

(4) Ajustările de volatilitate pentru orice neconcordanţă de monede trebuie să se bazeze pe o perioadă de deţinere de 10 zile lucrătoare, presupunând că se efectuează o reevaluare zilnică, și pot fi calculate de către instituţii conform abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate sau conform abordării bazate pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate, după cum se prevede la articolul 224 și, respectiv, la articolul 225. Instituţiile trebuie să majoreze ajustările de volatilitate în conformitate cu articolul 226.

▼C2

Articolul 234

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate în cazul protecţiei parţiale și al segmentării pe tranșe

Dacă o instituţie transferă în una sau mai multe tranșe o parte din riscul aferent unui credit, se aplică regulile stabilite la capitolul 5. Instituţiile pot considera că pragurile de semnificaţie pentru plăţi, sub care nu se fac plăţi în cazul producerii pierderilor, sunt echivalente cu poziţii păstrate care suportă primele pierderea și dau naștere unui transfer de risc segmentat în tranșe.

Articolul 235

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în cadrul abordării standardizate

(1) Pentru scopul articolului 113 alineatul (3), instituţiile calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform următoarei formule:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

unde:

E = valoarea expunerii în conformitate cu articolul 111; în acest scop, valoarea expunerii unui element extrabilanţier menţionat în anexa I este egală cu 100 % din valoarea elementului și nu cu valoarea expunerii indicată la articolul 111 alineatul (1);

G_A = cuantumul protecţiei pentru riscul de credit calculat în conformitate cu articolul 233 alineatul (3) (G*) și ajustat suplimentar pentru orice neconcordanţă de scadenţe prevăzută în secţiunea 5;

R = ponderea de risc aferentă expunerilor faţă de debitor, specificată în capitolul 2;

G = ponderea de risc aferentă expunerilor faţă de furnizorul de protecţie, specificată în capitolul 2.

(2) Dacă cuantumul protejat (GA) este mai mic decât expunerea (E), instituţiile pot aplica formula de la alineatul (1) numai dacă părţile protejate și cele neprotejate ale expunerii au același rang.

(3) Instituţiile pot extinde tratamentul prevăzut la articolul 114 alineatele (4) și (7) la expunerile sau la părţile din expuneri garantate de administraţia centrală sau de banca centrală, în cazul în care garanţia este denominată în moneda naţională a debitorului, iar expunerea este finanţată în aceeași monedă.

Articolul 236

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și al cuantumurilor pierderilor așteptate în cadrul abordării IRB

(1) Pentru partea garantată a valorii expunerii (E), având în vedere valoarea ajustată a protecţiei creditului G_A, probabilitatea de nerambursare în sensul capitolului 3 secţiunea 4 poate fi probabilitatea de nerambursare aferentă furnizorului de protecţie, sau o probabilitate de nerambursare situată între cea aferentă împrumutatului și cea aferentă garantului, dacă se consideră că o substituire integrală nu este justificată. În cazul expunerilor subordonate și al protecţiei nefinanţate nesubordonate, pierderea în caz de nerambursare care trebuie aplicată de instituţii pentru scopul capitolului 3 secţiunea 4 poate fi cea asociată creanţelor cu rang prioritar.

▼C2

(2) Pentru orice parte negarantată a valorii expunerii (E), probabilitatea de nerambursare este cea aferentă împrumutatului, iar pierderea în caz de nerambursare este cea aferentă expunerii-suport.

(3) În sensul prezentului articol, G_A este valoarea G* calculată în conformitate cu articolul 233 alineatul (3) și ajustată suplimentar pentru orice neconcordanţă de scadenţe prevăzută în secţiunea 5. E este valoarea expunerii în conformitate cu capitolul 3 secţiunea 5. În acest scop, instituţiile trebuie să calculeze valoarea expunerii elementelor menţionate la articolul 166 alineatele (8) - (10), utilizând un factor de conversie sau un procent de 100 %, și nu factorii de conversie sau procentele indicate la alineatele respective.

Secţiunea 5

Neconcordanţa de scadenţe

Articolul 237

Neconcordanţa de scadenţe

(1) În ceea ce privește calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, neconcordanţa de scadenţe are loc atunci când scadenţa reziduală a protecţiei creditului este mai mică decât scadenţa expunerii protejate. Dacă protecţia are o scadenţă reziduală mai mică de trei luni, iar scadenţa protecţiei este mai mică decât scadenţa expunerii-suport, protecţia respectivă nu se califică drept protecţie a creditului eligibilă.

(2) În cazul în care există o neconcordanţă de scadenţe, protecţia creditului nu se consideră eligibilă, dacă una din condiţiile următoare este îndeplinită:

(a) scadenţa iniţială a protecţiei este mai mică de 1 an;

(b) expunerea este o expunere pe termen scurt, a cărei valoare a scadenţei (M) prevăzută la articolul 162 alineatul (3) este supusă, după cum specifică autorităţile competente, unui plafon de o zi și nu de un an.

Articolul 238

Scadenţa protecţiei creditului

(1) În limita a maximum 5 ani, scadenţa efectivă a expunerii-suport este perioada cea mai lungă posibil, rămasă până la momentul la care este stabilită îndeplinirea obligaţiilor de către debitor. Sub rezerva alineatului (2), scadenţa protecţiei creditului este perioada rămasă până la cea mai apropiată dată la care protecţia poate expira sau poate fi reziliată.

(2) Dacă există o opţiune de a înceta protecţia, aflată la discreţia vânzătorului protecţiei, instituţiile consideră scadenţa protecţiei ca fiind perioada rămasă până la data cea mai apropiată la care poate fi exercitată opţiunea respectivă. Dacă există o opţiune de a înceta protecţia, aflată la discreţia cumpărătorului protecţiei, iar prevederile contractului la momentul iniţierii protecţiei conţin stimulente pentru exercitarea acestei opţiuni de către instituţie înainte de scadenţa contractuală, instituţia consideră scadenţa protecţiei ca fiind perioada rămasă până la data cea mai apropiată la care poate fi exercitată opţiunea respectivă; în caz contrar, instituţia poate considera că o astfel de opţiune nu afectează scadenţa protecţiei.

▼C2

(3) Dacă nu este împiedicată rezilierea unui instrument financiar derivat de credit înainte de încheierea oricărei perioade de grație necesare ca starea de nerambursare a obligației-suport să se producă în urma unei neplăți, instituțiile trebuie să reducă scadența protecției cu durata perioadei de grație.

Articolul 239

Evaluarea protecției

(1) În cazul tranzacțiilor supuse protecției finanțate a creditului în cadrul metodei simple a garanțiilor financiare, dacă există o neconcordanță între scadența expunerii și cea a protecției, garanția reală nu este considerată protecție finanțată a creditului eligibilă.

(2) În cazul tranzacțiilor supuse protecției finanțate a creditului în cadrul metodei extinse a garanțiilor financiare, instituțiile trebuie să țină seama de scadența protecției creditului și de scadența expunerii la calculul valorii ajustate a garanției reale conform următoarei formule:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

unde:

C_{VA} = valoarea cea mai mică dintre valoarea ajustată în funcție de volatilitate a garanției reale, specificată la articolul 223 alineatul (2), și cuantumul expunerii;

t = valoarea cea mai mică dintre numărul de ani rămași până la data scadenței protecției creditului, calculată în conformitate cu articolul 238, și valoarea T;

T = valoarea cea mai mică dintre numărul de ani rămași până la data scadenței expunerii, calculată în conformitate cu articolul 238, și cinci ani;

t* = 0,25.

În formula de calcul a valorii ajustate integral a expunerii (E*), prevăzută la articolul 223 alineatul (5), instituțiile trebuie să utilizeze C_{VAM} ca C_{VA} ajustată suplimentar pentru neconcordanța de scadențe.

(3) În cazul tranzacțiilor supuse protecției nefinanțate a creditului, instituțiile trebuie să țină seama de scadența protecției creditului și de scadența expunerii la calculul valorii ajustate a protecției creditului conform următoarei formule:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

unde:

G_A = valoarea G* ajustată pentru orice neconcordanță de scadențe;

G* = cuantumul protecției ajustat pentru orice neconcordanță de monede;

▼C2

t = valoarea cea mai mică dintre numărul de ani rămași până la data scadenței protecției creditului, calculată în conformitate cu articolul 238, și valoarea T;

T = valoarea cea mai mică dintre numărul de ani rămași până la data scadenței expunerii, calculată în conformitate cu articolul 238, și cinci ani;

t* = 0,25.

Instituțiile trebuie să utilizeze G_A ca valoare a protecției pentru scopurile articolelor 233-236.

Secțiunea 6

Tehnici de diminuare a riscului de credit pentru un coș de expuneri

Articolul 240

Instrumente financiare derivate de credit de tipul first-to-default (primul caz de nerambursare)

Dacă o instituție obține pentru o serie de expuneri o protecție a creditului care prevede că prima stare de nerambursare care survine în legătură cu aceste expuneri declanșează plata și că acest eveniment de credit conduce la încetarea contractului, instituția poate să modifice calculul cuantumului ponderat la risc al expunerii și, după caz, al cuantumului pierderii așteptate pentru expunerea care ar produce, în lipsa protecției creditului, cel mai mic cuantum ponderat la risc al expunerii, în conformitate cu prezentul capitol.

(a) în cazul instituțiilor care folosesc abordarea standardizată, cuantumul ponderat la risc al expunerii este cel calculat conform abordării standardizate;

(b) în cazul instituțiilor care folosesc abordarea IRB, cuantumul ponderat la risc al expunerii este suma dintre cuantumul ponderat la risc al expunerii calculat conform abordării IRB și cuantumul pierderii așteptate înmulțit cu 12,5.

Tratamentul prevăzut la prezentul articol se aplică numai în cazul în care valoarea expunerii este mai mică sau egală cu valoarea protecției creditului.

Articolul 241

Instrumente financiare derivate de credit de tipul nth-to-default (al n-lea caz de nerambursare)

Dacă protecția creditului prevede că a n-a stare de nerambursare care survine în legătură cu expunerile declanșează plata, instituția care cumpără protecția poate să o recunoască în vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, a cuantumurilor pierderilor așteptate, numai dacă a obținut protecție și pentru stările de nerambursare de la 1 la n-1, sau dacă au avut deja loc n-1 stări de nerambursare. În astfel de cazuri, instituția poate să modifice calculul cuantumului ponderat la risc al expunerii și, după caz, al cuantumului pierderii așteptate pentru expunerea care ar produce, în lipsa protecției creditului, cel mai mic al n-lea cuantumul ponderat la risc al expunerii, în conformitate cu prezentul capitol. Instituțiile calculează cel mai mic al n-lea cuantum, astfel cum se precizează la articolul 240 literele (a) și (b).

▼C2

Tratamentul prevăzut la prezentul articol se aplică numai în cazul în care valoarea expunerii este mai mică sau egală cu valoarea protecţiei creditului.

Toate expunerile care fac parte din coș trebuie să îndeplinească cerinţele stabilite la articolul 204 alineatul (2) și la articolul 216 alineatul (1) litera (d).

▼M5

CAPITOLUL 5

Securitizarea

Secţiunea 1

Definiţii și criterii pentru securitizările simple, transparente și standardizate

Articolul 242

Definiţii

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiţii:

1. „opţiune de solicitare a stingerii securitizării” înseamnă o opţiune contractuală care permite iniţiatorului, atunci când cuantumul expunerilor-suport rămase de rambursat ajunge la un anumit nivel prestabilit sau scade sub acesta, să răscumpere poziţiile din securitizare înainte de rambursarea tuturor expunerilor securitizate, fie prin răscumpărarea expunerilor-suport rămase în portofoliu în cazul securitizărilor tradiţionale, fie prin rezilierea protecţiei creditului în cazul securitizărilor sintetice;

2. „componentă de dobândă care îmbunătăţește calitatea creditului” înseamnă un activ bilanţier care reprezintă o evaluare a fluxurilor de numerar legate de venitul viitor din expuneri (future margin income) și reprezintă o tranșă subordonată în cadrul securitizării;

3. „facilitate de lichiditate” înseamnă o facilitate de lichiditate astfel cum este definită la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

4. „poziţie care nu beneficiază de rating” înseamnă o poziţie din securitizare care nu beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu secţiunea 4;

5. „poziţie care beneficiază de rating” înseamnă o poziţie din securitizare care beneficiază de o evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu secţiunea 4;

6. „poziţie din securitizare de rang superior” înseamnă o poziţie susţinută sau garantată cu un drept de prim rang asupra ansamblului expunerilor-suport, fără a se lua în considerare, în acest scop, sumele datorate în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăţi similare și indiferent de eventualele diferenţe în privinţa scadenţei faţă de una sau mai multe alte tranșe de rang superior cu care poziţia respectivă împarte pierderile în mod proporţional;

7. „portofoliu IRB” înseamnă un portofoliu de expuneri-suport aparţinând unei categorii pentru care instituţia are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru toate aceste expuneri;

▼M5

8. „portofoliu mixt” înseamnă un portofoliu de expuneri-suport aparţinând unei categorii pentru care instituţia are aprobarea de a utiliza abordarea IRB și este în măsură să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, în conformitate cu capitolul 3, pentru unele, dar nu pentru toate aceste expuneri;

9. „supragarantare” înseamnă orice formă de îmbunătăţire a calităţii creditului prin care se conferă expunerilor-suport o valoare mai mare decât valoarea poziţiilor din securitizare;

10. securitizare simplă, transparentă și standardizată sau „securitizare STS” înseamnă o securitizare care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

11. „program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active” sau „program ABCP” înseamnă un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau program ABCP, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

12. „tranzacţie cu titluri pe termen scurt garantate cu active” sau „tranzacţie ABCP” înseamnă o tranzacţie cu titluri pe termen scurt garantate cu active sau o tranzacţie ABCP, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

13. „securitizare tradiţională” înseamnă o securitizare tradiţională astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

14. „securitizare sintetică” înseamnă o securitizare sintetică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

15. „expunere reînnoibilă” înseamnă o expunere reînnoibilă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

16. „clauză de amortizare anticipată” înseamnă o clauză de amortizare anticipată, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 17 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

17. „tranșă care suportă prima pierdere” înseamnă o tranșă care suportă prima pierdere, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

18. „poziţie-mezanin din securitizare” înseamnă o poziţie din securitizare care este subordonată poziţiei din securitizare de rang superior și este de rang superior tranșei care suportă prima pierdere și căreia i se aplică o pondere de risc mai mică de 1 250 % și mai mare de 25 %, în conformitate cu secţiunea 3 subsecţiunile 2 și 3;

19. „entitate de promovare” înseamnă orice întreprindere sau entitate instituită de administraţia centrală, regională sau locală a unui stat membru, care acordă credite promoţionale sau acordă garanţii promoţionale, al cărei scop principal nu este de a face profit sau de a maximiza cota de piaţă, ci de a promova obiectivele de politică publică ale administraţiei respective, cu condiţia ca administraţia respectivă să aibă obligaţia, în temeiul normelor privind ajutorul de stat, de a proteja baza economică a întreprinderii sau a entităţii și de a menţine viabilitatea acesteia pe durata existenţei sale ori ca cel puţin 90 % din capitalul iniţial sau finanţarea iniţială a acesteia sau din creditul promoţional pe care îl acordă să fie garantat în mod direct sau indirect de respectiva administraţie centrală, regională sau locală a statului membru;

▼M12

20. „marjă sintetică în exces” înseamnă marjă sintetică în exces astfel cum este definită la articolul 2 punctul 29 din Regulamentul (UE) 2017/2402.

▼M5

Articolul 243

Criterii pentru securitizările STS eligibile pentru un tratament diferenţiat în materie de capital

(1) Poziţiile din cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacţii ABCP care pot fi considerate drept poziţii într-o securitizare STS sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolele 260, 262 și 264 în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

(a) expunerile-suport îndeplinesc, în momentul includerii lor în programul ABCP, potrivit informaţiilor deţinute de iniţiator sau de creditorul iniţial, condiţiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și luând în considerare orice diminuări eligibile ale riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât 75 % pe o bază individuală în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail sau o pondere de 100 % pentru orice altă expunere; și

(b) valoarea expunerii agregate a tuturor expunerilor faţă de un singur debitor la nivel de program ABCP nu depășește 2 % din valoarea agregată a tuturor expunerilor din cadrul programului ABCP la momentul adăugării acestora la programul ABCP. În sensul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienţi aflaţi în legătură, potrivit informaţiilor deţinute de sponsor, sunt considerate expuneri faţă de un singur debitor.

▼M9

În cazul creanţelor comerciale, primul paragraf litera (b) nu se aplică în cazul în care riscul de credit al acestor creanţe comerciale este acoperit integral de o protecţie a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, cu condiţia ca, în acest caz, furnizorul de protecţie să fie o instituţie, o firmă de investiţii, o societate de asigurare sau o societate de reasigurare.

▼M5

Primul paragraf litera (b) nu se aplică în cazul valorilor reziduale securitizate ale contractelor de leasing, care nu sunt expuse riscului de refinanţare sau riscului asociat revânzării ca urmare a unui angajament executoriu din punct de vedere juridic de răscumpărare sau de refinanţare a expunerii respective cu o sumă prestabilită din partea unui terţ eligibil în temeiul articolului 201 alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf litera (a), în cazul în care o instituţie aplică articolul 248 alineatul (3) sau i s-a acordat aprobarea de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu articolul 265, ponderea de risc pe care instituţia respectivă ar atribui-o unei facilităţi de lichiditate, care să acopere în întregime ABCP emise în cadrul programului, este mai mică sau egală cu 100 %.

(2) Poziţiile într-o securitizare, alta decât din cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacţii ABCP, care pot fi considerate drept poziţii într-o securitizare STS, sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolele 260, 262 și 264 în cazul în care sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

(a) la momentul includerii în securitizare, valoarea agregată a tuturor expunerilor faţă de un singur debitor din portofoliu nu depășește 2 % din totalul valorilor agregate ale expunerilor rămase de rambursat din portofoliul de expuneri-suport. În sensul acestui calcul, împrumuturile sau contractele de leasing acordate unui grup de clienţi aflaţi în legătură sunt considerate expuneri faţă de un singur debitor.

▼M5

Primul paragraf de la prezenta literă nu se aplică în cazul valorilor reziduale securitizate ale contractelor de leasing, care nu sunt expuse riscului de refinanţare sau riscului asociat revânzării ca urmare a unui angajament executoriu din punct de vedere juridic de răscumpărare sau de refinanţare a expunerii respective cu o sumă prestabilită din partea unui terţ eligibil în temeiul articolului 201 alineatul (1);

(b) la momentul includerii acestora în securitizare, expunerile-suport îndeplinesc condiţiile pentru a li se atribui, în temeiul abordării standardizate și ţinând cont de eventuala diminuare eligibilă a riscului de credit, o pondere de risc egală sau mai mică decât:

(i) 40 % pe baza mediei ponderate a valorii expunerilor pentru portofoliu în cazul în care expunerile sunt împrumuturi garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau împrumuturi locative garantate integral, astfel cum se menţionează la articolul 129 alineatul (1) litera (e);

(ii) 50 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este un împrumut garantat cu ipoteci comerciale;

(iii) 75 % pe baza unei expuneri individuale în cazul în care expunerea este o expunere de tip retail;

(iv) pentru orice alte expuneri, 100 % pentru o expunere individuală;

(c) în cazul în care se aplică litera (b) punctele (i) și (ii), împrumuturile garantate prin titluri de garanţie de rang inferior asupra unui anumit activ nu sunt incluse în securitizare decât dacă toate împrumuturile garantate prin titluri de garanţie de rang superior asupra activului în cauză sunt, de asemenea, incluse în securitizare;

(d) în cazul în care se aplică litera (b) punctul (i) din prezentul alineat, niciun împrumut din portofoliul de expuneri-suport nu are un raport între împrumut și valoarea bunurilor gajate mai mare de 100 % în momentul includerii în securitizare, măsurat în conformitate cu articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (i) și cu articolul 229 alineatul (1).

Secţiunea 2

Recunoaşterea transferului semnificativ al riscului

Articolul 244

Securitizarea tradiţională

(1) Instituţia iniţiatoare a unei securitizări tradiţionale poate exclude expunerile-suport de la calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate, dacă este îndeplinită oricare dintre condiţiile următoare:

(a) o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport a fost transferată către terţi;

(b) instituţia iniţiatoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor poziţiilor din securitizare pe care le deţine în securitizare sau deduce aceste poziţii din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

▼M5

(2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:

(a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente poziţiilor-mezanin din securitizare deţinute de instituţia iniţiatoare în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor poziţiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;

(b) instituţia iniţiatoare nu deţine mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva îndeplinirii ambelor condiţii următoare:

(i) iniţiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare fundamentată a pierderii așteptate din expunerile-suport;

(ii) nu există poziţii-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obţinută de instituţia iniţiatoare prin securitizarea de la litera (a) sau (b) nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terţi, autorităţile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către terţi un nivel semnificativ al riscului de credit.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autorităţile competente pot permite instituţiilor iniţiatoare să recunoască transferul semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituţia iniţiatoare demonstrează, în fiecare caz în parte, că reducerea cerinţelor de fonduri proprii pe care iniţiatorul o obţine prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terţi. Permisiunea se poate acorda numai dacă instituţia îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) instituţia dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului de credit;

(b) instituţia a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către terţi în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituţie și a alocării capitalului intern al acesteia.

(4) În plus faţă de cerinţele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3), trebuie îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) documentaţia referitoare la tranzacţie reflectă substanţa economică a securitizării;

(b) poziţiile din securitizare nu reprezintă obligaţii de plată ale instituţiei iniţiatoare;

(c) expunerile-suport sunt inaccesibile pentru instituţia iniţiatoare și creditorii săi într-un mod care respectă cerinţa prevăzută la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/2402;

(d) instituţia iniţiatoare nu păstrează controlul asupra expunerilor-suport. Se consideră că se păstrează controlul asupra expunerilor-suport dacă instituţia iniţiatoare are dreptul de a răscumpăra de la destinatarul transferului expunerile transferate anterior pentru a realiza profiturile aferente acestora sau dacă are obligaţia de a-și asuma în alt fel riscul transferat. Păstrarea de către instituţia iniţiatoare a drepturilor sau a obligaţiilor de administrare a expunerilor-suport nu constituie în sine control asupra expunerilor;

▼M5

(e) documentaţia referitoare la securitizare nu conţine clauze sau condiţii care:

(i) impun instituţiei iniţiatoare obligaţia de a modifica expunerile-suport pentru a îmbunătăţi calitatea medie a portofoliului; sau

(ii) majorează profitul care trebuie plătit deţinătorilor de poziţii sau îmbunătăţeşte în alt fel poziţiile din securitizare ca reacţie la o deteriorare a calităţii creditului expunerilor-suport;

(f) dacă este cazul, documentaţia privind tranzacţia specifică în mod clar faptul că iniţiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziţioneze sau să răscumpere poziţii din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie expunerile-suport dincolo de obligaţiile contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfăşoară cu respectarea condiţiilor predominante de pe piaţă, iar părţile la acestea acţionează în interes propriu ca părţi libere și independente (în condiţii de concurenţă deplină);

(g) în cazul în care există o opţiune de solicitare a stingerii securitizării, opţiunea respectivă trebuie să îndeplinească, de asemenea, toate condiţiile următoare:

(i) opţiunea poate fi exercitată la discreţia instituţiei iniţiatoare;

(ii) opţiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea iniţială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;

(iii) opţiunea nu este structurată astfel încât să evite imputarea pierderilor asupra poziţiilor care beneficiază de îmbunătăţire a calităţii creditului sau asupra altor poziţii deţinute de investitori în securitizare și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătăţire a calităţii creditului;

(h) instituţia iniţiatoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condiţiile prevăzute la litera (c) din prezentul alineat.

(5) Autorităţile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terţi, în conformitate cu alineatul (2), precum și cazurile în care instituţiile au ales să aplice alineatul (3).

(6) ABE monitorizează diversele practici de supraveghere în legătură cu recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările tradiţionale, în conformitate cu prezentul articol. În special, ABE analizează:

(a) condiţiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către terţi, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);

(b) interpretarea noţiunii de „transfer corespunzător al riscului de credit către terţi” în sensul evaluării de către autorităţile competente prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf și la alineatul (3);

(c) cerinţele pentru evaluarea de către autorităţile competente a tranzacţiilor de securitizare pentru care iniţiatorul solicită recunoașterea transferului semnificativ al riscului de credit către terţi, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

▼M5

ABE raportează Comisiei constatările sale până la 2 ianuarie 2021. Ținând cont de raportul ABE, Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 462 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea elementelor enumerate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat.

Articolul 245

Securitizarea sintetică

(1) Instituția inițiatoare a unei securitizări sintetice poate calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate aferente expunerilor-suport în conformitate cu articolele 251 și 252, dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:

(a) un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat către terți prin intermediul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului;

(b) instituția inițiatoare aplică o pondere de risc de 1 250 % tuturor pozițiilor din securitizare pe care le reține în securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

(2) Se consideră că un nivel semnificativ al riscului de credit a fost transferat în oricare din următoarele cazuri:

(a) cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente pozițiilor-mezanin din securitizare deținute de instituția inițiatoare în securitizare nu depășesc 50 % din cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente tuturor pozițiilor-mezanin din securitizare existente în această securitizare;

(b) instituția inițiatoare nu deține mai mult de 20 % din valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere din securitizare, sub rezerva îndeplinirii ambelor condiții următoare:

(i) inițiatorul poate demonstra că valoarea expunerii tranșei care suportă prima pierdere depășește cu o marjă considerabilă o estimare fundamentată a pierderii așteptate din expunerile-suport;

(ii) nu există poziții-mezanin din securitizare.

În cazul în care eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor care ar fi obținută de instituția inițiatoare prin această securitizare nu este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți, autoritățile competente pot decide, de la caz la caz, că nu se poate considera că a fost transferat către terți un nivel semnificativ al riscului de credit.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot permite instituțiilor inițiatoare să recunoască transferul semnificativ al riscului de credit pentru o securitizare dacă instituția inițiatoare demonstrează, în fiecare caz în parte, că reducerea cerințelor de fonduri proprii pe care inițiatorul o obține prin securitizare este justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terți. Permisiunea se poate acorda numai dacă instituția îndeplinește ambele condiții următoare:

(a) instituția dispune de politici și de metodologii interne adecvate de gestionare a riscurilor pentru a evalua transferul riscului;

▼M5

(b) instituţia a recunoscut, de asemenea, transferul riscului de credit către terţi în fiecare caz, în vederea gestionării interne a riscului de către instituţie și a alocării capitalului intern al acesteia.

(4) În plus faţă de cerinţele prevăzute la alineatele (1), (2) și (3), trebuie îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) documentaţia referitoare la tranzacţie reflectă substanţa economică a securitizării;

(b) protecţia creditului în temeiul căreia este transferat riscul de credit respectă articolul 249;

(c) documentaţia referitoare la securitizare nu conţine clauze sau condiţii care:

(i) impun praguri de semnificaţie ridicate, sub care se consideră că protecţia creditului nu este declanșată dacă are loc un eveniment de credit;

(ii) permit încetarea protecţiei ca urmare a deteriorării calităţii creditului expunerilor-suport;

(iii) impun instituţiei iniţiatoare obligaţia de a modifica componenţa expunerilor-suport pentru a îmbunătăţi calitatea medie a portofoliului; sau

(iv) majorează costurile instituţiei legate de protecţia creditului sau randamentul ce trebuie plătit deţinătorilor de poziţii din securitizare ca răspuns la deteriorarea calităţii creditului portofoliului-suport;

(d) protecţia creditului este executorie în toate jurisdicţiile relevante;

(e) dacă este cazul, documentaţia privind tranzacţia specifică în mod clar faptul că iniţiatorul sau sponsorul nu poate decât să achiziţioneze sau să răscumpere poziţii din securitizare sau să răscumpere, să restructureze sau să substituie expunerile-suport dincolo de obligaţiile sale contractuale în cazul în care astfel de aranjamente se desfășoară cu respectarea condiţiilor predominante de pe piaţă, iar părţile la acestea acţionează în interes propriu ca părţi libere și independente (în condiţii de concurenţă deplină);

(f) în cazul în care există o opţiune de solicitare a stingerii securitizării, opţiunea respectivă trebuie să îndeplinească toate condiţiile următoare:

(i) opţiunea poate fi exercitată la discreţia instituţiei iniţiatoare;

(ii) opţiunea poate fi exercitată numai dacă cel mult 10 % din valoarea iniţială a expunerilor-suport rămâne nerambursată;

(iii) opţiunea nu este structurată astfel încât să evite alocarea pierderilor asupra poziţiilor care beneficiază de îmbunătăţirea calităţii creditului sau asupra altor poziţii deţinute de investitori în securitizare și nici nu este structurată într-un alt mod care să asigure o îmbunătăţire a calităţii creditului;

(g) instituţia iniţiatoare a primit avizul unui consilier juridic calificat, care confirmă faptul că securitizarea respectă condiţiile prevăzute la litera (d) din prezentul alineat.

(5) Autorităţile competente informează ABE cu privire la cazurile în care au hotărât că eventuala reducere a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii nu era justificată de un transfer corespunzător al riscului de credit către terţi, în conformitate cu alineatul (2), precum și la cazurile în care instituţiile au ales să aplice alineatul (3).

▼M5

(6) ABE monitorizează diversele practici de supraveghere în legătură cu recunoașterea unui transfer semnificativ de risc în securitizările sintetice, în conformitate cu prezentul articol. În special, ABE analizează:

(a) condiţiile în care are loc transferul unui risc de credit semnificativ către terţi, în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4);

(b) interpretarea noţiunii de „transfer corespunzător al riscului de credit către terţi” în sensul evaluării de către autorităţile competente prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf și la alineatul (3); și

(c) cerinţele pentru evaluarea de către autorităţile competente a tranzacţiilor de securitizare pentru care iniţiatorul solicită recunoașterea transferului unui risc de credit semnificativ către terţi, în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

ABE raportează Comisiei constatările sale până la 2 ianuarie 2021. Ţinând cont de raportul ABE, Comisia poate adopta un act delegat în conformitate cu articolul 462 pentru a completa prezentul regulament prin precizarea elementelor enumerate la literele (a), (b) și (c) din prezentul alineat.

Articolul 246

Cerinţe operaţionale pentru clauzele de amortizare anticipată

În cazul în care securitizarea include expuneri reînnoibile și clauze de amortizare anticipată sau clauze similare, riscul semnificativ de credit este considerat a fi fost transferat de către instituţia iniţiatoare doar dacă sunt îndeplinite cerinţele prevăzute la articolele 244 și 245, iar clauza de amortizare anticipată, odată declanșată:

(a) nu subordonează creanţele de rang prioritar sau de rang egal deţinute de instituţie asupra expunerilor-suport creanţelor celorlalţi investitori;

(b) nu subordonează și mai mult creanţele deţinute de instituţie asupra expunerilor-suport creanţelor altor părţi; sau

(c) nu mărește în alt mod expunerea la pierderi a instituţiei asociată expunerilor-suport reînnoibile.

Secţiunea 3

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

Subsecţiunea 1

Dispoziţii generale

Articolul 247

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

(1) Dacă o instituţie iniţiatoare a transferat o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor-suport din securitizare în conformitate cu secţiunea 2, instituţia respectivă poate:

▼M5

(a) în cazul unei securitizări tradiţionale, să excludă expunerile-suport din calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate;

(b) în cazul unei securitizări sintetice, să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile-suport, în conformitate cu articolele 251 și 252.

(2) Dacă instituţia iniţiatoare a decis să aplice alineatul (1), aceasta calculează, pentru poziţiile pe care le-ar putea deţine în securitizare, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor potrivit prezentului capitol.

Dacă nu a transferat o parte semnificativă a riscului de credit sau a decis să nu aplice alineatul (1), instituţia iniţiatoare nu este obligată să calculeze cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru niciuna dintre poziţiile pe care le-ar putea deţine în securitizare, dar continuă să includă expunerile-suport în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor, și după caz, al cuantumurilor pierderilor așteptate, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

(3) Dacă există o expunere faţă de poziţii în diferite tranșe ale unei securitizări, expunerea faţă de fiecare tranșă este considerată o poziţie distinctă din securitizare. Furnizorii de protecţie a creditului pentru poziţiile din securitizare sunt consideraţi a fi deţinători de poziţii din securitizare. Poziţiile din securitizare includ expunerile faţă de o securitizare care rezultă din contractele aferente instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute pe care instituţia le-a încheiat în cadrul tranzacţiei.

(4) Cu excepţia cazului în care o poziţie din securitizare este dedusă din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (k), cuantumul ponderat la risc al expunerii este inclus în totalul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor instituţiei, în sensul articolului 92 alineatul (3).

(5) Cuantumul ponderat la risc al expunerii unei poziţii din securitizare se calculează înmulţind valoarea expunerii aferentă poziţiei, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc totală relevantă.

(6) Ponderea de risc totală se determină ca fiind suma dintre ponderea de risc stabilită în prezentul capitol și orice pondere de risc suplimentară stabilită în conformitate cu articolul 270a.

Articolul 248

Valoarea expunerii

(1) Valoarea expunerii aferentă unei poziţii din securitizare se calculează după cum urmează:

(a) valoarea expunerii aferentă unei poziţii din securitizare din bilanţ este valoarea sa contabilă rămasă după aplicarea, în conformitate cu articolul 110, a oricăror ajustări relevante specifice pentru riscul de credit asupra poziţiei din securitizare;

(b) valoarea expunerii aferentă unei poziţii din securitizare extrabilanţiere este valoarea sa nominală din care se deduce orice ajustare specifică relevantă pentru riscul de credit pentru poziţia din securitizare în conformitate cu articolul 110, înmulţită cu factorul relevant de conversie, astfel cum se prevede la prezenta

▼M5

literă. Factorul de conversie este de 100 %, cu excepţia facilităţilor de furnizare de numerar în avans. Pentru a determina valoarea expunerii părţii care nu a fost trasă aferente facilităţilor de furnizare de numerar în avans, se poate aplica un factor de conversie de 0 % la cuantumul nominal al unei facilităţi de lichiditate care poate fi revocată necondiţionat, dacă rambursarea lichidităţilor trase în cadrul facilităţii are rang superior în raport cu orice alte creanţe asupra fluxurilor de numerar generate de expunerile-suport și dacă instituţia a demonstrat, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea competentă, că aplică o metodă suficient de prudentă pentru măsurarea cuantumului părţii care nu a fost trasă;

(c) în cazul riscului de credit al contrapărţii aferent unei poziţii din securitizare care rezultă dintr-un instrument financiar derivat menţionat în anexa II, valoarea expunerii se determină în conformitate cu capitolul 6;

(d) o instituţie iniţiatoare poate deduce, din valoarea expunerii unei poziţii din securitizare căreia i se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu subsecţiunea 3 sau care este dedusă din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k), cuantumul ajustărilor specifice pentru riscul de credit asupra expunerilor-suport în conformitate cu articolul 110 și orice reducere de preţ de cumpărare nerambursabilă legată de astfel de expuneri-suport în măsura în care astfel de reduceri au provocat reducerea fondurilor proprii;

▼M12

(e) Valoarea expunerii unei marje sintetice în exces include următoarele elemente, după caz:

(i) orice venituri din expunerile securitizate deja recunoscute de instituţia iniţiatoare în contul său de profit și pierdere, conform cadrului contabil aplicabil, pe care instituţia iniţiatoare le-a alocat prin contract tranzacţiei ca fiind marjă sintetică în exces și care sunt încă disponibile pentru acoperirea pierderilor;

(ii) orice marjă sintetică în exces care este desemnată prin contract de instituţia iniţiatoare în orice perioadă anterioară și care este încă disponibilă pentru a acoperi pierderi;

(iii) orice marjă sintetică în exces care este desemnată prin contract de instituţia iniţiatoare pentru perioada curentă și care este încă disponibilă pentru a acoperi pierderi;

(iv) orice marjă sintetică în exces care este desemnată prin contract de instituţia iniţiatoare pentru viitor.

În sensul prezentei litere, orice sumă care este furnizată ca garanţie reală sau ca o îmbunătăţire a calităţii creditului în legătură cu securitizarea sintetică și care face deja obiectul unei cerinţe de fonduri proprii în conformitate cu prezentul capitol nu se include în valoarea expunerii.

▼M5

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica ce anume constituie o metodă suficient de prudentă pentru măsurarea cuantumului părţii care nu a fost trasă menţionată la primul paragraf litera (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

▼M5

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menţionate la al treilea paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(2) Dacă o instituţie are două sau mai multe poziţii din securitizare care se suprapun, aceasta include numai una dintre poziţii în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor.

În cazul în care poziţiile se suprapun parţial, instituţia poate împărţi poziţia în două părţi și poate recunoaște suprapunerea doar în ceea ce privește o singură parte în conformitate cu primul paragraf. Ca alternativă, instituţia poate trata poziţiile ca și cum acestea s-ar suprapune integral, optând, în vederea calculării capitalului, pentru extrapolarea poziţiei care produce cele mai mari cuantumuri ponderate la risc ale expunerilor.

Instituţia poate să recunoască o suprapunere și între cerinţele de fonduri proprii pentru riscul specific aferente poziţiilor din portofoliul de tranzacţionare și cerinţele de fonduri proprii pentru poziţiile din securitizare din afara portofoliului de tranzacţionare, cu condiţia ca instituţia să aibă capacitatea să calculeze și să compare cerinţele de fonduri proprii pentru poziţiile respective.

În sensul prezentului alineat, se consideră că două poziţii se suprapun atunci când se compensează reciproc astfel încât instituţia este în măsură să prevină pierderile rezultate dintr-o poziţie prin onorarea obligaţiilor care decurg din cealaltă poziţie.

(3) În cazurile în care articolul 270c litera (d) se aplică poziţiilor din ABCP, instituţia poate utiliza ponderea de risc atribuită unei facilităţi de lichiditate pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru ABCP, cu condiţia ca facilitatea de lichiditate să acopere în proporţie de 100 % ABCP emise în cadrul programului ABCP și ca facilitatea de lichiditate să fie de același rang cu ABCP, astfel încât să formeze o poziţie care se suprapune. Instituţia notifică autorităţilor competente situaţiile în care a aplicat dispoziţiile prevăzute la prezentul alineat. Pentru a stabili acoperirea de 100 % prevăzută la prezentul alineat, instituţia poate ţine seama de alte facilităţi de lichiditate în cadrul programului ABCP, cu condiţia ca acestea să formeze o poziţie care se suprapune cu ABCP.

▼M12

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze modul în care instituţiile iniţiatoare urmează să calculeze valoarea expunerii menţionate la alineatul (1) litera (e), ţinând seama de pierderile relevante care se așteaptă a fi acoperite de marja sintetică în exces.

ABE prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 10 octombrie 2021.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M5

Articolul 249

Recunoașterea diminuării riscului de credit în cazul pozițiilor din securitizare

(1) O instituție poate recunoaște protecția finanțată sau nefinanțată a creditului în ceea ce privește o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite cerințele pentru diminuarea riscului de credit prevăzute în prezentul capitol și în capitolul 4.

(2) Protecția eligibilă finanțată a creditului se limitează la garanția financiară care este eligibilă pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în temeiul capitolului 2, astfel cum se prevede la capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante stabilite în capitolul 4.

Protecția eligibilă nefinanțată a creditului și furnizorii eligibili de protecție nefinanțată a creditului se limitează la cei eligibili în conformitate cu capitolul 4, iar recunoașterea diminuării riscului de credit este condiționată de respectarea cerințelor relevante, astfel cum sunt stabilite în capitolul 4.

▼M12

(3) Prin derogare de la alineatul (2) al prezentului articol, furnizorilor eligibili de protecție nefinanțată a creditului enumerați la articolul 201 alineatul (1) litera (g) li se va fi atribuit o evaluare a creditului efectuată de către o ECAI recunoscută care corespundea nivelului 2 de calitate a creditului sau unui nivel superior acestuia la momentul la care protecția creditului a fost recunoscută pentru prima dată și care corespunde în prezent nivelului 3 de calitate a creditului sau unui nivel superior.

▼M5

Instituțiile care sunt autorizate să aplice abordarea IRB în cazul unei expuneri directe față de furnizorul de protecție pot evalua eligibilitatea în conformitate cu primul paragraf, pe baza echivalenței dintre PD a furnizorului de protecție și PD asociată nivelurilor de calitate a creditului menționate la articolul 136.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), SSPE sunt furnizori de protecție eligibili, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) SSPE deține active care se califică drept garanții financiare eligibile în conformitate cu capitolul 4;

(b) activele menționate la litera (a) nu fac obiectul unor creanțe sau al unor creanțe potențiale de rang egal sau superior cu creanța sau cu creanța potențială a instituției care beneficiază de o protecție nefinanțată a creditului și

(c) sunt îndeplinite toate cerințele de recunoaștere a garanțiilor financiare menționate în capitolul 4.

(5) În sensul alineatului (4), cuantumul protecției ajustat pentru eventualele neconcordanțe de monede și de scadențe (Ga) în conformitate cu dispozițiile capitolului 4 se limitează la valoarea de piață ajustată în

▼M5

funcţie de volatilitatea activelor respective, iar ponderea de risc aferentă expunerilor faţă de furnizorul de protecţie, specificată în cadrul abordării standardizate (g), se determină ca fiind ponderea de risc medie ponderată care s-ar aplica activelor respective ca garanţie financiară în cadrul abordării standardizate.

(6) În cazul în care o poziţie din securitizare beneficiază de o protecţie integrală a creditului sau de o protecţie parţială a creditului calculată în mod proporţional, se aplică următoarele cerinţe:

(a) instituţia care furnizează protecţia creditului calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru partea din poziţia din securitizare care beneficiază de o protecţie a creditului în conformitate cu subsecţiunea 3, ca și cum ar deţine acea parte din poziţie în mod direct;

(b) instituţia care cumpără protecţia creditului calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 4 pentru partea protejată.

(7) În toate cazurile care nu fac obiectul alineatului (6), se aplică următoarele cerinţe:

(a) instituţia care furnizează protecţia creditului tratează partea din poziţie care beneficiază de o protecţie a creditului ca pe o poziţie din securitizare și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor ca și cum ar deţine acea poziţie în mod direct, în conformitate cu subsecţiunea 3, sub rezerva alineatelor (8), (9) și (10);

(b) instituţia care cumpără protecţia creditului calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor aferente părţii din poziţie care beneficiază de protecţie menţionate la litera (a) în conformitate cu capitolul 4. Instituţia tratează partea din poziţia din securitizare care nu beneficiază de protecţie a creditului ca pe o poziţie distinctă din securitizare și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu subsecţiunea 3, sub rezerva alineatelor (8), (9) și (10).

(8) Instituţiile care utilizează abordarea securitizării bazată pe modele interne de rating (SEC-IRBA) sau abordarea standardizată a securitizării (SEC-SA) în temeiul subsecţiunii 3 stabilesc punctul de atașare (A) și punctul de detașare (D) separat pentru fiecare dintre poziţiile derivate în conformitate cu alineatul (7), ca și cum acestea ar fi fost poziţii distincte din securitizare în momentul iniţierii tranzacţiei. Valoarea K_{IRB} sau, respectiv, a K_{SA} se calculează ţinând seama de portofoliul iniţial de expuneri-suport din securitizare.

(9) Instituţiile care utilizează abordarea securitizării bazată pe modele externe de rating (SEC-ERBA) în temeiul subsecţiunii 3 pentru poziţia din securitizare iniţială calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru poziţiile derivate în conformitate cu alineatul (7) după cum urmează:

(a) în cazul în care poziţia derivată are un rang superior, i se atribuie ponderea de risc aferentă poziţiei din securitizare iniţiale;

▼M5

(b) în cazul în care poziţia derivată are un rang inferior, i se poate atribui un rating dedus în conformitate cu articolul 261 alineatul (7). În acest caz, valoarea de intrare pentru densitate T este calculată exclusiv pe baza poziţiei derivate. În cazul în care un rating nu poate fi dedus, instituţia aplică cea mai ridicată dintre ponderile de risc care rezultă fie din:

(i) aplicarea SEC-SA în conformitate cu alineatul (8) și cu subsecţiunea 3, fie din

(ii) ponderea de risc aferentă poziţiei din securitizare iniţiale în conformitate cu SEC-ERBA.

(10) Poziţia derivată cu rangul de prioritate mai mic este considerată drept poziţie din securitizare care nu este de rang superior, chiar dacă poziţia din securitizare iniţială înainte de protecţie se califică drept poziţie de rang superior.

Articolul 250

Suportul implicit

(1) O instituţie sponsor sau o instituţie iniţiatoare care, în legătură cu o securitizare, a utilizat articolul 247 alineatele (1) și (2) pentru calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor sau a vândut instrumente din portofoliul său de tranzacţionare, astfel încât nu mai este obligată să deţină fonduri proprii pentru riscurile aferente acestor instrumente, nu furnizează direct sau indirect suport pentru securitizare dincolo de obligaţiile sale contractuale, în scopul reducerii pierderilor potenţiale sau reale ale investitorilor.

(2) Se consideră că o tranzacţie nu furnizează suport în sensul alineatului (1) dacă la evaluarea transferului unei părţi semnificative a riscului de credit s-a ţinut pe deplin seama de tranzacţia respectivă și dacă ambele părţi au efectuat tranzacţia acţionând în interes propriu ca părţi libere și independente (tranzacţie desfășurată în condiţii de concurenţă deplină). În acest scop, instituţia efectuează o analiză completă a tranzacţiei din punctul de vedere al calităţii creditului și ia în considerare cel puţin toate elementele următoare:

(a) preţul de răscumpărare;

(b) poziţia de capital și de lichiditate a instituţiei înainte și după răscumpărare;

(c) performanţa expunerilor-suport;

(d) performanţa poziţiilor din securitizare;

(e) impactul suportului asupra pierderilor previzionate a fi înregistrate de iniţiator în raport cu investitorii.

(3) Instituţia iniţiatoare și instituţia sponsor notifică autorităţii competente orice tranzacţie încheiată în legătură cu securitizarea în conformitate cu alineatul (2).

(4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri cu privire la definirea condiţiilor de concurenţă deplină în sensul prezentului articol și la cazurile în care o tranzacţie nu este structurată astfel încât să furnizeze suport.

▼M5

(5) Dacă o instituţie iniţiatoare sau o instituţie sponsor nu respectă alineatul (1) în ceea ce privește o securitizare, instituţia include toate expunerile-suport din securitizarea respectivă în calculele sale referitoare la cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate, și comunică:

(a) faptul că a furnizat suport pentru securitizare încălcând astfel alineatul (1) și

(b) impactul suportului furnizat în ceea ce privește cerinţele de fonduri proprii.

Articolul 251

Calcularea de către instituţiile iniţiatoare a cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor securitizate în cadrul unei securitizări sintetice

(1) În scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile-suport, instituţia iniţiatoare a unei securitizări sintetice utilizează metodologiile de calcul stabilite în prezenta secţiune, dacă este cazul, în locul celor prevăzute în capitolul 2. În cazul instituţiilor care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, cuantumurile pierderilor așteptate pentru expunerile-suport în temeiul capitolului 3, cuantumul pierderii așteptate pentru astfel de expuneri este zero.

(2) Cerinţele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol se aplică întregului portofoliu de expuneri-suport din securitizare. Sub rezerva articolului 252, instituţia iniţiatoare calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru toate tranșele din securitizare în conformitate cu prezenta secţiune, inclusiv pentru poziţiile în legătură cu care instituţia este în măsură să recunoască diminuarea riscului de credit în conformitate cu articolul 249. Ponderea de risc care trebuie aplicată poziţiilor ce beneficiază de diminuarea riscului de credit poate fi modificată în conformitate cu capitolul 4.

Articolul 252

Tratamentul neconcordanţei de scadenţe în securitizările sintetice

În vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 251, orice neconcordanţă de scadenţe între protecţia creditului prin intermediul căreia se realizează transferul riscului și expunerile-suport se calculează după cum urmează:

(a) scadenţa expunerilor-suport este cea mai mare scadenţă a oricăreia dintre expunerile respective, dar nu mai mare de cinci ani. Scadenţa protecţiei creditului se stabilește în conformitate cu capitolul 4;

(b) o instituţie iniţiatoare nu ţine seama de nicio neconcordanţă de scadenţe atunci când calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru poziţiile din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250 % în conformitate cu prezenta secţiune. Pentru toate celelalte poziţii, tratamentul neconcordanţei de scadenţe prevăzut în capitolul 4 se aplică în conformitate cu următoarea formulă:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot [(t - t^{*})/(T - t^{*})] + RW_{Ass} \cdot [(T - t)/(T - t^{*})]$$

unde:

▼M5

RW^* = cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (3) litera (a);

RW_{Ass} = cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, calculate în mod proporţional;

RW_{SP} = cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor calculate în conformitate cu articolul 251, ca și cum nu ar fi existat o neconcordanţă de scadenţe;

T = scadenţa expunerilor-suport, exprimată în ani;

t = scadenţa protecţiei creditului, exprimată în ani;

t^* = 0,25

Articolul 253

Reducerea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

(1) Dacă unei poziţii din securitizare i se atribuie o pondere de risc de 1 250 % în temeiul prezentei secţiuni, instituţiile pot deduce valoarea expunerii unei astfel de poziţii din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) în loc să includă poziţia respectivă în calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor. În acest sens, atunci când se calculează valoarea expunerii, poate fi luată în considerare protecţia eligibilă finanţată a creditului, în conformitate cu articolul 249.

(2) Dacă o instituţie recurge la soluţia alternativă menţionată la alineatul (1), aceasta poate să scadă cuantumul dedus în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k) din cuantumul specificat la articolul 268 ca fiind cerinţa maximă de capital care ar fi calculată pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

Subsecţiunea 2

Ierarhia metodelor și parametri comuni

Articolul 254

Ierarhia metodelor

(1) Instituţiile utilizează una dintre metodele prevăzute în subsecţiunea 3 pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu următoarea ierarhie:

(a) dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 258, instituţiile utilizează SEC-IRBA în conformitate cu articolele 259 și 260;

(b) în cazul în care nu se poate utiliza SEC-IRBA, instituţiile recurg la SEC-SA, în conformitate cu articolele 261 și 262;

(c) în cazul în care nu se poate utiliza SEC-SA, o instituţie recurge la SEC-ERBA în conformitate cu articolele 263 și 264 pentru poziţiile care beneficiază de rating sau pentru poziţiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus.

▼M5

(2) Pentru poziţiile care beneficiază de rating sau pentru poziţiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus, o instituţie utilizează SEC-ERBA în loc de SEC-SA în fiecare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care aplicarea SEC-SA ar duce la o pondere de risc mai mare de 25 % pentru poziţii care se califică drept poziţii într-o securitizare STS;

(b) în cazul în care aplicarea SEC-SA ar duce la o pondere de risc mai mare de 25 % sau în care aplicarea SEC-ERBA ar duce la o pondere de risc mai mare de 75 % pentru poziţiile care nu se califică drept poziţii într-o securitizare STS;

(c) pentru tranzacţiile de securitizare bazate pe portofolii de credite auto, contracte de leasing auto și de leasing de echipamente.

(3) În cazurile care nu intră sub incidenţa alineatului (2) și prin derogare de la alineatul (1) litera (b), o instituţie poate decide să aplice SEC-ERBA în locul SEC-SA pentru toate poziţiile ei din securitizare care beneficiază de rating sau pentru poziţiile în cazul cărora se poate utiliza un rating dedus.

În sensul primului paragraf, instituţiile notifică deciziile lor autorităţii competente până cel târziu la 17 noiembrie 2018.

Orice decizie ulterioară de a schimba din nou abordarea aplicată pentru toate poziţiile sale din securitizare care beneficiază de rating se notifică de către instituţii autorităţilor lor competente înainte de data de 15 noiembrie imediat următoare acestei decizii.

În lipsa oricărei obiecţii din partea autorităţii competente până la data de 15 decembrie imediat următoare termenului menţionat la al doilea sau la al treilea paragraf, după caz, decizia notificată de instituţie se aplică de la 1 ianuarie a anului următor și este valabilă până la intrarea în vigoare a unei decizii notificate ulterior. O instituţie nu utilizează abordări diferite în cursul aceluiași an.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), autorităţile competente pot interzice instituţiilor, de la caz la caz, să aplice SEC-SA atunci când cuantumul ponderat la risc al expunerii care rezultă din aplicarea SEC-SA nu este corespunzător cu riscurile asupra instituţiei sau a stabilităţii financiare, care includ, dar fără a se limita la riscul de credit asociat expunerilor-suport din securitizare. În cazul expunerilor care nu se califică drept poziţii într-o securitizare STS, se acordă o atenţie sporită în special securitizărilor cu caracteristici extrem de complexe și riscante.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol, o instituţie poate utiliza abordarea bazată pe evaluări interne pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziţie care nu beneficiază de rating în cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacţii ABCP în conformitate cu articolul 266, sub rezerva respectării condiţiilor prevăzute la articolul 265. În cazul în care o instituţie a primit o aprobare de a utiliza abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu articolul 265 alineatul (2) și o anumită poziţie din cadrul unui program ABCP sau al unei tranzacţii ABCP intră în domeniul de aplicare reglementat de o astfel de aprobare, instituţia aplică acea abordare pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru poziţia respectivă.

(6) În cazul unei poziţii din resecuritizare, instituţiile aplică SEC-SA în conformitate cu articolul 261, cu modificările prevăzute la articolul 269.

▼M5

(7) În toate celelalte cazuri, poziţiilor din securitizare li se atribuie o ponderе de risc de 1 250 %.

(8) Autorităţile competente informează ABE în legătură cu orice notificare efectuată în temeiul alineatului (3) din prezentul articol. ABE monitorizează impactul prezentului articol asupra cerinţelor de capital și gama de practici de supraveghere adoptate în legătură cu alineatul (4) din prezentul articol și prezintă anual Comisiei un raport referitor la constatările sale și emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 255

Determinarea K_{IRB} și K_{SA}

(1) În cazul în care o instituţie aplică SEC-IRBA în temeiul subsecţiunii 3, instituţia calculează K_{IRB} în conformitate cu alineatele (2)-(5).

(2) Instituţiile determină K_{IRB} înmulţind cu 8 % cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi calculate în temeiul capitolului 3 pentru expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, și împărţind apoi rezultatul la valoarea expunerilor aferentă expunerilor-suport. K_{IRB} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

(3) Pentru calculul K_{IRB}, cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi calculate în temeiul capitolului 3 pentru expunerile-suport includ:

(a) cuantumul pierderilor așteptate asociate tuturor expunerilor-suport din securitizare, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare care fac încă parte din portofoliu, în conformitate cu capitolul 3 și

(b) cuantumul pierderilor neașteptate asociate expunerilor-suport, inclusiv expunerilor-suport în stare de nerambursare din cadrul portofoliului, în conformitate cu capitolul 3.

(4) Instituţiile pot calcula K_{IRB} pentru expunerile-suport din securitizare în conformitate cu dispoziţiile stabilite în capitolul 3 pentru calcularea cerinţelor de capital în cazul creanţelor achiziţionate. În acest sens, expunerile de tip retail sunt tratate ca și creanţe de tip retail achiziţionate, iar expunerile care nu sunt de tip retail sunt tratate ca și creanţe achiziţionate asupra societăţilor.

(5) Instituţiile calculează K_{IRB} separat pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor în ceea ce privește expunerile-suport dintr-o securitizare în care riscul de diminuare este semnificativ pentru astfel de expuneri.

În cazul în care pierderile rezultate din riscul de diminuare a valorii creanţelor și din riscul de credit sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituţiile combină respectivul K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor și pentru riscul de credit într-un singur K_{IRB} în sensul subsecţiunii 3. Prezenţa unui fond de rezervă unic sau supragarantarea disponibilă pentru a acoperi pierderile rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de diminuare a valorii creanţelor poate fi privită ca o indicaţie a faptului că aceste riscuri sunt tratate în mod agregat.

▼M5

În cazul în care riscul de diminuare a valorii creanţelor și riscul de credit nu sunt tratate în mod agregat în cadrul securitizării, instituţiile modifică tratamentul prevăzut la al doilea paragraf pentru a combina cu prudenţă K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor și K_{IRB} pentru riscul de credit.

(6) În cazul în care o instituţie aplică SEC-SA în temeiul subsecţiunii 3, aceasta calculează K_{SA} înmulţind cu 8 % cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor care ar fi calculate în temeiul capitolului 2 în ceea ce privește expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate, și împărţind apoi rezultatul la valoarea expunerilor-suport. K_{SA} se exprimă sub forma unei zecimale cuprinse între zero și unu.

În sensul prezentului alineat, instituţiile calculează valoarea expunerii aferentă expunerilor-suport fără a compensa ajustările specifice pentru riscul de credit și ajustările specifice de valoare suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 110, precum și alte reduceri ale fondurilor proprii.

(7) În sensul alineatelor (1)-(6), în cazul în care structura securitizării presupune utilizarea unei SSPE, toate expunerile aferente acesteia, care sunt legate de securitizare, sunt tratate ca expuneri-suport. Fără a aduce atingere celor menţionate anterior, atunci când calculează K_{IRB} sau K_{SA}, instituţia poate să excludă expunerile SSPE din portofoliul de expuneri-suport dacă riscul rezultat din expunerile SSPE este nesemnificativ sau dacă acesta nu aduce atingere poziţiei din securitizare deţinute de instituţie.

În cazul securitizărilor sintetice finanţate, orice venituri semnificative rezultate din emiterea de instrumente de tipul credit linked note sau alte obligaţii finanţate ale SSPE care servesc drept garanţii reale pentru rambursarea poziţiilor din securitizare sunt incluse în calculul K_{IRB} sau al K_{SA} în cazul în care riscul de credit aferent garanţiei reale face obiectul unei repartizări a pierderilor pe tranșe.

(8) În sensul alineatului (5) al treilea paragraf din prezentul articol, ABE emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind metodele adecvate de combinare a K_{IRB} pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor și, respectiv, pentru riscul de credit dacă aceste riscuri nu sunt tratate în mod agregat în cadrul unei securitizări.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condiţiile care permit instituţiilor să calculeze K_{IRB} pentru portofoliile de expuneri-suport în conformitate cu alineatul (4), în special în ceea ce privește:

(a) politica internă de creditare și modelele de calculare a K_{IRB} pentru securitizări;

(b) utilizarea a diferiţi factori de risc aferenţi portofoliului de expuneri-suport și, atunci când nu sunt disponibile date suficient de precise sau fiabile cu privire la respectivul portofoliu, a unor date indirecte pentru estimarea PD și LGD și

(c) cerinţele privind îndeplinirea obligaţiei de diligenţă pentru a monitoriza acţiunile și politicile vânzătorilor de creanţe sau ale altor iniţiatori.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

▼M5

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf din prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 256

Determinarea punctului de atașare (A) și a punctului de detașare (D)

(1) În sensul subsecțiunii 3, instituțiile stabilesc punctul de atașare (A) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar începe să fie alocate poziției din securitizare relevante.

Punctul de atașare (A) se exprimă sub forma unei valori zecimale cuprinse între zero și unu și este egal cu cea mai mare dintre următoarele două valori: zero și raportul dintre, pe de o parte, soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranșelor care sunt de rang superior sau egal cu tranșa ce conține poziția din securitizare relevantă, inclusiv expunerea în sine, și, pe de altă parte, soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

(2) În sensul subsecțiunii 3, instituțiile stabilesc punctul de detașare (D) ca fiind pragul pornind de la care pierderile din cadrul portofoliului de expuneri-suport ar antrena pierderea totală a principalului pentru tranșa care conține poziția din securitizare relevantă.

Punctul de detașare (D) se exprimă sub forma unei valori zecimale cuprinse între zero și unu și este egal cu cea mai mare dintre următoarele două valori: zero și raportul dintre, pe de o parte, soldul aferent portofoliului de expuneri-suport din securitizare minus soldul tuturor tranșelor care sunt de rang superior cu tranșa ce conține pozițiile din securitizare relevante și, pe de altă parte, soldul tuturor expunerilor-suport din securitizare.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile consideră supragarantarea și conturile de rezervă finanțate ca fiind tranșe, iar activele care conțin aceste conturi de rezervă ca fiind expuneri-suport.

(4) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile nu țin seama de conturile de rezervă nefinanțate și nici de activele care nu furnizează o îmbunătățire a calității creditului, cum ar fi cele care oferă doar un sprijin pentru asigurarea necesarului de lichiditate, swapurile valutare sau swapurile pe rata dobânzii, precum și conturile de garanții sub formă de numerar legate de aceste poziții din securitizare. În ceea ce privește conturile de rezervă finanțate și activele care furnizează o îmbunătățire a calității creditului, instituția tratează ca poziții din securitizare numai acele părți din aceste conturi sau active care au capacitatea de absorbție a pierderilor.

(5) În cazul în care două sau mai multe poziții din aceeași tranzacție au scadențe diferite, dar li se aplică aceeași metodă de repartizare proporțională a pierderilor, calculul punctelor de atașare (A) și al punctelor de detașare (D) se bazează pe soldul agregat aferent pozițiilor respective, iar punctele de atașare (A) și punctele de detașare (D) obținute sunt identice.

▼M12

(6) În scopul calculării punctelor de atașare (A) și a punctelor de detașare (D) ale unei securitizări sintetice, instituția inițiatoare a securitizării tratează ca tranșă valoarea expunerii poziției din securitizare corespunzătoare marjei sintetice în exces menționate la articolul 248

▼M12

alineatul (1) litera (e) și ajustează punctele de atașare (A) și punctele de detașare (D) ale celorlalte tranșe pe care le reține, adăugând valoarea expunerii respective la soldul portofoliului de expuneri-suport din securitizare. Numai instituția inițiatoare efectuează această ajustare.

▼M5

Articolul 257

Determinarea scadenței tranșei (M_T)

(1) În sensul subsecțiunii 3 și sub rezerva alineatului (2), instituțiile pot măsura scadența unei tranșe (M_T) potrivit uneia dintre următoarele metode:

(a) scadența medie ponderată a plăților contractuale datorate în cadrul tranșei conform următoarei formule:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

unde CF_t reprezintă toate plățile contractuale (principal, dobânzi și comisioane) care trebuie plătite de către debitor în perioada t, sau

(b) scadența legală finală a tranșei conform următoarei formule:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80\ \%,$$

unde M_L reprezintă scadența legală finală a tranșei.

(2) În sensul alineatului (1), la stabilirea scadenței unei tranșe (M_T) se aplică, în toate cazurile, o limită minimă de un an și o limită maximă de cinci ani.

(3) În cazul în care o instituție poate ajunge să suporte, ca urmare a contractului, pierderi potențiale derivate din expunerile-suport, instituția stabilește scadența poziției din securitizare ținând seama de scadența contractului plus termenul de scadență cel mai îndepărtat al acestor expuneri-suport. În cazul expunerilor reînnoibile, se aplică cea mai îndepărtată scadență reziduală posibilă din punct de vedere contractual care ar putea fi adăugată în cursul perioadei de reînnoire.

(4) ABE monitorizează gama de practici din acest domeniu ținând seama în special de aplicarea alineatului (1) litera (a) din prezentul articol și, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, emite ghiduri până la 31 decembrie 2019.

Subsecțiunea 3

Metodele de calcul al cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor

Articolul 258

Condițiile de utilizare a abordării bazate pe modele interne de rating (SEC-IRBA)

(1) Instituțiile utilizează abordarea SEC-IRBA pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziție din securitizare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

▼M5

(a) poziţia în cauză se bazează pe un portofoliu IRB sau pe un portofoliu mixt, cu condiţia ca, în acest din urmă caz, instituţia să fie în măsură să calculeze K_{IRB} în conformitate cu secţiunea 3 pentru cel puţin 95 % din cuantumul expunerii-suport;

(b) au fost puse la dispoziţie suficiente informaţii în ceea ce privește expunerile-suport din securitizare pentru ca instituţia să poată calcula K_{IRB} și

(c) instituţia nu a fost împiedicată să utilizeze SEC-IRBA pentru o anumită poziţie din securitizare în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autorităţile competente pot să interzică, de la caz la caz, utilizarea SEC-IRBA pentru securitizările care prezintă caracteristici foarte complexe sau riscante. În acest sens, pot fi considerate caracteristici extrem de complexe sau riscante următoarele:

(a) îmbunătăţirea calităţii creditului care poate fi afectată din alte motive decât cele legate de pierderile aferente portofoliului;

(b) portofoliile de expuneri-suport care prezintă un grad ridicat de corelaţie internă ca urmare a unor expuneri concentrate asupra unui anumit sector sau asupra unei anumite zone geografice;

(c) tranzacţiile în cazul cărora rambursarea poziţiilor din securitizare depinde în mare măsură de determinanţi de risc care nu sunt reflectaţi în K_{IRB} sau

(d) o repartizare a pierderilor extrem de complexă între tranșe.

Articolul 259

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării SEC-IRBA

(1) Conform abordării SEC-IRBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziţie din securitizare se calculează înmulţind valoarea expunerii poziţiei, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiţia respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

$RW = 1\,250\,\%$ unde $D \leq K_{IRB}$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$ unde $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}\right] \quad \text{unde } A < K_{IRB} < D$$

unde:

K_{IRB} reprezintă cerinţa de capital aferentă unui portofoliu de expuneri-suport, astfel cum este definit la articolul 255;

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

unde:

$a = -[1/(p * K_{IRB})]$

$u = D - K_{IRB}$

$l = \max(A - K_{IRB}; 0)$

▼M5

unde:

$$p = \max\left[0{,}3;\ \left(A + B^{*}(1/N) + C^{*}K_{IRB} + D^{*}LGD + E^{*}M_{T}\right)\right]$$

unde:

N reprezintă numărul efectiv de expuneri din cadrul portofoliului de expuneri-suport, calculat în conformitate cu alineatul (4);

LGD reprezintă pierderea medie în caz de nerambursare a portofoliului de expuneri-suport, ponderată în funcţie de expunere, calculată în conformitate cu alineatul (5);

M_T reprezintă scadenţa tranșei, stabilită în conformitate cu articolul 257.

Parametrii A, B, C, D și E se stabilesc conform următorului tabel de corespondenţă:

		A	B	C	D	E
De alt tip decât retail	De rang superior, granular (N ≥ 25)	0	3,56	–1,85	0,55	0,07
	De rang superior, negranular (N < 25)	0,11	2,61	–2,91	0,68	0,07
	Altele decât cele de rang superior, granular (N ≥ 25)	0,16	2,87	–1,03	0,21	0,07
	Altele decât cele de rang superior, negranular (N < 25)	0,22	2,35	–2,46	0,48	0,07
De tip retail	De rang superior	0	0	–7,48	0,71	0,24
	Altele decât cele de rang superior	0	0	–5,78	0,55	0,27

(2) În cazul în care portofoliul-suport IRB cuprinde atât expuneri de tip retail, cât și expuneri care nu sunt de tip retail, portofoliul se împarte într-un subportofoliu de tip retail și un subportofoliu care nu este de tip retail și, pentru fiecare subportofoliu în parte se estimează câte un parametru p distinct, precum și parametrii de intrare corespunzători N, K_{IRB} și LGD. Ulterior, se calculează un parametru p mediu ponderat pentru tranzacţie, pe baza parametrilor p aferenţi fiecărui subportofoliu și a dimensiunii nominale a expunerilor din fiecare subportofoliu.

(3) În cazul în care o instituţie aplică SEC-IRBA în cazul unui portofoliu mixt, calculul parametrului p ţine cont numai de expunerile-suport care fac obiectul abordării IRB. Nu se ţine seama în acest scop de expunerile-suport care fac obiectul abordării standardizate.

(4) Numărul efectiv de expuneri (N) se calculează după cum urmează:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

unde EAD_i reprezintă valoarea expunerii asociată celei de-a i-a expuneri din portofoliu.

Expunerile multiple faţă de același debitor sunt consolidate și tratate ca o singură expunere.

(5) LGD medii ponderate la expuneri se calculează după cum urmează:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼M5

unde LGD_i reprezintă LGD medie asociată tuturor expunerilor față de al i-lea debitor.

În cazul creanţelor achiziţionate, atunci când riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanţelor sunt gestionate în mod agregat în cadrul unei securitizări, valoarea LGD de intrare corespunde mediei ponderate a LGD pentru riscul de credit și unei LGD de 100 % pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor. Ponderile aplicate sunt cerinţele individuale de capital ale abordării IRB pentru riscul de credit și, respectiv, pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor. În acest scop, existenţa unui fond de rezervă unic sau a unei supragarantări pentru acoperirea pierderilor rezultate fie din riscul de credit, fie din riscul de diminuare poate fi considerată o indicaţie a faptului că aceste riscuri sunt gestionate în mod agregat.

(6) În cazul în care proporţia celei mai mari expuneri-suport din portofoliu (C_1) nu depășește 3 %, instituţiile pot utiliza următoarea metodă simplificată pentru a calcula N, precum și LGD medii ponderate la expuneri:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0{,}50$$

unde

C_m reprezintă proporţia din portofoliu corespunzătoare sumei celor mai mari expuneri m și

m este stabilit de instituţie.

Dacă nu este disponibil decât C_1, iar acest cuantum nu depășește 0,03, atunci instituţia poate utiliza o valoare a LGD de 0,50 și o valoare a N de $1/C_1$.

(7) În cazul în care poziţia se bazează pe un portofoliu mixt, iar instituţia este în măsură să calculeze K_{IRB} pentru cel puţin 95 % din cuantumurile expunerilor-suport în conformitate cu articolul 258 alineatul (1) litera (a), instituţia calculează cerinţa de capital pentru portofoliul de expuneri-suport după cum urmează:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

unde

d reprezintă proporţia cuantumului expunerilor din expunerile-suport pentru care instituţia poate calcula K_{IRB} în raport cu cuantumul expunerilor din toate expunerile-suport;.

(8) În cazul în care o instituţie deţine o poziţie din securitizare sub forma unui instrument financiar derivat de acoperire a riscurilor de piaţă, inclusiv riscul privind rata dobânzii sau riscul valutar, instituţia îi poate atribui respectivului instrument financiar derivat o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziţiei de referinţă calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul primului paragraf, poziţia de referinţă este poziţia de rang egal, în toate privinţele, cu instrumentul financiar derivat sau, în absenţa unei astfel de poziţii de rang egal, poziţia care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

▼M5

Articolul 260

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-IRBA

Conform SEC-IRBA, ponderea de risc aferentă unei poziţii dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 259, sub rezerva următoarelor modificări:

pragul de ponderare a riscului pentru poziţiile din securitizare de rang superior = 10 %

$$p = \max [0{,}3;\ 0{,}5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Articolul 261

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate (SEC-SA)

(1) Potrivit abordării SEC-SA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziţie din securitizare se calculează înmulţind valoarea expunerii aferentă poziţiei, astfel cum este calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderea de risc aplicabilă, determinată după cum urmează, cu condiţia respectării, în toate cazurile, a unui prag de 15 %:

$RW = 1\,250\ \%$ unde $D \leq K_A$

$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}$ unde $A \geq K_A$

$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}\right]$ unde $A < K_A < D$

unde:

D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

K_A este un parametru calculat în conformitate cu alineatul (2);

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

unde:

$a = -[1/(p \cdot K_A)]$

$u = D - K_A$

$l = \max (A - K_A;\ 0)$

p = 1 pentru o expunere din securitizare care nu este o expunere din resecuritizare

(2) În sensul alineatului (1), K_A se calculează după cum urmează:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

unde:

K_{SA} este cerinţa de capital aferentă portofoliului-suport, astfel cum este definită la articolul 255;

W = raportul dintre:

(a) suma cuantumurilor nominale ale expunerilor-suport în stare de nerambursare și

(b) suma cuantumurilor nominale ale tuturor expunerilor-suport.

▼M5

În acest sens, o expunere în stare de nerambursare înseamnă o expunere-suport care prezintă una dintre următoarele caracteristici: (i) este restantă de peste 90 de zile; (ii) face obiectul unei proceduri de faliment sau de insolvență; (iii) face obiectul unei proceduri de executare silită sau al unei proceduri similare; sau (iv) se află în stare de nerambursare în conformitate cu documentația aferentă securitizării.

Dacă o instituție nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a 5 % sau mai puțin din expunerile-suport din portofoliu, instituția poate utiliza abordarea SEC-SA, sub rezerva următoarei ajustări în calculul K_A:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{subportofoliu1 unde W este cunoscut}}}{\text{EAD Total}} \times K_A^{\text{subportofoliu1 unde W este cunoscut}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subportofoliu1 unde W este necunoscut}}}{\text{EAD Total}}$$

Dacă instituția nu cunoaște situația incidentelor de plată în cazul a peste 5 % din expunerile-suport din portofoliu, poziția din securitizare trebuie să beneficieze de o ponderare de risc de 1 250 %.

(3) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument financiar derivat de acoperire a riscurilor de piață, inclusiv riscul privind rata dobânzii sau riscul valutar, instituția îi poate atribui respectivului instrument financiar derivat o ponderare de risc dedusă echivalentă cu ponderarea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul prezentului alineat, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu poziția instrumentului financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 262

Tratamentul securitizărilor STS conform SEC-SA

Potrivit SEC-SA, ponderarea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 261, sub rezerva următoarelor modificări:

pragul de ponderare a riscului pentru pozițiile din securitizare de rang superior = 10 %

p = 0,5

Articolul 263

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării bazate pe modele externe de rating (SEC-ERBA)

(1) Conform SEC-ERBA, cuantumul ponderat la risc al expunerilor pentru o poziție din securitizare se calculează înmulțind valoarea expunerii aferentă poziției, calculată în conformitate cu articolul 248, cu ponderarea de risc aplicabilă, determinată conform prezentului articol.

(2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

Tabelul 1

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	Toate celelalte tipuri de rating
Ponderare de risc	15 %	50 %	100 %	1 250 %

▼M5

(3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol, se aplică ponderile de risc prevăzute în tabelul 2, ajustate, după caz, în funcţie de scadenţa tranşelor (M_T) în conformitate cu articolul 257 și cu alineatul (4) din prezentul articol și în funcţie de densitatea tranşelor pentru tranşele care nu sunt de rang superior în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol:

Tabelul 2

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puţin densă)	
	Scadenţa tranșei (M_T)		Scadenţa tranșei (M_T)	
	1 an	5 ani	1 an	5 ani
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

(4) Pentru a determina ponderea de risc pentru tranșele a căror scadenţă este cuprinsă între 1 și 5 ani, instituţiile utilizează o interpolare liniară între ponderile de risc aplicabile unei scadenţe de un an și, respectiv, ponderile de risc aplicabile unei scadenţe de cinci ani, în conformitate cu tabelul 2.

(5) Pentru a lua în considerare densitatea tranșelor, instituţiile calculează ponderea de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior după cum urmează:

$$RW = [\text{RW după ajustarea în funcţie de scadenţă conform alineatului (4)}] \cdot [1 - \min(T;\ 50\ \%)]$$

▼M5

unde

T = densitatea tranșei, măsurată ca D – A

unde

D D reprezintă punctul de detașare, stabilit în conformitate cu articolul 256;

A A reprezintă punctul de atașare, stabilit în conformitate cu articolul 256.

(6) Ponderilor de risc pentru tranșele care nu sunt de rang superior conform alineatelor (3), (4) și (5) li se aplică un prag de 15 %. În plus, ponderile de risc rezultate nu trebuie să fie mai mici decât ponderea de risc care corespunde unei tranșe ipotetice de rang superior din cadrul aceleiași securitizări, având aceeași evaluare a creditului și aceeași scadență.

(7) În scopul utilizării ratingurilor deduse, instituțiile atribuie unei poziții care nu beneficiază de rating un rating dedus, echivalent cu evaluarea creditului unei poziții de referință care beneficiază de rating și îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) poziția de referință este de rang egal, în toate privințele, cu poziția din securitizare care nu beneficiază de rating sau, în lipsa unei poziții de rang egal, poziția de referință este imediat subordonată poziției care nu beneficiază de rating;

(b) poziția de referință nu beneficiază de garanții din partea unor terți și nici de alte îmbunătățiri ale calității creditului de care nu dispune poziția ce nu beneficiază de rating;

(c) scadența poziției de referință este egală sau posterioară scadenței poziției care nu beneficiază de rating;

(d) orice rating dedus este actualizat permanent pentru a reflecta eventualele modificări ale evaluării creditului poziției de referință.

(8) În cazul în care o instituție deține o poziție din securitizare sub forma unui instrument financiar derivat de acoperire a riscurilor de piață, inclusiv riscul privind rata dobânzii sau riscul valutar, instituția îi poate atribui respectivei tranzacții cu instrumente financiare derivate o pondere de risc dedusă echivalentă cu ponderea de risc aferentă poziției de referință calculată în conformitate cu prezentul articol.

În sensul primului paragraf, poziția de referință este poziția de rang egal, în toate privințele, cu instrumentul financiar derivat sau, în absența unei astfel de poziții de rang egal, poziția care este imediat subordonată instrumentului financiar derivat.

Articolul 264

Tratamentul securitizărilor STS conform abordării SEC-ERBA

(1) Potrivit abordării SEC-ERBA, ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare STS se calculează în conformitate cu articolul 263, sub rezerva modificărilor prevăzute la prezentul articol.

(2) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen scurt sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen scurt poate fi dedus în conformitate cu articolul 263 alineatul (7), se aplică următoarele ponderi de risc:

▼M5

Tabelul 3

Nivelul de calitate a creditului	1	2	3	Toate celelalte tipuri de rating
Pondere de risc	10 %	30 %	60 %	1 250 %

(3) În cazul expunerilor pentru care au fost efectuate evaluări ale creditului pe termen lung sau pentru care un rating bazat pe o evaluare a creditului pe termen lung poate fi dedus în conformitate cu articolul 263 alineatul (7), ponderile de risc aplicate sunt stabilite în conformitate cu tabelul 4, ajustate în funcție de scadența tranșelor (M_T) în conformitate cu articolul 257 și cu articolul 263 alineatul (4) și în funcție de densitatea tranșelor pentru tranșele care nu sunt de rang superior în conformitate cu articolul 263 alineatul (5):

Tabelul 4

Nivelul de calitate a creditului	Tranșă de rang superior		Tranșă care nu este de rang superior (puțin densă)	
	Scadența tranșei (M_T)		Scadența tranșei (M_T)	
	1 an	5 ani	1 an	5 ani
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Toate celelalte	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Articolul 265

Sfera de aplicare și cerințele operaționale aferente abordării bazate pe evaluări interne

(1) Instituțiile pot calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru pozițiile care nu beneficiază de rating în cadrul programelor ABCP sau tranzacțiilor ABCP potrivit abordării bazate pe evaluări interne, în conformitate cu articolul 266, în cazul în care se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

În cazul în care o instituție a primit aprobare de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol și o anumită poziție din cadrul unui program ABCP

▼M5

sau al unei tranzacţii ABCP intră în domeniul de aplicare reglementat de o astfel de aprobare, instituţia aplică abordarea respectivă pentru a calcula cuantumul ponderat la risc al expunerii pentru poziţia respectivă.

(2) Autorităţile competente acordă instituţiilor aprobarea de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne în cadrul unei sfere de aplicare bine definite, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) toate poziţiile din titluri pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP sunt poziţii care beneficiază de rating;

(b) evaluarea internă a calităţii creditului poziţiei reflectă metodologia de evaluare accesibilă publicului și aplicată de către una sau mai multe ECAI pentru atribuirea de ratinguri poziţiilor din securitizare garantate cu expuneri-suport de tipul celor securitizate;

(c) titlurile pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP sunt predominant emise pentru investitori terţi;

(d) procesul de evaluare internă a instituţiei este cel puţin la fel de prudent ca evaluările aflate la dispoziţia publicului ale ECAI care au acordat un rating extern titlurilor pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP, în special în ceea ce privește factorii utilizaţi în simularea de criză și alte elemente cantitative relevante;

(e) metodologia de evaluare internă a instituţiei ţine seama de toate metodologiile de rating relevante, aflate la dispoziţia publicului, ale ECAI care acordă un rating titlurilor pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP și include clase de rating care corespund evaluărilor creditului efectuate de ECAI. Instituţia consemnează în evidenţele sale interne o declaraţie explicativă care descrie modul în care au fost îndeplinite cerinţele stabilite în prezenta literă și actualizează în mod regulat această declaraţie;

(f) instituţia utilizează metodologia de evaluare internă în scopul gestionării interne a riscurilor, inclusiv în procesele sale de luare a deciziilor, de gestionare a informaţiilor și de alocare a capitalului intern;

(g) auditorii interni sau externi, o ECAI sau funcţiile interne de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituţiei efectuează revizuiri periodice ale procesului de evaluare internă și ale calităţii evaluărilor interne ale calităţii creditului aferente expunerilor instituţiei faţă de un program ABCP sau o tranzacţie ABCP;

(h) instituţia monitorizează performanţa ratingurilor sale interne în timp, pentru a evalua credibilitatea metodologiei sale de evaluare internă și ajustează, după caz, această metodologie, atunci când performanţa expunerilor diferă în mod regulat de cea indicată de ratingurile interne;

(i) programul ABCP include standarde de subscriere și de gestionare a pasivelor sub formă de orientări pentru administratorul programului referitoare, cel puţin, la următoarele aspecte:

(i) criteriile de eligibilitate a activelor, sub rezerva literei (j);

(ii) tipurile și valoarea monetară ale expunerilor care decurg din furnizarea unor facilităţi de lichiditate și din îmbunătăţirea calităţii creditului;

▼M5

(iii) distribuţia pierderilor între poziţiile din securitizare în cadrul programului ABCP sau al tranzacţiei ABCP;

(iv) separarea din punct de vedere juridic și economic a activelor transferate de entitatea care le vinde;

(j) criteriile de eligibilitate a activelor din cadrul programului ABCP prevăd cel puţin:

(i) excluderea achiziţionării activelor care înregistrează întârzieri semnificative la plată sau se află în stare de nerambursare;

(ii) limitarea concentrărilor excesive ale riscurilor faţă de un singur debitor sau o singură zonă geografică; și

(iii) limitarea scadenţei activelor care urmează să fie achiziţionate;

(k) efectuarea unei analize a riscului de credit și a profilului de activitate al vânzătorului activului, care cuprinde, cel puţin, o evaluare a următoarelor aspecte legate de vânzător:

(i) performanţa sa financiară trecută și previziuni privind performanţa sa viitoare;

(ii) poziţia sa curentă pe piaţă și previziuni pentru competitivitatea sa viitoare;

(iii) efectul de levier, fluxul de numerar, rata de acoperire a dobânzilor și ratingul datoriei; și

(iv) standardele de subscriere, capacitatea de administrare a creditelor și procesele de colectare a debitelor;

(l) programul ABCP prezintă politici și procese de colectare a debitelor care ţin seama de capacitatea operaţională și de calitatea creditului administratorului de credite și cuprinde elemente care diminuează riscurile legate de performanţa vânzătorului și a administratorului de credite. În sensul prezentei litere, riscurile legate de performanţă pot fi diminuate prin fixarea de praguri de declanșare bazate pe calitatea actuală a creditului vânzătorului sau a administratorului de credite, pentru a evita amalgamarea fondurilor în cazul în care vânzătorul sau administratorul de credite intră în stare de nerambursare;

(m) estimarea agregată a pierderilor aferente unui portofoliu de active care poate fi achiziţionat în cadrul programului ABCP ţine seama de toate sursele de riscuri potenţiale, cum ar fi riscul de credit și riscul de diminuare a valorii creanţelor;

(n) dacă îmbunătăţirea calităţii creditului furnizată de vânzător este dimensionată numai pe baza pierderilor aferente creditului, iar riscul de diminuare a valorii creanţelor este semnificativ pentru respectivul portofoliu de active, programul ABCP cuprinde o rezervă separată pentru riscul de diminuare a valorii creanţelor;

(o) nivelul necesar de îmbunătăţire a calităţii creditului în cadrul programului ABCP este calculat ţinând seama de informaţiile istorice înregistrate pe parcursul mai multor ani, incluzând pierderile, incidentele de plată, diminuarea valorii creanţelor și viteza de rotaţie a creanţelor;

(p) programul ABCP include caracteristici structurale în achiziţionarea expunerilor pentru a diminua riscurile potenţiale de deteriorare a calităţii creditului aferente portofoliului-suport. Aceste caracteristici pot cuprinde praguri de închidere specifice unui portofoliu de expuneri;

▼M5

(q) instituţia evaluează caracteristicile portofoliului-suport de active, cum ar fi media ponderată a scorului său de credit, identifică orice concentrare a riscurilor asupra unui singur debitor sau a unei singure zone geografice și stabilește nivelul de granularitate al portofoliului de active.

(3) În cazul în care revizuirea prevăzută la alineatul (2) litera (g) este asigurată de funcţiile de audit intern, de analiză a creditului sau de gestionare a riscurilor ale instituţiei, aceste funcţii trebuie să fie independente de funcţiile interne ale instituţiei legate de gestionarea programului ABCP și a relaţiilor cu clienţii.

(4) Instituţiile care au obţinut aprobarea de a aplica abordarea bazată pe evaluări interne nu revin la utilizarea altor metode pentru poziţiile care se încadrează în sfera de aplicare a abordării bazate pe evaluări interne, cu excepţia cazului în care sunt îndeplinite ambele condiţii următoare:

(a) instituţia a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că are motive întemeiate pentru a proceda astfel;

(b) instituţia a primit aprobarea prealabilă în acest sens a autorităţii competente.

Articolul 266

Calculul cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor conform abordării bazate pe evaluări interne

(1) Conform abordării bazate pe evaluări interne, instituţia încadrează poziţia care nu beneficiază de rating în programul ABCP sau tranzacţia ABCP în una din clasele de rating prevăzute la articolul 265 alineatul (2) litera (e), pe baza evaluării sale interne. Poziţiei i se atribuie un rating derivat, care este identic cu evaluările creditului corespunzătoare acelei clase de rating, astfel cum se prevede la articolul 265 alineatul (2) litera (e).

(2) În momentul în care este atribuit pentru prima dată, ratingul derivat în conformitate cu alineatul (1) se situează cel puţin la nivelul ratingului corespunzător investiţiilor cu risc scăzut și este considerat ca fiind o evaluare a creditului eligibilă efectuată de o ECAI în scopul calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolul 263 sau cu articolul 264, după caz.

Subsecţiunea 4

Plafoane pentru poziţiile din securitizare

Articolul 267

Ponderea de risc maximă pentru poziţiile din securitizare de rang superior: abordarea de tip look-through

(1) O instituţie care cunoaște în orice moment compoziţia expunerilor-suport poate atribui poziţiei din securitizare de rang superior o pondere maximă de risc egală cu ponderea de risc medie ponderată la expuneri care ar fi aplicată expunerilor-suport ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate.

(2) În cazul portofoliilor de expuneri-suport pentru care instituţia utilizează exclusiv abordarea standardizată sau abordarea IRB, ponderea maximă de risc a poziţiei din securitizare de rang superior

▼M5

este egală cu ponderea de risc medie ponderată la expuneri care s-ar aplica expunerilor-suport în temeiul capitolului 2 sau, respectiv, capitolului 3, ca și când acestea nu ar fi fost securitizate.

În cazul portofoliilor mixte, ponderea maximă de risc se calculează după cum urmează:

(a) dacă instituţia aplică SEC-IRBA, părţii aferente abordării standardizate și părţii aferente abordării IRB din portofoliul-suport li se atribuie ponderea de risc corespunzătoare abordării standardizate și, respectiv, ponderea de risc corespunzătoare abordării IRB;

(b) dacă instituţia aplică SEC-SA sau SEC-ERBA, ponderea maximă de risc pentru poziţiile din securitizare de rang superior este egală cu ponderea de risc medie ponderată a expunerilor-suport calculată conform abordării standardizate.

(3) În sensul prezentului articol, ponderea de risc care s-ar aplica potrivit abordării IRB în conformitate cu capitolul 3 include raportul dintre:

(a) pierderile așteptate înmulţite cu 12,5 și

(b) valoarea expunerii aferentă expunerilor-suport.

(4) În cazul în care ponderea maximă de risc calculată în conformitate cu alineatul (1) antrenează o pondere de risc mai mică decât pragurile de ponderare a riscului prevăzute la articolele 259-264, după caz, se utilizează prima dintre acestea.

Articolul 268

Cerinţele maxime de capital

(1) O instituţie iniţiatoare, o instituţie sponsor sau orice altă instituţie care utilizează SEC-IRBA ori o instituţie iniţiatoare sau o instituţie sponsor care utilizează SEC-SA sau SEC-ERBA poate să aplice, pentru poziţiile din securitizare pe care le deţine, o cerinţă maximă de capital echivalentă cu cerinţele de capital care ar fi calculate în temeiul capitolului 2 sau 3 în ceea ce privește expunerile-suport, ca și cum acestea nu ar fi fost securitizate. În sensul prezentului articol, cerinţa de capital aferentă abordării IRB include cuantumul pierderilor așteptate asociate respectivelor expuneri, calculată în temeiul capitolului 3, precum și cuantumul pierderilor neașteptate.

(2) În cazul portofoliilor mixte, cerinţa maximă de capital este determinată prin calcularea mediei ponderate în funcţie de expuneri a cerinţelor de capital pentru părţile din expunerile-suport aferente abordării IRB și abordării standardizate, în conformitate cu alineatul (1).

(3) Cerinţa maximă de capital este rezultatul înmulţirii cuantumului calculat în conformitate cu alineatul (1) sau (2) cu proporţia cea mai mare a interesului pe care instituţia îl deţine în tranșele (V) relevante, exprimat ca procent și calculat după cum urmează:

(a) pentru o instituţie care deţine una sau mai multe poziţii din securitizare într-o singură tranșă, V este egal cu raportul dintre cuantumul nominal al poziţiilor din securitizare pe care instituţia le deţine în tranșa vizată și cuantumul nominal al tranșei respective;

▼M5

(b) pentru o instituție care deține poziții din securitizare în tranșe diferite, V este egal cu proporția maximă a dobânzilor în cadrul diferitelor tranșe. În acest sens, proporția dobânzilor pentru fiecare dintre diferitele tranșe se calculează conform literei (a).

(4) Atunci când se calculează cerința maximă de capital pentru o poziție din securitizare în conformitate cu prezentul articol, cuantumul integral al oricărui câștig rezultat din vânzare și al oricărei componente de dobândă care îmbunătățește calitatea creditului ce rezultă din tranzacția de securitizare se deduce din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

Subsecțiunea 5

Dispoziții diverse

Articolul 269

Resecuritizări

(1) Pentru o poziție din resecuritizare, instituțiile aplică abordarea SEC-SA în conformitate cu articolul 261, cu următoarele modificări:

(a) W = 0 pentru orice expunere față de o tranșă din securitizare din cadrul portofoliului de expuneri-suport;

(b) p = 1,5;

(c) ponderea de risc rezultată este supusă unui prag de ponderare a riscului de 100 %.

(2) Parametrul K_{SA} pentru expunerile-suport din securitizare se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2.

(3) Cerințele maxime de capital prevăzute în subsecțiunea 4 nu se aplică pozițiilor din resecuritizare.

(4) Dacă portofoliul de expuneri-suport este alcătuit dintr-o combinație de tranșe din securitizare și alte tipuri de active, parametrul K_A este determinat ca fiind media ponderată în funcție de expunerea nominală a parametrilor K_A calculați separat pentru fiecare subgrup de expuneri în parte.

▼M12

Articolul 269a

Tratamentul securitizărilor expunerilor neperformante (NPE)

(1) În sensul prezentului articol:

(a) „securitizare de NPE” înseamnă o securitizare de expuneri neperformante (NPE) astfel cum este definită la articolul 2 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2017/2402;

(b) „securitizare de NPE tradițională calificată” înseamnă o securitizare de NPE tradițională în cazul căreia reducerea de preț de cumpărare nerambursabilă este de cel puțin 50 % din soldul expunerilor-suport la momentul transferului lor către SSPE.

(2) Ponderea de risc aferentă unei poziții dintr-o securitizare de NPE-uri se calculează în conformitate cu articolul 254 sau cu articolul 267. Ponderea de risc este supusă unui prag de 100 %, cu excepția cazului în care se aplică articolul 263.

▼M12

(3) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, instituţiile trebuie să atribuie o pondere de risc de 100 % poziţiei din securitizare de rang superior dintr-o securitizare de NPE-uri tradiţională, cu excepţia cazului în care se aplică articolul 263.

(4) Instituţiile care aplică abordarea IRB oricăror expuneri din portofoliul expunerilor-suport în conformitate cu capitolul 3 și care nu sunt autorizate să utilizeze propriile estimări ale LGD și propriii factori de conversie pentru astfel de expuneri nu utilizează abordarea SEC-IRBA pentru calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru o poziţie dintr-o securitizare de NPE și nu aplică alineatul (5) sau alineatul (6).

(5) În sensul articolului 268 alineatul (1), pierderile așteptate asociate expunerilor-suport ale unei securitizări de NPE tradiţionale calificate se includ după scăderea reducerii de preţ de cumpărare nerambursabile și, după caz, a oricărei alte ajustări specifice pentru riscul de credit.

Instituţiile efectuează calculele în conformitate cu următoarea formulă:

$$\mathrm{CR_{max}} = \mathrm{RWEA_{IRB}} \cdot 8\% + \max\left[\mathrm{EL_{IRB}} - \mathrm{NRPPD} \cdot \frac{\mathrm{EV_{IRB}}}{\mathrm{EV_{Pool}}} - \mathrm{SCRA_{IRB}}; 0\right] + \mathrm{RWEA_{SA}} \cdot 8\%$$

unde:

CR_{max} = cerinţa maximă de capital în cazul unei securitizări de NPE tradiţionale calificate;

$RWEA_{IRB}$ = suma cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor aferente expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea IRB;

EL_{IRB} = suma valorilor pierderilor așteptate ale expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea IRB;

NRPPD = reducerea de preţ de cumpărare nerambursabilă;

EV_{IRB} = suma valorilor expunerilor aferente expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea IRB;

EV_{Pool} = suma valorilor expunerilor aferente expunerilor-suport din portofoliu;

$SCRA_{IRB}$ = pentru instituţiile iniţiatoare, ajustările specifice pentru riscul de credit efectuate de instituţie cu privire la expunerile-suport care fac obiectul abordării IRB numai dacă și în măsura în care aceste ajustări depășesc NRPPD; pentru instituţiile investitoare, valoarea este zero;

$RWEA_{SA}$ = suma cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor aferente expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea standardizată.

(6) Prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, în cazul în care ponderea de risc medie ponderată în funcţie de expuneri calculată în conformitate cu abordarea de tip „look-through” prevăzută la articolul 267 este mai mică de 100 %, instituţiile pot aplica ponderea de risc mai mică, ce face obiectul unui prag minim al ponderii de risc de 50 %.

▼M12

În sensul primului paragraf, instituţiile iniţiatoare care aplică abordarea SEC-IRBA unei poziții și cărora li se permite să utilizeze propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie pentru toate expunerile-suport care fac obiectul abordării IRB în conformitate cu capitolul 3 deduc reducerea de preţ de cumpărare nerambursabilă și, după caz, orice ajustări suplimentare specifice pentru riscul de credit din pierderile așteptate și din valorile expunerilor aferente expunerilor-suport asociate unei poziții de rang superior dintr-o securitizare de NPE tradiţională calificată în conformitate cu următoarea formulă:

$$RW_{max} = \frac{RWEA_{IRB} + \max\left[12.5 \cdot \left(EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}\right); 0\right] + RWEA_{SA}}{\max\left[EV_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + EV_{SA}}$$

unde:

RW_{max} = ponderea de risc, înainte de aplicarea pragului minim, aplicabilă unei poziții de rang superior dintr-o securitizare de NPE tradiţională calificată când se utilizează abordarea de tip „look-through”;

$RWEA_{IRB}$ = suma cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor aferente expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea IRB;

$RWEA_{SA}$ = suma cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor aferente expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea standardizată;

EL_{IRB} = suma valorilor pierderilor așteptate ale expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea IRB;

NRPPD = reducerea de preţ de cumpărare nerambursabilă;

EV_{IRB} = suma valorilor expunerilor aferente expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea IRB;

EV_{pool} = suma valorilor expunerilor aferente expunerilor-suport din portofoliu;

EV_{SA} = suma valorilor expunerilor aferente expunerilor-suport cărora li se aplică abordarea standardizată;

$SCRA_{IRB}$ = ajustările specifice pentru riscul de credit efectuate de instituţia iniţiatoare cu privire la expunerile-suport care fac obiectul abordării IRB numai dacă și în măsura în care aceste ajustări depășesc NRPPD.

(7) În sensul prezentului articol, reducerea de preţ de cumpărare nerambursabilă se calculează ca diferenţa dintre valoarea de la litera (a) și valoarea de la litera (b):

(a) soldul expunerilor-suport din securitizarea de NPE în momentul în care expunerile respective au fost transferate către SSPE;

(b) suma următoarelor elemente:

(i) preţul de vânzare iniţial al tranșelor sau, după caz, al părţilor din tranșele securitizării de NPE vândute unor investitori terți; și

▼M12

(ii) soldul, în momentul în care expunerile-suport au fost transferate către SSPE, al tranșelor sau, după caz, al părților tranșelor din respectiva securitizare deținute de inițiator.

În sensul alineatelor (5) și (6), pe toată durata tranzacției, calcularea reducerii de preț de cumpărare nerambursabile se ajustează în sens descrescător, luând în considerare pierderile realizate. Orice reducere a soldului expunerilor-suport care rezultă din pierderile realizate scade reducerea de preț de cumpărare nerambursabilă, sub rezerva unui prag minim nul.

Dacă reducerea de preț este structurată astfel încât să poată fi rambursată integral sau parțial instituției inițiatoare, această reducere nu este considerată reducere de preț de cumpărare nerambursabilă în sensul prezentului articol.

Articolul 270

Poziții de rang superior din securitizarea STS înscrisă în bilanț

(1) O instituție inițiatoare poate calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor dintr-o poziție de securitizare STS înscrisă în bilanț, astfel cum se menționează la articolul 26a alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/2402, în conformitate cu articolul 260, 262 sau 264 din prezentul regulament, după caz, dacă respectiva poziție îndeplinește cele două condiții de mai jos:

(a) securitizarea îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 243 alineatul (2);

(b) poziția poate fi considerată ca fiind poziția din securitizare de rang superior.

(2) ABE monitorizează aplicarea alineatului (1), în special în ceea ce privește:

(a) volumul de piață și cota de piață a securitizărilor STS înscrise în bilanț pentru care instituția inițiatoare aplică alineatul (1), pentru diferite clase de active;

(b) repartizarea observată a pierderilor pentru tranșa de rang superior și pentru alte tranșe ale securitizărilor STS înscrise în bilanț, în cazul în care instituția inițiatoare aplică alineatul (1) referitor la poziția de rang superior deținută în astfel de securitizări;

(c) impactul aplicării alineatului (1) asupra efectului de levier al instituțiilor;

(d) impactul utilizării securitizărilor STS înscrise în bilanț pentru care instituția inițiatoare aplică alineatul (1) la emiterea de instrumente de capital de către instituțiile inițiatoare respective.

(3) ABE prezintă Comisiei un raport privind constatările sale până la 10 aprilie 2023.

▼**M12**

(4) Până la 10 octombrie 2023, pe baza raportului menţionat la alineatul (3), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului articol, în special în ceea ce privește riscul efectului de levier excesiv generat de utilizarea de securitizări STS înscrise în bilanţ eligibile pentru tratament în conformitate cu alineatul (1) și posibila înlocuire a emiterii de instrumente de capital de către instituţiile iniţiatoare prin respectiva utilizare. Raportul respectiv este, după caz, însoţit de o propunere legislativă.

▼**M5**

Articolul 270a

Pondere de risc suplimentară

(1) În cazul în care o instituţie nu respectă, din neglijenţă sau omisiune, cerinţele legate de orice aspect important prevăzut în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402, autorităţile competente impun o pondere de risc suplimentară proporţională de cel puţin 250 % din ponderea de risc, limitată la 1 250 %, care se aplică poziţiilor relevante din securitizare în modul specificat la articolul 247 alineatul (6) sau, respectiv, la articolul 337 alineatul (3) din prezentul regulament. Ponderea de risc suplimentară crește progresiv, cu fiecare încălcare ulterioară a dispoziţiilor privind obligaţia de diligenţă și privind gestionarea riscurilor. Autorităţile competente iau în considerare exceptările pentru anumite securitizări prevăzute la articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/2402 prin reducerea ponderii de risc pe care altfel ar impune-o în temeiul prezentului articol cu privire la o securitizare căreia i se aplică dispoziţiile articolului 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/2402.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a facilita convergenţa practicilor de supraveghere în ceea ce privește punerea în aplicare a alineatului (1), inclusiv prin prevederea măsurilor care trebuie luate în caz de încălcare a obligaţiilor de diligenţă și de gestionare a riscurilor. ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secţiunea 4

Evaluările externe ale creditului

Articolul 270b

Utilizarea evaluărilor creditului efectuate de ECAI

Instituţiile pot utiliza evaluări ale creditului pentru a determina ponderea de risc aplicabilă unei poziţii din securitizare în conformitate cu prezentul capitol numai dacă evaluarea creditului a fost emisă sau aprobată de o ECAI în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.

▼M5

Articolul 270c

Cerinţe aplicabile evaluărilor creditului efectuate de ECAI

Pentru a calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu secţiunea 3, instituţiile utilizează o evaluare a creditului efectuată de o ECAI numai dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) nu există nicio neconcordanţă între tipurile de plăţi luate în considerare în evaluarea creditului și tipurile de plăţi la care instituţia are dreptul conform contractului care dă naștere respectivei poziţii din securitizare;

(b) ECAI publică evaluările creditului și informaţiile referitoare la analiza pierderilor și a fluxurilor de numerar, la sensibilitatea ratingurilor faţă de modificările ipotezelor pe care se bazează respectivele ratinguri, inclusiv performanţa expunerilor-suport, precum și informaţiile referitoare la procedurile, metodologiile, ipotezele și elementele-cheie care stau la baza evaluărilor creditului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. În sensul prezentei litere, informaţiile sunt considerate a fi la dispoziţia publicului dacă se publică într-un format accesibil. Informaţiile care sunt puse numai la dispoziţia unui număr limitat de entităţi nu se consideră a fi la dispoziţia publicului;

(c) evaluările creditului sunt incluse în matricea de tranziţie a ECAI;

(d) evaluările creditului nu se bazează sau se bazează parţial pe protecţia nefinanţată furnizată de instituţia însăși. În cazul în care o poziţie se bazează, integral sau parţial, pe protecţie nefinanţată, instituţia tratează poziţia respectivă ca și când ar fi o poziţie care nu beneficiază de rating în vederea calculării cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru această poziţie în conformitate cu secţiunea 3;

(e) ECAI se angajează să publice explicaţii privind modul în care performanţa expunerilor-suport afectează evaluarea creditului.

Articolul 270d

Utilizarea evaluărilor de credit

(1) Instituţiile pot decide să desemneze una sau mai multe ECAI ale căror evaluări ale creditului să fie utilizate la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu prezentul capitol (denumită în continuare „ECAI desemnată”).

(2) Instituţiile utilizează evaluările creditului aferente poziţiilor lor din securitizare în mod coerent și neselectiv și respectă, în acest scop, următoarele cerinţe:

(a) instituţiile nu utilizează evaluările creditului efectuate de o ECAI pentru poziţiile lor în unele tranșe și evaluările creditului efectuate de o altă ECAI pentru poziţiile lor în alte tranșe din cadrul aceleiași securitizări care pot să beneficieze sau nu de un rating acordat de prima ECAI;

(b) dacă o poziţie face obiectul a două evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, instituţiile utilizează evaluarea creditului mai puţin favorabilă;

▼M5

(c) dacă o poziţie face obiectul a cel puţin trei evaluări ale creditului efectuate de ECAI desemnate, se utilizează cele mai favorabile două evaluări ale creditului. Dacă cele mai favorabile două evaluări sunt diferite, se utilizează cea mai puţin favorabilă dintre acestea;

(d) instituţiile nu solicită în mod activ retragerea ratingurilor mai puţin favorabile.

(3) În cazul în care expunerile-suport ale unei securitizări beneficiază de o protecţie a creditului eligibilă, totală sau parţială, în conformitate cu capitolul 4, iar efectul acestei protecţii este reflectat în evaluarea creditului unei poziţii din securitizare efectuată de către o ECAI desemnată, instituţiile utilizează ponderea de risc asociată cu respectiva evaluare a creditului. Dacă protecţia creditului menţionată în prezentul alineat nu este eligibilă în temeiul capitolului 4, nu se ţine seama de evaluarea creditului, iar poziţia din securitizare este tratată ca o poziţie ce nu beneficiază de rating.

(4) Dacă o poziţie din securitizare beneficiază de o protecţie a creditului eligibilă în conformitate cu capitolul 4, iar efectul acestei protecţii a fost reflectat în evaluările creditului efectuate de către o ECAI desemnată, instituţiile tratează poziţia din securitizare ca și când ar fi o poziţie ce nu beneficiază de rating și calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu capitolul 4.

Articolul 270e

Punerea în corespondenţă a securitizărilor

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să pună în corespondenţă, în mod obiectiv și coerent, nivelurile de calitate a creditului prevăzute în prezentul capitol și evaluările creditului relevante stabilite de toate ECAI. În sensul prezentului articol, ABE efectuează, în special, următoarele:

(a) realizează o distincţie între gradele de risc relative exprimate de fiecare evaluare;

(b) ia în considerare factori cantitativi precum ratele de nerambursare sau de pierdere și performanţa istorică a evaluărilor creditului efectuate de fiecare ECAI pentru diferite clase de active;

(c) ia în considerare factori calitativi precum gama de tranzacţii evaluate de ECAI, metodologia sa și semnificaţia evaluărilor creditului pe care le efectuează, în special dacă aceste evaluări ţin seama de pierderile așteptate sau de prima pierdere în EUR, precum și de plata fără întârziere a dobânzilor sau de plata finală a dobânzilor;

(d) urmărește asigurarea faptului că poziţiile din securitizare cărora le este aplicată aceeași ponderi de risc pe baza evaluărilor creditului efectuate de ECAI prezintă grade de risc de credit echivalente.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf din prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

CAPITOLUL 6

Riscul de credit al contrapărţii

Secţiunea 1

Definiţii

Articolul 271

Determinarea valorii expunerii

(1) O instituţie trebuie să determine valoarea expunerii instrumentelor financiare derivate enumerate în anexa II în conformitate cu prezentul capitol.

(2) O instituţie poate să determine valoarea expunerii tranzacţiilor de răscumpărare, a operațiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, a tranzacţiilor cu termen lung de decontare și a tranzacţiilor de creditare în marjă în conformitate cu prezentul capitol, în loc să utilizeze dispoziţiile capitolului 4.

Articolul 272

Definiţii

În sensul prezentului capitol și al titlului VI de la prezenta parte, se aplică următoarele definiţii:

Termeni generali

1. „risc de credit al contrapărţii” (CCR) înseamnă riscul ca o contraparte la o tranzacţie să intre în stare de nerambursare înainte de decontarea finală a fluxurilor de numerar aferente tranzacţiei;

Tipuri de tranzacţii

2. „tranzacţii cu termen lung de decontare” înseamnă tranzacţii în care o contraparte se angajează să livreze un titlu, o marfă sau o sumă în valută contra numerar, alte instrumente financiare sau mărfuri, sau invers, la o dată de decontare sau de livrare, specificată prin contract, care depășește durata standard pe piață pentru acest tip particular de tranzacţie sau cinci zile lucrătoare de la data la care instituţia a intrat în tranzacţie, dacă această a doua durată este mai scurtă;

3. „tranzacţii de creditare în marjă” înseamnă tranzacţii în care o instituţie acordă credit în legătură cu achiziţionarea, vânzarea, deţinerea sau tranzacţionarea de titluri. Tranzacţiile de creditare în marjă nu includ alte împrumuturi care sunt acoperite cu garanţii reale sub formă de titluri;

Seturi de compensare, seturi de acoperire a riscului și termeni conecși

4. „set de compensare” înseamnă un grup de tranzacţii între o instituţie și o singură contraparte, care face obiectul unui acord de compensare bilaterală executoriu din punct de vedere juridic și recunoscut în conformitate cu secţiunea 7 și cu capitolul 4.

   Orice tranzacţie care nu face obiectul unui acord de compensare bilaterală executoriu din punct de vedere juridic și recunoscut în conformitate cu secţiunea 7 trebuie tratată ca fiind ea însăși un set de compensare în sensul prezentului capitol.

▼C2

În cadrul metodei modelului intern prevăzută în secţiunea 6, toate seturile de compensare cu o singură contraparte pot fi tratate ca un singur set de compensare, dacă valorile de piaţă simulate negative ale fiecărui set de compensare sunt stabilite la 0 în estimarea expunerii așteptate (EE);

5. „poziţie de risc” înseamnă o valoare de risc care este atribuită unei tranzacţii, pe baza unui algoritm predeterminat, în cadrul metodei standardizate prevăzute în secţiunea 5;

▼M8

6. „set de acoperire a riscului” înseamnă un grup de tranzacţii din cadrul unui singur set de compensare în cazul căruia compensarea integrală sau parţială este autorizată pentru determinarea expunerii viitoare potenţiale în conformitate cu metodele prevăzute în secţiunea 3 sau 4 din prezentul capitol;

▼C2

7. „contract în marjă” înseamnă un acord sau dispoziţiile unui acord, conform căruia o contraparte trebuie să furnizeze garanţii reale unei a doua contrapărţi, atunci când o expunere a celei de-a doua contrapărţi faţă de prima contraparte depășește un nivel specificat;

▼M8

7a. „contract în marjă într-un singur sens” înseamnă un contract în marjă conform căruia o instituţie este obligată să furnizeze marje de variaţie unei contrapărţi, dar nu are dreptul să primească marja de variaţie de la contrapartea respectivă sau viceversa;

▼C2

8. „prag de marjă” înseamnă cel mai mare cuantum pe care îl poate atinge o expunere în curs, înainte ca o parte să aibă dreptul să solicite garanţii reale;

9. „perioadă de risc de marjă” înseamnă perioada de la ultimul schimb de garanţii reale care acoperă un set de compensare de tranzacţii cu o contraparte aflată în stare de nerambursare până la momentul la care tranzacţiile sunt închise și riscul de piaţă rezultat face obiectul unei noi acoperiri;

10. „scadenţă efectivă” conform metodei modelului intern pentru un set de compensare cu scadenţa mai mare de un an înseamnă raportul dintre suma expunerilor așteptate pe durata de viaţă a tranzacţiilor din setul de compensare, actualizată cu rata randamentului fără risc, și suma expunerilor așteptate pe durata unui an în setul de compensare, actualizată cu rata randamentului fără risc.

Scadenţa efectivă poate fi ajustată pentru a ţine seama de riscul de reînnoire, prin înlocuirea expunerii așteptate cu expunerea așteptată efectivă pentru orizonturi de previzionare mai mici de un an;

11. „compensare între produse diferite” înseamnă includerea, în același set de compensare, a unor tranzacţii privind categorii diferite de produse, în conformitate cu normele de compensare între produse diferite, stabilite în prezentul capitol;

▼M8

12. „valoarea de piaţă curentă” sau „CMV” înseamnă valoarea netă de piaţă a tuturor tranzacţiilor din cadrul unui set de compensare înainte de deducerea oricărei garanţii reale deţinute sau furnizate, valorile de piaţă pozitive fiind compensate cu cele negative la calcularea CMV;

▼M8

12a. „suma independentă netă a garanţiilor reale” sau „NICA” înseamnă suma valorilor ajustate în funcţie de volatilitate ale garanţiilor reale nete primite sau furnizate, după caz, în cadrul setului de compensare, altele decât marja de variaţie;

▼C2

Distribuţii

13. „distribuţia valorilor de piaţă” înseamnă distribuţia de probabilitate previzionată a valorilor de piaţă nete ale tranzacţiilor din cadrul unui set de compensare la o dată viitoare (orizont de previzionare), pe baza valorilor de piaţă realizate ale tranzacţiilor respective la data previzionării;

14. „distribuţia expunerilor” înseamnă distribuţia de probabilitate previzionată a valorilor de piaţă, care se obţine dacă valorile de piaţă nete negative previzionate se stabilesc la 0;

15. „distribuţia neutră la risc” înseamnă o distribuţie a valorilor de piaţă sau a expunerilor pe o perioadă viitoare, calculată pe baza valorilor de piaţă implicite, precum volatilităţile implicite;

16. „distribuţie efectivă” înseamnă o distribuţie a valorilor de piaţă sau a expunerilor pe o perioadă viitoare, calculată pe baza valorilor istorice sau realizate, precum volatilităţile calculate pe baza variaţiilor înregistrate în trecut ale preţurilor sau ratelor;

Măsurări și ajustări ale expunerii

17. „expunere curentă” este valoarea mai mare dintre zero și valoarea de piață a unei tranzacții sau a unui portofoliu de tranzacții din cadrul unui set de compensare cu o contraparte, care s-ar pierde prin intrarea contrapărții în stare de nerambursare, presupunând că valoarea tranzacţiilor respective nu poate fi recuperată, nici parţial, în caz de insolvenţă sau de lichidare;

18. „expunere maximă” înseamnă o centilă superioară a distribuţiei expunerilor la o anumită dată viitoare, anterioară datei scadenţei tranzacţiei cu cea mai lungă durată din setul de compensare;

19. „expunere așteptată” (EE) înseamnă media distribuţiei expunerilor, la o anumită dată viitoare, înainte de data scadenţei tranzacţiei cu cea mai lungă durată din setul de compensare;

20. „expunere așteptată efectivă la o dată specifică” (denumită în continuare „EE efectivă”) este valoarea maximă a expunerii așteptate din data respectivă sau din orice dată anterioară. Expunerea așteptată efectivă la o dată specifică se mai poate, de asemenea, defini ca valoarea mai mare dintre expunerea așteptată la data respectivă și expunerea așteptată efectivă la orice dată anterioară;

21. „expunerea pozitivă așteptată” (EPE) înseamnă media ponderată în timp a expunerilor așteptate, în care ponderile sunt proporţiile din întreaga perioadă care corespund fiecărei expuneri așteptate.

La calculul cerinţei de fonduri proprii, instituţiile utilizează media pe primul an sau, dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadenţă în mai puţin de un an, pe durata în care contractul cu cea mai mare scadenţă din setul de compensare ajunge la scadenţă;

▼C2

22. „expunerea pozitivă așteptată efectivă” (denumită în continuare „EPE efectivă”) înseamnă media ponderată a expunerilor așteptate efective pe primul an al unui set de compensare sau, dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadență în mai puțin de un an, pe durata contractului cu cea mai mare scadență din setul de compensare, în care ponderile sunt proporțiile din întreaga perioadă care corespund fiecărei expuneri așteptate;

Riscuri asociate CCR

23. „risc de reînnoire” înseamnă măsura în care expunerea pozitivă așteptată este subestimată, atunci când se prevede că tranzacțiile viitoare cu o contraparte se vor desfășura în mod continuu.

Expunerea suplimentară generată de aceste tranzacții viitoare nu se include în calculul expunerii pozitive așteptate;

24. „contraparte” în sensul secțiunii 7 înseamnă orice persoană juridică sau fizică care participă la un acord de compensare și are capacitatea contractuală necesară în acest sens;

25. „acord de compensare contractuală între produse diferite” înseamnă un acord contractual bilateral între o instituție și o contraparte, care creează o obligație juridică unică (pe baza compensării tranzacțiilor acoperite) ce acoperă toate acordurile-cadru bilaterale și toate tranzacțiile privind diferite categorii de produse, incluse în acest acord.

În sensul prezentei definiții, „categorii diferite de produse” înseamnă:

(a) tranzacții de răscumpărare, operațiuni de dare și luare de titluri și mărfuri cu împrumut;

(b) tranzacțiile de creditare în marjă.

(c) contractele enumerate în anexa II;

26. „segment de plată” înseamnă plata convenită la o tranzacție cu un instrument financiar derivat extrabursier, care are un profil de risc liniar și prevede schimbul unui instrument financiar contra unei plăți.

În cazul tranzacțiilor care prevăd schimbul unei plăți contra altei plăți, aceste două segmente de plată constau în plăți brute convenite prin contract, incluzând cuantumul noțional al tranzacției.

Secțiunea 2

Metode de calcul al valorii expunerii

Articolul 273

Metode de calcul al valorii expunerii

▼M8

(1) Instituțiile calculează valoarea expunerii pentru contractele menționate în anexa II pe baza uneia dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-6, în conformitate cu prezentul articol.

▼M8

O instituţie care nu îndeplinește condiţiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) nu utilizează metoda prevăzută în secţiunea 4. O instituţie care nu îndeplinește condiţiile prevăzute la articolul 273a alineatul (2) nu utilizează metoda prevăzută în secţiunea 5.

Instituţiile pot utiliza combinat metodele prevăzute în secţiunile 3-6, în mod permanent, în cadrul unui grup. O instituţie individuală nu utilizează combinat metodele prevăzute în secţiunile 3-6 în mod permanent.

▼C2

(2) Dacă obţine aprobarea autorităţilor competente în conformitate cu articolul 283 alineatele (1) și (2), o instituţie poate determina valoarea expunerii pentru următoarele elemente, utilizând metoda modelului intern prevăzută în secţiunea 6:

(a) contractele enumerate în anexa II;

(b) tranzacţiile de răscumpărare;

(c) operaţiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut;

(d) tranzacţiile de creditare în marjă.

(e) tranzacţiile cu termen lung de decontare.

(3) Dacă o instituţie achiziţionează protecţie prin intermediul unui instrument financiar derivat de credit pentru a acoperi o expunere din afara portofoliului de tranzacţionare sau o expunere la riscul de credit al contrapărţii, aceasta poate calcula cerinţa de fonduri proprii pentru expunerea acoperită în conformitate:

(a) fie cu articolele 233 - 236;

(b) fie cu articolul 153 alineatul (3) sau cu articolul 183, dacă aprobarea a fost acordată în conformitate cu articolul 143.

Valoarea expunerii la CCR aferent acestor instrumente financiare derivate de credit este zero, cu excepţia cazului în care o instituţie aplică abordarea prevăzută la articolul 299 alineatul (2) litera (h) punctul (ii).

(4) În pofida alineatului (3), o instituţie poate decide să includă, în mod consecvent, în calculul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărţii toate instrumentele financiare derivate de credit care nu sunt incluse în portofoliul de tranzacţionare și sunt achiziţionate ca protecţie pentru acoperirea unei expuneri din afara portofoliului de tranzacţionare sau a unei expuneri la CCR, dacă protecţia creditului este recunoscută în temeiul prezentului regulament.

(5) Dacă instrumentele de tip credit default swap vândute de o instituţie sunt tratate de aceasta ca protecţie a creditului furnizată și fac obiectul unei cerinţe de fonduri proprii pentru riscul de credit al activului suport la întregul cuantum noţional, valoarea expunerii acestor instrumente la CCT în afara portofoliului de tranzacţionare este zero.

▼M8

(6) În cadrul metodelor prevăzute în secţiunile 3-6, valoarea expunerii pentru o anumită contraparte este egală cu suma valorilor expunerilor calculate pentru fiecare set de compensare cu contrapartea respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care un contract în marjă se aplică mai multor seturi de compensare cu contrapartea respectivă, iar instituţia utilizează una dintre metodele prevăzute în secţiunile 3-6 pentru a calcula valoarea expunerii acestor seturi de compensare, valoarea expunerii se calculează în conformitate cu secţiunea relevantă.

▼M8

Pentru o anumită contraparte, valoarea expunerii pentru un anumit set de compensare a instrumentelor financiare derivate extrabursiere enumerate în anexa II, calculată în conformitate cu prezentul capitol, este valoarea mai mare dintre zero și diferența dintre suma valorilor expunerilor pentru toate seturile de compensare cu contrapartea și suma ajustărilor evaluării creditului pentru contrapartea respectivă, care este recunoscută de instituție ca fiind o reducere suportată a valorii contabile. Ajustările evaluării creditului se calculează fără să se țină cont de nicio ajustare compensatoare a valorii debitului atribuită propriului risc de credit al firmei care a fost deja exclus din fondurile proprii în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) litera (c).

(7) Atunci când calculează valoarea expunerii în conformitate cu metodele prevăzute în secțiunile 3, 4 și 5, instituțiile pot trata două contracte derivate extrabursiere incluse în același acord de compensare care se potrivesc perfect ca fiind un singur contract cu o valoare principală noțională egală cu zero.

În sensul primului paragraf, două contracte derivate extrabursiere se potrivesc perfect în cazul în care acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(a) pozițiile lor de risc sunt de semn opus;

(b) caracteristicile lor, cu excepția datei tranzacționării, sunt identice;

(c) fluxurile lor de numerar se compensează reciproc în proporție de 100 %.

(8) Instituțiile determină valoarea expunerii pentru expunerile care rezultă din tranzacții cu termen lung de decontare prin oricare din metodele prevăzute în secțiunile 3-6 din prezentul capitol, indiferent de metoda aleasă pentru a trata instrumentele financiare derivate extrabursiere și tranzacțiile de răscumpărare, operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri și tranzacțiile de creditare în marjă. La calculul cerințelor de fonduri proprii pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare, o instituție care utilizează abordarea prevăzută în capitolul 3 poate atribui ponderi de risc în cadrul abordării prevăzute în capitolul 2, în mod permanent și indiferent de importanța acestor poziții.

(9) În cazul metodelor prevăzute în secțiunile 3-6 din prezentul capitol, instituțiile tratează tranzacțiile în cazul cărora a fost identificat un risc specific de corelare defavorabilă în conformitate cu articolul 291 alineatele (2), (4), (5) și (6).

Articolul 273a

Condiții pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii

(1) O instituție poate calcula valoarea expunerii pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în secțiunea 4, cu condiția ca volumul operațiunilor sale bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii:

(a) 10 % din activele totale ale instituției;

(b) 300 de milioane EUR.

▼M8

(2) O instituţie poate calcula valoarea expunerii pentru poziţiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în secţiunea 5, cu condiţia ca volumul operaţiunilor sale bilanţiere și extrabilanţiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii:

(a) 5 % din activele totale ale instituţiei;

(b) 100 de milioane EUR.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), instituţiile calculează volumul operaţiunilor lor bilanţiere și extrabilanţiere cu instrumente financiare derivate pe baza datelor din ultima zi a fiecărei luni, în conformitate cu următoarele cerinţe:

(a) poziţiile pe instrumente financiare derivate se evaluează la valorile lor de piaţă de la data respectivă; în cazul în care valoarea de piaţă a unei poziţii nu este disponibilă la o anumită dată, instituţiile utilizează valoarea justă pentru poziţia respectivă de la data vizată; în cazul în care valoarea de piaţă și valoarea justă a unei poziţii nu sunt disponibile la o anumită dată, instituţiile utilizează cea mai recentă valoare de piaţă sau valoare justă pentru poziţia respectivă;

(b) valoarea absolută a poziţiilor lungi pe instrumente financiare derivate se adună cu valoarea absolută a poziţiilor scurte pe instrumente financiare derivate;

(c) sunt incluse toate poziţiile pe instrumente financiare derivate, cu excepţia instrumentelor financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacţionare.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) sau (2), după caz, dacă activitatea cu instrumente financiare derivate pe bază consolidată nu depășește pragurile stabilite la alineatul (1) sau (2), după caz, o instituţie care este inclusă în consolidare și care ar trebui să aplice metoda prevăzută în secţiunea 3 sau 4, deoarece depășește pragurile respective pe bază individuală, are ca alternativă, sub rezerva aprobării din partea autorităţilor competente, opţiunea de a aplica metoda care s-ar aplica pe bază consolidată.

(5) Instituţiile notifică autorităţilor competente metodele prevăzute în secţiunea 4 sau 5 pe care le utilizează sau pe care încetează să le mai utilizeze, după caz, pentru a calcula valoarea expunerii pentru poziţiile lor pe instrumente financiare derivate.

(6) Instituţiile nu deschid tranzacţii cu instrumente financiare derivate și nu cumpără sau vând instrumente financiare derivate cu unicul scop de a respecta oricare dintre condiţiile prevăzute la alineatele (1) și (2) în cursul evaluării lunare.

Articolul 273b

Nerespectarea condiţiilor pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate

(1) O instituţie care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condiţiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) sau (2) notifică imediat acest lucru autorităţii competente.

(2) O instituţie încetează să calculeze valorile expunerilor pentru poziţiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secţiunea 4 sau 5, după caz, în termen de trei luni de la apariţia uneia dintre următoarele situaţii:

▼M8

(a) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (a) sau alineatul (2) litera (a), după caz, sau condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2) litera (b), după caz, timp de trei luni consecutive;

(b) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (a) sau alineatul (2) litera (a), după caz, sau condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2) litera (b), după caz, timp de peste șase din cele 12 luni precedente.

(3) În cazul în care o instituție a încetat să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secțiunea 4 sau 5, după caz, acesteia i se permite să își calculeze din nou valorile expunerii pentru pozițiile pe instrumente financiare derivate astfel cum este prevăzut în secțiunea 4 sau 5 numai în cazul în care demonstrează autorității competente că toate condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) sau (2) au fost îndeplinite pentru o perioadă neîntreruptă de un an.

Secțiunea 3

Abordarea standardizată pentru riscul de credit al contrapărții

Articolul 274

Valoarea expunerii

(1) O instituție poate calcula o singură valoare a expunerii la nivelul setului de compensare pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) acordul de compensare face parte dintr-unul dintre tipurile de acorduri de compensare contractuală menționate la articolul 295;

(b) acordul de compensare a fost recunoscut de autoritățile competente în conformitate cu articolul 296;

(c) instituția și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 297 în ceea ce privește acordul de compensare.

În cazul în care oricare dintre condițiile prevăzute la primul paragraf nu este îndeplinită, instituția tratează fiecare tranzacție ca și cum ar fi propriul său set de compensare.

(2) Instituțiile calculează valoarea expunerii unui set de compensare conform abordării standardizate pentru riscul de credit al contrapărții după cum urmează:

$$\text{Valoarea expunerii} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

unde:

RC = costul de înlocuire, calculat în conformitate cu articolul 275; și

PFE = expunerea viitoare potențială calculată în conformitate cu articolul 278;

α = 1,4.

(3) Valoarea expunerii unui set de compensare care face obiectul unui contract în marjă este plafonată la nivelul valorii expunerii aceluiași set de compensare în cazul în care nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă.

▼M8

(4) În cazul în care unui set de compensare i se aplică mai multe contracte în marjă, instituţiile atribuie fiecare contract în marjă grupului de tranzacţii din setul de compensare căruia i se aplică contractul în marjă conform clauzelor contractuale și calculează separat câte o valoare a expunerii pentru fiecare dintre aceste tranzacţii grupate.

(5) Instituţiile pot stabili ca valoarea expunerii să fie zero pentru un set de compensare care îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) setul de compensare este alcătuit exclusiv din opţiuni vândute;

(b) valoarea curentă de piaţă a setului de compensare este în orice moment negativă;

(c) prima pentru toate opţiunile incluse în setul de compensare a fost primită în avans de către instituţie pentru a garanta executarea contractelor;

(d) setul de compensare nu face obiectul niciunui contract în marjă.

(6) Într-un set de compensare, instituţiile înlocuiesc o tranzacţie care este o combinaţie liniară finită de opţiuni call sau put cumpărate sau vândute cu toate opţiunile individuale care formează combinaţia liniară respectivă, privite ca o tranzacţie individuală, pentru a calcula valoarea expunerii setului de compensare în conformitate cu prezenta secţiune. Fiecare combinaţie de opţiuni de acest tip este considerată ca o tranzacţie individuală din setul de compensare în care este inclusă combinaţia pentru a calcula valoarea expunerii.

(7) Valoarea expunerii unei tranzacţii cu instrumente financiare derivate de credit care reprezintă o poziţie lungă în suport poate fi plafonată la cuantumul primei neplătite restante, cu condiţia ca aceasta să fie tratată drept propriul său set de compensare care nu face obiectul unui contract în marjă.

Articolul 275

Costul de înlocuire

(1) Instituţiile calculează costul de înlocuire RC pentru seturile de compensare care nu fac obiectul unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

(2) Instituţiile calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare individuale care fac obiectul unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

VM = valoarea ajustată în funcţie de volatilitate a marjei de variaţie nete primite sau furnizate, după caz, pentru setul de compensare în mod regulat pentru a atenua variaţiile valorii de piaţă curente a setului de compensare;

TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituţia nu poate solicita garanţii reale; și

▼M8

MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă.

(3) Instituţiile calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare multiple care fac obiectul aceluiași contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i,\ 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i,\ 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

i = indicele care desemnează seturile de compensare care fac obiectul contractului în marjă individual;

CMV_i = valoarea de piaţă curentă a setului de compensare i;

VM_{MA} = suma valorilor ajustate în funcţie de volatilitate ale garanţiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple în mod regulat cu scopul de a atenua variaţiile valorii de piaţă curente a acestora; și

$NICA_{MA}$ = suma valorilor ajustate în funcţie de volatilitate ale garanţiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple, altele decât VM_{MA}.

În sensul primului paragraf, $NICA_{MA}$ poate fi calculată la nivel de tranzacţie, la nivel de set de compensare sau la nivelul tuturor seturilor de compensare cărora li se aplică contractul în marjă, în funcţie de nivelul la care se aplică acesta.

Articolul 276

Recunoașterea și tratamentul aplicat garanţiilor reale

(1) În sensul prezentei secţiuni, instituţiile calculează valoarea garanţiilor reale aferente VM, VM_{MA}, NICA și $NICA_{MA}$, prin aplicarea tuturor cerinţelor următoare:

(a) în cazul în care toate tranzacţiile incluse într-un set de compensare fac parte din portofoliul de tranzacţionare, sunt recunoscute numai garanţiile reale eligibile în temeiul articolelor 197 și 299;

(b) în cazul în care un set de compensare cuprinde cel puţin o tranzacţie din afara portofoliului de tranzacţionare, sunt recunoscute numai garanţiile reale eligibile în temeiul articolului 197;

(c) garanţiile reale primite de la o contraparte sunt recunoscute cu semn pozitiv, iar garanţiile reale furnizate unei contrapărţi sunt recunoscute cu semn negativ;

(d) valoarea ajustată pentru volatilitate a oricărui tip de garanţii reale primite sau furnizate se calculează în conformitate cu articolul 223; în scopul efectuării acestui calcul, instituţiile nu utilizează metoda prevăzută la articolul 225;

(e) aceeași garanţie reală nu este inclusă în același timp și în VM, și în NICA;

(f) aceeași garanţie reală nu este inclusă în același timp și în VM_{MA}, și în $NICA_{MA}$;

▼M8

(g) nicio garanție reală furnizată de contraparte care este separată de activele contrapărții respective și, ca urmare a separării, este indisponibilă în caz de faliment sau în caz de intrare în stare de nerambursare ori de insolvență a contrapărții respective nu este recunoscută în calcularea NICA și a $NICA_{MA}$.

(2) Pentru a calcula valoarea ajustată în funcție de volatilitate a garanțiilor reale furnizate menționate la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol, instituțiile înlocuiesc formula prevăzută la articolul 223 alineatul (2) cu formula următoare:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

unde:

C_{VA} = valoarea ajustată în funcție de volatilitate a garanțiilor reale furnizate; și

C = garanțiile reale;

H_c și H_{fx} sunt definite în conformitate cu articolul 223 alineatul (2).

(3) În sensul alineatului (1) litera (d), instituțiile stabilesc perioada de lichidare relevantă pentru calcularea valorii ajustate în funcție de volatilitate a garanțiilor reale primite sau furnizate în conformitate cu unul dintre următoarele orizonturi de timp:

(a) un an pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatul (1);

(b) perioada de risc de marjă determinată în conformitate cu articolul 279c alineatul (1) litera (b) pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatele (2) și (3).

Articolul 277

Încadrarea tranzacțiilor în categorii de risc

(1) Instituțiile încadrează fiecare tranzacție dintr-un set de compensare într-una din următoarele categorii de risc pentru a determina expunerea viitoare potențială a setului de compensare menționată la articolul 278:

(a) riscul de rată a dobânzii;

(b) riscul valutar;

(c) riscul de credit;

(d) riscul privind titlurile de capital;

(e) riscul de marfă;

(f) alte riscuri.

(2) Instituțiile efectuează încadrarea menționată la alineatul (1) în funcție de determinantul de risc principal al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate. Determinantul de risc principal este singurul determinant de risc semnificativ al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate.

▼M8

(3) Prin derogare de la alineatul (2), instituţiile încadrează tranzacţiile cu instrumente financiare derivate care au mai mult de un determinant de risc semnificativ în mai multe categorii de risc. În cazul în care toţi determinanţii de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacţii fac parte din aceeași categorie de risc, instituţiile nu sunt obligate să încadreze tranzacţia respectivă în categoria de risc respectivă decât o singură dată, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanţii de risc. În cazul în care determinanţii de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacţii fac parte din categorii de risc diferite, instituţiile încadrează tranzacţia respectivă o singură dată în fiecare categorie de risc pentru care tranzacţia are cel puţin un determinant de risc semnificativ, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanţii de risc din categoria de risc în cauză.

(4) În pofida alineatelor (1), (2) și (3), la încadrarea tranzacţiilor în categoriile de risc enumerate la alineatul (1), instituţiile aplică următoarele cerinţe:

(a) în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacţii sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la alineatul (3) este o variabilă legată de inflaţie, instituţiile încadrează tranzacţia respectivă în categoria de risc de rată a dobânzii;

(b) în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacţii sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la alineatul (3) este o variabilă legată de condiţiile climatice, instituţiile încadrează tranzacţia respectivă în categoria de risc de marfă.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) metoda pentru identificarea tranzacţiilor cu un singur determinant de risc semnificativ;

(b) metoda pentru identificarea tranzacţiilor cu mai mult de un determinant de risc semnificativ și pentru identificarea celui mai semnificativ dintre determinanţii de risc respectivi în sensul alineatului (3).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 277a

Seturi de acoperire a riscului

(1) Instituţiile stabilesc seturile de acoperire a riscului relevante pentru fiecare categorie de risc a unui set de compensare și atribuie fiecare tranzacţie acestor seturi de acoperire a riscului, după cum urmează:

(a) tranzacţiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) este denominat în aceeași monedă;

▼M8

(b) tranzacţiile încadrate în categoria de risc valutar se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) se bazează pe aceeași pereche de monede;

(c) toate tranzacţiile încadrate în categoria de risc de credit se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului;

(d) toate tranzacţiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului;

(e) tranzacţiile încadrate în categoria de risc de marfă se atribuie unuia din următoarele seturi de acoperire a riscului în funcţie de natura determinantului lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3):

(i) energie;

(ii) metale;

(iii) produse agricole;

(iv) alte mărfuri;

(v) condiţii climatice;

(f) tranzacţiile încadrate în alte categorii de risc se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) este identic.

În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, tranzacţiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflaţie se atribuie unor seturi de acoperire a riscului distincte, altele decât seturile de acoperire a riscului stabilite pentru tranzacţiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care nu au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflaţie. Tranzacţiile respective se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) este denominat în aceeași monedă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituţiile stabilesc seturi de acoperire a riscului distincte în fiecare categorie de risc pentru următoarele tranzacţii:

(a) tranzacţiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) este fie volatilitatea de piaţă implicită sau volatilitatea realizată a unui determinant de risc, fie corelaţia dintre doi determinanţi de risc;

(b) tranzacţiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) este reprezentat de diferenţa dintre doi determinanţi de risc încadraţi în aceeași categorie de risc sau tranzacţiile care constau în două segmente de plată denominate în aceeași monedă și pentru care un determinant de risc din aceeași categorie de risc ca și principalul determinant de risc este inclus în celălalt segment de plată decât cel care conţine determinantul de risc principal.

▼M8

În sensul literei (a) de la primul paragraf de la prezentul alineat, instituţiile atribuie tranzacţiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care determinantul de risc principal al acestora sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) este identic.

În sensul literei (b) de la primul paragraf, instituţiile atribuie tranzacţiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care perechea de determinanţi de risc din tranzacţiile menţionate la litera (b) este identică, iar între cei doi determinanţi de risc care fac parte din pereche există o corelaţie pozitivă. În caz contrar, instituţiile atribuie tranzacţiile menţionate la primul paragraf litera (b) unuia dintre seturile de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu alineatul (1), doar pe baza unuia dintre cei doi determinanţi de risc menţionaţi la primul paragraf litera (b).

(3) Instituţiile pun la dispoziţie, la cererea autorităţilor competente, numărul de seturi de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol pentru fiecare categorie de risc, împreună cu determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) sau perechea de determinanţi de risc aferentă fiecăruia dintre seturile de acoperire a riscului respective și cu numărul de tranzacţii din cadrul fiecărui set de acoperire a riscului.

Articolul 278

Expunerea viitoare potenţială

(1) Instituţiile calculează expunerea viitoare potenţială a unui set de compensare după cum urmează:

$$\text{PFE} = \text{multiplicator} \cdot \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

unde:

PFE = expunerea viitoare potenţială;

a = indicele care desemnează categoriile de risc incluse în calculul expunerii viitoare potenţiale a setului de compensare;

$\text{AddOn}^{(a)}$ = majorarea pentru categoria de risc a calculată în conformitate cu articolele 280a-280f, după caz; și

multiplicator (multiplier) = factorul de multiplicare calculat în conformitate cu formula menţionată la alineatul (3).

În scopul acestui calcul, instituţiile includ majorarea (add-on) aferentă unei anumite categorii de risc în calculul expunerii viitoare potenţiale a unui set de compensare în cazul în care cel puţin o tranzacţie din setul de compensare a fost încadrată în categoria de risc respectivă.

(2) Expunerea viitoare potenţială a seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui singur contract în marjă, astfel cum se menţionează la articolul 275 alineatul (3), se calculează ca suma expunerilor viitoare potenţiale a tuturor seturilor de compensare individuale ca și cum nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă.

▼M8

(3) În scopul alineatului (1), multiplicatorul se calculează după cum urmează:

$$\text{multiplicator} = \begin{cases} 1 \text{ dacă } z \geq 0 \\ \min\{1,\ \text{Prag}_m + (1 - \text{Prag}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\} \text{ dacă } z < 0 \end{cases}$$

unde:

$\text{Prag (floor)}_m = 5\ \%$;

$y = 2 \cdot (1 - \text{Prag}_m) \cdot \Sigma_a \text{AddOn}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV – NICA pentru seturile de compensare menţionate la articolul 275 alin.(1)} \\ \text{CMV – VM – NICA pentru seturile de compensare menţionate la articolul 275 alin.(2)} \\ \text{CMV}_i \text{ – NICA}_i \text{ pentru seturile de compensare menţionate la articolul 275 alin.(3)} \end{cases}$$

NICA_i = suma independentă netă a garanţiilor reale calculată numai pentru tranzacţiile incluse în setul de compensare i. NICA_i se calculează la nivel de tranzacţie sau la nivel de set de compensare, în funcţie de contractul în marjă.

Articolul 279

Calculul poziţiei de risc

Pentru calcularea majorărilor aferente categoriilor de risc menţionate la articolele 280a-280f, instituţiile calculează poziţia de risc (RiskPosition) a fiecărei tranzacţii dintr-un set de compensare după cum urmează:

Poziţia de risc = $\delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$

unde:

δ = delta reglementat al tranzacţiei, calculat în conformitate cu formula prevăzută la articolul 279a;

AdjNot = valoarea noţională ajustată a tranzacţiei, calculată în conformitate cu articolul 279b; și

MF = factorul de ajustare în funcţie de scadenţă al tranzacţiei, calculat în conformitate cu formula prevăzută la articolul 279c.

Articolul 279a

Delta reglementat

(1) Instituţiile calculează delta reglementat după cum urmează:

(a) în cazul opţiunilor call și put care îi dau dreptul cumpărătorului opţiunii să cumpere sau să vândă un instrument-suport la un preţ pozitiv la o dată unică sau la multiple date din viitor, cu excepţia cazului în care aceste opţiuni sunt încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii, instituţiile utilizează următoarea formulă:

$$\delta = \text{semn} \cdot N\left(\text{tip} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

unde:

δ = delta reglementat

semn (sign) = – 1 dacă tranzacţia este o opţiune call vândută sau o opţiune put cumpărată;

▼M8

semn (sign) = + 1 dacă tranzacţia este o opţiune call cumpărată sau o opţiune put vândută;

tip (type) = – 1 dacă tranzacţia este o opţiune put;

tip (type) = + 1 dacă tranzacţia este o opţiune call;

N(x) = funcţia de distribuţie cumulativă pentru o variabilă aleatorie normală standard, care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatorie normal distribuită, cu media zero și varianţa 1, să fie mai mică sau egală cu x;

P = preţul la vedere sau la termen al instrumentului-suport al opţiunii; pentru opţiuni ale căror fluxuri de numerar depind de o valoare medie a preţului instrumentului-suport, P este egal cu valoarea medie la data calculului;

K = preţul de exercitare a opţiunii;

▼C7

T = perioada cuprinsă între data expirării opţiunii (T_{exp}) și data raportării; pentru opţiuni care pot fi exercitate numai la o dată viitoare, T_{exp} este egală cu data respectivă; pentru opţiuni care pot fi exercitate la multiple date viitoare, T_{exp} este egală cu ultima dintre datele respective; T se exprimă în ani, utilizând convenţia privind zilele lucrătoare relevantă; și

▼M8

σ = volatilitatea reglementată a opţiunii, determinată în conformitate cu tabelul 1 în funcţie de categoria de risc a tranzacţiei și de natura instrumentului-suport al opţiunii.

Tabelul 1

Categorie de risc	Instrumentul-suport	Volatilitatea reglementată
Schimb valutar	Toate	15 %
Credit	Instrument având la bază o singură semnătură	100 %
	Instrument având la bază mai multe semnături	80 %
Titluri de capital	Instrument având la bază o singură semnătură	120 %
	Instrument având la bază mai multe semnături	75 %
Marfă	Energie electrică	150 %
	Alte mărfuri (mai puţin energia electrică)	70 %
Altele	Toate	150 %

Instituţiile care utilizează preţul la termen al instrumentului-suport al unei opţiuni se asigură că:

(i) preţul la termen este în concordanţă cu caracteristicile opţiunii;

(ii) preţul la termen se calculează utilizând o rată a dobânzii relevantă care predomină la data raportării;

(iii) preţul la termen integrează fluxurile de numerar preconizate ale instrumentului-suport înainte de expirarea opţiunii;

▼M8

(b) pentru tranșele unei securitizări sintetice și pentru un instrument financiar derivat de credit de tip „n^{th}-to-default” (al n-lea caz de nerambursare), instituţiile utilizează următoarea formulă:

$$\delta = \text{semn} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

unde:

$$\text{semn (sign)} = \begin{cases} +1 \text{ dacă prin tranzacţie s-a obţinut protecţia creditului} \\ -1 \text{ dacă prin tranzacţie s-a furnizat protecţia creditului} \end{cases}$$

A = plafonul de afectare al tranșei; pentru o tranzacţie cu un instrument financiar derivat de credit de tip „n^{th}-to-default” bazat pe entităţile de referinţă k, A = (n – 1)/k; și

D = plafonul de neafectare al tranșei; pentru o tranzacţie cu un instrument financiar derivat de credit de tip „n^{th}-to-default” bazat pe entităţile de referinţă k, D = n/k;

(c) pentru tranzacţiile care nu sunt menţionate la litera (a) sau (b), instituţiile utilizează următorul delta reglementat:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ dacă tranzacţia este o poziţie lungă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în acea categorie de risc} \\ -1 \text{ dacă tranzacţia este o poziţie scurtă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în acea categorie de risc} \end{cases}$$

(2) În sensul prezentei secţiuni, o poziţie lungă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) înseamnă că valoarea de piaţă a tranzacţiei crește atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește, iar o poziţie scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3) înseamnă că valoarea de piaţă a tranzacţiei scade atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) în conformitate cu evoluţiile internaţionale în materie de reglementare, formula pe care trebuie să o utilizeze instituţiile pentru a calcula delta reglementat pentru opţiunile call și put încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii compatibilă cu condiţii de piaţă în care ratele dobânzii pot fi negative, precum și volatilitatea reglementată care este adecvată pentru formula respectivă;

(b) o metodă pentru a stabili dacă o tranzacţie este o poziţie lungă sau scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacţiile menţionate la articolul 277 alineatul (3).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

▼M8

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 279b

Valoarea noțională ajustată

(1) Instituțiile calculează valoarea noțională ajustată după cum urmează:

(a) pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau în categoria de risc de credit, instituțiile calculează valoarea noțională ajustată ca fiind produsul dintre valoarea noțională a contractului derivat și factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere, care se calculează după cum urmează:

▼C7

$$\text{factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere} = \max\left\{\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}; 10/\text{un exercițiu financiar}\right\}$$

unde:

R = rata de actualizare impusă de autoritățile de supraveghere; R = 5 %;

S = perioada de timp dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă;

E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă; și un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă.

▼M8

Data de începere a unei tranzacții este prima dată la care este fie stabilită, fie efectuată cel puțin o plată contractuală în cadrul tranzacției, către instituție sau din partea instituției, alta decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă. În cazul în care tranzacția a început deja să stabilească sau să efectueze plăți la data raportării, data de începere a unei tranzacții este egală cu 0.

În cazul în care o tranzacție implică una sau mai multe date contractuale viitoare la care instituția sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a acesteia, data de începere a unei tranzacții este egală cu prima dintre următoarele:

(i) data sau prima dintre datele viitoare multiple la care instituția sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a acesteia;

(ii) data la care o tranzacție începe să stabilească sau să efectueze plăți, altele decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă.

În cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de cele care decurg din tranzacție, data de începere a unei tranzacții se determină pe baza primei date la care instrumentul-suport începe stabilirea sau efectuarea plăților.

Data de încetare a unei tranzacții este ultima dată la care este efectuată sau poate fi efectuată o plată contractuală în cadrul tranzacției, către sau din partea instituției.

▼M8

În cazul în care o tranzacţie are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligaţii contractuale suplimentare faţă de cele care decurg din tranzacţie, data de încetare a unei tranzacţii se determină pe baza ultimei plăţi contractuale aferente instrumentului-suport al tranzacţiei.

În cazul în care o tranzacţie este structurată astfel încât o expunere rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiţi astfel încât valoarea de piaţă a tranzacţiei să fie zero la datele specificate respective, decontarea expunerii rămase de rambursat la aceste date specificate este considerată plată contractuală în cadrul aceleiași tranzacţii;

(b) în cazul tranzacţiilor încadrate în categoria de risc valutar, instituţiile calculează valoarea noţională ajustată după cum urmează:

(i) în cazul în care tranzacţia este formată dintr-un segment de plată, valoarea noţională ajustată este valoarea noţională a contractului derivat;

(ii) în cazul în care tranzacţia este formată din două segmente de plată, iar valoarea noţională a unui segment de plată este denominată în moneda de raportare a instituţiei, valoarea noţională ajustată este valoarea noţională a celuilalt segment de plată;

(iii) în cazul în care tranzacţia este formată din două segmente de plată, iar valoarea noţională a fiecărui segment de plată este denominată într-o altă monedă decât moneda de raportare a instituţiei, valoarea noţională ajustată este cea mai mare dintre valorile noţionale ale celor două segmente de plată după ce valorile respective au fost convertite în moneda de raportare a instituţiei la cursul de schimb la vedere predominant;

(c) pentru tranzacţiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă, instituţiile calculează valoarea noţională ajustată ca fiind produsul dintre preţul de piaţă al unei unităţi a instrumentului-suport al tranzacţiei și numărul de unităţi ale instrumentului-suport la care se raportează tranzacţia;

în cazul în care o tranzacţie încadrată în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă este exprimată prin contract ca o valoare noţională, instituţiile utilizează valoarea noţională a tranzacţiei, și nu numărul de unităţi ale instrumentului-suport, ca valoare noţională ajustată;

(d) pentru tranzacţiile încadrate în categoria „alte riscuri”, instituţiile calculează valoarea noţională ajustată pe baza metodei celei mai adecvate dintre metodele menţionate la literele (a), (b) și (c), în funcţie de natura și caracteristicile instrumentului-suport al tranzacţiei.

(2) În scopul calculării valorii noţionale ajustate a unei tranzacţii menţionate la alineatul (1), instituţiile determină valoarea noţională sau numărul de unităţi ale instrumentului-suport după cum urmează:

(a) în cazul în care valoarea noţională sau numărul de unităţi ale instrumentului-suport al unei tranzacţii nu este stabilit până la scadenţa contractuală:

▼M8

(i) pentru valori deterministe ale valorilor noţionale și ale numărului de unităţi ale instrumentului-suport, valoarea noţională este media ponderată a tuturor valorilor deterministe ale valorilor noţionale sau ale numărului de unităţi ale instrumentului-suport, după caz, până la scadenţa contractuală a tranzacţiei, ponderile fiind date de proporţia din perioada de timp în care se aplică fiecare valoare noţională;

(ii) pentru valori stocastice ale valorilor noţionale și ale numărului de unităţi ale instrumentului-suport, valoarea noţională este valoarea determinată prin stabilirea valorilor curente de piaţă în formula de calcul al valorilor de piaţă viitoare;

(b) în cazul contractelor care presupun schimburi multiple ale valorii noţionale, aceasta se înmulţește cu numărul plăţilor care mai rămân de efectuat conform contractelor;

(c) în cazul contractelor care prevăd o multiplicare a plăţilor aferente fluxurilor de numerar sau o multiplicare a instrumentului-suport al contractului derivat, instituţia ajustează valoarea noţională pentru a reflecta efectele multiplicării asupra structurii de risc a contractelor respective.

(3) Instituţiile convertesc valoarea noţională ajustată a unei tranzacţii în moneda lor de raportare la cursul de schimb la vedere predominant în cazul în care valoarea noţională ajustată este calculată în conformitate cu prezentul articol pornind de la o valoare noţională contractuală sau de la un preţ de piaţă al numărului de unităţi ale instrumentului-suport denominat într-o altă monedă.

Articolul 279c

Factorul de ajustare în funcţie de scadenţă

(1) Instituţiile calculează factorul de ajustare în funcţie de scadenţă după cum urmează:

(a) pentru tranzacţiile incluse în seturile de compensare menţionate la articolul 275 alineatul (1), instituţiile utilizează următoarea formulă:

▼C7

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/\text{un exercițiu financiar}\}, 1\}}$$

▼M8

unde:

MF = factorul de ajustare în funcţie de scadenţă;

M = scadenţa reziduală a tranzacţiei care este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligaţiilor contractuale care decurg din tranzacţie; în acest scop, se consideră că orice opţionalitate a unui contract derivat este o obligaţie contractuală; scadenţa reziduală se exprimă în ani, utilizând convenţia privind zilele lucrătoare relevantă;

în cazul în care o tranzacţie are ca instrument-suport un alt contract derivat care poate da naștere unor obligaţii contractuale suplimentare faţă de obligaţiile contractuale care decurg din tranzacţie, scadenţa reziduală a tranzacţiei este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligaţiilor contractuale aferente instrumentului-suport;

▼M8

în cazul în care o tranzacţie este structurată astfel încât expunerea rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiţi astfel încât valoarea de piaţă a tranzacţiei să fie zero la datele specificate respective, scadenţa reziduală a tranzacţiei este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuiri a termenilor; și

un exerciţiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenţia privind zilele lucrătoare relevantă;

(b) în cazul tranzacţiilor incluse în seturile de compensare menţionate la articolul 275 alineatele (2) și (3), factorul de ajustare în funcţie de scadenţă este definit ca:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{\text{un exerciţiu financiar}}}$$

unde:

MF = factorul de ajustare în funcţie de scadenţă;

MPOR = perioada de risc de marjă aferentă setului de compensare determinată în conformitate cu articolul 285 alineatele (2)-(5); și

un exerciţiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenţia privind zilele lucrătoare relevantă.

Atunci când determină perioada de risc de marjă pentru tranzacţii încheiate între un client și un membru compensator, o instituţie care acţionează în calitate de client sau de membru compensator înlocuiește perioada minimă prevăzută la articolul 285 alineatul (2) litera (b) cu cinci zile lucrătoare.

(2) În sensul alineatului (1), scadenţa reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuiri a termenilor tranzacţiilor care sunt structurate astfel încât expunerile rămase să fie decontate după anumite date de plată specificate și ai căror termeni sunt revizuiţi astfel încât valoarea de piaţă a contractului să fie zero la datele specificate respective.

Articolul 280

Coeficientul factorului impus de autorităţile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului

Pentru calcularea majorării aferente unui set de acoperire a riscului, astfel cum este menţionată la articolele 280a-280f, coeficientul factorului impus de autorităţile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului „є” este următorul:

$$\epsilon = \begin{cases} \text{1 pentru seturile de acoperire a riscurilor stabilite în conformitate cu articolul 277a alin. (1)} \\ \text{5 pentru seturile de acoperire a riscurilor stabilite în conformitate cu articolul 277a alin. (2) litera (a)} \\ \text{0,5 pentru seturile de acoperire a riscurilor stabilite în conformitate cu articolul 277a alin. (2) litera (b)} \end{cases}$$

▼M8

Articolul 280a

Majorarea pentru categoria de risc de rată a dobânzii

(1) În sensul articolului 278, instituţiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$$

unde:

AddOn^{IR} = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii;

j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de rată a dobânzii stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (a) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$ = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituţiile calculează majorarea pentru setul de acoperire a riscului j aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii astfel:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_{j}^{\text{IR}}$$

unde:

ϵ_{j} = coeficientul factorului impus de autorităţile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu valoarea aplicabilă specificată la articolul 280;

SF^{IR} = factorul impus de autorităţile de supraveghere pentru categoria de risc de rată a dobânzii cu o valoare egală cu 0,5 %; și

$\text{EffNot}_{j}^{\text{IR}}$ = valoarea noţională efectivă a setului de acoperire a riscului j calculată în conformitate cu alineatul (3).

(3) Pentru a calcula valoarea noţională efectivă a setului de acoperire a riscului j, instituţiile încadrează mai întâi fiecare tranzacţie din setul de acoperire a riscului în banda corespunzătoare din tabelul 2. Instituţiile fac acest lucru pe baza datei de încetare a fiecărei tranzacţii, determinată în conformitate cu articolul 279b alineatul (1) litera (a):

Tabelul 2

Banda	Data de încetare (în ani)
1	>0 și <=1
2	>1 și <= 5
3	> 5

Instituţiile calculează apoi valoarea noţională efectivă a setului de acoperire a riscului j în conformitate cu următoarea formulă:

▼M8

▼C7

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{\left[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

▼M8

unde:

$EffNot_j^{IR}$ = valoarea noţională efectivă a setului de acoperire a riscului j; și

$D_{j,k}$ = valoarea noţională efectivă a benzii k a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{banda k}} \text{Poziţia de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziţia de risc (RiskPosition).

Articolul 280b

Majorarea aferentă categoriei de risc valutar

(1) În sensul articolului 278, instituţiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar (*foreign exchange* – FX) pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

unde:

$AddOn^{FX}$ = majorarea aferentă categoriei de risc valutar;

j = indicele care desemnează seturile de acoperire a riscului valutar stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (b) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$AddOn_j^{FX}$ = majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituţiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j astfel:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot |EffNot_j^{FX}|$$

unde:

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autorităţile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu articolul 280;

SF^{FX} = factorul impus de autorităţile de supraveghere pentru categoria de risc valutar cu o valoare egală cu 4 %;

$EffNot_j^{FX}$ = valoarea noţională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in \text{Setul de acoperire a riscului j}} \text{Poziţia de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziţia de risc (RiskPosition).

▼M8

Articolul 280c

Majorarea aferentă categoriei de risc de credit

(1) În sensul alineatului (2), instituţiile stabilesc entităţile de referinţă relevante privind creditul pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele:

(a) pentru fiecare emitent al unui instrument de datorie de referinţă care este suport al unei tranzacţii având la bază o singură semnătură atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referinţă privind creditul; tranzacţiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entităţi de referinţă privind creditul numai în cazul în care instrumentul de datorie de referinţă care este suport al tranzacţiilor respective este emis de același emitent;

(b) pentru fiecare grup de instrumente de datorie de referinţă sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacţii având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referinţă privind creditul; tranzacţiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entităţi de referinţă privind creditul numai în cazul în care grupul de instrumente de datorie de referinţă sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacţiilor respective au aceleași componente.

(2) În sensul articolului 278, instituţiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$\text{AddOn}^{\text{Credit}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{Credit}}$$

unde:

$\text{AddOn}^{\text{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit;

j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de credit stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (c) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (3).

(3) Instituţiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

▼C7

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{Credit}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k)\right)^2 + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\text{Credit}}\right)^2\right) \cdot \left(\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)\right)^2}$$

▼M8

unde:

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autorităţile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280;

k = indicele care desemnează entităţile de referinţă privind creditul ale setului de compensare stabilit în conformitate cu alineatul (1);

ρ_{k}^{Credit} = factorul de corelare al entităţii de referinţă privind creditul „k”; atunci când entitatea de referinţă privind creditul „k” s-a stabilit în conformitate cu alineatul (1) litera (a),$\rho_{k}^{\text{Credit}} = 50\%$, atunci când entitatea de referinţă privind creditul „k” s-a stabilit în conformitate cu alineatul (1) litera (b)$\rho_{k}^{\text{Credit}} = 80\%$; și

▼M8

$\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k determinată în conformitate cu alineatul (4).

(4) Instituțiile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k după cum urmează:

$$\text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

unde:

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = valoarea noțională efectivă a entității de referință privind creditul k, calculată după cum urmează:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{Entitatea de referință privind creditul k}} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition); și

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind creditul k calculat în conformitate cu alineatul (5).

(5) Instituțiile calculează factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind creditul k după cum urmează:

(a) pentru entitatea de referință privind creditul k stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a),$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ este pus în corespondență cu unul dintre cei șase factori impuși de autoritățile de supraveghere prevăzuți în tabelul 3 de la prezentul alineat pe baza unei evaluări externe a creditului efectuată de o ECAI desemnată a emitentului individual corespunzător; în cazul unui emitent individual pentru care nu este disponibilă o evaluare a creditului efectuată de o ECAI desemnată:

(i) o instituție care utilizează abordarea menționată la capitolul 3 pune în corespondență ratingul intern al emitentului individual cu una dintre evaluările externe ale creditului;

(ii) o instituție care utilizează abordarea menționată în capitolul 2 atribuie un $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} = 0{,}54\%$ respectivei entități de referință privind creditul; cu toate acestea, în cazul în care o instituție aplică articolul 128 pentru a pondera la risc expunerile la riscul de credit al contrapărții față de acest emitent individual, se atribuie un $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} = 1{,}6\%$ respectivei entități de referință privind creditul;

(b) pentru entitățile de referință privind creditul k stabilite în conformitate cu alineatul (1) litera (b):

(i) în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k este un indice de credit cotat la o bursă recunoscută, $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ este pus în corespondență cu unul dintre cei doi factori impuși de autoritățile de supraveghere prezentați în tabelul 4 de la prezentul alineat, pe baza calității creditului majorității componentelor individuale ale acestuia;

(ii) în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k nu este menționată la punctul (i) de la prezenta literă, $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ este media ponderată a factorilor impuși de autoritățile de supraveghere puși în corespondență cu fiecare componentă în conformitate cu metoda prevăzută la litera (a), ponderile fiind date de proporția valorii noționale a componentelor incluse în această poziție.

▼M8

Tabelul 3

Nivelul de calitate a creditului	Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru tranzacții având la bază o singură semnătură
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabelul 4

Calitatea creditului dominantă	Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru indici cotați
Categoria investment grade	0,38 %
Categoria non-investment grade	1,06 %

Articolul 280d

Majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital

(1) În sensul alineatului (2), instituțiile stabilesc entitățile de referință relevante privind titlurile de capital pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele:

(a) pentru fiecare emitent al unui instrument de capital de referință care este suport al unei tranzacții având la bază o singură semnătură atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care instrumentul de capital de referință care este suport al tranzacțiilor respective este emis de același emitent;

(b) pentru fiecare grup de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacții având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care grupul de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacțiilor respective, după caz, are aceleași componente.

(2) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{Titluri de capital}}$$

unde:

$\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital;

j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului privind titlurile de capital stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (d) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (3).

▼M8

(3) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

▼C7

$$\mathrm{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entitate}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{Titluri de capital}}\right)^2\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entitate}_k)\right)^2}$$

▼M8

unde:

$\mathrm{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280;

k = indicele care desemnează entitățile de referință privind titlurile de capital ale setului de compensare stabilit în conformitate cu alineatul (1);

$\rho_k^{\text{Titluri de capital}}$ = factorul de corelare al entității de referință privind titlurile de capital k; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a), $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 50\%$. În cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (b), $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 80\%$; și

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k determinată în conformitate cu alineatul (4).

(4) Instituțiile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k după cum urmează:

▼C7

$$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entitate}_k) = \mathrm{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \mathrm{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}}$$

▼M8

unde:

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k;

$\mathrm{SF}_k^{\text{Titluri de capital}}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind titlurile de capital k; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a), $\mathrm{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} = 32\%$; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (b), $\mathrm{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} = 20\%$; și

$\mathrm{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}}$ = valoarea noțională efectivă a entității de referință privind titlurile de capital k, calculată după cum urmează:

$$\mathrm{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}} = \sum_{l \in \text{Entitatea de referință privind titlurile de capital k}} \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

Articolul 280e

Majorarea aferentă categoriei de risc de marfă

(1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

▼C7

$$\mathrm{AddOn}^{\text{Marfă}} = \sum_j \mathrm{AddOn}_j^{\text{Marfă}}$$

▼M8

unde:

$AddOn^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă;

j = indicele care desemnează seturile de acoperire a riscului de marfă stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (e) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$AddOn_j^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (4).

(2) Pentru a calcula majorarea aferentă unui set de acoperire a riscului de marfă pentru un anumit set de compensare în conformitate cu alineatul (4), instituţiile stabilesc tipurile de marfă de referinţă relevante pentru fiecare set de acoperire a riscului. Tranzacţiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referinţă numai în cazul în care instrumentul pe mărfuri care este suport al tranzacţiilor respective este de aceeași natură, indiferent de locul de livrare și de calitatea instrumentului pe mărfuri.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autorităţile competente pot impune unei instituţii care este expusă într-o măsură semnificativă riscului de bază al unor diferite poziţii care au aceeași natură ca cele menţionate la alineatul (2) să stabilească tipurile de marfă de referinţă pentru poziţiile respective utilizând mai multe caracteristici pe lângă simpla natură a instrumentului pe mărfuri care este suport al tranzacţiilor. Într-o astfel de situaţie, tranzacţiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referinţă numai în cazul în care împărtășesc caracteristicile respective.

(4) Instituţiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

▼C7

$$AddOn_j^{Marfă} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{Marfă} \cdot \sum_k AddOn\left(Tip_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - \left(\rho^{Marfă}\right)^2\right) \cdot \sum_k \left(AddOn\left(Tip_k^j\right)\right)^2}$$

▼M8

unde:

$AddOn_j^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autorităţile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280;

$\rho^{Marfă}$ = factorul de corelare pentru categoria de risc de marfă cu o valoare egală cu 40 %;

k = indicele care desemnează tipurile de marfă de referinţă aferente setului de compensare stabilite în conformitate cu alineatul (2); și

$AddOn(Tip_k^j)$ = majorarea aferentă tipului de marfă de referinţă k, calculată în conformitate cu alineatul (5).

(5) Instituţiile calculează majorarea pentru tipul de marfă de referinţă k după cum urmează:

$$AddOn(Tip_k^j) = SF_k^{Marfă} \cdot EffNot_k^{Marfă}$$

unde:

$AddOn(Tip_k^j)$ = majorarea pentru tipul de marfă de referinţă k;

▼M8

▼C7

$SF_k^{Marfă}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil tipului de marfă de referință k; în cazul în care tipul de marfă de referință k corespunde unor tranzacții atribuite setului de acoperire a riscului menționat la articolul 277a alineatul (1) litera (e), cu excepția tranzacțiilor privind energia electrică, $SF_k^{Marfă} = 18\ \%$; pentru tranzacțiile privind energia electrică, $SF_k^{Marfă} = 40\ \%$; și

▼M8

$EffNot_k^{Marfă}$ = valoarea noțională efectivă a tipului de marfă de referință k, calculată după cum urmează:

$$EffNot_k^{Marfă} = \sum_{l \in \text{Tipul de marfă de referință k}} \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

Articolul 280f

Majorarea aferentă categoriei alte riscuri

(1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$AddOn^{Altele} = \sum_j AddOn_j^{Altele}$$

unde:

$AddOn^{Altele}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri;

j = indicele care desemnează seturile de acoperire a altor riscuri stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (f) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$AddOn_j^{Altele}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

$$AddOn_j^{Altele} = \epsilon_j \cdot SF^{Altele} \cdot |EffNot_j^{Altele}|$$

unde:

$AddOn_j^{Altele}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280; și

SF^{Altele} = factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru categoria alte riscuri cu o valoare egală cu 8 %;

$EffNot_j^{Altele}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează:

$$EffNot_j^{Altele} = \sum_{l \in \text{Setul de acoperire a riscului j}} \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

▼M8

Secţiunea 4

Abordarea standardizată simplificată pentru riscul de credit al contrapărţii

Articolul 281

Calculul valorii expunerii

(1) Instituţiile calculează o singură valoare a expunerii la nivelul unui set de compensare în conformitate cu secţiunea 3, sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol.

(2) Valoarea expunerii unui set de compensare se calculează în conformitate cu următoarele cerinţe:

(a) instituţiile nu aplică tratamentul menţionat la articolul 274 alineatul (6);

(b) prin derogare de la articolul 275 alineatul (1), în cazul seturilor de compensare care nu sunt menţionate la articolul 275 alineatul (2), instituţiile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire; și

CMV = valoarea de piaţă curentă.

(c) prin derogare de la articolul 275 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul seturilor de compensare formate din tranzacţii care sunt tranzacţionate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ori recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanţii reale cu contrapartea în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituţiile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = TH + MTA$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituţia nu poate solicita garanţii reale; și

MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă;

(d) prin derogare de la articolul 275 alineatul (3), în cazul seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui contract în marjă, instituţiile calculează costul de înlocuire ca fiind suma costurilor de înlocuire ale fiecărui set de compensare individual, calculate în conformitate cu alineatul (1) ca și cum acestea nu ar face obiectul cerinţelor de marjă;

(e) toate seturile de acoperire a riscului se stabilesc în conformitate cu articolul 277a alineatul (1);

▼M8

(f) instituţiile stabilesc ca multiplicatorul din formula care este folosită pentru a calcula expunerea viitoare potenţială de la articolul 278 alineatul (1) să fie egal cu 1, după cum urmează:

$$PFE = \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

unde:

PFE = expunere viitoare potenţială; și

$AddOn^{(a)}$ = majorarea pentru categoria de risc „a”;

(g) prin derogare de la articolul 279a alineatul (1), în cazul tuturor tranzacţiilor instituţiile calculează delta reglementată după cum urmează:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ dacă tranzacţia este o poziţie lungă pe determinantul de risc principal} \\ -1 \text{ dacă tranzacţia este o poziţie scurtă pe determinantul de risc principal} \end{cases}$$

unde:

δ = delta de supraveghere;

(h) formula, menţionată la articolul 279b alineatul (1) litera (a), care este utilizată pentru a calcula factorul duratei reglementat este următoarea:

factorul duratei reglementat=E – S

unde:

E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacţii și data raportării; și

S = perioada dintre data de începere a unei tranzacţii și data raportării;

(i) factorul de scadenţă prevăzut la articolul 279c alineatul (1) se calculează după cum urmează:

(i) în cazul tranzacţiilor incluse în seturile de compensare menţionate la articolul 275 alineatul (1), MF = 1;

(ii) în cazul tranzacţiilor incluse în seturile de compensare menţionate la articolul 275 alineatele (2) și (3), MF = 0,42;

(j) formula, menţionată la articolul 280a alineatul (3), care este utilizată pentru a calcula valoarea noţională efectivă a setului de acoperire a riscului „j” este următoarea:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

unde:

$EffNot_j^{IR}$ = valoarea noţională efectivă a setului de acoperire a riscului „j”; și

$D_{j,k}$ = valoarea noţională efectivă a benzii „k” a setului de acoperire a riscului „j”;

▼M8

(k) formula menţionată la articolul 280c alineatul (3) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)|$$

unde:

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului „j”; și

$\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea aferentă entităţii de referinţă privind creditul „k”;

(l) formula menţionată la articolul 280d alineatul (3) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)|$$

unde:

$\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului „j”; și

$\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea aferentă entităţii de referinţă privind creditul „k”;

(m) formula menţionată la articolul 280e alineatul (4) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului „j” se citește după cum urmează:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Marfă}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j)|$$

unde:

$\text{AddOn}_j^{\text{Marfă}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului „j”; și

$\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j)$ = majorarea aferentă tipului de marfă de referinţă „k”.

Secţiunea 5

Metoda expunerii iniţiale

Articolul 282

Calculul valorii expunerii

(1) Instituţiile pot calcula o singură valoare a expunerii pentru toate tranzacţiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite toate condiţiile prevăzute la articolul 274 alineatul (1). În caz contrar, instituţiile calculează separat câte o valoare a expunerii pentru fiecare tranzacţie, care este tratată ca fiind propriul set de compensare.

(2) Valoarea expunerii unui set de compensare sau a unei tranzacţii este suma dintre costul de înlocuire curent și expunerea viitoare potenţială, înmulţită cu 1,4.

▼M8

(3) Costul de înlocuire curent menţionat la alineatul (2) se calculează după cum urmează:

(a) în cazul seturilor de compensare formate din tranzacţii care sunt tranzacţionate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ori recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanţii reale cu contrapartea în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituţiile utilizează următoarea formulă:

$$RC = TH + MTA$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituţia nu poate solicita garanţii reale; și

MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă;

(b) în cazul tuturor celorlalte seturi de compensare sau tranzacţii individuale, instituţiile utilizează următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire; și

CMV = valoarea de piaţă curentă.

Pentru a calcula costul de înlocuire curent, instituţiile actualizează valoarea de piaţă curentă cel puţin lunar.

(4) Instituţiile calculează expunerea viitoare potenţială menţionată la alineatul (2) după cum urmează:

(a) expunerea viitoare potenţială a unui set de compensare este suma expunerilor viitoare potenţiale ale tuturor tranzacţiilor incluse în setul de compensare, calculate în conformitate cu litera (b);

(b) expunerea viitoare potenţială a unei singure tranzacţii este valoarea noţională a acesteia înmulţită cu:

(i) scadenţa reziduală a tranzacţiei exprimată în ani pentru contractele derivate pe rata dobânzii, înmulţită cu 0,5 %;

(ii) scadenţa reziduală a tranzacţiei exprimată în ani pentru contractele derivate de credit, înmulţită cu 6 %;

(iii) 4 % pentru instrumentele financiare derivate pe cursul de schimb valutar;

(iv) 18 % pentru instrumentele financiare derivate pe aur și mărfuri, altele decât instrumentele financiare derivate pe energie electrică;

(v) 40 % pentru instrumentele financiare derivate pe energie electrică;

(vi) 32 % pentru instrumentele financiare derivate pe titluri de capital;

(c) valoarea noţională menţionată la litera (b) de la prezentul alineat se determină în conformitate cu articolul 279b alineatele (2) și (3) pentru toate instrumentele financiare derivate enumerate la litera respectivă; în plus, valoarea noţională a instrumentelor financiare derivate menţionate la prezentul alineat litera (b) punctele (iii)-(vi) se determină în conformitate cu articolul 279b alineatul (1) literele (b) și (c);

▼M8

(d) expunerea viitoare potențială a seturilor de compensare menționate la alineatul (3) litera (a) se înmulțește cu 0,42.

Pentru a calcula expunerea potențială a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii și a instrumentelor financiare derivate de credit în conformitate cu litera (b) punctele (i) și (ii), o instituție poate alege să utilizeze scadența inițială în loc de scadența reziduală a contractelor.

▼C2

Secțiunea 6

Metoda modelului intern

Articolul 283

Permisiunea de utilizare a metodei modelului intern

(1) Dacă autoritățile competente consideră că cerința prevăzută la alineatul (2) a fost îndeplinită de o instituție, acestea permit instituției respective să utilizeze metoda modelului intern (MMI) pentru a calcula valoarea expunerii pentru oricare din următoarele tranzacții:

(a) tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) litera (a);

(b) tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) literele (b), (c) și (d);

(c) tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) literele (a) - (d).

Dacă o instituție a primit aprobarea de a utiliza MMI pentru a calcula valoarea expunerii pentru oricare din tranzacțiile menționate la primul paragraf literele (a)-(c), aceasta poate, de asemenea, să utilizeze MMI pentru tranzacțiile menționate la articolul 273 alineatul (2) litera (e).

În pofida articolului 273 alineatul (1) al treilea paragraf, o instituție poate decide să nu aplice această metodă pentru expunerile care sunt nesemnificative în ceea ce privește dimensiunea și riscul. Într-un astfel de caz, instituția aplică acestor expuneri una dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-5, dacă sunt îndeplinite cerințele relevante pentru fiecare abordare.

(2) Autoritățile competente permit unei instituții să utilizeze MMI pentru calculele menționate la alineatul (1) numai dacă instituția a demonstrat că îndeplinește cerințele stabilite în prezenta secțiune și dacă au verificat că sistemele de administrare a CCR utilizate de instituție sunt solide și sunt implementate în mod adecvat.

(3) Autoritățile competente pot permite instituțiilor, pentru o perioadă limitată, să aplice MMI în mod secvențial pentru diferite tipuri de tranzacții. În cursul acestei perioade de aplicare secvențială, instituțiile pot utiliza metodele prevăzute în secțiunea 3 sau în secțiunea 5 pentru tipul de tranzacție pentru care nu utilizează MMI.

▼M8

(4) Pentru toate tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare pentru care nu a primit, în temeiul alineatului (1), aprobarea de a utiliza MMI, instituția utilizează metodele prevăzute în secțiunea 3. În cadrul unui grup, aceste metode pot fi utilizate în combinație în mod permanent.

▼C2

(5) O instituție care a primit, în temeiul alineatului (1), aprobarea de a utiliza MMI nu poate reveni la utilizarea metodelor prevăzute în secțiunea 3 sau în secțiunea 5, cu excepția cazului în care are aprobarea autorității competente de a proceda astfel. Autoritățile competente acordă această permisiune dacă instituția face dovadă că are motive întemeiate.

(6) Dacă o instituție încetează să se conformeze cerințelor stabilite în prezenta secțiune, aceasta notifică autoritatea competentă și îndeplinește una din următoarele acțiuni:

(a) prezintă autorității competente un plan de redresare rapidă în vederea respectării cerințelor;

(b) demonstrează, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că efectul neconformității este nesemnificativ.

Articolul 284

Valoarea expunerii

(1) Dacă o instituție a primit, în conformitate cu articolul 283 alineatul (1), aprobarea de a utiliza MMI pentru a calcula valoarea expunerii pentru toate sau numai pentru unele din tranzacțiile menționate la alineatul respectiv, aceasta trebuie să măsoare valoarea expunerii tranzacțiilor respective la nivelul setului de compensare.

Modelul utilizat de instituție în acest scop trebuie:

(a) să specifice distribuția previzionată a modificărilor valorii de piață a setului de compensare, care pot fi atribuite modificărilor concomitente ale variabilelor relevante ale pieței, precum ratele dobânzii și cursurile de schimb;

(b) să calculeze valoarea expunerii pentru setul de compensare la fiecare dintre datele viitoare, pe baza modificărilor concomitente ale variabilelor pieței.

(2) Pentru ca modelul să reflecte efectele constituirii marjei, modelul valorii garanției reale trebuie să îndeplinească cerințele cantitative, calitative și privind datele referitoare la MMI, în conformitate cu prezenta secțiune, iar instituția poate să includă în distribuțiile previzionate ale modificărilor valorii de piață a setului de compensare numai garanțiile financiare eligibile definite la articolul 197, la articolul 198 și la articolul 299 alineatul (2) literele (c) și (d).

(3) Cerința de fonduri proprii pentru CCR pentru expunerile la riscul de credit al contrapărții în cazul cărora o instituție aplică MMI trebuie să fie cea mai mare dintre următoarele cerințe:

(a) cerința de fonduri proprii pentru aceste expuneri, calculată pe baza expunerii pozitive așteptate efective, utilizând datele de piață curente;

(b) cerința de fonduri proprii pentru aceste expuneri, calculată pe baza expunerii pozitive așteptate efective, utilizând în mod consecvent o singură calibrare la condiții de criză (*stress calibration*) pentru toate expunerile la riscul de credit al contrapărții în cazul cărora instituția aplică MMI.

▼C2

(4) Cu excepţia contrapărţilor identificate ca având un risc de corelare defavorabilă (*Wrong-Way Risk*) specific, care se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 291 alineatele (4) și (5), instituţiile trebuie să calculeze valoarea expunerii ca produs dintre alfa (α) și expunerea pozitivă așteptată efectivă, după cum urmează:

Valoarea expunerii = α · *expunerea pozitivă așteptată efectivă*

unde:

α = 1,4, cu excepţia cazului în care autorităţile competente solicită o valoare α mai mare sau permit instituţiilor să utilizeze estimările proprii în conformitate cu alineatul (9);

Expunerea pozitivă așteptată efectivă se calculează prin estimarea expunerii așteptate (EE_t) ca expunere medie la o dată viitoare t, media fiind determinată pe baza valorilor viitoare posibile ale factorilor de risc de piaţă relevanţi.

Modelul estimează expunerea așteptată la o serie de date viitoare t_1, t_2, t_3 etc.

(5) Expunerea așteptată (EE) efectivă se calculează prin recurenţă după cum urmează:

$$\textit{Expunerea așteptată efectivă } EE_{tk} = max\ \{\textit{Expunerea așteptată efectivă } EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

unde:

data curentă este t_0;

EEt_0 efectivă este egală cu expunerea curentă.

(6) Expunerea pozitivă așteptată efectivă este expunerea așteptată efectivă medie pe durata primului an al expunerii viitoare. Dacă toate contractele din setul de compensare ajung la scadenţă în mai puţin de un an, expunerea pozitivă așteptată este expunerea așteptată medie până la data la care toate contractele din setul de compensare ajung la scadenţă. Expunerea pozitivă așteptată efectivă se calculează ca medie ponderată a expunerilor așteptate efective:

▼C3

$$\textit{Expunerea pozitivă așteptată efectivă} = \frac{1}{min\{1\ an,\ scadenţă\}} \cdot \sum_{k=1}^{min\{1\ an,\ scadenţă\}} \textit{Expunerea așteptată efectivă}_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

▼C2

unde ponderile $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ permit calculul expunerii viitoare la date care nu sunt egal repartizate în timp.

(7) Instituţiile calculează cuantificările expunerii așteptate sau ale expunerii maxime pe baza unei distribuţii a expunerilor care ţine seama de posibilitatea ca expunerile să nu fie normal distribuite.

(8) O instituţie poate utiliza o cuantificare a distribuţiei calculată prin MMI, care este mai prudentă decât produsul dintre α și expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculat în conformitate cu ecuaţia de la alineatul (4) pentru fiecare contraparte.

(9) În pofida alineatului (4), autorităţile competente pot permite instituţiilor să utilizeze propriile estimări ale alfa, dacă:

▼C2

(a) alfa este egal cu raportul dintre capitalul intern rezultat în urma unei simulări complete, pentru toate contrapărţile, a expunerii la riscul de credit al contrapărţii (la numărător) și capitalul intern bazat pe expunerea pozitivă așteptată (la numitor);

(b) la numitor, expunerea pozitivă așteptată este utilizată ca și când ar fi o sumă fixă rămasă de rambursat.

Atunci când se estimează în conformitate cu prezentul alineat, alfa nu trebuie să fie mai mic de 1,2.

(10) În scopul estimării alfa în conformitate cu alineatul (9), o instituţie trebuie să se asigure că numărătorul și numitorul sunt calculaţi în mod coerent cu metodologia de modelare, specificaţiile parametrilor și compoziţia portofoliului. Abordarea utilizată pentru a estima α trebuie să se bazeze pe abordarea instituţiei în ceea ce privește capitalul intern, să fie bine formalizată și să fie supusă unei validări independente. În plus, o instituţie trebuie să-și revizuiască estimările cu privire la alfa cel puţin trimestrial și chiar mai frecvent în cazul în care compoziţia portofoliului variază în timp. Instituţia trebuie, de asemenea, să evalueze riscul aferent modelului.

(11) O instituţie trebuie să demonstreze, într-un mod pe care autorităţile competente îl consideră satisfăcător, că estimările sale interne cu privire la alfa reflectă, la numărător, sursele semnificative ale dependenţei distribuţiei valorilor de piaţă ale tranzacţiilor sau ale portofoliilor de tranzacţii pentru toate contrapărţile. Estimările interne cu privire la α trebuie să ţină seama de granularitatea portofoliilor.

(12) La supravegherea utilizării estimărilor în conformitate cu alineatul (9), autorităţile competente trebuie să ţină seama de variaţia considerabilă a estimărilor lui alfa care rezultă din potenţialele specificaţii eronate din modelele utilizate pentru numărător, în special dacă există convexitate.

(13) După caz, volatilităţile și corelările factorilor de risc de piaţă, utilizate în modelarea comună a riscului de piaţă și a riscului de credit, trebuie să fie condiţionate de factorul de risc de credit, pentru a reflecta creșterile potenţiale ale volatilităţii sau ale corelării în cazul unui declin economic.

Articolul 285

Valoarea expunerii pentru seturile de compensare care fac obiectul unui contract în marjă

(1) Dacă setul de compensare face obiectul unui contract în marjă și al evaluării zilnice la preţul pieţei, instituţia calculează expunerea pozitivă așteptată efectivă în conformitate cu prezentul alineat. Dacă, la estimarea expunerii așteptate, modelul reflectă efectele constituirii marjei, instituţia poate, cu aprobarea autorităţii competente, să utilizeze măsurarea prin intermediul modelului a expunerii așteptate direct în ecuaţia de la articolul 284 alineatul (5). Autorităţile competente acordă o astfel de aprobare numai dacă verifică faptul că, la estimarea expunerii așteptate, modelul reflectă în mod corect efectele constituirii marjei. O instituţie care nu a primit o astfel de aprobare utilizează una din următoarele măsurări ale expunerii pozitive așteptate efective:

(a) expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculată fără a lua în considerare vreo garanţie reală deţinută sau furnizată prin constituirea marjei, plus orice garanţie reală furnizată contrapărţii independent de procesul de evaluare zilnică și de constituire a marjei sau de expunerea curentă;

▼C2

(b) expunerea pozitivă așteptată efectivă, calculată ca creșterea potenţială a expunerii pe parcursul perioadei de risc de marjă, plus valoarea mai mare dintre:

(i) expunerea curentă, inclusiv orice garanţii reale deținute sau furnizate la momentul respectiv, altele decât garanțiile reale care fac obiectul unui apel în marjă sau unui litigiu;

(ii) cea mai mare expunere netă, inclusiv garanţiile reale din cadrul contractului în marjă, care nu declanșează un apel în marjă. Această sumă trebuie să ia în considerare toate pragurile aplicabile, sumele minime ale transferurilor, sumele independente și marjele inițiale, aplicabile în temeiul contractului în marjă.

În sensul literei (b), instituţiile calculează procentul ca modificare pozitivă așteptată a valorii de marcare la piață a tranzacţiilor pe parcursul perioadei de risc de marjă. Modificările valorii garanţiei reale trebuie luate în considerare prin utilizarea ajustărilor de volatilitate reglementate în conformitate cu secţiunea 4 din capitolul 4, sau a estimărilor proprii pentru ajustările de volatilitate ale metodei extinse a garanţiilor financiare, dar fără să se presupună plata vreunei garanţii reale în perioada de risc de marjă. Perioada de risc de marjă nu poate fi mai mică decât perioadele minime prevăzute la alineatele (2)-(5).

(2) În cazul tranzacţiilor supuse ajustării zilnice a marjei și evaluării zilnice la prețul pieței, perioada de risc de marjă utilizată pentru modelarea valorii expunerii cu contracte în marjă nu trebuie să fie mai mică de:

(a) 5 zile lucrătoare pentru seturile de compensare care constau numai în tranzacţii de răscumpărare, în operaţiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut și în tranzacţii de creditare în marjă;

(b) 10 zile lucrătoare pentru toate celelalte seturi de compensare.

(3) Alineatul (2) literele (a) și (b) fac obiectul următoarelor excepţii:

(a) pentru toate seturile de compensare în care numărul tranzacţiilor depășește 5 000 în orice moment din cursul unui trimestru, perioada de risc de marjă pentru trimestrul următor nu trebuie să fie mai mică de 20 de zile lucrătoare. Această excepție nu se aplică expunerilor din tranzacţii ale instituţiilor;

(b) pentru seturile de compensare care conţin una sau mai multe tranzacţii implicând fie garanţii reale nelichide, fie un instrument financiar derivat extrabursier care nu poate fi ușor înlocuit, perioada de risc de marjă nu trebuie să fie mai mică de 20 de zile lucrătoare.

▼C2

O instituţie stabilește faptul că garanţia reală este nelichidă sau că instrumentele financiare derivate extrabursiere nu pot fi ușor înlocuite, în contextul unor condiţii de criză a pieţei, caracterizate prin lipsa pieţelor active în mod continuu, în care o contraparte ar obţine, într-un termen de două zile sau mai scurt, mai multe cotaţii de preţ care nu ar provoca mișcări pe piaţă sau nu ar reprezenta un preţ reflectând un discount pe piaţă (în cazul garanţiei reale) sau o primă pe piaţă (în cazul unui instrument financiar derivat extrabursier).

O instituţie trebuie să stabilească dacă tranzacţiile sau titlurile pe care le deţine drept garanţii reale sunt concentrate pe o anumită contraparte și dacă este în măsură, în cazul în care contrapartea respectivă iese de pe piaţă în mod precipitat, să înlocuiască aceste tranzacţii sau titluri.

(4) Dacă o instituţie a fost implicată în mai mult de două litigii privind apeluri în marjă pentru un anumit set de compensare în ultimele două trimestre, care au durat mai mult decât perioada de risc de marjă aplicabilă în temeiul alineatele (2) și (3), aceasta trebuie să utilizeze, pentru următoarele două trimestre, o perioadă de risc de marjă cel puţin dublă faţă de perioada specificată la alineatele (2) și (3) pentru setul de compensare respectiv.

(5) Pentru reconstituirea marjei cu o periodicitate de N de zile, perioada de risc de marjă trebuie să fie cel puţin egală cu perioada specificată la alineatele (2) și (3), F, plus N zile minus o zi. Respectiv:

$$\textit{Perioada de risc de marjă} = F + N - 1$$

(6) Dacă modelul intern include efectul constituirii marjei asupra modificărilor valorii de piaţă a setului de compensare, în calculele valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacţiile de finanţare prin titluri, instituţia modelează garanţiile reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine, împreună cu expunerea.

(7) Dacă nu poate modela garanţiile reale împreună cu expunerea, instituţia nu recunoaște, în calculele valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacţiile de finanţare prin titluri, efectul garanţiilor reale, altele decât numerarul în aceeași monedă ca și expunerea în sine, cu excepţia cazului în care utilizează fie ajustări de volatilitate care îndeplinesc cerinţele metodei extinse a garanţiilor financiare în ceea ce privește estimările proprii ale ajustărilor de volatilitate, fie ajustările de volatilitate reglementate standard în conformitate cu capitolul 4.

(8) O instituţie care utilizează MMI ignoră în modelele sale efectul reducerii valorii expunerii ca urmare a oricărei clauze a unui acord de garanţie reală, care solicită primirea garanţiei reale în cazul în care calitatea creditului contrapărţii se deteriorează.

Articolul 286

Gestionarea riscului de credit al contrapărţii — politici, procese și sisteme

(1) O instituţie stabilește și menţine un cadru de gestionare a riscului de credit al contrapărţii, care constă în:

▼C2

(a) politici, procese și sisteme care asigură identificarea, măsurarea, gestionarea, aprobarea și raportarea internă a riscului de credit al contrapărţii;

(b) proceduri care asigură respectarea acestor politici, procese și sisteme.

Aceste politici, procese și sisteme trebuie să fie solide din punct de vedere conceptual, implementate corect și formalizate. Documentaţia respectivă include explicaţii cu privire la tehnicile empirice utilizate pentru a măsura riscul de credit al contrapărţii.

(2) Cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărţii solicitat la alineatul (1) ţine seama de riscurile de piaţă, de lichiditate, juridic și operaţional care sunt asociate riscului de credit al contrapărţii. În special, cadrul asigură faptul că instituţia respectă următoarele principii:

(a) nu derulează tranzacţii cu o contraparte fără a evalua bonitatea acesteia;

(b) ţine seama în mod corespunzător de riscul de credit în momentul decontării și înaintea acestuia;

(c) administrează aceste riscuri într-un mod cât mai cuprinzător posibil la nivelul contrapărţii, prin agregarea expunerilor la riscul de credit al contrapărţii cu alte expuneri din credite, precum și la nivelul întregii instituţii.

(3) O instituţie care utilizează MMI se asigură că propriul cadru de gestionare a riscului de credit al contrapărţii ţine seama, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, de riscurile de lichiditate ale tuturor elementelor următoare:

(a) potenţialele apeluri în marjă primite în contextul schimburilor de marje de variaţie sau de alte tipuri de marje, precum marja iniţială sau independentă, în condiţii de șoc negativ pe piaţă;

(b) potenţiale apeluri primite pentru restituirea garanţiilor reale excedentare furnizate de contraparte;

(c) apeluri rezultând dintr-o potenţială retrogradare a propriei evaluări externe a calităţii creditului.

Instituţia se asigură că natura și durata reutilizării garanţiilor reale corespund nevoilor sale de lichiditate și nu pun în pericol capacitatea sa de a furniza sau de a restitui rapid garanţii reale.

(4) Organul de conducere și conducerea superioară a unei instituţii trebuie să fie implicate activ în gestionarea riscului de credit al contrapărţii, pentru care trebuie să se asigure că sunt alocate resurse adecvate. Conducerea superioară trebuie să cunoască, prin intermediul unui proces formal, limitele modelului utilizat și ipotezele pe care se bazează acesta, precum și impactul acestor limitări și ipoteze asupra credibilităţii rezultatelor. Conducerea superioară trebuie să aibă, de asemenea, cunoștinţă de incertitudinile pieţei și ale aspectelor operaţionale, precum și de modul în care acestea sunt luate în considerare de model.

▼C2

(5) Rapoartele zilnice cu privire la expunerile instituţiei la riscul de credit al contrapărţii, elaborate în conformitate cu articolul 287 alineatul (2) litera (b), trebuie să fie analizate de un nivel al conducerii cu o poziţie ierarhică și o autoritate suficiente pentru a impune atât reduceri ale poziţiilor luate în mod individual de administratorii de credite sau de personalul care tranzacţionează, cât și reduceri ale expunerii globale a instituţiei la riscul de credit al contrapărţii.

(6) Cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărţii stabilit de instituţie în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie utilizat în strânsă legătură cu limitele interne de creditare și de tranzacţionare. Limitele de creditare și de tranzacţionare trebuie să fie corelate cu modelul de măsurare a riscului al instituţiei într-un mod care este consecvent în timp și corect înţeles de administratorii de credite, de personalul care tranzacţionează și de conducerea superioară. O instituţie trebuie să dispună de un proces formal de raportare a încălcărilor limitelor de risc către nivelul de conducere corespunzător.

(7) Măsurarea de către instituţie a riscului de credit al contrapărţii trebuie să includă măsurarea zilnică și în cadrul unei zile a utilizării liniilor de credit. Instituţia trebuie să măsoare expunerea curentă brută și netă de garanţii reale. La nivel de portofoliu și de contraparte, instituţia trebuie să calculeze și să monitorizeze expunerea maximă sau expunerea viitoare potenţială la un interval de încredere pe care îl alege. Instituţia trebuie să ţină seama de poziţiile importante sau concentrate, inclusiv pe grupuri de contrapărţi aflate în legătură, pe sector industrial și pe piaţă.

(8) O instituţie trebuie să stabilească și să menţină un program de simulare de criză sistematic și riguros. Rezultatele acestor simulări de criză trebuie analizate cu regularitate, cel puţin trimestrial, de către conducerea superioară și trebuie să se regăsească în politicile și în limitele privind riscul de credit al contrapărţii, stabilite de organul de conducere sau de conducerea superioară. Dacă simulările de criză evidenţiază o anumită vulnerabilitate faţă de un ansamblu de circumstanţe dat, instituţia trebuie să ia măsuri prompte de administrare a acestor riscuri.

Articolul 287

Structuri organizatorice de gestionare a riscului de credit al contrapărţii

(1) O instituţie care utilizează MMI înfiinţează și menţine:

(a) o unitate de control al riscului care se conformează alineatului (2);

(b) o unitate de administrare a garanţiilor reale care se conformează alineatului (3).

(2) Unitatea de control al riscului este responsabilă pentru conceperea și implementarea sistemului său de gestionare a riscului de credit al contrapărţii, inclusiv pentru validarea iniţială și apoi permanentă a modelului, și îndeplinește următoarele funcţii și cerinţe:

(a) este responsabilă pentru conceperea și implementarea sistemului instituţiei de gestionare a riscului de credit al contrapărţii;

(b) elaborează rapoarte zilnice cu privire la rezultatele modelului de măsurare a riscului al instituţiei și analizează aceste rezultate. Această analiză include o evaluare a legăturii dintre măsurările valorilor expunerii la riscul de credit al contrapărţii și limitele de tranzacţionare;

▼C2

(c) verifică integritatea datelor de intrare și elaborează și analizează rapoarte cu privire la rezultatele modelului de măsurare a riscurilor al instituţiei, inclusiv o evaluare a legăturii dintre măsurările expunerii la risc și limitele de creditare și de tranzacţionare;

(d) este independentă de unităţile responsabile cu iniţierea, reînnoirea sau tranzacţionarea expunerilor și nu este supusă niciunei influenţe necuvenite;

(e) dispune de personal adecvat;

(f) raportează direct conducerii superioare a instituţiei;

(g) activitatea sa este integrată în procesul zilnic de gestionare a riscului de credit al instituţiei;

(h) rezultatele sale fac parte integrantă din procesul de planificare, monitorizare și control al profilului de risc de credit și al profilului general de risc al instituţiei.

(3) Unitatea de administrare a garanţiilor reale îndeplinește următoarele sarcini și funcţii:

(a) calculează și efectuează apeluri în marjă, administrează litigiile privind apelurile în marjă și raportează zilnic, cu exactitate, nivelurile sumelor independente, ale marjele iniţiale și ale marjelor de variaţie;

(b) verifică integritatea datelor utilizate pentru a efectua apeluri în marjă și asigură faptul că acestea sunt coerente și reconciliate cu regularitate cu toate sursele relevante de date din cadrul instituţiei;

(c) urmărește gradul de reutilizare a garanţiilor reale și orice modificare a drepturilor instituţiei asupra garanţiilor reale pe care le furnizează, sau legate de acestea;

(d) raportează nivelului de conducere corespunzător tipurile de active date în garanţie care sunt reutilizate și condiţiile acestei reutilizări, inclusiv instrumentul, calitatea creditului și scadenţa;

(e) urmărește concentrarea tipurilor de active acceptate în garanţie de instituţie;

(f) raportează conducerii superioare informaţii privind gestionarea garanţiilor reale cu regularitate, cel puţin trimestrial, inclusiv informaţii cu privire la tipul de garanţii reale primite sau furnizate și la amploarea, vechimea și cauza litigiilor privind apelurile în marjă. Această raportare internă reflectă, de asemenea, tendinţele indicatorilor numerici respectivi.

▼C2

(4) Conducerea superioară trebuie să aloce suficiente resurse unității de gestionare a garanțiilor reale, prevăzută la alineatul (1) litera (b), pentru a se asigura că sistemele acesteia ating un nivel adecvat de performanță operațională, măsurat prin promptitudinea și acuratețea apelurilor în marjă ale instituției și prin promptitudinea răspunsului instituției la apelurile în marjă ale contrapărților sale. Conducerea superioară trebuie să se asigure că unitatea dispune de personal adecvat pentru a procesa rapid apelurile și litigiile, chiar în condiții de criză gravă a pieței, și pentru a permite instituției să își limiteze numărul de litigii importante, cauzate de volumul de tranzacții.

Articolul 288

Reexaminarea sistemului de gestionare a riscului de credit al contrapărții

O instituție trebuie să efectueze cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului său de gestionare a riscului de credit al contrapărții, prin intermediul procesului său de audit intern. Această reexaminare trebuie să includă atât activitățile unității de control al riscului, cât și pe cele ale unității de gestionare a garanțiilor reale, solicitate la articolul 287, și trebuie să vizeze, în special, cel puțin:

(a) caracterul adecvat al formalizării sistemului și procesului de gestionare a riscului de credit al contrapărții solicitat la articolul 286;

(b) organizarea unității de control al riscului de credit al contrapărții solicitată la articolul 287 alineatul (1) litera (a);

(c) organizarea unității de gestionare a garanțiilor reale solicitată la articolul 287 alineatul (1) litera (b);

(d) integrarea măsurărilor riscului de credit al contrapărții în gestionarea zilnică a riscurilor;

(e) procesul de aprobare a modelelor de evaluare a riscului (*risk pricing models*) și a sistemelor de evaluare utilizate de personalul din unitățile responsabile cu inițierea tranzacțiilor (*front-office*) și din unitățile responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate (*back-office*);

(f) validarea oricărei modificări semnificative a procesului de măsurare a riscului de credit al contrapărții;

(g) sfera de cuprindere a riscului de credit al contrapărții, reflectată de modelul de măsurare a riscului;

(h) integritatea sistemului de informare al conducerii;

(i) acuratețea și exhaustivitatea datelor privind riscul de credit al contrapărții;

(j) reflectarea exactă a condițiilor juridice ale acordurilor de garanție reală și ale acordurilor de compensare în măsurările valorii expunerii;

(k) verificarea coerenței, caracterului actual i și credibilității surselor de date utilizate în derularea modelelor, inclusiv a independenței acestor surse de date;

(l) acuratețea și caracterul adecvat al ipotezelor privind volatilitatea și corelarea;

▼C2

(m) acurateţea calculelor privind evaluarea și transformarea riscului;

(n) verificarea acurateţei modelului prin teste ex-post (*back-testing*) frecvente, prevăzute la articolul 293 alineatul (1) literele (b)-(e);

(o) respectarea de către unitatea de control al riscului de credit al contrapărţii și de către unitatea de gestionare a garanţiilor reale a cerinţelor reglementare relevante.

Articolul 289

Testul de utilizare

(1) Instituţiile trebuie să se asigure că distribuţia expunerilor generată de modelul utilizat pentru a calcula expunerea pozitivă așteptată efectivă este integrată în procesul zilnic de gestionare a riscului de credit al contrapărţii și că rezultatele modelului sunt luate în considerare în procesul de aprobare a creditelor, de gestionare a riscului de credit al contrapărţii, de alocare a capitalului intern și în cadrul de administrare.

(2) Instituţia trebuie să demonstreze în mod satisfăcător autorităţilor competente că a utilizat, timp de cel puţin un an înainte de a primi, în conformitate cu articolul 283, aprobarea autorităţilor competente de a utiliza MMI, un model pentru a calcula distribuţia expunerilor pe care se bazează calculul expunerii pozitive așteptate, care îndeplinește, în linii mari, cerinţele prevăzute în această secţiune.

(3) Modelul utilizat pentru a genera o distribuţie a expunerilor la riscul de credit al contrapărţii trebuie să facă parte integrantă din cadrul de gestionare a riscului de credit al contrapărţii solicitat la articolul 286. Acest cadru trebuie să includă măsurarea utilizării liniilor de credit, prin agregarea expunerilor la riscul de credit al contrapărţii cu alte expuneri din credite și alocarea capitalului intern.

(4) Pe lângă expunerea pozitivă așteptată, o instituţie trebuie să măsoare și să administreze expunerile curente. După caz, instituţia trebuie să măsoare expunerea curentă brută și netă de garanţii reale. Se consideră că testul de utilizare a fost efectuat dacă o instituţie utilizează alte măsurări ale riscului de credit al contrapărţii, precum expunerea maximă, bazate pe distribuţia expunerilor generată de modelul cu care se calculează expunerea pozitivă așteptată.

(5) O instituţie trebuie să dispună de sisteme care pot estima zilnic expunerea așteptată, dacă este necesar, cu excepţia cazului în care demonstrează în mod satisfăcător autorităţilor competente că expunerile sale la riscul de credit al contrapărţii justifică o frecvenţă a calculului mai mică. Instituţia trebuie să estimeze expunerea așteptată pentru un profil temporal de orizonturi de previzionare, care reflectă în mod adecvat structura temporală a fluxurilor de numerar viitoare și scadenţa contractelor, în mod corespunzător importanţei și compoziţiei expunerilor.

(6) Expunerea se măsoară, se monitorizează și se verifică pe durata tuturor contractelor din setul de compensare și nu doar pe un orizont de un an. Instituţia trebuie să dispună de proceduri pentru identificarea și controlul riscurilor asociate contrapărţilor, dacă expunerea depășește orizontul de un an. Creșterea previzionată a expunerii trebuie să fie o dată de intrare pentru modelul privind capitalul intern al instituţiei.

▼C2

Articolul 290

Simularea de criză

(1) O instituţie trebuie să dispună de un amplu program de simulări de criză pentru riscul de credit al contrapărţii, care să fie utilizat și la evaluarea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărţii și să respecte cerinţele stabilite la alineatele (2)-(10).

(2) Simularea de criză identifică evenimentele posibile sau modificările viitoare ale condiţiilor economice, care ar putea avea efecte nefavorabile asupra expunerilor din credite ale unei instituţii, și evaluează capacitatea acesteia de a face faţă modificărilor respective.

(3) Rezultatele obţinute în urma simulărilor de criză din cadrul programului trebuie comparate cu limitele de risc și trebuie considerate de instituţie ca făcând parte din procesul prevăzut la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE.

(4) Programul trebuie să cuprindă integral tranzacţiile și expunerile agregate pentru toate formele de risc de credit al contrapărţii la nivelul unor contrapărţi specifice, într-o perioadă suficientă pentru a efectua simulări de criză periodice.

(5) Programul trebuie să prevadă pentru expuneri simulări de criză cel puţin lunare, referitoare la factorii de risc de piaţă principali, cum ar fi ratele dobânzii, cursurile de schimb, titlurile de capital, marjele de credit și preţurile mărfurilor, pentru toate contrapărţile instituţiei, pentru a identifica concentrările prea mari de riscuri direcţionale specifice și a permite reducerea acestora de către instituţie, dacă este necesar. Simularea de criză pentru expuneri, incluzând riscurile unifactoriale, multifactoriale și riscurile nedirecţionale semnificative, precum și simularea de criză concomitentă pentru expuneri și bonitate trebuie efectuată, în ceea ce privește riscul de credit al contrapărţii, la nivelul unei contrapărţi, al unui grup de contrapărţi și, în mod agregat, la nivelul instituţiei.

(6) Programul trebuie să aplice cel puţin trimestrial scenarii de simulare de criză multifactorială și să evalueze riscurile nedirecţionale semnificative, inclusiv expunerea la curba de randament și riscul de bază. Simulările de criză multifactoriale trebuie să abordeze cel puţin următoarele scenarii în care:

(a) au avut loc evenimente economice sau de piaţă severe;

(b) lichiditatea globală pe piaţă a scăzut în mod semnificativ;

(c) un mare intermediar financiar lichidează poziţii.

(7) Severitatea șocurilor asupra factorilor de risc-suport trebuie să corespundă scopului simulării de criză. La evaluarea solvabilităţii în condiţii de criză, șocurile asupra factorilor de risc-suport trebuie să fie suficient de severe pentru a surprinde contexte de piaţă extreme, înregistrate în trecut, și condiţii de piaţă extreme, dar plauzibile. Simulările de criză trebuie să evalueze impactul acestor șocuri asupra fondurilor proprii, asupra cerinţelor de fonduri proprii și asupra câștigurilor. În scopul monitorizării zilnice a portofoliului, al acoperirii zilnice a riscurilor și al administrării zilnice a concentrărilor, programul de simulare de criză trebuie să cuprindă și scenarii mai puţin severe, dar cu probabilitate mai mare.

▼C2

(8) Programul trebuie să includă, după caz, simulări de criză în sens invers (reverse stress tests) pentru a identifica scenarii extreme dar plauzibile, care ar putea avea efecte adverse semnificative. Simulările de criză în sens invers trebuie să țină seama de impactul neliniarității semnificative din portofoliu.

(9) Rezultatele simulărilor de criză efectuate în cadrul programului trebuie raportate conducerii superioare cu regularitate, cel puțin trimestrial. Rapoartele și analiza rezultatelor trebuie să acopere cel mai mare impact din portofoliu la nivel de contraparte, concentrările semnificative din segmentele portofoliului (în cadrul aceluiași sector industrial sau al aceleiași regiuni) și tendințele specifice relevante la nivel de portofoliu și de contraparte.

(10) Conducerea superioară trebuie să-și asume rolul principal în integrarea simulărilor de criză în cadrul de gestionare a riscurilor și în cultura riscului a instituției și să se asigure că rezultatele sunt semnificative și sunt utilizate pentru a administra riscul de credit al contrapărții. Rezultatele simulărilor de criză pentru expunerile semnificative trebuie evaluate în raport cu orientările care indică apetitul pentru risc al instituției și trebuie prezentate conducerii superioare pentru dezbatere și luare de măsuri atunci când sunt identificate riscuri excesive sau concentrate.

Articolul 291

Riscul de corelare defavorabilă (Wrong-Way Risk)

(1) În sensul prezentului articol:

(a) „riscul general de corelare defavorabilă” apare atunci când probabilitatea intrării în stare de nerambursare a contrapărții este corelată pozitiv cu factorii de risc de piață generali;

(b) „riscul specific de corelare defavorabilă” apare atunci când expunerea viitoare față de o anumită contraparte este corelată pozitiv cu PD a contrapărții, ca urmare a tipului de tranzacții efectuate cu contrapartea. Se consideră că o instituție este expusă unui risc specific de corelare defavorabilă în cazul în care este de așteptat ca expunerea viitoare față de o anumită contraparte să fie semnificativă atunci când probabilitatea de nerambursare de către contraparte este, de asemenea, ridicată.

(2) O instituție trebuie să acorde atenția cuvenită expunerilor care conduc la un nivel semnificativ al riscului specific și al celui general de corelare defavorabilă.

(3) Pentru a identifica riscul general de corelare defavorabilă, o instituție trebuie să conceapă simulări de criză și să analizeze scenarii pentru factorii de risc care sunt corelați în mod defavorabil cu bonitatea contrapărții. Aceste simulări vizează posibilitatea producerii unor șocuri severe atunci când legăturile dintre factorii de risc se schimbă. O instituție trebuie să monitorizeze riscul general de corelare defavorabilă pe produs, pe regiune, pe sector industrial sau pe alte categorii relevante pentru activitatea sa.

(4) O instituție trebuie să dispună de proceduri de identificare, monitorizare și control al cazurilor de risc specific de corelare defavorabilă pentru fiecare entitate juridică, începând de la inițierea tranzacției și continuând pe toată durata acesteia.

▼C2

(5) Instituţiile calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărţii legate de tranzacţiile în cazul cărora a fost identificat un risc specific de corelare defavorabilă și atunci când există o legătură juridică între contraparte și emitentul instrumentului suport al instrumentului financiar derivat extrabursier sau al tranzacţiilor menţionate la articolul 273 alineatul (2) literele (b)-(d), în conformitate cu următoarele principii:

(a) instrumentele care prezintă un risc specific de corelare defavorabilă nu se includ în același set de compensare cu alte tranzacţii cu contrapartea și se tratează ca fiind, fiecare, un set de compensare separat;

(b) în orice astfel de set de compensare separat, valoarea expunerii pentru instrumentele de tip credit default swap având la bază o singură semnătură este egală cu întreaga pierdere așteptată pentru restul valorii juste a instrumentelor-suport, în ipoteza că emitentul acestora este în lichidare;

(c) pierderea în caz de nerambursare pentru o instituţie care utilizează abordarea prevăzută la capitolul 3 este de 100 % pentru astfel de tranzacţii swap;

(d) pentru o instituţie care utilizează abordarea prevăzută la capitolul 2, ponderea de risc aplicabilă este cea a unei tranzacţii negarantate;

(e) pentru toate celelalte tranzacţii având la bază o singură semnătură din orice astfel de set de compensare separat, calculul valorii expunerii este efectuat ţinând seama de ipoteza unei intrări subite în stare de nerambursare (*jump-to-default*) a obligaţiilor-suport respective în cazul în care există o legătură de natură juridică între emitent și contraparte. Pentru tranzacţiile care au la bază un grup de semnături sau un indice, se aplică intrarea subită în stare de nerambursare (*jump-to-default*) a obligaţiilor-suport respective, dacă sunt semnificative, în cazul în care există o legătură de natură juridică între emitent și contraparte;

(f) în măsura în care se utilizează calcule ale riscului de piaţă efectuate pentru determinarea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscurile de nerambursare și de migraţie suplimentare, prevăzute în titlul IV capitolul 5 secţiunea 4, care conţin deja o ipoteză privind pierderea în caz de nerambursare, pierderea în caz de nerambursare din formula utilizată este de 100 %.

(6) Instituţiile trebuie să prezinte conducerii superioare și comitetului competent al organului de conducere rapoarte periodice privind atât riscul specific, cât și riscul general de corelare defavorabilă și măsurile luate pentru administrarea acestor riscuri.

Articolul 292

Integritatea procesului de modelare

(1) O instituţie asigură integritatea procesului de modelare prevăzut la articolul 284, adoptând cel puţin următoarele măsuri:

(a) modelul reflectă condiţiile și specificaţiile tranzacţiilor în mod prompt, complet și prudent;

(b) aceste condiţii includ cel puţin cuantumurile noţionale, scadenţa și activele de referinţă ale contractelor, contractele în marjă și acordurile de compensare;

▼C2

(c) aceste condiții și specificaţii se păstrează într-o bază de date care face obiectul unui audit formal și periodic;

(d) procesul de recunoaștere a acordurilor de compensare prevede că personalul juridic trebuie să verifice caracterul executoriu din punct de vedere juridic al compensării în cadrul acordurilor respective;

(e) verificarea solicitată la litera (d) este introdusă de către o unitate independentă în baza de date menţionată la litera (c);

(f) transmiterea datelor privind condiţiile și specificaţiile tranzacţiilor în vederea integrării în modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate face obiectul auditului intern;

(g) există procese de reconciliere formală între model și sistemele de date-sursă pentru a verifica permanent dacă, la calculul expunerii pozitive așteptate, condiţiile și specificaţiile tranzacţiilor sunt luate în considerare în mod corect sau, cel puţin, prudent.

(2) Pentru a determina expunerile curente se utilizează date de piaţă curente. O instituţie poate calibra modelul său de calcul al expunerii pozitive așteptate, utilizând fie date de piaţă istorice, fie date de piaţă implicite pentru a stabili parametrii proceselor stocastice-suport, cum ar fi deriva (*drift*), volatilitatea și corelarea. Dacă o instituţie utilizează date istorice, acestea trebuie să acopere cel puţin trei ani. Datele trebuie actualizate cel puţin trimestrial sau mai frecvent dacă acest lucru este necesar pentru a reflecta condiţiile pieţei.

Pentru a calcula expunerea pozitivă așteptată efectivă utilizând o calibrare la condiţii de criză, o instituţie trebuie să calibreze expunerea pozitivă așteptată efectivă, utilizând fie date pe trei ani, care includ o perioadă de criză a marjelor de credit ale contrapărţilor sale, fie date de piaţă implicite dintr-o astfel de perioadă de criză.

În acest scop, instituţia trebuie să aplice cerinţele de la alineatele (3), (4) și (5).

(3) O instituţie trebuie să demonstreze cel puţin o dată pe trimestru, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că perioada de criză utilizată pentru calculul prevăzut de prezentul alineat coincide, pentru un eșantion reprezentativ al contrapărţilor sale ale căror marje de credit sunt tranzacţionate, cu o perioadă de creștere a marjelor pentru instrumentele de tip credit default swap sau pentru alte credite (precum împrumuturi sau obligaţiuni corporative). În situaţiile în care nu dispune de date adecvate privind marjele de credit ale unei contrapărţi, instituţia asociază contrapărţii respective date specifice privind marjele de credit, bazate pe regiune, pe rating intern și pe tipuri de activitate.

(4) Modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate pentru toate contrapărţile trebuie să utilizeze date, fie istorice, fie implicite, care să includă date din perioada de criză a creditelor, într-un mod care corespunde metodei utilizate pentru calibrarea modelului respectiv cu date curente.

▼C2

(5) Pentru a evalua eficacitatea calibrării expunerii pozitive așteptate efective la condiţii de criză, o instituţie trebuie să creeze mai multe portofolii de referinţă, vulnerabile la principalii factori de risc la care este expusă. Expunerea faţă de aceste portofolii de referinţă se calculează utilizând: (a) o metodologie corespunzătoare crizei, bazată pe valorile de piaţă curente și pe parametrii modelului calibraţi la condiţii de criză a pieţei, și (b) expunerea generată în cursul perioadei de criză, dar aplicând metoda prevăzută în prezenta secţiune (valoarea de piaţă de la sfârșitul perioadei de criză, volatilităţi și corelări pe o perioadă de criză de 3 ani).

Autorităţile competente trebuie să solicite unei instituţii să-și ajusteze calibrarea la condiţii de criză, dacă expunerile acestor portofolii de referinţă se abat substanţial unele faţă de altele.

(6) O instituţie trebuie să supună modelul unui proces de validare, care este clar articulat în politicile și procedurile sale. Această validare trebuie:

(a) să specifice tipul de testare necesar pentru a asigura integritatea modelului și pentru a identifica condiţiile în care ipotezele care stau la baza modelului sunt inadecvate și pot conduce, prin urmare, la o subestimare a expunerii pozitive așteptate;

(b) să includă o reexaminare a exhaustivităţii modelului.

(7) O instituţie trebuie să monitorizeze riscurile relevante și să dispună de procese de ajustare a propriilor estimări ale expunerii pozitive așteptate efective, atunci când aceste riscuri devin semnificative. Pentru a se conforma prezentului alineat, instituţia trebuie:

(a) să-și identifice și să-și administreze expunerile la riscul specific de corelare defavorabilă specificat la articolul 291 alineatul (1) litera (b) și expunerile la riscul general de corelare defavorabilă specificat la articolul 291 alineatul (1) litera (a);

(b) pentru expunerile care prezintă un profil de risc în creștere după un an, să compare cu regularitate estimarea unei măsurări relevante a expunerii pe durata unui an, cu aceeași măsurare a expunerii pe întreaga durată a expunerii;

(c) pentru expunerile cu o scadenţă reziduală mai mică de un an, să compare cu regularitate costul de înlocuire (expunerea curentă) cu profilul expunerii realizate și să stocheze datele care permit o astfel de comparaţie.

(8) O instituţie trebuie să dispună de proceduri interne pentru a verifica dacă, înainte de includerea unei tranzacţii într-un set de compensare, aceasta este acoperită de un contract de compensare executoriu din punct de vedere juridic care îndeplinește cerinţele stabilite în secţiunea 7.

(9) O instituţie care utilizează garanţii reale pentru a diminua riscul de credit al contrapărţii trebuie să dispună de proceduri interne pentru a verifica dacă, înainte de recunoașterea efectului garanţiilor reale în calculele sale, garanţiile reale respectă cerinţele de securitate juridică stabilite în capitolul 4.

▼C2

(10) ABE monitorizează diversele practici din acest domeniu și emite, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ghiduri cu privire la aplicarea prezentului articol.

Articolul 293

Cerinţe privind sistemul de gestionare a riscului

(1) O instituţie respectă următoarele cerinţe:

(a) îndeplinește cerinţele calitative stabilite în partea a treia titlul IV capitolul 5;

(b) desfășoară un program periodic de testare ex-post, comparând măsurările riscului generate de model cu măsurările riscului realizate și modificările ipotetice bazate pe poziţiile statice cu măsurările realizate;

(c) efectuează o validare inițială și o reexaminare periodică a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii, precum și a măsurărilor riscului generate de aceasta. Validarea și reexaminarea sunt independente de dezvoltarea modelului;

(d) organul de conducere și conducerea superioară trebuie să fie implicate în procesul de control al riscului și să se asigure că sunt alocate resurse adecvate pentru controlul riscului de credit și al riscului de credit al contrapărţii. În acest sens, rapoartele zilnice elaborate de unitatea independentă de control al riscului, înființată în conformitate cu articolul 287 alineatul (1) litera (a), trebuie să fie analizate de un nivel al conducerii cu o poziţie ierarhică și o autoritate suficiente pentru a impune atât reduceri ale poziţiilor luate în mod individual de personalul care tranzacţionează, cât și reduceri ale expunerii globale la risc a instituţiei;

(e) modelul intern de măsurare a riscului trebuie să fie integrat în procesul zilnic de gestionare a riscurilor al instituţiei;

(f) sistemul de măsurare a riscului trebuie să fie utilizat în strânsă legătură cu limitele interne de tranzacţionare și ale expunerii. În acest sens, limitele expunerii trebuie să fie corelate cu modelul de măsurare a riscului al instituţiei într-un mod care este consecvent în timp și corect înţeles de personalul care tranzacţionează, de administratorii de credite și de conducerea superioară;

(g) instituţia trebuie să se asigure că sistemul său de gestionare a riscurilor este bine formalizat. În special, aceasta trebuie să dispună de un set formalizat de politici, controale și proceduri interne privind funcţionarea sistemului de măsurare a riscului, precum și de măsuri de asigurare a respectării acestor politici;

(h) în cadrul procesului de audit intern al instituţiei trebuie efectuată cu regularitate o reexaminare independentă a sistemului de măsurare a riscului. Această reexaminare include atât activitatea unităţilor care derulează tranzacţii, cât și pe cea a unităţii independente de control al riscului. La intervale regulate (cel puţin o dată pe an), trebuie să aibă loc o reexaminare a procesului global de gestionare a riscurilor, care să vizeze, în mod specific, cel puţin toate elementele menţionate la articolul 288;

▼C2

(i) validarea permanentă a modelelor de calcul al riscului de credit al contrapărţii, inclusiv testarea ex-post, trebuie reexaminată periodic de un nivel al conducerii care are suficientă autoritate pentru a decide măsurile care urmează să fie luate pentru a remedia deficienţele modelelor.

(2) Autorităţile competente ţin seama de măsura în care o instituţie îndeplinește cerinţele de la alineatul (1), atunci când stabilesc nivelul lui alfa, prevăzut la articolul 284 alineatul (4). Numai instituţiile care respectă pe deplin aceste cerinţe sunt eligibile pentru aplicarea factorului de multiplicare minim.

(3) O instituţie trebuie să formalizeze procesul de validare iniţială și apoi permanentă a modelului său de calcul a expunerii la riscul de credit al contrapărţii și calculul măsurărilor riscului generate de modele la un nivel de detaliere care permite unei părţi terţe să recreeze analiza și, respectiv, măsurările riscului. Documentaţia respectivă stabilește frecvenţa cu care se efectuează analiza testării ex-post și orice validări permanente, modul în care se efectuează validarea în ceea ce privește fluxurile de date și portofoliile, precum și analizele care sunt utilizate.

(4) O instituţie trebuie să definească criteriile conform cărora evaluează modelele sale de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și modelele care generează date de intrare pentru calculul expunerii și să dispună de o politică scrisă care descrie procesul prin care funcţionarea inacceptabilă a modelului urmează să fie identificată și remediată.

(5) O instituţie trebuie să definească modul în care sunt construite portofoliile reprezentative ale contrapărţilor în scopul validării unui model de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și a măsurărilor riscului efectuate de acesta.

(6) Pentru validarea modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și a măsurărilor riscului efectuate de acestea care produc distribuţiile previzionate se iau în considerare mai multe statistici ale distribuţiei previzionate.

Articolul 294

Cerinţe de validare

(1) Ca parte a validării iniţiale și apoi permanente a modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și a măsurărilor riscului efectuate de acesta, o instituţie se asigură că sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

(a) înainte de primirea aprobării din partea autorităţilor competente în conformitate cu articolul 283 alineatul (1), instituţia efectuează o testare ex-post utilizând date istorice privind variaţiile factorilor de risc de piaţă. Testarea ex-post ia în considerare, pentru o gamă de diverse date de iniţializare, o serie de orizonturi de previzionare distincte care se întind pe cel puţin un an și acoperă o gamă largă de condiţii de piaţă;

(b) instituţia care utilizează abordarea prevăzută la articolul 285 alineatul (1) litera (b) își validează periodic modelul pentru a verifica dacă expunerile curente realizate corespund previziunilor pentru toate perioadele de marjă din cadrul unui an. Dacă unele tranzacţii din setul de compensare au o scadenţă mai mică de un an și dacă setul de compensare fără aceste tranzacţii are o sensibilitate mai mare la factorii de risc, validarea ţine seama de acest aspect;

▼C2

(c) instituţia testează ex-post performanţa modelului său de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și măsurările relevante ale riscului efectuate de acesta, precum și previziunile factorilor de risc de piaţă. Pentru tranzacţiile acoperite cu garanţii reale, orizonturile de previzionare luate în considerare le includ pe cele care reflectă perioadele de risc de marjă tipice aplicate tranzacţiilor acoperite cu garanţii reale sau cu contracte în marjă;

(d) dacă validarea modelului indică faptul că expunerea pozitivă așteptată efectivă este subestimată, instituţia ia măsurile necesare pentru a remedia lipsa de acurateţe a modelului;

(e) instituţia testează modelele de evaluare (*pricing models*) utilizate pentru a calcula expunerea la riscul de credit al contrapărţii pentru un anumit scenariu al șocurilor viitoare asupra factorilor de risc de piaţă, ca parte a procesului de validare iniţială și apoi permanentă a modelului. Modelele de evaluare a opţiunilor ţin seama de neliniaritatea valorii opţiunii în ceea ce privește factorii de risc de piaţă;

(f) modelul de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii cuprinde informaţiile specifice cu privire la tranzacţii, care sunt necesare pentru a putea agrega expunerile la nivelul setului de compensare. Instituţia verifică dacă în cadrul modelului tranzacţiile sunt atribuite setului de compensare adecvat;

(g) modelul de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii cuprinde informaţii specifice cu privire la tranzacţii, pentru a reflecta efectele contractelor în marjă. Modelul ţine seama atât de cuantumul curent al marjei, cât și de marja care ar putea fi transferată în viitor între contrapărţi. Un astfel de model ţine seama de natura contractelor în marjă, care pot fi unilaterale sau bilaterale, de frecvenţa apelurilor în marjă, de perioada de risc de marjă, de pragul minim al expunerii din afara marjei pe care instituţia este dispusă să îl accepte și de suma minimă de transfer. Modelul respectiv fie estimează variaţia marcată la piaţă a valorii garanţiilor reale furnizate, fie aplică normele prevăzute în capitolul 4;

(h) procesul de validare a modelului include testarea ex-post statică, bazată pe date istorice, a portofoliilor reprezentative ale contrapărţilor. O instituţie efectuează o astfel de testare ex-post pe un număr de portofolii reprezentative ale contrapărţilor, reale sau ipotetice, la intervale de timp regulate. Aceste portofolii reprezentative se aleg în funcţie de sensibilitatea la factori de risc semnificativi și la combinaţii de factori de risc la care este expusă instituţia;

(i) instituţia desfășoară testări ex-post care sunt concepute pentru a testa ipotezele-cheie ale modelului de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și măsurările relevante ale riscului, inclusiv relaţia surprinsă prin intermediul modelului între tendinţele aceluiași factor de risc și relaţiile surprinse prin intermediul modelului între factorii de risc;

(j) performanţa modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și a măsurărilor riscului efectuate de acestea fac obiectul unei practici de testare ex-post adecvate. Programul de testare ex-post poate identifica performanţele slabe ale măsurărilor riscului efectuate de un modelul de calcul al expunerii pozitive așteptate;

▼C2

(k) instituţia validează modelele de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și toate măsurările riscului pentru orizonturi de timp proporţionale cu scadenţa tranzacţiilor pentru care expunerea este calculată utilizând MMI în conformitate cu articolul 283;

(l) instituţia testează cu regularitate modelele de evaluare (pricing models) utilizate pentru a calcula expunerea faţă de contraparte, în raport cu valori de referinţă independente adecvate, ca parte a procesului permanent de validare a modelului;

(m) validarea permanentă a modelului instituţiei de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii și a măsurărilor relevante ale riscului include o evaluare a caracterului adecvat al performanţelor recente;

(n) frecvenţa cu care sunt actualizaţi parametrii unui model de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii este evaluată de instituţie ca parte a procesului de validare iniţială și apoi permanentă;

(o) validarea iniţială și apoi permanentă a modelelor de calcul al expunerii la riscul de credit al contrapărţii verifică dacă sunt sau nu adecvate calculele expunerii la nivel de contraparte și de set de compensare.

(2) Cu aprobarea prealabilă a autorităţilor competente, o măsură mai prudentă decât indicatorul cantitativ folosit pentru a calcula valoarea expunerii reglementate pentru fiecare contraparte poate fi utilizată în locul produsului dintre alfa și expunerea pozitivă așteptată efectivă. Gradul de prudenţă relativă va fi evaluat la acordarea aprobării iniţiale de către autorităţile competente și cu ocazia evaluării periodice efectuate de autoritatea competentă a modelelor de calcul al expunerii pozitive așteptate. Instituţia validează cu regularitate gradul de prudenţă. Evaluarea permanentă a performanţei modelului trebuie să acopere toate contrapărţile pentru care acesta este utilizat.

(3) Dacă testarea ex-post indică faptul că un model nu este suficient de exact, autorităţile competente revocă aprobarea de utilizare a acestuia sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelul este îmbunătăţit cu promptitudine.

Secţiunea 7

Compensarea contractuală

Articolul 295

Recunoașterea compensării contractuale ca diminuatoare de risc

Instituţiile pot trata numai următoarele tipuri de acorduri de compensare contractuală ca fiind diminuatoare de risc în conformitate cu articolul 298, dacă acordul de compensare a fost recunoscut de autorităţile competente în conformitate cu articolul 296 și dacă instituţia îndeplinește cerinţele stabilite la articolul 297:

▼C2

(a) contractele bilaterale de novaţie între o instituţie și contrapartea sa, în temeiul cărora creanţele și datoriile reciproce sunt automat amalgamate în așa fel încât novaţia stabilește, de fiecare dată când se aplică, o singură sumă netă astfel încât să creeze un singur contract nou care înlocuiește toate contractele anterioare și toate obligaţiile între părţi decurgând din aceste contracte și care este obligatoriu pentru părţi;

(b) alte acorduri bilaterale între o instituţie și contrapartea sa;

(c) acordurile de compensare contractuală între produse diferite, în cazul instituţiilor care au primit aprobarea să utilizeze metoda prevăzută în secţiunea 6 pentru tranzacţiile care intră în domeniul de aplicare a metodei respective. Autorităţile competente transmit ABE o listă a acordurilor de compensare contractuală între produse diferite aprobate.

Compensarea între tranzacţiile efectuate de diferitele entităţi juridice ale unui grup nu este recunoscută în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii.

Articolul 296

Recunoașterea acordurilor de compensare contractuală

(1) Autorităţile competente recunosc un acord de compensare contractuală numai dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (2) și, după caz, la alineatul (3).

(2) Toate acordurile de compensare contractuală utilizate de o instituţie pentru a determina valoarea expunerii în cadrul acestei părţi trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

(a) instituţia a încheiat un acord de compensare contractuală cu contrapartea sa, care creează o singură obligaţie juridică acoperind toate tranzacţiile incluse, astfel încât, în cazul în care contrapartea ar intra în stare de nerambursare, instituţia ar avea dreptul să primească sau ar fi obligată să plătească numai suma netă a valorilor pozitive și negative marcate la piaţă ale tranzacţiilor individuale incluse;

(b) instituţia a pus la dispoziţia autorităţilor competente opinii juridice scrise, fundamentate, în care se precizează că, în cazul contestării în instanţă a acordului de compensare, creanţele și datoriile instituţiei nu ar depăși cele menţionate la litera (a). Opinia juridică trebuie să se refere la legislaţia aplicabilă:

(i) în jurisdicţia în care este înregistrată contrapartea;

(ii) dacă este implicată o sucursală a unei întreprinderi, care este situată în altă ţară decât cea în care este înregistrată întreprinderea, în jurisdicţia în care este situată sucursala;

(iii) în jurisdicţia ale cărei legi guvernează tranzacţiile individuale incluse în acordul de compensare;

▼C2

(iv) în jurisdicţia ale cărei legi guvernează orice contract sau acord necesar efectuării compensării contractuale;

(c) riscul de credit faţă de fiecare contraparte este agregat pentru a obţine o singură expunere din punct de vedere juridic pentru toate tranzacţiile cu contrapartea respectivă. Această agregare se ia în considerare pentru scopurile limitei de creditare și ale capitalului intern;

(d) contractul nu conţine nicio clauză care, în cazul intrării unei contrapărţi în stare de nerambursare, permite unei contrapărţi care nu se află în stare de nerambursare să efectueze numai plăţi limitate sau să nu efectueze nicio plată în favoarea contrapărţii aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net [de exemplu, o clauză de retragere (clauză de tip „*walk-away*”)].

Dacă una dintre autorităţile competente nu primește dovezi satisfăcătoare potrivit cărora compensarea contractuală este valabilă și executorie din punct de vedere juridic, în temeiul legislaţiei fiecăreia dintre jurisdicţiile menţionate la litera (b), acordul de compensare contractuală nu este recunoscut ca diminuator de risc pentru niciuna dintre contrapărţi. Autorităţile competente se informează reciproc în această privinţă.

(3) Opiniile juridice menţionate la litera (b) pot fi redactate cu referire la tipurile de compensare contractuală. Acordurile de compensare contractuală între produse diferite trebuie să îndeplinească următoarele condiţii suplimentare:

(a) suma netă menţionată la alineatul (2) litera (a) este suma netă a valorilor de închidere pozitive și negative ale oricărui acord-cadru bilateral individual inclus și a valorilor pozitive și negative marcate la piaţă ale tranzacţiilor individuale („cuantumul net pentru toate produsele”);

(b) opiniile juridice menţionate la alineatul (2) litera (b) se referă la valabilitatea și la caracterul executoriu ale întregului acord de compensare contractuală între produse diferite în conformitate cu termenii săi și la impactul acordului de compensare asupra dispoziţiilor relevante ale oricărui acord-cadru bilateral individual inclus.

Articolul 297

Obligaţiile instituţiilor

(1) O instituţie stabilește și menţine proceduri pentru a asigura reexaminarea, în lumina modificărilor legislaţiilor jurisdicţiilor relevante menţionate la articolul 296 alineatul (2) litera (b), a valabilităţii și a caracterului executoriu din punct de vedere juridic ale compensării contractuale.

(2) Instituţia păstrează în dosarele sale toate documentele referitoare la compensarea contractuală necesare.

(3) Instituţia ţine seama de efectele compensării la măsurarea expunerii la riscul de credit agregat al fiecărei contrapărţi și administrează riscul de credit al contrapărţii pe baza efectelor acestei măsurări.

▼C2

(4) În cazul acordurilor de compensare contractuală între produse diferite, menţionate la articolul 295, instituţia menţine proceduri, în conformitate cu articolul 296 alineatul (2) litera (c) pentru a verifica dacă pentru orice tranzacţie care urmează să fie inclusă într-un set de compensare a fost emisă opinia juridică prevăzută la articolul 296 alineatul (2) litera (b).

Instituţia continuă să se conformeze, ţinând seama de acordul de compensare contractuală între produse diferite, cerinţelor de recunoaștere a compensării bilaterale și cerinţelor prevăzute la capitolul 4 pentru recunoașterea diminuării riscului de credit, după caz, pentru fiecare acord-cadru bilateral individual inclus și pentru fiecare tranzacţie inclusă.

▼M8

Articolul 298

Efectele recunoașterii compensării ca diminuatoare de risc

Compensarea în sensul secţiunilor 3-6 este recunoscută astfel cum se indică în secţiunile respective.

▼C2

Secţiunea 8

Elemente ale portofoliului de tranzacţionare

Articolul 299

Elemente ale portofoliului de tranzacţionare

(1) În scopul aplicării prezentului articol, anexa II va include o trimitere la instrumentele financiare derivate pentru transferul riscului de credit, menţionate în secţiunea C punctul 8 din anexa I la Directiva 2004/39/CE.

(2) La calculul cuantumurilor ponderate la riscul de contraparte ale expunerilor elementelor din portofoliul de tranzacţionare, instituţiile respectă următoarele principii:

▼M8

_____

▼C2

(b) instituţiile nu trebuie să utilizeze metoda simplă a garanţiilor financiare prevăzută la articolul 222 pentru recunoașterea efectelor garanţiei financiare;

(c) în cazul tranzacţiilor de răscumpărare și al operaţiunilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut înregistrate în portofoliul de tranzacţionare, instituţiile pot recunoaște drept garanţii reale eligibile toate instrumentele financiare și toate mărfurile care sunt eligibile pentru includere în portofoliul de tranzacţionare;

▼C2

(d) pentru expunerile care provin din instrumente financiare derivate extrabursiere înregistrate în portofoliul de tranzacţionare, instituţiile pot recunoaște drept garanţii reale eligibile mărfurile care sunt eligibile pentru includere în portofoliul de tranzacţionare;

(e) în vederea calculării ajustărilor de volatilitate în cazul în care aceste instrumente financiare sau mărfuri, care nu sunt eligibile în conformitate cu capitolul 4, sunt date cu împrumut, vândute sau furnizate, ori luate cu împrumut, achiziţionate sau primite drept garanţii reale sau în alt mod în cadrul unei astfel de tranzacţii, iar instituţia utilizează, în conformitate cu capitolul 4 secţiunea 3, abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate, aceasta tratează astfel de instrumente și mărfuri în același fel ca titlurile de capital neincluse într-un indice principal și cotate la o bursă recunoscută;

(f) dacă o instituţie utilizează abordarea bazată pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate în conformitate cu capitolul 4 secţiunea 3 pentru instrumentele financiare sau mărfurile care nu sunt eligibile în conformitate cu capitolul 4, aceasta calculează ajustările de volatilitate pentru fiecare element individual. Dacă a obţinut aprobarea să utilizeze abordarea bazată pe modele interne definită în capitolul 4, instituţia poate aplica această abordare și pentru portofoliul de tranzacţionare;

(g) în ceea ce privește recunoașterea acordurilor-cadru de compensare care acoperă tranzacţii de răscumpărare, operaţiuni de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut sau alte operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, instituţiile recunosc compensarea între poziţii din portofoliul de tranzacţionare și poziţii din afara acestuia, numai dacă tranzacţiile compensate îndeplinesc următoarele condiţii:

(i) toate tranzacţiile sunt marcate la piaţă zilnic;

(ii) orice elemente luate cu împrumut, achiziţionate sau primite în cadrul tranzacţiilor pot fi recunoscute drept garanţii financiare eligibile în conformitate cu capitolul 4, fără aplicarea literelor (c)-(f) din prezentul alineat;

(h) dacă un instrument financiar derivat de credit inclus în portofoliul de tranzacţionare face parte dintr-o acoperire internă a riscului, iar protecţia creditului este recunoscută în temeiul prezentului regulament în conformitate cu articolul 204, instituţiile aplică una din următoarele abordări:

(i) tratează instrumentul financiar derivat de credit ca și când nu ar exista risc de contraparte decurgând din poziţia pe instrumentul respectiv;

(ii) includ în mod consecvent în calculul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărţii toate instrumentele financiare derivate de credit din portofoliul de tranzacţionare care fac parte din acoperiri interne ale riscului sau sunt achiziţionate ca protecţie împotriva unei expuneri la riscul de credit al contrapărţii, dacă protecţia creditului este recunoscută ca eligibilă în conformitate cu capitolul 4.

▼C2

Secţiunea 9

Cerinţele de fonduri proprii pentru expunerile faţă de o CPC

Articolul 300

Definiţii

▼M8

În sensul prezentei secţiuni și al părţii a șaptea, se aplică următoarele definiţii:

▼C2

(1) „indisponibil în caz de faliment”, cu privire la activele clienţilor, înseamnă existenţa unor dispoziţii eficace conform cărora activele respective fie nu vor fi disponibile creditorilor unei CPC sau unui membru compensator, în cazul insolvenţei CPC în cauză sau, respectiv, a membrului compensator în cauză, fie nu vor fi disponibile membrului compensator pentru a acoperi pierderile înregistrate ca urmare a nerambursării de către un client sau mai mulţi clienţi, alţii decât cei care au pus la dispoziţie activele respective;

(2) „tranzacţie legată de o CPC” înseamnă un contract sau o tranzacţie, enumerate la articolul 301 alineatul (1), între un client și un membru compensator care sunt direct legate de un contract sau de o tranzacţie enumerate la alineatul respectiv între membrul compensator respectiv și o CPC;

(3) „membru compensator” înseamnă membru compensator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(4) „client” înseamnă client astfel cum este definit la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau o întreprindere care a stabilit acorduri de compensare indirectă cu un membru compensator, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din regulamentul menţionat;

▼M8

5. „tranzacţie în numerar” înseamnă tranzacţie cu numerar, titluri de datorie sau titluri de capital, o tranzacţie de schimb valutar la vedere sau o tranzacţie cu mărfuri la vedere; cu toate acestea, tranzacţiile de răscumpărare, tranzacţiile de dare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri și tranzacţiile de luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri nu sunt tranzacţii în numerar;

6. „mecanism indirect de compensare” înseamnă un mecanism care îndeplinește condiţiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

7. „client de nivel superior” înseamnă o entitate care furnizează servicii de compensare unui client de nivel inferior;

8. „client de nivel inferior” înseamnă o entitate care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior;

9. „structură a clientelei pe mai multe niveluri” înseamnă un mecanism indirect de compensare în temeiul căruia unei instituţii îi sunt furnizate servicii de compensare de către o entitate care nu este un membru compensator, ci este la rândul său client al unui membru compensator sau al unui client de nivel superior;

10. „contribuţie nefinanţată la un fond de garantare” înseamnă o contribuţie pe care o instituţie care acţionează ca membru compensator s-a angajat contractual să o furnizeze unei CPC după ce aceasta din urmă și-a epuizat fondul de garantare pentru a acoperi pierderile suportate ca urmare a intrării în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori;

▼M8

11. „tranzacţie de dare sau luare cu împrumut de depozite garantată integral” înseamnă o tranzacţie de piaţă monetară acoperită integral cu garanţii reale în cadrul căreia două contrapărţi fac schimb de depozite și o CPC se interpune între acestea pentru a asigura executarea obligaţiilor de plată ale contrapărţilor respective.

Articolul 301

Domeniul de aplicare material

(1) Prezenta secţiune se aplică următoarelor contracte și tranzacţii, atât timp cât sunt în curs de desfășurare cu o CPC:

(a) contractelor derivate enumerate în anexa II și instrumentelor financiare derivate de credit;

(b) operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare și tranzacţiilor de dare sau luare cu împrumut de depozite garantate integral; și

(c) tranzacţiilor cu termen lung de decontare.

Prezenta secţiune nu se aplică expunerilor care rezultă din decontarea tranzacţiilor în numerar. Instituţiile aplică tratamentul prevăzut la titlul V expunerilor din tranzacţii ce rezultă din respectivele tranzacţii și o pondere de risc de 0 % contribuţiilor la fondul de garantare care acoperă doar acele tranzacţii. Instituţiile aplică tratamentul prevăzut la articolul 307 contribuţiilor la fondul de garantare care acoperă oricare dintre tipurile de contracte menţionate la primul paragraf din prezentul alineat, în plus faţă de tranzacţiile în numerar.

(2) În sensul prezentei secţiuni, se aplică următoarele cerinţe:

(a) marja iniţială nu include contribuţiile către o CPC pentru acorduri mutualizate de partajare a pierderilor;

(b) marja iniţială include garanţiile reale depuse de o instituţie care acţionează în calitate de membru compensator sau de client peste suma minimă impusă de CPC sau de instituţia care acţionează ca membru compensator, cu condiţia ca respectiva CPC sau instituţia care acţionează ca membru compensator să poată, în cazurile corespunzătoare, să împiedice instituţia care acţionează ca membru compensator sau clientul să retragă aceste garanţii reale excedentare;

(c) în cazul în care o CPC utilizează marja iniţială pentru a mutualiza pierderile în rândul membrilor săi compensatori, instituţiile care acţionează ca membri compensatori tratează marja iniţială respectivă ca fiind o contribuţie la fondul de garantare.

▼C2

Articolul 302

Monitorizarea expunerilor la CPC

(1) Instituţiile își monitorizează toate expunerile la CPC și stabilesc proceduri privind raportarea cu regularitate a informaţiilor privind aceste expuneri către conducerea superioară și comitetul sau comitetele adecvate ale organului de conducere.

▼M8

(2) Instituţiile evaluează, prin intermediul unor analize de scenarii și al unor simulări de criză adecvate, dacă nivelul fondurilor proprii deţinute pentru expunerile la o CPC, inclusiv la expunerile din credite viitoare potenţiale sau contingente, expunerile la contribuţiile la fondul de garantare și, în cazul în care instituţia acţionează în calitate de membru compensator, expunerile rezultate din acorduri contractuale, astfel cum sunt prevăzute la articolul 304, este corelat în mod corespunzător cu riscurile inerente ale expunerilor respective.

Articolul 303

Tratamentul expunerilor la CPC-uri ale membrilor compensatori

(1) O instituţie care acţionează ca membru compensator, în scopuri proprii sau în calitate de intermediar financiar între un client și o CPC calculează cerinţele de fonduri proprii pentru expunerile sale faţă de o CPC după cum urmează:

(a) aplică tratamentul prevăzut la articolul 306 expunerilor sale din tranzacţii cu respectiva CPC;

(b) aplică tratamentul prevăzut la articolul 307 contribuţiilor sale la fondul de garantare efectuate către CPC.

(2) În sensul alineatului (1), suma cerinţelor de fonduri proprii ale unei instituţii pentru expunerile sale faţă de o CPCC generate de expunerile din tranzacţii și de contribuţiile la fondul de garantare face obiectul unui plafon egal cu suma cerinţelor de fonduri proprii care s-ar aplica expunerilor respective dacă CPC ar fi o CPC necalificată.

▼C2

Articolul 304

Tratamentul expunerilor membrilor compensatori la clienţi

▼M8

(1) O instituţie care acţionează ca membru compensator și care, în această calitate, acţionează ca intermediar financiar între un client și o CPC calculează cerinţele de fonduri proprii pentru tranzacţiile sale cu clientul respectiv legate de CPC în conformitate cu secţiunile 1-8 din prezentul capitol, cu capitolul 4 secţiunea 4 din prezentul titlu și cu titlul VI, după caz.

▼C2

(2) Dacă o instituţie care acţionează ca membru compensator încheie un acord contractual cu un client al unui alt membru compensator care facilitează clientului respectiv, în conformitate cu articolul 48 alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, transferul poziţiilor și al garanţiilor reale menţionate la articolul 305 alineatul (2) litera (b) din prezentul regulament și dacă respectivul acord contractual antrenează o obligaţie contingentă pentru respectiva instituţie, instituţia poate atribui o valoare a expunerii egală cu zero obligaţiei contingente respective.

▼M8

(3) În cazul în care o instituţie care acţionează ca membru compensator utilizează metodele prevăzute în secţiunea 3 sau 6 din prezentul capitol pentru a calcula cerinţa de fonduri proprii pentru expunerile sale, se aplică următoarele dispoziţii:

▼M8

(a) prin derogare de la articolul 285 alineatul (2), instituţia poate utiliza o perioadă de risc de marjă de cel puţin cinci zile lucrătoare pentru expunerile sale la un client;

(b) instituţia aplică o perioadă de risc de marjă de cel puţin 10 zile lucrătoare pentru expunerile sale la o CPC;

(c) prin derogare de la articolul 285 alineatul (3), în cazul în care un set de compensare inclus în calcul îndeplinește condiţia prevăzută la litera (a) de la alineatul respectiv, instituţia poate să nu ţină seama de limita stabilită la litera respectivă, cu condiţia ca setul de compensare să nu îndeplinească cerinţa prevăzută la litera (b) de la alineatul respectiv și să nu conţină tranzacţii contestate sau opţiuni exotice;

(d) în cazul în care o CPC reţine o marjă de variaţie faţă de o tranzacţie și garanţiile reale ale instituţiei nu sunt protejate în cazul insolvenţei respectivei CPC, instituţia aplică o perioadă de risc de marjă egală cu valoarea cea mai mică dintre un an și scadenţa reziduală a tranzacţiei, cu un prag de 10 zile lucrătoare.

(4) Prin derogare de la articolul 281 alineatul (2) litera (i), în cazul în care o instituţie care acţionează ca membru compensator utilizează metoda prevăzută în secţiunea 4 pentru a calcula cerinţa de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, instituţia poate utiliza un factor de scadenţă de 0,21 pentru efectuarea calculului.

(5) Prin derogare de la articolul 282 alineatul (4) litera (d), în cazul în care o instituţie care acţionează ca membru compensator utilizează metoda prevăzută în secţiunea 5 pentru a calcula cerinţa de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, instituţia respectivă poate utiliza un factor de scadenţă de 0,21 la calculul respectiv.

(6) O instituţie care acţionează ca membru compensator poate utiliza valoarea redusă a expunerii în caz de nerambursare rezultată din calculele menţionate la alineatele (3), (4) și (5) pentru a-și calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu titlul VI.

(7) O instituţie care acţionează ca membru compensator care colectează garanţii reale de la un client pentru o tranzacţie legată de o CPC și transferă garanţiile reale către CPC poate recunoaște garanţiile respective pentru a-și reduce expunerea la client pentru tranzacţia respectivă legată de CPC.

În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, tratamentul prevăzut la primul paragraf poate fi aplicat la fiecare nivel al structurii respective.

▼C2

Articolul 305

Tratamentul expunerilor clienţilor

▼M8

(1) O instituţie care este client calculează cerinţele de fonduri proprii pentru tranzacţiile sale legate de o CPC cu membrul său compensator în conformitate cu secţiunile 1-8 din prezentul capitol, cu capitolul 4 secţiunea 4 din prezentul titlu și cu titlul VI, după caz.

▼C2

(2) Fără a aduce atingere abordării prevăzute la alineatul (1), în cazul în care o instituţie este client, aceasta poate calcula cerinţele de fonduri proprii pentru expunerile sale din tranzacţii în cazul tranzacţiilor cu membrul compensator legate de CPC în conformitate cu articolul 306, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) poziţiile și activele instituţiei legate de tranzacţiile în cauză sunt distinse și separate, atât la nivelul membrului compensator, cât și al CPC, de poziţiile și activele membrului compensator și ale celorlalţi clienţi ai membrului compensator și, ca urmare a acestei distincţii și separări, poziţiile și activele respective ale instituţiei sunt indisponibile în cazul în care membrul compensator ori unul sau mai mulţi dintre clienţii săi intră în stare de nerambursare sau în insolvenţă;

(b) legislaţia, reglementările și normele, precum și acordurile contractuale aplicabile instituţiei sau CPC ori obligatorii pentru acestea facilitează transferul poziţiilor clientului legate de contractele și de tranzacţiile în cauză și al garanţiilor reale aferente către un alt membru compensator în perioada de risc de marjă aplicabilă, în cazul în care membrul compensator iniţial intră în stare de nerambursare sau în insolvenţă. În această situaţie, poziţiile clientului și garanţiile reale se transferă la valoarea de piaţă, cu excepţia cazului în care clientul solicită închiderea poziţiei la valoarea de piaţă;

▼M8

(c) clientul a efectuat și a menţinut la zi o analiză juridică suficient de aprofundată, care demonstrează că modalităţile prin care se asigură îndeplinirea condiţiei prevăzute la litera (b) sunt legale, valabile, obligatorii și executorii din punct de vedere juridic în temeiul legislaţiei relevante ale jurisdicţiei sau jurisdicţiilor relevante;

▼C2

(d) CPC este o CPCC.

▼M8

Atunci când o instituţie evaluează dacă respectă condiţia prevăzută la primul paragraf litera (b), aceasta poate lua în considerare orice precedent clar în materie de transferuri ale poziţiilor clienţilor și ale garanţiilor reale corespunzătoare la nivelul unei CPC, precum și orice intenţie din partea sectorului de a continua această practică.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, în cazul în care o instituţie care este client nu îndeplinește condiţia prevăzută la litera (a) de la alineatul menţionat deoarece nu este protejată de pierderi în situaţia în care membrul compensator și un alt client al membrului compensator intră împreună în stare de nerambursare, sub rezerva îndeplinirii tuturor celelalte condiţii prevăzute la literele (a)-(d) de la alineatul menţionat sunt îndeplinite, instituţia poate calcula cerinţele de fonduri proprii pentru expunerile sale din tranzacţii în cazul tranzacţiilor cu membrul său compensator legate de o CPC în conformitate cu articolul 306, sub rezerva înlocuirii ponderii de risc de 2 % prevăzute la articolul 306 alineatul (1) litera (a) cu o pondere de risc de 4 %.

▼M8

(4) În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, o instituţie care este client de nivel inferior și care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior poate aplica tratamentul menţionat la alineatul (2) sau (3) numai în cazul în care condiţiile prevăzute la alineatele respective sunt îndeplinite la fiecare nivel al structurii în cauză.

▼C2

Articolul 306

Cerinţele de fonduri proprii pentru expunerile din tranzacţii

(1) O instituţie aplică următorul tratament expunerilor sale din tranzacţii cu CPC:

(a) aplică o pondere de risc de 2 % valorilor tuturor expunerilor sale din tranzacţii cu CPCC;

(b) aplică ponderea de risc utilizată în cadrul abordării standardizate pentru riscul de credit prevăzută la articolul 107 alineatul (2) litera (b) tuturor expunerilor sale din tranzacţii cu CPC necalificate.

▼M8

(c) în cazul în care o instituţie acţionează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condiţiile tranzacţiei legate de CPC prevăd că instituţia nu este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacţiei respective în cazul în care respectiva CPC intră în stare de nerambursare, instituţia respectivă poate stabili ca valoarea expunerii pentru expunerea din tranzacţia cu CPC care corespunde tranzacţiei legate de CPC respective să fie egală cu zero.

(d) în cazul în care o instituţie acţionează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condiţiile tranzacţiei legate de CPC prevăd că instituţia este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacţiei respective în cazul în care respectiva CPC intră în stare de nerambursare, instituţia respectivă aplică tratamentul de la litera (a) sau (b), după caz, expunerii din tranzacţia cu CPC care corespunde tranzacţiei legate de CPC respective.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), dacă activele date în garanţie unei CPC sau unui membru compensator sunt indisponibile în cazul în care respectiva CPC, membrul compensator ori unul sau mai mulţi dintre ceilalţi clienţi ai membrului compensator devin insolvenţi, o instituţie poate atribui expunerilor la riscul de credit al contrapărţii aferente activelor respective o valoare a expunerii egală cu zero.

▼M8

(3) O instituție calculează valorile expunerilor pentru expunerile sale din tranzacții cu o CPC în conformitate cu secțiunile 1-8 din prezentul capitol și cu secțiunea 4 din capitolul 4, după caz.

▼C2

(4) O instituție calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile sale din tranzacții cu CPC în sensul articolului 92 alineatul (3) înmulțind suma valorilor expunerilor sale din tranzacții cu CPC, calculate în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, cu ponderea de risc determinată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

▼M8

Articolul 307

Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile la fondul de garantare al unei CPC

O instituție care acționează ca membru compensator aplică următorul tratament expunerilor sale rezultate din contribuțiile sale la fondul de garantare al unei CPC:

(a) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 308;

(b) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate și nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 309;

(c) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 310.

▼C2

Articolul 308

Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC

(1) Valoarea expunerii aferente contribuției prefinanțate (DFi) a unei instituții la fondul de garantare al unei CPCC reprezintă suma plătită sau valoarea de piață a activelor furnizate de instituția respectivă din care se scade orice sumă din contribuția respectivă pe care CPCC a utilizat-o deja pentru a-și absorbi pierderile cauzate de intrarea în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori.

▼M8

(2) O instituție calculează cerința de fonduri proprii pentru a acoperi expunerea provenind din contribuția sa prefinanțată după cum urmează:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}},\ 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i\right\}$$

unde:

K_i = cerința de fonduri proprii;

▼M8

i = indicele care desemnează membrul compensator;

K_{CCP} = capitalul ipotetic al CPCC comunicat instituției de CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

DF_i = contribuția prefinanțată;

DF_{CCP} = resursele financiare prefinanțate ale CPC comunicate instituției de CPC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; și

DF_{CM} = suma contribuțiilor prefinanțate ale tuturor membrilor compensatori ai CPCC comunicată instituției de CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) O instituție calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile rezultate din contribuția prefinanțată a instituției respective la fondul de garantare al unei CPCC în sensul articolului 92 alineatul (3) prin înmulțirea cu 12,5 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

_____

Articolul 309

Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și pentru contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate

(1) O instituție aplică următoarea formulă pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerile rezultate din contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și din contribuțiile nefinanțate la respectiva CPC:

$$K = DF + UC$$

unde:

K = cerința de fonduri proprii;

DF = contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate; și

UC = contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate.

(2) O instituție calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile rezultate din contribuția instituției respective la fondul de garantare al unei CPC necalificate în sensul articolului 92 alineatul (3) prin înmulțirea cu 12,5 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

▼M8

Articolul 310

Cerinţele de fonduri proprii pentru contribuţiile nefinanţate la fondul de garantare al unei CPCC

O instituţie aplică o pondere de risc de 0 % contribuţiilor sale nefinanţate la fondul de garantare al unei CPCC.

Articolul 311

Cerinţele de fonduri proprii pentru expunerile faţă de CPC-urile care încetează să îndeplinească anumite condiţii

(1) Instituţiile aplică tratamentul prevăzut la prezentul articol în cazul în care au luat cunoştinţă, în urma unui anunţ public sau a unei notificări din partea autorităţii competente a unei CPC utilizate de instituţiile respective sau din partea respectivei CPC, de faptul că respectiva CPC nu va mai îndeplini condiţiile privind autorizarea sau recunoașterea, după caz.

(2) În cazul în care condiţia prevăzută la alineatul (1) este îndeplinită, instituţiile, în termen de trei luni din momentul în care iau cunoștinţă despre situaţia menţionată la alineatul respectiv, sau mai devreme dacă autorităţile competente ale instituţiilor respective impun acest lucru, procedează după cum urmează în ceea ce privește expunerile lor la respectiva CPC:

(a) aplică tratamentul prevăzut la articolul 306 alineatul (1) litera (b) expunerilor lor din tranzacţii la respectiva CPC;

(b) aplică tratamentul prevăzut la articolul 309 contribuţiilor lor prefinanţate la fondul de garantare al respectivei CPC și contribuţiilor lor nefinanţate la respectiva CPC;

(c) tratează expunerile lor faţă de respectiva CPC, altele decât expunerile enumerate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, ca fiind expuneri la o societate, în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit prevăzută în capitolul 2.

▼C2

TITLUL III

CERINȚE DE FONDURI PROPRII PENTRU RISCUL OPERAȚIONAL

CAPITOLUL 1

Principii generale privind utilizarea diverselor abordări

Articolul 312

Aprobare și notificare

(1) Pentru a putea utiliza abordarea standardizată, pe lângă respectarea standardelor generale de gestionare a riscurilor prevăzute la articolele 74 și 85 din Directiva 2013/36/UE, instituţiile trebuie să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 320. Instituţiile notifică autorităţile competente înainte de a utiliza abordarea standardizată.

▼C2

Autoritățile competente permit instituțiilor să utilizeze un indicator relevant alternativ pentru liniile de activitate „activitate bancară de retail” și „activitate bancară comercială”, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 319 alineatul (2) și la articolul 320.

(2) Autoritățile competente permit instituțiilor să utilizeze abordări avansate de evaluare bazate pe propriile sisteme de cuantificare a riscului operațional, dacă sunt respectate toate standardele calitative și cantitative prevăzute la articolele 321 și respectiv 322 și dacă instituțiile îndeplinesc standardele generale de gestionare a riscurilor prevăzute la articolele 74 și 84 din Directiva 2013/36/UE și în secțiunea II capitolul 3 titlul VII din directiva menționată.

Instituțiile solicită aprobarea autorităților competente dacă doresc să aducă modificări importante abordărilor avansate de evaluare și să extindă în mod semnificativ sfera de aplicare a acestora. Autoritățile competente acordă aprobarea numai în cazul în care, în urma modificărilor semnificative și a extinderii sferei de aplicare, instituțiile continuă să respecte standardele menționate la primul paragraf.

(3) Instituțiile notifică autoritățile competente cu privire la toate modificările aduse modelelor lor de abordări avansate de evaluare.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) metodologia de evaluare pe baza căreia autoritățile competente permit instituțiilor să utilizeze abordările avansate de evaluare;

(b) condițiile pentru evaluarea caracterului semnificativ al extinderilor și al modificărilor aduse abordărilor avansate de evaluare;

(c) modalitățile privind notificarea solicitată la alineatul (3).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 313

Revenirea la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate

(1) Instituțiile care utilizează abordarea standardizată nu revin la utilizarea abordării de bază, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3).

▼C2

(2) Instituţiile care utilizează abordările avansate de evaluare nu revin la utilizarea abordării standardizate sau a abordării de bază, cu excepţia cazului în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (3).

(3) O instituţie poate reveni la utilizarea unei abordări mai puţin sofisticate pentru riscul operaţional doar dacă sunt îndeplinite următoarele două condiţii:

(a) instituţia a demonstrat în mod satisfăcător autorităţii competente că utilizarea unei abordări mai puţin sofisticate nu este propusă pentru a reduce cerinţele de fonduri proprii aferente riscului operaţional ale instituţiei, este necesară ţinând cont de natura și complexitatea instituţiei și nu ar avea un impact negativ semnificativ asupra solvabilităţii instituţiei sau asupra capacităţii sale de a administra riscul operaţional în mod eficient;

(b) instituţia a primit aprobarea prealabilă a autorităţii competente.

Articolul 314

Utilizarea combinată a unor abordări diferite

(1) Instituţiile pot utiliza o combinaţie de abordări, cu condiţia să obţină aprobarea de la autorităţile competente. Autorităţile competente acordă această aprobare în cazul în care sunt îndeplinite cerinţele prevăzute la alineatele (2)-(4), după caz.

(2) O instituţie poate folosi o abordare avansată de evaluare în combinaţie fie cu abordarea de bază, fie cu abordarea standardizată, dacă sunt îndeplinite următoarele două condiţii:

(a) combinaţia de abordări utilizată de instituţie să cuprindă toate riscurile sale operaţionale, iar autorităţile competente să considere adecvată metodologia utilizată de instituţie pentru a acoperi diversele activităţi, zone geografice, structuri juridice sau alte diviziuni relevante stabilite la nivel intern;

(b) criteriile prevăzute la articolul 320 și standardele prevăzute la articolele 321 și 322 să fie îndeplinite pentru partea de activităţi acoperită de abordarea standardizată și, respectiv, de abordările avansate de evaluare.

(3) În cazul instituţiilor care doresc să utilizeze o abordare avansată de evaluare în combinaţie fie cu abordarea de bază, fie cu abordarea standardizată, autorităţile competente impun următoarele condiţii suplimentare pentru acordarea aprobării:

(a) la data punerii în aplicare a abordării avansate de evaluare, o parte semnificativă a riscurilor operaţionale ale instituţiei să fie acoperită prin abordarea respectivă;

▼C2

(b) instituția să se angajeze să aplice abordarea avansată de evaluare pentru o parte semnificativă a operațiunilor sale, conform unui calendar care a fost transmis autorităților competente și aprobat de acestea.

(4) O instituție poate solicita unei autorități competente aprobarea de a utiliza o combinație între abordarea de bază și abordarea standardizată numai în cazuri excepționale, cum ar fi achiziția recentă a unei noi activități, care poate necesita o perioadă de tranziție pentru aplicarea abordării standardizate.

O autoritate competentă acordă această aprobare numai în cazul în care instituția s-a angajat să aplice abordarea standardizată conform unui calendar care a fost transmis autorității competente și aprobat de aceasta.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) condițiile pe care autoritățile competente le utilizează la evaluarea metodologiei menționate la alineatul (2) litera (a);

(b) condițiile pe care autoritățile competente le utilizează atunci când decid dacă impun condițiile suplimentare menționate la alineatul (3).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2016.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 2

Abordarea de bază

Articolul 315

Cerința de fonduri proprii

(1) Conform abordării de bază, cerința de fonduri proprii pentru riscul operațional este egală cu 15 % din media pe trei ani a indicatorului relevant definit la articolul 316.

Instituțiile calculează media pe trei ani a indicatorului relevant pe baza ultimelor trei observări anuale, efectuate la sfârșitul fiecărui exercițiului financiar. Când nu sunt disponibile cifre auditate, instituțiile pot utiliza estimări.

▼C2

(2) În cazul în care o instituţie funcţionează de mai puţin de trei ani, poate utiliza estimări ale evoluţiei activităţii pentru calcularea indicatorului relevant, cu condiţia să înceapă folosirea datelor istorice de îndată ce sunt disponibile.

(3) În cazul în care o instituţie poate demonstra autorităţii sale competente că, din cauza unei fuziuni, a unei achiziţii sau a cedării de entităţi sau activităţi, utilizarea unei medii pe trei ani pentru calcularea indicatorului relevant ar duce la o estimare distorsionată a cerinţei de fonduri proprii pentru riscul operaţional, autoritatea competentă poate permite instituţiei să modifice calculul într-un mod care ar lua în considerare astfel de evenimente și informează în mod corespunzător ABE cu privire la acest lucru. În aceste situaţii, autoritatea competentă poate, de asemenea, să solicite din proprie iniţiativă unei instituţii să modifice calculul.

(4) În cazul în care, pentru o anumită perioadă de observare, indicatorul relevant este negativ sau egal cu zero, instituţiile nu iau în considerare această cifră la calcularea mediei pe trei ani. Instituţiile calculează media pe trei ani ca sumă a cifrelor pozitive împărţită la numărul de cifre pozitive.

Articolul 316

Indicatorul relevant

(1) În cazul instituţiilor care aplică standardele contabile prevăzute în Directiva 86/635/CEE, bazate pe categoriile contabile ale contului de profit și pierdere al instituţiilor, în conformitate cu articolul 27 din directiva menţionată, indicatorul relevant este suma elementelor enumerate în tabelul 1 de la prezentul alineat. Instituţiile adaugă fiecare element la sumă cu semnul său, pozitiv sau negativ.

Tabelul 1

1 Venituri din dobânzi și venituri asimilate

2 Cheltuieli cu dobânzile și cheltuieli asimilate

3 Venituri din acţiuni și alte titluri cu randament fix/variabil

4 Venituri din comisioane/taxe

5 Cheltuieli cu comisioane/taxe

6 Profit net sau pierdere netă din operaţiuni financiare

7 Alte venituri din exploatare

Instituţiile adaptează aceste elemente pentru a reflecta următoarele:

(a) instituţiile calculează indicatorul relevant înainte de deducerea oricăror provizioane și cheltuieli de exploatare. Instituţiile includ în cheltuielile de exploatare taxele plătite pentru externalizarea serviciilor către terţi care nu sunt o întreprindere-mamă sau o filială a instituţiei ori o filială a întreprinderii-mamă care la rândul ei este întreprinderea-mamă a instituţiei. Instituţiile pot utiliza cheltuielile legate de externalizarea serviciilor către terţi pentru a reduce indicatorul relevant în cazul în care cheltuielile sunt generate de o întreprindere care face obiectul normelor prevăzute în prezentul regulament sau al unor norme echivalente;

▼C2

(b) instituţiile nu utilizează următoarele elemente la calcularea indicatorului relevant:

(i) profituri/pierderi realizate din vânzarea de elemente care nu fac parte din portofoliul de tranzacţionare;

(ii) venituri extraordinare sau incidentale;

(iii) venituri din asigurări.

(c) în cazul în care diferenţele din reevaluarea elementelor din portofoliul de tranzacţionare sunt înregistrate în contul de profit și pierdere, instituţiile pot include diferenţele din reevaluare în calcul. În cazul în care instituţiile aplică articolul 36 alineatul (2) din Directiva 86/635/CEE, acestea includ în calcul diferenţele din reevaluare contabilizate în contul de profit și pierdere.

▼M8

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, instituţiile pot alege să nu aplice categoriile contabile ale contului de profit și pierdere în conformitate cu articolul 27 din Directiva 86/635/CEE contractelor de leasing financiar și operaţional în scopul calculării indicatorului relevant și în schimb pot:

(a) să includă veniturile din dobânzi din contractele de leasing financiar și operaţional și profiturile obţinute din activele care fac obiectul unui contract de leasing în categoria menţionată la punctul 1 din tabelul 1;

(b) să includă cheltuielile cu dobânzile din contractele de leasing financiar și operaţional, pierderile, amortizarea și deprecierea activelor care fac obiectul unui leasing operaţional în categoria menţionată la punctul 2 din tabelul 1.

▼C2

(2) Când instituţiile aplică standarde contabile diferite de cele prevăzute în Directiva 86/635/CEE, acestea calculează indicatorul relevant pe baza datelor care reflectă cel mai bine definiţia din prezentul articol.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare vizând stabilirea metodologiei de calculare a indicatorului relevant menţionat la alineatul (2).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2017.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 3

Abordarea standardizată

Articolul 317

Cerinţă de fonduri proprii

(1) Conform abordării standardizate, instituţiile își împart activităţile în liniile de activitate prevăzute în tabelul 2 de la alineatul (4), în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 318.

(2) Instituţiile calculează cerinţa de fonduri proprii pentru riscul operaţional ca medie pe trei ani a sumei cerinţelor de fonduri proprii anuale pentru toate liniile de activitate menţionate în tabelul 2 de la alineatul (4). Cerinţa de fonduri proprii anuale pentru fiecare linie de activitate este egală cu produsul dintre factorul beta corespunzător menţionat în tabelul respectiv și partea din indicatorul relevant încadrată pe liniile de activitate corespunzătoare.

▼C2

(3) În orice an dat, instituţiile pot compensa fără limite cerinţele de fonduri proprii negative care rezultă dintr-o parte negativă a indicatorului relevant din orice linie de activitate cu cerinţele de fonduri proprii pozitive din alte linii de activitate. Cu toate acestea, în cazul în care cerinţa totală de fonduri proprii pe ansamblul liniilor de activitate dintr-un anumit an este negativă, instituţiile trebuie să folosească valoarea zero ca numărător pentru respectivul an.

(4) Instituţiile calculează media pe trei ani a sumei menţionate la alineatul (2) pe baza ultimelor trei observări anuale, efectuate la sfârșitul exerciţiului financiar. Când nu sunt disponibile cifre auditate, instituţiile pot utiliza estimări.

În cazul în care o instituţie poate demonstra autorităţii sale competente că, din cauza unei fuziuni, a unei achiziţii sau a cedării de entităţi sau activităţi, utilizarea unei medii pe trei ani pentru calcularea indicatorului relevant ar duce la o estimare distorsionată a cerinţei de fonduri proprii pentru riscul operaţional, autoritatea competentă poate permite instituţiei să modifice calculul într-un mod care ar lua în considerare astfel de evenimente și informează în mod corespunzător ABE cu privire la acest lucru. În aceste situaţii, autoritatea competentă poate, de asemenea, să solicite din proprie iniţiativă unei instituţii să modifice calculul.

În cazul în care o instituţie funcţionează de mai puţin de trei ani, poate utiliza estimări ale evoluţiei activităţii pentru calcularea indicatorului relevant, cu condiţia să înceapă folosirea datelor istorice de îndată ce sunt disponibile.

Tabelul 2

Linie de activitate	Listă de activităţi	Procent (factor beta)
Finanţe corporatiste	Subscriere de instrumente financiare sau plasament de instrumente financiare în baza unui angajament ferm Servicii legate de operaţiunile de subscriere Acordarea de consultanţă în domeniul investiţiilor Acordarea de consultanţă cu privire la structura capitalului, strategia de afaceri și aspectele conexe, precum și consultanţă și servicii cu privire la fuziunile și achiziţiile de societăţi Servicii de cercetare privind investiţiile, analize financiare și alte forme de consiliere generală referitoare la tranzacţiile cu instrumente financiare	18 %
Tranzacţionare și vânzări	Tranzacţionare pe cont propriu Intermediere pe pieţele interbancare Preluare și transmitere de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare Executare de ordine pentru contul clienţilor Plasament de instrumente financiare fără angajament ferm Administrare a unui sistem multilateral de tranzacţionare	18 %

▼C2

Linie de activitate	Listă de activități	Procent (factor beta)
Brokeraj de retail (Activități cu persoane fizice sau IMM-uri care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 123 pentru clasa expunerilor de tip retail)	Preluare și transmitere de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare Executare de ordine pentru contul clienților Plasament de instrumente financiare fără angajament ferm	12 %
Activitate bancară comercială	Atragere de depozite și alte fonduri rambursabile Acordarea de credite Leasing financiar Emitere de garanții și asumare de angajamente	15 %
Activitate bancară de retail (Activități cu persoane fizice sau IMM-uri care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 123 pentru clasa expunerilor de tip retail)	Atragere de depozite și alte fonduri rambursabile Acordarea de credite Leasing financiar Emitere de garanții și asumare de angajamente	12 %
Plăți și decontări	Servicii de transfer de fonduri Emitere și administrare de mijloace de plată	18 %
Servicii de agent	Păstrarea și administrarea de instrumente financiare pentru contul clienților, inclusiv custodia și servicii conexe cum ar fi administrarea numerarului sau a garanțiilor reale	15 %
Administrarea activelor	Administrare de portofolii Administrare a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare Alte forme de administrare a activelor	12 %

Articolul 318

Principii de încadrare pe linii de activitate

(1) Instituțiile elaborează și formalizează politici și criterii specifice de încadrare a indicatorului relevant pentru liniile de activitate și activitățile actuale în schema standardizată prevăzută la articolul 317. Acestea analizează și ajustează aceste politici și criterii în mod corespunzător în cazul activităților și riscurilor noi sau al celor care au suferit modificări.

(2) Instituțiile aplică următoarele principii la încadrarea activităților instituției:

(a) instituțiile încadrează toate activitățile pe liniile de activitate, respectând criteriul de apartenență exclusivă a unei activități la o singură linie;

▼C2

(b) instituţiile trebuie să aloce orice activitate care nu poate fi încadrată cu uşurinţă pe o anumită linie, dar care reprezintă o operaţiune auxiliară a unei activităţi deja încadrate, liniei de activitate pe care o sprijină; dacă această activitate auxiliară susţine mai multe linii de activitate, instituţiile utilizează un criteriu obiectiv de încadrare;

(c) dacă o activitate nu poate fi încadrată pe o anumită linie de activitate, instituţiile utilizează linia de activitate care are ca rezultat cel mai mare procent. Pe aceeaşi linie de activitate vor fi încadrate şi operaţiunile auxiliare asociate activităţii în cauză;

(d) instituţiile pot utiliza metode interne de tarifare pentru a repartiza indicatorul relevant între liniile de activitate. Costurile care sunt generate în cadrul unei linii de activitate dar care sunt imputabile unei alte linii de activitate pot fi realocate liniei de activitate de care aparţin;

(e) încadrarea activităţilor pe linii, în scopul determinării cerinţei de capital aferente riscului operaţional, trebuie să fie în concordanţă cu categoriile pe care instituţiile le utilizează pentru riscul de credit și riscul de piaţă;

(f) conducerea superioară, sub supravegherea organului de conducere al instituţiei, poartă răspunderea pentru politica de încadrare a activităţilor pe linii;

(g) instituţiile se asigură că procesul de încadrare pe linii de activitate face obiectul unei examinări independente.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili condiţiile de aplicare a principiilor de încadrare pe linii de activitate prevăzute la prezentul articol.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 decembrie 2017.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 319

Abordarea standardizată alternativă

(1) Conform abordării standardizate alternative, pentru liniile de activitate „activitate bancară de retail” și „activitate bancară comercială”, instituţiile aplică următoarele:

(a) indicatorul relevant este un indicator de venit normalizat, egal cu cuantumul nominal al creditelor și avansurilor, înmulţit cu 0,035;

(b) creditele și avansurile se referă la sumele totale trase aferente portofoliilor de credit corespunzătoare. În cazul liniei „activitate bancară comercială”, instituţiile includ, de asemenea, titlurile din afara portofoliului de tranzacţionare în cuantumul nominal al creditelor și avansurilor.

▼C2

(2) Pentru a putea utiliza abordarea standardizată alternativă, instituţia trebuie să îndeplinească toate condiţiile următoare:

(a) activităţile bancare de retail sau comerciale să reprezinte cel puţin 90 % din veniturile sale;

(b) o parte importantă a activităţilor sale bancare de retail sau comerciale să fie reprezentată de acordarea de credite cu probabilitate ridicată de nerambursare;

(c) utilizarea abordării standardizate alternative să ofere o bază adecvată pentru calcularea cerinţei de fonduri proprii pentru riscul operaţional.

Articolul 320

Criterii pentru abordarea standardizată

Criteriile menţionate la articolul 312 alineatul (1) primul paragraf sunt următoarele:

(a) instituţiile deţin un sistem bine formalizat de evaluare și gestionare a riscului operaţional, cu responsabilităţi clar stabilite. Instituţiile identifică expunerea lor la riscul operaţional și monitorizează datele relevante privind riscul operaţional, inclusiv date privind pierderile semnificative. Sistemul face obiectul unor examinări periodice independente efectuate de personalul propriu sau de o parte externă care are cunoştinţele necesare pentru a realiza aceste examinări;

(b) un sistem de evaluare a riscului operaţional al instituţiilor face parte integrantă din procesele de gestionare a riscurilor din cadrul instituţiei. Rezultatele evaluării riscului operaţional constituie o parte integrantă a procesului de monitorizare și control al profilului de risc operaţional al instituţiei;

(c) instituţiile implementează un sistem de raportare către conducerea superioară, care asigură furnizarea de rapoarte privind riscul operaţional structurilor și persoanelor relevante din cadrul instituţiilor. Instituţiile dispun de proceduri pentru adoptarea de măsuri adecvate pe baza informaţiilor incluse în rapoartele către conducere.

CAPITOLUL 4

Abordări avansate de evaluare

Articolul 321

Standarde calitative

Standardele calitative menţionate la articolul 312 alineatul (2) sunt următoarele:

(a) un sistem intern de cuantificare a riscului operaţional al instituţiei face parte integrantă din procesele curente de gestionare a riscurilor;

(b) instituţiile dispun de o funcţie independentă de gestionare a riscului operaţional;

▼C2

(c) instituţiile dispun de proceduri de raportare periodică a expunerilor la riscul operaţional și a pierderilor înregistrate, precum și de proceduri de implementare a măsurilor de remediere care se impun;

(d) sistemul de gestionare a riscurilor din cadrul instituţiei este bine formalizat. Instituţia dispune de practici de asigurare a conformităţii și de politici de tratare a cazurilor de neconformitate;

(e) procesele de gestionare și sistemele de cuantificare a riscului operaţional sunt supuse unor examinări periodice realizate de către auditori interni sau externi;

(f) procesele de validare internă ale instituţiei operează într-un mod corect și eficient;

(g) fluxurile de date și procesele asociate sistemului de cuantificare a riscului din cadrul instituţiei sunt transparente și accesibile.

Articolul 322

Standarde cantitative

(1) Standardele cantitative menţionate la articolul 312 alineatul (2) includ standardele referitoare la proces, datele interne, datele externe, analiza scenariilor, mediul de afaceri și respectiv factorii de control intern menţionaţi la alineatele (2) - (6).

(2) Standardele referitoare la proces sunt următoarele:

(a) la determinarea cerinţei de fonduri proprii, instituţiile includ atât pierderile așteptate, cât și pierderile neașteptate, cu excepţia cazului în care pierderile așteptate sunt reflectate în mod adecvat în practicile interne. Cuantificarea riscului operaţional surprinde și evenimentele de risc cu frecvenţă redusă și impact negativ potenţial major, situate la extremitatea curbei de distribuţie statistică, astfel încât să se asigure atingerea unui standard de rigurozitate comparabil cu un interval de încredere de 99,9 % pentru un orizont de timp de un an;

(b) sistemul de cuantificare a riscului operaţional include utilizarea datelor interne, a datelor externe, a analizei scenariilor și a factorilor care reflectă mediul de afaceri și sistemele de control intern, astfel cum se prevede la alineatele (3)-(6). Instituţia dispune de o abordare formalizată cu privire la ponderarea utilizării fiecăruia dintre cele patru elemente în sistemul global de cuantificare a riscului operaţional;

(c) sistemul de cuantificare a riscului operaţional din cadrul unei instituţii surprinde cei mai importanţi factori de risc ce influenţează forma extremităţii curbei de distribuţie statistică a pierderilor;

(d) instituţiile pot recunoaște corelaţiile dintre estimările individuale de risc operaţional aferente pierderilor din riscul operaţional numai dacă sistemele lor de cuantificare a corelaţiilor sunt riguroase, sunt implementate în mod corect și iau în considerare nivelul de incertitudine aferent oricăror astfel de estimări de corelaţii, în special în perioadele de criză. Instituţiile validează ipotezele aferente corelaţiilor, prin intermediul unor tehnici cantitative și calitative corespunzătoare;

▼C2

(e) sistemul de cuantificare a riscului operaţional din cadrul instituţiei este consecvent pe plan intern și evită luarea în considerare de mai multe ori a rezultatelor evaluărilor calitative sau a tehnicilor de diminuare a riscului, care au fost recunoscute în alte segmente ale prezentului regulament.

(3) Standardele referitoare la datele interne sunt următoarele:

(a) cuantificările de risc operaţional generate intern de instituţii se bazează pe o perioadă de observare istorică de cel puţin cinci ani. În cazul în care o instituţie aplică pentru prima dată o abordare avansată de evaluare, se poate accepta o perioadă de observare istorică de trei ani;

(b) instituţiile au capacitatea să repartizeze datele istorice interne privind pierderile pe liniile de activitate prevăzute la articolul 317 și pe categoriile de evenimente prevăzute la articolul 324 și pot furniza aceste date autorităţilor competente la solicitarea adresată de acestea. În circumstanţe excepţionale, o instituţie poate aloca evenimente de pierderi care afectează întreaga instituţie unei linii de activitate suplimentare „elemente corporatiste”. Instituţiile dispun de criterii obiective și formalizate de alocare a pierderilor pe liniile de activitate și pe categoriile de evenimente specificate. Instituţiile înregistrează pierderile din riscul operaţional care sunt legate de riscul de credit și pe care instituţiile le-au inclus în trecut în bazele de date interne istorice pentru riscul de credit în bazele de date privind riscul operaţional și le identifică distinct. Astfel de pierderi nu fac obiectul unei cerinţe de capital pentru acoperirea riscului operaţional, cu condiţia ca instituţia să trebuiască să le trateze ca risc de credit la calcularea cerinţelor de fonduri proprii. Instituţiile iau în considerare pierderile din riscul operaţional care sunt legate de riscurile de piaţă la determinarea cerinţei de fonduri proprii pentru riscul operaţional;

(c) datele interne ale instituţiei privind pierderile sunt complete, în sensul acoperirii tuturor activităţilor și expunerilor semnificative asociate tuturor subsistemelor și subdiviziunilor geografice corespunzătoare. Instituţiile pot demonstra că orice excluderi ale unor activităţi sau expuneri, luate atât individual, cât și în combinaţie, nu au impact semnificativ asupra estimărilor de risc globale. Instituţiile stabilesc praguri de pierdere minimă adecvate pentru scopul colectării datelor interne privind pierderile;

(d) pe lângă informaţiile privind cuantumul brut al pierderii, instituţiile colectează informaţii despre data evenimentului și eventualele sume recuperate din cuantumul brut al pierderii și asigură o descriere succintă a cauzelor sau factorilor care au condus la producerea evenimentului de pierdere;

(e) instituţiile stabilesc criterii specifice pentru repartizarea informaţiilor cu privire la pierderea provocată de un eveniment asociat unei funcţii centralizate sau de o activitate comună mai multor linii de activitate, precum și la pierderea cumulată rezultată din evenimente legate în timp;

(f) instituţiile aplică proceduri formalizate pentru evaluarea relevanţei în timp a datelor istorice privind pierderile. Aceste proceduri se vor referi inclusiv la situaţiile în care sunt utilizate reparametrizări în baza unei judecăţi profesionale, scalări sau alte ajustări, măsura în care acestea pot fi utilizate și persoanele abilitate să decidă în acest sens.

▼C2

(4) Standardele de eligibilitate referitoare la datele externe sunt următoarele:

(a) sistemul de cuantificare a riscului operațional din cadrul instituției utilizează date externe relevante, în special în situația în care există motive care să indice că instituția este expusă la pierderi cu frecvență redusă, dar cu impact negativ potențial major. Instituția implementează un proces sistematic pentru stabilirea situațiilor pentru care se impune utilizarea de date externe și a metodologiilor de includere a acestor date în sistemul său de cuantificare;

(b) instituțiile revizuiesc cu regularitate condițiile și practicile cu privire la datele externe, le formalizează și se asigură că fac obiectul unor examinări independente periodice.

(5) În vederea evaluării expunerii la evenimente cu impact negativ major, instituția utilizează, în combinație cu date externe, analize de scenarii construite pe baza opiniilor exprimate de experți. Instituțiile validează și revizuiesc în timp evaluările astfel realizate, prin compararea cu pierderile înregistrate efectiv, pentru a asigura verosimilitatea acestora.

(6) Standardele de eligibilitate referitoare la mediul de afaceri și factorii de control intern sunt următoarele:

(a) metodologia de evaluare a riscului la nivelul întregii instituții ia în considerare factorii importanți legați de mediul de afaceri și de controlul intern, care pot conduce la modificarea profilului său de risc operațional;

(b) instituțiile justifică alegerea fiecărui factor prin potențialul de acțiune al acestuia ca sursă de risc, pe baza experienței și considerând opiniile profesionale emise din domeniile de activitate vizate;

(c) instituțiile sunt în măsură să justifice în fața autorităților competente sensibilitatea estimărilor de risc la modificările intervenite în factorii considerați, precum și ponderarea relativă a diverșilor factori. Pe lângă modificările la nivelul riscului datorate îmbunătățirii procedurilor de control, cadrul de cuantificare a riscului utilizat de instituție ia în considerare și potențialele creșteri ale nivelului riscului induse de creșterea complexității sau a volumului activității;

(d) instituția formalizează cadrul său de cuantificare a riscului și se asigură că face obiectul unei examinări independente la nivelul instituției și al unei examinări din partea autorităților competente. Instituțiile validează și revizuiesc în timp procesul de cuantificare și rezultatele acestuia, prin compararea lor cu pierderile interne efectiv înregistrate, precum și cu datele externe relevante.

Articolul 323

Impactul asigurărilor și al altor mecanisme de transfer al riscului

(1) Autoritățile competente permit instituțiilor să recunoască impactul asigurărilor, în condițiile respectării cerințelor prevăzute la alineatele (2)-(5), precum și al altor mecanisme de transfer al riscului în măsura în care instituțiile pot demonstra că se realizează o reducere semnificativă a riscului.

▼C2

(2) Furnizorul asigurării este autorizat să ofere servicii de asigurare sau reasigurare și beneficiază de un rating minim cu privire la capacitatea de plată a creanţelor, furnizat de către o ECAI și corespunzând, conform deciziei ABE, cel puţin nivelului 3 de calitate a creditului conform regulilor de ponderare la risc a expunerilor faţă de instituţii prevăzute în titlul II capitolul 2.

(3) Asigurarea și cadrul de asigurare al instituţiilor îndeplinesc toate condiţiile următoare:

(a) poliţa de asigurare are o scadenţă iniţială de cel puţin un an; pentru poliţe cu scadenţă reziduală mai mică de un an, instituţia face ajustări corespunzătoare care să reflecte reducerea progresivă a duratei reziduale, până la o ajustare de 100 % în cazul poliţelor cu scadenţă reziduală de 90 de zile sau mai puţin;

(b) poliţa de asigurare prevede un termen minim de notificare a încetării contractului de 90 de zile;

(c) poliţa de asigurare nu prevede excluderi sau limitări activate de acţiuni ale autorităţii de supraveghere, sau care, în cazul unei instituţii falimentare, să împiedice administratorul judiciar sau lichidatorul instituţiei de la recuperarea daunelor suferite sau a cheltuielilor suportate de instituţie, cu excepţia acelor evenimente care au loc după iniţierea procedurii de administrare judiciară sau de lichidare a instituţiei. Cu toate acestea, poliţa de asigurare poate exclude orice amenzi, penalităţi sau daune punitive rezultate din acţiuni ale autorităţilor competente;

(d) calculele privind diminuarea riscului reflectă protecţia oferită de poliţa de asigurare de o manieră care să fie transparentă și coerentă cu probabilitatea efectivă de înregistrare a pierderilor și impactul acestora, utilizate în stabilirea cerinţei globale de capital pentru riscul operaţional;

(e) asigurarea este furnizată de o entitate terţă. În cazul în care asigurarea este oferită de entităţi afiliate sau captive, expunerea trebuie transferată unei entităţi terţe independente care îndeplinește criteriile de eligibilitate prevăzute la alineatul (2);

(f) politica referitoare la recunoașterea asigurării este fundamentată în mod corespunzător și formalizată.

(4) Metodologia pentru recunoașterea asigurării ia în considerare, prin intermediul unor reduceri sau ajustări ale sumei asigurate recunoscute, următoarele elemente:

(a) durata reziduală a poliţei de asigurare, în cazul în care este mai mică de un an;

(b) termenele în care poliţa poate fi anulată, în cazul în care sunt mai mici de un an;

(c) incertitudinea plăţii, precum și neconcordanţe în protecţia oferită de poliţele de asigurare.

(5) Reducerea cerinţelor de fonduri proprii în urma recunoașterii asigurărilor și a altor mecanisme de transfer al riscului nu depășește 20 % din cerinţa de fonduri proprii pentru riscul operaţional determinată anterior recunoașterii tehnicilor de diminuare a riscului.

▼C2

Articolul 324

Clasificarea evenimentelor de pierdere

Evenimentele de pierdere menţionate la articolul 322 alineatul (3) litera (b) sunt următoarele:

Tabelul 3

Categoria de evenimente	Definiţie
Fraudă internă	Pierderi rezultate din acţiuni de genul celor comise cu intenţia de fraudare, de însușire frauduloasă de bunuri sau de eludare a reglementărilor, legislaţiei sau politicii instituţiei, excluzând evenimentele de discriminare sau încălcare a principiilor diversităţii, în care este implicată cel puţin o persoană din interiorul acesteia;
Fraudă externă	Pierderi rezultate din acţiuni de genul celor comise cu intenţia de fraudare, de însușire frauduloasă de bunuri sau de eludare a legislaţiei, comise de un terţ.
Practici de angajare și siguranţa la locul de muncă	Pierderi rezultate din acţiuni contrare dispoziţiilor legislaţiei și convenţiilor în materie de ocupare a forţei de muncă, sănătate și siguranţă la locul de muncă, din plata de daune pentru vătămări corporale sau din evenimente de discriminare sau de încălcare a principiilor diversităţii
Clienţi, produse și practici comerciale	Pierderi rezultate din încălcarea neintenţionată sau din neglijenţă a obligaţiilor profesionale faţă de clienţi (inclusiv cele privind încrederea/siguranţa și cele privind adecvarea serviciilor) sau din natura sau caracteristicile unui produs
Pagube asupra activelor corporale	Pierderi rezultate din distrugerea sau deteriorarea activelor corporale în urma catastrofelor naturale sau a altor evenimente
Întreruperea activităţii și funcţionarea neadecvată a sistemelor	Pierderi rezultate din întreruperi ale activităţii sau funcţionarea neadecvată a sistemelor
Executarea, livrarea și gestiunea proceselor	Pierderi datorate procesării neadecvate a tranzacţiilor sau gestiunii necorespunzătoare a proceselor; pierderi din relaţiile cu partenerii de afaceri și cu furnizorii

TITLUL IV

CERINŢE DE FONDURI PROPRII PENTRU RISCUL DE PIAŢĂ

▼M8

CAPITOLUL 1

Dispoziţii generale

Articolul 325

Abordări pentru calcularea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de piaţă

(1) O instituţie calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferent tuturor poziţiilor din portofoliul de tranzacţionare și din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu următoarele abordări:

▼M8

(a) abordarea standardizată menţionată la alineatul (2);

(b) abordarea bazată pe modele interne prevăzută în capitolul 5 din prezentul titlu pentru categoriile de risc pentru care instituţia a primit permisiunea, în conformitate cu articolul 363, de a utiliza abordarea respectivă.

(2) Cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă calculate în conformitate cu abordarea standardizată menţionată la alineatul 1 litera (a) constau în suma următoarelor cerinţe de fonduri proprii, după caz:

(a) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de poziţie menţionate în capitolul 2;

(b) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul valutar menţionat în capitolul 3;

(c) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de marfă menţionat în capitolul 4.

(3) O instituţie care nu este exceptată de la cerinţele de raportare prevăzute la articolul 430b în conformitate cu articolul 325a raportează calculul în conformitate cu articolul 430b pentru toate poziţiile din portofoliul de tranzacţionare și poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu următoarele abordări:

(a) abordarea standardizată alternativă prevăzută în capitolul 1a;

(b) abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în capitolul 1b.

(4) O instituţie poate utiliza combinat abordările prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol în mod permanent, în cadrul unui grup, în conformitate cu articolul 363.

(5) Instituţiile nu utilizează abordarea prevăzută la alineatul (3) litera (b) pentru instrumentele din portofoliul lor de tranzacţionare care sunt poziţii din securitizare sau poziţii incluse în portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie alternativă (ACTP), astfel cum sunt menţionate la alineatele (6), (7) și (8).

(6) Poziţiile din securitizare și instrumentele financiare derivate de credit de tipul „n^{th}-to-default” care îndeplinesc toate criteriile următoare se includ în ACTP:

(a) poziţiile nu sunt nici poziţii din resecuritizare, nici opţiuni pe o tranșă din securitizare și nici alte instrumente financiare derivate ale expunerilor din securitizare care nu oferă o repartizare proporţională din încasările unei tranșe din securitizare;

(b) toate instrumentele lor suport sunt:

(i) instrumente având la bază o singură semnătură („single-name instruments”), inclusiv instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură („single-name credit derivatives”), pentru care există o piaţă lichidă bidirecţională;

(ii) indici tranzacţionaţi în mod normal, care se bazează pe instrumentele menţionate la punctul (i).

▼M8

Se consideră că există o piață bidirecțională atunci când există oferte independente, de bună credință, de cumpărare și vânzare, astfel încât în cadrul unei zile să se poată determina un preț care este corelat în mod rezonabil cu ultimul preț de vânzare sau cu cotații curente competitive, de bună credință, de cumpărare sau de vânzare și să se poată efectua decontarea la acest preț într-un interval relativ scurt potrivit uzanței comerciale.

(7) Pozițiile cu oricare dintre următoarele instrumente-suport nu se includ în ACTP:

(a) instrumente-suport care sunt încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 112 litera (h) sau (i);

(b) o creanță asupra unei entități cu scop special, garantată, direct sau indirect, cu o poziție care, în conformitate cu alineatul (6), nu ar fi eligibilă în sine pentru includere în ACTP.

(8) Instituțiile pot include în ACTP poziții care nu sunt nici poziții din securitizare, nici instrumente financiare derivate de credit de tipul „n^{th}-to-default”, dar care acoperă alte poziții din acest portofoliu, cu condiția să existe o piață lichidă bidirecțională, astfel cum este descrisă la alineatul (6) al doilea paragraf, pentru instrumentul respectiv sau pentru instrumentele-suport ale acestuia.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul în care instituțiile urmează să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferent pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu abordările descrise la alineatul (3) literele (a) și (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 septembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 325a

Exceptările de la cerințe specifice de raportare pentru riscul de piață

(1) O instituție este exceptată de la cerința de raportare prevăzută la articolul 430b cu condiția ca dimensiunea operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere care prezintă un risc de piață ale instituției să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele praguri pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând date din ultima zi a lunii:

(a) 10 % din activele totale ale instituției;

(b) 500 de milioane EUR.

(2) Instituțiile calculează volumul operațiunilor lor bilanțiere și extrabilanțiere care prezintă un risc de piață utilizând date din ultima zi a lunii, în conformitate cu următoarele cerințe:

(a) sunt incluse toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare, cu excepția instrumentelor financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit

▼M8

din afara portofoliului de tranzacţionare și a tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate de credit care compensează perfect riscul de piaţă al acoperirilor interne, astfel cum se menţionează la articolul 106 alineatul (3);

(b) sunt incluse toate poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă;

▼C7

(c) toate poziţiile sunt evaluate la valorile lor de piaţă de la data respectivă, cu excepţia poziţiilor menţionate la litera (b); în cazul în care valoarea de piaţă a unei poziţii din portofoliul de tranzacţionare nu este disponibilă la o anumită dată, instituţiile utilizează valoarea justă pentru poziţia din portofoliul de tranzacţionare de la data vizată; în cazul în care valoarea justă și valoarea de piaţă a unei poziţii din portofoliul de tranzacţionare nu sunt disponibile la o anumită dată, instituţiile utilizează cea mai recentă valoare de piaţă sau valoare justă pentru poziţia respectivă;

▼M8

(d) toate poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sunt considerate ca fiind o poziţie totală netă pe valută și evaluate în conformitate cu articolul 352;

(e) toate poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc de marfă sunt evaluate în conformitate cu articolele 357 și 358;

(f) valoarea absolută a poziţiilor lungi se adaugă la valoarea absolută a poziţiilor scurte.

(3) Instituţiile transmit autorităţilor competente notificări atunci când calculează sau încetează să mai calculeze cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă în conformitate cu prezentul articol.

(4) O instituţie care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condiţiile prevăzute la alineatul (1) notifică imediat acest lucru autorităţii competente.

(5) Exceptarea de la cerinţele de raportare prevăzute la articolul 430b încetează să se aplice în termen de trei luni de la apariţia oricăreia dintre următoarele situaţii:

(a) instituţia nu îndeplinește condiţia stabilită la alineatul (1) litera (a) sau (b) timp de trei luni consecutive; sau

(b) instituţia nu îndeplinește condiţia stabilită la alineatul (1) litera (a) sau (b) timp de mai mult de șase din ultimele 12 luni.

(6) În cazul în care o instituţie începe să facă obiectul cerinţelor de raportare prevăzute la articolul 430b în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, aceasta este exceptată de la respectivele cerinţe de raportare numai dacă demonstrează autorităţii competente că toate condiţiile stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol au fost îndeplinite pe o perioadă neîntreruptă de un an.

(7) Instituţiile nu deschid, cumpără sau vând o poziţie numai pentru scopul de a respecta oricare dintre condiţiile prevăzute la alineatul (1) în cursul evaluării lunare.

(8) O instituţie care este eligibilă pentru tratamentul prevăzut la articolul 94 este exceptată de la obligaţia de raportare prevăzută la articolul 430b.

▼M8

Articolul 325b

Permisiuni pentru cerinţe consolidate

(1) Sub rezerva alineatului (2) și numai în scopul calculării poziţiilor nete și a cerinţelor de fonduri proprii pe bază consolidată în conformitate cu prezentul titlu, instituţiile pot folosi poziţiile dintr-o instituţie sau întreprindere pentru a compensa poziţiile dintr-o altă instituţie sau întreprindere.

(2) Instituţiile pot aplica dispoziţiile alineatului (1) doar cu aprobarea autorităţilor competente, care se acordă în cazul în care sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) există în cadrul grupului o alocare satisfăcătoare a fondurilor proprii;

(b) cadrul de reglementare, juridic sau contractual în care operează instituţiile garantează sprijinul financiar reciproc în interiorul grupului.

(3) În cazul în care există întreprinderi situate în ţări terţe, pe lângă condiţiile prevăzute la alineatul (2), sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) întreprinderile în cauză au fost autorizate într-o ţară terţă și fie corespund definiţiei instituţiei de credit, fie sunt firme de investiţii recunoscute din ţări terţe;

(b) întreprinderile în cauză respectă, la nivel individual, cerinţe de fonduri proprii echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament;

(c) în ţările terţe în cauză nu există reglementări care ar putea afecta semnificativ transferul de fonduri în cadrul grupului.

CAPITOLUL 1a

Abordarea standardizată alternativă

Secţiunea 1

Dispoziţii generale

Articolul 325c

Domeniul de aplicare și structura abordării standardizate alternative

(1) Abordarea standardizată alternativă prevăzută în prezentul capitol se utilizează numai în scopul cerinţei de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (1).

(2) Instituţiile calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă în conformitate cu abordarea standardizată alternativă pentru un portofoliu de poziţii din portofoliul de tranzacţionare sau din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau de marfă ca fiind suma următoarelor trei componente:

(a) cerinţa de fonduri proprii conform metodei bazate pe sensibilităţi prevăzute în secţiunea 2;

(b) cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzută în secţiunea 5 care este aplicabilă numai poziţiilor din portofoliul de tranzacţionare menţionate în secţiunea respectivă;

▼M8

(c) cerinţa de fonduri proprii pentru riscuri reziduale prevăzute în secţiunea 4 care este aplicabilă numai poziţiilor din portofoliul de tranzacţionare menţionate în secţiunea respectivă.

Secţiunea 2

Metoda bazată pe sensibilităţi pentru calcularea cerinţei de fonduri proprii

Articolul 325d

Definiţii

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiţii:

1. „clasă de risc” înseamnă una dintre următoarele șapte categorii:

   (i) riscul general de rată a dobânzii;

   (ii) riscul de marjă de credit pentru instrumentele care nu sunt poziţii din securitizare (CSR);

   (iii) riscul de marjă de credit din securitizarea din afara portofoliului de tranzacţionare pe bază de corelaţie alternativ (CSR neinclus în ACTP);

   (iv) riscul de marjă de credit din securitizarea inclusă în portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie alternativ (CSR inclus în ACTP);

   (v) riscul privind titlurile de capital;

   (vi) riscul de marfă;

   (vii) riscul valutar;

2. „sensibilitate” înseamnă modificarea relativă a valorii unei poziţii, ca urmare a modificării valorii unuia dintre factorii de risc relevanţi ai poziţiei, calculată pe baza modelului de evaluare al instituţiei, în conformitate cu secţiunea 3 subsecţiunea 2;

3. „bandă” înseamnă o subcategorie de poziţii din cadrul unei clase de risc cu un profil de risc similar, căreia i se atribuie o pondere de risc, astfel cum este definită în secţiunea 3 subsecţiunea 1.

Articolul 325e

Componentele metodei bazate pe sensibilităţi

(1) Instituţiile calculează cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de piaţă în conformitate cu metoda bazată pe sensibilităţi prin agregarea următoarelor trei cerinţe de fonduri proprii în conformitate cu articolul 325h:

(a) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul delta care reflectă riscul de modificare a valorii unui instrument din cauza variaţiilor apărute la nivelul factorilor de risc care nu sunt legaţi de volatilitate;

(b) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul vega care reflectă riscul de modificare a valorii unui instrument din cauza variaţiilor apărute la nivelul factorilor de risc legaţi de volatilitate;

(c) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de curbură care reflectă riscul de modificare a valorii unui instrument din cauza variaţiilor apărute la nivelul factorilor de risc care nu sunt legaţi de volatilitate care nu sunt reflectaţi de cerinţele de fonduri proprii pentru riscul delta.

▼M8

(2) În scopul calculului menţionat la alineatul (1):

▼M11

(a) toate poziţiile aferente instrumentelor cu opţionalitate fac obiectul cerinţelor de fonduri proprii menţionate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) pentru alte riscuri decât cele care decurg din elementele-suport exotice ale instrumentelor menţionate la articolul 325u alineatul (2) litera (a);

(b) toate poziţiile aferente instrumentelor fără opţionalitate fac obiectul cerinţelor de fonduri proprii menţionate la alineatul (1) litera (a) pentru alte riscuri decât cele care decurg din elementele-suport exotice ale instrumentelor menţionate la articolul 325u alineatul (2) litera (a).

▼M8

În sensul prezentului capitol, instrumentele cu opţionalitate includ, printre altele, opţiuni „call”, opţiuni „put”, praguri maxime („caps”), praguri minime („floors”), instrumente de tipul „swap option”, opţiuni „barieră” și opţiuni „exotice”. Opţiunile încorporate, precum opţiunile de plată în avans sau opţiunile comportamentale, sunt considerate poziţii de sine stătătoare pe opţiuni în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de piaţă.

În sensul prezentului capitol, instrumentele ale căror fluxuri de numerar pot fi reprezentate ca o funcţie liniară a valorii noţionale a instrumentului-suport sunt considerate instrumente fără opţionalitate.

▼M11

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (b), o instituţie poate alege să aplice cerinţele de fonduri proprii menţionate la alineatul (1) literele (a) și (c) tuturor poziţiilor aferente instrumentelor fără opţionalitate.

O instituţie care alege să utilizeze abordarea prevăzută la primul paragraf notifică acest lucru autorităţii sale competente cu cel puţin trei luni înainte de prima utilizare. După ce au trecut cele trei luni și cu condiţia ca autoritatea competentă să nu fi ridicat obiecţii, instituţia poate utiliza această abordare până când autoritatea competentă o informează că nu i se mai permite să facă acest lucru.

O instituţie care dorește să nu mai utilizeze abordarea prevăzută la primul paragraf trebuie să notifice acest lucru autorităţii sale competente cu cel puţin trei luni înainte de încetarea utilizării. Instituţia poate înceta să aplice această abordare dacă autoritatea competentă nu a ridicat obiecţii în acest termen de trei luni.

▼M8

Articolul 325f

Cerinţele de fonduri proprii pentru riscurile delta și vega

(1) Instituţiile aplică factorii de risc delta și vega descriși în secţiunea 3 subsecţiunea 1 pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscurile vega și delta.

(2) Instituţiile aplică procesul prevăzut la alineatele (3)-(8) pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscurile delta și vega.

▼M8

(3) Pentru fiecare clasă de risc, sensibilitatea tuturor instrumentelor care fac obiectul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscurile delta sau vega faţă de fiecare dintre factorii de risc delta sau vega aplicabili incluși în clasa de risc respectivă se calculează utilizând formulele corespunzătoare din secţiunea 3 subsecţiunea 2. În cazul în care valoarea unui instrument depinde de mai mulţi factori de risc, sensibilitatea se determină separat pentru fiecare factor de risc.

(4) Sensibilităţile sunt încadrate într-una dintre benzile „b” din cadrul fiecărei clase de risc.

(5) În fiecare bandă „b”, sensibilităţile pozitive și negative la același factor de risc se compensează, obţinându-se sensibilităţile nete (s_k) la fiecare factor de risc „k” din cadrul unei benzi.

(6) Sensibilităţile nete la fiecare factor de risc din fiecare bandă se înmulţesc cu ponderile de risc corespunzătoare prevăzute în secţiunea 6, obţinându-se sensibilităţile ponderate la fiecare factor de risc din cadrul benzii respective în conformitate cu următoarea formulă:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

unde:

WS_k = sensibilităţile ponderate;

RW_k = ponderile de risc; și

s_k = factorii de risc.

(7) Sensibilităţile ponderate la diferiţii factori de risc din cadrul fiecărei benzi sunt agregate în conformitate cu formula de mai jos, unde cantitatea din funcţia de rădăcină pătrată are un prag de zero, obţinându-se sensibilitatea specifică benzii. Se utilizează corelaţiile corespunzătoare pentru sensibilităţile ponderate din cadrul aceleiași benzi (ρ_{kl}) prevăzute în secţiunea 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

unde:

K_b = sensibilitatea specifică benzii; și

WS = sensibilităţile ponderate.

(8) Sensibilitatea specifică benzii se calculează pentru fiecare bandă din cadrul unei clase de risc în conformitate cu alineatele (5), (6) și (7). După ce sensibilitatea specifică benzii a fost calculată în cazul tuturor benzilor, sensibilităţile ponderate la toţi factorii de risc din toate benzile sunt agregate în conformitate cu formula de mai jos, utilizând corelaţiile corespunzătoare γ_{bc} pentru sensibilităţile ponderate din diferitele benzi prevăzute în secţiunea 6, obţinându-se cerinţa de fonduri proprii specifică unei clase de risc pentru riscul delta sau vega:

$$\text{Cerința de fonduri proprii specifică unei clase de risc pentru riscul delta sau vega} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

▼M8

unde:

▼C7

S_b = $\sum_k WS_k$ pentru toţi factorii de risc din banda b și $S_c = \sum_k WS_k$ pentru toţi factorii de risc din banda c; în cazul în care valorile respective pentru S_b și S_c conduc la un număr negativ al sumei globale dintre $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ instituţia calculează cerinţele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscul delta sau vega utilizând o metodă alternativă în care

▼M8

S_b = max [min ($\Sigma_k WS_k$, K_b), – K_b] pentru toţi factorii de risc din banda „b”;

S_c = max [min ($\Sigma_k WS_k$, K_c), –K_c]pentru toţi factorii de risc din banda „c”.

Cerinţele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscul delta sau vega se calculează pentru fiecare clasă de risc în conformitate cu alineatele (1)-(8).

▼M11

Articolul 325g

Cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de curbură

(1) Instituţiile realizează calculele prevăzute la alineatul (2) pentru fiecare factor de risc al instrumentelor care fac obiectul cerinţei de fonduri proprii pentru riscul de curbură, cu excepţia factorilor de risc menţionaţi la alineatul (3).

Pentru un anumit factor de risc, instituţiile realizează calculele pe bază netă pentru toate poziţiile aferente instrumentelor care fac obiectul cerinţei de fonduri proprii pentru riscul de curbură care conţin factorul de risc respectiv.

(2) Pentru un anumit factor de risc k inclus într-unul sau mai multe instrumente menţionate la alineatul (1), instituţiile calculează poziţia netă de risc de curbură ascendent a factorului de risc respectiv (CVR_k^+) și poziţia netă de risc de curbură descendent a factorului de risc respectiv (CVR_k^-) după cum urmează:

$$CVR_k^+ = -\sum_i CVR_{ik}^+$$

$$CVR_k^- = -\sum_i CVR_{ik}^-$$

$$CVR_{ik}^+ = V_i\left(x_k^{RW(Curbură)^+}\right) - V_i(x_k) - RW_k^{Curbură} \times s_{ik}$$

$$CVR_{ik}^- = V_i\left(x_k^{RW(Curbură)^-}\right) - V_i(x_k) + RW_k^{Curbură} \times s_{ik}$$

▼**M11**

unde:

i = indicele care desemnează toate poziţiile aferente instrumentelor menţionate la alineatul (1) care includ factorul de risc k;

x_k = valoarea curentă a factorului de risc k;

$V_i\ (x_k)$ = valoarea instrumentului i, estimată prin modelul de evaluare al instituţiei pe baza valorii curente a factorului de risc k;

$V_i\left(x_k^{RW(Curbură)^+}\right)$ = valoarea instrumentului i, estimată prin modelul de evaluare al instituţiei pe baza unei variaţii ascendente a valorii factorului de risc k;

$V_i\left(x_k^{RW(Curbură)^-}\right)$ = valoarea instrumentului i, estimată prin modelul de evaluare al instituţiei pe baza unei variaţii descendente a valorii factorului de risc k;

$RW_k^{Curbură}$ = ponderea de risc aplicabilă factorului de risc k, determinată în conformitate cu secţiunea 6;

s_{ik} = sensibilitatea delta a instrumentului i la factorul de risc k, calculată în conformitate cu articolul 325r.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), pentru curbele factorilor de risc aparţinând claselor de risc general de rată a dobânzii (GIRR), de risc de marjă de credit (CSR) și de risc de marfă, instituţiile realizează calculele prevăzute la alineatul (6) la nivelul întregii curbe, și nu la nivelul fiecărui factor de risc care aparţine curbei.

În scopul calculului menţionat la alineatul (2), în cazul în care x_k este o curbă a factorilor de risc atribuiţi claselor de risc general de rată a dobânzii, de risc de marjă de credit și de risc de marfă, s_{ik} este suma sensibilităţilor delta la factorul de risc al curbei pentru toate scadenţele curbei.

(4) Pentru a determina cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de curbură la nivel de bandă, instituţiile agregă, aplicând formula de mai jos, poziţiile nete de risc de curbură ascendent și descendent, calculate în conformitate cu alineatul (2), ale tuturor factorilor de risc atribuiţi benzii respective în conformitate cu subsecţiunea 1 din secţiunea 3:

▼**M11**

$$K_b = \begin{cases} max(K_b^+, K_b^-), \text{dacă } K_b^+ \neq K_b^- \\ K_b^+, \text{dacă } K_b^+ = K_b^- \text{ și } \sum_k CVR_k^+ > \sum_k CVR_k^- \\ K_b^-, \text{în toate celelalte cazuri} \end{cases}$$

unde:

b = indicele care desemnează o bandă aparţinând unei anumite clase de risc;

K_b = cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de curbură pentru banda b;

$$K_b^+ = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k^+, 0)^2 + \sum_{l \neq k} \sum_k p_{kl}\, CVR_k^+ CVR_l^+ \psi(CVR_k^+, CVR_l^+)\right)} \;;$$

$$K_b^- = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k^-, 0)^2 + \sum_{l \neq k} \sum_k p_{kl}\, CVR_k^- CVR_l^- \psi(CVR_k^-, CVR_l^-)\right)} \;;$$

$$\psi(x, y) = \begin{cases} 0, \text{dacă } x < 0 \text{ și } y < 0 \\ 1, \text{în toate celelalte cazuri} \end{cases};$$

p_{kl} = corelaţiile din cadrul unei benzi dintre factorii de risc k și l, indicate în secţiunea 6;

k, l = indicii care desemnează toţi factorii de risc ai instrumentelor menţionate la alineatul (1) care sunt atribuiţi benzii b;

(CVR_k^+) = poziţia netă de risc de curbură ascendent;

(CVR_k^-) = poziţia netă de risc de curbură descendent.

(5) Prin derogare de la alineatul (4), pentru calcularea cerinţelor de fonduri proprii la nivel de bandă pentru riscul de curbură al benzii 18 de la articolul 325ah, al benzii 18 de la articolul 325ak, al benzii 25 de la articolul 325am și al benzii 11 de la articolul 325ap se utilizează următoarea formulă:

$$K_b = max\left(\sum_k max(CVR_k^+, 0), \sum_k max(CVR_k^-, 0)\right)$$

(6) Instituţiile calculează cerinţele de fonduri proprii aferente clasei de risc pentru riscul de curbură (*RCCR)* prin agregarea tuturor cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de curbură la nivel de bandă dintr-o anumită clasă de risc după cum urmează:

$$RCCR = \sqrt{max\left(0, \sum_b K_b^2 + \sum_{c \neq b} \sum_b \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)\right)}$$

▼**M11**

unde:

b, c = indicii care desemnează toate benzile dintr-o anumită clasă de risc care corespunde instrumentelor menţionate la alineatul (1);

K_b = cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de curbură pentru banda b;

$$S_b = \begin{cases} \sum_k CVR_k^+, \text{ dacă } K_b = K_b^+ \text{ în conformitate cu alineatul (4)} \\ \sum_k CVR_k^-, \text{ în toate celelalte cazuri} \end{cases};$$

$$\psi(x,y) = \begin{cases} 0, \text{dacă } x < 0 \text{ și } y < 0 \\ 1, \text{în toate celelalte cazuri} \end{cases};$$

γ_{bc} = corelaţiile dintre benzile b și c, prevăzute în secţiunea 6.

(7) Cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de curbură este suma dintre cerinţele de fonduri proprii aferente clasei de risc pentru riscul de curbură, calculată în conformitate cu alineatul (6) pentru toate clasele de risc cărora le aparţine cel puţin un factor de risc al instrumentelor menţionate la alineatul (1).

▼**M8**

Articolul 325h

Agregarea cerinţelor de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscurile delta, vega și de curbură

(1) Instituţiile agregă cerinţele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscurile delta, vega și de curbură în conformitate cu procesul prevăzut la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Procesul de calculare a cerinţelor de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscurile delta, vega și de curbură descris la articolele 325f și 325g se efectuează de trei ori pentru fiecare clasă de risc, utilizându-se de fiecare dată un alt set de parametri de corelaţie ρ_{kl} (corelaţia dintre factorii de risc dintr-o bandă) și γ_{bc} (corelaţia dintre benzile dintr-o clasă de risc). Fiecare dintre aceste trei seturi corespunde unui alt scenariu, după cum urmează:

(a) scenariul „corelaţiilor moderate”, în care parametrii de corelaţie ρ_{kl} și γ_{bc} rămân neschimbaţi faţă de cei specificaţi în secţiunea 6;

(b) scenariul „corelaţiilor puternice”, în care parametrii de corelaţie ρ_{kl} și γ_{bc} care sunt specificaţi în secţiunea 6 se înmulţesc în mod uniform cu 1,25, în timp ce ρ_{kl} și γ_{bc} fac obiectul unui plafon de 100 %.

▼M11

(c) scenariul „corelațiilor slabe”, în care parametrii de corelație ρ_{kl} și γ_{bc} specificați în secțiunea 6 se înlocuiesc cu $\rho_{kl}^{low} = max(2 \cdot \rho_{kl} - 100\%;\ 75\% \cdot \rho_{kl})$ și, respectiv, cu $\gamma_{bc}^{low} = max(2 \cdot \gamma_{bc} - 100\%; 75\% \cdot \gamma_{bc})$.

▼M8

(3) Instituțiile calculează suma cerințelor de fonduri proprii specifice unei clase de risc delta, vega și de curbură pentru fiecare scenariu pentru a stabili trei cerințe de fonduri proprii specifice unui anumit scenariu.

(4) Cerința de fonduri proprii calculată prin metoda bazată pe sensibilități este valoarea cea mai mare dintre cele trei cerințe de fonduri proprii specifice unui anumit scenariu menționate la alineatul (3).

▼M11

Articolul 325i

Tratamentul instrumentelor-indice și al altor instrumente cu mai multe elemente-suport

(1) Pentru instrumentele-indice și alte instrumente cu mai multe elemente-suport, instituțiile utilizează o abordare transparentă de tip „look-through” după cum urmează:

(a) în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul delta și riscul de curbură, instituțiile consideră că dețin poziții individuale direct pe componentele-suport ale indicelui sau ale altor instrumente cu mai multe elemente-suport, cu excepția poziției pe un indice inclus în ACTP, pentru care calculează o sensibilitate unică la indicele respectiv;

(b) instituțiilor li se permite să compenseze sensibilitățile la un factor de risc al unei anumite componente a unui instrument-indice sau a unui alt instrument cu mai multe elemente-suport cu sensibilitățile la același factor de risc al aceleiași componente a instrumentelor având la bază o singură semnătură, cu excepția pozițiilor incluse în ACTP;

(c) în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul vega, instituțiile pot fie să considere că dețin poziții individuale direct pe componentele-suport ale indicelui sau ale altor instrumente cu mai multe elemente-suport, fie să calculeze o sensibilitate unică la elementul-suport al instrumentului respectiv. În ultimul caz, instituțiile atribuie sensibilitatea unică benzii relevante prevăzute în subsecțiunea 1 din secțiunea 6 după cum urmează:

(i) în cazul în care, ținând cont de ponderile atribuite indicelui, peste 75 % din componentele indicelui ar fi puse în corespondență cu aceeași bandă, instituțiile atribuie sensibilitatea benzii respective și o tratează ca o sensibilitate având la bază o singură semnătură în cadrul benzii respective;

▼**M11**

(ii) în toate celelalte cazuri, instituțiile atribuie sensibilitatea benzii relevante a indicelui.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), instituțiile pot calcula o sensibilitate unică la o poziție pe un indice pe acțiuni cotat sau pe un indice de credit cotat în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscurile delta și de curbură, cu condiția ca indicele pe acțiuni cotat sau indicele de credit cotat să respecte condițiile prevăzute la alineatul (3). În acest caz, instituțiile atribuie sensibilitatea unică benzii relevante prevăzute în subsecțiunea 1 din secțiunea 6 după cum urmează:

(a) în cazul în care, ținând cont de ponderile atribuite indicelui cotat, peste 75 % din componentele indicelui cotat respectiv ar fi puse în corespondență cu aceeași bandă, sensibilitatea unică este atribuită benzii respective și este tratată ca o sensibilitate având la bază o singură semnătură în cadrul benzii în cauză;

(b) în toate celelalte cazuri, instituțiile atribuie sensibilitatea unică benzii relevante a indicelui cotat.

(3) Instituțiile pot utiliza abordarea prevăzută la alineatul (2) pentru instrumentele care se raportează la un indice pe acțiuni cotat sau la un indice de credit cotat în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) se cunosc componentele indicelui cotat și ponderile fiecărei componente în cadrul indicelui;

(b) indicele cotat are cel puțin 20 de componente;

(c) nicio componentă a indicelui cotat nu reprezintă mai mult de 25 % din capitalizarea de piață totală a indicelui respectiv;

(d) niciun set cuprinzând o zecime din numărul total de componente ale indicelui cotat, rotunjit la cel mai apropiat număr întreg, nu reprezintă mai mult de 60 % din capitalizarea de piață totală a indicelui respectiv;

(e) capitalizarea de piață totală a tuturor componentelor indicelui cotat este de cel puțin 40 de miliarde EUR.

(4) O instituție utilizează, în mod constant de-a lungul timpului, doar abordarea prevăzută la alineatul (1) sau abordarea prevăzută la alineatul (2) pentru toate instrumentele care se raportează la un indice pe acțiuni cotat sau la un indice de credit cotat care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (3). O instituție solicită permisiunea autorității competente înainte de a trece de la o abordare la alta.

(5) Pentru un instrument-indice sau un alt instrument cu mai multe elemente-suport, datele privind sensibilitatea utilizate la calculul riscurilor delta și de curbură trebuie să fie consecvente, indiferent de abordările utilizate pentru instrumentul respectiv.

(6) Instrumentele-indice sau instrumentele cu mai multe elemente-suport care prezintă alte riscuri reziduale menționate la articolul 325u alineatul (5) fac obiectul majorării pentru riscul rezidual menționate în secțiunea 4.

▼**M11**

Articolul 325j

Tratamentul organismelor de plasament colectiv

(1) O instituţie calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferente unei poziţii pe un OPC utilizând una dintre următoarele abordări:

(a) în cazul în care o instituţie este în măsură să obţină suficiente informaţii despre expunerile-suport individuale ale OPC-ului, instituţia calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferente poziţiei pe OPC-ul respectiv prin aplicarea abordării transparente de tip „look-through” poziţiilor-suport ale OPC-ului, ca și cum acestea ar fi deţinute direct de instituţie;

(b) în cazul în care instituţia nu este în măsură să obţină suficiente informaţii despre expunerile-suport individuale ale OPC-ului, dar cunoaște conţinutul mandatului OPC-ului și pot fi obţinute cotaţii zilnice de preţ pentru OPC-ul în cauză, instituţia calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferente poziţiei pe OPC-ul respectiv prin utilizarea uneia dintre abordările următoare:

(i) instituţia poate considera că poziţia pe OPC-ul respectiv este o poziţie pe un singur titlu de capital atribuită benzii „Alt sector” din tabelul 8 de la articolul 325ap alineatul (1);

(ii) cu permisiunea autorităţii sale competente, instituţia poate calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferente OPC-ului respectiv în conformitate cu limitele stabilite în mandatul OPC-ului și în legislaţia relevantă;

(c) în cazul în care instituţia nu îndeplinește nici condiţiile de la punctul (a) și nici pe cele de la punctul (b), ea atribuie OPC-ul în afara portofoliului de tranzacţionare.

O instituţie care utilizează una dintre abordările prevăzute la litera (b) aplică cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzută în secţiunea 5 din prezentul capitol și majorarea pentru riscul rezidual prevăzută în secţiunea 4 din prezentul capitol în cazul în care mandatul OPC-ului implică faptul că unele expuneri din cadrul OPC-ului fac obiectul respectivelor cerinţe de fonduri proprii.

O instituţie care utilizează abordarea prevăzută la litera (b) punctul (ii) poate calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărţii și cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului aferente poziţiilor pe instrumente financiare derivate ale OPC-ului utilizând abordarea simplificată prevăzută la articolul 132a alineatul (3).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care o instituţie are o poziţie pe un OPC care se raportează la un indice de referinţă, iar diferenţa dintre rentabilitatea anualizată a OPC-ului și a indicelui de referinţă la care se raportează acesta din ultimele 12 luni este mai mică de 1 % în termeni absoluţi, făcând abstracţie de taxe și comisioane, instituţia poate trata poziţia respectivă ca pe o poziţie pe indicele de referinţă la care se raportează OPC-ul. Instituţia verifică respectarea acestei condiţii atunci când își asumă poziţia respectivă și, ulterior, cel puţin o dată pe an.

▼M11

Cu toate acestea, în cazul în care nu sunt disponibile toate datele pentru ultimele 12 luni, instituţia poate utiliza, cu permisiunea autorităţii sale competente, diferenţa dintre rentabilităţile anualizate pe o perioadă mai scurtă de 12 luni.

(3) Pentru poziţiile sale pe OPC-uri, o instituţie poate utiliza o combinaţie între abordările menţionate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c). Cu toate acestea, pentru toate poziţiile pe același OPC, instituţia trebuie să utilizeze doar una dintre aceste abordări.

(4) În sensul alineatului (1) litera (b), o instituţie realizează calculele pe baza următoarelor dispoziţii:

(a) în scopul calculării cerinţei de fonduri proprii conform metodei bazate pe sensibilităţi prevăzute în secţiunea 2 din prezentul capitol, OPC-ul își asumă iniţial o poziţie pe expunerile care atrag cele mai mari cerinţe de fonduri proprii prevăzute în secţiunea respectivă, în limitele maxime permise de mandatul său sau de legislaţia relevantă, și apoi continuă să își asume poziţii în ordine descrescătoare, până la atingerea limitei pentru pierderea totală maximă;

(b) în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzute în secţiunea 5 din prezentul capitol, OPC-ul își asumă iniţial o poziţie pe expunerile care atrag cele mai mari cerinţe de fonduri proprii prevăzute în secţiunea respectivă, în limitele maxime permise de mandatul său sau de legislaţia relevantă, și apoi continuă să își asume poziţii în ordine descrescătoare, până la atingerea limitei pentru pierderea totală maximă;

(c) OPC-ul aplică efectul de levier în limitele maxime permise de mandatul său sau de legislaţia relevantă, dacă este cazul.

Cerinţele de fonduri proprii pentru toate poziţiile pe același OPC pentru care se utilizează calculele menţionate la primul paragraf sunt calculate în mod de sine stătător, ca portofoliu separat, utilizându-se abordarea prevăzută în prezentul capitol.

(5) O instituţie poate utiliza abordările menţionate la alineatul (1) litera (a) sau (b) numai în cazul în care OPC-ul îndeplinește toate condiţiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) și la articolul 132 alineatul (4) litera (a).

▼M8

Articolul 325k

Poziţiile aferente angajamentelor de preluare fermă

(1) Instituţiile pot utiliza procesul stabilit la prezentul articol pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă al poziţiilor aferente angajamentelor de preluare fermă de titluri de datorie sau de titluri de capital.

▼M8

(2) Instituţiile aplică unul dintre factorii de multiplicare adecvaţi enumeraţi în tabelul 1 sensibilităţilor nete ale tuturor poziţiilor aferente angajamentelor de preluare fermă pe fiecare emitent individual, mai puţin poziţiilor aferente angajamentelor de preluare fermă care sunt subscrise sau subangajate de către terţe părţi pe baza unei înţelegeri formale, și calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă în conformitate cu abordarea prevăzută în prezentul capitol pe baza sensibilităţilor nete ajustate.

Tabelul 1

Ziua lucrătoare 0	0 %
Ziua lucrătoare 1	10 %
Zilele lucrătoare 2 și 3	25 %
Ziua lucrătoare 4	50 %
Ziua lucrătoare 5	75 %
După ziua lucrătoare 5	100 %

În sensul prezentului articol, „ziua lucrătoare 0” înseamnă ziua lucrătoare în care instituţia devine necondiţionat angajată în acceptarea unei cantităţi cunoscute de titluri de valoare la un preţ convenit.

(3) Instituţiile notifică autorităţilor competente aplicarea procesului prevăzut la prezentul articol.

Secţiunea 3

Definiţiile factorilor de risc și ale sensibilităţilor

Subsecţiunea 1

Definiţiile factorilor de risc

Articolul 325l

Factori de risc general de rată a dobânzii

(1) Pentru toţi factorii de risc general de rată a dobânzii, inclusiv riscul de inflaţie și riscul de bază intervalutară, există o singură bandă pentru fiecare monedă, fiecare bandă cuprinzând diferite tipuri de factori de risc.

Factorii de risc delta general de rată a dobânzii aplicabili instrumentelor sensibile la rata dobânzii sunt ratele fără risc relevante pentru fiecare monedă și pentru fiecare dintre următoarele scadenţe: 0,25 ani, 0,5 ani, 1 an, 2 ani, 3 ani, 5 ani, 10 ani, 15 ani, 20 de ani, 30 de ani. Pentru a raporta conducerii superioare riscul de piaţă sau profiturile și pierderile, instituţiile atribuie punctelor specificate factori de risc fie prin interpolare liniară, fie printr-o metodă care permite este cea mai consecventă cu funcţiile de stabilire a preţului utilizate de funcţia independentă de control al riscului a instituţiei.

(2) Instituţiile obţin ratele fără risc pentru fiecare valută pe baza instrumentelor pieţei monetare deţinute în portofoliul de tranzacţionare al instituţiei care au cel mai redus risc de credit, precum swapurile pe rata dobânzii „overnight”.

▼**M8**

(3) În cazul în care instituţiile nu pot aplica abordarea menţionată la alineatul (2), ratele fără risc se bazează pe una sau mai multe curbe swap implicite de piaţă utilizate de instituţie pentru a marca poziţiile la piaţă, precum curbele swap pe rata dobânzii interbancare oferită.

În cazul în care datele privind curbele swap implicite de piaţă descrise la alineatul (2) și la primul paragraf de la prezentul alineat sunt insuficiente, ratele fără risc pot fi determinate pornind de la cea mai adecvată curbă a obligaţiunilor suverane pentru o anumită monedă.

În cazul în care instituţiile utilizează, pentru instrumentele de datorie suverană, factorii de risc general de rată a dobânzii determinaţi în conformitate cu procedura descrisă la al doilea paragraf de la prezentul alineat, instrumentul de datorie suverană nu este exceptat de la cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de marjă de credit. În aceste cazuri, atunci când rata fără risc nu poate fi separată de componenta de marjă de credit, sensibilitatea la factorul de risc este atribuită atât riscului general de rată a dobânzii, cât și claselor de risc de marjă de credit.

(4) În cazul factorilor de risc general de rată a dobânzii, fiecare monedă reprezintă o bandă distinctă. Instituţiile atribuie ponderi de risc diferite factorilor de risc care se încadrează în aceeași bandă, dar au scadenţe diferite, în conformitate cu secţiunea 6.

Instituţiile aplică factori de risc suplimentari pentru riscul de inflaţie titlurilor de datorie ale căror fluxuri de numerar sunt dependente din punct de vedere funcţional de ratele inflaţiei. Acești factori de risc suplimentari constau într-un vector al ratelor inflaţiei implicite de piaţă cu diferite scadenţe pentru fiecare monedă. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de rate ale inflaţiei utilizate ca variabile în modelul de stabilire a preţului al instituţiei pentru respectivul instrument.

(5) Instituţiile calculează sensibilitatea instrumentului la factorul de risc suplimentar pentru riscul de inflaţie menţionat la alineatul (4) ca fiind variaţia valorii instrumentului, conform modelului lor de stabilire a preţului, ca urmare a unei modificări de 1 punct de bază al fiecărei componente a vectorului. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă. În cadrul fiecărei benzi, instituţiile tratează inflaţia ca fiind un singur factor de risc, indiferent de numărul de componente ale fiecărui vector. Instituţiile compensează toate sensibilităţile la inflaţie dintr-o bandă, calculate conform descrierii din prezentul alineat, pentru a obţine o singură sensibilitate netă per bandă.

(6) Titlurile de datorie care implică plăţi în monede diferite fac, de asemenea, obiectul riscului de bază intervalutare dintre monedele respective. În sensul metodei bazate pe sensibilităţi, factorul de risc care trebuie aplicat de instituţii este riscul de bază intervalutară al fiecărei monede în raport cu USD sau cu EUR. Instituţiile calculează bazele intervalutare care nu sunt exprimate prin raportarea bazei la USD sau la EUR fie ca „bază raportată la USD”, fie ca „bază raportată la EUR”.

Fiecare factor de risc de bază intervalutară constă într-un vector al bazei intervalutare cu diferite scadenţe pentru fiecare monedă. Pentru fiecare

▼M8

titlu de datorie, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de baze intervalutare utilizate ca variabile în modelul de evaluare al instituției pentru respectivul titlu. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă.

Instituțiile calculează sensibilitatea instrumentului la factorul de risc de bază intervalutară ca fiind variația valorii instrumentului antrenată, conform modelului lor de evaluare, de un decalaj de 1 punct de bază al fiecărei componente a vectorului. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă. În cadrul fiecărei benzi există doi factori de risc posibili distincți: baza raportată la EUR și baza raportată la USD, indiferent de numărul de componente incluse în fiecare vector al bazei intervalutare. Numărul maxim de sensibilități nete pentru fiecare bandă este de două.

(7) Factorii de risc general de rată a dobânzii vega aplicabili opțiunilor cu instrumente-suport care sunt sensibile la riscul general de rată a dobânzii sunt volatilitățile implicite ale ratelor fără risc relevante, astfel cum sunt descrise la alineatele (2) și (3), acestea fiind încadrate în benzi în funcție de monedă și puse în corespondență cu următoarele scadențe în cadrul fiecărei benzi: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Există o singură bandă pentru fiecare valută.

În scopuri de compensare, instituțiile consideră că volatilitățile implicite legate de aceleași rate fără risc și puse în corespondență cu aceleași scadențe reprezintă același factor de risc.

În cazul în cazul în care instituțiile pun în corespondență volatilitățile implicite cu scadențele astfel cum se menționează la prezentul alineat, se aplică următoarele cerințe:

(a) în cazul în care scadența opțiunii este aliniată la scadența instrumentului-suport, se ia în considerare un singur factor de risc, care este pus în corespondență cu scadența respectivă;

(b) în cazul în care scadența opțiunii este mai mică decât scadența instrumentului-suport, se iau în considerare următorii factori de risc, după cum urmează:

(i) primul factor de risc este pus în corespondență cu scadența opțiunii;

(ii) cel de al doilea factor de risc este pus în corespondență cu scadența reziduală a instrumentului-suport al opțiunii la data expirării opțiunii.

(8) Factorii de risc general de rată a dobânzii de curbură care trebuie aplicați de către instituții constau într-un vector al ratelor fără risc, care reprezintă o anumită curbă a randamentelor fără risc pentru fiecare monedă. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadențe distincte ale ratelor fără risc utilizate ca variabile în modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument.

(9) Instituțiile calculează sensibilitatea instrumentului la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură în conformitate cu articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituțiile iau în considerare vectori care corespund unor curbe de randament diferite, cu un număr diferit de componente față de factorul de risc aferent, cu condiția ca vectorii respectivi să corespundă aceleiași monede. Instituțiile compensează între ele sensibilitățile la același factor de risc. Există o singură sensibilitate netă pentru fiecare bandă.

▼M8

În cazul riscului de inflație și al riscului de bază intervalutară nu există nicio cerință de fonduri proprii pentru riscul de curbură.

Articolul 325m

Factorii de risc de marjă de credit pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare

(1) Factorii de risc de marjă de credit delta care trebuie aplicați de către instituții instrumentelor care nu sunt poziții din securitizare și care sunt sensibile la marja de credit sunt ratele de marjă de credit ale emitentului instrumentelor respective, obținute pe baza titlurilor de datorie și a instrumentelor de tipul „credit default swap” relevante și puse în corespondență cu fiecare dintre următoarele scadențe: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Instituțiile aplică un singur factor de risc per emitent și scadență, indiferent dacă ratele de marjă de credit ale emitentului respective sunt obținute pe baza titlurilor de datorie sau a instrumentelor de tipul „credit default swap”. Benzile sunt benzile sectoriale menționate în secțiunea 6, iar fiecare bandă cuprinde toți factorii de risc atribuiți sectorului relevant.

(2) Factorii de risc de marjă de credit vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor cu instrumente-suport care nu sunt poziții din securitizare și care sunt sensibile la marja de credit sunt volatilitățile implicite ale ratelor de marjă de credit ale emitentului instrumentului-suport, obținute astfel cum se precizează la alineatul (1), care trebuie puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadența opțiunii care face obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Se utilizează aceleași benzi ca și în cazul riscului de marjă de credit delta pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare.

(3) Factorii de risc de marjă de credit de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor care nu sunt poziții din securitizare constau într-un vector al ratelor de marjă de credit, care reprezintă o curbă a marjelor de credit ale unui anumit emitent. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadențe distincte ale ratelor de marjă de credit utilizate ca variabile în modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument. Se utilizează aceleași benzi ca și în cazul riscului de marjă de credit delta pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare.

(4) Instituțiile calculează sensibilitatea instrumentului la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură în conformitate cu articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituțiile iau în considerare vectori obținuți pe baza titlurilor de datorie sau a instrumentelor de tipul „credit default swap” relevante, care au un număr diferit de componente față de factorul de risc aferent, cu condiția ca vectorii respectivi să corespundă aceluiași emitent.

Articolul 325n

Factorii de risc de marjă de credit pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare

(1) Instituțiile aplică factorii de risc de marjă de credit menționați la alineatul (3) pozițiilor din securitizare incluse în ACTP, astfel cum se menționează la articolul 325 alineatele (6), (7) și (8).

▼M8

Instituţiile aplică factorii de risc de marjă de credit menţionaţi la alineatul (5) poziţiilor din securitizare neincluse în ACTP, astfel cum se menţionează la articolul 325 alineatele (6), (7) și (8).

(2) Benzile aplicabile riscului de marjă de credit al securitizărilor care sunt incluse în ACTP sunt aceleași ca cele aplicabile riscului de marjă de credit al instrumentelor care nu sunt poziţii din securitizare, astfel cum sunt menţionate în secţiunea 6.

Benzile aplicabile riscului de marjă de credit pentru securitizări care nu sunt incluse în ACTP sunt specifice acestei categorii de clase de risc, astfel cum se menţionează în secţiunea 6.

(3) Factorii de risc de marjă de credit pe care instituţiile trebuie să îi aplice poziţiilor din securitizare care sunt incluse în ACTP sunt următorii:

(a) factorii de risc delta sunt toate ratele de marjă de credit relevante ale emitenţilor expunerilor-suport aferente poziţiei din securitizare, obţinute pe baza titlurilor de datorie și a instrumentelor de tipul „credit default swap” relevante și pentru fiecare dintre următoarele scadenţe: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani.

(b) factorii de risc vega aplicabili opţiunilor care au ca instrumente-suport poziţii din securitizare care sunt incluse în ACTP sunt volatilităţile implicite ale marjelor de credit ale emitenţilor expunerilor-suport ale poziţiei din securitizare, obţinute astfel cum se precizează la litera (a) de la prezentul alineat, care trebuie puse în corespondenţă cu următoarele scadenţe în conformitate cu scadenţa opţiunii corespunzătoare care face obiectul cerinţelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani.

(c) factorii de risc de curbură sunt curbele de randament ale marjei de credit relevante aferente emitenţilor expunerilor-suport ale poziţiei din securitizare, exprimate ca vector al ratelor de marjă de credit pentru diferite scadenţe, obţinute astfel cum se precizează la litera (a) de la prezentul alineat; pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadenţe distincte ale ratelor de marjă de credit utilizate ca variabile de modelul de evaluare al instituţiei pentru respectivul instrument.

(4) Instituţiile calculează sensibilitatea poziţiei din securitizare la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură astfel cum se precizează la articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituţiile iau în considerare vectori obţinuţi pe baza fie a titlurilor de datorie, fie a instrumentelor de tipul „credit default swap” relevante, care au un număr diferit de componente faţă de factorul de risc aferent, cu condiţia ca vectorii respectivi să corespundă aceluiași emitent.

(5) Factorii de risc de marjă de credit care trebuie aplicaţi de către instituţii poziţiilor din securitizare care nu sunt incluse în ACTP se raportează la marja tranșei, și nu la marja instrumentelor-suport, și sunt următorii:

(a) factorii de risc delta sunt ratele de marjă de credit relevante ale tranșei respective, puse în corespondenţă cu următoarele scadenţe, în conformitate cu scadenţa tranșei: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani;

▼M8

(b) factorii de risc vega aplicabili opțiunilor cu poziții din securitizare care nu sunt incluse în ACTP ca instrumente-suport sunt volatilitățile implicite ale marjelor de credit ale tranșelor, fiecare volatilitate fiind pusă în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadența opțiunii care face obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani;

(c) factorii de risc de curbură sunt cei descriși la litera (a) de la prezentul alineat; tuturor acestor factori de risc li se aplică o pondere de risc comună, astfel cum se menționează în secțiunea 6.

Articolul 325o

Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Benzile pentru toți factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital sunt benzile sectoriale menționate în secțiunea 6.

(2) Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital delta care trebuie aplicați de către instituții sunt toate prețurile spot ale titlurilor de capital și toate ratele repo ale titlurilor de capital.

În scopul calculării riscului de devalorizare a titlurilor de capital, o anumită curbă a ratelor repo ale titlurilor de capital reprezintă un singur factor de risc, care este exprimat ca vector al ratelor repo pentru diferite scadențe. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadențe distincte ale ratelor repo utilizate ca variabile de modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument.

Instituțiile calculează sensibilitatea unui instrument la un factor de risc de devalorizare a titlurilor de capital ca fiind variația valorii instrumentului antrenată, conform modelului lor de stabilire a prețului, ca urmare a unei modificări de 1 punct de bază al fiecărei componente a vectorului. Instituțiile compensează între ele sensibilitățile la factorul de risc de rată repo ale aceluiași titlu de capital, indiferent de numărul de componente ale fiecărui vector.

(3) Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la titluri de capital sunt volatilitățile implicite ale prețurilor spot ale titlurilor de capital, care trebuie puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadențele opțiunilor corespunzătoare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Pentru ratele repo ale titlurilor de capital nu există cerințe de fonduri proprii pentru riscul vega.

(4) Factorii de risc din titluri de capital de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la titluri de capital sunt prețurile spot ale titlurilor de capital, indiferent de scadența opțiunilor corespunzătoare. Pentru ratele repo ale titlurilor de capital nu există cerințe de fonduri proprii pentru riscul de curbură.

Articolul 325p

Factorii de risc de marfă

(1) Benzile pentru toți factorii de risc de marfă sunt benzile sectoriale menționate în secțiunea 6.

(2) Factorii de risc de marfă delta pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor sensibile la mărfuri sunt toate prețurile spot ale

▼M8

mărfurilor pentru fiecare tip de marfă și pentru fiecare dintre următoarele scadențe: 0,25 ani, 0,5 ani, 1 an, 2 ani, 3 ani, 5 ani, 10 ani, 15 ani, 20 de ani, 30 de ani. Instituțiile consideră că două prețuri ale mărfurilor pentru același tip de marfă și cu aceeași scadență reprezintă același factor de risc numai în cazul în care toate clauzele juridice privind locul de livrare sunt identice.

(3) Factorii de risc de marfă vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la mărfuri sunt volatilitățile implicite ale prețurilor mărfurilor pentru fiecare tip de marfă, care sunt puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadențele opțiunilor corespunzătoare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Instituțiile consideră că sensibilitățile la același tip de marfă, puse în corespondență cu aceeași scadență reprezintă un singur factor de risc, pe care îl compensează.

(4) Factorii de risc de marfă de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la mărfuri sunt reprezentați de un set de prețuri ale mărfurilor cu scadențe diferite pentru fiecare tip de marfă, exprimat sub formă de vector. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de prețuri ale mărfii respective care sunt utilizate ca variabile de modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument. Instituțiile nu fac distincție între prețurile mărfurilor în funcție de locul de livrare.

Sensibilitatea instrumentului la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură se calculează astfel cum se precizează la articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituțiile consideră că vectorii care au un număr diferit de componente reprezintă același factor de risc cu condiția ca vectorii respectivi să corespundă aceluiași tip de marfă.

Articolul 325q

Factorii de risc valutar

▼M11

(1) Factorii de risc valutar delta pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor sensibile la schimbul valutar sunt toate ratele de schimb spot dintre moneda în care este denominat un instrument și moneda de raportare a instituției sau moneda de bază a instituției, în cazul în care instituția utilizează o monedă de bază în conformitate cu alineatul (7). Pentru fiecare pereche de monede există o singură bandă, care cuprinde un singur factor de risc și o singură sensibilitate netă.

▼M8

(2) Factorii de risc valutar vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la schimbul valutar sunt volatilitățile implicite ale ratelor de schimb valutar dintre perechile de monede menționate la alineatul (1). Aceste volatilități implicite ale ratelor de schimb sunt puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadențele opțiunilor corespunzătoare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani.

▼M11

(3) Factorii de risc valutar de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor care au elemente-suport sensibile la schimbul valutar sunt factorii de risc valutar delta menționați la alineatul (1).

▼M8

(4) Instituţiile nu au obligaţia de a face distincţie între variantele „onshore” și „offshore” ale unei monede pentru toţi factorii de risc valutar delta, vega și de curbură.

▼M11

(5) În cazul în care cursul de schimb care este elementul-suport al unui instrument i care face obiectul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscurile de curbură nu se raportează la moneda de raportare a instituţiei și nici la moneda de bază a instituţiei, instituţia poate împărţi la 1,5 componentele corespunzătoare CVR_{ik}^{-} și CVR_{ik}^{+} prevăzute la articolul 325g alineatul (2) pentru care x_k este factorul de risc de schimb valutar între una dintre cele două monede ale elementului-suport și moneda de raportare sau moneda de bază a instituţiei, după caz.

(6) Cu permisiunea autorităţii sale competente, instituţia poate împărţi la 1,5 componentele CVR_k^{-} și CVR_k^{+} prevăzute la articolul 325g alineatul (2) în mod consecvent pentru toţi factorii de risc valutar ai instrumentelor care se raportează la cursul de schimb și care fac obiectul cerinţei de fonduri proprii pentru riscul de curbură, cu condiţia ca factorii de risc valutar bazaţi, după caz, pe moneda de raportare a instituţiei sau pe moneda de bază a instituţiei care sunt incluși în calculul componentelor respective să facă obiectul unei variaţii simultane.

(7) Prin derogare de la alineatele (1) și (3), cu permisiunea autorităţii sale competente, o instituţie poate înlocui moneda sa de raportare cu o altă monedă („moneda de bază”) în toate cursurile de schimb spot pentru a exprima factorii de risc valutar delta și de curbură în cazul în care sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) instituţia utilizează o singură monedă de bază;

(b) instituţia aplică moneda de bază în mod consecvent tuturor poziţiilor sale din portofoliul de tranzacţionare și din afara acestuia;

(c) instituţia a demonstrat în mod satisfăcător autorităţii competente că:

(i) utilizarea monedei de bază alese oferă o reprezentare adecvată a riscurilor pentru poziţiile instituţiei care prezintă riscuri valutare;

(ii) moneda de bază aleasă este compatibilă cu modul în care instituţia gestionează aceste riscuri valutare la nivel intern;

(iii) alegerea monedei de bază nu este motivată în principal de dorinţa de a diminua cerinţele de fonduri proprii ale instituţiei;

(d) instituţia ţine cont de riscul de conversie dintre moneda de raportare și moneda de bază.

O instituţie care a fost autorizată să utilizeze o monedă de bază astfel cum se prevede la primul paragraf convertește cerinţele de fonduri proprii rezultate pentru riscul valutar în moneda de raportare utilizând cursul de schimb spot predominant dintre moneda de bază și moneda de raportare.

▼M8

Subsecțiunea 2

Definițiile sensibilităților

Articolul 325r

Sensibilitățile la riscul delta

(1) Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul general de rată a dobânzii (GIRR) delta după cum urmează:

(a) sensibilitățile la factori de risc care constau în rate fără risc se calculează după cum urmează:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y \ldots) - V_i(r_{kt},\ x,\ y \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

$S_{r_{kt}}$ = sensibilitățile la factori de risc care constau în rate fără risc;

r_{kt} = rata unei curbe fără risc k cu o scadență „t”;

V_i (.) = funcția de evaluare a instrumentului „i”; și

x, y = alți factori de risc decât r_{kt} din funcția de evaluare V_i;

(b) sensibilitățile la factori de risc care constau în riscul de inflație și riscul de bază intervalutară se calculează după cum urmează:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\overline{x}_{ji} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

S_{x_j} = sensibilitățile la factori de risc care constau în riscul de inflație și riscul de bază intervalutară;

$\overline{x}_{ji}$ = un vector din m componente reprezentând curba inflației implicite sau curba bazei intervalutare pentru o anumită monedă „j”, „m” fiind egal cu numărul variabilelor legate de inflație sau de baza intervalutară utilizate în modelul de evaluare al instrumentului „i”;

$\overline{I_m}$ = matricea unitară de dimensiuni (1 × m);

V_i (.) = funcția de evaluare a instrumentului „i”; și

y, z = alte variabile ale modelului de evaluare.

(2) Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul de marjă de credit delta pentru toate pozițiile din securitizare și care nu provin din securitizare după cum urmează:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y \ldots) - V_i(CS_{kt},\ x,\ y \ldots)}{0{,}0001}$$

▼M8

unde:

$S_{CS_{kt}}$ = riscul de marjă de credit delta pentru toate pozițiile din securitizare și care nu provin din securitizare;

cs_{kt} = valoarea marjei de credit a emitentului j la scadența „t”;

V_i (.) = funcţia de evaluare a instrumentului „i”; și

x, y = alţi factori de risc decât cs_{kt} din funcţia de evaluare V_i.

(3) Instituţiile calculează sensibilităţile la riscul de devalorizare a titlurilor de capital delta după cum urmează:

(a) sensibilităţile la factorii de risc care constau în preţuri spot ale titlurilor de capital se calculează după cum urmează:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots) - V_i(EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

s_k = sensibilităţile la factorii de risc care constau în preţuri spot ale titlurilor de capital;

k = un anumit titlu de capital;

EQ_k = valoarea preţului spot al titlului de capital respectiv;

V_i (.) = funcţia de evaluare a instrumentului „i”; și

x, y = alţi factori de risc decât EQ_k din funcţia de evaluare V_i;

(b) sensibilităţile la factori de risc care constau în rate repo ale titlurilor de capital se calculează după cum urmează:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\overline{x}_{ki} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z\ \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

S_{x_k} = sensibilităţile la factori de risc care constau în rate repo ale titlurilor de capital;

k = indicele care desemnează titlul de capital;

$\overline{x}_{ki}$ = un vector din m componente care reprezintă structura termenului repo pentru un anumit titlu de capital k, m fiind egal cu numărul de rate repo care corespund diferitelor scadenţe utilizate în modelul de evaluare al instrumentului i;

$\overline{I_m}$ = matricea unitară de dimensiuni $(1 \cdot m)$;

V_i (.) = funcţia de evaluare a instrumentului „i”; și

y, z = alţi factori de risc decât $\overline{x}_{ki}$ din funcţia de evaluare V_i.

(4) Instituţiile calculează sensibilităţile la riscul de marfă delta pentru fiecare factor de risc după cum urmează:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots) - V_i(CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

s_k = sensibilităţile la riscul de marfă delta;

▼M8

k = un factor de risc de marfă dat;

CTY_k = valoarea factorului de risc „k”;

▼C7

V_i (.) = funcţia de evaluare a instrumentului „i”; și

▼M8

y, z = alţi factori de risc decât CTY_k din modelul de evaluare al instrumentului „i”.

(5) Instituţiile calculează sensibilităţile la riscul valutar delta pentru fiecare factor de risc valutar k după cum urmează:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k,\ y,\ z\ \ldots) - V_i(FX_k,\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

s_k = sensibilităţile la riscul valutar delta;

k = un factor de risc valutar dat;

FX_k = valoarea factorului de risc;

▼C7

V_i (.) = funcţia de evaluare a instrumentului «i»; și

▼M8

y, z = alţi factori de risc decât FX_k din modelul de evaluare al instrumentului „i”.

Articolul 325s

Sensibilităţile la riscul vega

(1) Instituţiile calculează sensibilitatea la risc vega al unei opţiuni faţă de un factor de risc dat „k” după cum urmează:

▼C7

$$S_k = \frac{V_i(0{,}01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

▼M8

unde:

s_k = sensibilitatea la risc vega al unei opţiuni;

k = un anumit factor de risc vega, care constă într-o volatilitate implicită;

vol_k = valoarea factorului de risc respectiv, care ar trebui să fie exprimată ca procent; și

x, y = alţi factori de risc decât vol_k din funcţia de evaluare V_i.

(2) În cazul claselor de risc în care factorii de risc vega au o dimensiune legată de scadenţă, dar normele care prevăd punerea în corespondenţă a factorilor de risc nu se aplică, deoarece opţiunile nu au o scadenţă, instituţiile pun în corespondenţă factorii respectivi cu cea mai lungă scadenţă indicată. Opţiunile în cauză fac obiectul majorării pentru riscul rezidual.

▼M8

(3) În cazul opțiunilor care nu au un preț de exercitare sau o barieră și al opțiunilor care au mai multe prețuri de exercitare sau bariere, instituțiile realizează punerea în corespondență în funcție de prețurile de exercitare și de scadența utilizate la nivel intern de către instituții pentru a evalua opțiunea. Opțiunile în cauză fac, de asemenea, obiectul majorării pentru riscul rezidual.

(4) Instituțiile nu calculează riscul vega pentru tranșele din securitizare incluse în ACTP, astfel cum sunt menționate la articolul 325 alineatele (6), (7) și (8) care nu au o volatilitate implicită. Cerințele de fonduri proprii pentru riscul delta și riscul de curbură se calculează pentru tranșele din securitizare respective.

Articolul 325t

Cerințe privind calcularea sensibilităților

(1) Instituțiile determină sensibilitățile pornind de la modelele de evaluare utilizate de instituție ca bază pentru raportarea profiturilor și a pierderilor către conducerea superioară, utilizând formulele stabilite în prezenta subsecțiune.

Prin derogare de la primul paragraf, autoritățile competente pot solicita unei instituții căreia i s-a acordat aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în capitolul 1b să utilizeze funcțiile de evaluare ale sistemului de măsurare a riscului al abordării lor bazate pe modele interne la calcularea sensibilităților în temeiul prezentului capitol pentru calcularea și raportarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu articolul 430b alineatul (3).

(2) Atunci când calculează sensibilitățile la riscul delta ale instrumentelor cu opționalitate sau ale celor menționate la articolul 325e alineatul (2) litera (a), instituțiile pot presupune că factorii de risc privind volatilitatea implicită rămân constanți.

(3) Atunci când se calculează sensibilitățile la riscul vega ale instrumentelor cu opționalitate menționate la articolul 325e alineatul (2) litera (b), se aplică următoarele cerințe:

(a) pentru riscul general de rată a dobânzii și riscul de marjă de credit, instituțiile presupun, pentru fiecare monedă, că instrumentul-suport al factorilor de risc pentru volatilitate pentru care este calculat riscul vega urmează o distribuție fie log-normală, fie normală în cadrul modelelor de evaluare utilizate pentru instrumentele respective;

(b) pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital, riscul de marfă și riscul valutar, instituțiile presupun că instrumentul-suport al factorilor de risc pentru volatilitate pentru care este calculat riscul vega urmează o distribuție log-normală în cadrul modelelor de evaluare utilizate pentru instrumentele respective.

(4) Instituțiile calculează toate sensibilitățile cu excepția sensibilităților la ajustările evaluării creditului.

▼M8

(5) Prin derogare de la alineatul (1), sub rezerva aprobării de către autorităţile competente, o instituţie poate să utilizeze definiţii alternative ale sensibilităţilor la riscul delta la calcularea cerinţelor de fonduri proprii ale unei poziţii din portofoliul de tranzacţionare în conformitate cu prezentul capitol, dacă instituţia îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) definiţiile alternative respective sunt utilizate în vederea gestionării interne a riscului și a raportării către conducerea superioară a profiturilor și a pierderilor de către o unitate independentă de control al riscului din cadrul instituţiei;

(b) instituţia demonstrează că aceste definiţii alternative sunt mai adecvate pentru a reflecta sensibilităţile pentru poziţie decât formulele prevăzute în prezenta subsecţiune și că sensibilităţile rezultate nu diferă semnificativ de aceste formule.

(6) Prin derogare de la alineatul (1), sub rezerva aprobării de către autorităţile competente, o instituţie poate să calculeze sensibilităţile vega pe baza unei transformări liniare a definiţiilor alternative ale sensibilităţilor la calcularea cerinţelor de fonduri proprii ale unei poziţii din portofoliul de tranzacţionare în conformitate cu prezentul capitol, dacă instituţia îndeplinește cumulativ următoarele două condiţii:

(a) definiţiile alternative respective sunt utilizate în vederea gestionării interne a riscului și a raportării către conducerea superioară a profiturilor și a pierderilor de către o unitate independentă de control al riscului din cadrul instituţiei;

(b) instituţia demonstrează că definiţiile alternative respective sunt mai adecvate pentru a reflecta sensibilităţile relevante pentru poziţie decât formulele prevăzute în prezenta subsecţiune și că transformarea liniară menţionată în primul paragraf reprezintă o sensibilitate la riscul vega.

Secţiunea 4

Majorarea pentru riscul rezidual

Articolul 325u

Cerinţe de fonduri proprii pentru riscurile reziduale

(1) În plus faţă de cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă prevăzute în secţiunea 2, instituţiile aplică cerinţe de fonduri proprii suplimentare instrumentelor expuse la riscuri reziduale în conformitate cu prezentul articol.

(2) Instrumentele sunt considerate a fi expuse la riscuri reziduale în cazul în care îndeplinesc una dintre următoarele condiţii:

(a) instrumentul se raportează la un instrument-suport exotic, ceea ce, în sensul prezentului capitol, înseamnă că un instrument din portofoliul de tranzacţionare se raportează la o expunere-suport care nu este inclusă în domeniul de aplicare al tratamentului riscului delta, vega sau de curbură în conformitate cu metoda bazată pe sensibilităţi prevăzută în secţiunea 2 sau al cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzute în secţiunea 5;

▼M8

(b) instrumentul este un instrument care prezintă alte riscuri reziduale, care, în sensul prezentului capitol, înseamnă oricare dintre următoarele instrumente:

(i) instrumente care fac obiectul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul vega și riscul de curbură conform metodei bazate pe sensibilităţi prevăzute în secţiunea 2 și care generează rezultate care nu pot fi reproduse sub forma unei combinaţii liniare finite de opţiuni „plain vanilla” cu un singur suport reprezentând un preţ al titlurilor de capital, un preţ al mărfurilor, un curs de schimb, un preţ al obligaţiunilor, un preţ al instrumentului de tip credit default swap sau al swapului pe rata dobânzii;

(ii) instrumente care sunt poziţii care sunt incluse în ACTP menţionate la articolul 325 alineatul (6); acoperirile care fac parte din ACTP respectiv, astfel cum sunt menţionate la articolul 325 alineatul (8), nu sunt luate în considerare.

(3) Instituţiile calculează cerinţele de fonduri proprii suplimentare menţionate la alineatul (1) ca fiind suma valorilor noţionale brute ale instrumentelor menţionate la alineatul (2) înmulţită cu următoarele ponderi de risc:

(a) 1,0 % în cazul instrumentelor menţionate la alineatul (2) litera (a);

(b) 0,1 % în cazul instrumentelor menţionate la alineatul (2) litera (b).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), instituţia nu aplică cerinţa de fonduri proprii pentru riscuri reziduale unui instrument care îndeplinește una dintre următoarele condiţii:

(a) instrumentul este cotat la o bursă recunoscută;

(b) instrumentul este eligibil pentru compensare centrală în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(c) instrumentul compensează perfect riscul de piaţă aferent unei alte poziţii din portofoliul de tranzacţionare, caz în care cele două poziţii din portofoliul de tranzacţionare care se potrivesc perfect sunt exceptate de la cerinţa de fonduri proprii pentru riscuri reziduale.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza ce reprezintă un instrument-suport exotic și care instrumente sunt instrumente care prezintă riscuri reziduale în sensul alineatului (2).

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare respective, ABE examinează dacă riscul de longevitate, riscul meteorologic, riscul de dezastre naturale și riscul de volatilitate viitoare realizată ar trebui considerate instrumente-suport exotice.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2021.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M8

Secţiunea 5

Cerinţe de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare

Articolul 325v

Definiţii și dispoziţii generale

(1) În sensul prezentei secţiuni, se aplică următoarele definiţii:

(a) „expunere scurtă” înseamnă că situaţia de nerambursare a unui emitent sau a unui grup de emitenţi are ca rezultat un câștig pentru instituţie, indiferent de tipul instrumentului sau al tranzacţiei care creează expunerea;

(b) „expunere lungă” înseamnă că situaţia de nerambursare a unui emitent sau a unui grup de emitenţi are ca rezultat o pierdere pentru instituţie, indiferent de tipul instrumentului sau al tranzacţiei care creează expunerea;

(c) „cuantum brut al trecerii bruște în starea de nerambursare” (*gross jump to default* – JTD brut) înseamnă dimensiunea estimată a pierderii sau a câștigului pe care starea de nerambursare a debitorului l-ar determina pentru o anumită expunere;

(d) „cuantum net al trecerii bruște în starea de nerambursare” (*net jump to default* – JTD net) înseamnă dimensiunea estimată a pierderii sau a câștigului pe care o instituţie ar înregistra-o din cauza stării de nerambursare a unui debitor, după ce cuantumurile brute ale JTD au fost compensate între ele;

(e) „pierdere în caz de nerambursare” sau „LGD” înseamnă pierderea în caz de nerambursare a debitorului cauzată unui instrument emis de respectivul debitor, exprimată ca pondere din cuantumul noţional al instrumentului;

(f) „pondere de risc de nerambursare” înseamnă procentul pe care îl reprezintă probabilitatea estimată de intrare în stare de nerambursare a fiecărui debitor, în conformitate cu bonitatea respectivului debitor.

(2) Cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare se aplică titlurilor de datorie și de capital, instrumentelor financiare derivate pentru care instrumentele respective sunt instrumente-suport, precum și instrumentelor derivate ale căror rezultate sau valori juste sunt afectate de intrarea în stare de nerambursare a unui debitor, altul decât contrapartea la instrumentul derivat în cauză. Instituţiile calculează cerinţele pentru riscul de nerambursare separat pentru fiecare dintre următoarele tipuri de instrumente: instrumente care nu sunt poziţii din securitizare, securitizări care nu sunt incluse în ACTP și securitizări care sunt incluse în ACTP. Cerinţele finale de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare care trebuie aplicate de instituţii reprezintă suma acestor trei componente.

Subsecţiunea 1

Cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru instrumentele care nu sunt poziţii din securitizare

Articolul 325w

Cuantumurile brute ale trecerii bruște în starea de nerambursare

(1) Instituţiile calculează cuantumurile brute ale JTD pentru fiecare expunere lungă la titluri de datorie după cum urmează:

▼M8

$$JTD_{lung} = \max \{LGD\ V_{noțională} + P\&L_{lung} + Ajustare_{lung};\ 0\}$$

unde:

JTD_{lung} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere lungă;

▼C7

$V_{noțională}$ = valoarea noţională a instrumentului din care rezultă expunerea;

$P\&L_{lung}$ = termen care permite ajustarea în funcţie de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituţie, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea lungă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile sunt introduse în formulă cu semn negativ; și

$Ajustare_{lung}$ = în cazul în care instrumentul din care rezultă expunerea este un instrument derivat, cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce pierderea suferită de instituţie din cauza structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situaţii de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului suport; majorările sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar reducerile sunt introduse în formulă cu semn negativ.

▼M8

(2) Instituţiile calculează cuantumurile brute ale JTD pentru fiecare expunere scurtă la titluri de datorie după cum urmează:

$$JTD_{scurt} = \min \{LGD\ V_{noțională} + P\&L_{scurt} + Ajustare_{scurt};\ 0\}$$

unde:

JTD_{scurt} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere scurtă;

▼C7

$V_{noțională}$ = valoarea noţională a instrumentului din care rezultă expunerea, care este introdusă în formulă cu semn negativ;

$P\&L_{scurt}$ = termen care permite ajustarea în funcţie de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituţie, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea scurtă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile cu semn negativ; și

$Ajustare_{scurt}$ = în cazul în care instrumentul din care rezultă expunerea este un instrument derivat, cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce câștigul obţinut de instituţie datorită structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situaţii de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului-suport; reducerile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar majorările sunt introduse în formulă cu semn negativ.

▼M8

(3) În scopul efectuării calculului prevăzut la alineatele (1) și (2), LGD pentru titlurile de datorie pe care urmează să o aplice instituţiile este următoarea:

(a) expunerilor la titluri de datorie care nu au rang superior li se atribuie o LGD de 100 %;

▼M8

(b) expunerilor la titluri de datorie cu rang superior li se atribuie o LGD de 75 %;

(c) expunerilor la obligaţiuni garantate, astfel cum sunt menţionate la articolul 129, li se atribuie o LGD de 25 %.

▼C7

(4) În scopul efectuării calculelor prevăzute la alineatele (1) și (2), valorile noţionale se stabilesc după cum urmează:

(a) în cazul unei obligaţiuni, valoarea noţională este valoarea nominală a obligaţiunii;

(b) în cazul unei opţiuni put vândute pe o obligaţiune, valoarea noţională este valoarea noţională a opţiunii; în cazul unei opţiuni call cumpărate pe o obligaţiune, valoarea noţională este 0.

(5) În cazul expunerilor la titluri de capital, instituţiile nu calculează cuantumurile brute ale JTD după cum urmează:

JTDlung=max LGD •Vnoţională +P&Llung+Ajustarelung;0

JTDscurt=min LGD •Vnoţională+P&Lscurt+Ajustarescurt;0

unde:

JTD_{lung} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere lungă;

$V_{noţională}$ = valoarea noţională a instrumentului din care rezultă expunerea; valoarea noţională este valoarea justă a titlului de capital pentru instrumente de capital în numerar; pentru formula JTD_{scurt}, valoarea noţională a instrumentului este introdusă în formulă cu semn negativ;

$P\&L_{lung}$ = termen care permite ajustarea în funcţie de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituţie, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea lungă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile sunt introduse în formulă cu semn negativ;

$Ajustare_{lung}$ = cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce pierderea suferită de instituţie din cauza structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situaţii de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului suport; majorările sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar reducerile sunt introduse în formulă cu semn negativ;

JTD_{scurt} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere scurtă;

$P\&L_{scurt}$ = termen care permite ajustarea în funcţie de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituţie, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea scurtă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile sunt introduse în formulă cu semn negativ; și

▼C7

$Ajustare_{scurt}$ = cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce câștigul obținut de instituție datorită structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului-suport; reducerile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar majorările sunt introduse în formulă cu semn negativ.

▼M8

(6) În scopul efectuării calculului prevăzut la alineatul (5), instituțiile atribuie titlurilor de capital o LGD de 100 %.

(7) În cazul expunerilor la riscul de nerambursare care decurg din instrumente derivate ale căror rezultate în cazul intrării debitorului în stare de nerambursare nu sunt legate de valoarea noțională a unui anumit instrument emis de respectivul debitor sau de LGD a debitorului sau a unui instrument emis de acesta, instituțiile utilizează metodologii alternative pentru a estima cuantumurile brute ale JTD.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

▼C7

(a) modul în care instituțiile trebuie să determine componentele $P\&L_{lung}$, $P\&L_{scurt}$, $Ajustare_{lung}$ și $Ajustare_{scurt}$ atunci când calculează cuantumurile JTD pentru diferite tipuri de instrumente în conformitate cu prezentul articol;

▼M8

(b) metodologiile alternative pe care instituțiile trebuie să le utilizeze în scopul estimării cuantumurilor JTD brute menționate la alineatul (7).

(c) valorile noționale ale altor instrumente decât cele menționate la alineatul (4) literele (a) și (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2021.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 325x

Cuantumurile nete ale trecerii bruște în starea de nerambursare

(1) Instituțiile calculează cuantumurile nete ale JTD prin compensarea cuantumurilor brute ale JTD pentru expunerile scurte și expunerile lungi. Compensarea nu este posibilă decât între expuneri la același debitor în cazul în care expunerile scurte au rang mai mic sau egal cu expunerile lungi.

▼M8

(2) Compensarea este integrală sau parţială, în funcţie de scadenţele expunerilor supuse compensării:

(a) compensarea este integrală atunci când toate expunerile supuse compensării au scadenţe de un an sau mai mult;

(b) compensarea este parţială atunci când cel puţin una dintre expunerile supuse compensării are o scadenţă mai mică de un an, caz în care cuantumul JTD pentru fiecare expunere cu o scadenţă mai mică de un an este înmulţit cu raportul dintre scadenţa expunerii și un an.

(3) În cazul în care compensarea nu este posibilă, cuantumurile brute ale JTD sunt egale cu cuantumurile nete ale JTD pentru expunerile cu scadenţe de un an sau mai mult. Cuantumurile brute ale JTD cu scadenţe mai mici de un an sunt înmulţite cu raportul dintre scadenţa expunerii și un an, cu un prag de trei luni, în scopul calculării cuantumurilor nete ale JTD.

(4) În sensul alineatelor (2) și (3), se iau în considerare mai curând scadenţele contractelor derivate decât scadenţele instrumentelor-suport ale acestora. Expunerilor în numerar provenind din titluri de capital li se atribuie o scadenţă de un an sau de trei luni, la latitudinea instituţiei.

Articolul 325y

Calcularea cerinţei de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare

(1) Cuantumurile nete ale JTD, indiferent de tipul contrapărţii, se înmulţesc cu ponderile de risc de nerambursare care corespund calităţii creditului lor, astfel cum se precizează în tabelul 2:

Tabelul 2

Categorie de calitate a creditului	Pondere de risc de nerambursare
Nivel de calitate a creditului 1	0,5 %
Nivel de calitate a creditului 2	3 %
Nivel de calitate a creditului 3	6 %
Nivel de calitate a creditului 4	15 %
Nivel de calitate a creditului 5	30 %
Nivel de calitate a creditului 6	50 %
Nu beneficiază de rating	15 %
În stare de nerambursare	100 %

(2) Expunerile care ar primi o pondere de risc de 0 % în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit în conformitate cu titlul II capitolul 2 primesc o pondere de risc de nerambursare de 0 % pentru cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare.

(3) JDT nete ponderate se atribuie următoarelor benzi: societăţi, entităţi suverane și administraţii locale/municipalităţi.

▼M8

(4) Cuantumurile nete ponderate ale JTD sunt agregate în cadrul fiecărei benzi, în conformitate cu următoarea formulă:

$$DRC_b = \max \{(\Sigma_{i \in lung} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS \cdot (\Sigma_{i \in scurt} RW_i \, |\text{net JTD}_i|); 0\}$$

unde:

DRC_b = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă benzii „b”;

i = indicele care desemnează un instrument din banda b;

RW_i = ponderea de risc; și

WtS = un raport care reflectă beneficiul obținut în urma acoperirii împotriva riscurilor a relațiilor din cadrul unei benzi, calculat după cum urmează:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{lung}}{\sum \text{netJTD}_{lung} + \sum |\text{netJTD}_{scurt}|}$$

În scopul calculării DRC_b și a WtS, pozițiile lungi și pozițiile scurte sunt agregate pentru toate pozițiile din cadrul unei benzi, indiferent de nivelul de calitate a creditului căruia îi sunt atribuite pozițiile respective, pentru a se obține cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare specifice benzii.

(5) Cerința finală de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă instrumentelor care nu sunt poziții din securitizare se calculează ca suma simplă a cerințelor de fonduri proprii la nivel de bandă.

Subsecțiunea 2

Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări neincluse în ACTP

Articolul 325z

Cuantumurile trecerii brușe în starea de nerambursare

(1) Cuantumurile brute ale trecerii brușe în starea de nerambursare pentru expunerile din securitizare sunt valoarea lor de piață sau, dacă valoarea lor de piață nu este disponibilă, valoarea lor justă determinată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

(2) Cuantumurile nete ale trecerii brușe în starea de nerambursare se determină prin compensarea cuantumurilor brute lungi ale trecerii brușe în starea de nerambursare cu cuantumurile brute scurte ale trecerii brușe în starea de nerambursare. Compensarea este posibilă numai între expuneri din securitizare care au același portofoliu de active-suport și sunt incluse în aceeași tranșă. Compensarea nu este permisă între expuneri din securitizare care au portofolii de active-suport diferite, chiar dacă plafoanele de afectare și de neafectare sunt aceleași.

(3) În cazul în care, prin descompunerea sau combinarea expunerilor din securitizare existente, pot fi reproduse perfect alte expuneri din securitizare existente, mai puțin în ceea ce privește dimensiunea scadenței, în scopul compensării pot fi utilizate expunerile care rezultă din descompunerea sau combinarea respectivă în locul expunerilor din securitizare existente.

▼M8

(4) În cazul în care, prin descompunerea sau combinarea expunerilor existente față de semnăturile suport, poate fi reprodusă perfect întreaga structură pe tranșe a unei expuneri din securitizare existente, în scopul compensării pot fi utilizate expunerile care rezultă din descompunerea sau combinarea respectivă în locul expunerilor din securitizare existente. Atunci când numele activelor-suport sunt utilizate în acest mod, acestea sunt excluse de la tratamentul riscului de nerambursare pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare.

(5) Articolul 325x se aplică atât expunerilor din securitizare existente, cât și expunerilor din securitizare utilizate în conformitate cu alineatul (3) sau (4) de la prezentul articol. Scadențele relevante sunt cele ale tranșelor din securitizare.

Articolul 325aa

Calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări

(1) Cuantumurile nete ale JTD aferente expunerilor din securitizare se înmulțesc cu 8 % din ponderea de risc care se aplică expunerii din securitizare relevante, inclusiv din securitizările STS (simple, transparente și standardizate), din afara portofoliului de tranzacționare, în conformitate cu ierarhia abordărilor prevăzută la titlul II capitolul 5 secțiunea 3 și indiferent de tipul de contraparte.

(2) În cazul în care ponderile de risc sunt calculate în conformitate cu abordările SEC-IRBA și SEC-ERBA, tuturor tranșelor li se aplică o scadență de un an.

(3) Cuantumurile ponderate la risc ale JTD pentru expuneri din securitizare individuale în numerar sunt plafonate la valoarea justă a poziției.

(4) Cuantumurile nete ponderate la risc ale JTD se încadrează în următoarele benzi:

(a) o bandă comună pentru toate societățile, indiferent de regiune;

(b) 44 de benzi diferite, corespunzând unei benzi per regiune, pentru fiecare dintre cele 11 clase de active definite la al doilea paragraf.

În sensul primului paragraf, cele 11 clase de active sunt ABCP, împrumuturile/contractele de leasing auto, titlurile garantate cu ipoteci asupra proprietăților imobiliare locative (RMBS), cardurile de credit, titlurile garantate cu ipoteci asupra proprietăților imobiliare comerciale (CMBS), titluri garantate cu împrumuturi colateralizate, titluri garantate cu active „la pătrat” (*CDO-squared*), întreprinderi mici și mijlocii („IMM-uri”), împrumuturi pentru studenți, alte active de tipul *retail*, alte active de tipul *wholesale*. Cele patru regiuni sunt Asia, Europa, America de Nord și restul lumii.

(5) La încadrarea într-o bandă a unei expuneri din securitizare, instituțiile se bazează pe o clasificare utilizată în mod curent pe piață. Instituțiile încadrează fiecare expunere din securitizare într-o singură bandă dintre benzile menționate la alineatul (4). Orice expunere din securitizare pe care o instituție nu o poate atribui unei benzi pentru o clasă de active sau o regiune este atribuită clasei de „alte active de tipul *retail*” ori de „alte active de tipul *wholesale*” sau, respectiv, regiunii reprezentate de restul lumii.

▼M8

(6) Cuantumurile nete ponderate ale JTD sunt agregate în cadrul fiecărei benzi în același mod ca și pentru riscul de nerambursare al expunerilor care nu provin din securitizare, cu ajutorul formulei de la articolul 325y alineatul (4), obținându-se astfel cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru fiecare bandă.

(7) Cerința finală de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă securitizărilor neincluse în ACTP se calculează ca simpla sumă a cerințelor de fonduri proprii la nivel de bandă.

Subsecțiunea 3

Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări incluse în ACTP

Articolul 325ab

Domeniu de aplicare

(1) În cazul ACTP, cerințele de fonduri proprii includ riscul de nerambursare pentru expunerile din securitizare și pentru acoperirile riscului pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare. Acoperirile riscului în cauză sunt excluse de la calcularea cerinței pentru riscul de nerambursare pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare. Nu există niciun beneficiu de pe urma diversificării între cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare, cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări neincluse în ACTP și cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări incluse în ACTP.

(2) În cazul instrumentelor financiare derivate pe credit și pe titluri de capital tranzacționate care nu sunt poziții din securitizare, cuantumurile JTD pentru fiecare componentă individuală se determină prin aplicarea unei abordări de tipul „look-through”.

Articolul 325ac

Cuantumurile trecerii bruște în starea de nerambursare pentru ACTP

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

(a) „descompunere cu un model de evaluare” înseamnă că o componentă având la bază o singură semnătură a unei securitizări este evaluată ca fiind diferența dintre valoarea necondiționată a securitizării și valoarea condiționată a securitizării, în ipoteza în care entitatea aflată la originea semnăturii respective intră în stare de nerambursare cu o LGD de 100 %;

(b) „reproducere” înseamnă că sunt combinate tranșe de indici din securitizare individuale pentru a reproduce o altă tranșă din aceeași serie de indici sau pentru a reproduce o poziție neîmpărțită în tranșe din aceeași serie de indici;

(c) „descompunere” înseamnă reproducerea unui indice printr-o securitizare pentru care expunerile-suport din portofoliu sunt identice cu expunerile având la bază o singură semnătură care intră în componența indicelui respectiv.

(2) Cuantumurile brute ale JTD pentru expunerile din securitizare și expunerile care nu provin din securitizare din ACTP sunt valoarea lor de piață sau, dacă valoarea lor de piață nu este disponibilă, valoarea lor justă determinată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

▼M8

(3) Produsele de tipul „n^{th}-to-default” sunt tratate ca produse împărţite în tranșe cu următoarele puncte de activare și de dezactivare:

(a) punct de activare = (N – 1) / Total semnături;

(b) punct de dezactivare = N / Total semnături;

unde „Total semnături” este numărul total de semnături din coșul sau portofoliul-suport.

(4) Cuantumurile nete ale JTD se determină prin compensarea cuantumurilor brute lungi ale JTD cu cuantumurile brute scurte ale JTD. Compensarea nu este posibilă decât între expuneri care sunt identice în toate privinţele, mai puţin a scadenţei. Compensarea nu este posibilă decât după cum urmează:

(a) pentru indici, tranșe de indici și tranșe individualizate, compensarea este posibilă indiferent de scadenţă în cadrul aceleiași familii, serii și tranșe de indici, sub rezerva dispoziţiilor pentru expunerile de mai puţin de un an prevăzute la articolul 325x; cuantumurile brute lungi și cele scurte ale JTD care se reproduc reciproc perfect pot fi compensate prin descompunerea în expuneri având la bază o singură semnătură echivalente, cu ajutorul unui model de evaluare; în astfel de cazuri, suma cuantumurilor brute ale JTD a expunerilor având la bază o singură semnătură echivalente obţinute prin descompunere este egală cu cuantumul brut al JTD al expunerii nedivizate;

(b) compensarea prin descompunere, astfel cum este prevăzută la litera (a), nu este permisă pentru resecuritizări sau instrumente financiare derivate care sunt poziţii din securitizare;

(c) pentru indici și tranșe de indici, compensarea este posibilă indiferent de scadenţă în cadrul aceleiași familii, serii și tranșe de indici, prin reproducere sau descompunere; în cazul în care expunerile lungi și cele scurte sunt echivalente în toate privinţele, cu excepţia unei componente reziduale, compensarea este permisă, iar cuantumul net al JTD reflectă expunerea reziduală;

(d) nu pot fi utilizate pentru a se compensa reciproc tranșe diferite din aceeași familie de indici, serii diferite ale aceluiași indice și familii de indici diferite.

Articolul 325ad

Calcularea cerinţei de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru ACTP

(1) Cuantumurile nete ale JTD se înmulţesc:

(a) în cazul produselor împărţite în tranșe, cu ponderile de risc de nerambursare corespunzătoare calităţii creditului acestora, astfel cum se precizează la articolul 325y alineatele (1) și (2);

(b) în cazul produselor neîmpărţite în tranșe, cu ponderile de risc de nerambursare menţionate la articolul 325aa alineatul (1).

(2) Cuantumurile nete ponderate la risc ale JTD sunt încadrate în benzi care corespund unui indice.

▼M8

(3) Cuantumurile nete ponderate ale JTD sunt agregate în cadrul fiecărei benzi în conformitate cu următoarea formulă:

$DRC_b = \max \{(\Sigma_{i \in lung} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\Sigma_{i \in scurt} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0\}$

unde:

DRC_b = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă benzii „b”;

i = un instrument din banda „b”; și

WtS_{ACTP} = raportul care reflectă beneficiul obținut în urma acoperirii împotriva riscurilor a relațiilor din cadrul unei benzi, calculat în conformitate cu formula WtS prevăzută la articolul 325y alineatul (4), dar utilizând poziții lungi și scurte din întregul ACTP, și nu doar pozițiile din banda respectivă.

(4) Instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferent ACTP utilizând următoarea formulă:

▼C7

$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0{,}5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}); 0\right\}$$

▼M8

unde:

DRC_{ACTP} = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă ACTP; și

DRC_b = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă benzii „b”.

Secțiunea 6

Ponderi de risc și corelații

Subsecțiunea 1

Ponderi de risc și corelații delta

Articolul 325ae

Ponderi de risc pentru riscul general de rată a dobânzii

▼M11

(1) Pentru monedele care nu sunt incluse în subcategoria celei mai lichide monede, astfel cum se menționează la articolul 325bd alineatul (7) litera (b), ponderile de risc ale sensibilităților la factorii de risc aferenți ratei fără risc sunt următoarele:

Tabelul 3

Banda	Scadența	Ponderea de risc
1	0,25 ani	1,7 %
2	0,5 ani	1,7 %
3	1 an	1,6 %
4	2 ani	1,3 %
5	3 ani	1,2 %
6	5 ani	1,1 %

▼M11

Banda	Scadenţa	Ponderea de risc
7	10 ani	1,1 %
8	15 ani	1,1 %
9	20 de ani	1,1 %
10	30 de ani	1,1 %

(2) Instituţiile aplică o pondere de risc de 1,6 % tuturor sensibilităţilor la inflație și factorilor de risc de bază intervalutară.

▼M8

(3) Pentru monedele incluse în subcategoria celei mai lichide monede, astfel cum se menţionează la articolul 325bd alineatul (7) litera (b) și moneda naţională a instituţiei, ponderile de risc ale factorilor de risc aferenţi ratei fără risc sunt ponderile de risc menţionate în tabelul 3, împărţite la √2.

Articolul 325af

Corelaţiile din cadrul unei benzi pentru riscul general de rată a dobânzii

(1) Între două sensibilităţi ponderate ale factorilor WS_k și WS_l de risc general de rată a dobânzii din cadrul aceleiași benzi și cu aceeași scadenţă atribuită, dar care corespund unor curbe diferite, corelaţia ρkl este de 99,90 %.

(2) Între două sensibilităţi ponderate ale factorilor WS_k și WS_l de risc general de rată a dobânzii din cadrul aceleiași benzi, care corespund aceleiași curbe, dar au scadenţe diferite, corelaţia se stabilește în conformitate cu următoarea formulă:

$$\max\left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}\right)}; \ 40 \ \%\right]$$

unde:

T_k (respectivT_l) = scadenţa care corespunde ratei fără risc;

θ = 3 %.

(3) Între două sensibilităţi ponderate ale factorilor WS_k și WS_l de risc general de rată a dobânzii din cadrul aceleiași benzi, care corespund unor curbe diferite și au scadenţe diferite, corelaţia ρ_{kl} este egală cu parametrul de corelaţie menţionat la alineatul (2), înmulţit cu 99,90 %.

(4) Între o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_k de risc general de rată a dobânzii și o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_l de risc de inflaţie, corelaţia este de 40 %.

(5) Între o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_k de risc de bază intervalutară și o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_l de risc general de rată a dobânzii, inclusiv un alt factor de risc de bază intervalutară, corelaţia este de 0 %.

▼M8

Articolul 325ag

Corelaţiile între benzi pentru riscul general de rată a dobânzii

(1) Parametrul γ_{bc} = 50 % este utilizat pentru agregarea factorilor de risc încadraţi în benzi diferite.

(2) Parametrul γ_{bc} = 80 % este utilizat pentru agregarea unui factor de risc de rată a dobânzii bazat pe o monedă menţionată la articolul 325av alineatul (3) și un factor de risc de rată a dobânzii bazat pe euro.

Articolul 325ah

Ponderile de risc pentru riscul de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziţii din securitizare

(1) Ponderile de risc pentru sensibilităţile la factori de risc de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziţii din securitizare sunt aceleași pentru toate scadenţele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) din fiecare bandă din tabelul 4:

▼M11

Tabelul 4

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul	Ponderea de risc
1	Toate	Administraţia centrală a statelor membre, inclusiv băncile centrale	0,5 %
2	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Administraţia centrală a unei ţări terţe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizaţiile internaţionale menţionate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118	0,5 %
3		Administraţii regionale sau locale și entităţi din sectorul public	1,0 %
4		Entităţi din sectorul financiar, inclusiv instituţii de credit înregistrate sau înfiinţate de o administraţie centrală, o administraţie regională sau o autoritate locală și creditori promoţionali	5,0 %
5		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	3,0 %
6		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activităţi de sprijin	3,0 %
7		Tehnologie, telecomunicaţii	2,0 %
8		Asistenţă medicală, utilităţi, activităţi profesionale și tehnice	1,5 %
9		Obligaţiuni garantate emise de instituţii de credit stabilite în statele membre	1,0 %
10	Nivelul 1 de calitate a creditului	Obligaţiuni garantate emise de instituţii de credit din ţări terţe	1,5 %
	Nivelurile 2-3 de calitate a creditului		2,5 %

▼M11

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul	Ponderea de risc
11	Nivelul 4-6 de calitate a creditului și fără rating	Administrația centrală a unei țări terțe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118	2 %
12		Administrații regionale sau locale și entități din sectorul public	4,0 %
13		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	12,0 %
14		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	7,0 %
15		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	8,5 %
16		Tehnologie, telecomunicații	5,5 %
17		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	5,0 %
18	Alt sector		12,0 %
19	Indici de credit cotați cu majoritatea componentelor individuale din categoria *investment grade*		1,5 %
20	Indici de credit cotați cu majoritatea componentelor individuale din categoria *non-investment grade* sau fără rating		5 %

▼M8

(2) Atunci când atribuie o expunere la risc unui sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sector. Instituțiile încadrează fiecare emitent într-o singură bandă sectorială din tabelul 4. Expunerile la risc provenind de la orice emitent pe care o instituție nu le poate atribui unui anumit sector în acest mod sunt încadrate în banda 18 din tabelul 4.

Articolul 325ai

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare

(1) Parametrul de corelație ρ_{kl} între două sensibilități WS_k și WS_l din cadrul aceleiași benzi, se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{nume})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadență})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bază})}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{nume})}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților „k” și „l” sunt identice, iar în caz contrar cu 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{scadență})}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților „k” și „l” sunt identice, iar în caz contrar cu 65 %;

$\rho_{kl}^{(\text{bază})}$ este egal cu 1 atunci când cele două sensibilități corespund acelorași curbe, iar în caz contrar cu 99,90 %.

(2) Parametrii de corelație menționați la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică benzii 18 din tabelul 4 de la articolul 325ah alineatul (1). Cerința de capital pentru formula de agregare a riscului delta din cadrul benzii 18 este egală cu suma valorilor absolute ale sensibilităților nete ponderate atribuite benzii respective:

$$K_{b(\text{banda 18})} = \sum_k |WS_k|$$

▼M8

Articolul 325aj

Corelațiile între benzi pentru riscul de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare

Parametrul de corelație γ_{bc} care se aplică la agregarea sensibilităților între benzi diferite se stabilește după cum urmează:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(rating)} \cdot \gamma_{bc}^{(sector)}$$

unde:

$\gamma_{bc}^{(rating)}$ este egal cu 1 atunci când cele două benzi intră în aceeași categorie de calitate a creditului (fie nivelul 1-3 de calitate a creditului, fie nivelul 4-6 de calitate a creditului), iar în caz contrar cu 50 %; în scopul acestui calcul, se consideră că banda 1 intră în aceeași categorie de calitate a creditului ca și benzile care au nivelul 1-3 de calitate a creditului; și

$\gamma_{bc}^{(sector)}$ este egal cu 1 atunci când cele două benzi care fac parte din același sector, iar în caz contrar cu procentul corespunzător prevăzut în tabelul 5:

▼M11

Tabelul 5

Banda	1, 2 și 11	3 și 12	4 și 13	5 și 14	6 și 15	7 și 16	8 și 17	9 și 10	18	19	20
1, 2 și 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 și 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 și 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 și 14					20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 și 15						25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 și 16							5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 și 17								5 %	0 %	45 %	45 %
9 și 10									0 %	45 %	45 %
18										0 %	0 %
19											75 %
20											

▼M8

Articolul 325ak

Ponderile de risc pentru securitizările riscului de marjă de credit incluse în ACTP

Ponderile de risc pentru sensibilitățile la factori de risc aferenți securitizărilor riscului de marjă de credit incluse în ACTP sunt aceleași pentru toate scadențele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) din fiecare bandă și se specifică pentru fiecare bandă din tabelul 6 în temeiul actului delegat menționat la articolul 461a:

▼M11

Tabelul 6

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul	Ponderea de risc
1	Toate	Administrația centrală a statelor membre, inclusiv băncile centrale	4,0 %
2	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Administrația centrală a unei țări terțe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118	4,0 %
3		Administrații regionale sau locale și entități din sectorul public	4,0 %
4		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	8,0 %
5		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	5,0 %
6		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	4,0 %
7		Tehnologie, telecomunicații	3,0 %
8		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	2,0 %
9		Obligațiuni garantate emise de instituții de credit stabilite în statele membre	3,0 %
10		Obligațiuni garantate emise de instituții de credit din țări terțe	6,0 %
11	Nivelul 4-6 de calitate a creditului și fără rating	Administrația centrală a unei țări terțe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118	13,0 %
12		Administrații regionale sau locale și entități din sectorul public	13,0 %
13		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	16,0 %
14		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	10,0 %
15		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	12,0 %
16		Tehnologie, telecomunicații	12,0 %
17		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	12,0 %
18	Alt sector		13,0 %

▼M8

Articolul 325al

Corelațiile pentru securitizările riscului de marjă de credit incluse în ACTP

(1) Corelația pentru riscul delta ρ_{kl} se obține în conformitate cu articolul 325ai, cu excepția faptului că, în sensul prezentului alineat, $\rho_{kl}^{(bază)}$ este egală cu 1 atunci când cele două sensibilități corespund acelorași curbe, iar în caz contrar cu 99,00 %.

(2) Corelația γ_{bc} se obține în conformitate cu articolul 325aj.

▼M8

Articolul 325am

Ponderile de risc pentru securitizările riscului de marjă de credit neincluse în ACTP

(1) Ponderile de risc pentru sensibilităţile la factori de risc aferenţi securitizărilor riscului de marjă de credit neincluse în ACTP sunt aceleași pentru toate scadenţele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) din fiecare bandă din tabelul 7 și se specifică pentru fiecare bandă din tabelul 7 în temeiul actului delegat menţionat la articolul 461a:

▼M11

Tabelul 7

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul	Ponderea de risc
1	Superioară și nivelul 1-3 de calitate a creditului	RMBS – cu profil de risc *prime*	0,9 %
2		RMBS – cu profil de risc *mid-prime*	1,5 %
3		RMBS – cu profil de risc *sub-prime*	2,0 %
4		CMBS	2,0 %
5		Titluri de valoare garantate cu active (ABS) – împrumuturi pentru studenţi	0,8 %
6		ABS – cărţi de credit	1,2 %
7		ABS – auto	1,2 %
8		Obligaţiuni garantate cu împrumuturi colateralizate (CLO) neincluse în ACTP	1,4 %
9	Inferioară și nivelul 1-3 de calitate a creditului	RMBS – cu profil de risc *prime*	1,125 %
10		RMBS – cu profil de risc *mid-prime*	1,875 %
11		RMBS – cu profil de risc *sub-prime*	2,5 %
12		CMBS	2,5 %
13		ABS – împrumuturi pentru studenţi	1 %
14		ABS – cărţi de credit	1,5 %
15		ABS – auto	1,5 %
16		CLO neincluse în ACTP	1,75 %
17	Nivelul 4-6 de calitate a creditului și fără rating	RMBS – cu profil de risc *prime*	1,575 %
18		RMBS – cu profil de risc *mid-prime*	2,625 %
19		RMBS – cu profil de risc *sub-prime*	3,5 %
20		CMBS	3,5 %
21		ABS – împrumuturi pentru studenţi	1,4 %
22		ABS – cărţi de credit	2,1 %
23		ABS – auto	2,1 %
24		CLO neincluse în ACTP	2,45 %
25	Alt sector		3,5 %

▼M8

(2) Atunci când atribuie o expunere la risc unui sector, instituţiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piaţă pentru gruparea emitenţilor în funcţie de sector. Instituţiile încadrează fiecare tranșă într-una din benzile sectoriale din tabelul 7. Expunerile la risc provenind din orice tranșă, pe care o instituţie nu le poate atribui unui anumit sector în acest mod, sunt încadrate în banda 25.

Articolul 325an

Corelaţiile din cadrul unei benzi pentru securitizările riscului de marjă de credit neincluse în ACTP

(1) Între două sensibilităţi WS_k și WS_l din cadrul aceleiaşi benzi, parametrul de corelaţie ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranșă})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadenţă})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bază})}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{tranșă})}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităţilor „k” și „l” sunt incluse în aceeași bandă și corespund aceleiași tranșe din securitizare (o suprapunere de peste 80 % în termeni noţionali), iar în caz contrar cu 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{scadenţă})}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităţilor „k” și „l” sunt identice, iar în caz contrar cu 80 %; și

$\rho_{kl}^{(\text{bază})}$ este egal cu 1 atunci când cele două sensibilităţi corespund acelorași curbe, iar în caz contrar cu 99,90 %.

(2) Parametrii de corelaţie menţionaţi la alineatul (1) nu se aplică benzii 25 din tabelul 7 din articolul 325am alineatul (1). Cerinţa de fonduri proprii pentru formula de agregare a riscului delta din cadrul benzii 25 este egală cu suma valorilor absolute ale sensibilităţilor nete ponderate atribuite benzii respective:

$$K_{b(\text{banda 25})} = \sum_k |WS_k|$$

Articolul 325ao

Corelaţiile între benzi pentru securitizările riscului de marjă de credit neincluse în ACTP

(1) Parametrul de corelaţie γ_{bc} se aplică agregării sensibilităţilor între diferite benzi și este stabilit la 0 %.

(2) Cerinţa de fonduri proprii pentru banda 25 se adaugă la capitalul global calculat la nivelul clasei de risc, nefiind recunoscute efectele diversificării sau ale acoperirii cu nicio altă bandă.

Articolul 325ap

Ponderile de risc pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Ponderile de risc pentru sensibilităţile la factori de risc de devalorizare a titlurilor de capital și de risc de rată repo a titlurilor de capital se specifică pentru fiecare bandă din tabelul 8 în temeiul actului delegat menţionat la articolul 461a:

▼**M11**

Tabelul 8

Numărul benzii	Capitalizarea de piață	Economia	Sectorul	Ponderea de risc pentru prețul spot al titlurilor de capital	Ponderea de risc pentru rata repo a titlurilor de capital
1	Ridicată	Economie de piață emergentă	Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin, asistență medicală, utilități	55 %	0,55 %
2			Telecomunicații, produse industriale	60 %	0,60 %
3			Materiale de bază, energie, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	45 %	0,45 %
4			Societăți financiare, inclusiv societăți financiare susținute de guvern, activități imobiliare, tehnologie	55 %	0,55 %
5		Economie avansată	Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin, asistență medicală, utilități	30 %	0,30 %
6			Telecomunicații, produse industriale	35 %	0,35 %
7			Materiale de bază, energie, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	40 %	0,40 %
8			Societăți financiare, inclusiv societăți financiare susținute de guvern, activități imobiliare, tehnologie	50 %	0,50 %
9	Scăzută	Economie de piață emergentă	Toate sectoarele descrise la benzile 1, 2, 3 și 4	70 %	0,70 %
10		Economie avansată	Toate sectoarele descrise la benzile 5, 6, 7 și 8	50 %	0,50 %
11	Alt sector			70 %	0,70 %
12	Indici pentru capitalizare de piață ridicată, într-o economie avansată			15 %	0,15 %
13	Alți indici			25 %	0,25 %

▼**M8**

(2) Standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 325bd alineatul (7) precizează ce reprezintă o capitalizare de piață scăzută și ce reprezintă o capitalizare de piață ridicată în sensul prezentului articol.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze ce reprezintă o piață emergentă și ce reprezintă o economie avansată în sensul prezentului articol.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2021.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(4) Atunci când atribuie o expunere la risc unui sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sector. Instituțiile încadrează fiecare emitent într-una din benzile sectoriale din tabelul 8 și încadrează toți

▼M8

emitenţii dintr-un anumit subsector în același sector. Expunerile la risc provenind de la orice emitent pe care o instituţie nu le poate atribui unui anumit sector în acest mod sunt încadrate în banda 11 din tabelul 8. Emitenţii de titluri de capital multinaţionali sau multisectoriali sunt încadraţi într-o anumită bandă pe baza celei mai semnificative regiuni sau a celui mai semnificativ sector în care își desfășoară activitatea emitentul de titluri de capital.

Articolul 325aq

Corelaţiile din cadrul unei benzi pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

▼M11

(1) Parametrul de corelaţie a riscului delta ρ_{kl} între două sensibilităţi WS_k și WS_l din aceeași bandă este de 99,90 % atunci când una dintre acestea este o sensibilitate la un preţ spot al titlurilor de capital, iar cealaltă este o sensibilitate la o rată repo a titlurilor de capital, iar ambele sensibilităţi corespund aceluiași nume de emitent de titluri de capital.

▼M8

(2) În alte cazuri decât cele menţionate la alineatul (1), parametrul de corelaţie ρ_{kl} între două sensibilităţi WS_k și WS_l la preţul *spot* al titlurilor de capital din aceeași bandă se stabilește după cum urmează:

(a) 15 % între două sensibilităţi din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piaţă ridicate și a economiilor de piaţă emergente (banda 1, 2, 3 sau 4);

(b) 25 % între două sensibilităţi din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piaţă ridicate și a economiilor avansate (banda 5, 6, 7 sau 8);

(c) 7,5 % între două sensibilităţi din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piaţă scăzute și a economiilor de piaţă emergente (banda 9);

(d) 12,5 % între două sensibilităţi din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piaţă scăzute și a economiilor avansate (banda 10);

▼M11

(e) 80 % între două sensibilităţi din aceeași bandă care se încadrează în oricare dintre cele două benzi de indici (banda numărul 12 sau 13).

(3) Parametrul de corelaţie ρ_{kl} între două sensibilităţi WS_k și WS_l la ratele repo ale titlurilor de capital din aceeași bandă se stabilește în conformitate cu alineatul (2) literele (a)-(d).

▼M8

(4) Între două sensibilităţi WS_k și WS_l din aceeași bandă, atunci când una dintre acestea este o sensibilitate la un preţ spot al titlurilor de capital, iar cealaltă este o sensibilitate la o rată repo a titlurilor de capital, iar fiecare corespunde unui alt nume de emitent de titluri de capital, parametrul de corelaţie ρ_{kl} este stabilit la parametrii de corelaţie specificaţi la alineatul (2), înmulţită cu 99,90 %.

(5) Parametrii de corelaţie specificaţi la alineatele (1)-(4) nu se aplică benzii 11. Cerinţa de capital pentru formula de agregare a riscului delta din cadrul benzii 11 este egală cu suma valorilor absolute ale sensibilităţilor nete ponderate atribuite benzii respective:

▼**M8**

$$K_{b(\text{banda } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

▼**M11**

Articolul 325ar

Corelațiile între benzi pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

Parametrul de corelație γ_{bc} se aplică agregării sensibilităţilor între benzi diferite.

Acesta se stabilește în raport cu benzile din tabelul 8 de la articolul 325ap, după cum urmează:

(a) 15 % atunci când cele două benzi au numere de la 1 la 10;

(b) 0 % atunci când una dintre cele două benzi are numărul 11;

(c) 75 % atunci când cele două benzi au numerele 12 și 13;

(d) 45 % în toate celelalte cazuri.

Articolul 325as

Ponderile de risc pentru riscul de marfă

Ponderile de risc pentru sensibilităţile la factorii de risc de marfă sunt următoarele:

Tabelul 9

Numărul benzii	Denumirea benzii	Ponderea de risc
1	Energie – combustibili solizi	30 %
2	Energie – combustibili lichizi	35 %
3	Energie – energie electrică și comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon	60 %
4	Transport	80 %
5	Metale – nepreţioase	40 %
6	Combustibili gazoși	45 %
7	Metale preţioase (inclusiv aurul)	20 %
8	Cereale și oleaginoase	35 %
9	Șeptel și produse lactate	25 %
10	Produse agricole perisabile și alte mărfuri agricole	35 %
11	Alte mărfuri	50 %

▼M8

Articolul 325at

Corelaţiile din cadrul unei benzi pentru riscul de marfă

(1) În scopul prezentului articol, oricare două mărfuri sunt considerate mărfuri distincte dacă pe piaţă există două contracte care sunt diferenţiate numai prin marfa-suport care trebuie livrată conform fiecărui contract.

(2) Parametrul de corelaţie ρ_{kl} între două sensibilităţi WS_k și WS_l din cadrul aceleiași benzi se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{marfă})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadență})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bază})}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{marfă})}$ este egal cu 1 atunci când cele două mărfuri cu sensibilitate „k” și „l” sunt identice, iar în caz contrar cu corelaţiile din cadrul benzii care figurează în tabelul 10;

$\rho_{kl}^{(\text{scadență})}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităţilor „k” și „l” sunt identice, iar în caz contrar cu 99 %; și

$\rho_{kl}^{(\text{bază})}$ este egal cu 1 atunci când cele două sensibilităţi sunt identice în ceea ce privește locul de livrare a mărfii, iar în caz contrar cu 99,90 %.

(3) Corelaţiile din cadrul benzii $\rho_{kl}^{(\text{marfă})}$ sunt:

Tabelul 10

Numărul benzii	Numele benzii	Corelație $\rho_{kl}^{(\text{marfă})}$
1	Energie – combustibili solizi	55 %
2	Energie – combustibili lichizi	95 %
3	Energie – energie electrică și comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon	40 %
4	Transport	80 %
5	Metale – nepreţioase	60 %
6	Combustibili gazoși	65 %
7	Metale prețioase (inclusiv aurul)	55 %
8	Cereale și oleaginoase	45 %
9	Șeptel și produse lactate	15 %
10	Produse agricole perisabile și alte produse agricole	40 %
11	Alte mărfuri	15 %

(4) În pofida alineatului (1), se aplică următoarele dispoziţii:

▼M8

(a) doi factori de risc care sunt alocaţi benzii 3 din tabelul 10 și care se referă la electricitatea care este generată în diferite regiuni sau este furnizată în diferite perioade în baza contractului sunt consideraţi factori de risc de marfă distincţi;

(b) doi factori de risc care sunt alocaţi benzii 4 din tabelul 10 și care se referă la transport în cazul cărora rutele de transport sau săptămânile de livrare diferă sunt consideraţi factori de risc de marfă distincţi.

Articolul 325au

Corelaţiile între benzi pentru riscul de marfă

Parametrul de corelaţie γ_{bc} care se aplică agregării sensibilităţilor între diferite benzi este stabilit la:

(a) 20 % atunci când cele două benzi au numere de la 1 la 10;

(b) 0 % atunci când oricare dintre cele două benzi are numărul 11.

Articolul 325av

Ponderile de risc pentru riscul valutar

▼M11

(1) Tuturor sensibilităţilor la factorii de risc valutar li se aplică o pondere de risc de 15 %.

▼M8

(2) Ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar în ceea ce privește perechile de monede formate din euro și moneda unui stat membru care participă la cea de a doua etapă a uniunii economice și monetare (MCS II) este una dintre următoarele:

(a) ponderea de risc menţionată la alineatul (1) împărţită la 3;

(b) fluctuaţia maximă în cadrul intervalului de fluctuaţie convenit oficial de statul membru și de Banca Centrală Europeană, dacă intervalul de fluctuaţie respectiv este mai îngust decât intervalul de fluctuaţie definit în cadrul MCS II.

(3) În pofida alineatului (2), ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar în ceea ce privește monedele menţionate la alineatul (2) care participă la MCS II cu un interval de fluctuaţie convenit în mod oficial mai îngust decât intervalul standard de plus sau minus 15 % este egală cu fluctuaţia procentuală maximă în acest interval mai îngust.

▼M8

(4) Ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar incluși în subcategoria celor mai lichide perechi de monede menţionată la articolul 325bd alineatul (7) litera (c) este ponderea de risc menţionată la alineatul (1) de la prezentul articol împărţită la $\sqrt{2}$.

(5) În cazul în care datele privind ratele de schimb zilnice pe ultimii trei ani arată că o pereche de monede formată din euro și moneda, alta decât euro, a unui stat membru este constantă și că instituţia poate face faţă oricând unui *spread* zero între cotaţiile „bid” și „ask” pe tranzacţiile respective legate de perechea de monede respectivă, instituţia poate aplica ponderea de risc menţionată la alineatul (1) împărţită la 2, cu condiţia deţinerii aprobării explicite a autorităţii sale competente de a face lucru.

Articolul 325aw

Corelaţiile pentru riscul valutar

La agregarea sensibilităţilor la factori de risc valutar se aplică un parametru de corelaţie uniform γ_{bc} egal cu 60 %.

Subsecţiunea 2

Ponderile de risc și corelaţiile pentru riscul vega și riscul de curbură

Articolul 325ax

Ponderile de risc pentru riscul vega și riscul de curbură

(1) Factorii de risc vega utilizează benzile delta menţionate în subsecţiunea 1.

(2) Ponderea de risc pentru un anumit factor de risc vega „k” se determină ca pondere a valorii curente a factorului de risc „k”, care reprezintă volatilitatea implicită a unui instrument-suport, astfel cum se descrie în secţiunea 3.

(3) Ponderea menţionată la alineatul (2) este condiţionată de lichiditatea presupusă a fiecărui tip de factor de risc în conformitate cu următoarea formulă:

$$RW_k = (\text{Valoarea factorului de risc k}) \cdot \min\left\{RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{clasa de risc}}}}{\sqrt{10}};\ 100\ \%\right\}$$

unde:

RW_k = ponderea de risc pentru un anumit factor de risc vega „k”;

RW_σ este stabilit la 55 %; și

▼M8

$LH_{clasa\ de\ risc}$ este orizontul de lichiditate de reglementare care urmează să fie indicat la determinarea fiecărui factor de risc vega k. $LH_{clasa\ de\ risc}$, stabilit în conformitate cu tabelul următor:

▼M11

Tabelul 11

Clasa de risc	$LH_{clasa\ de\ risc}$	Ponderile de risc
GIRR	60	100 %
Riscul de marjă de credit (*credit spread risk* – CSR) pentru instrumente care nu sunt poziţii din securitizare	120	100 %
CSR pentru securitizări (incluse în ACTP)	120	100 %
CSR pentru securitizări (neincluse în ACTP)	120	100 %
Titluri de capital (capitalizare ridicată și indici)	20	77,78 %
Titluri de capital (capitalizare scăzută și alt sector)	60	100 %
Marfă	120	100 %
Schimb valutar	40	100 %

▼M8

(4) Benzile utilizate în contextul riscului delta în subsecţiunea 1 se utilizează și în contextul riscului de curbură, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol.

(5) Pentru factorii de risc valutar și de risc de curbură aferent titlurilor de capital, ponderile de risc de curbură sunt decalaje relative egale cu ponderile de risc delta menţionate în subsecţiunea 1.

(6) Pentru factorii de risc general de rată a dobânzii, risc de marjă de credit și risc de curbură aferent mărfurilor, ponderea de risc de curbură este decalajul paralel al tuturor punctelor pentru fiecare curbă pe baza celei mai mari ponderi de risc delta menţionate în subsecţiunea 1 pentru clasa de risc relevantă.

Articolul 325ay

Corelaţiile pentru riscul vega și riscul de curbură

▼C7

(1) Între sensibilităţile la riscul vega din cadrul aceleiași benzi a clasei de risc general de rată a dobânzii (GIRR), parametrul de corelaţie ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

▼M8

$$\rho_{kl} = \min\{\rho^{(\text{scadenţa opţiunii})}_{kl} \cdot \rho^{(\text{scadenţa instrumentului–suport})}_{kl};\ 1\}$$

▼M8

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{scadența opțiunii})}$ este egal cu $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k;\, T_l\}}}$, unde α este stabilit la 1 %, T_k și T_l sunt egale cu scadențele opțiunilor pentru care se obțin sensibilităţile vega, exprimate ca număr de ani; și

$\rho_{kl}^{(\text{scadența instrumentului-suport})}$ este egal cu $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\left\{T_k^U;\, T_l^U\right\}}}$, unde α este stabilit la 1 %, T_k^U și T_l^U sunt egale cu scadenţele instrumentelor-suport ale opţiunilor pentru care se obţin sensibilităţile vega, minus scadenţele opţiunilor corespunzătoare, exprimate în ambele cazuri ca număr de ani.

(2) Între sensibilităţile la riscul vega din cadrul unei benzi aparţinând celorlalte clase de risc, parametrul de corelaţie ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadența opțiunii})};\ 1\}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ este egal cu corelaţia delta din cadrul unei benzi corespunzătoare benzii în care s-ar încadra factorii de risc vega „k” și „l”; și

$\rho_{kl}^{(\text{scadența opțiunii})}$ este stabilit în conformitate cu alineatul (1).

(3) În ceea ce privește sensibilităţile la riscul vega între benzile dintr-o clasă de risc (GIRR și non-GIRR), în contextul riscului vega se utilizează parametrii de corelaţie pentru γ_{bc}, specificaţi în cazul corelaţiilor delta pentru fiecare clasă de risc în secţiunea 4.

(4) În conformitate cu abordarea standardizată, nu este recunoscut niciun beneficiu al diversificării sau al acoperirii între factorii de risc vega și factorii de risc delta. Cerinţele pentru riscul vega și cerinţele pentru riscul delta sunt agregate prin simplă însumare.

(5) Corelaţiile pentru riscul de curbură sunt pătratul corelaţiilor ρ_{kl} și γ_{bc} pentru riscul delta corespunzătoare menţionate în subsecţiunea 1.

CAPITOLUL 1b

Abordarea bazată pe modele interne alternativă

Secţiunea 1

Aprobare și cerinţe de fonduri proprii

Articolul 325az

Abordarea bazată pe modele interne alternativă și aprobarea de a utiliza modele interne alternative

(1) Abordarea bazată pe modele interne alternative prevăzută în prezentul capitol se utilizează numai în scopul cerinţei de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (3).

▼M8

(2) După ce verifică dacă instituţiile respectă cerinţele prevăzute la articolele 325bh, 325bi și 325bj, autorităţile competente acordă instituţiilor respective aprobarea de a-și calcula cerinţele de fonduri proprii pentru portofoliul cuprinzând toate poziţiile atribuite birourilor de tranzacţionare utilizând modelele lor interne alternative în conformitate cu articolul 325ba, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele cerinţele:

(a) birourile de tranzacţionare au fost înfiinţate în conformitate cu articolul 104b;

(b) instituţia a furnizat autorităţii competente o justificare pentru includerea birourilor de tranzacţionare în domeniul de aplicare al abordării bazate pe modele interne alternative;

(c) birourile de tranzacţionare au îndeplinit cerinţele privind testarea *ex post* prevăzute la articolul 325bf alineatul (3) pentru anul anterior;

(d) instituţia a raportat autorităţilor sale competente rezultatele cerinţei privind atribuirea profitului și pierderii pentru birourile de tranzacţionare prevăzute la articolul 325bg;

(e) în cazul birourilor de tranzacţionare cărora li s-a atribuit cel puţin una dintre poziţiile din portofoliul de tranzacţionare menţionate la articolul 325bl, birourile de tranzacţionare îndeplinesc cerinţele stabilite la articolul 325bm pentru modelul intern pentru riscul de nerambursare;

(f) nu au fost atribuite poziţii provenite din securitizare sau din resecuritizare birourilor de tranzacţionare.

În sensul literei (b) de la primul paragraf din prezentul alineat, neincluderea unui birou de tranzacţionare în domeniul de aplicare al abordării bazate pe modele interne alternative nu poate fi motivată de faptul că cerinţa de fonduri proprii calculată în conformitate cu abordarea standardizată alternativă prevăzută la articolul 325 alineatul (3) litera (a) ar fi mai redusă decât cerinţa de fonduri proprii calculată în conformitate cu abordarea bazată pe modele interne alternative.

(3) Instituţiile care au obţinut aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă raportează autorităţilor competente în conformitate cu articolul 430b alineatul (3).

(4) O instituţie căreia i s-a acordat aprobarea menţionată la alineatul (2) notifică imediat autorităţilor sale competente faptul că unul dintre birourile sale de tranzacţionare nu mai îndeplinește cel puţin una dintre cerinţele prevăzute la alineatul respectiv. Instituţiei în cauză nu i se mai permite să aplice prevederile prezentului capitol niciuneia dintre poziţiile atribuite biroului de tranzacţionare respectiv și aceasta calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă în conformitate cu abordarea prevăzută în capitolul 1a pentru toate poziţiile atribuite biroului de tranzacţionare de la prima dată de raportare care urmează și până când instituţia demonstrează autorităţilor competente că biroul de tranzacţionare îndeplinește din nou toate cerinţele prevăzute la alineatul (2).

▼M8

(5) Prin derogare de la alineatul (4), în circumstanţe excepţionale autorităţile competente pot permite unei instituţii să continue să utilizeze modelele sale interne alternative în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferente unui birou de tranzacţionare care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (c) de la prezentul articol și la articolul 325bg alineatul (1). În cazul în care autorităţile competente exercită puterea de apreciere menţionată mai sus, acestea notifică ABE și își motivează decizia.

(6) În cazul poziţiilor atribuite birourilor de tranzacţionare pentru care unei instituţii nu i s-a acordat aprobarea, astfel cum se prevede la alineatul (2), cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă se calculează de către instituţia respectivă în conformitate cu capitolul 1a din prezentul titlu. În scopul efectuării acestui calcul, toate poziţiile în cauză sunt considerate, în mod de sine stătător, un portofoliu distinct.

(7) Pentru modificările semnificative ale utilizării modelelor interne alternative pentru care o instituţie a primit aprobare, pentru extinderea sferei de utilizare a modelelor interne alternative pentru care instituţia a primit aprobare, precum și pentru modificările semnificative ale subsetului de factori de risc modelabili ales de instituţie menţionat la articolul 325bc alineatul (2) este necesară o aprobare separată din partea autorităţilor competente ale instituţiei.

Instituţiile notifică autorităţilor competente toate celelalte extinderi și modificări ale utilizării modelelor interne alternative pentru care instituţia a primit aprobare.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) condiţiile de evaluare a caracterului semnificativ al extinderilor și modificărilor utilizării modelelor interne alternative și al modificărilor subsetului de factori de risc modelabili menţionat la articolul 325bc;

(b) metodologia de evaluare pe baza căreia autorităţile competente verifică conformitatea unei instituţii cu cerinţele prevăzute la articolele 325bh, 325bi, 325bn, 325bo și 325bp.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2024.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice circumstanţele excepţionale în care autorităţile competente îi pot permite unei instituţii:

(a) să continue să utilizeze modelele sale interne alternative în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferente unui birou de tranzacţionare care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (c) de la prezentul articol și la articolul 325bg alineatul (1);

(b) să limiteze majorarea la cea care rezultă din depășiri în conformitate cu testarea ex post a modificărilor ipotetice.

▼M8

ABE prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2024.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 325ba

Cerințe de fonduri proprii în cazul utilizării unor modele interne alternative

(1) O instituție care utilizează un model intern alternativ calculează cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul cuprinzând toate pozițiile atribuite birourilor de tranzacționare pentru care instituția a primit aprobare astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (2) ca cea mai mare valoare dintre următoarele elemente:

(a) suma următoarelor valori:

(i) măsura valorii la risc condiționate a instituției pentru ziua anterioară (ES_{t-1}), calculată în conformitate cu articolul 325bb; și

(ii) măsura riscului pentru scenarii de criză a instituției pentru ziua anterioară (SS_{t-1}), calculată în conformitate cu secțiunea 5; sau

(b) suma următoarelor valori:

(i) media nivelurilor zilnice ale măsurii valorii la risc condiționate a instituției, calculată conform articolului 325bb pentru fiecare dintre cele șaizeci de zile lucrătoare anterioare (ES^{avg}), înmulțită cu factorul de multiplicare (m_c); și

(ii) media nivelurilor zilnice ale măsurii riscului pentru scenarii de criză a instituției, calculată în conformitate cu secțiunea 5 pentru fiecare dintre cele șaizeci de zile lucrătoare anterioare (SS^{avg}).

(2) Instituțiile care dețin poziții pe titluri de datorie și de capital tranzacționate care sunt incluse în domeniul de aplicare al modelului intern pentru riscul de nerambursare și sunt atribuite birourilor de tranzacționare menționate la alineatul (1) îndeplinesc o cerință suplimentară de fonduri proprii, exprimată ca fiind cea mai mare dintre următoarele valori:

(a) cea mai recentă cerință de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, calculată în conformitate cu secțiunea 3;

(b) media valorii menționate la litera (a) în cursul celor 12 săptămâni anterioare.

▼M8

Secţiunea 2

Cerinţe generale

Articolul 325bb

Măsura valorii la risc condiţionate

▼C7

(1) Instituţiile calculează măsura valorii la risc condiţionate menţionată la articolul 325ba alineatul (1) litera (a) pentru orice dată „t” și orice portofoliu de poziţii din portofoliul de tranzacţionare și poziţii din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă după cum urmează:

▼M8

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

unde:

ES_t = măsura valorii la risc condiţionate;

i = indicele care desemnează cele cinci categorii generale de factori de risc enumerate în tabelul 2 prima coloană de la articolul 325bd;

UES_t = măsura valorii la risc condiţionate nerestricţionată, calculată după cum urmează:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}},\ 1\right)$$

UES_t^i = măsura valorii la risc condiţionate nerestricţionată pentru categoria generală de factori de risc i, calculată după cum urmează:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}},\ 1\right)$$

ρ = factorul de corelare impus de autorităţile de supraveghere pentru toate categoriile generale de risc; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = măsura valorii la risc condiţionate parţială care se calculează pentru toate poziţiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2);

PES_t^{RC} = măsura valorii la risc condiţionate parţială care se calculează pentru toate poziţiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (3);

PES_t^{FC} = măsura valorii la risc condiţionate parţială care se calculează pentru toate poziţiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (4);

$PES_t^{RS,i}$ = măsura valorii la risc condiţionate parţială pentru categoria generală de factori de risc i care se calculează pentru toate poziţiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2);

$PES_t^{RC,i}$ = măsura valorii la risc condiţionate parţială pentru categoria generală de factori de risc i care se calculează pentru toate poziţiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (3); și

$PES_t^{FC,i}$ = măsura valorii la risc condiţionate parţială pentru categoria generală de factori de risc i care se calculează pentru toate poziţiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (4).

▼M8

(2) Instituțiile aplică doar scenarii ale unor șocuri viitoare setului specific de factori de risc modelabili aplicabil fiecărei valori la risc condiționată parțială, astfel cum se prevede la articolul 325bc, atunci când determină valoarea fiecărui deficit preconizat parțial pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate în conformitate cu alineatul (1).

(3) În cazul în care cel puțin o tranzacție din portofoliu are cel puțin un factor de risc modelabil care a fost încadrat în categoria generală de factori de risc i în conformitate cu articolul 325bd, instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționate nerestricționată pentru categoria generală de factori de risc i și o includ în formula măsurii valorii la risc condiționate menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

(4) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), o instituție poate reduce frecvența calculării măsurii valorii la risc condiționată nerestricționată UES_t^i și a măsurii valorii la risc condiționată parțială $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ și $PES_t^{FC,i}$ pentru toate categoriile generale de factori de risc i de la zilnic la săptămânal, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

(a) instituția poate demonstra autorității sale competente că calcularea măsurii valorii la risc condiționată nerestricționată UES_t^i nu subestimează riscul de piață al pozițiilor relevante din portofoliul de tranzacționare;

(b) instituția poate mări frecvența calculării UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ și $PES_t^{FC,i}$ de la săptămânal la zilnic atunci când autoritatea competentă solicită acest lucru.

Articolul 325bc

Calcularea valorilor la risc condiționate parțiale

(1) Instituțiile calculează toate măsurile valorii la risc condiționată parțială menționate la articolul 325bb alineatul (1) după cum urmează:

(a) calcule zilnice ale măsurilor valorii la risc condiționată parțială;

(b) un interval de încredere unilateral la 97,5 centile;

▼C7

(c) pentru un anumit portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare și poziții din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă, instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționată parțială la momentul „t” ES_t în conformitate cu următoarea formulă:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T,j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

▼M8

unde:

PES_t = valoarea la risc condiționată parțială la momentul „t”;

j = indicele care desemnează cele cinci orizonturi de lichiditate enumerate în prima coloană din tabelul 1;

LH_j = lungimea orizonturilor de lichiditate j astfel cum este exprimată în zile în tabelul 1;

T = orizontul de timp de bază, unde T = 10 zile;

▼M8

$PES_t(T)$ = măsura valorii la risc condiţionată parţială determinată prin aplicarea scenariilor unor șocuri viitoare cu un orizont de timp de 10 zile numai setului specific de factori de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu prevăzut la alineatele (2), (3) și (4) pentru fiecare măsură a valorii la risc condiţionată parţială menţionată la articolul 325bb alineatul (1); și

$PES_t(T, j)$ = măsura valorii la risc condiţionată parţială determinată prin aplicarea scenariilor unor șocuri viitoare cu un orizont de timp de 10 zile numai setului specific de factori de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu prevăzut la alineatele (2), (3) și (4) pentru fiecare măsură a valorii la risc condiţionată parţială menţionată la articolul 325bb alineatul (1) și pentru care orizontul de lichiditate efectiv, determinat în conformitate cu articolul 325bd alineatul (2) este mai mare sau egal cu LH_1 .

Tabelul 1

Orizontul de lichiditate j	Lungimea orizontului de lichiditate j (în zile)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

(2) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiţionate parţiale PES_t^{RS} și $PES_t^{RS,i}$ menţionate la articolul 325bb alineatul (1), instituţiile îndeplinesc, în plus faţă de cerinţele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele cerinţe:

(a) la calcularea PES_t^{RS}, instituţiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai unui subset de factori de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu care a fost ales de instituţii, într-un mod pe care autorităţile competente îl consideră satisfăcător, astfel încât următoarea condiţie să fie îndeplinită, suma fiind preluată din cele 60 de zile lucrătoare anterioare:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75 \ \%$$

O instituţie care nu mai îndeplinește cerinţa prevăzută la primul paragraf de la prezenta literă notifică imediat acest fapt autorităţilor competente și actualizează subsetul de factori de risc modelabili în termen de două săptămâni astfel încât să îndeplinească cerinţa respectivă; în cazul în care, după două săptămâni, instituţia nu a îndeplinit această cerinţă, instituţia revine la abordarea prevăzută în capitolul 1a pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă pentru anumite birouri de tranzacţionare, până în momentul în care respectiva instituţie este în măsură să demonstreze autorităţii competente că îndeplinește cerinţa prevăzută la primul paragraf de la prezenta literă;

▼M8

(b) la calcularea $PES_t^{RS,i}$, instituţiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai subsetului de factori de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu ales de instituţie în sensul literei (a) de la prezentul alineat și care au fost încadraţi în categoria generală de factori de risc „i” în conformitate cu articolul 325bd;

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili menţionaţi la literele (a) și (b) sunt calibrate în raport cu datele istorice dintr-o perioadă continuă de 12 luni de criză financiară care este identificată de instituţie pentru a maximiza valoarea PES_t^{RS}; în scopul identificării perioadei de criză respective, instituţiile utilizează o perioadă de observaţie care începe cel târziu la 1 ianuarie 2007, într-un mod pe care autorităţile competente îl consideră satisfăcător; și

(d) datele de intrare pentru $PES_t^{RS,i}$ sunt calibrate în raport cu perioada de criză de 12 luni care a fost identificată de către instituţie în sensul literei (c).

(3) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiţionate parţiale PES_t^{RC} și $PES_t^{RC,i}$ menţionate la articolul 325bb alineatul (1), instituţiile îndeplinesc, în plus faţă de cerinţele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele cerinţe:

(a) la calcularea PES_t^{RC}, instituţiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai subsetului de factori de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu menţionat la alineatul (2) litera (a);

(b) la calcularea $PES_t^{RC,i}$, instituţiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai subsetului de factori de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu menţionat la alineatul (2) litera (b);

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili menţionaţi la prezentul alineat literele (a) și (b) sunt calibrate în raport cu datele istorice menţionate la alineatul (4) litera (c); datele respective se actualizează cel puţin o dată pe lună.

(4) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiţionate parţiale PES_t^{FC} și $PES_t^{FC,i}$ menţionate la articolul 325bb alineatul (1), instituţiile îndeplinesc, în plus faţă de cerinţele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele cerinţe:

(a) la calcularea PES_t^{FC}, instituţiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare tuturor factorilor de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu;

(b) la calcularea $PES_t^{FC,i}$, instituţiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare tuturor factorilor de risc modelabili aferenţi poziţiilor din portofoliu care au fost încadraţi în categoria generală de factori de risc i în conformitate cu articolul 325bd;

▼M8

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili menționați la literele (a) și (b) sunt calibrate în raport cu datele istorice din perioada de 12 luni anterioară; atunci când se produce o creștere semnificativă a volatilității prețurilor unui număr semnificativ de factori de risc modelabili aferenți portofoliului unei instituții care nu sunt incluși în subsetul de factori de risc menționat la alineatul (2) litera (a), autoritățile competente pot impune unei instituții să utilizeze datele istorice pentru o perioadă mai scurtă decât cele 12 luni anterioare, dar această perioadă nu poate fi mai scurtă decât cele șase luni anterioare; autoritățile competente notifică ABE orice decizie prin care impun unei instituții să utilizeze datele istorice dintr-o perioadă mai scurtă de 12 luni și își motivează decizia respectivă.

(5) La calcularea unei anumite măsuri a valorii la risc condiționată parțială menționată la articolul 325bb alineatul (1), instituțiile mențin valorile factorilor de risc modelabili pentru care nu au fost obligate să aplice scenarii ale unor șocuri viitoare pentru această măsură a valorii la risc condiționată parțială în conformitate cu prezentul articol alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 325bd

Orizonturi de lichiditate

(1) Instituțiile încadrează fiecare factor de risc aferent pozițiilor atribuite birourilor de tranzacționare pentru care le-a fost acordată aprobarea astfel cum sunt menționate la articolul 325az alineatul (2) sau pentru care aprobarea este în curs de a fi acordată într-una din categoriile generale de factori de risc enumerate în tabelul 2 și într-una din subcategoriile generale de factori de risc enumerate în tabelul respectiv.

(2) Orizontul de lichiditate al unui factor de risc aferent pozițiilor menționate la alineatul (1) este orizontul de lichiditate al subcategoriei generale corespunzătoare de factori de risc în care a fost încadrat.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, o instituție poate decide ca, pentru un anumit birou de tranzacționare, să înlocuiască orizontul de lichiditate al unei subcategorii generale de factori de risc enumerate în tabelul 2 de la prezentul articol cu unul dintre orizonturile de lichiditate mai lungi enumerate în tabelul 1 de la articolul 325bc. În cazul în care o instituție ia o astfel de decizie, orizontul de lichiditate mai lung se aplică tuturor factorilor de risc modelabili aferenți pozițiilor atribuite biroului de tranzacționare respectiv care au fost încadrați în respectiva subcategorie generală de factori de risc în scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale în conformitate cu articolul 325bc alineatul (1) litera (c).

O instituție notifică autorităților competente birourile de tranzacționare și subcategoriile generale de factori risc cărora decide să le aplice tratamentul prevăzut la primul paragraf.

▼C7

(4) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale în conformitate cu articolul 325bc alineatul (1) litera (c), orizontul de lichiditate efectiv al unui anumit factor de risc modelabil aferent unei anumite poziții din portofoliul de tranzacționare sau unei poziții din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă se calculează după cum urmează:

▼**M8**

$$\text{LHefectiv} = \begin{cases} \text{SubCatLH dacă Mat} > LH_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ dacă } LH_1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \\ LH_1 \text{ dacă Mat} < LH_1 \end{cases}$$

unde:

LHefectiv = orizontul de lichiditate efectiv;

Mat = scadența poziției din portofoliul de tranzacționare;

SubCatLH = lungimea orizontului de lichiditate al factorului de risc modelabil, determinată în conformitate cu alineatul (1); și

$\min_j \{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}$ = lungimea unuia dintre orizonturile de lichiditate enumerate în tabelul 1 de la articolul 325bc care este primul orizont de lichiditate situat peste nivelul scadenței poziției din portofoliul de tranzacționare.

(5) Perechile de monede care sunt formate din euro și moneda unui stat membru, alta decât moneda euro, care participă la MCS II sunt incluse în subcategoria celor mai lichide perechi de monede din categoria generală de factori de risc „Schimb valutar” din tabelul 2.

(6) O instituție verifică cel puțin o dată pe lună dacă încadrarea menționată la alineatul (1) este adecvată.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) modul în care instituțiile încadrează factorii de risc ai pozițiilor menționate la alineatul (1) în categoriile generale de factori de risc și în subcategoriile generale de factori de risc în sensul alineatului (1);

(b) ce monede constituie subcategoria „Cele mai lichide monede” din categoria generală de factori de risc „Rata dobânzii” din tabelul 2;

(c) ce perechi de monede constituie subcategoria „Cele mai lichide perechi de monede” a categoriei generale de factori de risc „Schimb valutar” din tabelul 2;

(d) definițiile capitalizării de piață scăzute și a capitalizării de piață ridicate în scopul subcategoriei „Prețul titlurilor de capital” și „Volatilitate” a categoriei de factori de risc de devalorizare pentru „Titluri de capital” din tabelul 2.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼**M8**

Tabelul 2

Categorii generale de factori de risc	Subcategorii generale de factori de risc	Orizonturi de lichiditate	Lungimea orizontului de lichiditate (în zile)
Rata dobânzii	Cele mai lichide monede și moneda națională	1	10
	Alte monede (excluzând monedele cele mai lichide)	2	20
	Volatilitate	4	60
	Alte tipuri	4	60
Marjă de credit	Administrația centrală a statelor membre, inclusiv băncile centrale	2	20
	Obligațiuni garantate emise de instituțiile de credit din statele membre (categoria „investment grade”)	2	20
	Entități suverane (categoria „investment grade”)	2	20
	Entități suverane (categoria „high yield”)	3	40
	Societăți (categoria „investment grade”)	3	40
	Societăți (categoria „high yield”)	4	60
	Volatilitate	5	120
	Alte tipuri	5	120
Titluri de capital	Prețul titlurilor de capital (capitalizare de piață ridicată)	1	10
	Prețul titlurilor de capital (capitalizare de piață scăzută)	2	20
	Volatilitate (capitalizare de piață ridicată)	2	20
	Volatilitate (capitalizare de piață scăzută)	4	60
	Alte tipuri	4	60
Schimb valutar	Cele mai lichide perechi de monede	1	10
	Alte perechi de monede (excluzând cele mai lichide perechi de monede)	2	20
	Volatilitate	3	40
	Alte tipuri	3	40
Marfă	Prețul energiei și prețul emisiilor de dioxid de carbon	2	20
	Prețul metalelor prețioase și prețul metalelor neferoase	2	20
	Prețurile altor mărfuri (excluzând prețul energiei, prețul emisiilor de dioxid de carbon, prețul metalelor prețioase și prețul metalelor neferoase)	4	60
	Volatilitatea energiei și volatilitatea emisiilor de dioxid de carbon	4	60
	Volatilitatea metalelor prețioase și volatilitatea metalelor neferoase	4	60
	Volatilitatea altor mărfuri (excluzând volatilitatea energiei, volatilitatea emisiilor de dioxid de carbon, volatilitatea metalelor prețioase și volatilitatea metalelor neferoase)	5	120
	Alte tipuri	5	120

▼M8

Articolul 325be

Evaluarea gradului în care factorii de risc pot fi modelați

(1) Instituțiile evaluează gradul în care pot fi modelați toți factorii de risc aferenți pozițiilor atribuite birourilor de tranzacționare pentru care au primit aprobarea astfel cum se menționează la articolul 325az alineatul (2) sau pentru care aprobarea respectivă este în curs de a fi acordată.

(2) În cadrul evaluării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu articolul 325bk pentru factorii de risc care nu sunt modelabili.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile de evaluare a gradului în care pot fi modelați factorii de risc în conformitate cu alineatul (1) și frecvența evaluării respective.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 325bf

Cerințe de reglementare privind testarea ex post și factori de multiplicare

(1) În sensul prezentului articol, „depășire” înseamnă o variație de o zi în valoarea unui portofoliu alcătuit din toate pozițiile atribuite biroului de tranzacționare care depășește nivelul valorii la risc aferente, calculat pe baza modelului intern alternativ al instituției în conformitate cu următoarele cerințe:

(a) calculul valorii la risc este supus unei perioade de deținere de o zi;

(b) factorilor de risc aferenți pozițiilor biroului de tranzacționare menționați la articolul 325bg alineatul (3) care se consideră că sunt modelabili în conformitate cu articolul 325be li se aplică scenarii ale unor șocuri viitoare;

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili sunt calibrate în raport cu datele istorice menționate la articolul 325bc alineatul (4) litera (c);

(d) cu excepția cazului în care la prezentul articol se prevede altfel, modelul intern alternativ al instituției se bazează pe aceleași ipoteze de modelare ca și cele utilizate pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325ba alineatul (1) litera (a).

(2) Instituțiile contabilizează depășirile zilnice pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice și efective ale valorii portofoliului alcătuit din toate pozițiile atribuite biroului de tranzacționare.

▼M8

(3) Se consideră că biroul de tranzacţionare al unei instituţii îndeplinește cerinţele testării *ex post* atunci când numărul de depășiri pentru biroul de tranzacţionare respectiv care au avut loc în ultimele 250 de zile lucrătoare nu depășește niciuna dintre următoarele:

(a) 12 depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 99 de centile pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului;

(b) 12 depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 99 de centile pe baza testării *ex post* a modificărilor efective ale valorii portofoliului;

(c) 30 de depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 97,5 centile pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului;

(d) 30 de depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 97,5 centile pe baza testării *ex post* a modificărilor efective ale valorii portofoliului.

(4) Instituţiile contabilizează depășirile zilnice în conformitate cu următoarele:

(a) testarea *ex post* a modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului se bazează pe o comparaţie între valoarea portofoliului la sfârșitul zilei și, presupunând că poziţiile rămân neschimbate, valoarea portofoliului la sfârșitul zilei următoare;

(b) testarea *ex post* a modificărilor efective ale valorii portofoliului se bazează pe o comparaţie între valoarea portofoliului la sfârșitul zilei și valoarea efectivă a portofoliului la sfârșitul zilei următoare, excluzând taxele și comisioanele;

(c) o depășire se calculează pentru fiecare zi lucrătoare în care instituţia nu este în măsură să evalueze valoarea portofoliului sau să calculeze nivelul valorii la risc menţionat la alineatul (3).

(5) O instituţie calculează, în conformitate cu alineatele (6) și (7) de la prezentul articol, factorul de multiplicare (m_c) menţionat la articolul 325ba pentru portofoliul format din toate poziţiile atribuite birourilor de tranzacţionare pentru care a primit aprobarea de a utiliza modele interne alternative, astfel cum se menţionează la articolul 325az alineatul (2).

(6) Factorul de multiplicare (m_c) este reprezentat de suma dintre 1,5 și o majorare cuprinsă între 0 și 0,5, în conformitate cu tabelul 3. În cazul portofoliului menţionat la alineatul (5), această majorare se calculează pe baza numărului de depășiri înregistrate în cea mai recentă perioadă de 250 de zile lucrătoare, astfel cum demonstrează testarea *ex post* efectuată de către instituţie a nivelului valorii la risc calculat în conformitate cu litera (a) de la prezentul paragraf. Calculul majorării este supus criteriilor următoare:

▼M8

(a) o depășire înseamnă o variație de o zi în valoarea portofoliului respectiv care depășește nivelul valorii la risc aferente, calculată utilizând modelul intern al instituției, în conformitate cu cerințele următoare:

(i) o perioadă de deținere de o zi;

(ii) un interval de încredere unilateral de 99 de centile;

(iii) factorilor de risc aferenți pozițiilor biroului de tranzacționare menționați la articolul 325bg alineatul (3) care se consideră că sunt modelabili în conformitate cu articolul 325be li se aplică scenarii ale unor șocuri viitoare;

(iv) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili sunt calibrate în raport cu datele istorice menționate la articolul 325bc alineatul (4) litera (c);

(v) cu excepția cazului în care la prezentul articol se prevede altfel, modelul intern al instituției se bazează pe aceleași ipoteze de modelare ca și cele utilizate pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325ba alineatul (1) litera (a);

(b) numărul de depășiri este egal cu cel mai mare dintre numărul de depășiri calculat pe baza modificărilor ipotetice și numărul de depășiri calculate pe baza modificărilor efective ale valorii portofoliului;

Tabelul 3

Număr de depășiri	Majorare
Mai mic de 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Mai mare de 9	0,50

În circumstanțe excepționale, autoritățile competente pot limita majorarea la cea care rezultă din depășirile calculate pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice, unde numărul depășirilor calculate pe baza testării *ex post* a modificărilor reale nu rezultă din deficiențe în modelul intern.

(7) Autoritățile competente monitorizează caracterul adecvat al factorului de multiplicare menționat la alineatul (5) și respectarea de către un birou de tranzacționare a cerințelor privind testarea *ex post* menționate la alineatul (3). Instituțiile informează prompt autoritățile competente cu privire la depășirile care rezultă din programul lor de testare *ex post* și prezintă o explicație pentru depășirile în cauză și, în orice caz, informează autoritățile competente cu privire la acest lucru în cel mult cinci zile lucrătoare de la înregistrarea unei depășiri.

▼M8

(8) Prin derogare de la alineatele (2) și (6) de la prezentul articol, autorităţile competente pot să permită unei instituţii să nu ia în calcul o depășire în cazul în care o modificare de o zi în valoarea portofoliului său care depășește nivelul valorii la risc aferente calculat utilizând modelul intern al instituţiei poate fi atribuită unui factor de risc nemodelabil. Pentru a face acest lucru, instituţia demonstrează autorităţii sale competente că măsura riscului pentru scenarii de criză calculată în conformitate cu articolul 325bk pentru acest factor de risc nemodelabil este mai mare decât diferenţa pozitivă dintre modificarea valorii portofoliului instituţiei și nivelul valorii la risc aferente.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica elementele tehnice care trebuie incluse în modificările efective și ipotetice ale valorii portofoliului unei instituţii în sensul prezentului articol.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 325bg

Cerinţa privind atribuirea profitului și a pierderii

(1) Un birou de tranzacţionare al unei instituţii îndeplinește cerinţele privind atribuirea profitului și a pierderii dacă biroul de tranzacţionare respectiv îndeplinește cerinţele prevăzute la prezentul articol.

(2) Cerinţa privind atribuirea profitului și a pierderii asigură faptul că modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacţionare, calculate pe baza modelului de măsurare a riscurilor al instituţiei, sunt suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacţionare, calculate pe baza modelului de evaluare al instituţiei.

(3) Pentru fiecare poziţie dintr-un anumit birou de tranzacţionare, respectarea de către o instituţie a cerinţei privind atribuirea profitului și a pierderii conduce la identificarea unei liste exacte cuprinzând factorii de risc consideraţi adecvaţi pentru verificarea respectării de către instituţie a cerinţei privind testarea *ex post* prevăzută la articolul 325bf.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) criteriile necesare pentru a se asigura faptul că modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacţionare sunt suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacţionare în sensul alineatului (2), ţinând seama de evoluţiile apărute la nivel de reglementare pe plan internaţional;

(b) consecinţele pentru o instituţie atunci când modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacţionare nu sunt suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacţionare în sensul alineatului (2);

▼M8

(c) frecvența cu care atribuirea profitului și a pierderii trebuie să fie efectuată de către o instituție;

(d) elementele tehnice care trebuie incluse în modificările teoretice și ipotetice ale valorii portofoliului unei instituții în sensul prezentului articol;

(e) modul în care instituțiile care utilizează modelul intern trebuie să agrege cerința totală de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru toate pozițiile din portofoliul lor de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă, ținând cont de consecințele menționate la litera (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 325bh

Cerințe privind măsurarea riscurilor

(1) Instituțiile care utilizează un model intern de măsurare a riscurilor folosit la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață, astfel cum sunt menționate la articolul 325ba, se asigură că respectivul model respectă cumulativ următoarele cerințe:

(a) modelul intern de măsurare a riscurilor reflectă un număr suficient de factori de risc, care cuprind cel puțin factorii de risc menționați în secțiunea 3 subsecțiunea 1 din capitolul 1a, cu excepția cazului în care instituția demonstrează autorităților competente că omiterea acestor factori de risc nu are un impact semnificativ asupra rezultatelor cerinței privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la articolul 325bg; o instituție este în măsură să explice autorităților competente motivele pentru care a încorporat un anumit factor de risc în modelul său de evaluare, dar nu și în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(b) modelul intern de măsurare a riscurilor surprinde caracterul neliniar al opțiunilor și al altor produse, precum și riscul de corelație și riscul de bază;

(c) modelul intern de măsurare a riscurilor încorporează un set de factori de risc corespunzători ratelor dobânzii pentru fiecare monedă în care instituția înregistrează poziții bilanțiere sau extrabilanțiere sensibile la rata dobânzii; instituția modelează curbele de randament folosind una dintre abordările general acceptate; curba de randament este divizată în diferite benzi de scadență pentru a surprinde variațiile volatilității ratelor de-a lungul curbei de randament; pentru expunerile semnificative la riscul de rată a dobânzii în monede și pe piețe importante, curba de randament trebuie modelată cu ajutorul a minimum șase benzi de scadență, iar numărul de factori de risc utilizați pentru a modela curba de randament trebuie să fie proporțional cu natura și complexitatea strategiilor de tranzacționare ale instituției; modelul trebuie, de asemenea, să surprindă diversificarea riscului legat de variațiile imperfect corelate ale diferitelor curbe de randament sau ale diferitelor instrumente financiare asupra aceluiași emitent-suport;

▼M8

(d) modelul intern de măsurare a riscurilor încorporează factorii de risc corespunzători aurului și valutelor individuale în care sunt denominate poziţiile instituţiei; în cazul OPC-urilor, se iau în considerare poziţiile pe valută efective ale acestora; instituţiile se pot baza pe raportările terţilor privind poziţia pe valută a unui OPC cu condiţia asigurării în mod adecvat a corectitudinii acestor raportări; poziţiile pe valută ale unui OPC de care instituţia nu are cunoștință sunt extrase din abordarea bazată pe modele interne și tratate în conformitate cu capitolul 1a;

(e) gradul de sofisticare al tehnicii de modelare este proporţional cu importanţa activităţilor instituţiilor pe pieţele de titluri de capital respective; modelul intern de măsurare a riscurilor utilizează un factor de risc distinct cel puţin pentru fiecare dintre pieţele de titluri de capital pe care instituţia deţine poziţii semnificative și cel puţin un factor de risc care reflectă variaţiile sistemice ale preţurilor titlurilor de capital și dependenţa factorului de risc respectiv de factorii de risc individuali pentru fiecare piaţă de titluri de capital;

(f) modelul intern de măsurare a riscurilor utilizează un factor de risc distinct cel puţin pentru fiecare marfă pe care instituţia deţine poziţii semnificative, cu excepţia cazului în care instituţia deţine o poziţie agregată pe mărfuri de dimensiuni modeste în raport cu toate activităţile sale de tranzacţionare; în acest caz, acesta poate utiliza un factor de risc distinct pentru fiecare tip general de mărfuri; în cazul expunerilor semnificative la pieţele de mărfuri, modelul reflectă riscul variaţiilor imperfect corelate între mărfuri care sunt similare, dar nu identice, expunerea la modificări ale preţurilor la termen rezultate din neconcordanţe de scadenţe și randamentul de comoditate între poziţiile pe instrumente financiare derivate și pe numerar;

(g) substituenţii utilizaţi își dovedesc utilitatea printr-un istoric corespunzător pentru poziţiile reale deţinute, sunt suficient de prudenţi și sunt utilizaţi doar atunci când datele disponibile sunt insuficiente, cum ar fi în perioada de criză menţionată la articolul 325bc alineatul (2) litera (c);

(h) în cazul expunerilor semnificative la riscuri de volatilitate pe instrumente cu opţionalitate, modelul intern de măsurare a riscurilor reflectă dependenţa volatilităţilor implicite în raport cu toate preţurile de exercitare și toate scadenţele opţiunilor.

(2) Instituţiile pot utiliza corelaţii empirice în cadrul categoriilor generale de factori de risc și, în scopul calculării valorilor la risc condiţionate nerestricţionate UES_t menţionate la articolul 325bb alineatul (1), în raport cu toate categoriile generale de factori de risc numai în cazul în care abordarea instituţiei cu privire la măsurarea corelaţiilor respective este judicioasă, consecventă cu orizonturile de lichiditate aplicabile și implementată cu integritate.

(3) Până la 28 septembrie 2020, ABE emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care stabilesc criterii de utilizare a datelor de intrare în modelul de măsurare a riscurilor menţionate la articolul 325bc.

▼M8

Articolul 325bi

Cerinţe calitative

(1) Orice model intern de măsurare a riscurilor utilizat în sensul prezentului capitol este solid din punct de vedere conceptual, este calculat și implementat cu integritate și îndeplinește cumulativ cerinţele calitative următoare:

(a) orice model intern de măsurare a riscurilor utilizat pentru a calcula cerinţele de capital pentru riscul de piaţă face parte integrantă din procesul instituţiei de administrare zilnică a riscului și servește ca bază pentru raportarea expunerilor la risc către conducerea superioară;

(b) o instituţie are o unitate de control al riscului care este independentă de unităţile care desfășoară activităţi de tranzacţionare și care raportează direct conducerii superioare; unitatea în cauză este responsabilă pentru proiectarea și implementarea oricărui model intern de măsurare a riscurilor; unitatea efectuează validarea iniţială și pe bază continuă a oricărui model intern utilizat în sensul prezentului capitol și răspunde de sistemul global de administrare a riscurilor; aceasta produce și analizează rapoarte zilnice asupra rezultatelor oricărui model intern utilizat pentru a calcula cerinţele de capital pentru riscul de piaţă, precum și rapoarte asupra caracterului adecvat al măsurilor care trebuie luate în ceea ce privește limitele de tranzacţionare;

(c) organul de conducere și conducerea superioară sunt implicate în mod activ în procesul de control al riscului, iar rapoartele zilnice realizate de către unitatea de control al riscului sunt reexaminate la un nivel al conducerii care deţine suficientă autoritate pentru a impune diminuarea poziţiilor asumate de fiecare trader și diminuarea expunerii totale la risc a instituţiei;

(d) instituţia are personal suficient de numeros care să aibă un nivel de calificare adecvat în utilizarea modelelor interne sofisticate de măsurare a riscurilor și personal suficient de numeros care să deţină calificări în domenii precum tranzacţionarea, controlul riscurilor, auditul și înregistrarea și monitorizarea tranzacţiilor iniţiate („back office”);

(e) instituţia dispune de un set bine documentat de politici, proceduri și mecanisme de control interne pentru a monitoriza și a asigura conformitatea cu funcţionarea generală a modelelor sale interne de măsurare a riscurilor;

(f) orice model intern de măsurare a riscurilor, inclusiv orice model de evaluare, are un istoric dovedit în ceea ce privește acurateţea rezonabilă a acestuia în măsurarea riscurilor și nu diferă semnificativ de modelele utilizate de instituţie pentru administrarea sa internă a riscurilor;

(g) instituţia derulează în mod frecvent programe riguroase de simulări de criză, inclusiv simulări de criză în sens invers („reverse stress tests”), care cuprind orice model intern de măsurare a riscurilor; rezultatele respectivelor simulări de criză sunt analizate de conducerea superioară cel puţin o dată pe lună și sunt conforme cu politicile și limitele aprobate de către organul de conducere; instituţia ia măsuri corespunzătoare în cazul în care rezultatele simulărilor de criză arată pierderi excesive generate de activităţile de tranzacţionare ale instituţiei în anumite circumstanţe;

▼M8

(h) instituţia desfășoară, într-un mod pe care autorităţile competente îl consideră satisfăcător, o analiză independentă a modelelor sale interne de măsurare a riscurilor, fie în cadrul procesului său periodic de audit intern, fie prin mandatarea unei întreprinderi terţe să efectueze analiza în cauză.

În sensul literei (h) de la primul paragraf, o întreprindere terţă înseamnă o întreprindere care furnizează servicii de audit sau de consultanţă către instituţii și care are personal cu suficiente calificări în domeniul riscului de piaţă în cadrul activităţilor de tranzacţionare.

(2) Analiza menţionată la alineatul (1) litera (h) include atât activităţile unităţilor care desfășoară activităţi de tranzacţionare, cât și activităţile unităţii independente de control al riscului. Instituţia își reexaminează procesul general de administrare a riscurilor cel puţin o dată pe an. Reexaminarea evaluează următoarele aspecte:

(a) caracterul adecvat al documentaţiei sistemului și procesului de administrare a riscului, precum și organizarea unităţii de control al riscului;

(b) integrarea rezultatelor măsurării riscurilor în cadrul gestionării zilnice a riscurilor și integritatea sistemului de informare a conducerii;

(c) procesele pe care instituţia le utilizează pentru aprobarea modelelor de evaluare a riscului („risk-pricing models”) și pentru aprobarea sistemelor de evaluare care sunt folosite de către personalul din unităţile responsabile cu iniţierea tranzacţiilor („front office”) și din unităţile responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacţiilor iniţiate („back office”);

(d) sfera riscurilor surprinse de către model, acurateţea și adecvarea sistemului de măsurare a riscurilor și validarea oricăror modificări semnificative în cadrul modelului intern de măsurare a riscurilor;

(e) acurateţea și caracterul complet al datelor aferente poziţiilor, acurateţea și caracterul adecvat în ceea ce privește ipotezele referitoare la volatilitate și corelare, acurateţea calculelor evaluării și ale sensibilităţii la risc, precum și acurateţea și caracterul adecvat al metodelor utilizate pentru generarea de date de substituire atunci când datele disponibile sunt insuficiente pentru a îndeplini cerinţa prevăzută în prezentul capitol;

(f) procesul de verificare pe care instituţia îl utilizează la evaluarea consecvenţei, oportunităţii și fiabilităţii surselor de date utilizate pentru rularea modelelor sale interne de măsurare a riscurilor, inclusiv independenţa acestor surse de date;

(g) procesul de verificare pe care instituţia îl utilizează la evaluarea cerinţelor privind testarea *ex post* și a cerinţelor privind atribuirea profitului și a pierderii pentru a aprecia acurateţea modelelor sale interne de măsurare a riscurilor;

(h) în cazul în care reexaminarea este efectuată de o întreprindere terţă în conformitate cu prezentul articol alineatul (1) litera (h), verificarea faptului că procesul de validare internă prevăzut la articolul 325bj își îndeplinește obiectivele.

▼M8

(3) Instituţiile își actualizează tehnicile și practicile utilizate pentru oricare dintre modelele interne de măsurare a riscurilor pe care le folosesc în sensul prezentului capitol pentru a ţine seama de evoluţia noilor tehnici și bune practici care apar referitor la respectivele modele interne de măsurare a riscurilor.

Articolul 325bj

Validarea internă

(1) Instituţiile dispun de proceduri pentru a asigura validarea adecvată a oricărui model intern de măsurare a riscurilor utilizat în sensul prezentului capitol de către părţi cu calificare adecvată care sunt independente de procesul de elaborare, pentru a se asigura că orice astfel de model este solid din punct de vedere conceptual și surprinde în mod adecvat toate riscurile semnificative.

(2) Instituţiile efectuează validarea menţionată la alineatul (1) în următoarele circumstanţe:

(a) atunci când un model intern de măsurare a riscurilor este elaborat iniţial și atunci când sunt operate modificări semnificative asupra modelului respectiv;

(b) periodic, în special atunci când au intervenit modificări structurale semnificative ale pieţei sau modificări ale componenţei portofoliului care ar putea face ca modelul intern de măsurare a riscurilor să nu mai fie adecvat.

(3) Validarea modelelor interne de măsurare a riscurilor ale unei instituţii nu se limitează la cerinţele privind testarea ex post și atribuirea profitului și a pierderii, ci include cel puţin următoarele:

(a) teste pentru a verifica dacă ipotezele aferente modelului intern sunt adecvate și nu subestimează sau supraestimează riscul;

(b) teste proprii de validare a modelului intern, inclusiv teste ex post, în plus faţă de programele de testare ex post impuse prin reglementări, în legătură cu riscurile și structurile portofoliilor lor;

(c) utilizarea portofoliilor ipotetice pentru a avea siguranţa că modelul intern de măsurare a riscurilor este în măsură să ţină cont de trăsături structurale particulare care pot apărea, de exemplu riscurile semnificative aferente bazei și riscul de concentrare sau riscurile asociate utilizării de substituenţi.

Articolul 325bk

Calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză

(1) Măsura riscurilor pentru scenarii de criză aferentă unui factor de risc nemodelabil înseamnă pierderea suferită la nivelul tuturor poziţiilor aferente portofoliului de tranzacţionare sau poziţiilor din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau de marfă care include respectivul factor de risc nemodelabil în cazul în care respectivului factor de risc i se aplică un scenariu extrem al șocurilor viitoare.

▼M8

(2) Instituţiile elaborează scenarii extreme ale șocurilor viitoare adecvate pentru toţi factorii de risc nemodelabili, într-un mod pe care autorităţile competente îl consideră satisfăcător.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) modul în care instituţiile urmează să elaboreze care sunt scenariile extreme ale șocurilor viitoare aplicabile factorilor de risc nemodelabili și modul în care acestea urmează să aplice factorilor de risc în cauză respectivele scenarii extrem ale șocurilor viitoare;

(b) un scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări pentru fiecare subcategorie generală de factori de risc enumerată în tabelul 2 de la articolul 325bd, pe care instituţiile să îl poată utiliza atunci când nu pot elabora un scenariu extrem al șocurilor viitoare în conformitate cu litera (a) de la prezentul paragraf sau pe care autorităţile competente să le poată impune instituţiilor să îl aplice dacă nu consideră că scenariul extrem al șocurilor viitoare elaborat de instituţie este satisfăcător;

(c) circumstanţele în care instituţiile pot calcula o măsură a riscurilor pentru scenarii de criză pentru mai mulţi factori de risc nemodelabili;

(d) modul în care instituţiile trebuie să prezinte în formă agregată măsurile riscurilor pentru scenarii de criză în cazul tuturor factorilor de risc nemodelabili incluși în poziţiile din portofoliul lor de tranzacţionare și în poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau de marfă.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare respective, ABE ia în considerare faptul că nivelul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferent unui factor de risc nemodelabil, astfel cum este prevăzut la prezentul articol, trebuie să fie la fel de ridicat ca și nivelul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de piaţă care ar fi calculate în conformitate cu prezentul capitol dacă acest factor de risc ar fi modelabil.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 septembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secţiunea 3

Modelul intern pentru riscul de nerambursare

Articolul 325bl

Sfera de aplicare a modelului intern pentru riscul de nerambursare

(1) Toate poziţiile unei instituţii care au fost atribuite birourilor de tranzacţionare pentru care instituţia a primit aprobarea prevăzută la articolul 325az alineatul (2) sunt supuse unei cerinţe de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare în cazul în care poziţiile respective conţin cel puţin un factor de risc pus în corespondenţă cu categoriile generale de factori de risc „capital propriu” sau „marjă de credit” în conformitate cu articolul 325bd alineatul (1). Această cerinţă de fonduri

▼M8

proprii, care se adaugă la riscurile reflectate de cerinţele de fonduri proprii menţionate la articolul 325ba alineatul (1), se calculează pe baza modelului intern pentru riscul de nerambursare al instituţiei. Modelul respectiv respectă cerinţele prevăzute în prezenta secţiune.

(2) Pentru fiecare dintre poziţiile menţionate la alineatul (1), o instituţie identifică un singur emitent de titluri de datorie sau de capital tranzacţionate legate de cel puţin un factor de risc.

Articolul 325bm

Aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul de nerambursare

(1) Autorităţile competente acordă unei instituţii aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul de nerambursare pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii menţionate la articolul 325ba alineatul (2) pentru toate poziţiile din portofoliul de tranzacţionare menţionate la articolul 325bl care sunt atribuite unui birou de tranzacţionare pentru care modelul intern pentru riscul de nerambursare să fie conform cu cerinţele stabilite la articolele 325bi, 325bj, 325bn, 325bo și 325bp.

(2) În cazul în care un birou de tranzacţionare al unei instituţii căruia i-a fost atribuită cel puţin una dintre poziţiile din portofoliul de tranzacţionare menţionate la articolul 325bl nu îndeplinește cerinţele stabilite la alineatul (1) din prezentul articol, cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă aferent tuturor poziţiilor din respectivul birou de tranzacţionare se calculează în conformitate cu abordarea prevăzută la capitolul 1a.

Articolul 325bn

Cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare cu utilizarea unui model intern pentru riscul de nerambursare

(1) Instituţiile calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare utilizând un model intern pentru riscul de nerambursare în cazul portofoliului tuturor poziţiilor menţionate la articolul 325bl, după cum urmează:

(a) cerinţele de fonduri proprii sunt egale cu un număr al valorii la risc care măsoară pierderea potenţială – la nivelul valorii de piaţă – a portofoliului cauzată de starea de nerambursare a emitenţilor cu privire la poziţiile respective, la un interval de încredere de 99,9 %, pe un orizont de timp de un an;

(b) pierderea potenţială menţionată la litera (a) reprezintă o pierdere directă sau indirectă la nivelul valorii de piaţă a unei poziţii care a fost cauzată de starea de nerambursare a emitenţilor și care se adaugă pierderilor eventuale care au fost deja luate în considerare în cadrul evaluării curente a poziţiei; starea de nerambursare a emitenţilor poziţiilor pe titluri de capital este reprezentată de scăderea la zero a cuantumului preţurilor titlurilor de capital ale emitenţilor;

▼M8

(c) instituţiile stabilesc corelaţiile între nerambursările diferiţilor emitenţi pe baza unei metodologii solide din punct de vedere conceptual, utilizând date istorice obiective privind marjele de credit de pe piaţă sau preţurile titlurilor de capital pentru o perioadă de cel puţin 10 ani, care include și perioada de criză identificată de instituţie în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2); calculul corelaţiilor între nerambursările diferiţilor emitenţi este calibrat în funcţie de un orizont de timp de un an;

(d) modelul intern pentru riscul de nerambursare se bazează pe ipoteza unei poziţii constante pe un an.

(2) Instituţiile calculează cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare utilizând un model intern pentru riscul de nerambursare menţionat la alineatul (1) cel puţin o dată pe săptămână.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) literele (a) și (c), o instituţie poate înlocui orizontul de timp de un an cu un orizont de timp de șaizeci de zile pentru calcularea riscului de nerambursare aferent unora dintre poziţiile pe titluri de capital sau tuturor acestor poziţii, după caz. În acest caz, calculul corelaţiilor între nerambursările aferente preţurilor titlurilor de capital și probabilităţile de nerambursare trebuie să fie consecvent cu un orizont de timp de șaizeci de zile, iar calculul corelaţiilor între nerambursările aferente preţurilor titlurilor de capital și cele aferente preţurilor obligaţiunilor trebuie să fie consecvent cu un orizont de timp de un an.

Articolul 325bo

Recunoașterea acoperirilor în cadrul unui model intern pentru riscul de nerambursare

(1) Instituţiile pot include acoperirile în modelul lor intern pentru riscul de nerambursare și pot compensa poziţiile atunci când poziţiile lungi și cele scurte sunt asociate aceluiași instrument financiar.

(2) Instituţiile pot recunoaște, în modelul lor intern pentru riscul de nerambursare, doar efectele acoperirii sau ale diversificării asociate cu poziţii lungi și poziţii scurte care implică instrumente sau titluri de valoare diferite ale aceluiași debitor, precum și cu poziţii lungi și poziţii scurte pe emitenţi diferiţi, prin modelarea explicită a poziţiilor lungi și a poziţiilor scurte brute pe diferitele instrumente, inclusiv prin modelarea riscurilor aferente bazei între emitenţi diferiţi.

(3) Instituţiile reflectă în modelul lor intern pentru riscul de nerambursare riscurile semnificative între un instrument de acoperire și instrumentul acoperit care s-ar putea produce în intervalul dintre scadenţa instrumentului de acoperire și orizontul de timp de un an, precum și potenţialul de risc semnificativ aferent bazei pe care îl au strategiile de acoperire care rezultă din diferenţele între tipuri de produse, rang în structura capitalului, rating intern sau extern, scadenţă, data emiterii („vintage”) și alte diferenţe. Instituţiile recunosc un instrument de acoperire numai în măsura în care aceasta poate fi menţinută chiar și atunci când un eveniment de credit sau de alt tip este iminent pentru debitor.

▼M8

Articolul 325bp

Cerinţe specifice privind modelul intern pentru riscul de nerambursare

(1) Modelul intern pentru riscul de nerambursare menţionat la articolul 325bm alineatul (1) este în măsură să modeleze intrarea în stare de nerambursare a unor emitenţi individuali, precum și intrarea simultană în stare de nerambursare a mai multor emitenţi și reflectă impactul acestor stări de nerambursare la nivelul valorilor de piaţă ale poziţiilor care sunt incluse în sfera de aplicare a modelului respectiv. În acest scop, intrarea în stare de nerambursare a fiecărui emitent în parte este modelată utilizând două tipuri de factori de risc sistematic.

(2) Modelul intern pentru riscul de nerambursare reflectă ciclul economic, inclusiv dependenţa dintre ratele de recuperare și factorii de risc sistematic menţionaţi la alineatul (1).

(3) Modelul intern pentru riscul de nerambursare reflectă impactul neliniar al opţiunilor și al altor poziţii cu un comportament neliniar semnificativ în ceea ce privește variaţiile de preţ. Instituţiile ţin cont de asemenea de dimensiunea riscului de model care este inerent evaluării și estimării riscurilor de preţ asociate acestor produse.

(4) Modelul intern pentru riscul de nerambursare se bazează pe date obiective și actualizate.

(5) Pentru a simula starea de nerambursare a emitenţilor în modelul intern pentru riscul de nerambursare, estimările instituţiei privind probabilităţile de nerambursare îndeplinesc următoarele cerinţe:

(a) probabilităţile de nerambursare au un prag minim de 0,03 %;

(b) probabilităţile de nerambursare se bazează pe un orizont de timp de un an, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta secţiune;

(c) probabilităţile de nerambursare se măsoară utilizând, singure sau în combinaţie cu preţurile de piaţă curente, date observate într-o perioadă istorică de cel puţin cinci ani privind nerambursări reale din trecut și scăderi extreme ale preţurilor de piaţă echivalente cu situaţii de nerambursare; probabilităţile de nerambursare nu se deduc exclusiv pe baza preţurilor de piaţă curente;

(d) o instituţie care a primit aprobarea de a estima probabilităţile de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secţiunea 1 utilizează metodologia stabilită la acea secţiunea respectivă pentru a calcula probabilităţile de nerambursare;

(e) o instituţie care nu a primit aprobarea de a estima probabilităţile de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secţiunea 1 elaborează o metodologie internă sau utilizează surse externe pentru a calcula probabilităţile de nerambursare; în ambele situaţii, estimările probabilităţilor de nerambursare sunt în acord cu cerinţele prevăzute la prezentul articol.

▼M8

(6) Pentru a simula starea de nerambursare a emitenţilor în modelul intern pentru riscul de nerambursare, estimările instituţiei privind pierderea în caz de nerambursare îndeplinesc următoarele cerinţe:

(a) estimările privind pierderea în caz de nerambursare au un prag minim de 0 %;

(b) estimările privind pierderea în caz de nerambursare reflectă rangul fiecărei poziţii;

(c) o instituţie care a primit aprobarea de a estima pierderea în caz de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secţiunea 1 utilizează metodologia stabilită la secţiunea respectivă pentru a calcula estimările privind pierderea în caz de nerambursare;

(d) o instituţie care nu a primit aprobarea de a estima pierderea în caz de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secţiunea 1 elaborează o metodologie internă sau utilizează surse externe pentru a estima pierderea în caz de nerambursare; în ambele situaţii, estimările pierderii în caz de nerambursare sunt în acord cu cerinţele prevăzute la prezentul articol.

(7) Ca parte a analizei independente și a validării modelelor interne utilizate în sensul prezentului capitol, inclusiv pentru sistemul de măsurare a riscurilor, instituţiile:

(a) verifică dacă metoda lor de modelare a corelaţiilor și a variaţiilor de preţ este adecvată pentru portofoliul lor, în special în materie de alegere și de ponderare a factorilor de risc sistematic din cadrul modelului;

(b) efectuează o serie de simulări de criză, inclusiv analize de sensibilitate și analize ale scenariilor, pentru a evalua caracterul rezonabil din punct de vedere calitativ și cantitativ al modelului intern pentru riscul de nerambursare, în special în ceea ce privește tratamentul concentrărilor; și

(c) aplică o validare cantitativă adecvată care să includă valori de referinţă interne relevante pentru modelare.

Aceste teste menţionate la litera (b) nu se limitează la gama de evenimente survenite în trecut.

(8) Modelul intern pentru riscul de nerambursare reflectă în mod corespunzător concentrările emitenţilor și concentrările care pot apărea în cadrul unei clase de produse și între diferitele clase de produse în condiţii de criză.

(9) Modelul intern pentru riscul de nerambursare este în concordanţă cu metodele interne de administrare a riscurilor ale instituţiei pentru identificarea, cuantificarea și administrarea riscurilor de tranzacţionare.

(10) Instituţiile dispun de politici și proceduri clar definite pentru a determina ipotezele de nerambursare privind corelaţiile între diferiţi emitenţi în conformitate cu articolul 325bn alineatul (1) litera (c) și selecţia preferată a metodei pentru a estima probabilităţile de nerambursare menţionate la prezentul articol alineatul (5) litera (e) și pierderile în caz de nerambursare menţionate la prezentul articol alineatul (6) litera (d).

▼M8

(11) Instituţiile își documentează modelele interne în așa fel încât ipotezele lor privind corelaţiile și alte ipoteze de modelare să fie transparente pentru autorităţile competente.

(12) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica cerinţele pe care trebuie să le îndeplinească metodologia internă sau sursele externe ale unei instituţii pentru estimarea probabilităţilor de nerambursare și a pierderii în caz de nerambursare în conformitate cu alineatul (5) litera (e) și cu alineatul (6) litera (d).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 septembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

CAPITOLUL 2

Cerinţe de fonduri proprii pentru riscul de poziţie

Secţiunea 1

Dispoziţii generale și instrumente specifice

Articolul 326

Cerinţe de fonduri proprii pentru riscul de poziţie

Cerinţa de fonduri proprii a instituţiei pentru riscul de poziţie este suma cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul general și cel specific aferente poziţiilor sale pe instrumente de datorie și de capital. Poziţiile din securitizare din portofoliul de tranzacţionare sunt tratate ca instrumente de datorie.

Articolul 327

Compensare

(1) Valoarea absolută a excedentului poziţiilor lungi (scurte) ale unei instituţii faţă de poziţiile sale scurte (lungi) pe titluri de capital, instrumente de datorie și titluri convertibile, identice, precum și pe contracte financiare futures, opţiuni, warranturi și warranturi acoperite, identice, reprezintă poziţia sa netă pe fiecare dintre aceste instrumente diferite. La calcularea poziţiei nete, poziţiile pe instrumente financiare derivate se tratează conform dispoziţiilor articolelor 328-330. În cazul în care instituţia deţine instrumente de datorie proprii, acestea nu se iau în considerare la calcularea cerinţelor de capital pentru riscul specific prevăzute la articolul 336.

▼C2

(2) Nu este permisă compensarea între un titlu convertibil și o poziţie de semn opus pe instrumentul-suport al acestuia, cu excepţia cazului în care autorităţile competente adoptă o abordare conform căreia se ia în considerare probabilitatea ca un anumit titlu convertibil să fie convertit sau impun o cerinţă de fonduri proprii pentru acoperirea oricărei pierderi pe care conversia ar putea să o determine. Aceste abordări sau cerinţe de fonduri proprii se notifică la ABE. ABE monitorizează practicile din acest domeniu și, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, emite ghiduri.

(3) Toate poziţiile nete, indiferent de semnul lor, se convertesc zilnic, înainte de a le agrega, în moneda de raportare folosind cel mai utilizat curs de schimb la vedere.

Articolul 328

Contracte futures și forward pe rata dobânzii

(1) Contractele futures pe rata dobânzii, contractele forward pe rata dobânzii (FRA) și angajamentele forward de cumpărare sau vânzare a instrumentelor de datorie se tratează drept combinaţii de poziţii lungi și scurte. Astfel, o poziţie lungă pe un contract futures pe rata dobânzii se tratează ca o combinaţie între un împrumut luat, cu scadenţă la data livrării contractului futures și o deţinere a unui activ cu o scadenţă egală cu cea a instrumentului sau a poziţiei noţionale, reprezentând suport la contractul futures în cauză. În mod similar, un contract FRA vândut se tratează ca o poziţie lungă, cu o scadenţă egală cu data decontării plus perioada contractului, și o poziţie scurtă, cu o scadenţă egală cu data decontării. Atât împrumutul, cât și activul deţinut se includ în prima categorie prevăzută în tabelul 1 de la articolul 336, în scopul calculării cerinţei de fonduri proprii pentru riscul specific aferent contractelor futures pe rata dobânzii și contractelor FRA. Un angajament forward de cumpărare a unui instrument de datorie se tratează ca o combinaţie între un împrumut cu scadenţă la data livrării și o poziţie lungă (spot) pe însuși instrumentul de datorie. Împrumutul se include în prima categorie prevăzută în tabelul 1 de la articolul 336, pentru scopurile riscului specific, iar instrumentul de datorie se include în coloana corespunzătoare din cadrul aceluiași tabel.

(2) În sensul prezentului articol, „poziţie lungă” înseamnă o poziţie în care o instituţie a fixat rata dobânzii pe care o va primi la un anumit moment în viitor, iar „poziţie scurtă” înseamnă o poziţie în care instituţia a fixat rata dobânzii pe care o va plăti la un anumit moment în viitor.

Articolul 329

Opţiuni și warranturi

(1) În sensul prezentului capitol, opţiunile și warranturile pe rata dobânzii, pe instrumente de datorie, pe titluri de capital, pe indici bursieri, pe contracte financiare futures, pe swapuri și pe valute se tratează ca și cum ar fi poziţii egale în valoare cu suma aferentă instrumentului-suport la care se referă opţiunea, înmulţită cu valoarea delta aferentă. Poziţiile astfel obţinute pot fi compensate cu orice poziţii de semn opus pe instrumente identice cu instrumentul-suport, sau pe instrumente financiare derivate identice cu instrumentul financiar derivat-suport. Valoarea delta utilizată este cea a bursei în cauză. În cazul opţiunilor pentru instrumente financiare derivate extrabursiere sau în cazul în care valoarea delta nu este disponibilă la bursa în

▼C2

cauză, instituţia poate calcula ea însăşi valoarea delta cu ajutorul unui model adecvat, cu aprobarea autorităţilor competente. Aprobarea se acordă dacă modelul estimează în mod adecvat rata de modificare a valorii opţiunii sau warrantului în raport cu modificări minore ale preţului de piaţă al suportului.

(2) Instituţiile reflectă în mod adecvat riscurile, altele decât riscul delta, asociate cu opţiunile în cerinţele de fonduri proprii.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care definesc o serie de metode pentru reflectarea în cerinţele de fonduri proprii a riscurilor, altele decât riscul delta, menţionate la alineatul (2), într-o manieră proporţională cu amploarea r și complexitatea activităţilor instituţiilor în ceea ce privește opţiunile și warranturile.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(4) Înainte de intrarea în vigoare a standardelor tehnice menţionate la alineatul (3), autorităţile competente pot continua să aplice tratamentele naţionale existente în cazul în care au aplicat aceste tratamente înainte de 31 decembrie 2013.

Articolul 330

Swapuri

Swapurile se tratează pentru scopurile riscului de rată a dobânzii pe aceeași bază ca și instrumentele din bilanţ. Astfel, un swap pe rata dobânzii, în cadrul căruia o instituţie primește o rată a dobânzii variabilă și plătește o rată a dobânzii fixă, se tratează ca fiind echivalent cu o poziţie lungă pe un instrument pe rată a dobânzii variabilă cu scadenţă egală cu perioada până la următoarea dată de fixare a ratei dobânzii și o poziţie scurtă pe un instrument pe rată a dobânzii fixă cu aceeași scadenţă ca și swapul însuși.

Articolul 331

Riscul de rată a dobânzii pentru instrumentele financiare derivate

(1) Instituţiile care marchează la piaţă și administrează riscul de rată a dobânzii pentru instrumentele financiare derivate reglementate de articolele 328-330 pe baza fluxurilor de numerar actualizate pot, cu aprobarea autorităţilor competente, să utilizeze modelele de sensibilitate pentru a calcula poziţiile menţionate la aceste articole și le pot utiliza pentru orice obligaţiune care este amortizată pe perioada reziduală, nu și pentru cele al căror principal este rambursat la final într-o singură rată. Aprobarea se acordă dacă aceste modele generează poziţii care au aceeași sensibilitate la modificările ratei dobânzii ca și fluxurile de numerar-suport. Această sensibilitate se evaluează în raport cu variaţiile independente ale unor rate eșantionate de-a lungul curbei de randament, care să comporte cel puţin un punct de sensibilitate în fiecare dintre benzile de scadenţă prevăzute în tabelul 2 de la articolul 339. Poziţiile se includ în calculul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul general al instrumentelor de datorie.

▼C2

(2) Instituţiile care nu utilizează modelele prevăzute la alineatul (1) pot să compenseze integral toate poziţiile pe instrumente financiare derivate reglementate de articolele 328-330 care îndeplinesc cel puţin următoarele condiţii:

(a) poziţiile au aceeași valoare și sunt denominate în aceeași monedă;

(b) rata de referinţă (pentru poziţiile pe rată variabilă) sau cuponul (pentru poziţiile pe rată fixă) are valoare apropiată;

(c) următoarea dată de fixare a dobânzii sau, pentru poziţiile pe cupon fix, scadenţa reziduală corespunde următoarelor limite:

(i) mai puţin de o lună: aceeași zi;

(ii) între o lună și un an: în șapte zile;

(iii) peste un an: în 30 de zile.

Articolul 332

Instrumente financiare derivate de credit

(1) La calcularea cerinţei de fonduri proprii pentru riscul general și riscul specific al părţii care își asumă riscul de credit („vânzătorul protecţiei”) trebuie utilizat, dacă nu se specifică altfel, cuantumul noţional al instrumentului financiar derivat de credit, prevăzut în contract. În pofida primei teze, instituţia poate alege să înlocuiască valoarea noţională cu valoarea noţională plus variaţia netă a valorii de piaţă a instrumentului financiar derivat de la iniţierea tranzacţiei, reprezentând, din punctul de vedere al vânzătorului de protecţie, o variaţie netă în sens descendent, de semn negativ. În scopul calculării cerinţei de risc specific, alta decât pentru instrumentele de tipul total return swap, se aplică scadenţa instrumentului financiar derivat de credit prevăzută în contract, și nu scadenţa obligaţiei. Poziţiile se determină după cum urmează:

(a) un instrument de tipul total return swap creează o poziţie lungă pe riscul general al obligaţiei de referinţă și o poziţie scurtă pe riscul general al unui titlu de stat cu o scadenţă egală cu perioada până la următoarea dată de fixare a ratei dobânzii și care are atribuită o pondere de risc de 0 %, în temeiul titlului II capitolul 2. De asemenea, acesta creează o poziţie lungă pe riscul specific al obligaţiei de referinţă;

(b) un instrument de tipul „credit default swap” nu creează o poziţie pe riscul general. Pentru scopurile riscului specific, instituţia înregistrează o poziţie lungă sintetică pe o obligaţie aferentă entităţii de referinţă, cu excepţia cazului în care instrumentul financiar derivat beneficiază de un rating extern și îndeplinește condiţiile aferente unui titlu de datorie eligibil, caz în care se înregistrează o poziţie lungă pe instrumentul financiar derivat. Dacă în cadrul produsului sunt datorate plăţi sub formă de prime sau dobânzi, aceste fluxuri de numerar se reprezintă ca poziţii noţionale pe titluri de stat;

▼C2

(c) un instrument de tipul single name credit linked note creează o poziţie lungă pe riscul general al instrumentului însuși, ca și un instrument pe rata dobânzii. Pentru scopul riscului specific se creează o poziţie lungă sintetică pe o obligaţie aferentă entităţii de referinţă. Pentru emitentul titlului se creează o poziţie lungă suplimentară. În cazul în care un instrument de tipul credit linked note beneficiază de un rating extern și îndeplinește condiţiile aferente unui titlu de datorie eligibil, este necesar să se înregistreze doar o singură poziţie lungă pe riscul specific al instrumentului respectiv;

(d) Pe lângă o poziţie lungă pe riscul specific al emitentului instrumentului, un instrument de tipul multiple name credit linked note, care oferă protecţie proporţională, creează o poziţie pe fiecare entitate de referinţă, suma noţională totală a contractului fiind repartizată între poziţii, proporţional cu ponderea pe care o are fiecare expunere faţă de o entitate de referinţă. Atunci când se pot selecta mai multe obligaţii aferente unei entităţi de referinţă, obligaţia cu cea mai mare pondere de risc determină riscul specific.

(e) un instrument financiar derivat de credit de tipul „first-asset-to-default” (primul activ în stare de nerambursare) creează o poziţie, de valoare egală cu suma noţională, pe o obligaţie aferentă fiecărei entităţi de referinţă. În cazul în care valoarea maximă a plăţii pentru un eveniment de credit este mai mică decât cerinţa de fonduri proprii conform metodei de la prima teză a prezentei litere, cuantumul maxim al plăţii poate fi considerat drept cerinţa de fonduri proprii pentru riscul specific.

Un instrument financiar derivat de credit de tipul „n-th-asset-to-default” (al n-lea activ în stare de nerambursare) creează o poziţie, de valoare egală cu suma noţională, pe o obligaţie aferentă fiecărei entităţi de referinţă, cu excepţia a n-1 entităţi de referinţă care au cea mai mică cerinţă de fonduri proprii pentru riscul specific. În cazul în care valoarea maximă a plăţii pentru un eveniment de credit este mai mică decât cerinţa de fonduri proprii conform metodei de la prima teză a prezentului punct, această sumă poate fi considerată drept cerinţa de fonduri proprii pentru riscul specific.

Atunci când un instrument financiar derivat de credit de tipul „n-th-to-default” beneficiază de un rating extern, vânzătorul protecţiei calculează cerinţa de fonduri proprii pentru riscul specific utilizând ratingul instrumentului financiar derivat și aplică ponderile de risc corespunzătoare aferente securitizării, după caz.

(2) Pentru partea care transferă riscul de credit („cumpărătorul protecţiei”), poziţiile sunt determinate prin simetrie cu cele înregistrate de vânzătorul protecţiei, cu excepţia instrumentelor de tipul credit linked note (care nu generează poziţii scurte pe emitent). La calcularea cerinţei de fonduri proprii pentru „cumpărătorul protecţiei”, se utilizează cuantumul noţional al instrumentului financiar derivat de credit, prevăzut în contract. În pofida primei teze, instituţia poate alege să înlocuiască valoarea noţională cu valoarea noţională plus variaţia netă a valorii de piaţă a instrumentului financiar derivat de la iniţierea tranzacţiei, reprezentând, din punctul de vedere al vânzătorului de protecţie, o variaţie netă în sens descendent, de semn negativ. Dacă la un moment dat există o opţiune call în combinaţie cu un step-up, un asemenea moment este considerat ca fiind scadenţa protecţiei.

▼C2

(3) Instrumentele financiare derivate de credit, în conformitate cu articolul 338 alineatul (1) sau (3), sunt incluse numai în stabilirea cerinţei de fonduri proprii pentru riscul specific conform articolului 338 alineatul (4).

Articolul 333

Titluri vândute în cadrul unui acord repo sau împrumutate

O instituţie, în cazul în care transferă titluri sau drepturi garantate referitoare la proprietatea titlurilor, în cadrul unui acord repo sau în cazul în care dă cu împrumut titlurile în cadrul unei operaţiuni de dare de titluri cu împrumut trebuie să includă titlurile respective în calculul cerinţei de fonduri proprii, conform prezentului capitol, cu condiţia ca aceste titluri să fie poziţii din portofoliul de tranzacţionare.

Secţiunea 2

Instrumente de datorie

Articolul 334

Poziţii nete pe instrumente de datorie

Poziţiile nete se clasifică corespunzător monedei în care acestea sunt denominate, iar cerinţa de fonduri proprii pentru riscul general și riscul specific se calculează separat pentru fiecare monedă individuală.

Subsecţiunea 1

Risc specific

Articolul 335

Plafon privind cerinţa de fonduri proprii pentru o poziţie netă

Instituţia poate plafona cerinţa de fonduri proprii pentru riscul specific al unei poziţii nete pe un instrument de datorie la valoarea maximă a pierderii posibile ca urmare a riscului de nerambursare. În cazul unei poziţii scurte, această limită poate fi calculată ca o modificare a valorii determinată de titlu sau, unde este cazul, de faptul că numele-suport devin imediat lipsite de risc de nerambursare.

Articolul 336

Cerinţă de fonduri proprii pentru instrumentele de datorie care nu sunt poziţii din securitizare

(1) Instituţia atribuie poziţiile nete din portofoliul de tranzacţionare pe instrumente care nu sunt poziţii din securitizare, calculate conform articolului 327, categoriilor corespunzătoare din tabelul 1 în funcţie de emitent/debitor, evaluarea externă sau internă a creditului, precum și în funcţie de scadenţa reziduală, și, în continuare, le înmulțește cu ponderile prevăzute în tabelul menţionat. Instituţia însumează poziţiile ponderate care rezultă din aplicarea prezentului articol, indiferent dacă acestea sunt lungi sau scurte, în vederea calculării cerinţei de fonduri proprii pentru acoperirea riscului specific.

▼C2

Tabelul 1

Categorii	Cerință de fonduri proprii pentru riscul specific
Titluri de datorie care ar beneficia de o ponderе de risc egală cu 0 % conform abordării standardizate pentru riscul de credit.	0 %
Titluri de datorie care ar beneficia de o ponderе de risc egală cu 20 % sau 50 % conform abordării standardizate pentru riscul de credit și alte elemente eligibile așa cum sunt definite la alineatul (4).	0,25 % (durata reziduală până la scadența finală este mai mică sau egală cu 6 luni) 1,00 % (durata reziduală până la scadența finală este mai mare de 6 luni și mai mică sau egală cu 24 de luni) 1,60 % (durata reziduală până la scadența finală este mai mare de 24 de luni)
Titluri de datorie care ar beneficia de o ponderе de risc egală cu 100 % conform abordării standardizate pentru riscul de credit.	8,00 %
Titluri de datorie care ar beneficia de o ponderе de risc egală cu 150 % conform abordării standardizate pentru riscul de credit.	12,00 %

(2) Pentru ca instituţiile care aplică abordarea IRB clasei de expuneri căreia îi aparţine emitentul instrumentului de datorie să poată beneficia de o ponderе de risc conform abordării standardizate pentru riscul de credit, menţionată la alineatul (1), emitentul expunerii trebuie să aibă un rating intern cu o probabilitate de nerambursare echivalentă cu sau mai scăzută decât cea asociată cu nivelul corespunzător de calitate a creditului conform abordării standardizate.

(3) Instituţiile pot calcula cerinţele pentru riscul specific aferent oricăror obligaţiuni care îndeplinesc condiţiile pentru o ponderе de risc egală cu 10 %, în conformitate cu tratamentul de la articolul 129 alineatele (4), (5) și (6), ca jumătate din cerința de fonduri proprii pentru riscul specific aplicabilă celei de a doua categorii din tabelul 1.

(4) Alte elemente eligibile:

(a) poziții lungi și scurte pe active pentru care nu este disponibilă o evaluare din partea unei ECAI desemnate, și care îndeplinesc următoarele condiţii:

(i) sunt considerate suficient de lichide de către instituţia în cauză;

(ii) calitatea lor investiţională este, în opinia instituției, cel puţin echivalentă cu cea a activelor menţionate în tabelul 1 al doilea rând;

(iii) sunt admise la tranzacţionare pe cel puţin o piaţă reglementată dintr-un stat membru sau pe o bursă (stock exchange) dintr-o ţară terţă, cu condiţia ca bursa respectivă să fie recunoscută de autorităţile competente din statul membru respectiv;

▼C2

(b) poziţii lungi și scurte pe active, emise de instituţii supuse cerinţelor de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament, care sunt considerate de către instituţia în cauză suficient de lichide și a căror calitate investiţională este, în opinia instituţiei, cel puţin echivalentă cu cea a activelor menţionate în tabelul 1 al doilea rând;

(c) titluri emise de instituţii care sunt considerate a avea un nivel de calitate a creditului echivalent sau mai ridicat decât cele asociate nivelului 2 de calitate a creditului, conform abordării standardizate pentru riscul de credit al expunerilor faţă de instituţii, și care sunt supuse unor mecanisme de supraveghere și reglementare comparabile cu cele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE.

Instituţiile care aplică litera (a) sau (b) trebuie să dispună de o metodologie documentată pe baza căreia evaluează dacă activele îndeplinesc cerinţele de la punctele respective și să notifice această metodologie autorităţilor competente.

▼M5

Articolul 337

Cerinţa de fonduri proprii pentru instrumentele care sunt poziţii din securitizare

(1) Pentru instrumentele din portofoliul de tranzacţionare care sunt poziţii din securitizare, instituţia aplică poziţiilor sale nete, calculate în conformitate cu articolul 327 alineatul (1), o ponderе egală cu 8 % din ponderea de risc pe care instituţia ar aplica-o poziţiei din afara portofoliului de tranzacţionare, conform titlului II capitolul 5 secţiunea 3.

(2) Atunci când determină ponderile de risc în sensul alineatului (1), estimările PD și LGD pot fi determinate pe baza unor estimări rezultate dintr-un model intern pentru riscurile de nerambursare și de migraţie adiţionale (denumit în continuare „model IRC”) al unei instituţii căreia i s-a acordat aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul specific aferent instrumentelor de datorie. Această alternativă poate fi utilizată doar cu aprobarea autorităţilor competente, care se acordă dacă respectivele estimări îndeplinesc cerinţele cantitative pentru abordarea IRB prevăzute la titlul II capitolul 3.

În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite ghiduri privind utilizarea estimărilor PD și LGD ca date de intrare atunci când aceste estimări se întemeiază pe un model IRC.

(3) În cazul poziţiilor din securitizare cărora li se aplică o ponderе de risc suplimentară în conformitate cu articolul 247 alineatul (6), se aplică 8 % din ponderea de risc totală.

(4) Instituţia însumează poziţiile sale ponderate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3), indiferent dacă acestea sunt lungi sau scurte, pentru a calcula cerinţa referitoare la fondurile sale proprii pentru acoperirea unui risc specific, cu excepţia poziţiilor din securitizare cărora li se aplică articolul 338 alineatul (4).

(5) În cazul în care instituţia iniţiatoare a unei securitizări tradiţionale nu îndeplinește condiţiile necesare pentru transferul unei părţi semnificative a riscului prevăzute la articolul 244, instituţia iniţiatoare include expunerile-suport din securitizare în calculul său referitor la cerinţa de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate.

▼M5

În cazul în care instituţia iniţiatoare a unei securitizări sintetice nu îndeplinește condițiile necesare pentru transferul unei părți semnificative a riscului prevăzute la articolul 245, instituţia iniţiatoare include expunerile-suport din securitizare în calculul său referitor la cerinţele de fonduri proprii, ca și cum aceste expuneri nu ar fi fost securitizate și nu ţine seama de efectul securitizării sintetice în scopul protecţiei creditului.

▼C2

Articolul 338

Cerinţă de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie

(1) Portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie constă în poziţii din securitizare și în instrumente financiare derivate de credit de tipul „n-th-to-default” care îndeplinesc toate criteriile următoare:

(a) poziţiile nu sunt nici poziţii din resecuritizare, nici opţiuni pe o tranșă din securitizare și nici alte instrumente derivate ale expunerilor din securitizare care nu oferă o repartizare proporţională din încasările unei tranșe din securitizare;

(b) toate instrumentele de referinţă sunt:

(i) fie instrumente pentru un singur nume (single-name instruments), inclusiv instrumente derivate de credit pentru un singur nume (single-name credit derivatives), pentru care există o piaţă lichidă bidirecţională;

(ii) fie indici tranzacţionaţi în mod normal, care se bazează pe entităţile de referinţă în cauză.

Se consideră că există o piaţă bidirecţională atunci când există oferte independente, de bună credinţă, de cumpărare și vânzare, astfel încât în cadrul unei zile să se poată determina un preţ corelat în mod rezonabil cu ultimul preţ de vânzare sau cu cotaţii curente competitive, de bună credinţă, de cumpărare sau de vânzare și să se poată efectua decontarea la acest preţ într-un interval relativ scurt potrivit uzanţei comerciale.

(2) Poziţiile care fac trimitere la oricare dintre următoarele elemente nu sunt incluse într-un portofoliu de tranzacţionare pe bază de corelaţie:

(a) un suport care poate fi alocat clasei de expuneri „expuneri de tip retail” sau clasei de expuneri „expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile” conform abordării standardizate pentru riscul de credit din afara portofoliului de tranzacţionare al unei instituţii;

(b) o creanţă asupra unei entităţi cu scop special, garantată, direct sau indirect, cu o poziţie care, în sine, nu ar fi eligibilă pentru includere în portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie, în conformitate cu alineatele (1) și (2).

(3) O instituţie poate include în portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie poziţii care nu sunt nici poziţii din securitizare, nici instrumente financiare derivate de credit de tipul „*n-th-to-default*”, dar care acoperă alte poziţii ale acestui portofoliu, sub rezerva existenţei unei pieţe lichide bidirecţionale, astfel cum se prevede la alineatul (1) ultimul paragraf, pentru instrumentul respectiv sau suporturile acestuia.

(4) O instituţie determină cel mai mare dintre următoarele cuantumuri ca cerinţă de fonduri proprii pentru riscul specific în ceea ce privește portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie:

▼C2

(a) cerința totală de fonduri proprii pentru riscul specific care s-ar aplica exclusiv pozițiilor nete lungi din portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație;

(b) cerința totală de fonduri proprii pentru riscul specific care s-ar aplica exclusiv pozițiilor nete scurte din portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație.

Subsecțiunea 2

Risc general

Articolul 339

Calcularea riscului general pe baza scadenței

(1) În vederea calculării cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscului general, toate pozițiile se ponderează corespunzător scadenței, astfel cum se explică la alineatul (2), în vederea calculării cerinței de fonduri proprii necesare pentru acoperirea acestora. Această cerință se reduce în cazul în care o poziție ponderată este deținută în paralel cu o poziție ponderată de semn opus, în cadrul aceleiași benzi de scadență. Reducerea cerinței se efectuează de asemenea în cazul în care pozițiile ponderate de semn opus se încadrează în benzi de scadență diferite, nivelul reducerii depinzând atât de faptul că cele două poziții aparțin sau nu aceleiași zone, cât și de zonele specifice în care se încadrează.

(2) Instituția încadrează pozițiile nete în benzile de scadență corespunzătoare din coloana 2 sau, după caz, coloana 3 a tabelului 2 de la alineatul (4). Instituția realizează acest lucru pe baza scadenței reziduale, în cazul instrumentelor cu rată fixă și pe baza perioadei rămase până la următoarea fixare a ratei dobânzii, în cazul instrumentelor la care rata dobânzii este variabilă înainte de scadența finală. Instituția face, de asemenea, distincție între instrumentele de datorie cu un cupon de 3 % sau mai mult și cele cu un cupon sub 3 % și, în consecință, le încadrează în coloana 2 sau coloana 3 a tabelului 2. Apoi, instituția le înmulțește pe fiecare dintre acestea cu ponderea aferentă benzii de scadență în cauză din coloana 4 a tabelului 2.

(3) Ulterior, instituția calculează suma pozițiilor lungi ponderate și suma pozițiilor scurte ponderate din fiecare dintre benzile de scadență. Suma rezultată din punerea în corespondență a celor două sume amintite, într-o bandă de scadență dată, reprezintă poziția ponderată pusă în corespondență în acea bandă, în timp ce poziția lungă reziduală sau poziția scurtă reziduală reprezintă poziția ponderată nepusă în corespondență în aceeași bandă. Apoi, se calculează totalul pozițiilor ponderate puse în corespondență din toate benzile.

(4) Pentru benzile incluse în fiecare dintre zonele din tabelul 2, instituția calculează totalurile pozițiilor lungi ponderate nepuse în corespondență, în vederea determinării poziției lungi ponderate nepuse în corespondență pentru fiecare zonă. În mod similar, totalurile aferente pozițiilor scurte ponderate nepuse în corespondență, de la fiecare bandă dintr-o anumită zonă, se însumează în vederea determinării poziției scurte ponderate nepuse în corespondență pentru acea zonă. Partea aferentă poziției lungi ponderate nepuse în corespondență pentru o zonă dată, care este pusă în corespondență cu poziția scurtă ponderată, nepusă în corespondență pentru aceeași zonă, reprezintă poziția ponderată pusă în corespondență pentru zona respectivă. Partea poziției lungi ponderate,

▼C2

nepuse în corespondenţă, sau a poziţiei scurte ponderate, nepuse în corespondenţă pentru o zonă, care nu poate fi astfel pusă în corespondenţă, reprezintă poziţia ponderată nepusă în corespondenţă pentru zona respectivă.

Tabelul 2

Zonă	Bandă de scadenţă		Pondere (%)	Variaţia presupusă a ratei dobânzii (%)
	Cupon de 3 % sau mai mult	Cupon sub 3 %		
Unu	0 ≤ 1 lună	0 ≤ 1 lună	0,00	—
	> 1 ≤ 3 luni	> 1 ≤ 3 luni	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 luni	> 3 ≤ 6 luni	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 luni	> 6 ≤ 12 luni	0,70	1,00
Doi	> 1 ≤ 2 ani	> 1,0 ≤ 1,9 ani	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 ani	> 1,9 ≤ 2,8 ani	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 ani	> 2,8 ≤ 3,6 ani	2,25	0,75
Trei	> 4 ≤ 5 ani	> 3,6 ≤ 4,3 ani	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 ani	> 4,3 ≤ 5,7 ani	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 ani	> 5,7 ≤ 7,3 ani	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 ani	> 7,3 ≤ 9,3 ani	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 ani	> 9,3 ≤ 10,6 ani	5,25	0,60
	> 20 ani	> 10,6 ≤ 12,0 ani	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 ani	8,00	0,60
		> 20 ani	12,50	0,60

(5) Cuantumul aferent poziţiei lungi sau scurte ponderate, nepuse în corespondenţă în zona unu, care este pus în corespondenţă cu poziţia scurtă sau lungă ponderată nepusă în corespondenţă din zona doi, reprezintă poziţia ponderată pusă în corespondenţă între zonele unu și doi. Același calcul se realizează ulterior pentru partea rămasă din poziţia ponderată nepusă în corespondenţă din zona doi și poziţia ponderată nepusă în corespondenţă din zona trei, în vederea calculării poziţiei ponderate puse în corespondenţă între zonele doi și trei.

(6) Instituţia poate inversa ordinea de la alineatul (5), astfel încât să calculeze poziţia ponderată pusă în corespondenţă între zonele doi și trei înainte să calculeze poziţia respectivă între zonele unu și doi.

(7) Apoi, în vederea determinării poziţiei ponderate puse în corespondenţă între zonele unu și trei, soldul poziţiei ponderate nepuse în corespondenţă din zona unu se pune în corespondenţă cu cel din zona trei, rămas după ce zona trei a fost pusă în corespondenţă cu zona doi.

(8) Poziţiile reziduale rezultate în urma parcurgerii celor trei proceduri separate de calcul de punere în corespondenţă prevăzute la alineatele (5), (6) și (7) se însumează.

(9) Cerinţa de fonduri proprii a instituţiei se calculează prin însumarea următoarelor elemente:

(a) 10 % din suma poziţiilor ponderate puse în corespondenţă în toate benzile de scadenţă;

▼C2

(b) 40 % din poziţia ponderată pusă în corespondenţă din zona unu;

(c) 30 % din poziţia ponderată pusă în corespondenţă din zona doi;

(d) 30 % din poziţia ponderată pusă în corespondenţă din zona trei;

(e) 40 % din poziţia ponderată pusă în corespondenţă între zonele unu și doi și între zonele doi și trei;

(f) 150 % din poziţia ponderată pusă în corespondenţă între zonele unu și trei;

(g) 100 % din poziţiile ponderate reziduale nepuse în corespondenţă.

Articolul 340

Calcularea riscului general pe baza duratei

(1) Instituţiile pot utiliza în vederea calculării cerinţei de fonduri proprii pentru riscul general, aferent instrumentelor de datorie, în locul abordării prevăzute la articolul 339, o abordare care reflectă durata, cu condiţia ca instituţia să utilizeze acest sistem în mod consecvent.

(2) Conform abordării bazate pe durată menţionate la alineatul (1), instituţia ia valoarea de piaţă a fiecărui instrument de datorie cu rată fixă și calculează randamentul la scadenţă al acestuia, care este rata de actualizare implicită pentru titlul respectiv. În cazul instrumentelor cu rată variabilă, instituţia ia valoarea de piaţă a fiecărui instrument și calculează randamentul pornind de la ipoteza că principalul este scadent la următoarea dată de fixare a ratei dobânzii.

(3) Apoi, instituţia calculează durata modificată pentru fiecare instrument de datorie pe baza următoarei formule:

$$\textit{durata modificată} = \frac{D}{1+R}$$

unde:

D = durata calculată conform următoarei formule:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

unde:

R = randamentul la scadenţă;

C_t = plata în numerar la momentul t;

M = scadenţa totală.

Se efectuează corecţii ale calculului duratei modificate pentru instrumentele de datorie supuse riscului de plată anticipată. ABE, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, emite ghiduri cu privire la modul de aplicare a acestor corecţii.

▼C2

(4) Apoi, instituția încadrează fiecare instrument de datorie în zona corespunzătoare a tabelului 3. Instituția realizează acest lucru pe baza duratei modificate a fiecărui instrument.

Tabelul 3

Zonă	Durată modificată (în ani)	Dobândă presupusă (modificare, în %)
Unu	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Doi	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Trei	$> 3,6$	0,7

(5) Instituția calculează apoi poziția ponderată pe baza duratei, pentru fiecare instrument, prin înmulțirea valorii sale de piață cu durata sa modificată și cu modificarea presupusă a ratei dobânzii aferente unui instrument căruia îi corespunde respectiva durată modificată (a se vedea coloana 3 a tabelului 3).

(6) Instituția calculează pozițiile lungi ponderate pe baza duratei, precum și pozițiile scurte ponderate pe baza duratei, în cadrul fiecărei zone. Suma rezultată din punerea în corespondență, în fiecare zonă, a pozițiilor lungi ponderate pe baza duratei cu pozițiile scurte ponderate pe baza duratei, reprezintă poziția ponderată pe baza duratei, pusă în corespondență pentru zona respectivă.

Apoi instituția calculează pentru fiecare zonă pozițiile ponderate pe baza duratei nepuse în corespondență. În continuare, parcurge procedurile stabilite la articolul 339 alineatele (5)-(8), pentru pozițiile ponderate nepuse în corespondență.

(7) Ulterior, cerința de fonduri proprii a instituției se calculează ca sumă a următoarelor elemente:

(a) 2 % din poziția ponderată pe baza duratei, pusă în corespondență pentru fiecare zonă;

(b) 40 % din pozițiile ponderate pe baza duratei, puse în corespondență între zonele unu și doi și între zonele doi și trei;

(c) 150 % din poziția ponderată pe baza duratei, pusă în corespondență între zonele unu și trei;

(d) 100 % din pozițiile reziduale ponderate pe baza duratei, nepuse în corespondență.

Secțiunea 3

Titluri de capital

Articolul 341

Poziții nete pe titluri de capital

(1) Instituția calculează separat suma tuturor pozițiilor nete lungi și suma tuturor pozițiilor nete scurte, în conformitate articolul 327. Suma valorilor absolute ale celor două cifre reprezintă poziția brută totală a instituției.

▼C2

(2) Instituţia calculează, separat pentru fiecare piaţă, diferenţa dintre suma poziţiilor nete lungi și suma poziţiilor nete scurte. Suma valorilor absolute ale acestor diferenţe reprezintă poziţia netă totală a instituţiei.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care definesc termenul „piaţă” menţionat la alineatul (2).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 342

Riscul specific al titlurilor de capital

Pentru a calcula cerinţa de fonduri proprii pentru acoperirea riscului specific, instituţia înmulţește poziţia sa brută totală cu 8 %.

Articolul 343

Riscul general al titlurilor de capital

Pentru a calcula cerinţa de fonduri proprii pentru acoperirea riscului general, instituţia înmulţește poziţia sa netă totală cu 8 %.

Articolul 344

Indici bursieri

(1) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care se precizează indicii bursieri pentru care sunt disponibile tratamentele prevăzute la alineatul (4) a doua teză.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(2) Înainte de intrarea în vigoare a standardelor tehnice menţionate la alineatul (1), instituţiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la alineatul (4) a doua teză, în cazul în care autorităţile competente au aplicat acest tratament înainte de 1 ianuarie 2014.

(3) Contractele futures pe indici bursieri, echivalentele delta ale opţiunilor pe contractele futures pe indici bursieri și ale opţiunilor pe indici bursieri, care sunt denumite în continuare, în mod colectiv, „contracte futures pe indici bursieri”, se pot descompune în poziţii pe fiecare dintre titlurile de capital componente. Aceste poziţii pot fi tratate ca poziţii pe titlurile de capital-suport respective și pot fi compensate cu poziţii de semn opus pe înseși titlurile de capital-suport. Instituţiile notifică autoritatea competentă cu privire la modul în care utilizează acest tratament.

▼C2

(4) În cazul în care un contract futures pe indice bursier nu este descompus în poziții pe fiecare dintre titlurile de capital componente, acesta se tratează ca și un titlu de capital individual. Cu toate acestea, riscul specific al acestui titlu de capital individual poate fi ignorat dacă respectivul contract futures pe indice bursier este tranzacționat pe o bursă și reprezintă un indice relevant cu o diversificare corespunzătoare.

Secțiunea 4

Angajamente de preluare fermă (underwriting)

Articolul 345

Reducerea pozițiilor nete

(1) În cazul angajamentelor de preluare fermă de titluri de datorie și de capital, o instituție poate utiliza procedura ce urmează la calcularea cerințelor de fonduri proprii. În primul rând, instituția calculează pozițiile nete prin deducerea pozițiilor aferente angajamentelor de preluare fermă care sunt subscrise sau subangajate de către terțe părți, pe baza unor înțelegeri formale. Instituția reduce apoi pozițiile nete cu factorii de reducere prevăzuți în tabelul 4 și calculează cerințele de fonduri proprii utilizând pozițiile reduse aferente angajamentelor de preluare fermă.

Tabelul 4

ziua lucrătoare 0:	100 %
ziua lucrătoare 1:	90 %
zilele lucrătoare 2-3:	75 %
ziua lucrătoare 4:	50 %
ziua lucrătoare 5:	25 %
după ziua lucrătoare 5:	0 %.

„Ziua lucrătoare zero” este ziua lucrătoare în care instituția devine necondiționat angajată în acceptarea unei cantități cunoscute de titluri la un preț convenit.

(2) Instituțiile notifică autoritățile competente cu privire la modul în care aplică alineatul (1).

Secțiunea 5

Cerințe de fonduri proprii pentru riscul specific aferent pozițiilor acoperite prin instrumente financiare derivate de credit

Articolul 346

Recunoașterea acoperirilor prin instrumente financiare derivate de credit

(1) Se recunosc acoperirile prin instrumente financiare derivate de credit, în conformitate cu principiile stabilite la alineatele (2)-(6).

(2) Instituțiile tratează poziția pe instrumentul financiar derivat de credit ca fiind un „segment” și poziția acoperită care are același cuantum nominal sau, după caz, cuantumul noțional, ca celălalt „segment”.

▼C2

(3) Se realizează o recunoaștere integrală atunci când valoarea celor două segmente evoluează întotdeauna în direcţii opuse și aproximativ în aceeași măsură. Acest lucru se întâmplă în următoarele situaţii:

(a) cele două segmente sunt constituite din instrumente complet identice;

(b) o poziţie lungă cash este acoperită printr-un instrument de tip „*total rate of return swap*” (sau invers) și există o corespondenţă perfectă între obligaţia de referinţă și expunerea-suport (respectiv poziţia cash). Scadenţa swapului însuși poate fi diferită faţă de cea a expunerii-suport.

În aceste situaţii, niciunul dintre cele două segmente ale poziţiei nu este supus cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul specific.

(4) Se aplică o compensare de 80 % atunci când valorile celor două segmente evoluează întotdeauna în direcţii opuse și când există o corespondenţă perfectă în ceea ce privește obligaţia de referinţă, în ceea ce privește scadenţa obligaţiei de referinţă și cea a instrumentului financiar derivat de credit, precum și în ceea ce privește moneda expunerii-suport. În plus, caracteristicile principale ale instrumentului financiar derivat de credit, prevăzute în contract, nu fac ca modificarea de preţ a instrumentului financiar derivat de credit să devieze semnificativ de la modificările de preţ ale poziţiei cash. În măsura în care prin intermediul tranzacţiei se transferă risc, se aplică o compensare de 80 % a riscului specific pentru segmentul din tranzacţie cu cerinţa de fonduri proprii mai mare, în timp ce cerinţele pentru riscul specific aferente celuilalt segment sunt zero.

(5) În alte situaţii în afară de cele menţionate la alineatele (3) și (4), se realizează o recunoaștere parţială în următoarele situaţii:

(a) poziţia corespunde cazului descris la alineatul (3) litera (b), dar există neconcordanţă între active, respectiv între obligaţia de referinţă și expunerea-suport. În această situaţie, poziţiile trebuie să îndeplinească și următoarele cerinţe:

(i) obligaţia de referinţă are rang egal sau inferior obligaţiei-suport;

(ii) obligaţia-suport și obligaţia de referinţă au același debitor și au clauze de tipul „*cross-default*” sau „*cross-acceleration*” cu caracter executoriu din punct de vedere legal;

(b) poziţia corespunde cazului descris la alineatul (3) litera (a) sau alineatul (4), dar, în ceea ce privește moneda sau scadenţa, există neconcordanţă între protecţia de credit și activul-suport. Neconcordanţele în ceea ce privește moneda se includ în cerinţa de fonduri proprii pentru riscul valutar;

(c) poziţia corespunde cazului descris la alineatul (4) dar, în ceea ce privește activele, există neconcordanţă între poziţia cash și instrumentul financiar derivat de credit. Totuși, activul-suport este inclus în obligaţiile (de livrare), în cadrul documentaţiei instrumentului financiar derivat de credit.

Pentru a realiza o recunoaștere parţială, în loc de a se însuma cerinţele de fonduri proprii pentru riscul specific, aferente fiecărui segment al tranzacţiei, se aplică doar cea mai mare dintre cele două cerinţe de fonduri proprii.

▼C2

(6) În toate situațiile care nu intră sub incidența alineatelor (3)-(5), se calculează separat câte o cerință de fonduri proprii pentru riscul specific aferentă fiecărui segment al pozițiilor.

Articolul 347

Recunoașterea acoperirilor prin instrumente financiare derivate de credit de tipul „first to default” și „n-th-to default”

În cazul instrumentelor financiare derivate de credit de tipul „*first-to-default*” și de tipul „*nth-to-default*”, pentru realizarea recunoașterii conform articolului 346 se aplică următorul tratament:

(a) atunci când o instituție obține o protecție a creditului pentru o serie de entități de referință-suport pentru un instrument financiar derivat de credit cu condiția ca prima nerambursare din cadrul activelor să declanșeze plata și ca acest eveniment de credit să determine încetarea contractului, instituția poate compensa riscul specific pentru entitatea de referință căreia i se aplică cea mai scăzută cerință de fonduri proprii pentru riscul specific dintre entitățile de referință-suport, conform tabelului 1 de la articolul 336;

(b) atunci când al n-lea caz de nerambursare din cadrul expunerilor declanșează plata în baza protecției creditului, cumpărătorul protecției poate compensa riscul specific numai dacă protecția a fost obținută și pentru cazurile de nerambursare de la 1 la n-1 sau dacă s-au produs deja n-1 cazuri de nerambursare. În astfel de cazuri se urmează metodologia descrisă la litera (a) pentru instrumentele financiare derivate de credit de tipul „*first-to-default*”, adaptată corespunzător pentru produsele de tipul „*nth-to-default*”.

Secțiunea 6

Cerințe de fonduri proprii pentru OPC-uri

Articolul 348

Cerințe de fonduri proprii pentru OPC-uri

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții din prezenta secțiune, pozițiile pe OPC-uri sunt supuse unei cerințe de fonduri proprii pentru riscul de poziție (specific și general) de 32 %. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 353, corelate cu tratamentul modificat pentru aur prevăzut la articolul 352 alineatul (4) și la articolul 367 alineatul (2) litera (b), pozițiile pe OPC-uri sunt supuse unei cerințe de fonduri proprii pentru riscul de poziție (specific și general) și pentru riscul valutar de 40 %.

(2) Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel la articolul 350, nu este permisă compensarea între investițiile-suport ale unui OPC și alte poziții deținute de instituție.

▼C2

Articolul 349

Criterii generale pentru OPC-uri

OPC-urile sunt eligibile pentru abordarea prevăzută la articolul 350 atunci când sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) prospectul de emisiune al OPC-ului sau documentul echivalent include toate elementele următoare:

(i) categoriile de active în care OPC-ul este autorizat să investească;

(ii) dacă se aplică limite în ceea ce privește investiţiile, limitele relative și metodologiile de calcul al acestora;

(iii) dacă este permis efectul de levier, nivelul maxim al efectului de levier;

(iv) dacă sunt permise tranzacţiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere sau tranzacţiile de răscumpărare ori tranzacţiile de dare sau luare de titluri cu împrumut, o politică de limitare a riscului de contraparte ce rezultă din aceste tranzacţii;

(b) activităţile OPC-ului sunt raportate în cadrul raportărilor semestriale și anuale pentru a permite efectuarea unei evaluări a activelor și pasivelor, a rezultatului financiar și a operaţiunilor aferente perioadei de raportare;

(c) acţiunile sau unităţile OPC-ului sunt rambursabile în numerar, din activele organismului, pe bază zilnică, la cererea deţinătorului unităţii;

(d) investiţiile în OPC sunt separate de activele administratorului OPC-ului;

(e) este efectuată o evaluare adecvată a riscului OPC-ului de către instituţia investitoare.

(f) OPC-urile trebuie să fie administrate de persoane supuse unei supravegheri conform Directivei 2009/65/CE sau unei legislaţii echivalente.

Articolul 350

Metode specifice pentru OPC-uri

(1) În cazul în care instituţia are cunoștinţă de investiţiile-suport ale OPC-ului pe bază zilnică, instituţia poate ţine cont de acestea pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de poziţie (general și specific). În baza acestei abordări, poziţiile pentru OPC sunt tratate ca poziţii pe investiţiile-suport ale OPC. Este permisă compensarea între poziţiile pe investiţiile-suport ale OPC-ului și alte poziţii deţinute de instituţie, atât timp cât instituţia deţine un număr suficient de acţiuni sau unităţi pentru a permite răscumpărarea/crearea, pe seama acestor acţiuni/unităţi, a investiţiilor-suport.

▼C2

(2) Instituţiile pot calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de poziţie (general și specific) aferent poziţiilor pe OPC-uri, luând în considerare poziţii care reprezintă poziţiile necesare pentru a reproduce componenţa și performanţa indicelui sau coșului fix de titluri de capital sau titluri de datorie, generate extern, menţionate la litera (a), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiţii:

(a) scopul mandatului OPC-ului este de a reproduce componenţa și performanţa indicelui sau coșului fix de titluri de capital sau titluri de datorie, generate extern;

(b) poate fi stabilit în mod clar, pe o perioadă minimă de șase luni, un coeficient de corelaţie minimă între randamentele zilnice ale OPC-ului și indicele sau coșul de titluri de capital sau titluri de datorie pe care OPC-ul îl reproduce de 0,9 între modificările zilnice de preţ ale OPC-ului și indicele sau coșul de titluri de capital sau titluri de datorie pe care OPC-ul îl reproduce.

(3) În cazul în care instituţia nu are cunoștinţă de investiţiile-suport ale OPC-ului pe bază zilnică, instituţia poate calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de poziţie (general și specific), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiţii:

(a) se presupune că OPC-ul investește, în primul rând, până la limita maximă permisă potrivit mandatului său în clasele de active care atrag cea mai mare cerinţă de fonduri proprii pentru riscul de poziţie (general și specific, separat) și apoi continuă să facă investiţii în ordine descrescătoare până când se atinge limita totală maximă până la care poate investi. Poziţia pe OPC se tratează ca o deţinere directă a poziţiei ipotetice;

(b) la calculul cerinţei de fonduri proprii pentru riscul de poziţie (specific și general, separat), instituţiile ţin cont de expunerea indirectă maximă pe care ar putea să o înregistreze prin asumarea de poziţii cu efect de levier prin intermediul OPC-ului, prin creșterea proporţională a poziţiei pe OPC până la nivelul maxim al expunerii faţă de investiţiile-suport, care rezultă din mandat;

(c) în cazul în care cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de poziţie (general și specific, împreună), calculată conform prezentului alineat, o depășește pe cea prevăzută la articolul 348 alineatul (1), cerinţa de fonduri proprii este plafonată la acel nivel.

(4) Instituţiile se pot baza pe următoarele părţi terţe în ceea ce privește calcularea și raportarea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de poziţie aferent poziţiilor pe OPC-uri care corespund cazurilor descrise la alineatele (1)-(4), în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul capitol:

(a) depozitarul OPC-ului, cu condiţia ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri și să depoziteze toate titlurile la acest depozitar;

(b) pentru alte OPC-uri, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiţia ca societatea de administrare a OPC-ul să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a).

▼C2

Corectitudinea calculului trebuie confirmată de un auditor extern.

CAPITOLUL 3

Cerințe de fonduri proprii pentru riscul valutar

Articolul 351

De minimis și ponderarea pentru riscul valutar

Dacă valoarea poziției totale nete pe valută și pe aur a unei instituții, calculată conform procedurii prevăzute la articolul 352, inclusiv pentru orice poziții pe valută și pe aur pentru care cerințele de fonduri proprii sunt calculate utilizând un model intern, depășește 2 % din totalul fondurilor proprii, instituția calculează o cerință de fonduri proprii pentru riscul valutar. Cerința de fonduri proprii pentru riscul valutar este egală cu suma dintre poziția totală netă pe valută și poziția totală netă pe aur în moneda de raportare, înmulțită cu 8 %.

Articolul 352

Calculul poziției totale nete pe valute

(1) Poziția deschisă netă a instituției pe fiecare valută (inclusiv moneda de raportare) și pe aur se calculează ca sumă a următoarelor elemente (pozitive sau negative):

(a) poziția spot netă (respectiv toate elementele de activ mai puțin elementele reprezentând datorii, inclusiv dobânda calculată și neajunsă la scadență, pe valuta în cauză sau, pentru aur, poziția netă spot pe aur);

(b) poziția forward netă, reprezentând toate sumele de primit mai puțin toate sumele de plătit în cadrul tranzacțiilor forward pe valută și pe aur, inclusiv futures pe valută și pe aur și principalul aferent swapurilor pe valută care nu se reflectă în poziția spot;

(c) garanții irevocabile și instrumente similare care urmează a fi, cu siguranță, executate și, probabil, nu vor fi recuperate;

(d) echivalentul delta net sau calculat în funcție de delta al portofoliului total de opțiuni pe valută și pe aur,

(e) valoarea de piață a altor opțiuni.

Valoarea delta utilizată în scopurile literei (d) este cea a bursei în cauză. În cazul opțiunilor extrabursiere sau în cazul în care valoarea delta nu este disponibilă la bursa în cauză, instituția poate calcula ea însăși valoarea delta cu ajutorul unui model adecvat, cu aprobarea autorităților competente. Aprobarea se acordă dacă modelul estimează în mod adecvat rata de modificare a valorii opțiunii sau warrantului în raport cu modificările minore ale prețului de piață al suportului.

▼C2

Instituţia poate include venituri/cheltuieli viitoare nete care nu sunt încă înregistrate dar sunt deja acoperite în întregime, dacă procedează astfel în mod consecvent.

Instituţia poate descompune poziţiile nete pe valute compozite pe valutele componente în funcţie de cotele în vigoare.

(2) Orice poziţii pe care o instituţie le-a luat în mod deliberat pentru a se acoperi împotriva efectului advers al cursului de schimb asupra indicatorilor săi conform articolului 92 alineatul (1) pot fi, cu aprobarea autorităţilor competente, excluse de la calculul poziţiilor valutare deschise nete. Aceste poziţii trebuie să fie de natură netranzacţionabilă sau structurală, iar orice modificare a condiţiilor privind excluderea lor necesită aprobarea explicită a autorităţilor competente. Același tratament supus aceloraşi condiţii ca și cele de mai sus poate fi aplicat poziţiilor pe care o instituţie le are în legătură cu elemente care sunt deja deduse la calculul fondurilor proprii.

(3) O instituţie poate utiliza valoarea prezentă netă la calculul poziţiei deschise nete pe fiecare valută și pe aur, cu condiţia ca instituţia să aplice această abordare în mod consecvent.

(4) Poziţiile lungi și scurte nete pe fiecare valută, alta decât moneda de raportare, precum și poziţia lungă sau scurtă netă pe aur, se transformă în moneda de raportare la cursul spot. Aceste poziţii sunt apoi adunate separat pentru a forma totalul poziţiilor nete scurte și respectiv totalul poziţiilor nete lungi. Cel mai mare dintre aceste două totaluri reprezintă poziţia totală netă pe valută a instituţiei.

(5) Instituţiile reflectă în mod adecvat riscurile asociate cu opţiunile, altele decât riscul delta, în cerinţele de fonduri proprii.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care definesc o serie de metode pentru reflectarea în cerinţele de fonduri proprii a riscurilor, altele decât riscul delta, într-o manieră proporţională cu amploarea și complexitatea activităţilor instituţiilor în ceea ce privește opţiunile.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2013.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Înainte de intrarea în vigoare a standardelor tehnice menţionate la primul paragraf, autorităţile competente pot continua să aplice tratamentele naţionale existente în cazul în care au aplicat aceste tratamente înainte de 31 decembrie 2013.

▼C2

Articolul 353

Riscul valutar al OPC-urilor

(1) În sensul articolului 352, în ceea ce privește OPC-urile, se iau în considerare poziţiile pe valută efective ale OPC-ului.

(2) Instituţiile se pot baza pe raportările următoarelor părţi terţe privind poziţiile pe valută ale OPC-ului:

(a) instituţia depozitară a OPC-ului, cu condiţia ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri și să depoziteze toate titlurile la această instituţie depozitară;

(b) pentru alte OPC-uri, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiţia ca societatea de administrare a OPC-ul să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a).

Corectitudinea calculului trebuie confirmată de un auditor extern.

(3) Dacă o instituţie nu are cunoștinţă de poziţiile pe valută ale unui OPC, se presupune că acesta a investit până la limita maximă permisă potrivit mandatului OPC-ului privind investiţiile în valută, iar instituţia trebuie să ia în considerare, atunci când calculează cerinţa de fonduri proprii pentru riscul valutar în ceea ce privește poziţiile din portofoliul de tranzacţionare, expunerea indirectă maximă pe care ar putea să o înregistreze prin asumarea de poziţii cu efect de levier (leveraged positions) prin intermediul OPC-ului. Aceasta se realizează prin creșterea proporţională a poziţiei pe OPC până la nivelul maxim al expunerii faţă de investiţiile-suport care rezultă din mandatul privind activitatea de investire. Poziţia ipotetică pe valută a OPC-ului se tratează ca o valută distinctă potrivit tratamentului aplicabil investiţiilor în aur, cu adăugarea poziţiei lungi totale la poziţia valutară deschisă lungă totală și a poziţiei scurte totale la poziţia valutară deschisă scurtă totală, în situaţia în care direcţia investiţiei OPC-ului este disponibilă. Nu este permisă compensarea între aceste poziţii înainte de efectuarea calculului.

Articolul 354

Valute strâns corelate

(1) Instituţiile pot să menţină cerinţe de fonduri proprii mai mici pentru poziţiile pe valute strâns corelate relevante. Se consideră că două valute sunt strâns corelate numai dacă, în următoarele 10 zile lucrătoare, apariţia unei pierderi, din poziţii egale și opuse pe astfel de valute, de 4 % sau mai puţin din valoarea respectivei poziţii puse în corespondenţă (exprimată în moneda de raportare), are o probabilitate — calculată pe baza ratelor de schimb zilnice pe ultimii trei sau cinci ani — de cel puţin 99 %, când se folosește o perioadă de observare de trei ani, și de cel puţin 95 %, când se folosește o perioadă de observare de cinci ani. Cerinţa de fonduri proprii pentru poziţia pusă în corespondenţă, pe două valute strâns corelate, este de 4 % înmulţit cu valoarea poziţiei puse în corespondenţă.

▼C2

(2) La calcularea cerinţelor prevăzute în acest capitol, instituţiile pot să nu ia în considerare poziţiile pe valute care fac obiectul unui acord interguvernamental obligatoriu din punct de vedere legal de limitare a variaţiei acestora faţă de alte valute prevăzute în acordul respectiv. Instituţiile își calculează poziţiile puse în corespondenţă pe aceste valute și le supun unei cerințe de fonduri proprii care să nu fie mai mică de jumătate din variaţia maximă permisă valutelor în cauză, prevăzută în respectivul acord interguvernamental.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care se precizează valutele pentru care este disponibil tratamentul prevăzut la alineatul (1).

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(4) Cerinţa de fonduri proprii pentru poziţiile puse în corespondenţă pe valute ale statelor membre participante la cea de-a doua etapă a uniunii economice și monetare poate fi calculată prin înmulţirea valorii aferente acestor poziţii puse în corespondenţă cu 1,6 %.

(5) Doar poziţiile nepuse în corespondenţă pe valutele menţionate în prezentul articol se includ în poziţia deschisă netă totală conform articolului 352 alineatul (4).

(6) În cazul în care datele privind ratele de schimb zilnice pe ultimii trei sau cinci ani — referitoare la poziţii egale și opuse pe două valute pe perioada următoarelor 10 zile lucrătoare — arată că cele două valute sunt perfect corelate pozitiv și că instituţia se poate confrunta oricând cu un spread zero între cotaţiile bid și ask pe tranzacţiile respective, instituţia poate, cu aprobarea explicită a autorităţii sale competente, să aplice o cerinţă de fonduri proprii de 0 % până la sfârșitul lui 2017.

CAPITOLUL 4

Cerinţe de fonduri proprii pentru riscul de marfă

Articolul 355

Alegerea metodei pentru riscul de marfă

Sub rezerva articolelor 356-358, instituţiile își calculează cerinţa de fonduri proprii pentru riscul de marfă utilizând una dintre metodele prevăzute la articolele 359, 360 sau 361.

▼C2

Articolul 356

Activităţi cu mărfuri auxiliare

(1) Instituţiile care desfășoară activităţi cu mărfuri agricole auxiliare pot stabili cerinţele de fonduri proprii pentru stocul fizic de mărfuri la sfârșitul fiecărui an pentru anul următor, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) în orice moment al anului, instituţia deţine fonduri proprii pentru acest risc care nu sunt mai mici decât media cerinţei de fonduri proprii pentru riscul respectiv, estimată de o manieră prudentă pentru anul următor;

(b) instituţia estimează de o manieră prudentă volatilitatea așteptată a cifrei calculate conform literei (a);

(c) media cerinţei de fonduri proprii pentru acest risc nu depășește 5 % din fondurile sale proprii sau 1 milion EUR și, ţinând cont de volatilitatea estimată în conformitate cu litera (b), valoarea maximă așteptată a cerinţelor de fonduri proprii nu depășește 6,5 % din fondurile sale proprii;

(d) instituţia monitorizează în permanenţă dacă estimările efectuate în conformitate cu literele (a) și (b) continuă să reflecte realitatea.

(2) Instituţiile notifică autorităţile competente cu privire la modul în care utilizează opţiunea prevăzută la alineatul (1).

Articolul 357

Poziţii pe mărfuri

(1) Fiecare poziţie pe mărfuri sau pe instrumente financiare derivate pe mărfuri se exprimă în unităţi de măsură standard. Preţul spot pentru fiecare marfă se exprimă în moneda de raportare.

(2) Pentru calcularea riscului de marfă, poziţiile pe aur sau pe instrumente financiare derivate pe aur se consideră ca fiind supuse riscului valutar și se tratează conform capitolului 3 sau 5, după caz.

(3) În sensul articolului 360 alineatul (1), excedentul poziţiilor lungi ale unei instituţii faţă de poziţiile sale scurte, sau invers, pe o marfă și pe contracte futures, opţiuni și warranturi identice pe marfa respectivă reprezintă poziţia sa netă pe acea marfă. Poziţiile pe instrumente financiare derivate sunt tratate, așa cum se prevede la articolul 358, ca poziţii pe marfa-suport.

(4) În scopul calculării unei poziţii pe o marfă, următoarele poziţii sunt considerate poziţii pe aceeași marfă:

▼C2

(a) poziţii pe diferite subcategorii de mărfuri în cazurile în care subcategoriile sunt livrabile una contra celeilalte;

(b) poziţii pe mărfuri similare dacă acestea au caracteristici apropiate, putând fi substituite, și dacă poate fi stabilită în mod clar o corelaţie minimă de 0,9 între variaţiile de preţ, pe durata a minimum un an.

Articolul 358

Instrumente speciale

(1) Contractele futures pe mărfuri și angajamentele forward de a cumpăra sau de a vinde mărfuri individuale se încorporează în sistemul de cuantificare ca cuantumuri noţionale exprimate în unităţi de măsură standard și li se atribuie o scadenţă în funcţie de data expirării.

(2) Swapurile pe mărfuri, în care un segment al tranzacţiei este un preţ fixat, iar celălalt este preţul de piaţă curent, sunt tratate ca o serie de poziţii egale cu cuantumul noţional al contractului, o poziţie corespunzând, unde este cazul, fiecărei plăţi aferente swapului, și sunt încadrate în benzile de scadenţă prevăzute la articolul 359 alineatul (1). Poziţiile sunt poziţii lungi dacă instituţia plătește un preţ fix și primește un preţ variabil și sunt poziţii scurte dacă instituţia primește un preţ fix și plătește un preţ variabil. Swapurile pe mărfuri, în care segmentele tranzacţiei sunt pe mărfuri diferite, se raportează în benzile de scadenţă relevante pentru abordarea pe benzi de scadenţă.

(3) În sensul prezentului capitol, opţiunile și warranturile pe mărfuri sau pe instrumentele financiare derivate pe mărfuri se tratează ca și cum ar fi poziţii egale în valoare cu suma aferentă instrumentului-suport la care se referă opţiunea, înmulţită cu valoarea delta aferentă. Poziţiile astfel obţinute pot fi compensate cu orice poziţii de semn opus pe mărfuri fungibile identice cu marfa fungibilă suport, sau pe instrumente financiare derivate pe mărfuri fungibile identice cu instrumentul financiar derivat-suport. Valoarea delta utilizată este cea a bursei în cauză. În cazul opţiunilor pentru instrumente financiare derivate extrabursiere sau în cazul în care valoarea delta nu este disponibilă la bursa în cauză, instituţia poate calcula ea însăși valoarea delta cu ajutorul unui model adecvat, cu aprobarea autorităţilor competente. Aprobarea se acordă dacă modelul estimează în mod adecvat rata de modificare a valorii opţiunii sau warrantului în raport cu modificări minore ale preţului de piaţă al suportului.

Instituţiile reflectă în mod adecvat riscurile asociate cu opţiunile, altele decât riscul delta, în cerinţele de fonduri proprii.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care definesc o serie de metode pentru reflectarea în cerinţele de fonduri proprii a riscurilor, altele decât riscul delta, într-o manieră proporţională cu amploarea și complexitatea activităţilor instituţiilor în ceea ce privește opţiunile.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2013.

▼C2

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Înainte de intrarea în vigoare a standardelor tehnice menționate la primul paragraf, autoritățile competente pot continua să aplice tratamentele naționale existente în cazul în care au aplicat aceste tratamente înainte de 31 decembrie 2013.

(5) Dacă o instituție are una dintre calitățile de mai jos, aceasta include mărfurile în cauză în calculul cerinței de fonduri proprii pentru riscul de marfă:

(a) cedent de mărfuri sau drepturi garantate referitoare la proprietatea mărfurilor în cadrul unui acord repo;

(b) împrumutător de mărfuri în cadrul unui contract de dare de mărfuri cu împrumut.

Articolul 359

Abordarea pe benzi de scadență

(1) Instituția utilizează un tabel cu benzi de scadență, separat pentru fiecare marfă, conform tabelului 1. Toate pozițiile pe acea marfă se încadrează în benzile de scadență corespunzătoare. Stocurile fizice se încadrează pe prima bandă de scadență, între 0 și 1 lună, inclusiv.

Tabelul 1

Bandă de scadență (1)	Rata spread (%) (2)
0 ≤ 1 lună	1,50
> 1 ≤ 3 luni	1,50
> 3 ≤ 6 luni	1,50
> 6 ≤ 12 luni	1,50
> 1 ≤ 2 ani	1,50
> 2 ≤ 3 ani	1,50
> 3 ani	1,50

(2) Pozițiile pe aceeași marfă pot fi compensate și pot fi încadrate pe benzile de scadență corespunzătoare pe bază netă pentru:

(a) pozițiile pe contracte care au scadența la aceeași dată;

(b) pozițiile pe contracte care înregistrează unul față de celălalt o diferență de scadență de maximum 10 zile, dacă contractele sunt tranzacționate pe piețe care au date de livrare zilnice.

▼C2

(3) Apoi, instituţia calculează suma poziţiilor lungi și suma poziţiilor scurte în fiecare bandă de scadenţă. Suma poziţiilor lungi puse în corespondenţă cu poziţiile scurte într-o anumită bandă de scadenţă reprezintă poziţiile puse în corespondenţă în acea bandă de scadenţă, în timp ce poziţia reziduală lungă sau scurtă reprezintă poziţia nepusă în corespondenţă pentru aceeași bandă.

(4) Acea parte a poziţiei lungi, nepusă în corespondenţă în cadrul unei anumite benzi de scadenţă, care este, mai departe, pusă în corespondenţă cu poziţia scurtă, nepusă în corespondenţă în cadrul unei benzi de scadenţă, sau invers, reprezintă poziţia pusă în corespondenţă între două benzi de scadenţă. Acea parte a poziţiei lungi sau scurte, nepusă în corespondenţă, care nu poate fi astfel pusă în corespondenţă, reprezintă poziţia nepusă în corespondenţă.

(5) Cerinţa de fonduri proprii a instituţiei pentru fiecare marfă se calculează, pe baza benzilor de scadenţă relevante, ca sumă a următoarelor:

(a) suma poziţiilor lungi și scurte puse în corespondenţă, înmulţită cu rata spread corespunzătoare, așa cum se indică în a doua coloană a tabelului 1, pentru fiecare bandă de scadenţă, și cu preţul spot al mărfii;

(b) poziţia pusă în corespondenţă între două benzi de scadenţă, înmulţită, pentru fiecare bandă de scadenţă în care o poziţie nepusă în corespondenţă este reportată, cu 0,6 %, care este rata carry, și cu preţul spot al mărfii;

(c) poziţiile reziduale nepuse în corespondenţă, înmulţite cu 15 %, care este rata outright, și cu preţul spot al mărfii.

(6) Cerinţa de fonduri proprii totală a instituţiei pentru riscul de marfă se calculează ca sumă a cerinţelor de fonduri proprii calculate pentru fiecare marfă, conform alineatului (5).

Articolul 360

Abordare simplificată

(1) Cerinţa de fonduri proprii a instituţiei pentru fiecare marfă se calculează ca sumă a următoarelor elemente:

(a) 15 % din poziţia netă, lungă sau scurtă, înmulţită cu preţul spot al mărfii;

(b) 3 % din poziţia brută, lungă plus scurtă, înmulţită cu preţul spot al mărfii.

(2) Cerinţa de fonduri proprii totală a instituţiei pentru riscul de marfă se calculează ca sumă a cerinţelor de fonduri proprii calculate pentru fiecare marfă, conform alineatului (1).

▼C2

Articolul 361

Abordare extinsă pe benzi de scadenţă

Instituţiile pot utiliza ratele minime de spread, carry și outright menţionate în tabelul 2 de mai jos, în locul celor indicate la articolul 359, cu condiţia ca instituţiile:

(a) să desfășoare activităţi semnificative cu mărfuri;

(b) să aibă un portofoliu de mărfuri diversificat în mod adecvat;

(c) să nu fie încă în măsură să utilizeze modele interne în scopul calculării cerinţei de fonduri proprii pentru riscul de marfă.

Tabelul 2

	Metale prețioase (exceptând aurul)	Metale de bază	Produse agricole (perisabile)	Altele, inclusiv produse energetice
Rata spread (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Rata carry (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Rata outright (%)	8	10	12	15

Instituţiile notifică autorităţile competente cu privire la modul în care aplică prezentul articol și le transmit acestora dovezi ale eforturile lor de implementare a unui model intern în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de marfă.

CAPITOLUL 5

Utilizarea modelelor interne pentru calcularea cerinţelor de fonduri proprii

Secţiunea 1

Aprobare și cerinţe de fonduri proprii

Articolul 362

Riscuri specifice și riscuri generale

În sensul prezentului capitol, riscul de poziţie pe un instrument de datorie sau de capital tranzacţionat sau pe un instrument financiar derivat care are ca instrumente suport aceste titluri, este împărţit în două componente. Prima componentă este cea de risc specific și acoperă riscul de modificare a preţului instrumentului în cauză ca urmare a unor factori legaţi de emitentul acestuia sau, în cazul unui instrument financiar derivat, de emitentul instrumentului-suport. Componenta de risc general acoperă riscul de modificare a preţului instrumentului ca urmare a unei modificări în nivelul ratelor dobânzii, în cazul unui titlu de datorie tranzacţionat sau al unui instrument financiar derivat pe un instrument de datorie tranzacţionat, sau ca urmare a unei variaţii generale a pieţei titlurilor de capital care nu este legată de niciun atribut specific al titlurilor individuale, în cazul unui titlu de capital sau al unui instrument financiar derivat pe un titlu de capital.

▼C2

Articolul 363

Aprobarea de a utiliza modele interne

(1) După ce verifică dacă instituţia respectă cerinţele prevăzute în secţiunile 2, 3 și 4, după caz, autorităţile competente îi acordă aprobarea de a-și calcula cerinţele de fonduri proprii pentru una sau mai multe dintre categoriile de risc de mai jos, utilizând modele interne în locul metodelor de la capitolele 2-4 ori în combinaţie cu acestea:

(a) riscul general al titlurilor de capital;

(b) riscul specific al titlurilor de capital;

(c) riscul general al instrumentelor de datorie;

(d) riscul specific al instrumentelor de datorie;

(e) riscul valutar;

(f) riscul de marfă.

(2) Pentru categoriile de risc pentru care instituţia nu a primit aprobarea de a folosi modele interne, menţionată la alineatul (1), instituţia continuă să calculeze cerinţele de fonduri proprii în conformitate cu capitolele 2, 3 și 4, după caz. Este necesar să se obţină aprobarea autorităţilor competente pentru utilizarea modelelor interne în cazul fiecărei categorii de risc, care se acordă numai dacă modelul intern acoperă o proporţie semnificativă a poziţiilor unei anumite categorii de risc.

(3) Pentru modificarea semnificativă a utilizării modelelor interne pentru care instituţia a primit aprobare, extinderea sferei de utilizare a modelelor interne pentru care instituţia a primit aprobare, în special în ceea ce privește categoriile de risc suplimentare, și calculul iniţial al valorii la risc (*value-at-risk*) în situaţie de criză, în conformitate cu articolul 365 alineatul (2), este necesară o aprobare separată din partea autorităţii competente.

Instituţiile notifică autorităţile competente cu privire la toate celelalte extinderi și modificări ale utilizării modelelor interne respective pentru care instituţia a primit aprobare.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) condiţiile de evaluare a caracterului semnificativ al extinderii sferei de aplicare și al modificărilor în ceea ce privește utilizarea modelelor interne;

(b) metodologia de evaluare pe baza căreia autorităţile competente permit instituţiilor să utilizeze modele interne.

(c) condiţiile în care proporţia poziţiilor acoperite de modelul intern în cadrul unei categorii de risc este considerată „semnificativă”, astfel cum se menţionează la alineatul (2).

▼C2

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 364

Cerinţe de fonduri proprii în cazul utilizării de modele interne

(1) Fiecare instituţie care utilizează un model intern trebuie să îndeplinească pentru categoriile de risc pentru care nu a primit aprobarea de a utiliza un model intern, pe lângă cerinţele de fonduri proprii calculate conform capitolelor 2, 3 și 4, o cerinţă de fonduri proprii exprimată ca sumă a elementelor de la literele (a) și (b):

(a) cea mai mare dintre următoarele valori:

(i) nivelul valorii la risc din ziua precedentă, calculat conform articolului 365 alineatul (1) (VaR_{t-1});

(ii) o medie a nivelurilor zilnice ale valorii la risc calculate conform articolului 365 alineatul (1) pentru fiecare dintre precedentele șaizeci de zile lucrătoare (VaR_{avg}), înmulţită cu factorul de multiplicare (mc) conform articolului 366;

(b) cea mai mare dintre următoarele valori:

(i) ultimul nivel disponibil al valorii la risc, calculat conform articolului 365 alineatul (2) ($sVaR_{t-1}$) și

(ii) o medie a nivelurilor valorii la risc în situaţie de criză calculate conform metodei și cu frecvenţa prevăzute la articolul 365 alineatul (2), pentru cele 60 de zile lucrătoare precedente ($sVaR_{avg}$), înmulţită cu factorul de multiplicare (ms) conform articolului 366.

(2) Instituţiile care utilizează un model intern pentru calcularea cerinţei de fonduri proprii pentru riscul specific al instrumentelor de datorie trebuie să îndeplinească o cerinţă suplimentară de fonduri proprii exprimată ca sumă a elementelor de la literele (a) și (b):

(a) cerinţa de fonduri proprii calculată conform articolelor 337 și 338 pentru riscul specific al poziţiilor din securitizare și al instrumentelor financiare derivate de credit de tipul „*n-th to default*” din portofoliul de tranzacţionare, cu excepţia celor incluse într-o cerinţă de fonduri proprii pentru riscul specific al portofoliului de tranzacţionare pe bază de corelaţie, în conformitate cu secţiunea 5 și, unde este cazul, cerinţa de fonduri proprii pentru riscul specific în conformitate cu capitolul 2 secţiunea 6, pentru poziţiile pe OPC-uri pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 350 alineatul (1) și nici condiţiile prevăzute la articolul 350 alineatul (2);

▼C2

(b) cea mai mare dintre valorile următoare:

(i) cel mai recent nivel al riscului pentru riscurile de nerambursare și de migrație adiționale, calculat în conformitate cu secțiunea 3;

(ii) media acestui nivel în cursul ultimelor 12 săptămâni.

(3) Instituțiile care au un portofoliu de tranzacționare pe bază de corelație care îndeplinește cerințele de la articolul 338 alineatele (1)-(3) pot să îndeplinească o cerință de fonduri proprii în temeiul articolului 377 în locul articolului 338 alineatul (4), calculată ca valoarea cea mai mare dintre următoarele:

(a) cel mai recent nivel al riscului pentru portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație, calculat conform secțiunii 5;

(b) media acestui nivel în cursul ultimelor 12 săptămâni;

(c) 8 % din cerința de fonduri proprii care, la momentul calculării celui mai recent nivel al riscului menționat la litera (a), ar fi calculată conform articolului 338 alineatul (4) pentru toate acele poziții incluse în modelul intern pentru portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație.

Secțiunea 2

Cerințe generale

Articolul 365

Calcularea VaR și VaR în situație de criză

(1) Calculul nivelului valorii la risc menționat la articolul 364 va fi supus următoarelor cerințe:

(a) calculul zilnic al nivelului valorii la risc;

(b) un interval de încredere unilateral de 99 de centile;

(c) o perioadă de deținere de 10 zile;

(d) o perioadă efectivă de observare de cel puțin un an, cu excepția cazului în care o perioadă de observare mai scurtă se justifică printr-o creștere semnificativă a volatilității prețurilor;

(e) cel puțin actualizări lunare ale datelor.

Instituția poate utiliza niveluri ale valorii la risc calculate în funcție de perioade de deținere mai scurte mărite proporțional la 10 zile, utilizând o metodologie adecvată care este revizuită periodic.

▼C2

(2) În plus, instituţia calculează cel puţin săptămânal o „valoarea la risc în situaţie de criză” a portofoliului actual, în conformitate cu cerinţele prevăzute la alineatul (1), datele modelului valorii la risc fiind calibrate în raport cu datele istorice dintr-o perioadă continuă de 12 luni de criză financiară semnificativă, relevantă pentru portofoliul instituţiei. Instituţia revizuiește alegerea acestor date istorice cel puţin anual și transmite rezultatul autorităţilor competente. ABE monitorizează gama practicilor de calculare a valorii la risc în situaţie de criză și emite ghiduri cu privire la aceste practici, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 366

Testare ex-post reglementară și factori de multiplicare

(1) Rezultatele calculelor menţionate la articolul 365 se ajustează crescător cu factorii de multiplicare (m_c) și (m_s).

(2) Fiecare factor de multiplicare (m_c) și (m_s) este reprezentat de suma dintre cel puţin 3 și un factor complementar cuprins între 0 și 1, în conformitate cu tabelul 1. Acest factor complementar depinde de numărul de depășiri puse în evidenţă pentru ultimele 250 de zile lucrătoare de testarea ex-post de către instituţie a nivelului valorii la risc prevăzut la articolul 365 alineatul (1).

Tabelul 1

Număr de depășiri	Factor complementar
Mai puţin de cinci	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 sau mai multe	1,00

(3) Instituţiile contabilizează depășirile zilnice, pe baza testării ex-post a modificărilor ipotetice și efective ale valorii portofoliului. O depășire reprezintă o variaţie de o zi în valoarea portofoliului care depășește nivelul valorii la risc aferente zilei respective, generată de modelul instituţiei. În scopul determinării factorului complementar, numărul de depășiri este evaluat cel puţin trimestrial și este egal cu numărul cel mai mare dintre depășirile calculate pe baza variaţiilor ipotetice și depășirile calculate pe baza variaţiilor reale în valoarea portofoliului.

Efectuarea testării ex-post prin utilizarea variaţiilor ipotetice în valoarea portofoliului se bazează pe o comparaţie între valoarea portofoliului la sfârșitul zilei și, presupunând poziţii neschimbate, valoarea portofoliului la sfârșitul zilei următoare.

Efectuarea testării ex-post prin utilizarea variaţiilor reale în valoarea portofoliului se bazează pe o comparaţie între valoarea portofoliului la sfârșitul zilei și valoarea reală a portofoliului la sfârșitul zilei următoare, excluzând taxe, comisioane și venitul net din dobânzi.

▼C2

(4) Autorităţile competente pot, în cazuri individuale, să limiteze factorul complementar la numărul care rezultă din depășirile calculate pe baza variaţiilor ipotetice, atunci când numărul depășirilor calculat pe baza variaţiilor reale nu rezultă din deficienţe ale modelului intern.

(5) Pentru a permite autorităţilor competente să monitorizeze pe bază continuă corectitudinea factorilor de multiplicare, instituţiile trebuie să notifice acestora cu promptitudine, în orice caz nu mai târziu de 5 zile lucrătoare, depășirile care rezultă din programul de testare ex-post.

Articolul 367

Cerinţe privind cuantificarea riscului

(1) Orice model intern utilizat pentru a calcula cerinţele de capital pentru riscul de poziţie, riscul valutar, riscul de marfă și orice model intern pentru tranzacţionare pe bază de corelaţie trebuie să îndeplinească toate cerinţele de mai jos:

(a) modelul surprinde cu precizie toate riscurile de preţ semnificative;

(b) modelul surprinde un număr suficient de factori de risc, în funcţie de nivelul activităţii instituţiei pe pieţele respective. Atunci când un factor de risc este încorporat în modelul de evaluare al instituţiei (pricing), dar nu și în modelul de cuantificare a riscului, instituţia este în măsură să justifice o asemenea omisiune într-un mod satisfăcător pentru autoritatea competentă. Modelul de cuantificare a riscului trebuie să surprindă caracterul neliniar al opţiunilor și al altor produse, precum și riscul de corelaţie și riscul aferent bazei. Atunci când sunt utilizaţi substituenţi (proxies) pentru factorii de risc, acestea trebuie să își fi dovedit utilitatea printr-un istoric corespunzător pentru poziţiile reale deţinute.

(2) Orice model intern utilizat pentru a calcula cerinţele de capital pentru riscul de poziţie, riscul valutar sau riscul de marfă trebuie să îndeplinească toate cerinţele de mai jos:

(a) modelul încorporează un set de factori de risc corespunzător ratelor dobânzii pe fiecare monedă în care instituţia înregistrează poziţii bilanţiere și extrabilanţiere sensibile la rata dobânzii,. Instituţia modelează curbele de randament folosind una dintre abordările general acceptate. Pentru expunerile semnificative la riscul de rată a dobânzii în monede și pe pieţe importante, curba de randament trebuie divizată în minimum șase benzi de scadenţă pentru a surprinde variaţiile volatilităţii ratelor de-a lungul curbei de randament. Modelul trebuie, de asemenea, să surprindă riscul legat de variaţiile, imperfect corelate, ale diferitelor curbe de randament;

▼C2

(b) modelul încorporează factorii de risc corespunzători aurului și valutelor individuale în care sunt denominate poziţiile instituţiei. În cazul OPC-urilor, se iau în considerare poziţiile pe valută efective ale acestora. Instituţiile se pot baza pe raportările terţilor privind poziţia pe valută a OPC-ului, în cazul în care corectitudinea acestor raportări este asigurată în mod adecvat. Dacă o instituţie nu are cunoștinţă de poziţiile pe valută ale unui OPC, această poziţie trebuie extrasă și tratată în conformitate cu articolul 353 alineatul (3);

(c) modelul utilizează un factor de risc separat, cel puţin pentru fiecare dintre pieţele de titluri de capital în care instituţia deţine poziţii semnificative;

(d) modelul utilizează un factor de risc separat, cel puţin pentru fiecare marfă în care instituţia deţine poziţii semnificative. Modelul trebuie, de asemenea, să surprindă riscul legat de variaţiile, imperfect corelate, ale mărfurilor similare, dar nu identice, precum și expunerea la modificările preţurilor forward apărută ca urmare a decalajului scadenţelor. De asemenea, acesta trebuie să ţină cont de caracteristicile pieţei, mai ales de datele de livrare și de libertatea de manevră a celor care efectuează tranzacţii (*traders*) în ceea ce privește închiderea poziţiilor;

(e) modelul intern al instituţiei evaluează în mod prudent, prin intermediul unor scenarii de piaţă realiste, riscul care rezultă din poziţii mai puţin lichide și din poziţii cu o transparenţă a preţului limitată. În plus, modelul intern trebuie să îndeplinească standardele minime cu privire la date. Substituenţii (*proxies*) trebuie să fie suficient de prudenţi și se utilizează doar atunci când datele disponibile sunt insuficiente sau nu reflectă adevărata volatilitate a unei poziţii sau a unui portofoliu.

(3) Instituţiile pot, în orice model intern utilizat în sensul prezentului capitol, să utilizeze corelaţii empirice în cadrul și de-a lungul categoriilor de risc doar în cazul în care abordarea instituţiei cu privire la cuantificarea corelaţiilor este solidă și implementată cu integritate.

Articolul 368

Cerinţe calitative

(1) Orice model intern utilizat în sensul prezentului capitol trebuie să fie solid din punct de vedere conceptual și implementat cu integritate; în mod particular, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele cerinţe calitative:

(a) orice model intern utilizat pentru a calcula cerinţele de capital pentru riscul de poziţie, riscul valutar sau riscul de marfă face parte integrantă din procesul instituţiei de gestionare zilnică a riscului și servește ca bază pentru raportarea expunerilor la risc către conducerea superioară;

(b) instituţia are o unitate de control al riscului care este independentă de unităţile care desfășoară activităţi de tranzacţionare și care raportează direct conducerii superioare. Unitatea este responsabilă pentru proiectarea și implementarea oricărui model intern utilizat în sensul prezentului capitol. Unitatea efectuează validarea iniţială și pe bază continuă a oricărui model intern utilizat în sensul prezentului capitol, răspunzând totodată de sistemul global de

▼C2

gestionare a riscurilor. Aceasta produce și analizează rapoarte zilnice asupra rezultatelor oricărui model intern utilizat pentru a calcula cerinţele de capital pentru riscul de poziţie, riscul valutar și riscul de marfă, precum și asupra măsurilor adecvate care trebuie luate în ceea ce privește limitele de tranzacţionare;

(c) organul de conducere al instituţiei și conducerea superioară sunt implicate în mod activ în procesul de control al riscului, iar rapoartele zilnice realizate de către unitatea de control al riscului sunt analizate de către un nivel al conducerii cu suficientă autoritate pentru a impune atât diminuarea poziţiilor luate de fiecare dintre cei care efectuează tranzacţii (*traders*), cât și diminuarea expunerii totale la risc a instituţiei;

(d) instituţia are personal suficient de numeros și de calificat în utilizarea modelelor interne sofisticate, inclusiv a celor utilizate în sensul prezentului capitol, în ceea ce privește tranzacţionarea, controlul riscurilor, auditul și monitorizarea tranzacţiilor iniţiate (*back-office*);

(e) instituţia a stabilit proceduri pentru monitorizarea și asigurarea respectării setului formalizat de politici și proceduri de control interne privind funcţionarea generală a modelelor sale interne, inclusiv a celor utilizate în sensul prezentului capitol;

(f) orice model intern utilizat în sensul prezentului capitol are un istoric care demonstrează acurateţea rezonabilă a acestuia în cuantificarea riscului;

(g) instituţia derulează în mod frecvent un program riguros de simulări de criză, inclusiv simulări de criză în sens invers (*reverse stress tests*), care cuprinde orice model intern utilizat în sensul prezentului capitol, iar rezultatele acestor simulări de criză sunt analizate de către conducerea superioară și se reflectă în politicile și limitele pe care aceasta le stabilește. Acest proces trebuie să vizeze în special lipsa de lichiditate a pieţelor în condiţii de criză, riscul de concentrare, pieţele unidirecţionale (*one way markets*), riscul de eveniment și riscul unei intrări subite în stare de nerambursare (*jump-to-default risk*), neliniaritatea produselor, poziţiile „mult în afara banilor” (*deep out-of-the-money*), poziţiile supuse discontinuităţii preţurilor (*gapping of prices*) sau alte riscuri care ar putea să nu fie surprinse adecvat de către modelele interne. Șocurile aplicate trebuie să reflecte natura portofoliilor și timpul necesar acoperirii sau administrării riscurilor în condiţii de criză severă ale pieţei;

(h) instituţia trebuie să desfășoare, ca parte componentă a procesului periodic de audit intern, o analiză independentă a modelelor sale interne, inclusiv a celor utilizate în sensul prezentului capitol.

(2) Analiza menţionată la alineatul (1) litera (h) trebuie să includă atât activităţile unităţilor care desfășoară activităţi de tranzacţionare, cât și activităţile unităţii independente de control al riscului. Cel puţin o dată pe an, instituţia trebuie să reanalizeze procesul general de gestionare a riscurilor. Analiza trebuie să aibă în vedere următoarele:

(a) caracterul adecvat al documentaţiei sistemului și procesului de gestionare a riscului, precum și organizarea unităţii de control al riscului;

▼C2

(b) integrarea rezultatelor cuantificării riscului în cadrul gestionării zilnice a riscurilor și integritatea sistemului de informare a conducerii;

(c) procesul pe care instituția îl utilizează pentru aprobarea modelelor de evaluare a riscului (*risk-pricing models*) și pentru aprobarea sistemelor de evaluare care sunt folosite de către personalul din unitățile responsabile cu inițierea tranzacțiilor (*front office*) și din unitățile responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate (*back office*);

(d) sfera riscurilor surprinse de către modelul de cuantificare a riscului și validarea oricăror modificări semnificative în cadrul procesului de cuantificare a riscului;

(e) acuratețea și caracterul complet al datelor aferente pozițiilor, acuratețea și pertinența în ceea ce privește ipotezele referitoare la volatilitate și corelație, precum și acuratețea calculelor de evaluare și de sensibilitate la risc;

(f) procesul de verificare pe care instituția îl utilizează la evaluarea coerenței, oportunității și fiabilității surselor de date utilizate pentru rularea modelelor interne, inclusiv independența acestor surse de date;

(g) procesul de verificare pe care instituția îl utilizează la evaluarea programului de testare ex-post (*back-testing*), care este derulat cu scopul de a evalua acuratețea modelului.

(3) Pe măsură ce tehnicile și cele mai bune practici evoluează, instituțiile trebuie să aplice aceste tehnici și practici noi în orice model intern utilizat pentru scopurile prezentului capitol.

Articolul 369

Validarea internă

(1) Instituțiile trebuie să dispună de proceduri pentru a asigura validarea adecvată a tuturor modelelor interne utilizate în sensul prezentului capitol, de către părți cu calificare adecvată, independente de procesul de elaborare, care se asigură că respectivele modele sunt solide din punct de vedere conceptual și că surprind în mod adecvat toate riscurile semnificative. Validarea se derulează atunci când modelul intern este elaborat inițial și atunci când sunt operate modificări semnificative asupra modelului intern. Validarea se derulează de asemenea periodic, în special atunci când au intervenit modificări structurale semnificative ale pieței sau modificări ale compoziției portofoliului care ar putea determina ca modelul intern să nu mai fie adecvat. Pe măsură ce tehnicile și cele mai bune practici pentru validarea internă evoluează, instituțiile trebuie să facă uz de aceste progrese. Validarea modelului intern nu se limitează la testarea ex-post și trebuie să includă de asemenea cel puțin următoarele:

(a) teste pentru a demonstra că orice ipoteze aferente modelului intern sunt pertinente și nu subestimează sau supraestimează riscul;

(b) pe lângă programele de testare ex-post ale autorității de supraveghere, instituțiile trebuie să deruleze propriile teste de validare a modelului intern, inclusiv teste ex-post, în conformitate cu riscurile și structurile portofoliilor;

▼C2

(c) utilizarea portofoliilor ipotetice pentru a avea siguranţa că modelul intern este în măsură să ţină cont de trăsături structurale particulare care pot apărea, de exemplu riscurile semnificative aferente bazei (*basis risks*) și riscul de concentrare.

(2) Instituţia efectuează testarea ex-post prin utilizarea atât a variaţiilor ipotetice cât și a celor reale în valoarea portofoliului.

Secţiunea 3

Cerinţe speciale pentru modelarea riscului specific

Articolul 370

Cerinţe pentru modelarea riscului specific

Un model intern utilizat pentru calcularea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul specific și un model intern pentru tranzacţionarea pe bază de corelaţie trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe suplimentare:

(a) explică istoricul variaţiei de preţ în cadrul portofoliului;

(b) surprinde concentrarea în termeni de volum și de schimbări de compoziţie a portofoliului;

(c) este robust în cazul unui mediu advers;

(d) este validat prin testare ex-post derulată în scopul de a evalua dacă riscul specific este surprins cu acurateţe. În cazul în care instituţia realizează o testare ex-post pe bază de subportofolii relevante, subportofoliile respective trebuie alese într-o manieră coerentă;

(e) surprinde riscul aferent bazei specific poziţiei și în special este sensibil la diferenţele semnificative de natură idiosincratică între poziţii similare, dar nu identice;

(f) surprinde riscul de eveniment.

Articolul 371

Excluderi de la modele de risc specific

(1) O instituţie poate alege să excludă din calculul cerinţei de fonduri proprii pentru riscul specific, utilizând un model intern, acele poziţii pentru care îndeplinește o cerinţă de fonduri proprii pentru riscul specific în conformitate cu articolul 332 alineatul (1) litera (e) sau articolul 337, cu excepţia poziţiilor care fac obiectul abordării prevăzute la articolul 377.

(2) O instituţie poate alege să nu surprindă riscul de nerambursare și riscul de migraţie pentru instrumentele de datorie tranzacţionate în modelul intern atunci când surprinde aceste riscuri prin conformarea cu cerinţele prevăzute în secţiunea 4.

▼C2

Secţiunea 4

Model intern pentru riscurile de nerambursare și de migraţie adiţionale

Articolul 372

Obligaţia de a avea un model intern IRC

O instituţie care utilizează un model intern pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul specific al instrumentelor de datorie tranzacţionate trebuie să dispună de un model intern pentru riscurile de nerambursare și de migraţie adiţionale (IRC) pentru a surprinde riscul de nerambursare și riscul de migraţie aferent poziţiilor din portofoliul de tranzacţionare care se adaugă riscurilor surprinse de cuantificarea valorii la risc, astfel cum se specifică la articolul 365 alineatul (1). Instituţia trebuie să demonstreze că modelul său intern respectă următoarele standarde, presupunându-se un nivel constant al riscului și fiind operate ajustări, dacă este cazul, pentru a reflecta impactul lichidităţii, concentrărilor, acoperirii (*hedging*) și impactul caracteristicilor specifice opţiunilor (*optionality*):

(a) modelul intern permite o diferenţiere semnificativă a riscului, precum și estimări precise și consecvente ale riscurilor de nerambursare și de migraţie adiţionale;

(b) estimările pierderilor potenţiale în cadrul modelului intern joacă un rol esenţial în gestionarea riscurilor de către instituţie;

(c) datele cu privire la piaţă și la poziţii utilizate pentru modelul intern sunt actualizate și fac obiectul unei evaluări corespunzătoare a calităţii;

(d) sunt îndeplinite cerinţele prevăzute la articolul 367 alineatul (3), articolul 368, articolul 369 alineatul (1) și articolul 370 literele (b), (c), (e) și (f).

ABE emite ghiduri cu privire la cerinţele prevăzute la articolele 373-376.

Articolul 373

Sfera de aplicare a modelului intern IRC

Modelul intern IRC acoperă toate poziţiile care fac obiectul unei cerinţe de fonduri proprii pentru riscul specific de rată a dobânzii, inclusiv pe cele care fac obiectul unei cerinţe de capital pentru riscul specific de 0 %, conform articolului 336, însă nu acoperă poziţii din securitizare și instrumente financiare derivate de credit de tipul „*n-th-to-default*”.

Cu aprobarea autorităţilor competente, instituţia poate alege să includă sistematic toate poziţiile pe titluri de capital listate și toate poziţiile pe instrumente financiare derivate bazate pe titluri de capital listate. Aprobarea se acordă dacă această includere corespunde modalităţilor interne de cuantificare și gestionare a riscurilor.

▼C2

Articolul 374

Parametrii modelului intern IRC

(1) Instituţiile utilizează modelul intern pentru a calcula valoarea numerică ce cuantifică pierderile în caz de nerambursare și în caz de migraţie a ratingurilor interne sau externe, la un interval de încredere de 99,9 %, pe un orizont de timp de un an. Instituţiile calculează această valoare numerică cel puţin săptămânal.

(2) Ipotezele în materie de corelaţie trebuie să fie susţinute de analiza datelor obiective într-un cadru solid din punct de vedere conceptual. Modelul intern trebuie să reflecte în mod corespunzător concentrările emitenţilor. Concentrările care pot apărea în cadrul unei clase de produse și între diferite clase de produse în situaţii de criză trebuie de asemenea reflectate.

(3) Modelul intern IRC trebuie să reflecte impactul corelaţiilor între evenimentele de nerambursare și de migraţie. Acesta nu trebuie să reflecte impactul diversificării între, pe de o parte, evenimentele de nerambursare și migraţie și, pe de altă parte, alţi factori de risc.

(4) Modelul intern trebuie să se bazeze pe ipoteza unui nivel constant al riscului pe orizontul de timp de un an, ceea ce presupune ca poziţiile individuale sau seturile de poziţii din portofoliul de tranzacţionare date care au înregistrat stări de nerambursare sau de migraţii în orizontul lor de lichiditate să fie reechilibrate la sfârșitul orizontului lor de lichiditate pentru a atinge nivelul iniţial de risc. O instituţie poate alege, ca alternativă, să utilizeze în mod sistematic ipoteza unei poziţii constante pe un an.

(5) Orizonturile de lichiditate se stabilesc în funcţie de timpul necesar pentru vânzarea poziţiei sau acoperirea tuturor riscurilor de preţ relevante semnificative în condiţii de criză a pieţei, ţinând cont în special de dimensiunea poziţiei. Orizonturile de lichiditate trebuie să reflecte practica și experienţa efective din perioadele de criză sistemică și idiosincratică. Orizonturile de lichiditate trebuie măsurate în ipoteze conservatoare și trebuie să fie suficient de lungi pentru ca actul de vânzare sau de acoperire în sine să nu afecteze în mod semnificativ preţul la care se efectuează vânzarea sau acoperirea.

(6) Determinarea orizontului de lichiditate adecvat pentru o poziţie sau un set de poziţii este supusă unui plafon minim de trei luni.

(7) Determinarea orizontului de lichiditate adecvat pentru o poziţie sau un set de poziţii trebuie să ia în calcul politicile interne ale instituţiei referitoare la ajustările de valoare și la administrarea poziţiilor vechi. Atunci când o instituţie determină orizonturi de lichiditate pentru seturi de poziţii și nu pentru poziţii individuale, criteriile pentru definirea seturilor de poziţii trebuie definite astfel încât să reflecte cu claritate diferenţele de lichiditate. Orizonturile de lichiditate trebuie să fie mai mari pentru poziţiile concentrate, lichidarea acestora necesitând mai mult timp. Orizontul de lichiditate pentru un depozit de securitizare (securitisation warehouse) trebuie să reflecte timpul necesar pentru crearea, vânzarea și securitizarea activelor sau pentru acoperirea factorilor de risc semnificativi în condiţii de criză a pieţei.

▼C2

Articolul 375

Recunoașterea acoperirilor în modelul intern IRC

(1) Instituţiile pot include acoperirile în modelul intern utilizat pentru a surprinde riscurile de nerambursare și de migraţie adiţionale. Poziţiile pot fi compensate atunci când poziţiile lungi și scurte se referă la același instrument financiar. Efectele acoperirii sau ale diversificării asociate poziţiilor lungi și scurte care implică instrumente sau titluri diferite ale aceluiași debitor, precum și poziţiilor lungi și scurte pe diferiţi emitenţi, pot fi recunoscute numai prin modelarea explicită a poziţiilor lungi și scurte brute pe diferite instrumente. Instituţiile trebuie să reflecte impactul riscurilor semnificative care se pot produce în intervalul dintre scadenţa acoperirii și orizontul de lichiditate, precum și potenţialul de risc semnificativ aferent bazei pe care îl au strategiile de acoperire, în funcţie de produs, rang în structura capitalului, rating intern sau extern, scadenţă, data emiterii (*vintage*) și alte diferenţe între instrumente. Instituţiile trebuie să reflecte acoperirile numai în măsura în care acestea pot fi menţinute în eventualitatea în care un eveniment de credit sau de alt tip este iminent pentru debitor.

(2) Pentru poziţiile care sunt acoperite prin strategii de acoperire dinamică, o reechilibrare a acoperirii în orizontul de lichiditate al poziţiei acoperite poate fi recunoscută cu condiţia ca instituţia:

(a) să aleagă să modeleze reechilibrarea acoperirii în mod consecvent pentru întregul set relevant de poziţii din portofoliul de tranzacţionare,

(b) să demonstreze că includerea reechilibrării are ca rezultat o mai bună cuantificare a riscului;

(c) să demonstreze că pieţele pentru instrumentele care servesc ca acoperire sunt suficient de lichide pentru a permite această reechilibrare chiar și în situaţie de criză. Orice risc rezidual care rezultă din strategiile de acoperire dinamică trebuie să fie reflectat în cerinţa de fonduri proprii.

Articolul 376

Cerinţe speciale pentru modelul intern IRC

(1) Modelul intern utilizat pentru a surprinde riscurile de nerambursare și de migraţie adiţionale trebuie să reflecte impactul neliniar al opţiunilor, al instrumentelor financiare derivate de credit structurate și al altor poziţii cu un comportament neliniar semnificativ în ceea ce privește variaţiile de preţ. Instituţiile trebuie să ţină cont de asemenea de dimensiunea riscului de model inerent evaluării și estimării riscurilor de preţ asociate unor astfel de produse.

(2) Modelul intern trebuie să se bazeze pe date obiective și actualizate.

▼C2

(3) Ca parte a analizei independente și a validării modelelor interne utilizate în sensul prezentului capitol, inclusiv pentru sistemul de măsurare a riscurilor, instituţiile au în principal următoarele obligaţii:

(a) să valideze că metoda de modelare utilizată pentru corelaţii și pentru variaţiile de preţ este adecvată pentru portofoliul lor, în special în materie de alegere și de ponderare a factorilor săi de risc sistemic;

(b) să efectueze o serie de simulări de criză, în special analize de sensibilitate și analize ale scenariilor, pentru a evalua caracterul rezonabil din punct de vedere calitativ și cantitativ al modelului intern, în special în ceea ce privește tratamentul concentrărilor. Aceste teste nu trebuie să se limiteze la evenimentele istorice;

(c) să aplice o validare cantitativă adecvată care să includă valori de referinţă interne relevante pentru modelare.

(4) Modelul intern trebuie să fie în concordanţă cu metodele interne de gestionare a riscurilor ale instituţiei pentru identificarea, cuantificarea și gestionarea riscurilor de tranzacţionare.

(5) Instituţiile documentează modelele interne în așa fel încât corelaţia acestora și alte ipoteze de modelare să fie transparente pentru autorităţile competente.

(6) Modelul intern trebuie să evalueze în mod prudent, prin intermediul unor scenarii de piaţă realiste, riscul care rezultă din poziţii mai puţin lichide și din poziţii cu o transparenţă a preţului limitată. În plus, modelul intern trebuie să îndeplinească standardele minime cu privire la date. Substituenţii (proxies) trebuie să fie suficient de prudenţi și pot fi utilizaţi doar atunci când datele disponibile sunt insuficiente sau nu reflectă adevărata volatilitate a unei poziţii sau a unui portofoliu.

Secţiunea 5

Model intern pentru tranzacţionarea pe bază de corelaţie

Articolul 377

Cerinţe pentru un model intern pentru tranzacţionarea pe bază de corelaţie

(1) Autorităţile competente acordă aprobarea de a utiliza un model intern pentru cerinţa de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie, în locul cerinţei de fonduri proprii prevăzute la articolul 338, instituţiilor care au aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul specific al instrumentelor de datorie și care îndeplinesc cerinţele de la alineatele (2)-(6) și de la articolul 367 alineatele (1) și (3), articolul 368, articolul 369 alineatul (1) și articolul 370 literele (a), (b), (c), (e) și (f).

▼C2

(2) Instituţiile utilizează acest model intern pentru a calcula o valoare numerică ce cuantifică în mod adecvat toate riscurile de preţ, la un interval de încredere de 99,9 %, pe un orizont de timp de un an, presupunându-se un nivel constant al riscului și fiind operate ajustări, dacă este cazul, pentru a reflecta impactul lichidităţii, concentrărilor, acoperirii (*hedging*) și impactul caracteristicilor specifice opţiunilor (*optionality*). Instituţiile calculează această valoare numerică cel puţin săptămânal.

(3) Următoarele riscuri trebuie să fie surprinse în mod adecvat de modelul menţionat la alineatul (1):

(a) riscul cumulativ rezultat din multiple cazuri de nerambursare, inclusiv ordonarea diferită a cazurilor de nerambursare, în produse împărţite în tranșe;

(b) riscul de marjă de credit, inclusiv efectele gama și „gama încrucișate” (*cross-gamma*);

(c) volatilitatea corelaţiilor implicite, inclusiv efectele încrucișate între marje și corelaţii;

(d) riscul aferent bazei, inclusiv următoarele două:

(i) diferenţa între marja unui indice și cele ale elementelor sale constituente individuale;

(ii) baza între corelaţia implicită a unui indice și cea a portofoliilor individualizate (*bespoke portfolios*);

(e) volatilitatea ratei de recuperare, deoarece este legată de tendinţa ratelor de recuperare de a afecta preţurile tranșelor;

(f) în măsura în care cuantificarea riscului global încorporează beneficii rezultate din acoperirea dinamică, riscul diminuării acoperirii și costul potenţial al reechilibrării acestor acoperiri;

(g) orice alte riscuri de preţ semnificative ale poziţiilor pe portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie.

(4) O instituţie trebuie să utilizeze date de piaţă suficiente în cadrul modelului menţionat la alineatul (1) pentru a se asigura că surprinde în totalitate cele mai importante riscuri ale acestor expuneri în cadrul abordării sale interne, în conformitate cu cerinţele prevăzute la prezentul articol. Aceasta trebuie să poată demonstra autorităţii competente, prin testare ex-post sau prin alte mijloace corespunzătoare, faptul că modelul său poate explica în mod corespunzător variaţia istorică de preţ a acestor produse.

Instituţia trebuie să dispună de politici și proceduri adecvate pe baza cărora să separe poziţiile pentru care deţine aprobarea de a le include în cerinţa de fonduri proprii, în conformitate cu prezentul articol, de alte poziţii pentru care nu deţine aprobarea.

▼C2

(5) În ceea ce privește portofoliul tuturor poziţiilor incluse în modelul menţionat la alineatul (1), instituţia aplică periodic un set de scenarii de simulare de criză, specifice și predeterminate. Aceste scenarii de simulare de criză examinează efectele situaţiilor de criză asupra ratelor de nerambursare, ratelor de recuperare, marjelor de credit, riscului aferent bazei, corelaţiilor, precum și ale altor factori de risc relevanţi asupra portofoliului de tranzacţionare pe bază de corelaţie. Instituţia aplică scenarii de simulare de criză cel puţin săptămânal și raportează cel puţin trimestrial autorităţilor competente rezultatele, inclusiv comparaţii cu cerinţa de fonduri proprii a instituţiei, în conformitate cu prezentul articol. Orice situaţii în care rezultatele simulărilor de criză depășesc în mod semnificativ cerinţa de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie trebuie raportate cu promptitudine autorităţilor competente. ABE elaborează ghiduri cu privire la aplicarea scenariilor de simulare de criză pentru portofoliul de tranzacţionare pe bază de corelaţie.

(6) Modelul intern trebuie să evalueze în mod prudent, prin intermediul unor scenarii de piaţă realiste, riscul care rezultă din poziţii mai puţin lichide și din poziţii cu o transparenţă a preţului limitată. În plus, modelul intern trebuie să îndeplinească standardele minime cu privire la date. Substituenţii (*proxies*) trebuie să fie suficient de prudenţi și pot fi utilizaţi doar atunci când datele disponibile sunt insuficiente sau nu reflectă adevărata volatilitate a unei poziţii sau a unui portofoliu.

TITLUL V

CERINŢE DE FONDURI PROPRII PENTRU RISCUL DE DECONTARE

Articolul 378

Riscul de decontare/livrare

În cazul tranzacţiilor în care instrumentele de datorie, titlurile de capital, valutele și mărfurile, excluzând tranzacţiile de răscumpărare, operaţiunile de dare de titluri/mărfuri cu împrumut și operaţiunile de luare de titluri/mărfuri cu împrumut, rămân nedecontate după data de livrare scadentă, instituţia trebuie să calculeze diferenţa de preţ la care aceasta este expusă.

Diferenţa de preţ este calculată ca diferenţa între preţul de decontare convenit pentru instrument de datorie, titlul de capital, valuta sau marfa în cauză și valoarea de piaţă curentă, atunci când diferenţa poate implica o pierdere pentru instituţia de credit.

Instituţia înmulţește această diferenţă de preţ cu factorul corespunzător din coloana din dreapta a tabelului 1 de mai jos pentru a calcula cerinţa de fonduri proprii a instituţiei pentru riscul de decontare.

Tabelul 1

Numărul de zile lucrătoare după data scadentă pentru decontare	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 sau mai multe	100

▼C2

Articolul 379

Tranzacţii incomplete

(1) O instituţie trebuie să deţină fonduri proprii, după cum este prevăzut în tabelul 2, dacă:

(a) aceasta a plătit pentru titluri, valute sau mărfuri înainte de a le primi sau a livrat titluri, valute sau mărfuri înainte de a primi plata aferentă;

(b) în cazul tranzacţiilor transfrontaliere, a trecut o zi sau mai mult de când aceasta a efectuat plata ori livrarea.

Tabelul 2

Tratamentul tranzacţiilor incomplete din punctul de vedere al cerinţelor de capital

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3	Coloana 4
Tipul tranzacţiei	Până la prima plată contractuală sau primul segment al livrării	De la prima plată contractuală sau primul segment al livrării și până la patru zile după a doua plată contractuală sau al doilea segment al livrării	De la 5 zile lucrătoare după a doua plată contractuală sau al doilea segment al livrării și până la stingerea tranzacţiei
Tranzacţie incompletă	Nicio cerinţă de capital	Se tratează ca o expunere	Se tratează ca o expunere ponderată la risc cu 1 250 %

(2) La aplicarea unei ponderi de risc expunerilor din tranzacţiile incomplete tratate în conformitate cu coloana 3 din tabelul 2, o instituţie care utilizează abordarea IRB prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 3, poate atribui probabilităţi de nerambursare contrapărţilor pentru care nu are alte expuneri în afara portofoliului de tranzacţionare, pe baza ratingului extern al contrapărţii. Instituţiile care utilizează propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare (LGD — *loss given default*) pot aplica valoarea pierderilor în caz de nerambursare prevăzută la articolul 161 alineatul (1) expunerilor din tranzacţii incomplete tratate în conformitate cu coloana 3 din tabelul 2, cu condiţia să aplice respectiva valoare a pierderii în caz de nerambursare tuturor expunerilor de acest tip. Alternativ, o instituţie care utilizează abordarea IRB prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 3 poate aplica ponderile de risc ale abordării standardizate, așa cum este prevăzut în partea a treia titlul II capitolul 2, cu condiţia să le aplice tuturor expunerilor de acest tip, sau poate aplica o pondere de risc de 100 % tuturor expunerilor de acest tip.

Dacă nivelul expunerii pozitive ce rezultă din tranzacţii incomplete nu este semnificativ, instituţiile pot aplica acestor expuneri o pondere de risc de 100 %, cu excepţia cazului în care este necesară o pondere de risc de 1 250 %, în conformitate cu coloana 4 din tabelul 2 de la alineatul (1).

(3) Ca alternativă la aplicarea unei ponderi de risc de 1 250 % expunerilor din tranzacţiile incomplete, în conformitate cu coloana 4 din tabelul 2 de la alineatul (1), instituţiile pot deduce valoarea transferată plus expunerea curentă pozitivă a acestor expuneri, din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (k).

▼C2

Articolul 380

Derogare

În cazul apariţiei unei disfuncţionalităţi generale a unui sistem de decontare, a unui sistem de compensare sau a unei CPC, autorităţile competente pot excepta instituţiile de la respectarea cerinţelor de fonduri proprii calculate conform articolelor 378 și 379, până în momentul în care se remediază situaţia. În acest caz, incapacitatea unei contrapărţi de a deconta o tranzacţie nu este considerată nerambursare pentru scopurile riscului de credit.

TITLUL VI

CERINŢE DE FONDURI PROPRII PENTRU RISCUL DE AJUSTARE A EVALUĂRII CREDITULUI

Articolul 381

Înţelesul ajustării evaluării creditului

În sensul prezentului titlu și al capitolului 6 din titlul II, „Ajustarea evaluării creditului” sau „CVA” (*Credit Valuation Adjustment*) înseamnă o ajustare la cursul mediu al pieţei a portofoliului de tranzacţii încheiate cu o contraparte. Această ajustare reflectă valoarea de piaţă curentă a riscului de credit pe care îl reprezintă contrapartea pentru instituţie, dar nu reflectă valoarea de piaţă curentă a riscului de credit pe care îl reprezintă instituţia pentru contraparte.

Articolul 382

Domeniu de aplicare

(1) O instituţie calculează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu prezentul titlu pentru toate instrumentele financiare derivate extrabursiere în ceea ce privește toate activităţile sale, altele decât instrumentele financiare derivate de credit recunoscute în vederea reducerii cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit.

(2) O instituţie include tranzacţii de finanţare prin titluri în calculul fondurilor proprii prevăzute la alineatul (1), dacă autoritatea competentă stabilește că expunerile instituţiei la riscul CVA care rezultă din aceste tranzacţii sunt semnificative.

(3) Tranzacţiile cu o CPCC și tranzacţiile care au loc între un client și un membru compensator atunci când membrul compensator acţionează ca intermediar între client și o CPCC, iar tranzacţiile dau naștere unei expuneri din tranzacţii a membrului compensator la CPCC, sunt excluse de la aplicarea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA.

(4) Următoarele tranzacţii sunt excluse de la aplicarea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA:

▼C2

(a) tranzacţiile cu contrapărţi nefinanciare, conform definiţiei de la articolul 2 punctul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, sau cu contrapărţi nefinanciare stabilite într-o ţară terţă, în cazul în care tranzacţiile respective nu depășesc pragul de compensare precizat la articolul 10 alineatele (3) și (4) din regulamentul respectiv;

▼M9

(b) tranzacţiile din interiorul grupului, după cum sunt prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu excepţia situaţiei în care statele membre adoptă dispoziţii de drept intern care prevăd separarea structurală a activităţilor din cadrul unui grup bancar, în care caz autorităţile competente pot cere includerea în cerinţele de fonduri proprii a tranzacţiilor din interiorul grupului efectuate între entităţi separate din punct de vedere structural;

▼C2

(c) tranzacţiile cu contrapărţile menţionate la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care fac obiectul dispoziţiilor tranzitorii de la articolul 85 alineatul (1) din regulamentul respectiv până când încetează să se aplice dispoziţiile tranzitorii respective;

(d) tranzacţiile cu contrapărţile menţionate la articolul 1 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și tranzacţiile cu contrapărţile pentru care articolul 114 alineatul (4) și articolul 115 alineatul (2) din prezentul regulament specifică o pondere de risc de 0 % pentru expunerile la respectivele contrapărţi.

Exceptarea de la cerinţa privind riscul CVA pentru tranzacţiile menţionate la litera (c) de la prezentul alineat încheiate pe parcursul perioadei de tranziţie descrise la articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui să se aplice pe întreaga durată a contractului legat de tranzacţia respectivă.

În ceea ce privește litera (a), în cazul în care o instituţie nu mai este exceptată prin depășirea pragului exceptării sau datorită unei modificări a pragului exceptării, contractele neîndeplinite rămân exceptate până la data maturităţii.

(5) ABE reanalizează până la 1 ianuarie 2015 și ulterior la fiecare doi ani, ţinând cont de evoluţiile în materie de reglementare pe plan internaţional și incluzând metodologii potenţiale referitoare la calibrarea și pragurile pentru aplicarea costurilor cerinţelor de capital corespunzătoare riscului CVA contrapărţilor nefinanciare din ţări terţe.

ABE elaborează, în colaborare cu AEVMP, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica procedurile de excludere a tranzacţiilor cu contrapărţi nefinanciare stabilite într-o ţară terţă de la cerinţa de fonduri proprii pentru riscul CVA.

În termen de șase luni de la data reanalizării menţionate la primul paragraf, ABE transmite proiectele respective de standarde tehnice de reglementare

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare menţionate la al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 383

Metoda avansată

(1) O instituţie care are aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul specific al instrumentelor de datorie, în conformitate cu articolul 363 alineatul (1) litera (d), stabilește, pentru toate tranzacţiile pentru care are aprobarea de a utiliza MMI pentru determinarea valorii expunerii la riscul de credit al contrapărţii asociate, în conformitate cu articolul 283, cerinţele de fonduri proprii pentru riscul CVA, modelând impactul modificărilor marjelor de credit ale contrapărţilor asupra CVA pentru toate contrapărţile din cadrul acestor tranzacţii, luând în considerare acoperirile pentru CVA care sunt eligibile în conformitate cu articolul 386.

O instituţie utilizează modelul său intern pentru a stabili cerinţele de fonduri proprii pentru riscul specific asociat titlurilor de datorie tranzacţionate și aplică un interval de încredere de 99 % și o perioadă de deţinere echivalentă 10 zile. Modelul intern trebuie utilizat în așa fel încât să simuleze modificări ale marjelor de credit ale contrapărţilor, însă să nu modeleze sensibilitatea CVA la variaţiile altor factori de piaţă, inclusiv modificări ale valorii activului de referinţă, ale mărfii, ale valutei sau ale ratei dobânzii unui instrument financiar derivat.

Cerinţele de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru fiecare contraparte se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} max\left\{0,\ exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

unde:

t_i = momentul celei de a i-a reevaluări, începând de la t0 = 0;

t_T = cea mai lungă perioadă de scadenţă contractuală pentru toate seturile de compensare cu contrapartea;

s_i = este marja de credit a contrapărţii la momentul ti, utilizată pentru a calcula CVA-ul contrapărţii. În cazul în care este disponibilă marja instrumentului de tipul credit default swap aferent contrapărţii, o instituţie trebuie să utilizeze această marjă. În cazul în care această marjă a instrumentului de tipul credit default swap nu este disponibilă, o instituţie trebuie să utilizeze o marjă aproximativă adecvată ţinând cont de ratingul, domeniul de activitate și regiunea contrapărţii;

LGD_{MKT} = LGD din partea contrapărţii care se bazează pe marja unui instrument de piaţă al contrapărţii, dacă este disponibil un instrument al contrapărţii. Atunci când un instrument al contrapărţii nu este disponibil, valoarea pierderii în caz de nerambursare se bazează pe marja aproximativă adecvată ţinând cont de ratingul, domeniul de activitate și regiunea contrapărţii.

▼C2

Primul factor din cadrul sumei reprezintă o aproximare a probabilității marginale implicite de piață, ca o nerambursare să se producă între momentele t_{i-1} și t_i;

EE_i = expunerea așteptată față de contraparte la momentul de reevaluare ti în condițiile în care se adaugă expuneri ale unor seturi de compensare diferite pentru o astfel de contraparte și cea mai lungă scadență a fiecărui set de compensare este dată de cea mai lungă scadență contractuală din setul de compensare; O instituție aplică tratamentul menționat la alineatul (3) în cazul tranzacțiilor în marjă, dacă instituția utilizează evaluarea expunerii pozitive așteptate (EPE — *Expected Positive Exposure*), menționată la articolul 285 alineatul (1) litera (a) sau (b), pentru tranzacțiile în marjă;

D_i = factorul de actualizare fără risc de nerambursare la momentul ti, unde D_0 =1.

(2) La calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru o contraparte, instituția își bazează toate intrările în propriul model intern pentru riscul specific al instrumentelor de datorie pe următoarele formule (după caz):

(a) dacă modelul se bazează pe o modificare completă a prețurilor, se utilizează direct formula de la alineatul (1);

(b) dacă modelul se bazează pe sensibilități ale marjei de credit pentru momente specifice, instituția își bazează fiecare sensibilitate a marjei de credit („Regulatory CS01”) pe următoarea formulă:

$$Regulatory\ \ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Pentru ultima tranșă de timp i=T, formula corespunzătoare este

$$Regulatory\ \ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

(c) dacă modelul utilizează sensibilități ale marjei de credit la decalajele paralele ale marjelor de credit, instituția utilizează următoarea formulă:

$$Regulatory\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T}\left(t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼C2

(d) dacă modelul utilizează sensibilităţi de ordin secundar la decalajele marjelor de credit (factor gamma), valorile gamma se calculează pe baza formulei de la alineatul (1).

(3) O instituţie care utilizează evaluarea EPE, menţionată la articolul 285 alineatul (1) litera (a) sau (b), pentru instrumente financiare derivate extrabursiere acoperite cu garanţii reale, întreprinde ambele acţiuni menţionate mai jos, la stabilirea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA, în conformitate cu alineatul (1):

(a) își asumă un profil de expunere așteptată (EE) constant;

(b) stabilește o expunere așteptată egală cu expunerea așteptată efectivă calculată în temeiul articolului 285 alineatul (1) litera (b) pentru o scadenţă egală cu cea mai mare dintre următoarele:

(i) jumătate din scadenţa cea mai îndelungată din cadrul setului de compensare;

(ii) scadenţa medie ponderată noţională a tuturor tranzacţiilor din cadrul setului de compensare.

(4) O instituţie căreia autoritatea competentă îi permite, în conformitate cu articolul 283, să utilizeze MMI pentru a calcula valorile expunerilor în legătură cu cea mai mare parte a activităţii sale, dar care utilizează metoda prevăzută în secţiunea 3, secţiunea 4 sau secţiunea 5 de la titlul II capitolul 6, pentru portofoliile mai mici, și căreia îi permite să utilizeze modelul intern de risc de piaţă pentru riscul specific al instrumentelor de datorie în conformitate cu articolul 363 alineatul (1) litera (d) poate, cu condiţia obţinerii aprobării autorităţilor competente, să calculeze cerinţele de fonduri proprii pentru riscul CVA, în conformitate cu alineatul (1), pentru seturile de compensare cărora nu li se aplică MMI. Autorităţile competente acordă aprobarea doar dacă instituţia utilizează metoda prevăzută în secţiunea 3, secţiunea 4 sau secţiunea 5 de la titlul II capitolul 6, pentru un număr limitat de portofolii mai mici.

În scopul efectuării unui calcul în temeiul paragrafului precedent și dacă modelul MMI nu generează un profil al expunerii așteptate, instituţia întreprinde ambele acţiuni menţionate mai jos:

(a) își asumă un profil de expunere așteptată (EE) constant;

(b) stabilește o expunere așteptată egală cu valoarea expunerii calculată conform metodelor prevăzute în secţiunea 3, secţiunea 4 sau secţiunea 5 de la titlul II capitolul 6, sau conform MMI pentru o scadenţă egală cu cea mai mare dintre următoarele valori:

(i) jumătate din scadenţa cea mai îndelungată din cadrul setului de compensare;

(ii) scadenţa medie ponderată noţională a tuturor tranzacţiilor din cadrul setului de compensare.

▼C2

(5) O instituţie stabilește cerinţele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolul 364 alineatul (1), articolul 365 și articolul 367 ca sumă a valorii la risc în situaţie de criză și a valorii la risc în situaţie de non-criză, care se calculează după cum urmează:

(a) în cazul valorii la risc în situaţie de non-criză, se utilizează calibrări ale parametrilor actuali pentru expunerea așteptată, așa cum se specifică la articolul 292 alineatul (2) primul paragraf;

(b) în cazul valorii la risc în situaţie de criză, se utilizează profiluri viitoare ale expunerii așteptate a contrapărţii, cu ajutorul calibrării la condiţii de criză, așa cum se specifică la articolul 292 alineatul (2) al doilea paragraf. Perioada de criză pentru parametrii marjei de credit este cea mai severă perioadă de criză de un an din cadrul perioadei de criză de trei ani utilizată pentru parametrii expunerii;

(c) factorul de multiplicare cu 3 utilizat în calcularea cerinţelor de fonduri proprii bazate pe o valoare la risc și o valoare la risc în situaţie de criză în conformitate cu articolul 364 alineatul (1) se aplică acestor calcule. ABE monitorizează pentru consecvenţă orice putere discreţionară în materie de supraveghere utilizată în vederea aplicării unui factor de multiplicare mai mare de 3 în cazul parametrilor valorii la risc și valorii la risc în situaţie de criză de care se ţine seama la calcularea cerinţei privind riscul CVA. Autorităţile competente care aplică un factor de multiplicare mai mare de 3 furnizează ABE o justificare scrisă;

(d) calculul se efectuează cel puţin lunar, iar EE utilizat se calculează cu aceeași frecvenţă. Dacă se utilizează o frecvenţă inferioară frecvenţei zilnice pentru calculul menţionat la articolul 364 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (ii), instituţiile utilizează media pe trei luni.

(6) Pentru expunerile faţă de o contraparte, pentru care modelul intern aprobat pentru valoarea la risc a instituţiei în privinţa riscului specific al instrumentului de datorie nu produce o marjă aproximativă adecvată ţinând cont de ratingul, domeniul de activitate și regiunea contrapărţii, instituţia folosește metoda de la articolul 384 pentru a calcula cerinţa de fonduri proprii pentru riscul CVA.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază:

(a) modul în care trebuie stabilită o marjă aproximativă prin modelul intern aprobat al valorii la risc a instituţiei în privinţa riscului specific al instrumentului de datorie în scopul identificării S_i și LGD_{MKT} la care se face referire la alineatul (1);

(b) numărul și dimensiunea portofoliilor care îndeplinesc criteriul unui număr limitat de portofolii mai mici menţionat la alineatul (4);

▼C2

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 384

Metoda standardizată

(1) O instituție care nu calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA pentru contrapărțile sale, în conformitate cu articolul 383, calculează cerințe de fonduri proprii de portofoliu pentru riscul CVA pentru fiecare contraparte, în conformitate formula de mai jos, ținând cont de acoperirile CVA care sunt eligibile în conformitate cu articolul 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

unde:

h = orizontul de risc de un an (în ani); h = 1;

w_i = ponderea aplicabilă contrapărții „i”.

Contrapartea „i” trebuie pusă în corespondență cu una dintre cele șase ponderi w_i pe baza unei evaluări externe a creditului efectuată de o ECAI (ECAI) desemnată, astfel cum se prevede în tabelul 1. În cazul unei contrapărți pentru care nu este disponibilă o evaluare a creditului efectuată de o ECAI (ECAI) desemnată:

(a) o instituție care utilizează abordarea de la titlul II capitolul 3 pune în corespondență ratingul intern al contrapărții cu una dintre evaluările externe ale creditului;

(b) o instituție care utilizează abordarea de la titlul II, capitolul 2 atribuie acestei contrapărți wi=1.0 %. Cu toate acestea, dacă o instituție utilizează articolul 128 pentru expunerile la riscul de credit al acestei contrapărți, ponderate la risc, se atribuie wi=3.0 %;

▼M8

EAD_i^{total} = valoarea totală a expunerii la riscul de credit al contrapărții «i» (total pentru toate seturile sale de compensare), incluzând efectul garanțiilor reale în conformitate cu metodele prevăzute în secțiunile 3-6 de la titlul II capitolul 6, aplicabile la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții în cauză.

▼C2

În cazul unei instituții care nu utilizează metoda prevăzută în secțiunea 6 de la titlul II capitolul 6, expunerea este actualizată prin aplicarea următorului factor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = valoarea noțională a acoperirilor prin instrumente de tipul credit default swap, având la bază o singură semnătură, achiziționate (însumate dacă există mai mult de o poziție), care face referire la contrapartea „i” și este utilizată pentru a acoperi riscul CVA.

▼C2

Cuantumul noţional trebuie actualizat prin aplicarea următorului factor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = valoarea noţională integrală a unuia sau mai multor instrumente de tipul credit default swap bazate pe indici, achiziţionate pentru a acoperi riscul CVA.

Cuantumul noţional trebuie actualizat prin aplicarea următorului factor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = ponderea aplicabilă acoperirilor pentru indici.

Instituţia determină W_{ind} calculând o medie ponderată a w_i care se aplică fiecărei componente a indicelui;

M_i = scadenţa efectivă a tranzacţiilor cu contrapartea i.

În cazul unei instituţii care utilizează metoda prevăzută în secţiunea 6 de la titlul II capitolul 6, M_i se calculează în conformitate cu articolul 162 alineatul (2) litera (g). Cu toate acestea, în acest sens, Mi nu este plafonată la 5 ani, ci la cea mai lungă scadenţă contractuală reziduală din setul de compensare.

În cazul unei instituţii care nu utilizează metoda prevăzută în secţiunea 6 de la titlul II capitolul 6, M_i este scadenţa medie ponderată în funcţie de valorile noţionale, menţionată la articolul 162 alineatul (2) litera (b). Cu toate acestea, în acest sens, Mi nu este plafonată la 5 ani, ci la cea mai lungă scadenţă contractuală reziduală din setul de compensare.

M_i^{hedge} = scadenţa instrumentului de acoperire cu valoarea noţională B_i (cantităţile M_i^{hedge} Bi sunt însumate, în cazul în care acestea reprezintă mai multe poziţii);

M_{ind} = scadenţa acoperirii pentru indice $_{ind}$.

În cazul în care există mai mult de o poziţie de acoperire bazată pe indici, M_{ind} este scadenţa ponderată noţională.

(2) În cazul în care o contraparte este inclusă într-un indice pe care se bazează un instrument de tipul credit default swap utilizat pentru acoperirea riscului de credit al contrapărţii, instituţia poate scădea cuantumul noţional care poate fi atribuit respectivei contrapărţi, în conformitate cu ponderea entităţii de referinţă, din cuantumul noţional al instrumentului de tipul „credit default swap” (CDS) bazat pe indici și o poate trata ca pe o singură acoperire având la bază o singură semnătură (B_i) a contrapărţii individuale cu scadenţa bazată pe scadenţa indicelui.

▼C2

Tabelul 1

Grad de calitate a creditului	Pondere w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

▼M8

Articolul 385

Alternativă la utilizarea metodelor CVA de calculare a cerinţelor de fonduri proprii

Ca alternativă la articolul 384, pentru instrumentele prevăzute la articolul 382 și cu condiţia acordului prealabil al autorităţii competente, instituţiile care folosesc metoda expunerii iniţiale prevăzută la articolul 282 pot aplica un factor de multiplicare egal cu 10 valorilor ponderate la risc ale expunerilor care rezultă pentru riscul de credit al contrapărţii al acestor expuneri, în locul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA.

▼C2

Articolul 386

Acoperiri eligibile

(1) Acoperirile sunt „acoperiri eligibile” în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu articolele 383 și 384 numai în cazul în care acestea sunt utilizate în scopul diminuării riscului CVA și sunt administrate ca atare și, de asemenea, sunt una dintre următoarele:

(a) instrumente de tipul credit default swap, având la bază o singură semnătură, sau alte instrumente de acoperire echivalente care fac în mod direct referire la contraparte;

(b) instrumente de tipul credit default swap bazate pe indici, cu condiţia ca baza dintre orice marjă a unei contrapărţi individuale și marjele instrumentelor de tipul credit default swap bazate pe indici, utilizate pentru acoperire, să se reflecte, într-un mod satisfăcător pentru autoritatea competentă, în valoarea la risc și în valoarea la risc în situaţie de criză.

Cerinţa de la litera (b), care prevede ca baza dintre orice marjă a unei contrapărţi individuale și marjele instrumentelor de tipul credit default swap bazate pe indici, utilizate pentru acoperire, să se reflecte în valoarea la risc și în valoarea la risc în situaţie de criză, se aplică și cazurilor în care se utilizează o aproximare pentru marja unei contrapărţi.

▼C2

În cazul tuturor contrapărţilor pentru care se utilizează o aproximare, o instituţie trebuie să utilizeze o serie temporală rezonabilă a unui grup reprezentativ de semnături similare pentru care este disponibilă o marjă.

Dacă baza dintre orice marjă a unei contrapărţi individuale și marjele acoperirilor prin instrumente de tipul credit default swap bazate pe indici nu este reflectată într-un mod satisfăcător pentru autoritatea competentă, instituţia reflectă numai 50 % din cuantumul noţional al acoperirilor pentru indici în valoarea la risc și în valoarea la risc în situaţie de criză.

Nu este permisă acoperirea în exces a expunerilor cu instrumente de tipul credit default swap având la bază o singură semnătură, conform metodei prevăzute la articolul 383.

(2) O instituţie nu reflectă alte tipuri de acoperiri pentru riscul de contraparte la calcularea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA. În special, instrumentele credit default swap de tipul „nth-to-default” sau împărţite în tranșe și instrumentele de tipul credit linked note nu sunt acoperiri eligibile în scopul calculării cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA.

(3) Acoperirile eligibile care sunt incluse în calculul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul CVA nu se includ în calculul cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul specific prevăzut la titlul IV și nu se tratează ca diminuare a riscului de credit decât pentru riscul de credit al contrapărţii din cadrul aceluiași portofoliu de tranzacţionare.

PARTEA A PATRA

EXPUNERI MARI

Articolul 387

Obiect

Instituţiile își monitorizează și controlează expunerile mari în conformitate cu prezenta parte.

▼M9

———————

▼C2

Articolul 389

Definiţie

În sensul prezentei părţi, „expuneri”, în sensul prezentei părţi, înseamnă orice activ sau element extrabilanţier menţionat în partea a treia titlul II capitolul 2, fără aplicarea ponderilor de risc sau a gradelor de risc.

▼M8

Articolul 390

Calculul valorii expunerii

(1) Expunerile totale faţă de un grup de clienţi aflaţi în legătură se calculează însumând expunerile faţă de clienţii individuali din grupul respectiv.

(2) Expunerile totale faţă de clienţi individuali se calculează prin însumarea expunerilor din portofoliul de tranzacţionare și a expunerilor din afara portofoliului de tranzacţionare.

▼M8

(3) Pentru expunerile din portofoliul de tranzacţionare, instituţiile pot:

(a) să își compenseze poziţiile lungi și poziţiile scurte pe același instrument financiar emis de un anumit client, poziţia netă pe fiecare dintre diferitele instrumente fiind calculată conform metodelor prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 2;

(b) să își compenseze poziţiile lungi și poziţiile scurte pe instrumente financiare diferite emise de un anumit client, dar numai dacă instrumentul financiar suport pentru poziţia scurtă are un rang inferior în raport cu instrumentul financiar suport pentru poziţia lungă sau dacă instrumentele-suport au același rang.

În sensul literelor (a) și (b), instrumentele financiare pot fi încadrate în categorii în funcţie de diferitele ranguri, în vederea stabilirii rangului relativ al poziţiilor.

(4) Instituţiile calculează valorile expunerii aferente contractelor derivate enumerate în anexa II și ale contractelor derivate de credit încheiate direct cu un client în conformitate cu una dintre metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secţiunile 3, 4 și 5, după caz. Expunerile rezultate din tranzacţiile menţionate la articolele 378, 379 și 380 se calculează prin modalitatea descrisă la articolele respective.

Pentru calcularea valorii expunerii pentru contractele menţionate la primul paragraf, în cazul în care contractele respective sunt alocate portofoliului de tranzacţionare, instituţiile respectă totodată principiile prevăzute la articolul 299.

Prin derogare de la primul paragraf, instituţiile care au aprobarea de a utiliza metodele menţionate în capitolul 4 secţiunea 4 și în capitolul 6 secţiunea 6 de la titlul II din partea a treia pot utiliza metodele respective pentru calcularea valorii expunerii cu privire la operaţiunile de finanţare titluri de valoare.

(5) Instituţiile adaugă la expunerile totale faţă de un client expunerile care provin din contractele derivate enumerate în anexa II și din contractele derivate de credit care nu sunt încheiate direct cu respectivul client, dar pentru care instrumentul de datorie sau de capital suport a fost emis de respectivul client.

(6) Expunerile nu cuprind niciuna dintre următoarele:

(a) în cazul tranzacţiilor de schimb valutar, expunerile înregistrate în cursul normal al decontării în timpul celor două zile lucrătoare ulterioare plăţii;

(b) în cazul tranzacţiilor de vânzare sau cumpărare a unor titluri de valoare, expunerile înregistrate în cursul normal al decontării în timpul celor cinci zile lucrătoare ulterioare plăţii sau livrării titlurilor, oricare dintre acestea survine mai întâi;

(c) în cazul furnizării de servicii de transfer de fonduri, inclusiv de prestare de servicii de plată, compensări și decontări în orice monedă și de bancă corespondentă sau de servicii de compensare, decontare și custodie a instrumentelor financiare către clienţi, primirea întârziată a finanţării și alte expuneri care decurg din activitatea cu clienţii, care nu durează mai mult decât până în următoarea zi lucrătoare;

▼M8

(d) în cazul furnizării de servicii de transfer de fonduri, inclusiv de prestare de servicii de plată, compensări și decontări în orice monedă și de bancă corespondentă, expunerile pe parcursul zilei („intra-day”) față de instituțiile care prestează serviciile respective;

(e) expunerile deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în conformitate cu articolele 36 și 56 sau orice altă deducere din elementele respective care reduce rata de solvabilitate.

(7) Pentru a determina expunerea globală față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, cu privire la clienți față de care instituția are expuneri prin tranzacțiile menționate la articolul 112 literele (m) și (o) sau prin alte tranzacții, atunci când există o expunere față de active-suport, o instituție evaluează expunerile sale suport luând în considerare substanța economică a structurii tranzacției și riscurile inerente structurii tranzacției propriu-zise, pentru a stabili dacă aceasta constituie o expunere suplimentară.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) condițiile și metodologiile care trebuie utilizate pentru a determina expunerea globală față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, din punctul de vedere al tipurilor de expuneri prevăzute la alineatul (7);

(b) condițiile în care structura tranzacțiilor menționate la alineatul (7) nu constituie o expunere suplimentară.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) În scopul alineatului (5), ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de determinare a expunerilor care provin din contractele derivate enumerate în anexa II și din contractele derivate de credit, atunci când contractele nu sunt încheiate direct cu respectivul client, dar instrumentul de datorie sau de capital emis de respectivul client a fost emis de acesta pentru a le include în expunerile față de client.

ABE prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 391

Definirea unei instituții în scopul expunerilor mari

În scopul calculării valorii expunerilor în conformitate cu prezenta parte, termenul „instituție” desemnează și orice întreprindere privată sau publică, inclusiv sucursalele acesteia, care, dacă ar fi stabilite în Uniune, ar corespunde definiției termenului „instituției” și care a fost autorizată într-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

▼M8

În scopul primului paragraf, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), decizii prin care să stabilească dacă o țară terță aplică cerințe de supraveghere și de reglementare prudențiale cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 392

Definiția unei expuneri mari

Expunerea unei instituții față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură este considerată a fi o expunere mare în cazul în care valoarea expunerii este cel puțin egală cu 10 % din fondurile sale proprii de nivel 1.

▼C2

Articolul 393

Capacitatea de a identifica și administra expunerile mari

O instituție trebuie să dispună de proceduri administrative și contabile sănătoase și de mecanisme adecvate de control intern care să îi permită să identifice, să administreze, să monitorizeze, să raporteze și să înregistreze toate expunerile mari și modificările ulterioare ale acestora, în conformitate cu prezentul regulament.

▼M8

Articolul 394

Cerințe de raportare

(1) Instituțiile raportează autorităților lor competente următoarele informații cu privire la fiecare expunere mare pe care o dețin, inclusiv cu privire la expunerile mari exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1):

(a) identitatea clientului sau a grupului de clienți aflați în legătură față de care instituția are o expunere mare;

(b) valoarea expunerii înainte de a se lua în considerare efectul diminuării riscului de credit, dacă este cazul;

(c) în cazul în care se utilizează, tipul protecției finanțate sau nefinanțate a creditului;

(d) valoarea expunerii după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit calculat în sensul articolului 395 alineatul (1), dacă este cazul.

Instituțiile care fac obiectul dispozițiilor părții a treia titlul II capitolul 3 raportează autorităților lor competente cele mai mari 20 de expuneri determinate pe bază consolidată, excluzând expunerile exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1).

De asemenea, instituțiile raportează autorităților lor competente, pe bază consolidată, expunerile cu o valoare mai mare sau egală cu 300 de milioane EUR, dar mai mică de 10 % din fondurile lor proprii de nivel 1.

▼M8

(2) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile raportează următoarele informații autorităților lor competente, în legătură cu cele mai mari 10 expuneri ale lor față de instituții, pe o bază consolidată, precum și cu cele mai mari 10 expuneri ale lor față de entitățile din sectorul bancar paralel care desfășoară activități bancare în afara cadrului reglementat, pe o bază consolidată, inclusiv în legătură cu expunerile mari exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1):

(a) identitatea clientului sau a grupului de clienți aflați în legătură față de care instituția are o expunere mare;

(b) valoarea expunerii înainte de a se lua în considerare efectul diminuării riscului de credit, dacă este cazul;

(c) în cazul în care se utilizează, tipul protecției finanțate sau nefinanțate a creditului;

(d) valoarea expunerii după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit calculat în sensul articolului 395 alineatul (1), dacă este cazul.

(3) Instituțiile raportează informațiile menționate la alineatele (1) și (2) autorităților lor competente cel puțin de două ori pe an.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile de identificare a entităților din sectorul bancar paralel menționate la alineatul (2).

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ABE trebuie să țină seama de evoluțiile de la nivel internațional și de standardele convenite la nivel internațional privind sistemul bancar paralel și să examineze dacă:

(a) relația cu o entitate sau cu un grup de entități poate să prezinte riscuri pentru solvabilitatea sau poziția de lichiditate a instituției;

(b) entitățile care fac obiectul unor cerințe de lichiditate sau de solvabilitate similare celor impuse de prezentul regulament și de Directiva 2013/36/UE ar trebui să fie în totalitate sau parțial exceptate de la obligația de raportare menționată la alineatul (2) privind entitățile din sistemul bancar paralel.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 395

Limite ale expunerilor mari

▼M9
▼C5

(1) O instituție nu poate să înregistreze, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, o expunere față de un client sau grup de clienți aflați în legătură a cărei valoare depășește 25 % din fondurile sale proprii de nivel 1. În cazul în care clientul este o instituție sau în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții, valoarea respectivă nu poate depăși 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale

▼C5

instituţiei sau 150 de milioane EUR, luându-se în considerare valoarea cea mai mare, cu condiţia ca suma valorilor expunerilor, după luarea în calcul a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, faţă de toţi clienţii aflaţi în legătură care nu sunt instituţii sau firme de investiţii, să nu depășească 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei.

▼M8

În cazul în care suma de 150 de milioane EUR este mai mare decât 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei, valoarea expunerii, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403 din prezentul regulament, nu depășește o limită rezonabilă în ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei respective. Această limită este determinată de instituţie în conformitate cu politicile și procedurile menţionate la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE pentru a aborda și a controla riscul de concentrare. Limita nu poate depăși 100 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei.

Autorităţile competente pot stabili o limită mai mică de 150 de milioane EUR, caz în care informează ABE și Comisia în acest sens.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, o G-SII nu poate să înregistreze o expunere faţă de o altă G-SII sau o G-SII din afara UE, a cărei valoare, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, depășește 15 % din fondurile sale proprii de nivel 1. O G-SII respectă această limită în termen de maximum 12 luni de la data la care a fost identificată ca fiind o G-SII. Atunci când G-SII înregistrează o expunere faţă de o altă instituţie sau grup care este identificat ca fiind o G-SII sau o G-SII din afara UE, aceasta respectă această limită în termen de 12 luni de la data la care instituţia sau grupul respectiv a fost identificat ca fiind o G-SII sau o G-SII din afara UE.

▼C2

(2) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, luând în considerare efectul diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, precum și rezultatele evoluţiilor la nivelul Uniunii și la nivel internaţional în domeniul sectorului bancar paralel și al expunerilor mari, ABE elaborează, până la 31 decembrie 2014, ghiduri pentru stabilirea unor limite agregate adecvate pentru aceste expuneri sau a unor limite individuale mai stricte pentru expunerile faţă de entităţi din sectorul bancar paralel care desfășoară activităţi bancare în afara unui cadru reglementat.

La elaborarea acestor ghiduri, ABE ia în considerare posibilitatea ca introducerea unor limite suplimentare să aibă un impact negativ semnificativ asupra profilului de risc al instituţiilor stabilite în Uniune, asupra asigurării creditării pentru economia reală sau asupra stabilităţii și bunei funcţionări a pieţelor financiare.

Până la 31 decembrie 2015, Comisia evaluează gradul de adecvare și impactul impunerii de limite pentru expunerile faţă de entităţile din sectorul bancar paralel care desfășoară activităţi bancare în afara unui cadru reglementat, luând în considerare evoluţiile la nivel european și internaţional în domeniul sectorului bancar paralel și al expunerilor mari, precum și diminuarea riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403. Comisia prezintă raportul Parlamentului European și Consiliului împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul, privind limitele expunerilor faţă de entităţile din sectorul bancar paralel care desfășoară activităţi bancare în afara unui cadru reglementat.

(3) Sub rezerva articolului 396, o instituţie trebuie să respecte în orice moment limita relevantă prevăzută la alineatul (1).

(4) Activele constituind creanţe și alte expuneri faţă de firme de investiţii recunoscute din ţări terţe pot fi supuse aceluiași tratament prevăzut la alineatul (1).

▼M8

(5) Limitele prevăzute la prezentul articol pot fi depășite în cazul expunerilor din portofoliul de tranzacţionare al instituţiei dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) expunerea din afara portofoliului de tranzacţionare faţă de clientul sau grupul de clienţi aflaţi în legătură în cauză nu depășește limita prevăzută la alineatul (1), această limită fiind calculată cu referire la fondurile proprii de nivel 1, astfel încât excedentul să rezulte în întregime din portofoliul de tranzacţionare;

(b) instituţia îndeplinește o cerinţă suplimentară de fonduri proprii pe partea expunerii care depășește limita prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol, care este calculată în conformitate cu articolele 397 și 398;

(c) în cazul în care au trecut 10 zile sau mai puţin de la apariţia excedentului menţionat la litera (b), expunerea din portofoliul de tranzacţionare faţă de clientul sau grupul de clienţi aflaţi în legătură în cauză nu depășește 500 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei;

(d) excedentele care se menţin mai mult de 10 zile nu depășesc în total 600 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei.

De fiecare dată când limita este depășită, instituţia raportează autorităţilor competente, fără întârziere, cuantumul excedentului și numele clientului în cauză și, după caz, numele grupului de clienţi aflaţi în legătură în cauză.

▼C2

(6) Doar în sensul prezentului alineat, măsuri structurale înseamnă măsuri adoptate de un stat membru și puse în aplicare de autorităţile competente relevante ale statului membru respectiv până la intrarea în vigoare a unei act juridic care armonizează explicit aceste măsuri, prin care se impune instituţiilor de credit autorizate în statul membru respectiv să își reducă expunerile faţă de diferite entităţi juridice în funcţie de activităţile lor, indiferent de locul în care se desfășoară activităţile respective, în vederea protejării deponenţilor și a menţinerii stabilităţii financiare.

În pofida alineatului (1) de la prezentul articol și articolului 400 alineatul (1) litera (f), atunci când statele membre aplică legislaţia naţională care impune adoptarea de măsuri structurale în cadrul unui grup bancar, autorităţile competente pot impune instituţiilor din cadrul grupului bancar care deţin depozite acoperite printr-o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ([1]) sau printr-o schemă echivalentă de garantare a depozitelor dintr-o ţară terţă să aplice o limită a expunerilor mari sub 25 %, dar nu mai scăzută de 15 % între 28 iunie 2013 și 30 iunie 2015 și nu mai scăzută de 10 % începând cu 1 iulie 2015, pe o bază subconsolidată, în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) nou pentru expunerile din interiorul grupului, atunci când aceste expuneri constau în expuneri faţă de o entitate care nu aparţine aceluiași subgrup în ceea ce privește măsurile structurale.

În sensul prezentului alineat, trebuie să se îndeplinească următoarele condiţii:

(a) toate entităţile care aparţin aceluiași subgrup în ceea ce privește măsurile structurale se consideră drept un singur client sau un singur grup de clienţi aflaţi în legătură;

(b) autorităţile competente aplică o limită uniformă pentru expunerile menţionate la primul paragraf.

Aplicarea acestei abordări nu aduce atingere supravegherii efective pe bază consolidată și nu poate prezenta efecte adverse disproporţionate în ceea ce privește întregul sistem financiar sau părţi ale acestuia în alte state membre sau în Uniune în ansamblu, și nici nu poate forma sau crea un obstacol pentru funcţionarea pieţei interne.

([1]) JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

▼C2

(7) Înainte de instituirea măsurilor structurale specifice, astfel cum sunt menţionate la alineatul (5) în legătură cu expunerile mari, autorităţile competente notifică Consiliul, Comisia, autorităţile competente în cauză și ABE cu cel puţin două luni înainte de publicarea deciziei de a adopta măsuri structurale și prezintă elemente de probă cantitative sau calitative cu privire la toate elementele următoare:

(a) domeniul activităţilor supuse măsurilor structurale;

(b) o explicaţie a motivelor pentru care proiectele de măsuri respective sunt considerate ca fiind corespunzătoare, eficace și proporţionale pentru protejarea deponenţilor;

(c) o evaluare a impactului pozitiv sau negativ probabil al măsurilor asupra pieţei unice, pe baza informaţiilor disponibile statului membru.

(8) Se conferă Comisiei, care hotărăște în conformitate cu procedura menţionată la articolul 464 alineatul (2), competenţa de a adopta un act de punere în aplicare pentru a accepta sau a respinge măsurile propuse la nivel naţional menţionate la alineatul (7).

În termen de o lună de la primirea notificării menţionate la alineatul (6), ABE prezintă Consiliului, Comisiei și statului membru în cauză avizul său cu privire la punctele menţionate la alineatul (6). Autorităţile competente în cauză pot și ele să prezinte Consiliului, Comisiei și statului membru în cauză avizele lor asupra punctelor menţionate la alineatul (6).

Ţinând cont în mod special de avizele menţionate mai la paragraful al doilea și dacă există probe solide și puternice că măsurile vor avea un impact negativ asupra pieţei unice care depășesc beneficiile legate de stabilitatea financiară, Comisia respinge măsurile propuse la nivel naţional în termen de două luni de la primirea notificării. În caz contrar, Comisia acceptă măsurile propuse la nivel naţional pentru o perioadă iniţială de doi ani și, după caz, măsurile pot fi supuse unor modificări.

Comisia respinge măsurile propuse la nivel naţional doar dacă consideră că măsurile propuse la nivel naţional implică efecte negative disproporţionate asupra sistemului financiar în ansamblu sau asupra unor părţi ale acestuia, în alte state membre sau la nivelul Uniunii, formând sau creând astfel un obstacol pentru funcţionarea pieţei interne sau pentru libera circulaţie a capitalului în conformitate cu dispoziţiile TFUE.

Evaluarea Comisiei ţine seama de opinia ABE și ia în considerare probele prezentate în conformitate cu alineatul (6).

Înainte de expirarea măsurilor, autorităţile competente pot propune noi măsuri de prelungire a perioadei de aplicare, de fiecare dată cu încă doi ani. În acest caz, acestea notifică Comisia, Consiliul, autorităţile competente în cauză și ABE. Aprobarea noilor măsuri face obiectul procesului menţionat la prezentul articol. Prezentul articol nu aduc atingere articolului 458.

Articolul 396

Respectarea cerinţelor privind expunerile mari

(1) Dacă, într-o situaţie excepţională, expunerile depășesc limita stabilită la articolul 395 alineatul (1), instituţia raportează fără întârziere valoarea expunerii autorităţilor competente care, în cazul în care acest lucru se justifică, poate acorda instituţiei o perioadă limitată de timp pentru a se încadra în limita respectivă.

▼M8

În cazul în care se aplică suma de 150 de milioane EUR menţionată la articolul 395 alineatul (1), autorităţile competente pot permite depășirea, de la caz la caz, a limitei de 100 % în ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei.

Dacă, în cazurile excepţionale menţionate la primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat, o autoritate competentă permite unei instituţii să depășească limita stabilită la articolul 395 alineatul (1) pentru o perioadă mai mare de trei luni, instituţia prezintă un plan de revenire în timp util la situaţia de respectare a limitei pe care autoritatea competentă să îl considere satisfăcător și realizează planul respectiv în perioada de timp convenită cu autoritatea competentă. Autoritatea competentă monitorizează punerea în aplicare a planului și solicită o revenire mai rapidă la situaţia de respectare a cerinţelor, dacă este cazul.

▼C2

(2) În cazul în care cerinţele prevăzute în prezenta parte nu se aplică unei instituţii, pe bază individuală sau subconsolidată, în temeiul articolului 7 alineatul (1), sau dispoziţiile articolului 9 se aplică unor instituţii-mamă dintr-un stat membru, trebuie luate măsuri pentru a garanta o alocare satisfăcătoare a riscurilor în cadrul grupului.

▼M8

(3) în sensul alineatului (1), ABE emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a preciza modul în care autorităţile competente pot stabili:

(a) cazurile excepţionale menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) timpul considerat necesar pentru revenirea la situaţia de respectare a cerinţelor;

(c) măsurile care urmează să fie luate pentru a asigura revenirea în timp util la situaţia de respectare a cerinţelor de către instituţie.

▼C2

Articolul 397

Calcularea cerinţelor suplimentare de fonduri proprii pentru expuneri mari din portofoliul de tranzacţionare

(1) Excedentul menţionat la articolul 395 alineatul (4) litera (b) se calculează selectând, din expunerea totală a portofoliului de tranzacţionare faţă de clientul sau grupul de clienţi în cauză, acele componente care implică cele mai mari cerinţe pentru riscul specific din partea a treia titlul IV capitolul 2 și/sau cerinţele de la articolul 299 și partea a treia titlul V, a căror sumă este egală cu valoarea excedentului menţionat la articolul 395 alineatul (4) litera (a).

(2) Dacă excedentul nu se menţine mai mult de 10 zile, cerinţa suplimentară de capital pentru aceste componente este de 200 % din cerinţele menţionate la alineatul (1).

▼C2

(3) După 10 zile de la producerea excedentului, componentele excedentului, selectate în conformitate cu alineatul (1), sunt repartizate rândului corespunzător de pe coloana 1 din tabelul 1, în ordine ascendentă a cerinţelor privind riscul specific din partea a treia titlul IV, capitolul 2 și/sau a cerinţelor de la articolul 299 și partea a treia, titlul V. Cerinţa suplimentară de fonduri proprii este egală cu suma cerinţelor privind riscul specific din partea a treia, titlul IV, capitolul 2 și/sau a cerinţelor de la articolul 299 și partea a treia, titlul V privind aceste componente, înmulţită cu factorul corespunzător de pe coloana 2 din tabelul 1.

Tabelul 1

Coloana 1: Excedent faţă de limite (pe baza unui procent din capitalul eligibil) ►M8 fondurile proprii de nivel 1 ◄	Coloana 2: Factori
Până la 40 %	200 %
Între 40 % și 60 %	300 %
Între 60 % și 80 %	400 %
Între 80 % și 100 %	500 %
Între 100 % și 250 %	600 %
Peste 250 %	900 %

Articolul 398

Proceduri de prevenire a evitării, de către instituţii, a cerinţei suplimentare de fonduri proprii

Este interzis instituţiilor să evite în mod deliberat cerinţele suplimentare de fonduri proprii menţionate la articolul 397 pe care altfel ar trebui să le satisfacă în cazul expunerilor care depășesc limita prevăzută la articolul 395 alineatul (1), odată ce expunerile respective au fost menţinute mai mult de 10 zile, prin transferul temporar al expunerilor în cauză către o altă societate, indiferent dacă face sau nu parte din același grup, și/sau prin realizarea de tranzacţii artificiale prin care se închide expunerea în perioada de 10 zile și se creează o expunere nouă.

Instituţiile menţin sisteme care asigură raportarea imediată către autorităţile competente a oricărui transfer care produce efectul menţionat la primul paragraf.

Articolul 399

Tehnici eligibile de diminuare a riscului de credit

▼M8

(1) O instituţie utilizează o tehnică de diminuare a riscului de credit pentru calcularea unei expuneri atunci când a utilizat tehnica respectivă pentru a calcula cerinţele de capital pentru riscul de credit în conformitate cu partea a treia titlul II, dacă tehnica de diminuare a riscului de credit îndeplinește condiţiile prevăzute la prezentul articol.

În sensul articolelor 400-403, termenul „garanţie” include instrumentele financiare derivate de credit recunoscute în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 4, altele decât instrumentele de tipul „credit linked note”.

▼C2

(2) Sub rezerva dispoziţiilor alineatului (3) din prezentul articol, în cazul în care recunoașterea protecţiei finanţate sau nefinanţate a creditului este permisă în temeiul articolelor 400-403, respectiva recunoaștere este supusă respectării cerinţelor de eligibilitate și a altor cerinţe prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 4.

▼M8

(3) Tehnicile de diminuare a riscului de credit care sunt disponibile numai pentru instituţiile care utilizează una dintre abordările IRB nu sunt utilizate pentru reducerea valorilor expunerilor pentru scopul expunerilor mari, cu excepţia expunerilor garantate cu bunuri imobile în conformitate cu articolul 402.

▼C2

(4) Instituţiile analizează, în măsura în care este posibil, expunerile faţă de emitenţii de garanţii reale, furnizorii de protecţie nefinanţată a creditului și activele-suport, în temeiul articolului 390 alineatul (7), privind posibilele concentrări și, după caz, ia măsuri și raportează autorităţii competente informaţiile semnificative.

Articolul 400

Exceptări

(1) Următoarele expuneri sunt exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1):

(a) elementele de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor centrale, băncilor centrale sau entităţilor din sectorul public și care, dacă ar fi negarantate, ar beneficia de o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

(b) elementele de activ care constituie creanţe asupra organizaţiilor internaţionale sau a băncilor de dezvoltare multilaterală și care, dacă ar fi negarantate, ar beneficia de o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

(c) elementele de activ care constituie creanţe garantate în mod expres de administraţii centrale, bănci centrale, organizaţii internaţionale, bănci de dezvoltare multilaterală sau entităţi din sectorul public, în cazul în care creanţele negarantate asupra entităţii care furnizează garanţia ar beneficia de o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

(d) alte expuneri faţă de sau garantate de administraţii centrale, bănci centrale, organizaţii internaţionale, bănci de dezvoltare multilaterală sau entităţi din sectorul public, în cazul în care creanţele negarantate asupra entităţii căreia îi poate fi atribuită expunerea sau prin care este garantată ar beneficia de o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

(e) elemente de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor regionale sau autorităţilor locale din statele membre, în cazul în care creanţele respective ar beneficia de o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2, precum și alte expuneri faţă de sau garantate de administraţiile regionale sau autorităţile locale respective, în cazul în care expunerile respective ar beneficia de o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

▼C2

(f) expunerile față de contrapărțile menționate la articolul 113 alineatul (6) sau alineatul (7), în cazul în care ar beneficia de o ponderе de risc de 0 % în temeiul părții a treia titlul II capitolul 2. Expunerile care nu îndeplinesc criteriile respective, indiferent dacă sunt sau nu exceptate de la dispozițiile articolului 395 alineatul (1), se tratează ca expuneri față de o parte terță;

(g) elementele de activ și alte expuneri garantate printr-o garanție reală sub forma unor depozite în numerar constituite la instituția creditoare sau la o instituție care este întreprinderea-mamă sau o filială a instituției creditoare;

(h) elementele de activ și alte expuneri garantate printr-o garanție reală sub forma unor certificate de depozit emise de instituția creditoare sau de o instituție care este întreprinderea-mamă sau o filială a instituției creditoare și depuse la oricare dintre acestea;

(i) expunerile care decurg din facilități de credit neutilizate care sunt clasificate drept elemente extrabilanțiere cu un grad de risc scăzut conform anexei I, cu condiția să existe un acord încheiat cu clientul sau grupul de clienți aflați în legătură, în temeiul căruia facilitatea nu poate fi trasă decât în cazul în care se stabilește că aceasta nu determină depășirea limitei aplicabile în temeiul articolului 395 alineatul (1);

▼M8

(j) expunerile din tranzacții ale membrilor compensatori și contribuțiile la fondul de garantare aferente contrapărților centrale calificate;

▼C2

(k) expuneri față de schemele de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE, care decurg din finanțarea acestor scheme, dacă instituțiile membre ale schemei au obligația legală sau contractuală de a finanța schema;

▼M8

(l) expunerile din tranzacții ale clienților astfel cum sunt menționate la articolul 305 alineatul (2) sau (3);

(m) deținerile, de către entități de rezoluție sau de către filiale ale acestora care nu sunt ele însele entități de rezoluție, de instrumente de fonduri proprii și de pasive eligibile menționate la articolul 45f alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, emise de oricare din următoarele entități:

(i) în privința entităților de rezoluție, alte entități care aparțin aceluiași grup de rezoluție;

(ii) în privința filialelor unei entități de rezoluție care nu sunt ele însele entități de rezoluție, filialele relevante ale unei filiale care aparțin aceluiași grup de rezoluție;

(n) expunerile care decurg dintr-un angajament de valoare minimă care îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 132c alineatul (3).

▼C2

Fondurile în numerar primite în temeiul unui instrument de tipul credit linked note emis de instituție și împrumuturile și depozitele unei contrapărți în raport cu instituția și care fac obiectul unui acord de compensare privind elementele din bilanț, recunoscut în temeiul părții a treia titlul II capitolul 4, se încadrează la litera (g).

▼C2

(2) Autorităţile competente pot excepta în totalitate sau parţial următoarele expuneri:

(a) obligaţiuni garantate care intră sub incidenţa articolului 129 alineatele (1), (2) și (5);

(b) elemente de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor regionale sau autorităţilor locale din statele membre, în cazul în care creanţele respective ar beneficia de o pondere de risc de 20 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2, precum și alte expuneri faţă de sau garantate de administraţiile regionale sau autorităţile locale respective, în cazul în care expunerile respective ar beneficia de o pondere de risc de 20 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

▼M8

(c) expuneri asumate de o instituţie, inclusiv prin participaţii sau alte tipuri de deţineri, faţă de întreprinderea-mamă, faţă de alte filiale ale întreprinderii-mamă respective sau faţă de propriile filiale și participaţii calificate, în măsura în care întreprinderile respective fac obiectul supravegherii pe bază consolidată, la fel ca instituţia însăși, în conformitate cu prezentul regulament, cu Directiva 2002/87/CE sau cu standarde echivalente în vigoare într-o ţară terţă; expunerile care nu îndeplinesc criteriile respective, indiferent dacă sunt exceptate sau nu de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din prezentul regulament, sunt considerate expuneri faţă de o parte terţă;

▼C2

(d) elemente de activ care constituie creanţe și alte expuneri, inclusiv participaţii sau alte tipuri de deţineri, asupra instituţiilor de credit centrale sau regionale cu care instituţia de credit este asociată în cadrul unei reţele, în conformitate cu dispoziţiile legale sau statutare, și care sunt responsabile, în temeiul dispoziţiilor respective, de operaţiunile de compensare în numerar din cadrul reţelei respective;

(e) elemente de activ care constituie creanţe și alte expuneri faţă de instituţii de credit, asumate de instituţii de credit, dintre care una funcţionează în mod neconcurenţial și acordă sau garantează credite în cadrul programelor legislative sau în baza statutului său, pentru promovarea anumitor sectoare ale economiei, care implică o anumită formă de supraveghere și anumite restricţii din partea administraţiei publice cu privire la utilizarea creditelor, cu condiţia ca respectivele expuneri să rezulte în urma acelor credite care sunt transferate beneficiarilor prin intermediul instituţiilor de credit sau în urma garanţiilor pentru respectivele credite;

(f) elemente de activ care constituie creanţe și alte expuneri faţă de instituţii, cu condiţia ca aceste expuneri să nu constituie fonduri proprii ale acestor instituţii, să aibă scadenţa în ziua lucrătoare următoare și să nu fie denominate într-o monedă importantă din perspectiva utilizării în relaţiile comerciale;

(g) elemente de activ care constituie creanţe asupra băncilor centrale sub formă de rezerve minime obligatorii deţinute la aceste bănci centrale și care sunt denominate în monedele lor naţionale;

▼C2

(h) elemente de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor centrale sub formă de cerinţe statutare de lichiditate deţinute în titluri de stat și care sunt denominate și finanţate în monedele lor naţionale, cu condiţia ca, sub rezerva deciziei autorităţii competente, evaluarea de credit a respectivelor administraţii centrale atribuită de o ECAI desemnată să fie cea a unei investiţii cu risc scăzut (*investment grade*);

(i) 50 % dintre acreditivele documentare extrabilanţiere care prezintă un grad de risc moderat și dintre facilităţile de credit neutilizate extrabilanţiere care prezintă un grad de risc moderat, menţionate în anexa I și, sub rezerva acordului autorităţilor competente, 80 % dintre garanţii, altele decât garanţiile pentru credite care sunt întemeiate pe un act legislativ sau de reglementare și pe care schemele de garantare mutuală care au statut de instituţii de credit le acordă membrilor lor;

(j) garanţii impuse de lege utilizate în cazul în care un credit ipotecar finanţat prin emiterea de obligaţiuni ipotecare este plătit debitorului ipotecar înainte de înregistrarea finală a ipotecii în registrul cadastral, cu condiţia ca garanţia să nu fie utilizată pentru a reduce riscul la calcularea cuantumului ponderat la risc al expunerii;

▼M8

(k) expunerile sub forma unei garanţii reale sau a unei garanţii pentru împrumuturi locative, furnizate de un furnizor de protecţie eligibil menţionat la articolul 201 care se califică pentru ratingul de credit care este cel puţin cel mai mic dintre următoarele:

(i) nivelul 2 de calitate a creditului;

(ii) nivelul de calitate a creditului corespunzător ratingului în monedă străină al administraţiei centrale din statul membru în care își are sediul furnizorul de protecţie;

(l) expunerile sub forma unei garanţii pentru credite de export sprijinite în mod oficial, furnizate de o agenţie de creditare a exportului care se califică pentru ratingul de credit care este cel puţin cel mai mic dintre următoarele:

(i) nivelul 2 de calitate a creditului;

(ii) nivelul de calitate a creditului corespunzător ratingului în monedă străină al administraţiei centrale din statul membru în care își are sediul agenţia de creditare a exportului.

▼C2

(3) Autorităţile competente pot să utilizeze exceptarea prevăzută la alineatul (2) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) natura specifică a expunerii, contrapartea sau relaţia dintre instituţie și contraparte elimină sau reduc riscul expunerii; și

(b) orice risc de concentrare rezidual poate fi rezolvat prin alte mijloace la fel de eficace, cum ar fi cadrul de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE.

▼M8

Autoritățile competente informează ABE dacă intenționează să utilizeze oricare dintre exceptările prevăzute la alineatul (2) în conformitate cu prezentul alineat literele (a) și (b) și transmit ABE motivele care stau la baza utilizării respectivelor exceptări.

(4) Nu este permisă aplicarea simultană a mai multor exceptări din cele prevăzute la alineatele (1) și (2) pentru aceeași expunere.

Articolul 401

Calcularea efectului utilizării tehnicilor de diminuare a riscului de credit

(1) În scopul calculării valorii expunerilor în sensul articolului 395 alineatul (1), o instituție poate utiliza „valoarea ajustată integral a expunerii” (E*) calculată în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 4, luând în considerare diminuarea riscului de credit, ajustările în funcție de volatilitate și orice neconcordanță de scadență menționată în capitolul respectiv.

(2) Cu excepția instituțiilor care utilizează metoda simplă a garanțiilor financiare, în sensul alineatului (1), instituțiile utilizează metoda extinsă a garanțiilor financiare, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit.

Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile care au aprobarea de a utiliza metodele menționate în capitolul 4 secțiunea 4 și în capitolul 6 secțiunea 6 de la titlul II din partea a treia pot utiliza metodele respective pentru calcularea valorii expunerii cu privire la operațiunile de finanțare prin titluri de valoare.

(3) Pentru a calcula valoarea expunerilor în sensul articolului 395 alineatul (1), instituțiile efectuează periodic simulări de criză privind concentrările riscului de credit, inclusiv în ceea ce privește valoarea realizabilă a oricărei garanții reale acceptate.

Aceste simulări de criză periodice menționate la primul paragraf vizează riscurile care decurg din modificările posibile ale condițiilor de piață care ar putea avea un impact negativ asupra caracterului adecvat al fondurilor proprii ale instituției, precum și riscurile care decurg din executarea garanțiilor reale în situații de criză.

Simulările de criză realizate sunt adecvate și corespunzătoare pentru evaluarea riscurilor respective.

Instituțiile includ următoarele elemente în strategiile lor de abordare a riscului de concentrare:

(a) politici și proceduri de abordare a riscurilor provenite din neconcordanțele de scadență dintre expuneri și orice protecție a creditului aferentă expunerilor respective;

(b) politici și proceduri privind riscul de concentrare care decurge din aplicarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit, în special din expunerile mari indirecte din credite, de exemplu expuneri față de un singur emitent de titluri de valoare acceptate ca garanții reale.

▼M8

(4) În cazul în care o instituţie reduce o expunere faţă de un client prin utilizarea unei tehnici eligibile de diminuare a riscului de credit în conformitate cu articolul 399 alineatul (1), aceasta tratează, în modul stabilit la articolul 403, partea din expunere cu care a fost redusă expunerea faţă de client ca fiind înregistrată pentru furnizorul de protecţie, și nu pentru client.

▼C2

Articolul 402

Expuneri care decurg din împrumuturile ipotecare

▼M8

(1) Pentru calcularea valorilor expunerilor în sensul articolului 395, instituţiile pot, cu excepţia situaţiilor în care se interzice acest lucru în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile, să reducă valoarea unei expuneri sau a oricărei părţi a unei expuneri garantate integral cu bunuri imobile locative în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) cu cuantumul afectat garanţiei al valorii de piaţă sau al valorii ipotecare a bunurilor respective, dar nu cu mai mult de 50 % din valoarea de piaţă sau 60 % din valoarea ipotecară în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare în cadrul unor dispoziţii cu caracter normativ sau de reglementare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) autorităţile competente ale statelor membre nu au stabilit o pondere de risc mai mare de 35 % pentru expuneri sau părţi ale expunerilor garantate cu bunuri imobile locative în conformitate cu articolul 124 alineatul (2);

(b) expunerea sau partea unei expuneri este garantată integral cu oricare dintre următoarele:

(i) una sau mai multe ipoteci pe bunuri imobile locative; sau

(ii) un bun imobil locativ într-o tranzacţie de leasing în temeiul căreia locatorul păstrează dreptul de proprietate deplin asupra bunului imobil locativ, iar locatarul nu și-a exercitat încă opţiunea de achiziţie;

(c) sunt îndeplinite cerinţele stabilite la articolul 208 și articolul 229 alineatul (1).

(2) Pentru calcularea valorilor expunerilor în sensul articolului 395, instituţiile pot, cu excepţia situaţiilor în care se interzice acest lucru în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile, să reducă valoarea unei expuneri sau a oricărei părţi a unei expuneri garantate integral cu bunuri imobile comerciale în conformitate cu articolul 126 alineatul (1) cu cuantumul afectat garanţiei al valorii de piaţă sau al valorii ipotecare a bunurilor respective, dar nu cu mai mult de 50 % din valoarea de piaţă sau 60 % din valoarea ipotecară în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare în cadrul unor dispoziţii cu caracter normativ sau de reglementare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) autorităţile competente ale statelor membre nu au stabilit o pondere de risc mai mare de 50 % pentru expuneri sau părţi ale expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale în conformitate cu articolul 124 alineatul (2);

(b) expunerea este garantată integral cu oricare dintre următoarele:

(i) una sau mai multe ipoteci pe birouri sau alte spaţii comerciale; sau

▼M8

(ii) unul sau mai multe birouri sau alte spaţii comerciale și expunerile aferente tranzacţiilor de leasing cu bunuri mobile;

(c) sunt îndeplinite cerinţele de la articolul 126 alineatul (2) litera (a), articolul 208 și articolul 229 alineatul (1);

(d) bunurile imobile comerciale sunt construite integral.

▼C2

(3) O instituţie poate trata o expunere faţă de o contraparte, care rezultă dintr-un acord reverse repo în temeiul căruia instituţia a cumpărat de la contraparte drepturi de ipotecă principale independente asupra unor bunuri imobile ale unor terţe părţi, reprezentând o serie de expuneri individuale faţă de fiecare dintre părţile terţe respective, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

▼M9

(a) contrapartea este o instituţie sau o firmă de investiţii;

▼C2

(b) expunerea este garantată integral prin drepturi de ipotecă asupra bunului imobil al părţilor terţe respective, care au fost cumpărate de instituţie, iar instituţia este în măsură să exercite respectivele drepturi de ipotecă;

(c) instituţia s-a asigurat că sunt îndeplinite cerinţele prevăzute la articolele 208 și 229 alineatul (1);

(d) în caz de stare de nerambursare, insolvenţă sau lichidare a contrapărţii, instituţia devine beneficiara creanţelor pe care contrapartea le deţine asupra părţilor terţe;

▼M9

(e) instituţia raportează autorităţilor competente, în conformitate cu articolul 394, cuantumul total al expunerilor faţă de fiecare instituţie sau firmă de investiţii care sunt tratate în conformitate cu prezentul alineat.

▼C2

În acest sens, instituţia presupune că are o expunere faţă de fiecare dintre părţile terţe respective, în valoare echivalentă cu creanţa pe care contrapartea o deţine asupra părţii terţe, în loc de cuantumul corespunzător al expunerii faţă de contraparte. Restul expunerii faţă de contraparte, dacă este cazul, este tratată în continuare drept o expunere faţă de contraparte.

▼M8

Articolul 403

Metoda substituţiei

(1) În cazul în care o expunere faţă de un client este garantată de o terţă parte sau acoperită de o garanţie reală emisă de o terţă parte, instituţiile:

(a) tratează acea parte a expunerii care este garantată ca o expunere faţă de garant, și nu faţă de client, cu condiţia ca expunerea negarantată faţă de garant să primească o pondere de risc care să fie egală sau mai mică decât ponderea de risc a expunerii negarantate faţă de client în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;

(b) tratează acea parte a expunerii care este garantată cu valoarea de piaţă a garanţiei reale recunoscute ca o expunere faţă de partea terţă, și nu faţă de client, cu condiţia ca expunerea să fie garantată prin garanţie reală și cu condiţia ca partea garantată a expunerii să primească o pondere de risc care să fie egală sau mai mică decât ponderea de risc a expunerii negarantate faţă de client în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2.

▼M8

Metoda menţionată la litera (b) de la primul paragraf nu se utilizează de către instituţii în cazul unui decalaj între scadenţa expunerii și scadenţa protecţiei.

În sensul prezentei părţi, instituţiile pot utiliza atât metoda extinsă a garanţiilor financiare, cât și metoda prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat numai în cazul în care au dreptul să utilizeze atât metoda extinsă a garanţiilor financiare, cât și metoda simplă a garanţiilor financiare în sensul articolului 92.

(2) În cazul în care aplică dispoziţiile de la alineatul (1) litera (a), instituţiile:

(a) în cazul în care garanţia este denominată într-o monedă diferită de cea în care este denominată expunerea, calculează nivelul expunerii care se consideră a fi acoperită în conformitate cu dispoziţiile referitoare la tratamentul aplicat neconcordanţei de monede pentru protecţia nefinanţată a creditului din partea a treia;

(b) tratează orice decalaj între scadenţa expunerii și scadenţa protecţiei în conformitate cu dispoziţiile referitoare la tratamentul decalajului de scadenţă din partea a treia titlul II capitolul 4;

(c) pot recunoaște protecţia parţială potrivit tratamentului prevăzut în partea a treia titlul II capitolul 4.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), o instituţie poate înlocui cuantumul de la prezentul alineat litera (a) cu cuantumul de la litera (b) de la prezentul alineat, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la literele (c), (d) și (e) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul total al expunerii instituţiei faţă de un emitent de garanţii din cauza acordurilor de răscumpărare tripartite facilitate de un agent tripartit;

(b) cuantumul total al limitelor pe care instituţia a dispus către agentul tripartit menţionat la litera (a) să le aplice pentru titlurile de valoare emise de emitentul de garanţii reale menţionat la litera respectivă;

(c) instituţia a verificat că agentul tripartit deţine protecţii adecvate pentru a preveni încălcări ale limitelor menţionate la litera (b);

(d) autoritatea competentă nu a transmis instituţiei nicio preocupare serioasă;

(e) suma dintre cuantumul limitei menţionat la litera (b) de la prezentul alineat și orice alte expuneri ale instituţiei faţă de emitentul de garanţii nu depășește limita stabilită la articolul 395 alineatul (1).

(4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite orientări care precizează condiţiile de aplicare a tratamentului menţionat la prezentul articol alineatul (3), inclusiv condiţiile și frecvenţa pentru stabilirea, monitorizarea și revizuirea limitelor menţionate la alineatul respectiv litera (b).

ABE publică orientările respective până la 31 decembrie 2019.

▼M5

_____

▼C2

PARTEA A ȘASEA

LICHIDITATEA

TITLUL I

▼M8

DEFINIȚII ȘI CERINȚE DE LICHIDITATE

Articolul 411

Definiţii

În sensul prezentei părţi, se aplică următoarele definiţii:

1. „client financiar” înseamnă un client, inclusiv un client financiar aparţinând unui grup de societăţi nefinanciare, care desfășoară una sau mai multe dintre activităţile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală sau este una dintre următoarele:

   (a) o instituţie de credit;

   (b) o firmă de investiţii;

   (c) o entitate special constituită în scopul securitizării („SSPE”);

   (d) un organism de plasament colectiv („OPC”);

   (e) un fond de investiţii cu capital fix;

   (f) o întreprindere de asigurare;

   (g) o întreprindere de reasigurare;

   (h) o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă;

   (i) o instituţie financiară;

   (j) un sistem de pensii, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

2. „depozit de retail” înseamnă o datorie către o persoană fizică sau o IMM, atunci când aceasta din urmă s-ar încadra în clasa expunerilor de tip retail conform abordării standardizate sau abordării IRB privind riscul de credit, sau o datorie către o societate eligibilă pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (4), dacă depozitele agregate ale respectivei IMM sau ale respectivei societăţi, pe baza unui grup, nu depășesc 1 milion EUR;

3. „societate pentru investiţii personale” sau „PIC” înseamnă o întreprindere sau o fiducie al cărei proprietar real sau beneficiar real este fie o persoană fizică, fie un grup de persoane fizice aflate în strânsă legătură, care nu desfășoară nicio altă activitate comercială, industrială sau profesională și care a fost constituită cu scopul unic de administrare a patrimoniului proprietarului sau proprietarilor, inclusiv activităţi conexe, cum ar fi separarea activelor proprietarilor de activele corporative, facilitarea transferului de active în cadrul unei familii sau prevenirea divizării activelor după decesul unui membru al familiei, cu condiţia ca aceste activităţi conexe să aibă legătură cu obiectivul principal al gestionării patrimoniului proprietarilor;

▼M8

▼C7

4. „broker de depozit”înseamnă o persoană fizică sau o întreprindere care plasează depozite de la terți, inclusiv depozite de retail și depozite corporative, dar cu excluderea depozitelor de la clienți financiari, la instituții de credit, în schimbul unui comision;

▼M8

5. „active negrevate de sarcini” înseamnă active care nu fac obiectul niciunei restricții juridice, contractuale, de reglementare sau de alt tip care să împiedice instituția să lichideze, să vândă, să transfere, să atribuie sau, în general, să cedeze astfel de active printr-o tranzacție de vânzări directe sau printr-un acord de răscumpărare;

6. „supragarantare neobligatorie” înseamnă orice cuantum al activelor pe care instituția nu este obligată să îl asocieze unei emisiuni de obligațiuni garantate în temeiul unor dispoziții legale sau de reglementare, al unor angajamente contractuale sau din motive de disciplină a pieței, inclusiv, în special, în cazul în care activele sunt furnizate în plus față de cerința de supragarantare minimă juridică, statutară sau de reglementare aplicabilă obligațiunilor garantate în conformitate cu legislația națională a unui stat membru sau a unei țări terțe;

7. „cerința de acoperire prin active” înseamnă raportul dintre active și pasive, determinat în conformitate cu legislația națională a unui stat membru sau a unei țări terțe în scopul îmbunătățirii calității creditului în ceea ce privește obligațiunile garantate;

8. „credite în marjă” înseamnă împrumuturi garantate acordate clienților în scopul asumării unor poziții de tranzacționare cu efect de levier;

9. „contracte derivate” înseamnă contractele derivate enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit;

10. „criză” înseamnă o deteriorare bruscă sau gravă a solvabilității sau a poziției de lichiditate a unei instituții ca urmare a unor modificări ale condițiilor de piață sau ale factorilor idiosincratici care antrenează un risc semnificativ ca instituția să nu își mai poată îndeplini angajamentele care devin scadente în următoarele 30 de zile;

11. „active de nivel 1” înseamnă active cu un nivel extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, astfel cum se prevede la articolul 416 alineatul (1) al doilea paragraf;

12. „active de nivel 2” înseamnă active cu un nivel ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, astfel cum se prevede la articolul 416 alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul regulament; activele de nivel 2 sunt împărțite, la rândul lor, în active de nivel 2A și active de nivel 2B astfel cum se prevede în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

13. „rezervă de lichidități” înseamnă cuantumul activelor de nivel 1 și de nivel 2 pe care o instituție le deține în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

14. „ieșiri nete de lichidități” înseamnă cuantumul care rezultă din scăderea intrărilor de lichidități ale unei instituții din ieșirile sale de lichidități;

▼M8

15. „monedă de raportare” înseamnă moneda statului membru în care este situat sediul central al instituției;

16. „factoring” înseamnă un acord contractual între o întreprindere (aderent) și o entitate financiară (factor), prin care aderentul își cesionează/vinde creanțele către factor, iar factorul furnizează aderentului unul sau mai multe servicii dintre următoarele în ceea ce privește creanțele cesionate:

(a) avansarea unui procent din valoarea creanțelor cesionate, de regulă pe termen scurt, neangajat și fără cumulare automată;

(b) administrarea creanțelor, încasarea lor și protecția creditului; de regulă, factorul administrează registrul de vânzări al aderentului și încasează creanțele în numele său propriu;

în sensul titlului IV, factoringul este tratat drept finanțare a comerțului.

17. „facilitate de credit sau de lichiditate angajată” înseamnă o facilitate de credit sau de lichiditate care este irevocabilă sau revocabilă în anumite condiții.

▼C2

Articolul 412

Cerința de acoperire a necesarului de lichiditate

(1) Instituțiile trebuie să dețină active lichide a căror valoare însumată acoperă diferența dintre ieșirile de lichidități și intrările de lichidități în situații de criză, astfel încât să fie asigurat faptul că instituțiile mențin niveluri ale rezervelor de lichiditate care sunt adecvate pentru a le permite să facă față eventualelor dezechilibre dintre intrările și ieșirile de lichidități în situații de criză gravă într-un interval de treizeci de zile. În perioade de criză, instituțiile își pot utiliza activele lichide pentru a-și acoperi ieșirile nete de lichidități.

▼M8

(2) Instituțiile nu iau în calcul de două ori ieșirile de lichidități, intrările de lichidități și activele lichide.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), în cazul în care un element poate fi luat în considerare în mai mult de o categorie de ieșiri, el este luat în considerare în categoria de ieșiri care produce cele mai mari ieșiri contractuale pentru elementul în cauză.

▼C2

(3) Instituțiile pot folosi activele lichide menționate la alineatul (1) pentru a-și îndeplini obligațiile în situații de criză, așa cum se prevede la articolul 414.

(4) Dispozițiile prevăzute la titlul II se aplică exclusiv în scopul specificării obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 415.

▼M9

(4a) Actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) se aplică instituțiilor.

▼C2

(5) Statele membre pot menţine sau introduce dispoziţii naţionale în domeniul cerinţelor de lichiditate înaintea specificării și introducerii depline în Uniune a unor standarde minime obligatorii privind cerinţele de acoperire a necesarului de lichiditate, în conformitate cu articolul 460. Statele membre sau autorităţile competente pot impune instituţiilor autorizate la nivel naţional sau unui subset de astfel de instituţii să menţină o cerinţă de acoperire a necesarului de lichiditate de până la 100 %, până la introducerea deplină, în procent de 100 %, a standardului minim obligatoriu, în conformitate cu articolul 460.

▼M8

Articolul 413

Cerinţa de finanţare stabilă

(1) Instituţiile asigură respectarea adecvată a activelor și a elementelor extrabilanţiere pe termen lung prin intermediul unui set de diverse instrumente de finanţare care sunt stabile atât în condiţii normale, cât și în condiţii de criză.

(2) Dispoziţiile prevăzute în titlul III se aplică exclusiv în scopul detalierii obligaţiilor de raportare prevăzute la articolul 415, până în momentul în care sunt specificate și introduse în Uniune obligaţiile de raportare stabilite la articolul menţionat pentru indicatorul de finanţare stabilă netă prevăzut în titlul IV.

(3) Dispoziţiile prevăzute în titlul IV se aplică în scopul precizării cerinţei de finanţare stabilă prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol și a obligaţiilor de raportare pentru instituţii prevăzute la articolul 415.

(4) Statele membre pot menţine sau introduce dispoziţii naţionale în domeniul cerinţelor de finanţare stabilă înainte ca standardele minime obligatorii privind cerinţele de finanţare stabilă netă prevăzute la alineatul (1) să devină aplicabile.

Articolul 414

Respectarea cerinţelor de lichiditate

O instituţie care nu îndeplinește sau preconizează că nu va îndeplini cerinţele prevăzute la articolul 412 sau la articolul 413 alineatul (1), inclusiv în perioade de criză, notifică imediat acest lucru autorităţilor competente și transmite fără întârzieri nejustificate autorităţilor competente un plan în vederea restabilirii în timp util a conformităţii cu cerinţele prevăzute la articolul 412 sau la articolul 413 alineatul (1), după caz. Până la restabilirea conformităţii, instituţia raportează elementele menţionate în titlul III, în titlul IV, în actul de punere în aplicare menţionat la articolul 415 alineatul (3) sau (3a) sau în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), după caz, zilnic, până la sfârșitul fiecărei zile de lucru, cu excepţia cazului în care autoritatea competentă autorizează o frecvenţă de raportare mai scăzută și un termen de raportare mai lung. Autorităţile competente acordă astfel de autorizaţii doar pe baza situaţiei individuale a unei instituţii, ţinând seama de amploarea și complexitatea activităţilor instituţiei. Autorităţile competente monitorizează punerea în aplicare a planului de restabilire și impun o restabilire mai rapidă a conformităţii, după caz.

▼C2

TITLUL II

RAPORTAREA PRIVIND LICHIDITATEA

Articolul 415

Obligaţia de raportare și formatul de raportare

▼M8

(1) Instituţiile raportează autorităţilor competente elementele menţionate în standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la alineatul (3) sau (3a) de la prezentul articol, în titlul IV și în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), în moneda de raportare, indiferent de denominarea efectivă a elementelor respective. Până în momentul în care sunt specificate și introduse în dreptul Uniunii obligaţiile de raportare și formatul raportării pentru indicatorul de finanţare stabilă netă prevăzut în titlul IV, instituţiile raportează autorităţilor competente elementele menţionate în titlul III în moneda de raportare, indiferent de denominarea efectivă a acestor elemente.

Frecvenţa de raportare este cel puţin lunară pentru elementele menţionate în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) și cel puţin trimestrială pentru elementele menţionate în titlurile III și IV.

(2) Instituţia raportează separat autorităţilor competente elementele menţionate în standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la alineatul (3) sau (3a) de la prezentul articol, în titlul III, până când obligaţia de raportare și formatul raportării pentru indicatorul de finanţare stabilă netă prevăzut la titlul IV vor fi specificate și introduse în dreptul Uniunii, în titlul IV și în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), după caz, în conformitate cu următoarele:

(a) în cazul în care elementele sunt denominate într-o altă monedă decât moneda de raportare și instituţia are datorii agregate denominate într-o astfel de monedă care sunt mai mari sau egale cu 5 % din datoriile totale ale instituţiei sau ale subgrupului unic de lichiditate, excluzând fondurile proprii și elementele extrabilanţiere, raportarea se efectuează în moneda de denominare;

(b) în cazul în care elementele sunt denominate în moneda unui stat membru gazdă în care instituţia deţine o sucursală semnificativă, precum cea menţionată la articolul 51 din Directiva 2013/36/UE, și respectivul stat membru gazdă utilizează o altă monedă decât moneda de raportare, raportarea se efectuează în moneda statului membru în care se află sucursala semnificativă;

(c) în cazul în care elementele sunt denominate în moneda de raportare și cuantumul agregat al datoriilor denominate în alte monede decât moneda de raportare este mai mare sau egal cu 5 % din datoriile totale ale instituţiei sau ale subgrupului unic de lichiditate, excluzând fondurile proprii și elementele extrabilanţiere, raportarea se efectuează în moneda de raportare.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele:

▼M8

(a) formate uniforme și soluţii informatice cu instrucţiuni corespunzătoare pentru frecvenţe și referinţe, precum și pentru datele de transmitere; formatele și frecvenţele de raportare sunt proporţionale cu natura, extinderea și complexitatea diverselor activităţi ale instituţiilor și includ raportarea prevăzută la alineatele (1) și (2);

(b) indicatorii de monitorizare a lichidităţii suplimentari, necesari, care să permită autorităţilor competente să obţină o imagine cuprinzătoare a profilului de risc de lichiditate al unei instituţii, în funcţie de natura, extinderea și complexitatea activităţilor instituţiei;

ABE transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare pentru elementele menţionate la litera (a) până la 28 iulie 2013, iar pentru elementele menţionate la litera (b) până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standarde tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3a) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica indicatorii de monitorizare a lichidităţii suplimentari, astfel cum sunt menţionaţi la alineatul (3), care se aplică pentru instituţiile mici și cu un grad redus de complexitate.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 28 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

(4) Autorităţile competente din statul membru de origine furnizează electronic, la cerere, autorităţilor competente și băncilor centrale naţionale din statele membre gazdă, precum și ABE, în timp util, rapoartele individuale, în conformitate cu prezentul articol.

(5) Autorităţile competente care exercită supravegherea pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 111 din Directiva 2013/36/UE, furnizează electronic, cu promptitudine, la cerere, autorităţilor menţionate mai jos, toate rapoartele transmise de instituţie, în conformitate cu formatele uniforme de raportare menţionate la alineatul (3):

(a) autorităţile competente și băncile centrale naţionale din statele membre gazdă în care se află sucursale semnificative, astfel cum sunt definite la articolul 51 din Directiva 2013/36/UE, ale instituţiei-mamă sau ale instituţiilor controlate de aceeași societate financiară holding-mamă;

(b) autorităţile competente care au autorizat filiale ale instituţiei-mamă sau ale instituţiilor controlate de aceeași societate financiară holding-mamă și banca centrală din același stat membru;

(c) ABE;

(d) BCE.

▼C2

(6) Autoritățile competente care au autorizat o instituție care este o filială a unei instituții-mamă sau a unei societăți financiare holding-mamă furnizează electronic, cu promptitudine, la cerere, autorităților competente care exercită supravegherea pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 111 din Directiva 2013/36/UE, băncii centrale din statul membru în care instituția este autorizată și ABE toate rapoartele transmise de instituție în conformitate cu formatele uniforme de raportare menționate la alineatul (3).

Articolul 416

Raportarea privind activele lichide

(1) Instituțiile raportează elementele de mai jos ca active lichide cu excepția cazului în care sunt excluse în temeiul alineatului (2) și numai dacă activele lichide îndeplinesc condițiile de la alineatul (3):

(a) numerar și expuneri față de băncile centrale, în măsura în care aceste expuneri pot fi retrase în orice moment în situații de criză. În ceea ce privește depozitele deținute la bănci centrale, autoritatea competentă și banca centrală urmăresc ajungerea la un acord comun cu privire la măsura în care rezervele minime pot fi retrase în situații de criză;

(b) alte active transferabile cu un nivel extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului;

(c) active transferabile care reprezintă creanțe asupra următoarelor sau sunt garantate de următoarele:

(i) administrația centrală a unui stat membru, a unei regiuni cu autonomie fiscală ce poate impune și colecta impozite, sau a unei țări terțe în moneda națională a administrației centrale sau regionale, dacă instituția este expusă unui risc de lichiditate în statul membru sau țara terță în cauză, pe care îl acoperă prin deținerea acestor active lichide;

(ii) băncile centrale și entitățile din sectorul public neguvernamentale în moneda națională a băncii centrale și a entității din sectorul public;

(iii) Banca Reglementelor Internaționale, Fondul Monetar Internațional, Comisia Europeană și băncile de dezvoltare multilaterală;

(iv) Fondul european de stabilitate financiară și Mecanismul european de stabilitate;

(d) active transferabile cu nivel ridicat de lichiditate și de calitate a creditului;

(e) facilități de credit stand-by acordate de băncile centrale în cadrul politicii monetare, în măsura în care aceste facilități nu sunt garantate cu active lichide și cu excepția asistenței privind lichiditatea în situații de urgență;

▼C2

(f) dacă instituţia de credit aparţine unei reţele în conformitate cu dispoziţiile legale sau statutare, depozite minime legale sau statutare constituite la casa centrală și alte lichidităţi statutare sau puse la dispoziţie prin contract de casa centrală sau de la instituţii care sunt membre ale reţelei menţionate la articolul 113 alineatul (7), sau eligibile pentru derogarea prevăzută la articolul 10, în măsura în care această finanţare nu este garantată cu active lichide.

Până la stabilirea unei definiţii uniforme, în conformitate cu articolul 460, a nivelului ridicat și extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, instituţiile identifică ele însele, într-o monedă dată, activele transferabile cu un nivel ridicat și respectiv extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului. Până la stabilirea unei definiţii uniforme, autorităţile competente pot, ţinând cont de criteriile menţionate la articolul 509 alineatele (2), (3) și (4) să ofere orientări generale, pe care instituţiile trebuie să le urmeze pentru identificarea activelor cu nivel ridicat și extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului. În absenţa unor astfel de orientări, instituţiile utilizează criterii transparente și obiective în acest scop, inclusiv unele sau toate criteriile menţionate la articolul 509 alineatele (3), (4) și (5).

(2) Următoarele nu sunt considerate active lichide:

(a) active care sunt emise de o instituţie de credit, cu excepţia cazului în care îndeplinesc una dintre următoarele condiţii:

(i) sunt obligaţiuni eligibile pentru aplicarea tratamentului prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) ori instrumente garantate cu active, dacă se demonstrează că au cea mai ridicată calitate a creditului, astfel cum prevede ABE în temeiul criteriilor de la articolul 509 alineatele (3), (4) și (5);

(ii) sunt obligaţiuni conform definiţiei de la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, cu excepţia celor menţionate la punctul (i) de la prezenta literă;

(iii) instituţia de credit a fost înfiinţată de o administraţie centrală sau regională dintr-un stat membru, iar administraţia respectivă are obligaţia de a proteja baza economică a instituţiei și de a menţine viabilitatea acesteia pe durata existenţei sale, sau activul este garantat în mod explicit de administraţia respectivă, sau cel puţin 90 % din creditele acordate de instituţie sunt garantate direct sau indirect de administraţia respectivă, iar activul este utilizat în mod predominant pentru finanţarea creditelor promoţionale acordate pe bază neconcurenţială și non-profit, în scopul promovării obiectivelor de politică publică ale administraţiei respective;

(b) active furnizate drept garanţie reală instituţiei pe baza unor tranzacţii de reverse repo și a unor tranzacţii de finanţare prin titluri care sunt deţinute de instituţie doar ca factor de diminuare a riscului de credit și care nu sunt disponibile nici legal și nici contractual pentru a fi utilizate de instituţie;

(c) active emise de oricare dintre următoarele:

▼C2

(i) firmă de investiții;

(ii) întreprindere de asigurare;

(iii) societate financiară holding;

(iv) societate financiară holding mixtă;

(v) orice altă entitate care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile cuprinse în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală.

▼M8

(3) În conformitate cu alineatul (1), instituțiile raportează ca fiind lichide doar activele care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) activele sunt negrevate de sarcini sau sunt disponibile în portofoliul de garanții reale pentru a fi utilizate pentru obținerea unei finanțări suplimentare în cadrul unor linii de credit angajate sau, în cazul în care portofoliul este gestionat de o bancă centrală, al liniilor de credit neangajate, dar încă nefinanțate, aflate la dispoziția instituției;

(b) activele nu sunt emise de instituția însăși, de instituția-mamă, de filialele sale ori de o altă filială a instituției sale mamă sau a societății sale financiare holding-mamă;

(c) prețul activelor este convenit în general de către participanții la piață și poate fi ușor de observat pe piață sau poate fi stabilit printr-o formulă care este ușor de calculat pe baza datelor publice și nu se bazează pe ipoteze puternice, așa cum se întâmplă în general în cazul produselor structurate sau exotice;

(d) activele sunt cotate la o bursă recunoscută sau pot fi tranzacționate printr-o tranzacție de vânzări directe sau printr-un acord de răscumpărare simplu pe piețe de răscumpărare. Aceste criterii se evaluează separat pentru fiecare piață.

Condițiile menționate la primul paragraf literele (c) și (d) nu se aplică activelor menționate la alineatul (1) literele (a), (e) și (f).

▼C2

(4) În pofida dispozițiilor de la alineatele (1)-(3), până la specificarea unei cerințe de lichiditate obligatorii în conformitate cu articolul 460 și în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf de la prezentul articol, instituțiile raportează cu privire la:

(a) alte active care nu sunt eligibile la banca centrală, dar sunt tranzacționabile, cum ar fi titlurile de capital sau aurul, pe baza unor criterii transparente și obiective, inclusiv unele sau toate criteriile enumerate la articolul 509 alineatele (3)-(5);

▼C2

(b) alte active eligibile la banca centrală și tranzacționabile, precum instrumentele garantate cu active, caracterizate prin cea mai ridicată calitate a creditului, astfel cum prevede ABE, în temeiul criteriilor de la articolul 509 alineatele (3)-(5);

(c) alte active eligibile la banca centrală, dar netranzacționabile, precum creanțele din credite, astfel cum prevede ABE, în temeiul criteriilor de la articolul 509 alineatele (3)-(5);

▼M8

(5) Acțiunile sau unitățile la OPC-uri pot fi tratate ca active lichide până la o valoare absolută de 500 de milioane EUR sau cuantumul echivalent în monedă națională în portofoliul de active lichide al fiecărei instituții, dacă sunt îndeplinite cerințele stabilite la articolul 132 alineatul (3) și dacă OPC-ul investește numai în active lichide astfel cum sunt definite la alineatul (1) de la prezentul articol, în afară de instrumentele financiare derivate destinate diminuării riscului ratei dobânzii, riscului de credit sau riscului valutar.

Utilizarea sau utilizarea potențială de către un OPC a instrumentelor financiare derivate pentru a acoperi riscurile asociate cu investițiile permise nu aduce atingere eligibilității respectivului OPC pentru tratamentul menționat la primul paragraf de la prezentul alineat. În cazul în care valoarea acțiunilor sau unităților OPC-ului nu este periodic marcată la piață de părțile terțe menționate la articolul 418 alineatul (4) literele (a) și (b) și autoritatea competentă nu consideră că instituția a dezvoltat în mod satisfăcător metodologii și proceduri solide pentru evaluarea menționată la articolul 418 alineatul (4), acțiunile sau unitățile la respectivul OPC nu sunt tratate ca active lichide.

(6) Dacă un activ lichid încetează să se conformeze cerinței privind stocul de active lichide astfel cum se prevede în prezentul articol, o instituție poate totuși continua să îl considere drept activ lichid pentru o perioadă suplimentară de 30 de zile. În cazul în care un activ lichid dintr-un OPC își pierde eligibilitatea pentru tratamentul prevăzut la alineatul (5), acțiunile sau unitățile din OPC pot totuși fi considerate drept active lichide pentru o perioadă suplimentară de 30 de zile, cu condiția ca aceste acțiuni sau unități să nu depășească 10 % din activele totale ale OPC-ului.

_____

▼C2

Articolul 417

Cerințe operaționale pentru deținerile de active lichide

Instituția trebuie să raporteze ca active lichide doar deținerile de active lichide care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) sunt diversificate în mod corespunzător. Diversificarea nu este necesară în ceea ce privește activele care corespund articolului 416 alineatul (1) literele (a)-(c);

▼C2

(b) acestea sunt disponibile imediat, din punct de vedere juridic și practic, în orice moment în următoarele 30 de zile, pentru a fi lichidate prin vânzare directă sau prin acorduri de răscumpărare simple pe o piață de răscumpărare recunoscută, în vederea îndeplinirii obligațiilor care devin scadente. Activele lichide menționate la articolul 416 alineatul (1) litera (c), care sunt deținute în țări terțe în care există restricții privind transferul sau care sunt denominate în monede neconvertibile, sunt considerate ca fiind disponibile numai în măsura în care acestea corespund ieșirilor din țara terță sau în moneda în cauză, cu excepția cazului în care instituția poate demonstra autorităților competente că a acoperit în mod corespunzător riscul valutar asociat;

(c) activele lichide sunt controlate de o funcție de administrare a lichidității;

(d) o parte dintre activele lichide, cu excepția celor menționate la articolul 416 alineatul (1) literele (a), (c), (e) și (f), sunt lichidate periodic și cel puțin anual prin vânzare directă sau prin acorduri de răscumpărare simple pe o piață de răscumpărare recunoscută, în următoarele scopuri:

(i) testarea accesului la piață pentru aceste active,

(ii) testarea eficacității proceselor de lichidare a activelor,

(iii) testarea posibilității de utilizare a activelor,

(iv) minimizarea riscului de transmitere a unor semnale negative în timpul unei perioade de criză;

(e) riscurile de preț asociate cu activele pot fi acoperite, dar activele lichide fac obiectul unor proceduri interne adecvate care garantează că acestea sunt imediat disponibile trezoreriei, în caz de necesitate și mai ales că nu sunt utilizate în alte operațiuni în curs, inclusiv:

(i) strategii de acoperire sau alte strategii de tranzacționare;

(ii) asigurarea îmbunătățirii calității creditului în tranzacții structurate;

(iii) acoperirea cheltuielilor de funcționare.

(f) denominarea activelor lichide corespunde distribuirii în funcție de monedă a ieșirilor de lichidități după deducerea intrărilor.

Articolul 418

Evaluarea activelor lichide

(1) Valoarea unui activ lichid care urmează să fie raportat este valoarea sa de piață, supusă unor ajustări (haircuts) corespunzătoare care reflectă cel puțin durata, riscul de credit și riscul de lichiditate, precum și ajustările repo obișnuite din perioadele de criză generală a pieței. Ajustările nu vor fi mai mici de 15 % pentru activele de la articolul 416 alineatul (1) litera (d). Dacă instituția acoperă riscul de preț asociat cu un activ, aceasta ia în considerare fluxul de numerar care rezultă din posibila lichidare a acoperirii.

▼C2

(2) Acţiunile sau unităţile la OPC-uri, menţionate la articolul 416 alineatul (4), fac obiectul unor ajustări, utilizând abordarea de tip look trough aferentă activelor-suport, după cum urmează:

(a) 0 % pentru activele de la articolul 416 alineatul (1) litera (a);

(b) 5 % pentru activele de la articolul 416 alineatul (1) literele (b) și (c);

(c) 20 % pentru activele de la articolul 416 alineatul (1) litera (d).

(3) Abordarea transparentă de tip „look-through” se aplică după cum urmează:

(a) în cazul în care instituţia are cunoștinţă de expunerile-suport ale unui OPC, aceasta poate utiliza abordarea de tip look-through aferentă expunerilor-suport în cauză pentru a le încadra la articolul 416 alineatul (1) literele (a)-(d);

(b) în cazul în care instituţia nu are cunoștinţă de expunerile-suport ale unui OPC, se presupune că OPC-ul investește, în măsura maximă permisă conform mandatului său, în ordine descrescătoare, în tipurile de active menţionate la articolul 416 alineatul (1) literele (a)-(d), până la atingerea limitei totale maxime pentru investiţii.

(4) Instituţiile elaborează metodologii și proceduri solide de calculare și raportare a valorii de piaţă și a ajustărilor pentru acţiunile sau unităţile la OPC-uri. Doar dacă pot demonstra autorităţii competente că importanţa expunerii nu justifică elaborarea de metodologii proprii, instituţiile se pot baza pe părţile terţe de mai jos pentru calcularea și raportarea ajustărilor pentru acţiuni sau unităţi la OPC-uri, în conformitate cu modalităţile prevăzute la literele (a) și (b) din al doilea paragraf al alineatului (3):

(a) instituţia depozitară a OPC-ului, cu condiţia ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri și să depoziteze toate titlurile la această instituţie depozitară;

(b) pentru alte OPC-uri, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiţia ca societatea de administrare a OPC-ul să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a).

Corectitudinea calculelor efectuate de instituţia depozitară sau de societatea de administrare a OPC-ului trebuie să fie confirmată de un auditor extern.

Articolul 419

Monede cu constrângeri privind disponibilitatea activelor lichide

(1) ABE evaluează disponibilitatea pentru instituţii a activelor lichide menţionate la articolul 404 alineatul (1) litera (b) în monedele care sunt relevante pentru instituţiile stabilite în Uniune.

▼M8

(2) În cazul în care necesităţile justificate de active lichide, din perspectiva cerinţei de la articolul 412, depășesc disponibilitatea respectivelor active lichide într-o monedă, se aplică una sau mai multe dintre următoarele derogări:

(a) prin derogare de la articolul 417 litera (f), denominarea activelor lichide poate să nu corespundă distribuirii în funcţie de monedă a ieșirilor de lichidităţi după deducerea intrărilor;

(b) în cazul monedei unui stat membru sau al monedelor unor ţări terţe, activele lichide necesare pot fi înlocuite cu linii de credit de la banca centrală din statul membru sau ţara terţă în cauză, care sunt, prin contract, angajate în mod irevocabil pentru următoarele 30 de zile și au un preţ just, indiferent de suma trasă în prezent, cu condiţia ca autorităţile competente din statul membru sau ţara terţă în cauză să procedeze în mod similar și ca statul membru sau ţara terţă în cauză să dispună de cerinţe de raportare comparabile;

(c) în cazul în care există un deficit de active de nivel 1, instituţia poate deţine active suplimentare de nivel 2A supuse unor marje de ajustare mai ridicate și orice eventual plafon aplicabil activelor respective în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) poate fi modificat.

▼C2

(3) Derogările aplicate în conformitate cu alineatul (2) trebuie să fie invers proporţionale cu gradul de disponibilitate a activelor relevante. Necesităţile justificate ale instituţiilor sunt evaluate ţinând cont de capacitatea acestora de a reduce, printr-o administrare sănătoasă a lichidităţii, necesitatea de active lichide și deţinerile de active ale altor participanţi pe piaţă.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care se precizează monedele care îndeplinesc condiţiile prevăzute în prezentul articol.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 martie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M8

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza derogările menţionate la alineatul (2), inclusiv condiţiile aplicării acestora.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

Articolul 420

Ieșiri de lichidităţi

(1) Până la specificarea unei cerinţe de lichiditate în conformitate cu articolul 460, ieșirile de lichidităţi care trebuie raportate includ:

(a) sumele curente de plătit aferente depozitelor retail, prevăzute la articolul 421;

▼C2

(b) sumele curente de plătit aferente altor datorii care devin scadente, a căror rambursare poate fi solicitată de către instituţiile emitente sau de furnizorul finanţării sau care implică o aşteptare implicită a furnizorului finanţării ca instituţia să ramburseze datoria în următoarele 30 de zile, aşa cum se prevede la articolul 422;

(c) ieşirile suplimentare menţionate la articolul 423;

(d) suma maximă care poate fi trasă în următoarele 30 de zile din facilităţile de credit şi de lichiditate angajate neutilizate, aşa cum se prevede la articolul 424;

(e) ieşirile suplimentare identificate în evaluarea efectuată conform alineatului (2).

(2) Instituţiile evaluează în mod regulat probabilitatea şi volumul potenţial al ieşirilor de lichidităţi în următoarele 30 de zile, în ceea ce priveşte produsele sau serviciile, care nu sunt acoperite de articolele 422-424 şi pe care le oferă sau finanţează sau pe care potenţiali cumpărători le-ar considera a fi asociate cu ele, inclusiv, dar fără a se limita la ieşirile de lichidităţi rezultate din orice înţelegeri contractuale, cum ar fi alte obligaţii de finanţare extrabilanţiere şi contingente, inclusiv, dar fără a se limita la facilităţi de finanţare angajate, credite şi avansuri neutilizate către contrapărţile de tip wholesale, ipoteci convenite, dar încă neacordate, cărţi de credit, descoperit de cont, ieşiri de lichidităţi planificate generate de reînnoirea sau prelungirea unor credite retail sau wholesale, sume de plătit planificate aferente instrumentelor financiare derivate şi produse extrabilanţiere aferente finanţării comerţului, aşa cum se prevede la articolul 416 şi în anexa 1. Aceste ieşiri trebuie evaluate sub ipoteza unui scenariu de criză combinat, legat de specificul instituţiei — de tip idiosincratic — şi legat de piaţă în general.

Pentru această evaluare, instituţiile iau în considerare în special prejudiciile semnificative aduse reputaţiei lor care ar putea rezulta dacă nu oferă suport de lichiditate unor astfel de produse sau servicii. Instituţiile raportează autorităţilor competente, cel puţin anual, respectivele produse şi servicii ale căror probabilitate şi volum menţionate la primul paragraf sunt semnificative, iar autorităţile competente stabilesc ieşirile care vor fi alocate. Autorităţile competente pot aplica o rată de retragere de până la 5 % pentru produsele extrabilanţiere aferente finanţării comerţului, aşa cum se prevede la articolul 429 şi în anexa 1.

Autorităţile competente raportează ABE, cel puţin anual, tipurile de produse sau servicii pentru care au stabilit ieşiri pe baza rapoartelor primite de la instituţii. Acestea explică totodată în raportul respectiv metodologia aplicată pentru stabilirea ieşirilor.

Articolul 421

Ieşiri aferente depozitele retail

(1) Instituţiile raportează separat valoarea depozitelor retail acoperite de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE sau o schemă echivalentă de garantare a depozitelor dintr-o ţară terţă şi îi aplică o pondere de cel puţin 5 % în cazul în care depozitul fie

(a) este parte a unei relaţii comerciale de durată, ceea ce face retragerea foarte puţin probabilă;

▼C2

(b) este deținut într-un cont curent, inclusiv conturi în care sunt virate în mod regulat sume pentru salarii.

(2) Instituțiile aplică altor depozite retail care nu sunt menționate la alineatul (1) o pondere de cel puțin 10 %.

(3) Ținând cont de comportamentul deponenților de la nivel local, conform indicațiilor autorităților naționale competente, ABE publică ghiduri până la 1 ianuarie 2014 privind criteriile de stabilire a condițiilor de aplicare a alineatelor (1) și (2) în ceea ce privește identificarea depozitelor retail care fac obiectul unor ieșiri diferite și definițiile acestor produse în sensul prezentului titlu. Aceste ghiduri țin cont de probabilitatea ca depozitele în cauză să conducă la ieșiri de lichidități în următoarele 30 de zile. Aceste ieșiri trebuie evaluate sub ipoteza unui scenariu de criză combinat, legat de specificul instituției — de tip idiosincratic — și legat de piață în general.

(4) În pofida alineatelor (1) și (2), instituțiile aplică o pondere mai mare depozitelor retail pe care le-au atras din țări terțe decât se prevede la (1) și (2), în cazul în care această pondere este prevăzută în cerințele de raportare comparabile ale țării terțe.

(5) Instituțiile pot exclude din calculul ieșirilor anumite categorii de depozite retail clar definite cu condiția ca în fiecare caz instituția să aplice riguros următoarele principii pentru întreaga categorie a depozitelor respective, cu excepția cazului în care deponentul se află într-o situație dificilă justificată corespunzător:

(a) timp de 30 de zile, deponentul nu poate retrage bani din depozit; sau

(b) pentru retrageri anticipate în perioada de 30 de zile, deponentul trebuie să plătească o penalitate care include pierderea dobânzii pe perioada cuprinsă între data retragerii și cea a scadenței contractuale, la care se adaugă o penalitate semnificativă care nu trebuie să depășească valoarea dobânzii datorate pentru timpul scurs între data depunerii și data retragerii.

Articolul 422

Ieșiri aferente altor datorii

(1) Instituțiile aplică o pondere de 0 % datoriilor rezultate din propriile cheltuieli de funcționare ale instituțiilor

(2) Instituțiile aplică o pondere datoriilor rezultate din tranzacții de creditare garantată și operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctul 3 de:

(a) 0 % până la valoarea activelor lichide conform articolului 418 dacă sunt garantate cu active care s-ar califica drept active lichide conform articolului 416;

(b) 100 % peste valoarea activelor lichide conform articolului 418 dacă sunt garantate cu active care s-ar califica drept active lichide conform articolului 416;

▼C2

(c) 100 % dacă sunt garantate cu active care nu s-ar califica drept active lichide conform articolului 416, cu excepţia tranzacţiilor vizate de literele (d) și (e) de la prezentul alineat;

(d) 25 % dacă sunt garantate cu active care nu s-ar califica drept active lichide conform articolului 416, iar creditorul este administraţia centrală, o entitate din sectorul public din statul membru în care instituţia de credit a fost autorizată sau a înfiinţat o sucursală sau o bancă de dezvoltare multilaterală. Entităţile din sectorul public care primesc acest tratament se limitează la cele care au o pondere de risc de 20 % sau mai mică în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2.

(e) 0 % dacă creditorul este o bancă centrală.

(3) Instituţiile aplică o pondere datoriilor rezultate din depozitele care trebuie menţinute:

(a) de către deponent pentru a obţine servicii de compensare, custodie sau administrare a numerarului sau alte servicii comparabile furnizate de instituţie;

(b) în contextul împărţirii sarcinilor comune în cadrul unui sistem instituţional de protecţie care îndeplinește cerinţele articolului 113 alineatul (7) sau ca depozit minim legal sau statutar constituit de o altă entitate care este membru al aceluiași sistem instituţional de protecţie;

(c) de către deponent în contextul unei relaţii operaţionale de durată, alta decât cea menţionată la litera (a);

(d) de către deponent pentru a beneficia de compensare de numerar și de serviciile casei centrale, dacă aceasta face parte dintr-o reţea în conformitate cu dispoziţiile legale și statutare;

de 5 % în situaţia prevăzută la litera (a) în măsura în care acestea sunt acoperite de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE sau o schemă echivalentă de garantare a depozitelor dintr-o ţară terţă și de 25 % în alte situaţii.

Depozitelor atrase de la instituţii de credit plasate la case centrale care sunt considerate active lichide în conformitate cu articolul 416 alineatul (1) litera (dc) li se aplică o rată de retragere de 100 %.

▼M8

(4) Serviciile de compensare, custodie, administrare a numerarului sau alte servicii comparabile menţionate la alineatul (3) literele (a) și (d) acoperă serviciile în cauză doar în măsura în care acestea sunt furnizate în contextul unei relaţii de durată, faţă de care deponentul are un grad ridicat de dependenţă. Aceste servicii nu constau doar în servicii de bancă corespondentă sau servicii de tipul „prime brokerage”, iar instituţiile dispun de dovezi că clientul nu poate să retragă sumele datorate în mod legal într-un orizont de timp de 30 de zile fără a compromite funcţionarea sa operativă.

▼M8

Până la stabilirea unei definiţii uniforme a relaţiei operaţionale de durată menţionate la alineatul (3) litera (c), instituţiile însele determină criteriile de identificare a unei relaţii operaţionale de durată pentru care au dovezi că clientul nu poate retrage sume datorate în mod legal într-un orizont de timp de 30 de zile fără a compromite funcţionarea lor operativă și raportează criteriile respective autorităţilor competente. În absenţa unei definiţii uniforme, autorităţile competente pot furniza orientări generale pe care instituţiile să le urmeze în identificarea depozitelor menţinute de deponenţi în contextul unei relaţii operaţionale de durată.

▼C2

(5) Instituţiile aplică o pondere de 40 % datoriilor rezultate din depozitele constituite de alţi clienţi decât clienţii financiari, în măsura în care nu intră sub incidenţa alineatelor (3) și (4), și aplică o pondere de 20 % valorii acestor datorii acoperite de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE sau o schemă echivalentă de garantare a depozitelor dintr-o ţară terţă.

(6) Instituţiile iau în considerare ieșirile și intrările așteptate într-o perioadă de 30 de zile din contractele precizate în anexa II, pe o bază netă pentru toate contrapărţile, și le aplică o pondere de 100 % în cazul unei ieșiri nete. Bază netă înseamnă, de asemenea, după deducerea garanţiei reale care urmează a fi primită și care se califică drept activ lichid conform articolului 416.

(7) Instituţiile raportează separat alte datorii care nu intră sub incidenţa alineatelor (1)-(5).

▼M8

(8) Autorităţile competente pot acorda aprobarea de a aplica o pondere a ieșirilor mai scăzută în cazul datoriilor de la alineatul (7), de la caz la caz, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) contrapartea este oricare dintre următoarele:

▼M9

(i) o instituţie-mamă sau o instituţie-filială a instituţiei sau o firmă de investiţii-mamă sau o firmă de investiţii-filială a instituţiei sau o altă filială a aceleiași instituţii-mamă sau firme de investiţii-mamă;

▼M8

(ii) legată de instituţie printr-o relaţie în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE;

(iii) o instituţie ce se încadrează în același sistem instituţional de protecţie care îndeplinește cerinţele de la articolul 113 alineatul (7); sau

(iv) instituţia centrală sau un membru al unei reţele care îndeplinește dispoziţiile articolului 400 alineatul (2) litera (d);

(b) există motive să se aștepte o ieșire mai mică în următoarele 30 de zile, chiar în cadrul unui scenariu de criză combinat, legat de specificul instituţiei – de tip idiosincratic – și legat de piaţă în general;

(c) contrapartea aplică intrări corespunzătoare simetrice sau mai conservatoare prin derogare de la articolul 425;

(d) instituţia și contrapartea sunt stabilite în același stat membru.

▼C2

(9) Autoritățile competente pot acorda o derogare de la condițiile prevăzute la alineatul (8) litera (d), în cazul în care se aplică articolul 20 alineatul (1) litera (b). În acest caz, trebuie îndeplinite criterii obiective suplimentare, astfel cum sunt prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460. Atunci când se aprobă aplicarea unor ieșiri mai mici, autoritățile competente informează ABE cu privire la rezultatul procesului menționat la articolul 20 alineatul (1) litera (b). Îndeplinirea condițiilor legate de aceste ieșiri mai mici trebuie să fie revizuită cu regularitate de autoritățile competente.

(10) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia suplimentar criteriile obiective suplimentare menționate la alineatul (9).

Până la 1 ianuarie 2015, ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 423

Ieșiri suplimentare

(1) Garanțiile reale, altele decât activele menționate la articolul 416 alineatul (1) literele (a)-(c), care sunt furnizate de instituție pentru contractele precizate în anexa II și pentru instrumentele financiare derivate de credit, fac obiectul unor ieșiri suplimentare de 20 %.

▼M8

(2) Instituția notifică autorităților competente toate contractele încheiate ale căror condiții contractuale au ca rezultat ieșiri de lichidități sau nevoi de garanții reale suplimentare, în termen de 30 de zile, în urma unei deteriorări semnificative a calității creditului instituției. Atunci când autoritățile competente consideră că astfel de contracte sunt semnificative în ceea ce privește posibilele ieșiri de lichidități ale instituției, acestea solicită instituției să adauge o ieșire suplimentară pentru respectivele contracte care să corespundă nevoilor de garanții reale suplimentare care rezultă dintr-o deteriorare semnificativă a calității creditului instituției, cum ar fi o scădere cu trei niveluri a evaluării externe a creditului. Instituția revizuiește cu regularitate amploarea acestei deteriorări semnificative ținând seama de elementele relevante în temeiul contractelor pe care le-a încheiat și notifică autorităților competente rezultatele revizuirii.

(3) Instituția adaugă o ieșire suplimentară care corespunde nevoilor de garanții reale care ar rezulta din impactul unui scenariu de piață negativ asupra tranzacțiilor sale cu instrumente financiare derivate, în cazul în care acestea sunt semnificative.

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile în care poate fi aplicată noțiunea de caracter semnificativ și metodele de măsurare a ieșirilor suplimentare.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 martie 2014.

▼M8

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C2

(4) Instituția adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare valorii de piață a titlurilor sau a altor active vândute în lipsă și care urmează să fie furnizate într-un orizont de timp de 30 de zile, cu excepția cazului în care instituția deține titlurile care urmează să fie furnizate sau le-a împrumutat în condiții care prevăd returnarea acestora doar după termenul de 30 de zile, iar titlurile nu fac parte din activele lichide ale instituțiilor.

(5) Instituția adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare:

(a) garanțiilor reale excedentare pe care le deține instituția, care pot fi oricând solicitate prin contract de către contraparte;

(b) garanțiilor reale care trebuie să fie returnate unei contrapărți;

(c) garanțiilor reale care corespund unor active care ar avea calitatea de active lichide în sensul articolului 416 care se pot substitui unor active corespunzătoare unor active care nu ar avea calitatea de active lichide în sensul articolului 416 fără consimțământul instituției.

(6) Depozitele primite ca garanții nu sunt considerate datorii în sensul articolului 422, ci fac obiectul dispozițiilor prezentului articol, după caz.

Articolul 424

Ieșiri aferente facilităților de credit și de lichiditate

(1) Instituțiile raportează ieșirile aferente facilităților de credit angajate și facilităților de lichiditate angajate, care sunt calculate ca procent din suma maximă care poate fi trasă în următoarele 30 de zile. Această sumă maximă care poate fi trasă poate fi evaluată fără includerea cerințelor de lichiditate care ar fi obligatorii în temeiul articolului 420 alineatul (2) pentru elementele extrabilanțiere aferente finanțării comerțului și netă de valoare a garanției reale care trebuie furnizată, conform articolului 418, dacă instituția poate reutiliza garanția reală și dacă garanția reală este deținută sub formă de active lichide în conformitate cu articolul 416. Garanția reală care trebuie furnizată trebuie să nu fie constituită din active emise de contrapartea facilității sau de una dintre entitățile afiliate ale acesteia. Dacă instituția are la dispoziție informațiile necesare, suma maximă care poate fi trasă pentru facilități de credit și de lichiditate este stabilită ca fiind suma maximă care ar putea fi trasă având în vedere propriile obligații ale contrapărții sau calendarul contractual predefinit al tragerii, care devin scadente în următoarele 30 de zile.

(2) Suma maximă care poate fi trasă în următoarele 30 de zile din facilitățile de credit angajate neutilizate și din facilitățile de lichiditate angajate neutilizate este ponderată cu 5 % dacă acestea se încadrează în clasa expunerilor de tip retail conform abordării standardizate sau abordării IRB privind riscul de credit.

▼C2

(3) Suma maximă care poate fi trasă în următoarele 30 de zile din facilităţile de credit angajate neutilizate și din facilităţile de lichiditate angajate neutilizate este ponderată cu 10 % în cazul în care facilităţile îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) nu se încadrează în clasa expunerilor de tip retail conform abordării standardizate sau abordării IRB privind riscul de credit;

(b) au fost furnizate unor clienţi care nu sunt clienţi financiari;

(c) nu au fost furnizate în scopul înlocuirii finanţării clientului în situaţii în care acesta nu își poate acoperi nevoile de finanţare pe pieţele financiare;

▼M8

(4) Valoarea angajată a unei facilităţi de lichiditate care a fost furnizată unui SSPE pentru a permite respectivului SSPE să achiziţioneze active, altele decât titluri de valoare, de la clienţi care nu sunt clienţi financiari se înmulţește cu 10 % cu condiţia ca valoarea angajată să depășească valoarea activelor achiziţionate în prezent de la clienţi și ca suma maximă care poate fi trasă să fie limitată prin contract la valoarea activelor achiziţionate în prezent.

▼C2

(5) Instituţiile raportează suma maximă care poate fi trasă în următoarele 30 de zile din alte facilităţi de credit angajate neutilizate și din alte facilităţi de lichiditate angajate neutilizate. Această dispoziţie se aplică în special în cazul:

(a) facilităţilor de lichiditate pe care instituţia le-a acordat entităţilor special constituite în scopul securitizării, altele decât cele descrise la alineatul (3) litera (b) de mai sus;

(b) acordurilor în cadrul cărora instituţia are obligaţia să achiziţioneze active de la o entitate special constituită în scopul securitizării sau să facă schimb de active cu aceasta.

(c) facilităţilor acordate instituţiilor de credit;

(d) facilităţilor acordate instituţiilor financiare și firmelor de investiţii.

(6) Prin derogare de la alineatul (5), instituţiile care au fost înființate și sunt finanţate de cel puţin o administraţie centrală sau regională dintr-un stat membru pot aplica, tratamentele de la alineatele (2) și (3) și facilităţilor de credit și de lichiditate care sunt furnizate instituţiilor cu unicul scop de a finanţa, în mod direct sau indirect, credite promoţionale care se încadrează în clasele de expuneri menţionate la respectivele alineate. Prin derogare de la articolul 425 alineatul (2) litera (g), creditele promoţionale respective sunt acordate prin intermediul altei instituţii (credite de tip *pass through*), o intrare și o ieșire simetrice pot fi aplicate de instituţii,. Respectivele credite promoţionale pot fi acordate, pe bază neconcurenţială și non-profit, doar persoanelor care nu sunt clienţi financiari, în scopul promovării obiectivelor de politică publică ale Uniunii și/sau ale administraţiei centrale sau regionale din statul membru respectiv. Aceste facilităţi pot fi utilizate doar în urma unei cereri așteptate în mod rezonabil pentru un credit promoţional, în limita sumei astfel solicitate legate de o raportare ulterioară privind utilizarea fondurilor plătite.

▼C2

Articolul 425

Intrări

(1) Instituţiile trebuie să raporteze intrările lor de lichidităţi. Intrările de lichidităţi plafonate sunt intrările de lichidităţi limitate la 75 % din ieșirile de lichidităţi. Instituţiile pot excepta de la această limită intrările de lichidităţi din depozite constituite la alte instituţii și care se califică pentru tratamentele stabilite la articolul 113 alineatul (6) sau (7). Instituţiile pot excepta de la această limită intrările de lichidităţi provenite din sumele datorate de debitori și de investitorii în obligaţiuni în legătură cu creditele ipotecare finanţate prin obligaţiuni eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatele (3), (4) sau (5) sau prin obligaţiuni menţionate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE. Instituţiile pot excepta intrările provenite din credite promoţionale de tip pass through acordate de instituţie. Cu condiţia aprobării prealabile a autorităţii competente responsabilă de supravegherea pe bază individuală, instituţia poate excepta total sau parţial intrările în situaţia în care furnizorul este o instituţie-mamă sau o instituţie-filială a instituţiei sau o altă filială a aceleiași instituţii-mamă ori este legat de instituţie printr-o relaţie în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE.

(2) Intrările de lichidităţi se măsoară în cursul următoarelor 30 de zile. Acestea includ doar intrările contractuale din expuneri care nu sunt restante și în cazul cărora instituţia nu are niciun motiv să se aștepte la neperformanţă într-o perioadă de 30 de zile. Intrările de lichidităţi se raportează integral împreună cu următoarele intrări raportate separat:

(a) sumele datorate de clienţi care nu sunt clienţi financiari în sensul plăţii principalului se reduc cu o valoare reprezentând maximum dintre 50 % din valoarea lor sau valoarea angajamentelor contractuale de extindere a finanţării luate faţă de respectivii clienţi. Aceasta nu se aplică sumelor datorate din tranzacţii de creditare garantată și operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, definite la articolul 192 punctul 3, care sunt garantate cu active lichide conform articolului 416, astfel cum se menţionează la litera (d) de la prezentul alineat.

Prin derogare de la primul paragraf, instituţiile care au primit un angajament menţionat la articolul 424 alineatul (6), pentru a plăti un credit promoţional unui beneficiar final, pot lua în considerare o intrare cu o valoare a intrării cel mult egală cu cea a ieșirii pe care o aplică angajamentului corespunzător pentru a acorda creditele promoţionale respective;

(b) sumele datorate din tranzacţii de finanţare a comerţului menţionate la articolul 162 alineatul (3) al doilea paragraf litera (b), cu o scadenţă reziduală de până la 30 de zile, sunt considerate în totalitate intrări;

▼M8

(c) împrumuturile care nu au o dată de expirare contractuală definită se iau în considerare cu o intrare de 20 %, cu condiţia ca dispoziţiile contractului să îi permită instituţiei să se retragă și să ceară plata în termen de 30 de zile;

▼C2

(d) sumele datorate din tranzacții de creditare garantată și operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, definite la articolul 192 punctul 3, dacă sunt garantate cu active lichide, astfel cum se prevede la articolul 416 alineatul (1), nu se iau în considerare până la valoarea activelor lichide nete de ajustările aferente acestora, dar se iau în considerare integral pentru celelalte sume datorate;

(e) sumele datorate pe care instituția debitoare le tratează conform articolului 422 alineatele (3) și (4) sunt ponderate cu intrări simetrice corespunzătoare;

(f) sumele datorate din pozițiile în instrumente de capital legate de indici principali, cu condiția să nu se dubleze cu activele lichide

(g) orice facilități de credit sau de lichiditate neutilizate și orice alte angajamente primite nu se iau în considerare;

(3) Ieșirile și intrările așteptate într-un orizont de timp de 30 de zile din contractele menționate în anexa II se reflectă pe bază netă pentru toate contrapărțile și se ponderează cu100 % intrările nete. Bază netă înseamnă, de asemenea, după deducerea garanției reale care urmează a fi primită și care se califică ca și activ lichid conform articolului 416.

(4) Autoritățile competente pot acorda permisiunea de a aplica, prin derogare de la alineatul (2) litera (d), de la caz la caz, o intrare mai mare pentru facilitățile de credit și lichiditate, dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) există motive să se aștepte o intrare mai mare chiar în baza unui scenariu de criză combinat, idiosincratic și legat de piață în general, al furnizorului;

(b) contrapartea este o instituție-mamă sau o instituție-filială a instituției sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă ori este legată de instituție printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE sau este un membru al aceluiași sistem instituțional de protecție menționat la articolul 113 alineatul (7) din prezentul regulament sau instituția centrală sau un membru al unei rețele care face obiectul derogării menționate la articolul 9 din prezentul regulament;

(c) contrapartea aplică ieșiri simetrice corespunzătoare sau mai conservatoare prin derogare de la articolele 422-424;

(d) instituția și contrapartea sunt stabilite în același stat membru

(5) Autoritățile competente pot acorda o derogare de la condiția prevăzută la alineatul (4) litera (d), în cazul în care se aplică articolul 20 alineatul (1) litera (b). În acest caz, trebuie îndeplinite criterii obiective suplimentare, astfel cum sunt prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460. Atunci când se permite aplicarea unor intrări mai mari, autoritățile competente informează ABE cu privire la rezultatul procesului menționat la articolul 20 alineatul (1) litera (b). Îndeplinirea condițiilor legate de aceste intrări mai mari trebuie să fie revizuită cu regularitate de autoritățile competente.

▼C2

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica suplimentar criteriile obiective suplimentare menţionate la alineatul (4a).

Până la 1 ianuarie 2015, ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) Instituţiile nu raportează intrări din orice active lichide raportate conform articolului 416, altele decât plăţile datorate pentru activele care nu sunt reflectate în valoarea de piaţă a activului.

(8) Instituţiile nu raportează intrări din nicio nouă obligaţie asumată.

(9) Instituţiile iau în considerare intrările de lichidităţi care urmează să fie primite în ţări terţe în care există restricţii privind transferul sau care sunt denominate în monede neconvertibile, numai în măsura în care acestea corespund ieşirilor respective din ţara terţă sau monedei în cauză.

Articolul 426

Actualizarea viitoarelor cerinţe de lichiditate

În urma adoptării de către Comisie a unui act delegat de specificare a cerinţei de lichiditate în conformitate cu articolul 460, ABE poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica condiţiile stabilite la articolul 421 alineatul (1), la articolul 422, cu excepţia alineatelor (8), (9) și (10) de la articolul menţionat, și la articolul 424 pentru a ţine cont de standardele convenite la nivel internaţional.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

TITLUL III

RAPORTĂRI PRIVIND FINANŢAREA STABILĂ

Articolul 427

Elemente care furnizează o finanţare stabilă

(1) Instituţiile raportează autorităţilor competente, în conformitate cu cerinţele de raportare stabilite la articolul 415 alineatul (1) și cu formatele uniforme de raportare menţionate la articolul 415 alineatul (3), următoarele elemente și componentele acestora pentru a permite evaluarea disponibilităţii unei finanţări stabile:

▼C2

(a) fondurile proprii după deduceri, după caz;

(i) instrumente de fonduri proprii de nivel 1

(ii) instrumente de fonduri proprii de nivel 2

(iii) alte acțiuni preferențiale și instrumente de capital care depășesc nivelul permis al fondurilor proprii de nivel 2, cu o scadență efectivă de cel puțin un an;

(b) următoarele datorii neincluse la litera (a)

(i) depozitele retail care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 421 alineatul (1);

(ii) depozitele retail care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 421 alineatul (2);

(iii) depozitele care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 422 alineatele (3) și (4);

(iv) dintre depozitele menționate la punctul (iii), cele care sunt acoperite de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE sau de o schemă echivalentă de garantare a depozitelor a unei țări terțe în sensul articolului 421 alineatul (1);

(v) dintre depozitele de la punctul (iii), cele care se încadrează la articolul 422 alineatul (34) litera (b);

(vi) dintre depozitele de la punctul (iii), cele care se încadrează la articolul 422 alineatul (3) litera (d);

(vii) sumele depuse care nu se încadrează la punctele (i), (ii) sau (iii), în cazul în care nu sunt depuse de clienți financiari;

(viii) toate fondurile obținute de la clienți financiari;

(ix) separat pentru sumele care se încadrează la punctele (vi) și, respectiv, (vii), fondurile din tranzacții de creditare garantată și operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctul 3:

— garantate cu active care s-ar califica drept active lichide conform articolului 416;

— garantate cu orice alte active;

(x) datoriile rezultate din titluri emise care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) sau care sunt definite la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE;

▼C2

(xi) alte datorii rezultate din titluri emise, care nu se încadrează la litera (a)

— datorii rezultate din titluri emise care au un termen de scadenţă efectivă de cel puţin un an;

— datorii rezultate din titluri emise care au un termen de scadenţă efectivă de mai puţin de un an;

(xii) orice alte datorii.

(2) Unde este cazul, toate elementele se prezintă grupate în următoarele cinci benzi de scadenţă, în funcţie de cea mai apropiată dintre data de scadenţă a lor și data cea mai apropiată la care devin exigibile prin contract:

(a) în termen de trei luni;

(b) între 3-6 luni;

(c) între 6-9 luni;

(d) între 9-12 luni;

(e) peste 12 luni.

Articolul 428

Elemente care necesită o finanţare stabilă

(1) Cu excepţia cazului în care sunt deduse din fondurile proprii, următoarele elemente trebuie raportate autorităţilor competente separat pentru a permite evaluarea necesităţilor de finanţare stabilă:

(a) activele care s-ar califica drept active lichide conform articolului 416, defalcate în funcţie de tipul de activ;

(b) titlurile și instrumentele pieţei monetare neincluse la litera (a);

(i) activele care se încadrează la nivelul 1de calitate a creditului în conformitate cu articolul 122;

(ii) activele care se încadrează la nivelul 2 de calitate a creditului în conformitate cu articolul 122;

(iii) alte active.

(c) titlurile de capital ale entităţilor nefinanciare, componente ale unui indice principal al unei burse recunoscute;

(d) alte titluri de capital;

(e) aur;

(f) alte metale preţioase;

▼C2

(g) credite și creanțe neîncasate, defalcându-le dintre acestea pe cele ale următoarelor tipuri de debitori:

(i) persoane fizice altele decât comercianți și asociații în participație;

(ii) IMM-uri care se califică pentru clasa de expuneri de tip retail în temeiul abordării standardizate sau al abordării IRB privind riscul de credit sau la o societate care este eligibilă pentru tratamentul menționat la articolul 148 alineatul (4), dacă depozitele agregate plasate de respectivul client sau grup de clienți aflați în legătură nu depășește 1 milion EUR;

(iii) entități suverane, bănci centrale și entități din sectorul public;

(iv) clienți nemenționați la punctele (i) și (ii) care nu sunt clienți financiari;

(v) clienți nemenționați la punctele (i), (ii) și (iii) care sunt clienți financiari, separat de cei care sunt instituții de credit și alți clienți financiari;

(h) credite și creanțe nereînnoibile menționate la litera (g), considerându-le separat pe cele care sunt:

(i) garantate cu bunuri imobile comerciale (BIC);

(ii) garantate cu bunuri imobile locative (BIL);

(iii) finanțate în mod echivalent printr-o finanțare de tip pass through prin obligațiuni care sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) sau prin obligațiuni menționate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE;

(i) sume de primit aferente instrumentelor financiare derivate;

(j) orice alte active;

(k) facilități de credit angajate neutilizate care pot fi considerate de „risc mediu” sau „risc moderat” conform anexei I.

(2) Unde este cazul, toate elementele se prezintă grupate în cele cinci categorii descrise la articolul 427 alineatul (2).

▼M8

TITLUL IV

INDICATORUL DE FINANȚARE STABILĂ NETĂ

CAPITOLUL 1

Indicatorul de finanțare stabilă netă

Articolul 428a

Aplicarea pe bază consolidată

În cazul în care indicatorul de finanțare stabilă netă prevăzut în prezentul titlu se aplică pe o bază consolidată în conformitate cu articolul 11 alineatul (4), se aplică următoarele dispoziții:

(a) activele și elementele extrabilanțiere ale unei filiale cu sediul social într-o țară terță, cărora li se aplică factori de finanțare stabilă necesară în temeiul cerinței de finanțare stabilă netă prevăzute de legislația națională a țării terțe respective care sunt mai ridicați decât cei menționați în capitolul 4, fac obiectul consolidării în conformitate cu factorii mai ridicați prevăzuți de legislația națională a țării terțe respective;

▼M8

(b) datoriile și fondurile proprii ale unei filiale cu sediul social într-o țară terță, cărora li se aplică factori de finanțare stabilă disponibilă în temeiul cerinței de finanțare stabilă netă prevăzute de legislația națională a țării terțe respective care sunt mai scăzuți decât cei menționați în capitolul 3, fac obiectul consolidării în conformitate cu factorii mai scăzuți prevăzuți de legislația națională a țării terțe respective;

(c) activele dintr-o țară terță care îndeplinesc cerințele prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) și care sunt deținute de o filială cu sediul social într-o țară terță nu sunt recunoscute ca active lichide în vederea consolidării în cazul în care nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate active lichide în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate.

▼M9

_____

▼M8

Articolul 428b

Indicatorul de finanțare stabilă netă

(1) Cerința de finanțare stabilă netă prevăzută la articolul 413 alineatul (1) este egală cu raportul dintre finanțarea stabilă disponibilă a instituției, astfel cum este menționată în capitolul 3, și finanțarea stabilă necesară, astfel cum este menționată în capitolul 4 și se exprimă ca procent. Instituțiile își calculează indicatorul de finanțare stabilă netă în conformitate cu următoarea formulă:

$$\frac{\text{Finanțarea stabilă disponibilă}}{\text{Finanțarea stabilă necesară}} = \text{Indicatorul de finanțare stabilă netă (\%)}$$

(2) Instituțiile mențin un indicator de finanțare stabilă netă de cel puțin 100 %, calculat în moneda de raportare pentru toate tranzacțiile, indiferent de moneda de denominare efectivă a acestora.

(3) În cazul în care, în orice moment, indicatorul de finanțare stabilă netă al unei instituții a scăzut sub 100 % sau este de așteptat, în mod rezonabil, să scadă sub 100 %, se aplică cerința stabilită la articolul 414. Instituția vizează readucerea indicatorului de finanțare stabilă netă la nivelul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol. Autoritățile competente evaluează motivele nerespectării de către instituție a dispozițiilor de la alineatul (2) de la prezentul articol înainte de a lua orice măsuri de supraveghere.

(4) Instituțiile își calculează și își monitorizează indicatorul de finanțare stabilă netă în moneda de raportare pentru toate tranzacțiile, indiferent de moneda de denominare efectivă a acestora, și separat pentru tranzacțiile denominate în fiecare dintre monedele care fac obiectul raportării separate în conformitate cu articolul 415 alineatul (2).

▼M8

(5) Instituţiile se asigură că distribuirea profilului lor de finanţare în funcţie de moneda de denominare este, în general, consecventă cu distribuirea în funcţie de monedă a activelor lor. După caz, autorităţile competente pot impune instituţiilor să restricţioneze neconcordanţele de monede prin stabilirea unor limite privind procentul din finanţarea stabilă necesară într-o anumită monedă care poate fi acoperit prin finanţarea stabilă disponibilă care nu este denominată în moneda respectivă. Această restricţie poate fi aplicată numai pentru o monedă care face obiectul raportării separate în conformitate cu articolul 415 alineatul (2).

Pentru determinarea nivelului oricăror restricţii privind neconcordanţele de monede care pot fi aplicate în conformitate cu prezentul articol, autorităţile competente iau în considerare cel puţin următoarele elemente:

(a) dacă instituţia are capacitatea de a transfera finanţarea stabilă disponibilă de la o monedă la alta și între jurisdicţii și entităţi juridice din cadrul grupului și capacitatea de a efectua swapuri pe valută și de a atrage fonduri de pe pieţele valutare în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanţare stabilă netă;

(b) impactul variaţiilor nefavorabile ale cursului de schimb asupra poziţiilor neconcordante existente și asupra eficacităţii oricăror acoperiri valutare existente.

Orice restricţie privind neconcordanţele de monede impusă în conformitate cu prezentul articol constituie o cerinţă specifică de lichiditate, astfel cum se prevede la articolul 105 din Directiva 2013/36/UE.

CAPITOLUL 2

Norme generale pentru calcularea indicatorului de finanţare stabilă netă

Articolul 428c

Calcularea indicatorului de finanţare stabilă netă

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu, instituţiile iau în considerare activele, pasivele și elementele extrabilanţiere pe bază brută.

(2) În scopul calculării indicatorului de finanţare stabilă netă, instituţiile aplică valorii contabile a activelor, pasivelor și elementelor lor extrabilanţiere factorii de finanţare stabilă corespunzători prevăzuţi în capitolele 3 și 4, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu.

(3) Instituţiile nu iau în calcul de două ori finanţarea stabilă necesară și finanţarea stabilă disponibilă.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu, în cazul în care un element poate fi încadrat în mai mult de o categorie de finanţare stabilă obligatorie, el este încadrat în categoria de finanţare stabilă necesară care produce cea mai mare finanţare stabilă necesară contractuală pentru elementul în cauză.

Articolul 428d

Contracte derivate

(1) Instituţiile aplică prezentul articol pentru a calcula cuantumul finanţării stabile obligatorii pentru contractele derivate, astfel cum este menţionată în capitolele 3 și 4.

▼M8

(2) Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 428ah alineatul (2), instituţiile iau în considerare valoarea justă a poziţiilor pe instrumente financiare derivate pe bază netă atunci când aceste poziţii sunt incluse în același set de compensare care îndeplinește cerinţele prevăzute la articolul 429c alineatul (1). Dacă nu este cazul, instituţiile iau în considerare valoarea justă a poziţiilor pe instrumente financiare derivate pe bază brută și tratează poziţiile respective pe instrumente financiare derivate ca și cum ar aparţine propriului set de compensare în sensul capitolului 4.

(3) În sensul prezentului titlu, „valoarea justă a unui set de compensare” înseamnă suma dintre valorile juste ale tuturor tranzacţiilor incluse într-un set de compensare.

(4) Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 428ah alineatul (2), toate contractele derivate enumerate în anexa II punctul 2 literele (a)-(e), care implică un schimb complet al cuantumurilor principalului la aceeași dată, se calculează pe bază netă pentru diferitele monede, inclusiv în scopul raportării într-o monedă care face obiectul raportării separate în conformitate cu articolul 415 alineatul (2), chiar și în cazul în care tranzacţiile respective nu sunt incluse în același set de compensare care îndeplinește cerinţele prevăzute la articolul 429c alineatul (1).

(5) Fondurile în numerar primite ca garanţii reale pentru diminuarea expunerii unei poziţii pe instrumente financiare derivate sunt tratate ca atare, și nu ca depozite cărora li se aplică capitolul 3.

(6) Autorităţile competente pot decide, cu aprobarea băncii centrale relevante, să renunţe la impactul contractelor cu instrumente financiare derivate asupra calculului indicatorului de finanţare stabilă netă, inclusiv prin stabilirea factorilor de finanţare stabilă necesară și a provizioanelor și pierderilor, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) respectivele contracte au o scadenţă reziduală mai mică de șase luni;

(b) contrapartea este BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(c) contractele derivate servesc politicii monetare a BCE sau a băncii centrale a unui stat membru.

În cazul în care o filială care își are sediul social într-o ţară terţă beneficiază de derogarea menţionată la primul paragraf în temeiul legislaţiei naţionale a ţării terţe respective care stabilește cerinţa de finanţare stabilă netă, în vederea consolidării se ia în considerare respectiva derogare prevăzută în legislaţia naţională a ţării terţe.

Articolul 428e

Compensarea tranzacţiilor de creditare garantate și a operaţiunilor ajustate la condiţiile pieţei de capital

Activele și pasivele care rezultă din operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare cu o singură contraparte se calculează pe bază netă, dacă respectivele active și pasive respectă condiţiile de compensare prevăzute la articolul 429b alineatul (4).

Articolul 428f

Active și pasive interdependente

(1) Sub rezerva aprobării prealabile a autorităţilor competente, instituţiile pot trata un activ și un pasiv ca fiind interdependente, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

▼M8

(a) instituţia acţionează doar ca unitate de tipul „pass-through” pentru a canaliza finanţarea de la pasiv către activul interdependent corespunzător;

(b) activele și pasivele interdependente individuale pot fi identificate în mod clar și au aceeași valoare a principalului;

(c) activul și pasivul interdependent au scadenţe corelate în mod substanţial, cu o diferenţă maximă de 20 de zile între scadenţa activului și cea a pasivului;

(d) pasivul interdependent a fost solicitat în temeiul unui angajament juridic, de reglementare sau contractual și nu este utilizat pentru a finanţa alte active;

(e) fluxurile plăţii principalului din activ nu sunt utilizate în alte scopuri decât rambursarea pasivului interdependent;

(f) contrapărţile pentru fiecare pereche de active și pasive interdependente sunt diferite.

(2) Activele și pasivele sunt considerate ca îndeplinind condiţiile prevăzute la alineatul (1) și ca fiind interdependente în cazul în care sunt legate direct de următoarele produse sau servicii:

(a) economiile reglementate centralizate, cu condiţia ca instituţiile să fie obligate din punct de vedere juridic să transfere depozitele reglementate către un fond centralizat care este creat și controlat de administraţia centrală a unui stat membru și care pune la dispoziţie credite pentru a promova obiective de interes public și cu condiţia ca transferul de depozite către fondul centralizat să aibă loc cel puţin o dată pe lună;

(b) creditele promoţionale și facilităţile de credit și de lichiditate care îndeplinesc criteriile stabilite în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) pentru instituţiile care acţionează ca simpli intermediari și care nu înregistrează niciun risc de finanţare;

(c) obligaţiunile garantate care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

(i) sunt obligaţiuni menţionate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE sau îndeplinesc condiţiile de eligibilitate pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament;

(ii) împrumuturile-suport sunt finanţate în mod echivalent prin obligaţiunile garantate care au fost emise sau obligaţiunile garantate au factori nediscreţionari de declanșare a prelungirii scadenţei cu un an sau mai mult până la scadenţa împrumuturilor-suport în cazul eșecului refinanţării la data scadenţei obligaţiunii garantate;

(d) activităţile de compensare a instrumentelor financiare derivate pentru clienţi, dacă instituţia nu oferă clienţilor săi garanţii privind rezultatele CPC-ului și, prin urmare, nu suportă niciun risc de finanţare.

▼M8

(3) ABE monitorizează activele și pasivele, precum și produsele și serviciile care sunt tratate ca fiind active și pasive interdependente în conformitate cu alineatele (1) și (2), pentru a determina dacă și în ce măsură sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate prevăzute la alineatul (1). ABE prezintă Comisiei un raport privind rezultatele monitorizării și consiliază Comisia dacă ar fi necesară o modificare a condițiilor specificate la alineatul (1) sau o modificare a listei de produse și servicii de la alineatul (2).

Articolul 428g

Depozite în sisteme instituționale de protecție și rețele cooperatiste

În cazul în care o instituție aparține unui sistem instituțional de protecție de tipul celui menționat la articolul 113 alineatul (7), unei rețele care este eligibilă pentru derogarea prevăzută la articolul 10 sau unei rețele cooperatiste dintr-un stat membru, depozitele la vedere pe care instituția le menține la instituția centrală și pe care instituția care beneficiază de serviciile de depozitare le consideră active lichide în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), fac obiectul următoarelor cerințe:

(a) instituția care beneficiază de serviciile de depozitare aplică factorul de finanțare stabilă necesară în conformitate cu capitolul 4 secțiunea 2, în funcție de tratamentul acestor depozite la vedere ca active de nivel 1, nivel 2A sau nivel 2B, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) și în funcție de ajustarea relevantă aplicată acestor depozite la vedere pentru calcularea indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate;

(b) instituția centrală care primește depozitul aplică factorul corespunzător simetric de finanțare stabilă disponibilă.

Articolul 428h

Tratamentul preferențial în cadrul unui grup sau al unui sistem instituțional de protecție

(1) Prin derogare de la capitolele 3 și 4 și în cazul în care nu se aplică articolul 428g, autoritățile competente pot autoriza instituțiile, de la caz la caz, să aplice un factor mai mare de finanțare stabilă disponibilă sau un factor mai mic de finanțare stabilă necesară activelor, datoriilor și facilităților de lichiditate sau de credit angajate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) contrapartea este:

(i) instituția-mamă sau o filială a instituției;

(ii) o altă filială a aceleiași instituții-mamă;

(iii) o întreprindere care este legată de instituție în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE;

(iv) un membru al aceluiași sistem instituțional de protecție – precum cel menționat la articolul 113 alineatul (7) din prezentul regulament – ca și instituția;

▼M8

(v) casa centrală sau o instituţie de credit afiliată unei reţele sau unui grup cooperatist, astfel cum se prevede la articolul 10 din prezentul regulament;

(b) există motive să se preconizeze că datoria sau facilitatea de credit sau de lichiditate angajată care a fost primită de instituţie constituie o sursă mai stabilă de finanţare sau că activul sau facilitatea de credit sau de lichiditate angajată care a fost acordată de instituţie necesită o finanţare mai puţin stabilă în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanţare stabilă netă decât aceeași datorie, același activ sau aceeași facilitate de credit ori de lichiditate primită sau acordată de alte contrapărți;

(c) contrapartea aplică un factor de finanţare stabilă necesară care este egal sau mai mare decât factorul mai mare de finanţare stabilă disponibilă sau un factor de finanţare stabilă disponibilă care este egal sau mai mic decât factorul mai mic de finanţare stabilă necesară;

(d) instituţia și contrapartea sunt stabilite în același stat membru.

(2) În cazul în care instituţia și contrapartea sunt stabilite în state membre diferite, autorităţile competente pot acorda o derogare de la respectarea condiţiei prevăzute la alineatul (1) litera (d), cu condiţia îndeplinirii, în plus faţă de criteriile stabilite la alineatul (1), a următoarelor criterii:

(a) există acorduri și angajamente obligatorii din punct de vedere juridic între entităţile unui grup în ceea ce privește datoria, activul sau facilitatea de credit sau de lichiditate angajată;

(b) furnizorul de finanţare prezintă un profil de risc de finanţare scăzut;

(c) profilul de risc de finanţare al beneficiarului finanţării a fost luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate de către furnizorul de finanţare.

Autorităţile competente se consultă reciproc, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (b), pentru a stabili dacă sunt îndeplinite criteriile suplimentare prevăzute la prezentul alineat.

CAPITOLUL 3

Finanţarea stabilă disponibilă

Secţiunea 1

Dispoziţii generale

Articolul 428i

Calcularea cuantumului finanţării stabile disponibile

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, cuantumul finanţării stabile disponibile se calculează înmulţind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de datorii și a fondurilor proprii cu factorii de finanţare stabilă disponibilă care sunt aplicaţi în temeiul secţiunii 2. Valoarea totală a finanţării stabile disponibile este suma cuantumurilor ponderate ale datoriilor și fondurilor proprii.

▼M8

Obligaţiunile și alte titluri de datorie care sunt emise de instituţie, vândute exclusiv pe piaţa de retail și deţinute într-un cont de retail, pot fi tratate ca aparţinând categoriei corespunzătoare de depozite de retail. Limitările sunt prevăzute astfel încât respectivele titluri să nu poată fi achiziţionate și deţinute de alte părţi decât clienţii retail.

Articolul 428j

Scadenţa reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituţiile ţin seama de scadenţa contractuală reziduală a datoriilor lor și a fondurilor lor proprii pentru a stabili factorii de finanţare stabilă disponibilă care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2.

(2) Instituţiile iau în considerare opţiunile existente pentru a determina scadenţa reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii. Aceasta se realizează pe baza ipotezei că contrapartea va răscumpăra opţiunile „call” cât mai curând posibil. Pentru opţiunile care pot fi exercitate la discreţia instituţiei, instituţiile și autorităţile competente iau în considerare factorii legaţi de reputaţie care pot limita capacitatea unei instituţii de a nu exercita opţiunea, în special așteptările pieţei ca instituţiile să răscumpere anumite datorii înainte de scadenţă.

(3) Instituţiile tratează depozitele cu perioade fixe de preaviz în funcţie de perioada lor de preaviz și depozitele la termen în funcţie de scadenţa lor reziduală. Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, instituţiile nu iau în considerare opţiunile pentru retrageri anticipate, în cazul în care deponentul trebuie să plătească o penalitate semnificativă pentru retrageri anticipate care au loc în mai puţin de un an, penalitate astfel cum este prevăzută în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), pentru a determina scadenţa reziduală a depozitelor de retail la termen.

(4) Pentru a determina factorii de finanţare stabilă disponibilă care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2, instituţiile tratează orice parte din datorii care are o scadenţă reziduală de cel puţin un an și care ajunge la scadenţă în mai puţin de șase luni și orice parte din aceste datorii care are o scadenţă între șase luni și mai puţin de un an ca având o scadenţă reziduală de mai puţin de șase luni, respectiv o scadenţă reziduală cuprinsă între șase luni și mai puţin de un an.

Secţiunea 2

Factorii de finanţare stabilă disponibilă

Articolul 428k

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 0 %

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la articolele 428l-428o, tuturor datoriilor care nu au o scadenţă stabilită, inclusiv poziţiilor scurte și poziţiilor cu scadenţă deschisă, li se aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 0 %, făcând excepţie următoarele elemente:

▼M8

(a) datoriile privind impozitul amânat, care sunt tratate în conformitate cu cea mai apropiată dată posibilă la care aceste datorii ar putea fi realizate;

(b) interesele minoritare, care sunt tratate în conformitate cu durata instrumentului.

(2) Datoriilor privind impozitul amânat și interesele minoritare, astfel cum sunt menţionate la alineatul (1), li se aplică unul dintre următorii factori:

(a) 0 %, în cazul în care scadenţa reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este mai mică de șase luni;

(b) 50 %, în cazul în care scadenţa reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este de minimum șase luni, dar mai mică de un an;

(c) 100 %, în cazul în care scadenţa reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este de cel puţin un an.

▼C7

(3) Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanţare stabilă disponibilă de 0 %:

▼M8

(a) sumele de plătit la data tranzacţionării care provin din achiziţionarea de instrumente financiare, de valute și de mărfuri, care se preconizează că vor fi decontate în ciclul sau perioada standard de decontare care este tipică pentru cursul de schimb sau pentru tipul de tranzacţii în cauză sau în cazul cărora decontarea nu a fost realizată, dar se preconizează totuși că va fi realizată;

(b) pasivele care sunt clasificate ca fiind interdependente de active în conformitate cu articolul 428f;

(c) datoriile cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni furnizate de:

(i) BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei ţări terţe;

(iii) clienţii financiari;

(d) orice altă datorie și element sau instrument de capital care nu sunt menţionate la articolele 428l-428o.

(4) Instituţiile aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 0 % valorii absolute a diferenţei, în cazul în care aceasta este negativă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menţionat la primul paragraf:

(a) marja de variaţie primită de instituţii de la contrapărţile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanţiile reale primite ca marjă de variaţie se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituţiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operaţional să reutilizeze garanţiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variaţie furnizată de instituţii în favoarea contrapărţilor lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.

▼M8

Articolul 428l

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 50 %

▼C7

Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanţare stabilă disponibilă de 50 %:

▼M8

(a) depozitele primite care îndeplinesc criteriile pentru depozitele operaţionale prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

(b) datoriile cu o scadenţă reziduală mai mică de un an furnizate de:

(i) administraţia centrală a unui stat membru sau a unei ţări terţe;

(ii) administraţia regională sau autorităţile locale ale unui stat membru sau ale unei ţări terţe;

(iii) entităţile din sectorul public dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă;

(iv) băncile multilaterale de dezvoltare menţionate la articolul 117 alineatul (2) și organizaţiile internaţionale menţionate la articolul 118;

(v) clienţii care sunt societăţi nefinanciare;

(vi) cooperativele de credit autorizate de către o autoritate competentă, societăţile pentru investiţii personale și clienţii care sunt brokeri de depozite, în măsura în care datoriile respective nu se încadrează la litera (a) de la prezentul alineat;

(c) datoriile cu o scadenţă contractuală reziduală de minimum șase luni dar mai mică de un an care sunt furnizate de:

(i) BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei ţări terţe;

(iii) clienţii financiari;

▼C7

(d) orice altă datorie și orice alt element sau instrument de capital cu o scadenţă reziduală de minimum șase luni, dar mai mică de un an, care nu este menţionată la articolele 428m, 428n și 428o.

▼M8

Articolul 428m

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 90 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadenţă reziduală mai mică de un an care îndeplinesc criteriile relevante pentru alte depozite de retail prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 90 %.

Articolul 428n

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 95 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadenţă reziduală mai mică de un an care îndeplinesc criteriile relevante pentru depozitele de retail stabile prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 95 %.

▼M8

Articolul 428o

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 100 %

Următoarele datorii și următoarele elemente și instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanţare stabilă disponibilă de 100 %:

(a) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei înainte de aplicarea ajustărilor prevăzute la articolele 32-35, a deducerilor în temeiul articolului 36 și a derogărilor și alternativelor prevăzute la articolele 48, 49 și 79;

(b) elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale instituţiei înainte de deducerea elementelor menţionate la articolul 56 și înainte de a li se aplica articolul 79, excluzând orice instrument cu opţiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadenţa reziduală efectivă la mai puţin de un an;

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 2 ale instituţiei, înainte de deducerile menţionate la articolul 66 și înaintea aplicării articolului 79, care au o scadenţă reziduală de cel puţin un an, excluzând orice instrument cu opţiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadenţa reziduală efectivă la mai puţin de un an;

(d) orice alt instrument de capital al instituţiei care are o scadenţă reziduală de cel puţin un an, excluzând orice instrument cu opţiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadenţa reziduală efectivă la mai puţin de un an;

(e) orice alt împrumut și datorie garantată și negarantată cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an, inclusiv depozitele la termen, cu excepţia cazului în care se prevede altfel la articolele 428k-428n.

CAPITOLUL 4

Finanţarea stabilă necesară

Secţiunea 1

Dispoziţii generale

Articolul 428p

Calcularea cuantumului finanţării stabile obligatorii

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, cuantumul finanţării stabile obligatorii se calculează înmulţind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de active și a elementelor extrabilanţiere cu factorii de finanţare stabilă necesară care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2. Valoarea totală a finanţării stabile obligatorii este suma cuantumurilor ponderate ale activelor și elementelor extrabilanţiere.

(2) Activele pe care instituţiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, sunt excluse de la calculul cuantumului finanţării stabile obligatorii în cazul în care aceste active sunt contabilizate în bilanţul instituţiei, iar instituţia nu deţine activele în calitate de beneficiar real.

▼M8

Activele pe care instituţiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, fac obiectul factorilor de finanţare stabilă necesară care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2 în cazul în care aceste active nu sunt contabilizate în bilanţul instituţiei, dar instituţia deţine activele în calitate de beneficiar real.

(3) Activele pe care instituţiile le-au dat cu împrumut, inclusiv în cadrul operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare pe care instituţia le deţine în calitate de beneficiar real, sunt considerate ca fiind active grevate de sarcini în sensul prezentului capitol și fac obiectul factorilor de finanţare stabilă necesară care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2, chiar dacă activele nu rămân în bilanţul instituţiei. În caz contrar, astfel de active sunt excluse de la calculul cuantumului finanţării stabile obligatorii.

(4) Activele care sunt grevate de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin șase luni sunt atribuite fie factorului de finanţare stabilă necesară care ar fi aplicat în temeiul secţiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini, fie factorului de finanţare stabilă necesară care este în general aplicabil activelor grevate respective, oricare dintre factori este mai mare. Același lucru se întâmplă în cazul în care scadenţa reziduală a activelor grevate de sarcini este mai scurtă decât scadenţa reziduală a tranzacţiei care a generat grevarea de sarcini.

Activele din a căror perioadă a grevării de sarcini au mai rămas mai puţin de șase luni fac obiectul factorilor de finanţare stabilă necesară care trebuie aplicaţi, în temeiul secţiunii 2, acelorași active dacă ar fi negrevate de sarcini.

(5) În cazul în care o instituţie reutilizează sau gajează din nou un activ care a fost luat cu împrumut, inclusiv în cadrul unor operaţiuni de finanţare prin titluri de valoare, iar activul respectiv este contabilizat în afara bilanţului, tranzacţia în legătură cu care acest activ a fost luat cu împrumut este considerată grevată de sarcini cu condiţia ca tranzacţia să nu poată ajunge la scadenţă fără ca instituţia să returneze activul luat cu împrumut.

(6) Următoarele active sunt considerate a fi negrevate de sarcini:

(a) activele dintr-un portofoliu care pot fi utilizate imediat ca garanţii reale pentru obţinerea de finanţare suplimentară în cadrul liniilor de credit angajate sau, atunci când portofoliul este administrat de o bancă centrală, al liniilor de credit neangajate, dar încă nefinanţate, care se află la dispoziţia instituţiei. Aceste active includ activele plasate de o instituţie de credit la o instituţie centrală într-o reţea cooperatistă sau într-un sistem instituţional de protecţie. Instituţiile presupun că activele din portofoliu sunt grevate de sarcini în ordinea crescătoare a gradului de lichiditate pe baza clasificării lichidităţii în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), începând cu activele neeligibile pentru rezerva de lichidităţi;

(b) activele pe care instituţia le-a primit ca garanţii reale pentru diminuarea riscului de credit în cadrul unor tranzacţii de creditare garantate, de finanţare garantată sau de schimb de garanţii reale și pe care instituţia le poate înstrăina;

▼M8

(c) activele atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie la o emisiune de obligațiuni garantate.

(7) În cazul operațiunilor non-standard, temporare, efectuate de BCE sau de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei țări terțe în vederea îndeplinirii mandatului acesteia într-o perioadă de criză financiară la nivelul întregii piețe sau în circumstanțe macroeconomice excepționale, următoarele active pot beneficia de un factor redus de finanțare stabilă necesară:

(a) prin derogare de la articolul 428ad litera (f) și de la articolul 428ah alineatul (1) litera (a), activele grevate de sarcini pentru operațiunile menționate în prezentul paragraf,

(b) prin derogare de la articolul 428ad litera (d) punctele (i) și (ii), articolul 428af litera (b) și articolul 428ag litera (c), sumele rezultate din operațiunile menționate în prezentul paragraf.

Autoritățile competente stabilesc, cu acordul băncii centrale care este contrapartea la tranzacție, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat activelor menționate la primul paragraf literele (a) și (b). Pentru activele grevate de sarcini, astfel cum sunt menționate la litera (a) de la primul paragraf, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat nu este mai mic decât factorul de finanțare stabilă necesară care s-ar aplica în temeiul secțiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini.

Atunci când se aplică un factor redus de finanțare stabilă necesară în conformitate cu al doilea paragraf, autoritățile competente monitorizează îndeaproape impactul factorului redus asupra pozițiilor de finanțare stabilă ale instituțiilor și iau măsuri de supraveghere adecvate, atunci când este necesar.

(8) Pentru a evita dubla contabilizare, instituțiile exclud din alte părți ale calculului cuantumului finanțării stabile obligatorii în conformitate cu prezentul capitol activele care sunt asociate cu garanțiile reale recunoscute drept marjă de variație furnizată în conformitate cu articolul 428k alineatul (4) litera (b) și cu articolul 428ah alineatul (2) litera (b), drept marjă inițială furnizată sau drept contribuție la fondul de garantare al unei CPC în conformitate cu articolul 428ag literele (a) și (b).

(9) Instituțiile includ în calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de cumpărare. Instituțiile exclud din calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de vânzare, cu condiția ca astfel de tranzacții să nu fie reflectate drept instrumente derivate sau tranzacții de finanțare garantată în bilanțul instituțiilor și ca tranzacțiile respective să fie reflectate în bilanțul instituțiilor atunci când sunt decontate.

(10) Autoritățile competente pot stabili factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați expunerilor extrabilanțiere care nu sunt menționate în prezentul capitol, pentru a se asigura că instituțiile dețin un cuantum adecvat de finanțare stabilă disponibilă pentru partea din aceste expuneri care se preconizează că va avea nevoie de finanțare în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă. Pentru a stabili acești factori, autoritățile competente iau în considerare, în special, prejudiciile semnificative care ar putea fi aduse reputației instituției dacă nu s-ar furniza finanțarea respectivă.

▼M8

Autoritățile competente informează ABE, cel puțin o dată pe an, cu privire la tipurile de expuneri extrabilanțiere pentru care au stabilit factorii de finanțare stabilă necesară. Acestea includ în respectivul raport o explicație cu privire la metodologia aplicată pentru a stabili factorii în cauză.

Articolul 428q

Scadența reziduală a unui activ

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituțiile țin seama de scadența contractuală reziduală a activelor și a tranzacțiilor lor extrabilanțiere atunci când stabilesc factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați activelor și tranzacțiilor lor extrabilanțiere în temeiul secțiunii 2.

(2) Activele care au fost separate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sunt tratate de instituții în conformitate cu expunerile-suport ale acestora. Instituțiile aplică, totuși, acestor active factori mai mari de finanțare stabilă necesară, în funcție de perioada de grevare cu sarcini care urmează să fie stabilită de autoritățile competente, care analizează dacă instituția poate să cedeze sau să facă schimb de astfel de active în mod liber și durata datoriilor către clienții instituțiilor la care se referă această cerință de separare.

(3) Atunci când calculează scadența reziduală a unui activ, instituțiile iau în considerare opțiunile, plecând de la ipoteza că emitentul sau contrapartea va exercita orice opțiune de a prelungi scadența unui activ. Pentru opțiunile care pot fi exercitate la discreția instituției, instituția și autoritățile competente iau în considerare factorii legați de reputație care pot limita capacitatea instituției de a nu exercita opțiunea, în special așteptările pieței și ale clienților ca instituția să prelungească scadența anumitor active la data scadenței.

(4) Pentru a determina factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în conformitate cu secțiunea 2, pentru amortizarea împrumuturilor cu o scadență contractuală reziduală de cel puțin un an, orice parte care ajunge la scadență în mai puțin de șase luni și orice parte care are o scadență între șase luni și mai puțin de un an este tratată ca având o scadență reziduală de mai puțin de șase luni, respectiv o scadență reziduală cuprinsă între șase luni și mai puțin de un an.

Secțiunea 2

Factorii de finanțare stabilă necesară

Articolul 428r

Factorul de finanțare stabilă necesară de 0 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 0 %:

▼M8

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile ca active lichide cu un nivel ridicat de calitate de nivel 1 în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate în respectivul act delegat, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale prevăzute în respectivul act delegat;

(b) acţiunile sau unităţile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 0 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi prevăzute în respectivul act delegat;

(c) toate rezervele instituţiilor, deţinute la BCE sau la banca centrală a unui stat membru sau la banca centrală a unei ţări terţe, inclusiv rezervele obligatorii și rezervele excedentare;

(d) toate creanţele faţă de BCE, de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei ţări terţe care au o scadenţă reziduală de mai puţin de șase luni;

(e) sumele de primit la data tranzacţionării care provin din vânzarea de instrumente financiare, valute sau mărfuri care se preconizează că vor fi decontate în ciclul standard sau perioada standard de decontare care este tipică pentru cursul de schimb respectiv sau pentru tipul de tranzacţie în cauză sau în cazul cărora decontarea nu a fost executată, dar se preconizează totuși că va fi executată;

(f) activele care sunt clasificate ca fiind interdependente de pasive în conformitate cu articolul 428f;

(g) sumele datorate din operaţiuni de finanţare prin titluri de valoare cu clienţi financiari, în cazul în care aceste operaţiuni au o scadenţă reziduală mai mică de șase luni, în cazul în care sumele datorate respective sunt garantate cu active care se califică drept active de nivel 1 în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), fiind excluse obligaţiunile garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate în respectivul act delegat, și în cazul în care instituţia ar fi abilitată din punct de vedere juridic și ar fi în măsură din punct de vedere operaţional să reutilizeze activele respective pentru toată durata tranzacţiei.

Instituţiile iau în considerare sumele datorate menţionate la litera (g) de la primul paragraf al prezentului alineat pe o bază netă în cazul în care se aplică articolul 428e.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (c), autorităţile competente pot decide, de comun acord cu banca centrală relevantă, să aplice un factor mai mare de finanţare stabilă necesară rezervelor obligatorii, ţinând seama, în special, de măsura în care există cerinţe privind rezervele pe un orizont de un an și, prin urmare, necesită o finanţare stabilă asociată.

Pentru filialele care își au sediul social într-o ţară terţă în care rezervelor obligatorii ale băncii centrale li se aplică un factor mai mare de finanţare stabilă necesară în temeiul cerinţei de finanţare stabilă netă prevăzute în legislaţia naţională a ţării terţe respective, respectivul factor de finanţare stabilă necesară mai mare este luat în considerare în vederea consolidării.

▼M8

Articolul 428s

Factorul de finanţare stabilă necesară de 5 %

(1) Următoarele active și elemente extrabilanţiere fac obiectul unui factor de finanţare stabilă necesară de 5 %:

(a) acţiunile sau unităţile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 5 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

(b) sumele datorate din operaţiuni de finanţare prin titluri de valoare cu clienţi financiari, în cazul în care tranzacţiile respective au o scadenţă reziduală mai mică de șase luni, altele decât cele menţionate la articolul 428r alineatul (1) litera (g).

(c) partea neutilizată din facilităţile de credit și lichiditate angajate, în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

(d) produsele extrabilanţiere aferente finanţării comerţului menţionate în anexa I cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni.

Instituţiile iau în considerare sumele datorate menţionate la litera (b) de la primul paragraf al prezentului alineat pe o bază netă în cazul în care se aplică articolul 423e.

(2) Pentru toate seturile de compensare a contractelor derivate, instituţiile aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 5 % valorii juste, în termeni absoluţi, a acestor seturi de compensare a contractelor derivate, incluzând orice garanţie furnizată, în cazul în care seturile de compensare respective au o valoare justă negativă. În sensul prezentului alineat, instituţiile determină valoarea justă drept incluzând orice garanţie depusă sau decontarea plăţilor și încasărilor legate de modificări în privinţa evaluării de piaţă ale unor astfel de contracte.

Articolul 428t

Factorul de finanţare stabilă necesară de 7 %

Activelor negrevate de sarcini eligibile drept obligaţiuni garantate de nivel 1 cu un nivel extrem de ridicat de calitate în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 7 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428u

Factorul de finanţare stabilă necesară de 7,5 %

Produsele extrabilanţiere aferente finanţării comerţului menţionate în anexa I care au o scadenţă reziduală de cel puţin șase luni, dar mai mică de un an fac obiectul unui factor de finanţare stabilă necesară de 7,5 %.

▼M8

Articolul 428v

Factorul de finanţare stabilă necesară de 10 %

Următoarele active și elemente extrabilanţiere fac obiectul unui factor de finanţare stabilă necesară de 10 %:

(a) sumele datorate din tranzacţii cu clienţi financiari care au o scadenţă reziduală mai mică de șase luni, altele decât cele menţionate la articolul 428r alineatul (1) litera (g) și la articolul 428s alineatul (1) litera (b);

(b) produsele din bilanţ aferente finanţării comerţului cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni;

(c) produsele extrabilanţiere aferente finanţării comerţului menţionate în anexa I cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an.

Articolul 428w

Factorul de finanţare stabilă necesară de 12 %

Acţiunilor sau unităţilor la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 12 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 12 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428x

Factorul de finanţare stabilă necesară de 15 %

Activelor negrevate de sarcini eligibile drept active de nivel 2A în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 15 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428y

Factorul de finanţare stabilă necesară de 20 %

Acţiunilor sau unităţilor la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 20 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 20 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

▼M8

Articolul 428z

Factorul de finanţare stabilă necesară de 25 %

Securitizărilor de nivel 2B negrevate de sarcini în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 25 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428aa

Factorul de finanţare stabilă necesară de 30 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 30 %:

(a) obligaţiunile garantate negrevate de sarcini cu un nivel ridicat de calitate în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

(b) acţiunile sau unităţile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 30 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428ab

Factorul de finanţare stabilă necesară de 35 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 35 %:

(a) securitizările de nivel 2B negrevate de sarcini în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

(b) acţiunile sau unităţile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 35 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428ac

Factorul de finanţare stabilă necesară de 40 %

Acţiunilor sau unităţilor la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 40 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 40 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

▼M8

Articolul 428ad

Factorul de finanţare stabilă necesară de 50 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 50 %:

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), cu excepţia securitizărilor de nivel 2B și a obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate în temeiul respectivului act delegat, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

(b) depozitele deţinute de instituţie la o altă instituţie financiară care îndeplinesc criteriile pentru depozitele operaţionale prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

(c) sumele datorate din tranzacţii cu o scadenţă reziduală mai mică de un an cu:

(i) administraţia centrală a unui stat membru sau a unei ţări terţe;

(ii) administraţia regională sau autorităţile locale dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă;

(iii) entităţile din sectorul public dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă;

(iv) băncile multilaterale de dezvoltare menţionate la articolul 117 alineatul (2) și organizaţiile internaţionale menţionate la articolul 118;

(v) societăţi nefinanciare, clienţi de retail și IMM-uri;

(vi) cooperativele de credit autorizate de către o autoritate competentă, societăţile pentru investiţii personale și clienţii care sunt brokeri de depozite, în măsura în care activele respective nu se încadrează la prezentul alineat litera (b);

(d) sumele datorate din tranzacţii cu o scadenţă reziduală de cel puţin șase luni, dar mai puţin de un an cu:

(i) Banca Centrală Europeană sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei ţări terţe;

(iii) clienţii financiari;

(e) produsele din bilanţ aferente finanţării comerţului cu o scadenţă reziduală de cel puţin șase luni, dar mai mică de un an;

(f) activele grevate de sarcini pentru o scadenţă reziduală de cel puţin șase luni, dar mai mică de un an, cu excepţia cazului în care acestor active li s-ar atribui un factor mai mare de finanţare stabilă necesară în conformitate cu articolele 428ae-428ah dacă acestea ar fi negrevate de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanţare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activelor respective dacă acestea ar fi negrevate de sarcini;

(g) orice alt activ cu o scadenţă reziduală mai mică de un an, cu excepţia cazului în care se specifică altfel la articolele 428r-428ac.

▼M8

Articolul 428ae

Factorul de finanţare stabilă necesară de 55 %

Acţiunilor sau unităţilor la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 55 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 55 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428af

Factorul de finanţare stabilă necesară de 65 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 65 %:

(a) împrumuturile negrevate de sarcini garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau împrumuturile locative negrevate de sarcini garantate integral de un furnizor de protecţie eligibil menţionat la articolul 129 alineatul (1) litera (e) cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an, cu condiţia ca aceste împrumuturi să primească o pondere de risc de maximum 35 % în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;

(b) împrumuturile negrevate de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an, cu excepţia împrumuturilor acordate clienţilor financiari și a împrumuturilor menţionate la articolele 428r-428ad, cu condiţia ca aceste împrumuturi să primească o pondere de risc de maximum 35 % în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2.

Articolul 428ag

Factorul de finanţare stabilă necesară de 85 %

Următoarele active și elemente extrabilanţiere fac obiectul unui factor de finanţare stabilă necesară de 85 %:

(a) orice activ și element extrabilanţier, inclusiv numerar, furnizate ca marjă iniţială pentru contracte derivate, cu excepţia cazului în care activului respectiv i s-ar atribui un factor mai mare de finanţare stabilă necesară în conformitate cu articolul 428ah dacă ar fi negrevat de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanţare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activului respectiv dacă acesta ar fi negrevat de sarcini;

(b) orice activ și element extrabilanţier, inclusiv numerar, furnizat drept contribuţii la fondul de garantare al unui CPC, cu excepţia cazului în care acestuia i s-ar atribui un factor mai mare de finanţare stabilă necesară în conformitate cu articolul 428ah dacă ar fi negrevat de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanţare stabilă necesară mai mare care trebuie aplicat activului negrevat de sarcini;

▼M8

(c) împrumuturile negrevate de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an, cu excepţia împrumuturilor acordate clienţilor financiari și a împrumuturilor menţionate la articolele 428r-428af, care nu sunt restante de mai mult de 90 de zile și care primesc o pondere de risc de peste 35 % în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;

(d) produsele din bilanţ aferente finanţării comerţului cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an;

(e) titlurile de valoare negrevate de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an care nu sunt în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178 și care nu sunt eligibile drept active lichide în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

(f) titlurile de capital tranzacţionate la bursă negrevate de sarcini care nu sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

(g) mărfurile tranzacţionate fizic, inclusiv aurul, cu excepţia instrumentelor financiare derivate pe mărfuri;

(h) activele grevate de sarcini, cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an, incluse într-un portofoliu de creanţe finanţat prin obligaţiuni garantate, astfel cum sunt menţionate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE sau obligaţiunile garantate care îndeplinesc cerinţele de eligibilitate pentru tratament prevăzute la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament.

Articolul 428ah

Factorul de finanţare stabilă necesară de 100 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 100 %:

(a) cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, orice activ grevat de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an;

(b) orice activ, în afara celor menţionate la articolele 428r-428ag, inclusiv împrumuturile către clienţi financiari cu o scadenţă contractuală reziduală de cel puţin un an, expunerile neperformante, elementele deduse din fondurile proprii, activele fixe, titlurile de capital netranzacţionate la bursă, interesul reţinut, activele aferente asigurărilor, titlurile de valoare aflate în stare de nerambursare.

(2) Instituţiile aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 100 % diferenţei, în cazul în care aceasta este pozitivă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menţionat la primul paragraf:

▼M8

(a) marja de variaţie primită de instituţii de la contrapărţile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanţiile reale primite ca marjă de variaţie se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituţiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operaţional să reutilizeze garanţiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variaţie furnizată de instituţii în favoarea contrapărţilor lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.

CAPITOLUL 5

Derogare pentru instituţiile mici și cu grad redus de complexitate

Articolul 428ai

Derogare pentru instituţiile mici și cu grad redus de complexitate

Prin derogare de la capitolele 3 și 4, instituţiile mici și cu un grad redus de complexitate pot alege, cu aprobarea prealabilă a autorităţii lor competente, să calculeze raportul dintre finanţarea stabilă disponibilă a unei instituţii, astfel cum este menţionată în capitolul 6, și finanţarea stabilă necesară a instituţiei, astfel cum este menţionată în capitolul 7, exprimată ca procent.

Autorităţile competente pot solicita instituţiilor de mici dimensiuni și cu un grad redus de complexitate să respecte cerinţa de finanţare stabilă netă pe baza finanţării stabile disponibile a unei instituţii, astfel cum este menţionată în capitolul 3, și a finanţării stabile obligatorii, astfel cum este menţionată în capitolul 4 în cazul în care consideră că metodologia simplificată nu este adecvată pentru a surprinde riscurile de finanţare ale instituţiei în cauză.

CAPITOLUL 6

Finanţare stabilă disponibilă pentru calcularea simplificată a indicatorului de finanţare stabilă netă

Secţiunea 1

Dispoziţii generale

Articolul 428aj

Calcularea simplificată a cuantumului finanţării stabile disponibile

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, cuantumul finanţării stabile disponibile se calculează înmulţind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de datorii și a fondurilor proprii cu factorii de finanţare stabilă disponibilă care sunt aplicaţi în temeiul secţiunii 2. Valoarea totală a finanţării stabile disponibile este suma cuantumurilor ponderate ale datoriilor și fondurilor proprii.

▼M8

(2) Obligaţiunile și alte titluri de datorie care sunt emise de instituţie, vândute exclusiv pe piaţa de retail și deţinute într-un cont de retail, pot fi tratate ca aparţinând categoriei corespunzătoare de depozite de retail. Limitările sunt prevăzute astfel încât respectivele titluri să nu poată fi achiziţionate și deţinute de alte părţi decât clienţii retail.

Articolul 428ak

Scadenţa reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituţiile ţin seama de scadenţa contractuală reziduală a datoriilor lor și a fondurilor lor proprii pentru a stabili factorii de finanţare stabilă disponibilă care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2.

(2) Instituţiile iau în considerare opţiunile existente pentru a determina scadenţa reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii. Aceasta se realizează pe baza ipotezei că contrapartea va răscumpăra opţiunile „call” cât mai curând posibil. Pentru opţiunile care pot fi exercitate la discreţia instituţiei, instituţiile și autorităţile competente iau în considerare factorii legaţi de reputaţie care pot limita capacitatea unei instituţii de a nu exercita opţiunea, în special așteptările pieţei ca instituţiile să răscumpere anumite datorii înainte de scadenţă.

(3) Instituţiile tratează depozitele cu perioade fixe de preaviz în funcţie de perioada lor de preaviz și depozitele la termen în funcţie de scadenţa lor reziduală. Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, instituţiile nu iau în considerare opţiunile pentru retrageri anticipate, în cazul în care deponentul trebuie să plătească o penalitate semnificativă pentru retrageri anticipate care au loc în mai puţin de un an, penalitate astfel cum este prevăzută în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), pentru a determina scadenţa reziduală a depozitelor de retail la termen.

(4) Pentru a determina factorii de finanţare stabilă disponibilă care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2, pentru datoriile cu o scadenţă contractuală reziduală de cel puţin un an, orice parte care ajunge la scadenţă în mai puţin de șase luni și orice parte care are o scadenţă între șase luni și mai puţin de un an este tratată ca având o scadenţă reziduală de mai puţin de șase luni, respectiv o scadenţă reziduală cuprinsă între șase luni și mai puţin de un an.

Secţiunea 2

Factorii de finanţare stabilă disponibilă

Articolul 428al

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 0 %

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în această secţiune, tuturor datoriilor care nu au o scadenţă stabilită, inclusiv poziţiilor scurte și poziţiilor cu scadenţă deschisă, li se aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 0 %, făcând excepţie următoarele elemente:

▼M8

(a) datoriile privind impozitul amânat, care sunt tratate în conformitate cu cea mai apropiată dată posibilă la care aceste datorii ar putea fi realizate;

(b) interesele minoritare, care sunt tratate în conformitate cu durata instrumentului în cauză.

(2) Datoriilor privind impozitul amânat și interesele minoritare, astfel cum sunt menţionate la alineatul (1), li se aplică unul dintre următorii factori:

(a) 0 %, în cazul în care scadenţa reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este mai mică de un an;

(b) 100 %, în cazul în care scadenţa reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este de cel puţin un an.

▼C7

(3) Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanţare stabilă disponibilă de 0 %:

▼M8

(a) sumele de plătit la data tranzacţionării care provin din achiziţionarea de instrumente financiare, valute și mărfuri care se preconizează că vor fi decontate în ciclul sau perioada standard de decontare care este tipică pentru cursul de schimb sau pentru tipul de tranzacţie în cauză sau în cazul cărora decontarea nu a fost executată, dar se preconizează totuși că va fi executată;

(b) pasivele care sunt clasificate ca fiind interdependente de active în conformitate cu articolul 428f;

(c) datoriile cu o scadenţă reziduală mai mică de un an furnizate de:

(i) BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei ţări terţe;

(iii) clienţii financiari;

(d) orice altă datorie și orice alt element sau instrument de capital care nu sunt menţionate la prezentul articol și la articolele 428am-428ap.

(4) Instituţiile aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 0 % valorii absolute a diferenţei, în cazul în care aceasta este negativă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare de piaţă negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menţionat la primul paragraf:

(a) marja de variaţie primită de instituţii de la contrapărţile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanţiile reale primite ca marjă de variaţie se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituţiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operaţional să reutilizeze garanţiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variaţie furnizată de instituţii în favoarea contrapărţilor lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.

▼M8

Articolul 428am

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 50 %

▼C7

Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanţare stabilă disponibilă de 50 %:

▼M8

(a) depozitele primite care îndeplinesc criteriile pentru depozitele operaţionale prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

▼C7

(b) datoriile și elementele sau instrumentele de capital cu o scadenţă reziduală mai mică de un an furnizate de:

▼M8

(i) administraţia centrală a unui stat membru sau a unei ţări terţe;

(ii) administraţia regională sau autorităţile locale dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă;

(iii) entităţile din sectorul public dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă;

(iv) băncile multilaterale de dezvoltare menţionate la articolul 117 alineatul (2) și organizaţiile internaţionale menţionate la articolul 118;

(v) clienţii care sunt societăţi nefinanciare;

(vi) cooperative de credit autorizate de către o autoritate competentă, societăţi pentru investiţii personale și clienţi care sunt brokeri de depozite, în măsura în care nu este vorba despre depozite primite care îndeplinesc criteriile cu privire la depozitele operative astfel cum sunt prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1).

Articolul 428an

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 90 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadenţă reziduală mai mică de un an care îndeplinesc criteriile relevante pentru alte depozite de retail prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 90 %.

Articolul 428ao

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 95 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadenţă reziduală mai mică de un an, care îndeplinesc criteriile relevante pentru depozitele de retail stabile prevăzute în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanţare stabilă disponibilă de 95 %.

Articolul 428ap

Factorul de finanţare stabilă disponibilă de 100 %

Următoarele datorii și următoarele elemente și instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanţare stabilă disponibilă de 100 %:

(a) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei înainte de aplicarea ajustărilor prevăzute la articolele 32-35, a deducerilor în temeiul articolului 36 și a derogărilor și alternativelor prevăzute la articolele 48, 49 și 79;

▼M8

(b) elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale instituției înainte de deducerea elementelor menționate la articolul 56 și înainte de a li se aplica articolul 79, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 2 ale instituției, înainte de deducerile menționate la articolul 66 și înaintea aplicării articolului 79, care au o scadență reziduală de cel puțin un an, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(d) orice alt instrument de capital al instituției care are o scadență reziduală de cel puțin un an, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(e) orice alt împrumut și datorie garantată și negarantată cu o scadență reziduală de cel puțin un an, inclusiv depozitele la termen, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 428al-428ao.

CAPITOLUL 7

Finanțarea stabilă necesară pentru calcularea simplificată a indicatorului de finanțare stabilă netă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 428aq

Calcularea simplificată a cuantumului finanțării stabile obligatorii

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, cuantumul finanțării stabile obligatorii se calculează înmulțind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de active și elemente extrabilanțiere cu factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2. Valoarea totală a finanțării stabile obligatorii este suma cuantumurilor ponderate ale activelor și elementelor extrabilanțiere.

(2) Activele pe care instituțiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, care sunt contabilizate în bilanț și pe care instituțiile nu le dețin în calitate de beneficiari reali sunt excluse de la calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii.

Activele pe care instituțiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, care nu sunt contabilizate în bilanț, dar pe care instituțiile le dețin în calitate de beneficiari reali fac obiectul factorilor de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2.

▼M8

(3) Activele pe care instituţiile le-au dat cu împrumut, inclusiv în cadrul operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, pe care le deţin în calitate de beneficiari reali, chiar dacă nu rămân în bilanţ, sunt considerate ca fiind active grevate de sarcini în sensul prezentului capitol și fac obiectul factorilor de finanţare stabilă necesară care trebuie aplicaţi în temeiul secţiunii 2. În caz contrar, astfel de active sunt excluse de la calculul cuantumului finanţării stabile obligatorii.

(4) Activele care sunt grevate de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin șase luni sunt atribuite fie factorului de finanţare stabilă necesară care ar fi aplicat în temeiul secţiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini, fie factorului de finanţare stabilă necesară care este în general aplicabil activelor grevate respective, oricare dintre factori este mai mare. Același lucru se întâmplă în cazul în care scadenţa reziduală a activelor grevate de sarcini este mai scurtă decât scadenţa reziduală a tranzacţiei care a generat grevarea de sarcini.

Activele din a căror perioadă a grevării de sarcini au mai rămas mai puţin de șase luni fac obiectul factorilor de finanţare stabilă necesară care trebuie aplicaţi, în temeiul secţiunii 2, acelorași active dacă ar fi negrevate de sarcini.

(5) În cazul în care o instituţie reutilizează sau regajează un activ care a fost luat cu împrumut, inclusiv în cadrul unor operaţiuni de finanţare prin titluri de valoare și care este contabilizat în afara bilanţului, tranzacţia prin care acest activ a fost luat cu împrumut este considerată grevată de sarcini în măsura în care nu poate ajunge la scadenţă fără ca instituţia să returneze activul luat cu împrumut.

(6) Următoarele active sunt considerate a fi negrevate de sarcini:

(a) activele dintr-un portofoliu care pot fi utilizate imediat ca garanţii reale pentru obţinerea de finanţare suplimentară în cadrul liniilor de credit angajate sau, atunci când portofoliul este administrat de o bancă centrală, al liniilor de credit neangajate, dar încă nefinanţate, aflate la dispoziţia instituţiei, inclusiv activele plasate de o instituţie de credit la casa centrală într-o reţea cooperatistă sau într-un sistem instituţional de protecţie;

(b) activele pe care instituţia le-a primit ca garanţii reale pentru diminuarea riscului de credit în cadrul unor tranzacţii de creditare garantate, de finanţare garantată sau de schimb de garanţii reale și pe care instituţia le poate înstrăina;

(c) activele atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie la o emisiune de obligaţiuni garantate.

În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, instituţiile presupun că activele din portofoliu sunt grevate de sarcini în ordinea crescătoare a gradului de lichiditate pe baza clasificării lichidităţii, astfel cum este prevăzut în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), începând cu activele neeligibile pentru rezerva de lichidităţi.

▼M8

(7) În cazul operațiunilor non-standard, temporare, efectuate de BCE sau de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei țări terțe în vederea îndeplinirii mandatului acesteia într-o perioadă de criză financiară la nivelul întregii piețe sau în circumstanțe macroeconomice excepționale, următoarele active pot beneficia de un factor redus de finanțare stabilă necesară:

(a) prin derogare de la articolul 428aw și de la articolul 428az alineatul (1) litera (a), activele grevate de sarcini pentru operațiunile menționate în prezentul paragraf;

(b) prin derogare de la articolul 428aw și de la articolul 428ay litera (b), sumele rezultate din operațiunile menționate în prezentul paragraf.

Autoritățile competente stabilesc, cu acordul băncii centrale care este contrapartea la tranzacție, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat activelor menționate la primul paragraf literele (a) și (b). Pentru activele grevate de sarcini menționate la litera (a) de la primul paragraf, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat nu este mai mic decât factorul de finanțare stabilă necesară care s-ar aplica în temeiul secțiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini.

Atunci când se aplică un factor redus de finanțare stabilă necesară în conformitate cu al doilea paragraf, autoritățile competente monitorizează îndeaproape impactul factorului redus asupra pozițiilor de finanțare stabilă ale instituțiilor și iau măsuri de supraveghere adecvate, atunci când este necesar.

(8) Pentru a evita dubla contabilizare, instituțiile exclud din alte părți ale calculului cuantumului finanțării stabile obligatorii în conformitate cu prezentul capitol activele asociate cu garanțiile reale recunoscute drept marjă de variație furnizate în conformitate cu articolul 428k alineatul (4) litera (b) și cu articolul 428ah alineatul (2), drept marjă inițială furnizată sau drept contribuție la fondul de garantare al unei CPC în conformitate cu articolul 428ag literele (a) și (b).

(9) Instituțiile includ în calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de cumpărare. Instituțiile exclud din calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de vânzare, cu condiția ca astfel de tranzacții să nu fie reflectate drept instrumente derivate sau tranzacții de finanțare garantată în bilanțul instituțiilor și ca tranzacțiile respective să fie reflectate în bilanțul instituțiilor atunci când sunt decontate.

(10) Autoritățile competente pot stabili factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați expunerilor extrabilanțiere care nu sunt menționate în prezentul capitol, pentru a se asigura că instituțiile dețin un cuantum adecvat de finanțare stabilă disponibilă pentru partea din expunerile respective care se preconizează că va avea nevoie de finanțare în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă. Pentru a stabili acești factori, autoritățile competente iau în considerare, în special, prejudiciile semnificative care ar putea fi aduse reputației instituției dacă nu s-ar furniza finanțarea respectivă.

▼M8

Autoritățile competente informează ABE, cel puțin o dată pe an, cu privire la tipurile de expuneri extrabilanțiere pentru care au stabilit factorii de finanțare stabilă necesară. Acestea includ în respectivul raport o explicație cu privire la metodologia aplicată pentru a stabili factorii în cauză.

Articolul 428ar

Scadența reziduală a unui activ

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituțiile țin seama de scadența contractuală reziduală a activelor și a tranzacțiilor lor extrabilanțiere atunci când stabilesc factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați activelor și tranzacțiilor lor extrabilanțiere în temeiul secțiunii 2.

(2) Activele care au fost separate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sunt tratate de instituții în conformitate cu expunerile-suport ale acestora. Instituțiile aplică, totuși, acestor active factori mai mari de finanțare stabilă necesară, în funcție de perioada de grevare cu sarcini care urmează să fie stabilită de autoritățile competente, care analizează dacă instituția poate să cedeze sau să facă schimb de astfel de active în mod liber și durata datoriilor către clienții instituțiilor la care se referă această cerință de separare.

(3) Atunci când calculează scadența reziduală a unui activ, instituțiile iau în considerare opțiunile, plecând de la ipoteza că emitentul sau contrapartea va exercita orice opțiune de a prelungi scadența unui activ. Pentru opțiunile care pot fi exercitate la discreția instituției, instituția și autoritățile competente iau în considerare factorii legați de reputație care pot limita capacitatea instituției de a nu exercita opțiunea, în special așteptările pieței și ale clienților ca instituția să prelungească scadența anumitor active la data scadenței.

(4) Pentru a determina factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în conformitate cu secțiunea 2, pentru amortizarea împrumuturilor cu o scadență contractuală reziduală de cel puțin un an, părțile care ajung la scadență în mai puțin de șase luni și între șase luni și mai puțin de un an sunt tratate ca având o scadență reziduală de mai puțin de șase luni și, respectiv, între șase luni și mai puțin de un an.

Secțiunea 2

Factorii de finanțare stabilă necesară

Articolul 428as

Factorul de finanțare stabilă necesară de 0 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 0 %:

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile ca active lichide cu un nivel ridicat de calitate de nivel 1 în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în respectivul act delegat, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

▼M8

(b) toate rezervele instituţiilor, deţinute la BCE sau la banca centrală a unui stat membru sau la banca centrală a unei ţări terţe, inclusiv rezervele obligatorii și rezervele excedentare;

(c) toate creanţele faţă de BCE, de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei ţări terţe care au o scadenţă reziduală de mai puţin de șase luni;

(d) activele care sunt clasificate ca fiind interdependente de pasive în conformitate cu articolul 428f.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), autorităţile competente pot decide, de comun acord cu banca centrală relevantă, să aplice un factor mai mare de finanţare stabilă necesară rezervelor obligatorii, luând în considerare, în special, măsura în care există cerinţe privind rezervele pe un orizont de un an și, prin urmare, există o obligaţie de finanţare stabilă asociată.

Pentru filialele cu sediul social într-o ţară terţă în care rezervelor obligatorii ale băncilor centrale li se aplic un factor mai mare de finanţare stabilă necesară în temeiul cerinţei de finanţare stabilă netă prevăzute în legislaţia naţională a ţării terţe respective, acest factor de finanţare stabilă necesară mai mare este luat în considerare în vederea consolidării.

Articolul 428at

Factorul de finanţare stabilă necesară de 5 %

(1) Părţii neutilizate din facilităţile de credit și lichiditate angajate, indicată în actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) i se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 5 %.

(2) Pentru toate seturile de compensare a contractelor derivate, instituţiile aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 5 % valorii juste, în termeni absoluţi, a acestor seturi de compensare a contractelor derivate, incluzând orice garanţie furnizată, în cazul în care seturile de compensare respective au o valoare justă negativă. În sensul prezentului alineat, instituţiile determină valoarea justă incluzând orice garanţie depusă sau decontarea plăţilor și încasărilor legate de modificări în privinţa evaluării de piaţă ale respectivelor contracte.

Articolul 428au

Factorul de finanţare stabilă necesară de 10 %

Următoarelor active și elemente extrabilanţiere li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 10 %:

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile drept obligaţiuni garantate de nivel 1 cu un nivel extrem de ridicat de calitate în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum se prevede în respectivul act delegat;

(b) produsele extrabilanţiere aferente finanţării comerţului menţionate în anexa I.

▼M8

Articolul 428av

Factorul de finanţare stabilă necesară de 20 %

Activelor negrevate de sarcini care sunt eligibile drept active de nivel 2A în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) și acţiunilor sau unităţilor la OPC-uri negrevate de sarcini în temeiul respectivului act delegat li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 20 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428aw

Factorul de finanţare stabilă necesară de 50 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 50 %:

(a) împrumuturi garantate și negarantate cu o scadenţă reziduală mai mică de un an, atât timp cât sunt grevate pe mai puţin de un an;

(b) orice alt activ cu o scadenţă reziduală mai mică de un an, cu excepţia cazului în care se specifică altfel la articolele 428as-428av;

(c) activele grevate de sarcini, cu o scadenţă reziduală de cel puţin șase luni, dar mai mică de un an, cu excepţia cazului în care acestor active li s-ar atribui un factor mai mare de finanţare stabilă necesară în conformitate cu articolele 428ax, 428ay și 428az dacă acestea ar fi negrevate de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanţare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activelor respective dacă acestea ar fi negrevate de sarcini.

Articolul 428ax

Factorul de finanţare stabilă necesară de 55 %

Activelor care sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1) și acţiunilor sau unităţilor la OPC-uri în temeiul respectivului act delegat li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 55 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerinţele operaţionale și cu cerinţele privind compoziţia rezervei de lichidităţi, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat, atât timp cât sunt grevate de mai puţin de un an.

Articolul 428ay

Factorul de finanţare stabilă necesară de 85 %

Următoarelor active și elemente extrabilanţiere li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 85 %:

▼M8

(a) activele și elementele extrabilanţiere, inclusiv numerar, furnizate ca marjă iniţială pentru contracte derivate sau furnizate drept contribuţii la fondul de garantare al unui CPC, cu excepţia cazului în care acestor active li s-ar atribui un factor mai mare de finanţare stabilă necesară în conformitate cu articolul 428az dacă ar fi negrevate de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanţare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activelor respective dacă acestea ar fi negrevate de sarcini;

(b) împrumuturile negrevate cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an, cu excepţia împrumuturilor către clienţi financiari, care nu sunt restante de mai mult de 90 de zile;

(c) produsele din bilanţ aferente finanţării comerţului cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an;

(d) titlurile de valoare negrevate de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an care nu sunt în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178 și care nu sunt eligibile drept active lichide în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

(e) titlurile de capital tranzacţionate la bursă negrevate de sarcini care nu sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1);

(f) mărfurile tranzacţionate fizic, inclusiv aurul, cu excepţia instrumentelor financiare derivate pe mărfuri.

Articolul 428az

Factorul de finanţare stabilă necesară de 100 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 100 %:

(a) orice activ grevat de sarcini cu o scadenţă reziduală de cel puţin un an;

(b) orice activ, în afara celor menţionate la articolele 428as-428ay, inclusiv împrumuturile către clienţi financiari cu o scadenţă contractuală reziduală de cel puţin un an, expunerile neperformante, elementele deduse din fondurile proprii, activele fixe, titlurile de capital netranzacţionate la bursă, interesul reţinut, activele aferente asigurărilor, titlurile de valoare aflate în stare de nerambursare.

(2) Instituţiile aplică un factor de finanţare stabilă necesară de 100 % diferenţei, în cazul în care aceasta este pozitivă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menţionat la primul paragraf:

▼M8

(a) marja de variaţie primită de instituţii de la contrapărţile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanţiile reale primite ca marjă de variaţie se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituţiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operaţional să reutilizeze garanţiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variaţie furnizată de instituţii în favoarea contrapărţilor lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.

PARTEA A ȘAPTEA

EFECTUL DE LEVIER

Articolul 429

Calcularea indicatorului efectului de levier

(1) Instituţiile își calculează indicatorul efectului de levier în conformitate cu metodologia prevăzută la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Indicatorul efectului de levier se calculează prin împărţirea indicatorului de măsurare a capitalului instituţiei la indicatorul de măsurare a expunerii totale a instituţiei și se exprimă ca procent.

Instituţiile calculează indicatorul efectului de levier la data de referinţă a raportării.

(3) În sensul alineatului (2), indicatorul de măsurare a capitalului este reprezentat de fondurile proprii de nivel 1.

(4) În sensul alineatului (2), indicatorul de măsurare a expunerii totale este suma valorilor expunerilor următoarelor elemente:

(a) activele, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit și poziţiile menţionate la articolul 429e, calculate în conformitate cu articolul 429b alineatul (1);

(b) contractele derivate enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit, inclusiv contractele și instrumentele financiare derivate de credit care sunt extrabilanţiere, calculate în conformitate cu articolele 429c și 429d;

(c) majorările pentru riscul de credit al contrapărţii aferent operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, inclusiv cele extrabilanţiere, calculate în conformitate cu articolul 429e;

(d) elementele extrabilanţiere, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit, operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare și poziţiile menţionate la articolele 429d și 429g, calculate în conformitate cu articolul 429f;

(e) achiziţiile sau vânzările standard care urmează a fi decontate, calculate în conformitate cu articolul 429g.

Instituţiile tratează tranzacţiile cu termen lung de decontare în conformitate cu primul paragraf literele (a)-(d), după caz.

▼M8

Instituţiile pot reduce valorile expunerilor menţionate la primul paragraf literele (a) și (d) cu valoarea corespunzătoare a ajustărilor generale pentru riscul de credit aferente elementelor bilanţiere și, respectiv, extrabilanţiere, sub rezerva unui prag egal cu 0 în cazul în care ajustările pentru riscul de credit au redus fondurile proprii de nivel 1.

(5) Prin derogare de la alineatul (4) litera (d), se aplică următoarele dispoziţii:

▼C7

(a) un element extrabilanţier în conformitate cu alineatul (4) litera (d) care este tratat ca un instrument financiar derivat în conformitate cu cadrul contabil aplicabil face obiectul tratamentului prevăzut la litera (b) din respectivul alineat;

▼M8

(b) în cazul în care un client al unei instituţii care acţionează ca membru compensator realizează direct o tranzacţie cu instrumente financiare derivate cu o CPC iar instituţia garantează performanţa expunerilor din tranzacţii faţă de CPC ale clientului său care decurg din această tranzacţie, instituţia își calculează expunerea care rezultă din garanţie în conformitate cu alineatul (4) litera (b) ca și cum acea instituţie ar fi realizat direct tranzacţia cu clientul, inclusiv în ceea ce privește primirea sau furnizarea marjei de variaţie în numerar.

Tratamentul prevăzut la primul paragraf litera (b) se aplică, de asemenea, unei instituţii care acţionează drept client de nivel superior care garantează performanţa expunerilor din tranzacţii ale clientului său.

În sensul primului paragraf litera (b) și al celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, instituţiile pot considera drept client o entitate afiliată numai în cazul în care entitatea respectivă nu intră în perimetrul de consolidare reglementat la nivelul la care se aplică cerinţa prevăzută la articolul 92 alineatul (3) litera (d).

(6) În sensul prezentului articol alineatul (4) litera (e) și al articolului 429g, „achiziţie sau vânzare standard” înseamnă o achiziţie sau o vânzare a unui titlu de valoare în cadrul unor contracte ale căror clauze impun livrarea titlului de valoare în perioada stabilită în general prin lege sau prin convenţii pe piaţa în cauză.

(7) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în mod expres în prezenta parte, instituţiile calculează indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu următoarele principii:

(a) garanţiile reale corporale sau financiare, garanţiile sau instrumentele de diminuare a riscului de credit cumpărate nu se utilizează pentru reducerea indicatorului de măsurare a expunerii totale;

(b) activele nu se compensează cu pasivele.

(8) Prin derogare de la alineatul (7) litera (b), instituţiile pot reduce valoarea expunerii unui împrumut de prefinanţare sau a unui împrumut intermediar cu soldul pozitiv al contului de economii al debitorului căruia i-a fost acordat împrumutul și pot include suma rezultată în indicatorul de măsurare a expunerii totale, numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) acordarea împrumutului este condiţionată de deschiderea contului de economii la instituţia care acordă împrumutul și atât împrumutul, cât și contul de economii sunt reglementate de aceeași legislaţie sectorială;

▼M8

(b) soldul contului de economii nu poate fi retras, în parte sau în totalitate, de către debitor pe întreaga durată a împrumutului;

(c) instituţia poate utiliza în mod necondiţionat și irevocabil soldul contului de economii pentru a soluţiona orice revendicare care decurge din acordul de împrumut în cazurile reglementate de legislaţia sectorială menţionată la litera (a), inclusiv în caz de neplată de către debitor sau de insolvabilitate a acestuia.

„Împrumut de prefinanţare" sau „împrumut intermediar" înseamnă un împrumut care este acordat debitorului pentru o perioadă limitată de timp, în vederea acoperirii deficitului de finanţare al debitorului până la momentul acordării împrumutului final în conformitate cu criteriile stabilite în legislaţia sectorială care reglementează astfel de tranzacţii.

Articolul 429a

Expuneri excluse din indicatorul de măsurare a expunerii totale

(1) Prin derogare de la articolul 429 alineatul (4), o instituţie poate să excludă oricare dintre următoarele expuneri din indicatorul de măsurare a expunerii totale:

(a) cuantumurile deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (d);

(b) activele deduse la calcularea indicatorului de măsurare a capitalului menţionat la articolul 429 alineatul (3);

(c) expunerile cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 113 alineatul (6) sau (7);

(d) în cazul în care instituţia este o instituţie de credit pentru dezvoltare publică, expunerile care decurg din active care constituie creanţe asupra administraţiilor centrale, administraţiilor regionale, autorităţilor locale sau entităţilor din sectorul public în ceea ce privește investițiile în sectorul public și creditele promoționale;

▼C7

(d) în cazul în care instituţia este o instituţie de credit pentru dezvoltare publică, expunerile care decurg din active care constituie creanţe asupra administraţiilor centrale, administraţiilor regionale, autorităţilor locale sau entităţilor din sectorul public în ceea ce privește investițiile în sectorul public, precum și creditele promoționale;

▼M8

(f) părţile garantate ale expunerilor care decurg din credite de export care îndeplinesc cumulativ următoarele două condiţii:

(i) garanţia este furnizată de un furnizor eligibil de protecţie nefinanţată a creditului în conformitate cu articolele 201 și 202, inclusiv de agenţiile de creditare a exportului sau de administraţiile centrale;

(ii) se aplică o pondere de risc de 0 % părţii garantate a expunerii în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) sau (4) sau cu articolul 116 alineatul (4);

(g) în cazul în care instituţia este membru compensator al unui CPCC, expunerile din tranzacţii ale instituţiei respective, cu condiţia ca acestea să fie compensate cu respectivul CPCC și să îndeplinească condiţiile prevăzute la articolul 306 alineatul (1) litera (c);

▼M8

(h) în cazul în care instituţia este un client de nivel superior în cadrul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, expunerile din tranzacţii faţă de membrul compensator sau de o entitate care acţionează în calitate de client de nivel superior pentru respectiva instituţie, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 305 alineatul (2) și dacă instituţia nu are obligaţia de a rambursa clientului său pierderile eventuale suferite în cazul intrării în stare de nerambursare a membrului compensator sau a CPCC-ului;

(i) activele fiduciare care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

(i) sunt recunoscute în bilanţul instituţiei în concordanţă cu principiile contabile naţionale general acceptate, în conformitate cu articolul 10 din Directiva 86/635/CEE;

(ii) îndeplinesc criteriile pentru derecunoaștere prevăzute de standardul internaţional de raportare financiară (IFRS) 9, astfel cum sunt aplicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

(iii) îndeplinesc criteriile pentru neconsolidare prevăzute de IFRS 10, astfel cum sunt aplicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, dacă este cazul;

(j) expunerile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

(i) sunt expuneri faţă de o entitate din sectorul public;

(ii) sunt tratate în conformitate cu articolul 116 alineatul (4);

(iii) rezultă din depozite pe care instituţia are obligaţia legală de a le transfera către entitatea din sectorul public menţionată la punctul (i) în scopul finanţării de investiţii de interes general;

(k) garanţiile reale excedentare depuse la agenţi tripartiţi care nu au fost date cu împrumut;

(l) în cazul în care, în temeiul cadrului contabil aplicabil, o instituţie recunoaște marja de variaţie plătită în numerar contrapărţii ca creanţă de încasat, creanţa de încasat respectivă, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 429c alineatul (3) literele (a)-(e);

(m) expunerile securitizate din securitizări tradiţionale care îndeplinesc condiţiile transferului riscului semnificativ prevăzute la articolul 244 alineatul (2);

▼M10

(n) următoarele expuneri faţă de banca centrală a instituţiei, sub rezerva condiţiilor stabilite la alineatele (5) și (6):

▼M8

(i) monede și bancnote care constituie moneda legală în jurisdicţia băncii centrale;

(ii) active care reprezintă creanţe faţă de banca centrală, inclusiv rezerve deţinute la banca centrală;

(o) în cazul în care instituţia este autorizată, în conformitate cu articolul 16 și cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, expunerile instituţiei datorate serviciilor auxiliare de tip bancar enumerate la secţiunea C litera (a) din anexa la regulamentul respectiv care sunt legate în mod direct de servicii de bază sau de servicii auxiliare enumerate în secţiunile A și B din anexa respectivă;

▼M8

(p) în cazul în care instituţia este desemnată în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, expunerile instituţiei datorate serviciilor auxiliare de tip bancar enumerate la secţiunea C litera (a) din anexa la regulamentul menţionat care sunt legate în mod direct de serviciile de bază sau auxiliare ale unui depozitar central de titluri de valoare, autorizat în conformitate cu articolul 16 din respectivul regulament, enumerate în secţiunile A și B din anexa respectivă.

În sensul literei (m) de la primul paragraf, instituţiile includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale orice expunere reţinută.

(2) În sensul alineatului (1) literele (d) și (e), „instituţie de credit pentru dezvoltare publică” înseamnă o instituţie de credit care îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) a fost înfiinţată de o administraţie centrală, administraţie regională sau autoritate locală dintr-un stat membru;

(b) activitatea sa este limitată la promovarea unor obiective specificate de politică publică financiară, socială sau economică, în conformitate cu actele cu putere de lege și dispoziţiile care reglementează respectiva instituţie, inclusiv statutul, pe o bază neconcurenţială;

(c) scopul său nu este de a maximiza profitul sau cota de piaţă;

(d) sub rezerva normelor Uniunii privind ajutoarele de stat, administraţia centrală, administraţia regională sau autoritatea locală are obligaţia de a proteja viabilitatea instituţiei de credit sau garantează, în mod direct sau indirect, cel puţin 90 % din cerinţele de fonduri proprii, cerinţele de finanţare sau creditele promoţionale acordate ale instituţiei de credit;

(e) nu acceptă depozite acoperite, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/49/UE sau în legislaţia naţională prin care se pune în aplicare această directivă, care pot fi clasificate drept depozite la termen sau depozite de economii de la consumatori, astfel cum sunt definiţi la articolul 3 litera (a) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

În sensul primului paragraf litera (b), obiectivele de politică publică pot include furnizarea de finanţare, în scopuri de promovare sau dezvoltare, anumitor sectoare economice sau regiuni geografice din statul membru relevant.

▼C7

În sensul alineatului (1) literele (d) și (e) și fără a aduce atingere normelor Uniunii privind ajutoarele de stat, precum și obligaţiilor statelor membre în temeiul acestuia, autorităţile competente pot, la cererea unei instituţii, să trateze o unitate autonomă și independentă din punct de vedere organizaţional, structural și financiar a acelei instituţii ca fiind o instituţie de credit pentru dezvoltare publică, cu condiţia ca unitatea să îndeplinească cumulativ condiţiile enumerate la primul paragraf și ca un astfel de tratament să nu afecteze eficacitatea supravegherii instituţiei respective. Autorităţile competente notifică fără întârziere Comisiei și ABE orice decizie de a trata, în sensul prezentului paragraf, o unitate a unei instituţii ca fiind o instituţie de credit pentru dezvoltare publică. Autoritatea competentă examinează anual o astfel de decizie.

([1]) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

▼M8

(3) În sensul alineatului (1) literele (d) și (e) și al alineatului (2) litera (d), „credit promoțional” înseamnă un credit acordat de o instituție de credit pentru dezvoltare publică sau de o entitate creată de administrația centrală, de administrația regională sau de autoritatea locală a unui stat membru, direct sau printr-o instituție de credit intermediară, pe bază neconcurențială, nonprofit, în scopul promovării obiectivelor de politică publică ale administrației centrale, ale administrației regionale sau ale autorității locale dintr-un stat membru.

(4) Instituțiile nu exclud expunerile din tranzacții prevăzute la alineatul (1) literele (g) și (h) de la prezentul articol dacă nu este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 429 alineatul (5) al treilea paragraf.

(5) ►M10 Instituțiile pot exclude expunerile enumerate la alineatul (1) litera (n) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: ◄

(a) autoritatea competentă a instituției a stabilit, după consultarea băncii centrale relevante, și a declarat public că există circumstanțe excepționale care justifică excluderea acestora pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor monetare;

(b) derogarea se acordă pentru o perioadă limitată de timp care nu depășește un an;

▼M10

(c) autoritatea competentă a instituției a stabilit, după consultarea băncii centrale relevante, data la care se consideră că au început circumstanțele excepționale și a anunțat public data respectivă; data respectivă se stabilește la sfârșitul unui trimestru.

▼M8

(6) Expunerile care urmează să fie excluse în sensul alineatului (1) litera (n) îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

(a) sunt exprimate în aceeași monedă ca depozitele atrase de instituție;

(b) scadența lor medie nu depășește în mod semnificativ scadența medie a depozitelor atrase de instituție.

(7) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (1) litera (d), în cazul în care exclude expunerile menționate la prezentul articol alineatul (1) litera (n), o instituție îndeplinește în orice moment următoarea cerință privind indicatorul efectului de levier ajustat pe durata excluderii:

$$aLR = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

unde:

aLR = indicatorul efectului de levier ajustat;

▼M10

EM_{LR} = indicatorul de măsurare a expunerii totale a instituției, astfel cum este calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4), inclusiv expunerile excluse în conformitate cu alineatul (1) litera (n) din prezentul articol, la data menționată la alineatul (5) litera (c) din prezentul articol; și

▼**M10**

CB = valoarea totală medie zilnică a expunerilor instituţiei faţă de banca sa centrală, calculată pentru întreaga perioadă de aplicare a rezervelor minime obligatorii a băncii centrale imediat anterioară datei menţionate la alineatul (5) litera (c), care sunt eligibile pentru a fi excluse în conformitate cu alineatul (1) litera (n).

▼**M8**

Articolul 429b

Calculul valorii expunerii activelor

(1) Instituţiile calculează valoarea expunerii activelor, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit și pozițiile prevăzute la articolul 429e, în conformitate cu următoarele principii:

(a) valoarea expunerii activelor înseamnă o valoare a expunerii astfel cum este prevăzută la articolul 111 alineatul (1) prima teză;

(b) operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare nu sunt compensate.

(2) Un acord de tipul „cash pooling” oferit de o instituţie nu încalcă condiţia prevăzută la articolul 429 alineatul (7) litera (b) numai în cazul în care acordul îndeplinește cumulativ următoarele două condiţii:

(a) instituţia care oferă acordul de tipul „cash pooling” transferă soldurile creditoare și soldurile debitoare ale mai multor conturi individuale ale unui grup de entităţi acoperite de acord („conturi iniţiale”) într-un cont unic, distinct, aducând astfel soldurile conturilor iniţiale la zero;

(b) instituţia realizează acţiunile menţionate la prezentul paragraf litera (a) în fiecare zi.

În sensul prezentului alineat și al alineatului (3), un acord de tipul „cash pooling” înseamnă, un acord prin care soldurile creditoare sau soldurile debitoare ale mai multor conturi individuale sunt combinate în scopul gestionării numerarului sau a lichidităţilor.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, un acord de tipul „cash pooling” care nu îndeplinește condiţia prevăzută la litera (b) de la alineatul menţionat, dar îndeplinește condiţia prevăzută la litera (a) de la același alineat nu constituie o încălcare a condiţiei prevăzute la articolul 429 alineatul (7) litera (b) în cazul în care acordul îndeplinește cumulativ următoarele condiţii:

(a) instituţia are un drept executoriu din punct de vedere juridic de a compensa soldurile conturilor iniţiale printr-un transfer într-un cont unic, în orice moment;

(b) nu există neconcordanţe de scadenţă între soldurile conturilor iniţiale;

(c) instituţia încasează sau plătește dobânzi pe baza soldului combinat al conturilor iniţiale;

(d) autoritatea competentă a instituţiei consideră că frecvenţa cu care sunt transferate soldurile tuturor conturilor iniţiale corespunde scopului de a include doar soldul combinat al acordului de tipul „cash pooling” în indicatorul de măsurare a expunerii utilizat pentru calcularea expunerii totale.

▼M8

(4) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), instituţiile pot calcula valoarea expunerii sumelor de încasat și a sumelor de plătit în numerar din cadrul operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare cu aceeași contraparte pe o bază netă numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) tranzacţiile au aceeași dată explicită de decontare finală;

(b) dreptul de a compensa suma datorată contrapărţii cu suma datorată de către contraparte este executoriu din punct de vedere juridic în cursul desfășurării normale a activităţii și în cazul intrării în stare de nerambursare, al insolvenţei și al falimentului;

(c) contrapărţile intenţionează să deconteze pe o bază netă sau să efectueze o decontare simultană sau tranzacţiile fac obiectul unui mecanism de decontare care are ca rezultat echivalentul funcţional al decontării nete.

(5) În sensul alineatului (4) litera (c), instituţiile pot considera că mecanismul de decontare are ca rezultat echivalentul funcţional al decontării nete doar dacă, la data decontării, rezultatul net al fluxurilor de numerar ale tranzacţiilor din cadrul mecanismului respectiv este egal cu suma netă unică rezultată în cazul decontării nete și dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) tranzacţiile sunt decontate prin același sistem de decontare sau prin sisteme de decontare care folosesc o infrastructură de decontare comună;

(b) mecanismele de decontare sunt susţinute de numerar sau de facilităţi de credit pe parcursul zilei („intraday”) menite să asigure că decontarea tranzacţiilor va avea loc până la sfârșitul zilei lucrătoare;

(c) orice aspect care decurge din segmentele aferente titlurilor de valoare ale operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare nu interferează cu finalizarea decontării nete a sumelor de încasat și a sumelor de plătit în numerar.

Condiţia prevăzută la primul paragraf litera (c) este îndeplinită doar când eșecul oricărei operaţiuni de finanţare prin titluri de valoare din mecanismul de decontare poate întârzia doar decontarea segmentului corespunzător aferent fondurilor bănești sau poate crea o obligaţie pentru mecanismul de decontare, sprijinită de o facilitate de credit asociată.

În cazul în care se înregistrează un eșec al segmentului aferent titlurilor de valoare a unei operaţiuni de finanţare prin titluri de valoare în mecanismul de compensare la sfârșitul perioadei de decontare din mecanismul de decontare, instituţiile scot această tranzacţie și segmentul corespunzător aferent fondurilor bănești din setul de compensare și le tratează pe bază brută.

Articolul 429c

Calculul valorii expunerii instrumentelor financiare derivate

(1) Instituţiile calculează valoarea expunerii contractelor derivate enumerate în anexa II și a instrumentelor financiare derivate de credit, inclusiv a celor extrabilanţiere, în conformitate cu metoda prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 6 secţiunea 3.

▼M8

Atunci când calculează valoarea expunerii, instituţiile pot să ia în considerare efectele contractelor de novaţie și ale altor acorduri de compensare în conformitate cu articolul 295. Instituţiile nu ţin seama de compensarea între produse diferite, dar pot să compenseze în cadrul categoriei de produse menţionate la articolul 272 punctul 25 litera (c) și al instrumentelor financiare derivate de credit, atunci când acestea fac obiectul unui acord de compensare contractuală între produse diferite menţionat la articolul 295 litera (c).

Instituţiile includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale opţiunile vândute, chiar și în cazul în care valoarea expunerii acestora poate fi stabilită la zero în conformitate cu tratamentul prevăzut la articolul 274 alineatul (5).

(2) În cazul în care furnizarea garanţiilor reale conexe contractelor derivate reduce cuantumul activelor în temeiul cadrului contabil aplicabil, instituţiile reiau reducerea respectivă.

(3) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, instituţiile care calculează costul de înlocuire a contractelor derivate în conformitate cu articolul 275 pot recunoaște drept marjă de variaţie, astfel cum este menţionată la articolul 275, doar garanţiile reale primite în numerar de la contrapărţile lor, în cazul în care cadrul contabil aplicabil nu a recunoscut deja marja de variaţie drept o reducere a valorii expunerii și în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) pentru tranzacţiile care nu sunt compensate printr-o CPCC, fondurile în numerar primite de contrapartea destinatară nu sunt separate;

(b) marja de variaţie se calculează și face obiectul schimbului cel puţin zilnic pe baza evaluării la preţul pieţei a poziţiilor pe instrumente financiare derivate;

(c) marja de variaţie primită este denominată într-o monedă specificată în contractul derivat, în acordul-cadru de compensare aplicabil, în anexa de garantare a creditului la acordul-cadru de compensare eligibil sau astfel cum se stabilește în orice acord de compensare cu o CPCC;

(d) marja de variaţie primită este suma totală care ar fi necesară pentru a stinge expunerea la preţul pieţei a contractului derivat care face obiectul pragului și al sumelor minime de transfer care sunt aplicabile contrapărţii;

(e) contractul derivat și marja de variaţie între instituţie și contrapartea la respectivul contract sunt acoperite de un singur acord de compensare pe care instituţia îl poate trata ca diminuator de risc în conformitate cu articolul 295.

În cazul în care o instituţie oferă garanţii reale în numerar unei contrapărţi, iar garanţiile în cauză respectă condiţiile prevăzute la literele (a)-(e) de la primul paragraf, instituţia consideră aceste garanţii ca fiind marja de variaţie furnizată contrapărţii și le include în calculul costului de înlocuire.

În sensul primului paragraf litera (b), se consideră că o instituţie a îndeplinit condiţia prevăzută la această literă atunci când marja de variaţie face obiectul schimbului în dimineaţa zilei de tranzacţionare de după ziua de tranzacţionare în care a fost stabilit contractul derivat, cu condiţia ca schimbul să se bazeze pe valoarea contractului de la sfârșitul zilei de tranzacţionare în care contractul a fost stabilit.

▼M8

În sensul primului paragraf litera (d), în cazul în care apare un litigiu privind marja, instituțiile pot recunoaște cuantumul garanțiilor reale care au făcut obiectul schimbului și care nu sunt vizate de litigiu.

(4) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, atunci când calculează NICA, astfel cum este definită la articolul 272 punctul 12a, instituţiile nu includ garanţiile reale primite, cu excepţia cazurilor contractelor derivate încheiate cu clienţi care sunt compensate de o CPCC.

(5) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, instituţiile stabilesc ca valoarea multiplicatorului utilizat la calculul expunerii viitoare potenţiale în conformitate cu articolul 278 alineatul (1) să fie egală cu unu, cu excepţia cazurilor contractelor derivate încheiate cu clienţi care sunt compensate de o CPCC.

(6) Prin derogare de la prezentul articol alineatul (1), instituţiile pot să utilizeze metoda prevăzută în secţiunea 4 sau 5 din partea a treia titlul II capitolul 6 pentru a determina valoarea expunerii contractelor derivate enumerate în anexa II punctele 1 și 2, dar numai dacă utilizează metoda respectivă și pentru determinarea valorii expunerii contractelor în cauză în scopul îndeplinirii cerinţelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92.

În cazul în care aplică una dintre metodele menţionate la primul paragraf, instituţiile nu scad din indicatorul de măsurare a expunerii totale cuantumul marjei pe care l-au primit.

Articolul 429d

Dispoziţii suplimentare privind calculul valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate de credit scrise

(1) În sensul prezentului articol, „instrument financiar derivat de credit scris” înseamnă orice instrument financiar prin care o instituţie oferă efectiv protecţie de credit, inclusiv prin instrumente de tipul „credit default swap”, instrumente de tipul „total return swap” și opţiuni, în cazul în care instituţia are obligaţia de a oferi protecţie de credit în condiţiile specificate în contractul privind opţiunile.

(2) Pe lângă calculul prevăzut la articolul 429c, instituţiile includ în calculul valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate de credit scrise valorile noţionale efective menţionate în instrumentele financiare derivate de credit scrise din care se scade orice modificare negativă a valorii juste care a fost încorporată în fondurile proprii de nivel 1 în ceea ce privește respectivele instrumente financiare derivate de credit scrise.

Instituţiile calculează valoarea noţională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit scrise prin ajustarea valorii noţionale a acelor instrumente financiare derivate pentru a reflecta expunerea reală a contractelor pentru care se utilizează efectul de levier sau care sunt consolidate în alt mod prin structura tranzacţiei.

(3) Instituţiile pot scădea, integral sau parţial, din valoarea expunerii calculate în conformitate cu alineatul (2) valoarea noţională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit cumpărate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) scadenţa reziduală a instrumentului financiar derivat de credit cumpărat este egală cu scadenţa reziduală a instrumentului financiar derivat de credit scris sau mai mare decât aceasta;

▼M8

(b) instrumentul financiar derivat de credit cumpărat face obiectul aceloraşi clauze esenţiale sau al unor clauze esenţiale mai prudente decât cele ale instrumentului financiar derivat de credit scris corespunzător;

(c) instrumentul financiar derivat de credit cumpărat nu a fost achiziţionat de la o contraparte care ar expune instituţia unui risc specific de corelare defavorabilă, astfel cum este definit la articolul 291 alineatul (1) litera (b);

(d) în cazul în care din valoarea noţională efectivă a instrumentului financiar derivat de credit scris se scade orice modificare negativă a valorii juste încorporată în fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei, din valoarea noţională efectivă a instrumentului financiar derivat de credit cumpărat se scade orice modificare pozitivă a valorii juste care a fost încorporată în fondurile proprii de nivel 1;

(e) instrumentul financiar derivat de credit cumpărat nu este inclus într-o tranzacţie care a fost compensată de instituţie în numele unui client sau care a fost compensată de instituţie în rolul său de client de nivel superior într-o structură a clientelei pe mai multe niveluri și pentru care valoarea noţională efectivă menţionată în instrumentul financiar derivat de credit scris corespunzător se exclude din indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu articolul 429a alineatul (1) primul paragraf litera (g) sau (h), după caz.

În scopul calculării expunerii viitoare potenţiale în conformitate cu articolul 429c alineatul (1), instituţiile pot exclude din setul de compensare partea din instrumentul financiar derivat de credit scris care nu este compensată în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat și pentru care valoarea noţională efectivă este inclusă în indicatorul de măsurare a expunerii totale.

(4) În sensul alineatului (3) litera (b), „clauze esenţiale” înseamnă orice caracteristică a instrumentului financiar derivat de credit care este relevantă pentru evaluarea acestuia, inclusiv nivelul de subordonare, opţionalitatea, evenimentele de credit, entitatea sau grupurile de entităţi de referinţă suport, precum și obligaţia sau portofoliul de obligaţii de referinţă suport, cu excepţia valorii noţionale și a scadenţei reziduale a instrumentului financiar derivat de credit. Două nume de referinţă sunt aceleași numai în cazul în care se referă la aceeași entitate juridică.

(5) Prin derogare de la alineatul (3) litera (b), instituţiile pot utiliza instrumentele financiare derivate de credit cumpărate pe un grup de nume de referinţă pentru a compensa instrumentele financiare derivate de credit scrise pe numele de referinţă individuale din grupul respectiv, atunci când grupul de entităţi de referinţă și nivelul de subordonare din ambele tranzacţii sunt identice.

(6) Instituţiile nu reduc valoarea noţională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit scrise în cazul în care cumpără protecţia creditului printr-un instrument de tipul „total return swap” și înregistrează plăţile nete primite ca venit net, dar nu înregistrează ca efect compensator, în fondurile proprii de nivel 1, nicio a valorii instrumentului financiar derivat de credit subscris.

(7) În cazul instrumentelor financiare derivate de credit cumpărate pe un portofoliu de obligaţii de referinţă, instituţiile pot scădea din valoarea noţională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit scrise pe obligaţiile individuale de referinţă valoarea noţională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit cumpărate în conformitate cu alineatul (3) numai dacă protecţia cumpărată este echivalentă din punct de vedere economic cu cumpărarea protecţiei separat pentru fiecare dintre obligaţiile individuale din portofoliu.

▼M8

Articolul 429e

Majorarea pentru riscul de credit al contrapărţii aferent operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare

(1) Pe lângă calculul valorii expunerii operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, inclusiv a celor care sunt extrabilanţiere în conformitate cu articolul 429b alineatul (1), instituţiile includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale o majorare pentru riscul de credit al contrapărţii, calculată în conformitate cu alineatul (2) sau (3) de la prezentului articol, după caz.

(2) Instituţiile calculează majorarea pentru tranzacţiile cu o contraparte care nu fac obiectul unui acord-cadru de compensare ce îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 206 pentru fiecare tranzacţie în parte, în conformitate cu următoarea formulă:

$$E_i^* = \max\{0,\ E_i - C_i\}$$

unde:

E_i^* = majorarea;

i = indicele care desemnează tranzacţia;

E_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar împrumutate contrapărţii în cadrul tranzacţiei „i”; și

C_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar primite de la contraparte în cadrul tranzacţiei „i”.

Instituţiile pot stabili că E_i^* este egal cu zero unde E_i este suma în numerar împrumutată unei contrapărţi, iar suma în numerar de primit aferentă nu este eligibilă pentru tratamentul de compensare prevăzut la articolul 429b alineatul (4).

(3) Instituţiile calculează majorarea pentru tranzacţiile cu o contraparte care fac obiectul unui acord-cadru de compensare ce îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 206, pentru fiecare acord în parte, în conformitate cu următoarea formulă:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

unde:

E_i^* = majorarea;

i = indicele care desemnează acordul de compensare;

E_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar împrumutate contrapărţii pentru tranzacţiile care fac obiectul acordului-cadru de compensare „i”; și

C_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar primite de la contraparte care fac obiectul acordului-cadru de compensare „i”.

(4) În sensul alineatelor (2) și (3), termenul contraparte include, de asemenea, agenţii tripartiţi care primesc garanţii reale în depozit și administrează garanţiile reale în cazul tranzacţiilor tripartite.

▼M8

(5) Prin derogare de la prezentul articol alineatul (1), instituţiile pot să utilizeze metoda prevăzută la articolul 222, sub rezerva unui prag de 20 % pentru ponderea de risc aplicabilă, în scopul de a determina majorarea pentru operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare, inclusiv pentru cele extrabilanţiere. Instituţiile pot să utilizeze metoda respectivă numai în cazul în care o utilizează și pentru calcularea valorii expunerii tranzacţiilor respective în scopul îndeplinirii cerinţelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(6) În cazul în care contabilizarea vânzării pentru o tranzacţie de răscumpărare se efectuează în temeiul cadrului contabil aplicabil, instituţia reia toate înregistrările contabile legate de vânzare.

(7) În cazul în care o instituţie acţionează ca agent între două părţi în cadrul unei operaţiuni de finanţare prin titluri de valoare, inclusiv al unei tranzacţii extrabilanţiere, se aplică următoarele dispoziţii pentru calcularea indicatorului de măsurare a expunerii totale al instituţiei:

(a) în cazul în care instituţia pune la dispoziţia uneia dintre părţile la operaţiunea de finanţare prin titluri de valoare o indemnizaţie sau o garanţie, iar indemnizaţia sau garanţia se limitează la diferenţa – oricare ar fi aceasta – dintre valoarea titlului de valoare sau a sumei în numerar pe care partea a dat-o cu împrumut și valoarea garanţiei reale pe care debitorul a furnizat-o, instituţia include, în indicatorul de măsurare a expunerii totale, numai majorarea calculată în conformitate cu alineatul (2) sau (3), după caz;

(b) în cazul în care instituţia nu furnizează niciuneia dintre părţile implicate o indemnizaţie sau o garanţie, tranzacţia nu este inclusă în indicatorul de măsurare a expunerii totale;

(c) în cazul în care instituţia este expusă din punct de vedere economic titlului de valoare suport sau numerarului implicat în tranzacţie cu o sumă mai mare decât expunerea acoperită de majorare, aceasta include în indicatorul de măsurare a expunerii totale, de asemenea, cuantumul total al titlului sau al numerarului la care este expusă;

(d) în cazul în care instituţia care acţionează în calitate de agent pune la dispoziţia ambelor părţi implicate într-o operaţiune de finanţare prin titluri de valoare o indemnizaţie sau o garanţie, instituţia își calculează indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu literele (a), (b) și (c), separat pentru fiecare parte implicată în tranzacţie.

Articolul 429f

Calculul valorii expunerii elementelor extrabilanţiere

(1) Instituţiile calculează, în conformitate cu articolul 111 alineatul (1), valoarea expunerii elementelor extrabilanţiere, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit, operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare și poziţiile menţionate la articolul 429d.

În cazul în care un angajament se referă la prelungirea unui alt angajament, se aplică articolul 166 alineatul (9).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituţiile pot reduce cuantumul echivalent expunerii din credite al unui element extrabilanţier cu suma corespunzătoare a ajustărilor specifice pentru riscul de credit. Calculul este supus unui prag egal cu zero.

▼M8

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituţiile aplică un factor de conversie de 10 % elementelor extrabilanţiere cu risc scăzut menţionate la articolul 111 alineatul (1) litera (d).

Articolul 429g

Calculul valorii expunerii achiziţiilor sau vânzărilor standard care urmează a fi decontate

(1) Instituţiile tratează drept active sumele în numerar aferente vânzărilor standard și titlurile de valoare aferente achiziţiilor standard care rămân în bilanţul contabil până la data decontării, în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) litera (a).

(2) Instituţiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data tranzacţionării pentru achiziţiile și vânzările standard care urmează a fi decontate reiau orice compensare, permisă în conformitate cu acest cadru, între sumele de încasat în numerar pentru vânzările standard care urmează a fi decontate și sumele de plătit în numerar pentru achiziţiile standard care urmează a fi decontate. După ce au reluat compensarea contabilă, instituţiile pot efectua compensări între sumele de încasat în numerar și sumele de plătit în numerar în cazul cărora atât vânzările standard, cât și achiziţiile standard aferente sunt decontate pe baza principiului „livrare contra plată”.

(3) Instituţiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data decontării pentru achiziţiile și vânzările standard care urmează a fi decontate includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achiziţiile standard.

Instituţiile pot compensa valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achiziţiile standard cu valoarea nominală totală a sumelor de încasat în numerar legate de vânzările standard care urmează a fi decontate numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) atât achiziţiile standard, cât și vânzările standard sunt decontate pe baza principiului «livrare contra plată;

(b) activele financiare cumpărate și vândute care sunt asociate cu sumele de plătit și sumele de încasat în numerar sunt evaluate la valoarea justă prin profit și pierdere și incluse în portofoliul de tranzacţionare al instituţiei.

PARTEA A ȘAPTEA A

CERINŢE DE RAPORTARE

Articolul 430

Raportarea privind cerinţele prudenţiale și informaţiile financiare

(1) Instituţiile raportează autorităţilor lor competente cu privire la:

(a) cerinţele de fonduri proprii, inclusiv privind indicatorul efectului de levier, astfel cum se prevede la articolul 92 și în partea a șaptea;

▼M8

(b) cerinţele prevăzute la articolele 92a și 92b, pentru instituţiile care fac obiectul cerinţelor respective;

(c) expunerile mari, astfel cum se prevede la articolul 394;

(d) cerinţele de lichiditate, astfel cum se prevede la articolul 415;

(e) datele agregate pentru fiecare piaţă naţională de bunuri imobile, astfel cum este prevăzut la articolul 430a alineatul (1);

(f) cerinţele și orientările prevăzute în Directiva 2013/36/UE calificate pentru raportarea standardizată, cu excepţia oricăror cerinţe de raportare suplimentare în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (j) din directiva respectivă;

(g) nivelul de grevare cu sarcini a activelor, inclusiv o defalcare pe tipurile de grevare cu sarcini a activelor, cum ar fi acordurile repo, darea cu împrumut de titluri de valoare, expunerile securitizate sau împrumuturile.

Instituţiile exceptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) nu fac obiectul cerinţei de raportare privind indicatorul efectului de levier, prevăzută la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat pe bază individuală.

▼M12

(1a) În sensul alineatului (1) litera (a) de la prezentul articol, atunci când instituţiile raportează cu privire la cerinţele de fonduri proprii pentru securitizări, informaţiile pe care le raportează includ informaţii privind securitizările de NPE care beneficiază de tratamentul prevăzut la articolul 269a, informaţii privind securitizările STS înscrise în bilanţ iniţiate și defalcarea activelor-suport pentru respectivele securitizări STS înscrise în bilanţ pe clase de active.

▼M8

(2) În plus faţă de raportarea privind indicatorul efectului de levier menţionată la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și pentru a permite autorităţilor competente să monitorizeze volatilitatea indicatorului efectului de levier, în special în apropierea datelor de referinţă ale raportării, instituţiile mari raportează componentele specifice ale indicatorului efectului de levier autorităţilor lor competente pe baza valorilor medii pe perioada de raportare și a datelor utilizate pentru calcularea valorilor medii respective.

(3) În plus faţă de raportarea privind cerinţele prudenţiale, menţionată la alineatul (1) de la prezentul articol, o instituţie raportează autorităţilor competente informaţii financiare atunci când este una dintre următoarele:

(a) o instituţie care intră sub incidenţa articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

(b) o instituţie de credit care își întocmește conturile consolidate în conformitate cu standardele internaţionale de contabilitate în temeiul articolului 5 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

(4) Autorităţile competente pot solicita instituţiilor de credit care își determină fondurile proprii pe bază consolidată în conformitate cu standardele internaţionale de contabilitate, în temeiul articolului 24 alineatul (2), să raporteze informaţii financiare în conformitate cu prezentul articol.

▼M8

(5) Raportarea privind informaţiile financiare menţionată la alineatele (3) și (4) cuprinde numai informaţiile care sunt necesare pentru a oferi o imagine cuprinzătoare asupra profilului de risc al instituţiei și asupra riscurilor sistemice pe care instituţia le prezintă pentru sectorul financiar sau pentru economia reală, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) Cerinţele de raportare prevăzute la prezentul articol se aplică instituţiilor în mod proporţional luând în considerare raportul menţionat la alineatul (8), ţinând seama de dimensiunea și complexitatea lor, precum și de natura și nivelul de risc al activităţilor lor.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica formatele și modelele uniforme de raportare, instrucţiunile și metodologia privind modul de utilizare a modelelor respective, frecvenţa și datele de raportare, definiţiile și soluţiile informatice pentru raportarea menţionată la alineatele (1)-(4).

Orice nouă cerinţă în materie de raportare, stabilită prin astfel de standarde tehnice de punere în aplicare, nu poate fi pusă în aplicare la mai puţin de șase luni de la data intrării sale în vigoare.

În sensul alineatului (2), proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare precizează care dintre componentele indicatorului efectului de levier se raportează utilizând valorile de la sfârșitul zilei sau de la sfârșitul lunii. În acest scop, ABE ţine seama de următoarele două elemente:

(a) cât de susceptibilă este o componentă la importante reduceri temporare ale volumelor tranzacţiilor care ar putea duce la o subreprezentare a riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier la data de referinţă a raportării;

(b) evoluţiile și constatările la nivel internaţional.

ABE prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare menţionate la prezentul alineat până la 28 iunie 2021, mai puţin în raport cu următoarele elemente:

(a) indicatorul efectului de levier, care se prezintă până la 28 iunie 2020;

(b) obligaţiile prevăzute la articolele 92a și 92b, care se prezintă până la 28 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(8) ABE evaluează costurile și beneficiile implicate de cerinţele de raportare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei ([1]) în conformitate cu prezentul alineat și informează Comisia cu privire la constatările sale până la 28 iunie 2020. Evaluarea respectivă se efectuează în special în legătură cu instituţiile mici și cu un grad redus de complexitate. În acest scop, raportul:

(a) clasifică instituţiile pe categorii în funcţie de dimensiunea, complexitatea lor, precum și de natura și nivelul de risc al activităţilor lor;

(b) măsoară costurile de raportare suportate de fiecare categorie de instituţii în cursul perioadei relevante pentru a respecta cerinţele de raportare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014, ţinând seama de următoarele principii:

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituţiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1).

▼M8

(i) costurile de raportare se măsoară ca raportul dintre costurile de raportare și costurile totale ale instituției în cursul perioadei relevante;

(ii) costurile de raportare cuprind toate cheltuielile legate de punerea în aplicare și funcționarea în permanență a sistemelor de raportare, inclusiv cheltuielile legate de personal, de sistemele informatice și de serviciile juridice, contabile, de audit și de consultanță;

(iii) perioada relevantă se referă la fiecare perioadă anuală în care instituțiile au suportat costuri de raportare pentru a se pregăti să pună în aplicare cerințele de raportare stabilite în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 și pentru a continua să asigure funcționarea în permanență a sistemelor de raportare;

(c) evaluează dacă costurile de raportare suportate de fiecare categorie de instituții au fost proporționale în raport cu beneficiile oferite de cerințele de raportare în scopul supravegherii prudențiale;

(d) evaluează efectele unei reduceri a cerințelor de raportare asupra costurilor și a eficacității supravegherii; și

(e) face recomandări privind modalitatea de reducere a cerințelor de raportare cel puțin pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, iar în acest scop, ABE își propune o reducere preconizată a costurilor medii de cel puțin 10 %, dar de preferință de 20 %. ABE evaluează, în special, dacă:

(i) cerințele de raportare menționate la alineatul (1) litera (g) ar putea fi eliminate pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate în cazul cărora grevarea cu sarcini a fost inferioară unui anumit prag;

(ii) frecvența de raportare solicitată în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (c) și (g) ar putea fi redusă pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate.

ABE anexează la raportul menționat proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (7).

(9) Autoritățile competente consultă ABE pentru a stabili dacă instituțiile, altele decât cele menționate la alineatele (3) și (4), ar trebui să raporteze informațiile financiare pe bază consolidată în conformitate cu alineatul (3), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) instituțiile relevante nu raportează deja pe bază consolidată;

(b) instituțiile relevante intră sub incidența unui cadru contabil în conformitate cu Directiva 86/635/CEE;

(c) raportarea financiară este considerată necesară pentru a oferi o imagine cuprinzătoare asupra profilului de risc al activităților instituțiilor respective și asupra riscurilor sistemice pe care le prezintă pentru sectorul financiar sau pentru economia reală, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatele și modelele pe care instituțiile menționate la primul paragraf le utilizează în scopurile prevăzute la paragraful respectiv.

▼M8

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(10) În cazul în care o autoritate competentă consideră necesare, în scopurile menționate la alineatul (5), o serie de informații care nu fac obiectul standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (7), aceasta informează ABE și CERS cu privire la informațiile suplimentare pe care le consideră necesare să fie incluse în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul respectiv.

(11) Autoritățile competente pot renunța la cerința de a prezenta oricare dintre punctele de date prevăzute în modelele de raportare specificate în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul articol în cazul în care aceste puncte de date sunt repetitive. În aceste scopuri, punctele de date repetitive se referă la punctele de date care sunt deja la dispoziția autorităților competente prin alte mijloace decât colectarea acestor modele de raportare, inclusiv în cazul în care respectivele puncte de date pot fi obținute din datele aflate deja la dispoziția autorităților competente în diferite formate sau niveluri de detaliu; autoritățile competente pot invoca renunțarea menționată în prezentul alineat doar dacă datele obținute, compilate sau agregate prin astfel de metode alternative sunt identice cu acele puncte de date care ar trebui altfel raportate conform standardelor tehnice de punere în aplicare relevante;

Autoritățile competente, autoritățile de rezoluție și autoritățile desemnate fac apel la schimbul de date ori de câte ori este posibil pentru a elimina cerințe de raportare. Se aplică dispozițiile privind schimbul de informații și secretul profesional, astfel cum sunt prevăzute în titlul VII capitolul I secțiunea II din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 430a

Obligații de raportare specifice

(1) Instituțiile raportează pe bază anuală autorităților competente următoarele date agregate referitoare la fiecare piață națională de bunuri imobile față de care sunt expuse:

(a) pierderile care decurg din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, până la cel mai mic dintre cuantumul afectat garanției și 80 % din valoarea de piață sau 80 % din valoarea ipotecară, cu excepția situațiilor în care s-a decis altfel în temeiul articolului 124 alineatul (2);

(b) pierderile totale rezultate din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, până la nivelul expunerii care este tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile locative în temeiul articolului 124 alineatul (1);

(c) valoarea expunerii aferentă tuturor expunerilor care au rămas de rambursat și pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, limitată la nivelul expunerii care este tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile locative în temeiul articolului 124 alineatul (1);

(d) pierderile care decurg din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanție reală, până la cea mai mică dintre cuantumul afectat garanției reale și 50 % din valoarea de piață sau 60 % din valoarea ipotecară, cu excepția situațiilor în care s-a decis altfel în temeiul articolului 124 alineatul (2);

▼M8

(e) pierderile totale rezultate din expuneri pentru care o instituţie a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanţie reală, până la nivelul expunerii care este tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile comerciale în temeiul articolului 124 alineatul (1);

(f) valoarea expunerii aferentă tuturor expunerilor care au rămas de rambursat și pentru care o instituţie a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanţie reală, limitată la nivelul tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile comerciale în temeiul articolului 124 alineatul (1).

(2) Datele menţionate la alineatul (1) se raportează către autoritatea competentă a statului membru de origine al instituţiei relevante. În cazul unei instituţii care are o sucursală în alt stat membru, informaţiile aferente sucursalei respective se raportează și autorităţilor competente din statul membru gazdă. Datele se raportează separat pentru fiecare piaţă de bunuri imobile din Uniune faţă de care instituţia relevantă este expusă.

(3) Autorităţile competente publică anual pe bază agregată datele menţionate la alineatul (1) literele (a- (f), împreună cu datele istorice, dacă sunt disponibile. La cererea unei alte autorităţi competente dintr-un stat membru sau la cererea ABE, o autoritate competentă trebuie să furnizeze autorităţii competente solicitante sau ABE informaţii mai detaliate privind situaţia pieţelor de bunuri imobile locative sau comerciale din statul membru respectiv.

Articolul 430b

Cerinţe specifice de raportare pentru riscul de piaţă

▼M9

(1) De la data aplicării actului delegat menţionat la articolul 461a, instituţiile de credit care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 94 alineatul (1) și nici condiţiile prevăzute la articolul 325a alineatul (1) raportează, pentru toate poziţiile din portofoliul lor de tranzacţionare și toate poziţiile din afara portofoliului lor de tranzacţionare vizate de riscuri valutare sau de marfă, rezultatele calculelor întemeiate pe utilizarea abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a, pe aceeași bază pe care instituţiile respective raportează obligaţiile prevăzute la articolul 92 alineatul (3) litera (b) punctul (i) și litera (c).

▼M8

(2) Instituţiile menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol raportează separat calculele prevăzute la articolul 325c alineatul (2) literele (a), (b) și (c) pentru portofoliul cuprinzând toate poziţiile din portofoliul de tranzacţionare sau din afara portofoliului de tranzacţionare care fac obiectul unor riscuri valutare și de marfă.

(3) În plus faţă de cerinţa prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol, după ce se încheie o perioadă de trei ani de la data intrării în vigoare a celor mai recente standarde tehnice de reglementare menţionate la articolul 325bd alineatul (7), articolul 325be alineatul (3), articolul 325bf alineatul (9) și articolul 325bg alineatul (4), instituţiile raportează, în cazul poziţiilor atribuite unor birouri de tranzacţionare pentru care au primit aprobarea din partea autorităţilor competente de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă, astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (2), rezultatele calculelor întemeiate pe utilizarea abordării respective, astfel cum este prevăzută în partea a treia titlul IV capitolul 1b, pe aceeași bază pe care astfel de instituţii raportează obligaţiile prevăzute la articolul 92 alineatul (3) litera (b) punctul (i) și litera (c).

▼M8

(4) În sensul cerinţei de raportare stabilite la alineatul (3) de la prezentul articol, instituţiile raportează separat calculele prevăzute la articolul 325ba alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și litera (b) punctele (i) și (ii) și pentru portofoliul cuprinzând toate poziţiile din portofoliul de tranzacţionare sau din afara portofoliului de tranzacţionare care fac obiectul unor riscuri valutare și de marfă atribuite unor birouri de tranzacţionare pentru care instituţiile respective au primit aprobarea din partea autorităţilor competente de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă, astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (2).

(5) Instituţiile pot utiliza o combinaţie a abordărilor menţionate la alineatele (1) și (3), în măsura în care calculul efectuat în temeiul abordării menţionate la alineatul (1) nu depășește 90 % din calculul total. În caz contrar, instituţiile utilizează abordarea menţionată la alineatul (1) pentru toate poziţiile din portofoliul lor de tranzacţionare și toate poziţiile din afara portofoliului lor de tranzacţionare care prezintă un risc valutar sau de marfă.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica modelele uniforme de raportare, instrucţiunile și metodologia privind modul de utilizare a acestor modele, frecvenţa și datele de raportare, definiţiile și soluţiile informatice pentru raportarea menţionată la prezentul articol.

Orice nouă cerinţă în materie de raportare stabilită prin astfel de standarde tehnice de punere în aplicare nu poate fi pusă în aplicare la mai puţin de șase luni de la data intrării sale în vigoare.

ABE transmite Comisiei proiectele menţionate de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 430c

Raportul de fezabilitate privind sistemul de raportare integrat

(1) ABE elaborează un raport de fezabilitate privind dezvoltarea unui sistem coerent și integrat de colectare a datelor statistice, a datelor de rezoluţie și a datelor prudenţiale și prezintă Comisiei constatările sale până la 28 iunie 2020.

(2) La elaborarea raportului de fezabilitate, ABE implică autorităţi competente, precum și autorităţile responsabile cu sistemele de garantare a depozitelor, autorităţile responsabile cu rezoluţia și, în special, SEBC. Raportul ţine seama de activitatea anterioară a SEBC privind colectarea integrată a datelor, se bazează pe o analiză a costurilor și beneficiilor globale și cuprinde cel puţin:

(a) o prezentare generală a cantităţii și volumului de date curente colectate de către autorităţile competente în domeniile lor de competenţă, precum și cu privire la originea și gradul lor de detaliu;

▼M8

(b) instituirea unui dicţionar standard cu datele de colectat pentru a mări convergenţa cerinţelor de raportare în ceea ce privește obligaţiile normale de raportare și pentru a evita solicitările redundante;

(c) crearea unui comitet comun, care include, cel puţin, ABE și SEBC, pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a sistemului integrat de raportare;

(d) fezabilitatea și un eventual proiect pentru un punct central de colectare a datelor pentru sistemul integrat de raportare, care să includă și cerinţe stricte pentru asigurarea confidenţialităţii datelor colectate, pentru autentificare în sistem și pentru administrarea drepturilor de acces la sistem, precum și cerinţe pentru securitatea cibernetică, având următoarele caracteristici:

(i) conţine un registru central de date cu toate datele statistice, de rezoluţie și prudenţiale, cu gradul de detaliu necesar și cu frecvenţa adecvată de raportare pentru instituţia respectivă, actualizat la intervalele necesare;

(ii) servește ca punct de acces unde autorităţile competente acceptă, prelucrează și concentrează toate cererile de date, reconciliază cererile cu datele raportate colectate existente și care asigură accesul rapid al autorităţilor competente la informaţiile solicitate;

(iii) oferă sprijin suplimentar autorităţilor competente pentru transmiterea cererilor de date instituţiilor și înregistrează datele solicitate în registrul central de date;

(iv) deţine un rol de coordonare pentru schimbul de informaţii și date între autorităţile competente; și

(v) ţine seama de procedurile și procesele ale autorităţilor competente și le transferă într-un sistem standardizat.

(3) Până la un an după prezentarea raportului menţionat la prezentul articol, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, după caz și ţinând seama de raportul de fezabilitate al ABE, o propunere legislativă vizând instituirea unui sistem de raportare standardizat și integrat pentru cerinţele de raportare

PARTEA A OPTA

PUBLICAREA DE INFORMAŢII DE CĂTRE INSTITUŢII

TITLUL I

PRINCIPII GENERALE

Articolul 431

Cerinţe și politici privind publicarea de informaţii

(1) Instituţiile fac publice informaţiile menţionate în titlurile II și III, în conformitate cu dispoziţiile prevăzute în prezentul titlu, sub rezerva excepţiilor menţionate la articolul 432.

(2) Instituţiile care au primit aprobarea autorităţilor competente în temeiul părţii a treia pentru instrumentele și metodologiile menţionate în prezenta parte titlul III publică informaţiile prevăzute în cadrul titlului menţionat.

▼M8

(3) Organul de conducere sau conducerea superioară adoptă politici formale pentru a se conforma cerinţelor privind publicarea de informaţii prevăzute în prezenta parte și instituie și menţine proceduri, sisteme și controale interne pentru a verifica dacă informaţiile publicate de instituţii sunt adecvate și respectă cerinţele stabilite în prezenta parte. Cel puţin un membru al organului de conducere sau al conducerii superioare atestă în scris că instituţia relevantă a publicat informaţiile prevăzute în prezenta parte în conformitate cu politicile și procedurile, sistemele și controalele interne formale. Atestatul scris și elementele-cheie ale politicilor formale ale instituţiei pentru a se conforma cerinţelor privind publicarea se includ în informaţiile publicate de instituţii.

Informaţiile care urmează a fi publicate în conformitate cu prezenta parte fac obiectul aceluiași nivel de verificare ca cel aplicabil raportului de administrare inclus în raportul financiar al instituţiei.

De asemenea, instituţiile instituie politici pentru a verifica dacă informaţiile publicate furnizează participanţilor la piaţă o imagine completă asupra profilului lor de risc. În cazul în care constată că informaţiile care trebuie publicate în temeiul prezentei părţi nu furnizează participanţilor la piaţă o imagine completă asupra profilului lor de risc, instituţiile fac publice și alte informaţii, pe lângă informaţiile care trebuie publicate în temeiul prezentei părţi. Cu toate acestea, instituţiile sunt obligate să facă publice numai informaţiile semnificative, nu și informaţiile confidenţiale sau cele considerate ca fiind proprietate menţionate la articolul 432.

(4) Toate informaţiile cantitative sunt însoţite de o descriere calitativă și de orice altă informaţie suplimentară care poate fi necesară pentru ca utilizatorii acestor informaţii să înţeleagă informaţiile cantitative, subliniind în special orice modificare semnificativă a informaţiilor publicate faţă de informaţii publicate anterior.

(5) La cerere, instituţiile explică deciziile lor de rating IMM-urilor și altor societăţi care solicită un credit, punând la dispoziţie o explicaţie în scris, în cazul în care li se solicită acest lucru. Costurile administrative aferente explicaţiei menţionate sunt proporţionale cu mărimea creditului.

Articolul 432

Informaţii nesemnificative, considerate ca fiind proprietate sau confidenţiale

(1) Cu excepţia informaţiilor prevăzute la articolul 435 alineatul (2) litera (c) și la articolele 437 și 450, instituţiile pot să nu facă publice una sau mai multe dintre informaţiile prevăzute în titlurile II și III dacă informaţiile respective nu sunt considerate semnificative.

Se consideră că informaţiile publicate sunt semnificative în cazul în care omiterea sau prezentarea eronată a acestora ar putea schimba sau influenţa evaluarea sau decizia unui utilizator al respectivelor informaţii, care se bazează pe acestea în scopul luării unei decizii economice.

ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la modul în care instituţiile trebuie să aplice pragul de semnificaţie în legătură cu cerinţele de publicare din titlurile II și III.

▼M8

(2) Instituţiile pot totodată să nu facă publice una sau mai multe dintre informaţiile prevăzute în titlurile II și III dacă informaţiile respective sunt considerate ca proprietate a acestora sau confidenţiale, în conformitate cu prezentul alineat, cu excepţia informaţiilor prevăzute la articolele 437 și 450.

Se consideră că informaţiile sunt proprietatea instituţiilor în cazul în care aducerea acestora la cunoștinţa publicului ar submina poziţia concurenţială a instituţiilor. Informaţiile considerate drept proprietate pot include informaţiile despre produse sau sisteme care ar diminua valoarea investiţiilor instituţiilor în respectivele produse sau sisteme dacă ar fi cunoscute de concurenţi.

Se consideră că informaţiile sunt confidenţiale dacă instituţiile sunt obligate de clienţi sau de alte relaţii de contraparte să păstreze confidenţialitatea acestor informaţii.

ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la modul în care instituţiile trebuie să aplice aspecte legate de proprietate și confidenţialitate în legătură cu cerinţele privind publicarea de informaţii din titlurile II și III.

(3) În cazurile excepţionale menţionate la alineatul (2), instituţia în cauză menţionează în comunicările sale faptul că anumite informaţii nu se publică, precum și motivele nepublicării acelor informaţii, și furnizează informaţii mai generale despre obiectul cerinţei de publicare, exceptând cazul în care obiectul respectiv constituie în sine proprietatea instituţiei sau o informaţie confidenţială.

Articolul 433

Frecvenţa și sfera publicării

Instituţiile publică informaţiile prevăzute în titlurile II și III în modul stabilit la articolele 433a, 433b și 433c.

Publicarea anuală a informaţiilor se realizează la aceeași dată la care instituţiile își publică situaţiile financiare sau cât mai curând posibil după această dată.

Publicarea trimestrială și semestrială a informaţiilor se realizează la aceeași dată la care instituţiile își publică rapoartele financiare pentru perioada corespunzătoare, după caz, sau cât mai curând posibil după această dată.

Orice diferenţă între data publicării informaţiilor prevăzute în prezenta parte și cea a publicării situaţiilor financiare corespunzătoare trebuie să fie rezonabilă și, în orice caz, să nu depășească perioada stabilită de autorităţile competente în temeiul articolului 106 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 433a

Publicarea de informaţii de către instituţiile mari

(1) Instituţiile mari publică informaţiile menţionate în continuare cu următoarea frecvenţă:

(a) anual, toate informaţiile obligatorii în temeiul prezentei părţi;

▼**M8**

(b) semestrial, informaţiile menţionate la:

(i) articolul 437 litera (a);

(ii) articolul 438 litera (e);

(iii) articolul 439 literele (e)-(l);

(iv) articolul 440;

(v) articolul 442 literele (c), (e), (f) și (g);

(vi) articolul 444 litera (e);

(vii) articolul 445;

(viii) articolul 448 alineatul (1) literele (a) și (b);

(ix) articolul 449 literele (j)-(l);

(x) articolul 451 alineatul (1) literele (a) și (b);

(xi) articolul 451a alineatul (3);

(xii) articolul 452 litera (g);

(xiii) articolul 453 literele (f)-(j);

(xiv) articolul 455 literele (d), (e) și (g);

(c) trimestrial, informaţiile menţionate la:

(i) articolul 438 literele (d) și (h);

(ii) indicatorii-cheie menţionaţi la articolul 447;

(iii) articolul 451a alineatul (2).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituţiile mari, altele decât G-SII, care sunt instituţii necotate publică informaţiile menţionate în continuare cu următoarea frecvenţă:

(a) anual, toate informaţiile obligatorii în temeiul prezentei părţi;

(b) semestrial, indicatorii-cheie menţionaţi la articolul 447.

(3) Instituţiile mari care intră sub incidenţa articolului 92a sau 92b publică semestrial informaţiile prevăzute la articolul 437a, cu excepţia indicatorilor-cheie menţionaţi la articolul 447 litera (h), care se publică trimestrial.

Articolul 433b

Publicarea de informaţii de către instituţiile mici și cu grad redus de complexitate

(1) Instituţiile mici și cu grad redus de complexitate publică informaţiile menţionate în continuare cu următoarea frecvenţă:

(a) anual, informaţiile menţionate la:

(i) articolul 435 alineatul (1) literele (a), (e) și (f);

(ii) articolul 438 litera (d);

(iii) articolul 450 alineatul (1) literele (a)-(d), (h), (i) și (j);

(b) semestrial, indicatorii-cheie menţionaţi la articolul 447;

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituţiile mici și cu grad redus de complexitate necotate publică indicatorii-cheie menţionaţi la articolul 447 anual.

▼M8

Articolul 433c

Publicarea de informaţii de către alte instituţii

(1) Instituţiile care nu intră sub incidenţa articolului 433a sau 433b publică informaţiile menţionate în continuare cu următoarea frecvenţă:

(a) anual, toate informaţiile obligatorii în temeiul prezentei părţi;

(b) semestrial, indicatorii-cheie menţionaţi la articolul 447.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, alte instituţii necotate publică anual următoarele informaţii:

(a) articolul 435 alineatul (1) literele (a), (e) și (f);

(b) articolul 435 alineatul (2) literele (a), (b) și (c);

(c) articolul 437 litera (a);

(d) articolul 438 literele (c) și (d);

(e) indicatorii-cheie menţionaţi la articolul 447;

(f) articolul 450 alineatul (1) literele (a)-(d) și (h)-(k).

Articolul 434

Mijloace de publicare a informaţiilor

(1) Instituţiile publică toate informaţiile prevăzute în titlurile II și III în format electronic și pe un singur suport sau în același loc. Suportul sau locul unic trebuie să fie un document de sine stătător care să ofere o sursă de informaţii prudenţiale ușor accesibilă pentru utilizatorii informaţiilor respective sau o secţiune distinctă inclusă în sau anexată la situaţiile financiare ale instituţiilor sau la rapoartele financiare care conţin informaţiile care trebuie publicate și care pot fi ușor de identificat de către utilizatorii respectivi.

(2) Instituţiile pun la dispoziţie pe site-ul lor sau, dacă nu au site, în orice alt loc adecvat o arhivă a informaţiilor care trebuie publicate în conformitate cu prezenta parte. Această arhivă rămâne disponibilă pentru o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada de stocare stabilită prin legislaţia naţională în ceea ce privește informaţiile incluse în rapoartele financiare ale instituţiilor.

Articolul 434a

Formate uniforme pentru publicarea de informaţii

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatele uniforme pentru publicarea informaţiilor și instrucţiunile conexe în conformitate cu care se publică informaţiile prevăzute în titlurile II și III.

Aceste formate uniforme trebuie să transmită informaţii suficient de cuprinzătoare și comparabile pentru ca utilizatorii informaţiilor respective să poată evalua profilurile de risc ale instituţiilor și gradul lor de conformitate cu cerinţele cuprinse între partea întâi și partea a șaptea. Pentru a facilita comparabilitatea informaţiilor, standardele tehnice de punere în aplicare trebuie să vizeze menţinerea consecvenţei dintre formatele de publicare și standardele internaţionale privind publicarea informaţiilor.

▼M8

Formatele uniforme de publicare a informaţiilor trebuie să fie tabelare, dacă este necesar.

ABE prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare respective până la 28 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare respective în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

TITLUL II

CRITERII TEHNICE PRIVIND TRANSPARENŢA ŞI PUBLICAREA

Articolul 435

Publicarea obiectivelor și politicilor privind administrarea riscurilor

(1) Instituţiile publică informaţii referitoare la obiectivele și politicile lor privind administrarea riscurilor separat pentru fiecare categorie de risc, inclusiv pentru riscurile menţionate în prezentul titlu. Respectivele informaţii de publicat cuprind:

(a) strategiile și procesele de administrare pentru aceste categorii de riscuri;

(b) structura și organizarea funcţiei relevante de administrare a riscurilor, inclusiv informaţii privind baza autorităţii, a competenţelor și a responsabilităţii sale în conformitate cu documentele constitutive și statutare ale instituţiei;

(c) sfera de cuprindere și tipul sistemelor de raportare și de măsurare a riscurilor;

(d) politicile de acoperire și diminuare a riscurilor, precum și strategiile și procesele pentru monitorizarea continuităţii eficacităţii elementelor de acoperire și de diminuare a riscurilor;

(e) o declaraţie aprobată de organul de conducere cu privire la gradul de adecvare a cadrului de administrare a riscurilor instituţiei relevante, prin care să se garanteze că sistemele existente de administrare a riscurilor sunt adecvate ţinând cont de profilul și strategia instituţiei;

(f) o declaraţie concisă privind riscurile, aprobată de organul de conducere, în care să se descrie pe scurt profilul de risc general al instituţiei relevante asociat cu strategia de afaceri; această declaraţie include:

(i) indicatori cheie și date care să ofere deţinătorilor de interese externi o privire de ansamblu cuprinzătoare asupra modului în care instituţia își administrează riscurile, inclusiv asupra modului în care profilul de risc al instituţiei interacţionează cu toleranţa la risc stabilită de organul de conducere;

(ii) informaţii privind tranzacţiile în interiorul grupului și tranzacţiile cu părţi afiliate care pot avea un impact semnificativ asupra profilului de risc al grupului consolidat.

(2) Instituţiile publică următoarele informaţii privind mecanismele de guvernanţă:

(a) numărul de mandate deţinute de membrii organului de conducere;

▼M8

(b) politica de recrutare pentru selectarea membrilor organului de conducere și cunoștințele, calificările și expertiza efectivă a acestora;

(c) politica privind diversitatea în materie de selecţie a membrilor organului de conducere, obiective și orice ţinte relevante stabilite în cadrul politicii respective, precum și măsura în care au fost atinse obiectivele și ţintele respective;

(d) dacă instituţia a înfiinţat sau nu un comitet de risc distinct și de câte ori s-a întrunit comitetul de risc;

(e) descrierea fluxului de informaţii privind riscurile către organul de conducere.

Articolul 436

Publicarea informaţiilor privind domeniul de aplicare

Instituţiile publică următoarele informaţii cu privire la domeniul de aplicare al prezentului regulament după cum urmează:

(a) denumirea instituţiei căreia i se aplică prezentul regulament;

(b) o reconciliere între situaţiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu cadrul contabil aplicabil și situaţiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu cerinţele privind consolidarea de reglementare în temeiul părţii întâi titlul II secţiunile 2 și 3; reconcilierea respectivă subliniază diferenţele dintre perimetrul de consolidare contabil și perimetrul de consolidare reglementat și entităţile juridice incluse în perimetrul de consolidare reglementat, în cazul în care este diferit de perimetrul de consolidare contabil; prezentarea entităţilor juridice incluse în perimetrul de consolidare reglementat precizează metoda consolidării de reglementare, în cazul în care este diferită de metoda consolidării contabile, dacă aceste entităţi sunt consolidate integral sau consolidate proporţional și dacă participaţiile în entităţile juridice respective sunt deduse din fondurile proprii;

(c) o defalcare a activelor și pasivelor din situaţiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu cerinţele privind consolidarea de reglementare în temeiul părţii întâi titlul II secţiunile 2 și 3, defalcate în funcţie de tipul de riscuri, astfel cum se menţionează în prezenta parte;

(d) o reconciliere care identifică principalele surse de diferenţe dintre valorile contabile din situaţiile financiare din perimetrul de consolidare reglementat, astfel cum este definită în partea întâi titlul II secţiunile 2 și 3, și valoarea expunerii utilizată în scopuri de reglementare; această reconciliere este completată de informaţii calitative privind respectivele surse principale de diferenţe;

(e) pentru expunerile din portofoliul de tranzacţionare și din afara acestuia care sunt ajustate în conformitate cu articolele 34 și 105, o defalcare a cuantumurilor elementelor constitutive ale ajustării prudente a evaluării a unei instituţii, în funcţie de tipul de riscuri, și totalul elementelor constitutive separat, pentru poziţiile din portofoliul de tranzacţionare și cele din afara acestuia;

(f) orice obstacol semnificativ de ordin practic sau legal, actual sau preconizat, care împiedică transferul prompt al fondurilor proprii sau rambursarea datoriilor între întreprinderea-mamă și filialele acesteia;

▼M8

(g) valoarea agregată cu care fondurile proprii efective sunt mai mici decât minimul cerut pentru ansamblul filialelor care nu sunt incluse în consolidare, precum și denumirea filialelor respective;

(h) după caz, circumstanţele în care se recurge la derogarea menţionată la articolul 7 sau la metoda individuală de consolidare prevăzută la articolul 9.

Articolul 437

Publicarea de informaţii privind fondurile proprii

Instituţiile publică următoarele informaţii cu privire la fondurile lor proprii:

(a) o reconciliere integrală a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, a elementelor de fonduri proprii de nivel 2 și a filtrelor prudenţiale și deducerilor aplicate fondurilor proprii ale instituţiei în temeiul articolelor 32-36, 56, 66 și 79 cu bilanţul din situaţiile financiare auditate ale instituţiei;

(b) o descriere a principalelor caracteristici ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 emise de instituţie;

(c) prezentarea integrală a termenilor și condiţiilor contractuale aferente tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2;

(d) prezentarea separată a naturii și a cuantumurilor următoarelor elemente:

(i) fiecare filtru prudenţial aplicat în temeiul articolelor 32-35;

(ii) elementele deduse în temeiul articolelor 36, 56 și 66;

(iii) elementele nededuse în temeiul articolelor 47, 48, 56, 66 și 79;

(e) o descriere a tuturor restricţiilor aplicate la calcularea fondurilor proprii în conformitate cu prezentul regulament, precum și instrumentele, filtrele prudenţiale și deducerile pentru care se aplică aceste restricţii;

(f) o explicaţie detaliată a bazei pe care se calculează ratele capitalului în cazul în care respectivele rate ale capitalului sunt calculate utilizând elemente ale fondurilor proprii determinate pe o altă bază decât cea prevăzută în temeiul prezentului regulament.

Articolul 437a

Publicarea de informaţii privind fondurile proprii și pasivele eligibile

Instituţiile cărora li se aplică articolul 92a sau 92b publică următoarele informaţii cu privire la fondurile proprii și pasivele eligibile:

(a) compoziţia fondurilor proprii și a pasivelor eligibile, scadenţa acestora și principalele lor caracteristici;

(b) rangul pasivelor eligibile în ierarhia creditorilor;

▼M8

(c) cuantumul total al fiecărei emisiuni de instrumente de pasive eligibile menţionate la articolul 72b și cuantumul emisiunilor care este inclus în elementele de pasive eligibile în limitele precizate la articolul 72b alineatele (3) și (4);

(d) cuantumul total al pasivelor excluse menţionate la articolul 72a alineatul (2).

Articolul 438

Publicarea de informaţii privind cerinţele de fonduri proprii și valorile ponderate la risc ale expunerilor

Instituţiile publică următoarele informaţii cu privire la respectarea articolului 92 din prezentul regulament și a cerinţelor prevăzute la articolul 73 și articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE:

(a) un rezumat cu privire la abordarea pe care o aplică în vederea evaluării adecvării capitalului intern în scopul susţinerii activităţilor curente și viitoare;

(b) cuantumul cerinţelor de fonduri proprii suplimentare pe baza procesului de supraveghere, astfel cum sunt menţionate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE și compoziţia acestuia sub aspectul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2;

(c) la solicitarea autorităţii competente relevante, rezultatele procesului de evaluare a adecvării capitalului intern al instituţiei;

(d) valoarea totală ponderată la risc a expunerii și cerinţa de fonduri proprii totală aferentă, determinate în conformitate cu articolul 92 și defalcate pe diferitele categorii de risc prevăzute în partea a treia și, dacă este cazul, o explicaţie a efectului asupra calculării fondurilor proprii și a valorilor ponderate la risc ale expunerilor rezultat dacă se aplică praguri de capital și dacă nu se deduc elemente din fondurile proprii;

(e) expunerile bilanţiere și extrabilanţiere, valorile ponderate la risc ale expunerilor și pierderile așteptate asociate pentru fiecare categorie de finanţări specializate menţionată în tabelul 1 de la articolul 153 alineatul (5) și expunerile bilanţiere și extrabilanţiere și valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru categoriile de expuneri provenind din titluri de capital prevăzute la articolul 155 alineatul (2);

(f) valoarea expunerii și valoarea ponderată la risc a expunerii aferente instrumentelor de fonduri proprii deţinute în orice întreprindere de asigurare, întreprindere de reasigurare sau holding de asigurare pe care instituţiile nu le deduc din fondurile lor proprii în conformitate cu articolul 49 atunci când își calculează cerinţele de capital pe bază individuală, subconsolidată și consolidată;

(g) cerinţa suplimentară de fonduri proprii și rata de adecvare a capitalului a conglomeratului financiar, calculate în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/87/CE și cu anexa I la respectiva directivă, în cazul în care se aplică metoda 1 sau 2 prevăzută în anexa menţionată;

▼M8

(h) modificările valorilor ponderate la risc ale expunerilor din perioada de publicare curentă în comparaţie cu perioada de publicare imediat anterioară apărute ca urmare a utilizării modelelor interne, inclusiv o scurtă descriere a principalilor factori care explică aceste modificări.

Articolul 439

Publicarea de informaţii privind expunerile la riscul de credit al contrapărţii

Instituţiile publică următoarele informaţii privind expunerea lor la riscul de credit al contrapărţii menţionat în partea a treia titlul II capitolul 6:

(a) o descriere a metodologiei utilizate pentru alocarea limitelor privind capitalul intern și creditul pentru expunerile la riscul de credit al contrapărţii, inclusiv metodele de alocare a acestor limite expunerilor faţă de contrapărţile centrale;

(b) o descriere a politicilor legate de garanţii și de alte forme de diminuare a riscului de credit, cum ar fi politicile de obţinere a garanţiilor reale și de constituire a rezervelor de credit;

(c) o descriere a politicilor referitoare la riscul de corelare defavorabilă general și la riscul de corelare defavorabilă specific, astfel cum este definit la articolul 291;

(d) cuantumul garanţiilor reale pe care instituţia ar trebui să le furnizeze în cazul în care ratingul său de credit s-ar deteriora;

(e) cuantumul garanţiilor reale, segregate și nesegregate, primite sau constituite, defalcate pe tipuri de garanţii reale, cu o defalcare suplimentară între garanţiile reale utilizate pentru instrumentele financiare derivate și operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare;

(f) pentru tranzacţiile cu instrumente financiare derivate, valorile expunerii înainte și după efectul de diminuare a riscului de credit, calculate în conformitate cu metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secţiunile 3-6, indiferent de metoda utilizată, și valorile expunerilor la risc asociate, defalcate în funcţie de metoda utilizată;

(g) pentru operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare, valorile expunerii înainte și după efectul de diminuare a riscului de credit, calculate în conformitate cu metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 4 și capitolul 6, indiferent de metoda utilizată, și valorile expunerilor la risc asociate, defalcate în funcţie de metoda utilizată;

(h) valorile expunerilor după efectele diminuării riscului de credit și expunerile la risc asociate pentru cerinţa de capital pentru ajustarea evaluării creditului, separat pentru fiecare metodă, astfel cum se prevede în partea a treia titlul VI;

(i) valoarea expunerii la contrapărţile centrale și expunerile la risc asociate care intră în domeniul de aplicare al părţii a treia titlul II capitolul 6 secţiunea 9, separat pentru contrapărţile centrale calificate și necalificate și defalcate pe tipuri de expuneri;

▼M8

(j) valorile noţionale și valoarea justă a tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate de credit; tranzacţiile cu instrumente financiare derivate de credit sunt defalcate pe tipuri de produs; în cadrul fiecărui tip de produs, tranzacţiile cu instrumente financiare derivate de credit sunt defalcate, la rândul lor, în tranzacţii în cadrul cărora protecţia creditului este cumpărată și tranzacţii în cadrul cărora protecţia creditului este vândută;

(k) estimarea alfa în cazul în care instituţia a obţinut aprobarea autorităţilor competente de a utiliza propriile estimări alfa în conformitate cu articolul 284 alineatul (9);

(l) separat, publicările de informaţii incluse la articolul 444 litera (e) și articolul 452 litera (g);

(m) pentru instituţiile care utilizează metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secţiunile 4-5, dimensiunea activităţilor bilanţiere și extrabilanţiere cu instrumente financiare derivate, calculată în conformitate cu articolul 273a alineatul (1) sau (2), după caz.

În cazul în care banca centrală a unui stat membru furnizează asistenţă privind lichiditatea sub formă de tranzacţii de swap pe garanţii reale, autoritatea competentă poate excepta instituţiile de la îndeplinirea cerinţelor de la primul paragraf literele (d) și (e) în cazul în care autoritatea competentă respectivă consideră că publicarea informaţiilor menţionate la literele respective ar putea dezvălui faptul că a fost furnizată asistenţă privind lichiditatea în situaţii de urgenţă. În acest sens, autoritatea competentă stabilește praguri adecvate și criterii obiective.

Articolul 440

Publicarea de informaţii privind amortizorul anticiclic de capital

Instituţiile fac publice următoarele informaţii legate de respectarea cerinţei privind amortizorul anticiclic de capital menţionat la titlul VII capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE:

(a) distribuţia geografică a valorilor expunerilor și a valorilor ponderate la risc ale expunerilor de credit, utilizată ca bază pentru calcularea amortizorului lor anticiclic de capital;

(b) cuantumul amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei.

Articolul 441

Publicarea de informaţii privind indicatorii de importanţă sistemică globală

G-SII publică anual valorile indicatorilor utilizaţi pentru a-și determina scorul conform metodologiei de identificare menţionate la articolul 131 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 442

Publicarea de informaţii privind expunerile la riscul de credit și la riscul de diminuare a valorii creanţei

Instituţiile publică următoarele informaţii privind expunerile lor la riscul de credit și la riscul de diminuare a valorii creanţei:

(a) domeniul de aplicare și definiţiile pe care le utilizează în scopuri contabile ale termenilor „restant” și „depreciat” și diferenţele, dacă este cazul, dintre definiţiile termenilor „restant” și „nerambursat” în scopuri contabile și de reglementare;

▼M8

(b) o descriere a abordărilor și a metodelor adoptate pentru determinarea ajustărilor specifice și generale pentru riscul de credit;

(c) informații privind cantitatea și calitatea expunerilor performante, a expunerilor neperformante și a celor restructurate în urma dificultăților financiare pentru credite, titluri de datorie și expuneri extrabilanțiere, inclusiv deprecierea cumulată aferentă acestora, provizioanele și modificările valorii juste negative ca urmare a riscului de credit, precum și cuantumurile garanțiilor reale și ale garanțiilor financiare primite;

(d) o analiză a expunerilor restante în funcție de vechimea lor în contabilitate;

(e) valorile contabile brute atât ale expunerilor care se află în stare de nerambursare, cât și ale celor care nu se află în stare de nerambursare, ajustările specifice și generale pentru riscul de credit acumulate, deducerile acumulate din bilanț aferente acestor expuneri și valorile contabile nete, precum și distribuția acestora în funcție de zona geografică și tipul de industrie și pentru credite, titluri de datorie și expuneri extrabilanțiere;

(f) orice modificare a valorii brute a expunerilor bilanțiere și extrabilanțiere aflate în stare de nerambursare, inclusiv, ca cerință minimă, informații cu privire la soldurile de deschidere și de închidere ale acestor expuneri, la valoarea brută a oricăreia dintre expunerile respective care au revenit la stadiul dinainte de starea de nerambursare sau care au făcut obiectul unor deduceri din bilanț;

(g) defalcarea creditelor și a titlurilor de datorie în funcție de scadența reziduală.

Articolul 443

Publicarea de informații privind activele grevate de sarcini și activele negrevate de sarcini

Instituțiile publică informații privind activele grevate de sarcini și activele negrevate de sarcini. În acest scop, instituțiile utilizează valoarea contabilă pentru fiecare clasă de expuneri, defalcată în funcție de calitatea activelor, pe de o parte, și în cuantumul total al valorii contabile grevate de sarcini și al celei negrevate de sarcini, pe de altă parte. Publicarea informațiilor privind activele grevate de sarcini și negrevate de sarcini nu dezvăluie asistența privind lichiditatea în situații de urgență furnizată de băncile centrale.

Articolul 444

Publicarea de informații privind utilizarea abordării standardizate

Instituțiile care își calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 trebuie să facă publice următoarele informații, pentru fiecare clasă de expuneri prevăzută la articolul 112:

(a) denumirea ECAI desemnate și a agențiilor de creditare a exportului desemnate, precum și motivele care stau la baza oricărei modificări a respectivelor desemnări de-a lungul perioadei de publicare;

(b) clasele de expuneri pentru care se utilizează fiecare ECAI sau fiecare agenție de creditare a exportului;

▼M8

(c) o descriere a procesului aplicat pentru a transfera ratingurile de credit ale emitentului și ale emisiunii la elemente neincluse în portofoliul de tranzacționare;

(d) corespondența ratingului extern al fiecărei ECAI desemnate sau agenției de creditare a exportului desemnate cu ponderile de risc care corespund nivelurilor de calitate a creditului prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 2, cu mențiunea că nu este necesară publicarea acestor informații în situația în care instituțiile respectă corespondențele standard publicate de ABE;

(e) valorile expunerilor și valorile expunerilor rezultate după aplicarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit, asociate fiecărui nivel de calitate a creditului în parte, astfel cum este prevăzut în partea a treia titlul II capitolul 2, pe clase de expuneri, precum și valorile expunerilor deduse din fondurile proprii.

Articolul 445

Publicarea de informații privind expunerea la riscul de piață

Instituțiile care își calculează cerințele de fonduri proprii în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) literele (b) și (c) publică informații privind cerințele respective separat pentru fiecare risc menționat la literele respective. În plus, informațiile privind cerințele de fonduri proprii pentru riscul specific de rată a dobânzii aferent pozițiilor din securitizare se publică separat.

Articolul 446

Publicarea de informații privind administrarea riscului operațional

Instituțiile publică următoarele informații cu privire la modul în care își gestionează riscul operațional:

(a) abordările pentru evaluarea cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscului operațional pentru care instituția este eligibilă;

(b) în cazul în care instituția o utilizează, o descriere a metodologiei prevăzute la articolul 312 alineatul (2), care include o discuție privind factorii interni și externi relevanți luați în considerare în cadrul abordării avansate de evaluare a instituției;

(c) în cazul utilizării parțiale, domeniul de aplicare și acoperirea diferitelor metodologii utilizate.

Articolul 447

Publicarea de informații privind indicatorii-cheie

Instituțiile publică următorii indicatori-cheie în format tabelar:

(a) compoziția fondurilor proprii și cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu articolul 92;

(b) valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3);

(c) dacă este cazul, cuantumul și compoziția fondurilor proprii suplimentare pe care instituțiile sunt obligate să le dețină în conformitate cu articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE;

▼M8

(d) cerința amortizorului combinat pe care instituțiile sunt obligate să îl dețină în conformitate cu titlul VII capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE;

(e) indicatorul efectului de levier și indicatorul de măsurare a expunerii totale, calculat în conformitate cu articolul 429;

(f) următoarele informații privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate, calculat în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1):

(i) media sau, după caz, mediile indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(ii) media sau, după caz, mediile activelor lichide totale, după aplicarea ajustărilor relevante, incluse în rezerva de lichidități, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(iii) mediile ieșirilor lor de lichidități, ale intrărilor de lichidități și ale ieșirilor nete de lichidități, calculate în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(g) următoarele informații privind cerința lor de finanțare stabilă netă, calculată în conformitate cu partea a șasea titlul IV:

(i) indicatorul de finanțare stabilă netă la sfârșitul fiecărui trimestru al perioadei de publicare relevante;

(ii) finanțarea stabilă disponibilă la sfârșitul fiecărui trimestru al perioadei de publicare relevante;

(iii) finanțarea stabilă necesară la sfârșitul fiecărui trimestru al perioadei de publicare relevante;

(h) indicatorii lor de fonduri proprii și de pasive eligibile și componentele acestora, numărătorul și numitorul, calculați în conformitate cu articolele 92a și 92b și defalcați la nivelul fiecărui grup de rezoluție, dacă este cazul.

Articolul 448

Publicarea de informații privind expunerile la riscul de rată a dobânzii aferent pozițiilor care nu sunt deținute în portofoliul de tranzacționare

(1) De la 28 iunie 2021, instituțiile fac publice următoarele informații cantitative și calitative privind riscurile care decurg din modificările potențiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalurilor proprii, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităților lor din afara portofoliului de tranzacționare menționate la articolul 84 și la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE:

(a) modificările valorii economice a capitalurilor proprii calculate în conformitate cu cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere menționate la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE pentru perioada curentă și pentru perioadele anterioare de publicare;

▼M8

(b) modificările venitului net din dobânzi calculat în conformitate cu cele două scenarii de șoc în materie de supraveghere menţionate la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE pentru perioada curentă și pentru perioadele anterioare de publicare;

(c) o descriere a ipotezelor-cheie în materie de modelare și de parametri, altele decât cele menţionate la articolul 98 alineatul (5a) literele (b) și (c) din Directiva 2013/36/UE, utilizate pentru calcularea modificărilor valorii economice a capitalurilor proprii și ale veniturilor nete din dobânzi care trebuie publicate în temeiul prezentului alineat literele (a) și (b);

(d) o explicaţie a semnificaţiei măsurilor riscului publicate în temeiul literelor (a) și (b) de la prezentul alineat și a oricăror modificări semnificative ale acestor măsuri ale riscului survenite de la data de referinţă de publicare anterioară;

(e) descrierea modului în care instituţiile definesc, măsoară, diminuează și controlează riscul de rată a dobânzii aferente activităţilor desfășurate în afara portofoliului de tranzacţionare în scopul examinării de către autorităţile competente, în conformitate cu articolul 84 din Directiva 2013/36/UE, inclusiv:

(i) o descriere a măsurilor specifice ale riscului pe care instituţiile le utilizează pentru a evalua modificările valorii economice a capitalurilor lor proprii și ale veniturilor lor nete din dobânzi;

(ii) o descriere a ipotezelor-cheie în materie de modelare și de parametri utilizate în sistemele interne de măsurare ale instituţiilor care sunt diferite de ipotezele comune în materie de modelare și de parametri menţionate la articolul 98 alineatul (5a) din Directiva 2013/36/UE, în scopul calculării modificărilor valorii economice a capitalurilor proprii și ale veniturilor nete din dobânzi, precizând inclusiv motivele care stau la baza acestor diferenţe;

(iii) o descriere a scenariilor de șoc privind rata dobânzii pe care instituţiile le utilizează pentru a estima riscul de rată a dobânzii;

(iv) recunoașterea efectelor acoperirilor împotriva acestor riscuri de rată a dobânzii, inclusiv ale acoperirilor interne care îndeplinesc cerinţele prevăzute la articolul 106 alineatul (3);

(v) o descriere a frecvenţei cu care se desfășoară evaluarea riscului de rată a dobânzii;

(f) descrierea strategiilor generale de administrare și de diminuare a riscurilor respective;

(g) scadenţa pentru reevaluare medie și cea mai lungă stabilită pentru depozitele fără scadenţă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, cerinţele stabilite la litera (c) și la litera (e) punctele (i)-(iv) de la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică instituţiilor care utilizează metodologia standardizată sau metodologia standardizată simplificată menţionată la articolul 84 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE.

▼M8

Articolul 449

Publicarea de informaţii privind expunerile la poziţiile din securitizare

Instituţiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 5 sau cerinţele de fonduri proprii în conformitate cu articolul 337 sau 338 publică în mod separat, pentru activităţile din portofoliul de tranzacţionare și pentru cele din afara portofoliului de tranzacţionare, următoarele informaţii:

(a) o descriere a activităţilor lor de securitizare și de resecuritizare, inclusiv obiectivele lor în materie de administrare a riscurilor și de investiţii în legătură cu aceste activităţi, rolul acestora în tranzacţiile de securitizare și de resecuritizare, dacă utilizează securitizarea simplă, transparentă și standardizată (STS), astfel cum este definită la articolul 242 punctul 10 și măsura în care acestea utilizează tranzacţiile de securitizare pentru a transfera riscul de credit al expunerilor securitizate către terţi, însoţită, acolo unde este cazul, de o descriere separată a politicii lor de transferare a riscului prin securitizarea sintetică;

(b) tipul de riscuri la care sunt expuse în activităţile lor de securitizare și de resecuritizare, în funcţie de rangul poziţiilor din securitizare relevante, făcând distincţie între poziţiile STS și cele non-STS:

(i) riscul reţinut în tranzacţiile iniţiate de instituţia însăși;

(ii) riscul suportat în legătură cu tranzacţiile iniţiate de către terţi;

(c) abordările în vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor pe care le aplică activităţilor lor de securitizare, inclusiv tipurile de poziţii din securitizare cărora li se aplică fiecare abordare, făcând distincţie între poziţiile STS și cele non-STS;

(d) o listă a SSPE care se încadrează în oricare din următoarele categorii, cu o descriere a tipurilor de expuneri faţă de aceste SSPE, inclusiv contracte derivate:

(i) SSPE care achiziţionează expuneri generate de instituţii;

(ii) SSPE sponsorizate de către instituţii;

(iii) SSPE și alte entităţi juridice cărora instituţiile le pun la dispoziţie servicii conexe securitizării, cum ar fi servicii de consiliere, de administrare a activelor sau de administrare;

(iv) SSPE incluse în perimetrul de consolidare reglementat al instituţiilor;

(e) o listă a tuturor entităţilor juridice cu privire la care instituţiile au comunicat că au oferit sprijin în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 5;

(f) o listă a entităţilor juridice care sunt afiliate instituţiilor și care investesc în securitizări iniţiate de către instituţii sau în poziţii din securitizare emise de SSPE sponsorizate de către instituţii;

▼M8

(g) un rezumat al politicilor contabile ale acestora pentru activitatea de securitizare, inclusiv, după caz, o distincție între pozițiile din securitizare și cele din resecuritizare;

(h) denumirile ECAI utilizate pentru securitizări și tipurile expunerilor pentru care este utilizată fiecare agenție;

(i) o descriere, în cazul în care este necesar, a abordării bazate pe evaluări interne, prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 5, incluzând structura procesului de evaluare internă și relația dintre evaluarea internă și ratingurile externe ale ECAI relevante, publicate în conformitate cu litera (h), mecanismele de control aferente procesului de evaluare internă, incluzând examinări ale independenței, responsabilității și analizei procesului de evaluare internă, precum și tipurile de expuneri cărora li se aplică procesul de evaluare internă și factorii pentru simulările de criză utilizați pentru determinarea nivelurilor de îmbunătățire a calității creditului;

(j) separat pentru activitățile din portofoliul de tranzacționare și pentru cele din afara acestuia, valoarea contabilă a expunerilor din securitizare, inclusiv informații din care să reiasă dacă instituțiile au transferat o parte semnificativă a riscului de credit, în conformitate cu articolele 244 și 245, pentru care instituțiile acționează în calitate de inițiator, sponsor sau investitor, separat pentru securitizările tradiționale și cele sintetice și pentru tranzacțiile STS și cele non-STS și defalcat pe tipuri de expuneri din securitizare;

(k) pentru activitățile din afara portofoliului de tranzacționare, următoarele informații:

(i) cuantumul agregat al pozițiilor din securitizare în cazul în care instituțiile acționează în calitate de inițiator sau sponsor și activele ponderate la risc și cerințele de capital aferente acestora în funcție de abordările în materie de reglementare, inclusiv expunerile deduse din fondurile proprii sau cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250 %, defalcate în securitizări tradiționale și sintetice, respectiv în expuneri din securitizare și din resecuritizare, separat pentru pozițiile STS și cele non-STS, cu o defalcare suplimentară într-un număr semnificativ de intervale de ponderi de risc sau de cerințe de capital și în funcție de abordarea utilizată în vederea calculării cerințelor de capital;

(ii) cuantumul agregat al pozițiilor din securitizare în cazul în care instituțiile acționează în calitate de investitor și activele ponderate la risc și cerințele de capital aferente acestora în funcție de abordările în materie de reglementare, inclusiv expunerile deduse din fondurile proprii sau cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250 %, defalcate în securitizări tradiționale și sintetice, în poziții din securitizare și din resecuritizare și, respectiv, în poziții STS și non-STS, cu o defalcare suplimentară într-un număr semnificativ de intervale de ponderi de risc sau de cerințe de capital și în funcție de abordarea utilizată în vederea calculării cerințelor de capital;

(l) pentru expunerile securitizate de instituție, cuantumul expunerilor aflate în stare de nerambursare și cuantumul ajustărilor specifice pentru riscul de credit efectuate de instituție pe parcursul perioadei curente, ambele defalcate pe tipuri de expunere.

▼M8

Articolul 449a

Publicarea riscurilor de mediu, sociale și de guvernanță (riscurile ESG)

De la 28 iunie 2022, instituţiile mari care au emis titluri de valoare admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată a oricărui stat membru, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE, publică informaţii privind riscurile ESG, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziţie, astfel cum sunt definite în raportul menţionat la articolul 98 alineatul (8) din Directiva 2013/36/UE.

Informaţiile la care se face referire la primul paragraf se publică anual în primul an și, ulterior, semestrial.

Articolul 450

Publicarea de informaţii privind politica de remunerare

(1) Instituţiile publică următoarele informaţii referitoare la politica și practicile lor de remunerare pentru acele categorii de personal ale căror activităţi profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituţiilor:

(a) informaţii privind procesul de luare a deciziilor, utilizate pentru determinarea politicii de remunerare, precum și numărul de ședinţe organizate de principalul organ de supraveghere a remunerării pe parcursul exerciţiului financiar, incluzând, dacă este cazul, informaţii referitoare la componenţa și mandatul comitetului de remunerare, la consultantul extern ale cărui servicii au fost utilizate pentru determinarea politicii de remunerare și la rolul deţinătorilor de interese relevanţi;

(b) informaţii cu privire la legătura dintre remuneraţia membrilor personalului și rezultatele acestora;

(c) cele mai importante caracteristici de proiectare ale sistemului de remunerare, incluzând informaţii privind criteriile utilizate pentru măsurarea performanţei și ajustarea la riscuri, politica de amânare și criteriile de intrare în drepturi;

(d) raporturile dintre remuneraţia fixă și cea variabilă, stabilite în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2013/36/UE;

(e) informaţii privind criteriile de performanţă pe care se bazează dreptul la acţiuni, opţiuni sau alte componente variabile ale remuneraţiei;

(f) principalii parametri și fundamentarea alcătuirii oricărei scheme a componentei variabile și a acordării oricăror alte beneficii de tip non-cash;

(g) informaţii cantitative agregate privind remuneraţia, defalcate pe domenii de activitate;

(h) informaţii cantitative agregate privind remuneraţia, pentru membrii conducerii superioare și membrii personalului ale căror activităţi profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituţiei, cu indicarea următoarelor elemente:

▼M8

(i) sumele aferente remunerației acordate pentru exercițiul financiar, defalcate pe remunerație fixă – incluzând o descriere a componentelor fixe – și variabilă, și numărul de beneficiari;

(ii) sumele și formele remunerației variabile acordate, defalcate pe numerar, acțiuni, instrumente legate de acțiuni și alte tipuri de instrumente, separat pentru partea plătită în avans și pentru partea amânată;

(iii) sumele remunerației amânate acordate pentru perioadele de performanță anterioare, defalcate pe suma datorată aferentă exercițiului financiar și suma datorată aferentă anilor următori;

(iv) suma remunerației amânate datorate aferente exercițiului financiar care este plătită în cursul exercițiului financiar și este redusă prin intermediul ajustărilor de performanță;

(v) remunerațiile variabile garantate acordate în cursul exercițiului financiar și numărul beneficiarilor acestor remunerații;

(vi) plățile compensatorii acordate în perioadele anterioare, care au fost plătite în cursul exercițiului financiar;

(vii) sumele plăților compensatorii acordate în cursul exercițiului financiar, defalcate pe sume plătite în avans și sume amânate, numărul de beneficiari ai respectivelor plăți și cea mai mare plată care i-a fost acordată unei singure persoane;

(i) numărul persoanelor care au beneficiat de o remunerație de cel puțin 1 milion EUR per exercițiu financiar, defalcat pe intervale salariale de 500 000 EUR pentru remunerațiile între 1 milion EUR și 5 milioane EUR și pe intervale salariale de 1 milion EUR pentru remunerațiile mai mari sau egale cu 5 milioane EUR;

(j) la cererea statului membru sau a autorității competente relevante, remunerația totală pentru fiecare membru al organului de conducere sau al conducerii superioare;

(k) informații din care să reiasă dacă instituția beneficiază sau nu de derogarea prevăzută la articolul 94 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE.

În sensul literei (k) de la primul paragraf al prezentului alineat, instituțiile care beneficiază de o astfel de derogare trebuie să indice dacă beneficiază de derogarea respectivă în temeiul articolului 94 alineatul (3) litera (a) și/sau litera (b) din Directiva 2013/36/UE. De asemenea, acestea trebuie să indice pentru care dintre principiile în materie de remunerații aplică derogarea (derogările), numărul de membri ai personalului care beneficiază de derogare (derogări) și remunerațiile totale ale acestora, defalcate în remunerații fixe și remunerații variabile.

(2) Pentru instituțiile mari, informațiile cantitative privind remunerarea organismului de administrare colectivă al instituțiilor menționate la acest articol trebuie, de asemenea, puse la dispoziția publicului, făcându-se diferența între membrii executivi și cei neexecutivi.

▼M8

Instituţiile trebuie să se conformeze cerinţelor prevăzute la prezentul articol într-o modalitate care să fie corespunzătoare mărimii, organizării interne și naturii, sferei și complexităţii activităţilor acestora și care să nu aducă atingere Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

Articolul 451

Publicarea de informaţii privind indicatorul efectului de levier

(1) Instituţiile care intră sub incidenţa părţii a șaptea fac publice următoarele informaţii privind indicatorul efectului de levier calculat în conformitate cu articolul 429, precum și privind modul în care gestionează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier:

(a) indicatorul efectului de levier și modul în care instituţiile aplică articolul 499 alineatul (2);

(b) o defalcare a indicatorului de măsurare a expunerii totale menţionat la articolul 429 alineatul (4), precum și o reconciliere a indicatorului de măsurare a expunerii totale cu informaţiile relevante prezentate în situaţiile financiare publicate;

(c) după caz, valoarea expunerilor calculate în conformitate cu articolul 429 alineatul (8), cu articolul 429a alineatul (1) și indicatorul efectului de levier ajustat, calculat în conformitate cu articolul 429a alineatul (7);

(d) o descriere a proceselor utilizate pentru a administra riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier;

(e) o descriere a factorilor care au influenţat indicatorul efectului de levier în perioada la care se referă indicatorul efectului de levier publicat.

(2) Instituţiile de credit pentru dezvoltare publică, astfel cum sunt definite la articolul 429a alineatul (2), trebuie să publice indicatorul efectului de levier fără ajustarea indicatorului de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429a alineatul (1) primul paragraf litera (d).

(3) Pe lângă cele prevăzute în prezentul articol alineatul (1) literele (a) și (b), instituţiile mari publică rata efectului de levier și defalcarea indicatorului de măsurare a expunerii totale menţionat la articolul 429 alineatul (4) pe baza mediilor calculate în conformitate cu actele de punere în aplicare menţionate la articolul 430 alineatul (7).

Articolul 451a

Publicarea de informaţii privind cerinţele de lichiditate

(1) Instituţiile care intră sub incidenţa părţii a șasea publică informaţii privind indicatorul lor de acoperire a necesarului de lichiditate, indicatorul de finanţare stabilă netă și administrarea riscului de lichiditate în conformitate cu prezentul articol.

([1]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulaţie a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecţia datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

▼M8

(2) Instituţiile publică următoarele informaţii privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate, calculat în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1):

(a) media sau, după caz, mediile indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(b) media sau, după caz, mediile activelor lichide totale, după aplicarea ajustărilor relevante, incluse în rezerva de lichidităţi în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante, și o descriere a compoziţiei respectivei rezerve de lichidităţi;

(c) mediile ieșirilor lor de lichidităţi, ale intrărilor de lichidităţi și ale ieșirilor nete de lichidităţi, calculate în conformitate cu actul delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante, și o descriere a compoziţiei acestora.

(3) Instituţiile publică următoarele informaţii privind indicatorul lor de finanţare stabilă netă, calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV:

(a) cifrele de la sfârșitul trimestrului ale indicatorului lor de finanţare stabilă netă calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV capitolul 2 pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(b) o descriere a cuantumului finanţării stabile disponibile, calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV capitolul 3;

(c) o descriere a cuantumului finanţării stabile obligatorii, calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV capitolul 4.

(4) Instituţiile fac publice modalităţile, sistemele, procesele și strategiile instituite pentru identificarea, măsurarea, administrarea și monitorizarea riscului lor de lichiditate în conformitate cu articolul 86 din Directiva 2013/36/UE.

TITLUL III

CERINŢE DE CALIFICARE PENTRU UTILIZAREA ANUMITOR INSTRUMENTE SAU METODOLOGII

Articolul 452

Publicarea de informaţii privind utilizarea abordării IRB în ceea ce privește riscul de credit

Instituţiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării IRB în ceea ce privește riscul de credit fac publice următoarele informaţii:

(a) aprobarea autorităţii competente pentru utilizarea abordării sau aprobarea tranziţiei către respectiva abordare;

▼M8

(b) pentru fiecare clasă de expuneri menţionată la articolul 147, procentul din valoarea totală a expunerii pentru fiecare clasă de expuneri care face obiectul abordării standardizate prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 2 sau al abordării IRB prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 3, precum și partea din fiecare clasă de expuneri care face obiectul unui plan de implementare; în cazul în care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și propriii factori de conversie pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor, instituţiile publică separat procentul din valoarea totală a expunerii pentru fiecare clasă de expuneri care face obiectul acestei aprobări;

(c) mecanismele de control pentru sistemele de rating în diferitele etape ale elaborării, controalelor și modificărilor modelului, care cuprind informaţii cu privire la:

(i) relaţia dintre funcţia de administrare a riscurilor și funcţia de audit intern;

(ii) revizuirea sistemului de rating;

(iii) procedura de asigurare a independenţei funcţiei responsabile cu revizuirea modelelor faţă de funcţiile responsabile de elaborarea modelelor;

(iv) procedura de asigurare a răspunderii funcţiilor responsabile cu elaborarea și revizuirea modelelor;

(d) rolul funcţiilor implicate în elaborarea, aprobarea și modificarea ulterioară a modelelor de calcul al riscului de credit;

(e) sfera și conţinutul principal al raportării legate de modelele de calcul al riscului de credit;

(f) o descriere a procesului de rating intern pe clasă de expuneri, inclusiv numărul de modele principale utilizate cu privire la fiecare portofoliu și o discuţie succintă privind principalele diferenţe dintre modelele din cadrul aceluiași portofoliu, cuprinzând:

(i) definiţiile, metodele și datele necesare pentru estimarea și validarea probabilităţii de nerambursare, care includ informaţii privind modul în care probabilităţile de nerambursare sunt estimate pentru portofoliile cu frecvenţă de nerambursare scăzută, existenţa eventuală a unor praguri de reglementare și factorii determinanţi pentru diferenţele observate între probabilitatea de nerambursare și ratele de nerambursare reale cel puţin pentru ultimele trei perioade;

(ii) dacă este cazul, definiţiile, metodele și datele necesare pentru estimarea și validarea pierderii în caz de nerambursare, cum ar fi metode pentru calculul încetinirii pierderii în caz de nerambursare, modul în care este estimată pierderea în caz de nerambursare pentru portofoliile cu frecvenţă de rambursare scăzută și intervalul de timp dintre evenimentul de nerambursare și închiderea expunerii;

(iii) dacă este cazul, definiţiile, metodele și datele necesare pentru estimarea și validarea factorilor de conversie, inclusiv ipotezele utilizate la derivarea acestor variabile;

▼M8

(g) dacă este cazul, următoarele informații cu privire la fiecare clasă de expuneri menționată la articolul 147:

(i) expunerea lor bilanțieră brută;

(ii) valorile expunerilor extrabilanțiere ale acestora înainte de aplicarea factorului de conversie relevant;

(iii) expunerea lor după aplicarea factorului de conversie relevant și diminuarea riscului de credit;

(iv) în vederea unei diferențieri corespunzătoare a riscului de credit, modelele, parametrii sau datele de intrare care sunt relevante pentru înțelegerea ponderării riscului și valorile expunerilor la risc rezultate, prezentate pentru un număr suficient de clase de rating ale debitorilor (inclusiv starea de nerambursare);

(v) separat pentru acele clase de expuneri în legătură cu care instituțiile au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și propriii factori de conversie pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și pentru expunerile pentru care instituțiile nu utilizează astfel de estimări, valorile menționate la punctele (i)-(iv) care fac obiectul acestei aprobări;

(h) estimările realizate de instituții ale probabilităților de nerambursare în raport cu rata efectivă de nerambursare pentru fiecare clasă de expuneri pe o perioadă mai lungă, publicând separat informații despre intervalul probabilității de nerambursare, echivalentul ratingului extern, media ponderată și media aritmetică a probabilității de nerambursare, numărul de debitori la sfârșitul anului anterior și al anului care face obiectul revizuirii, numărul debitorilor aflați în stare de nerambursare, inclusiv noii debitori în stare de nerambursare, precum și rata de nerambursare istorică medie anuală.

În sensul literei (b) de la prezentul articol, instituțiile utilizează valoarea expunerii, astfel cum este definită la articolul 166.

Articolul 453

Publicarea de informații privind utilizarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit

Instituțiile care utilizează tehnici de diminuare a riscului de credit trebuie să facă publice următoarele informații:

(a) caracteristicile esențiale ale politicilor și proceselor aferente compensării bilanțiere și extrabilanțiere, precum și indicarea măsurii în care instituțiile recurg la compensarea bilanțieră;

(b) caracteristicile esențiale ale politicilor și proceselor pentru evaluarea și administrarea garanțiilor reale eligibile;

(c) o descriere a principalelor tipuri de garanții reale acceptate de instituție pentru diminuarea riscului de credit;

▼M8

(d) pentru garanţiile și instrumentele financiare derivate de credit utilizate ca protecţie a creditului, principalele tipuri de garanţi și de contrapărţi în tranzacţiile cu instrumente financiare derivate de credit, precum și bonitatea acestora, utilizate pentru reducerea cerinţelor de capital, cu excepţia celor utilizate ca parte a structurilor de securitizare sintetică;

(e) informaţii despre concentrările de risc de piaţă sau de risc de credit în cadrul operaţiunilor de diminuare a riscului de credit;

(f) pentru instituţiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate sau conform abordării IRB, valoarea totală a expunerii care nu beneficiază de nicio protecţie eligibilă a creditului și valoarea totală a expunerii care beneficiază de o protecţie a creditului eligibilă, după aplicarea ajustărilor de volatilitate; publicarea stabilită la prezenta literă se efectuează separat pentru credite și titlurile de datorie și include o defalcare a expunerilor intrate în stare de nerambursare;

(g) factorul de conversie corespunzător și diminuarea riscului de credit asociată expunerii, precum și incidenţa tehnicilor de diminuare a riscului de credit cu și fără efectul de substituţie;

(h) pentru instituţiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate, valoarea expunerilor bilanţiere și extrabilanţiere pe clase de expuneri înainte și după aplicarea factorilor de conversie și a unei eventuale diminuări a riscului de credit asociat;

(i) pentru instituţiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate, valoarea ponderată la risc a expunerii și raportul dintre respectiva valoare ponderată la risc a expunerii și valoarea expunerii după aplicarea factorului de conversie corespunzător și a tehnicilor de diminuare a riscului de credit asociate expunerii; publicarea stabilită la această literă se efectuează separat pentru fiecare clasă de expuneri;

(j) pentru instituţiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării IRB, valoarea ponderată la risc a expunerii înainte și după recunoașterea impactului diminuării riscului de credit al instrumentelor financiare derivate de credit; în cazul în care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și propriii factori de conversie pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor, instituţiile publică informaţiile prevăzute la prezenta literă separat pentru fiecare clasă de expuneri care face obiectul acestei aprobări.

Articolul 454

Publicarea de informaţii privind utilizarea abordărilor avansate de evaluare în ceea ce privește riscul operaţional

Instituţiile care utilizează abordările avansate de evaluare descrise la articolele 321-324 pentru calcularea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul operaţional trebuie să facă publică o descriere a modului în care utilizează asigurările și alte mecanisme de transfer al riscului ca măsură de diminuare a riscului respectiv.

▼**M8**

Articolul 455

Utilizarea modelelor interne de risc de piaţă

Instituţiile care își calculează cerinţele de capital în conformitate cu articolul 363 publică următoarele informaţii:

(a) pentru fiecare subportofoliu acoperit:

(i) caracteristicile modelelor utilizate;

(ii) unde este cazul, pentru modelele interne pentru riscurile de nerambursare și de migraţie adiţionale și pentru tranzacţionarea pe bază de corelaţie, metodologiile utilizate și riscurile cuantificate prin folosirea unui model intern, inclusiv o descriere a abordării utilizate de instituţie pentru a determina orizonturile de lichiditate, metodologiile utilizate pentru a realiza o evaluare a capitalului care să fie în concordanţă cu standardele viabile impuse și abordările utilizate pentru validarea modelului;

(iii) o descriere a simulării de criză aplicate subportofoliului;

(iv) o descriere a abordărilor utilizate pentru testarea ex-post („back-testing”) și pentru validarea acurateţei și a coerenţei modelelor interne și a proceselor de modelare;

(b) sfera de aplicare a permisiunii acordate de autoritatea competentă;

(c) o descriere a măsurii în care sunt îndeplinite cerinţele prevăzute la articolele 104 și 105, precum și a metodologiilor aplicate în acest scop;

(d) valoarea cea mai ridicată, cea mai scăzută și valoarea medie a:

(i) nivelurilor zilnice ale valorii la risc pe perioada de raportare, precum și la sfârșitul perioadei de raportare;

(ii) nivelurilor valorii la risc în situaţie de criză pe perioada de raportare, precum și a nivelurilor acesteia la sfârșitul perioadei;

(iii) valorilor riscului pentru riscurile de nerambursare și de migraţie adiţionale și pentru riscul specific al portofoliului de tranzacţionare pe bază de corelaţie pe perioada de raportare și la sfârșitul perioadei de raportare;

(e) elementele cerinţei de fonduri proprii, astfel cum se specifică la articolul 364;

(f) orizontul de lichiditate mediu ponderat pentru fiecare subportofoliu acoperit de modele interne pentru riscurile adiţionale de nerambursare și de migraţie și pentru tranzacţionare pe bază de corelaţie;

▼M8

(g) o comparaţie între nivelul zilnic al valorii la risc, calculat pe baza poziţiilor din portofoliu de la sfârșitul zilei și nivelul variaţiei pe o zi a valorii portofoliului, constatat la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, însoţită de o analiză a oricărei depășiri („overshooting”) importante pe durata perioadei de raportare.

▼C2

PARTEA A NOUA

ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 456

Acte delegate

(1) Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 445 privind următoarele aspecte:

(a) clarificarea definiţiilor prevăzute la articolele 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 și 411 pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament.

(b) clarificarea definiţiilor prevăzute la articolele 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 și 411 pentru a ţine cont de evoluţiile de pe pieţele financiare în aplicarea prezentului regulament;

(c) modificarea listei claselor de expuneri menţionate la articolele 112 și 147, astfel încât să se ţină cont de evoluţiile de pe pieţele financiare;

(d) cuantumul specificat la articolul 123 litera (c), articolul 147 alineatul (5) litera (a), articolul 153 alineatul (4) și articolul 162 alineatul (4), pentru a ţine cont de efectele inflaţiei;

(e) lista și clasificarea elementelor extrabilanţiere prevăzute în anexele I și II, pentru a ţine seama de evoluţiile de pe pieţele financiare;

▼M9

_____

▼C2

(h) modificarea cerinţelor de fonduri proprii, conform prevederilor de la articolele 301-311 din prezentul regulament și de la articolele 50a-50d din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pentru a ţine cont de evoluţiile sau modificările aduse standardelor internaţionale pentru expunerile faţă de o CPC;

(i) clarificarea condiţiilor menţionate în excepţiile prevăzute la articolul 400;

▼C2

(j) modificarea indicatorului de măsurare a capitalului și a indicatorului de măsurare a expunerii totale pentru indicatorul efectului de levier, menţionate la articolul 429 alineatul (2), în vederea corectării insuficienţelor constatate în baza raportării menţionate la articolul 430 alineatul (1), înainte ca indicatorul efectului de levier să fie publicat de instituţii, astfel cum se prevede la articolul 451 alineatul (1) litera (a);

▼M8

(k) modificările cerinţelor referitoare la publicarea informaţiilor prevăzute în partea a opta titlurile II și III pentru a ţine cont de evoluţiile sau modificările aduse standardelor internaţionale în materie de informare.

▼C2

(2) ABE monitorizează cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului, iar până la 1 ianuarie 2015 transmite Comisiei un raport în acest sens. Raportul evaluează în special:

(a) tratamentul riscului CVA, în calitate de cerinţă independentă, în opoziţie cu aceea de componentă integrată a cadrului privind riscul de piaţă;

(b) sfera de aplicare a cerinţei pentru riscul CVA, inclusiv excepţia prevăzută la articolul 482;

(c) acoperirile eligibile;

(d) calcularea cerinţelor de capital pentru riscul CVA.

Pe baza acestui raport, în cazul în care rezultatele impun cu necesitate o astfel de acţiune, Comisia este abilitată, de asemenea, să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 462, în scopul de a modifica articolul 381, articolul 382 alineatele (1)–(3) și articolele 383-386, referitoare la elementele respective.

Articolul 457

Ajustări și corecţii tehnice

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 462, să efectueze ajustări și corecţii tehnice ale elementelor neesenţiale din dispoziţiile de mai jos pentru a ţine cont de noile evoluţii în ceea ce privește noi produse sau activităţi financiare, să efectueze ajustări pentru a ţine seama de evoluţia de după adoptarea prezentului regulament, a altor acte legislative ale Uniunii privind serviciile financiare și domeniul contabil, inclusiv standardele contabile bazate pe Regulamentul (CE) nr. 1606/2002:

(a) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de credit, prevăzute la articolele 111-134 și la articolele 143-191;

(b) fectele tehnicilor de diminuare a riscului de credit în conformitate cu articolele 193-241;

▼M5

(c) cerinţele de fonduri proprii pentru securitizare prevăzute la articolele 242-270a;

▼C2

(d) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărţii în conformitate cu articolele 272-311;

(e) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul operaţional, prevăzute la articolele 315-324;

(f) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă, prevăzute la articolele 325-377;

(g) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de decontare, prevăzute la articolele 378 și 379;

(h) cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de ajustare a evaluării creditului, prevăzute la articolele 383, 384 și 386;

▼M8

(i) partea a doua și articolul 430 numai ca urmare a evoluţiei cerinţelor sau standardelor contabile, care ţin cont de actele legislative ale Uniunii.

▼C2

Articolul 458

Riscul macroprudenţial sau sistemic identificat la nivelul unui stat membru

(1) Statele membre desemnează autoritatea responsabilă cu aplicarea prezentului articol. Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.

▼M8

(2) În cazul în care constată schimbări în intensitatea riscului macroprudenţial sau sistemic manifestat în cadrul sistemului financiar care pot să genereze consecinţe negative semnificative pentru sistemul financiar și economia reală dintr-un anumit stat membru, iar autoritatea respectivă consideră că schimbările respective nu pot fi abordate prin intermediul altor instrumente macroprudenţiale din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE într-un mod la fel de eficace ca în cazul punerii în aplicare de măsuri naţionale mai stricte, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol notifică situaţia respectivă Comisiei și CERS în consecinţă. CERS transmite notificarea către Parlamentul European, Consiliu și ABE fără întârziere.

Notificarea este însoţită de următoarele documente și include, după caz, elemente de probă cantitative sau calitative cu privire la:

(a) schimbările în intensitatea riscului macroprudenţial sau sistemic;

(b) motivele pentru care astfel de modificări ar putea prezenta o ameninţare la adresa stabilităţii financiare la nivel naţional sau la adresa economiei reale;

(c) o explicaţie a motivului pentru care autoritatea consideră că instrumentele macroprudenţiale prevăzute la articolele 124 și 164 din prezentul regulament și la articolele 133 și 136 din Directiva 2013/36/UE ar fi mai puţin adecvate și eficace pentru abordarea riscurilor respective decât proiectele de măsuri naţionale menţionate litera (d) de la prezentul alineat;

▼M8

(d) proiecte de măsuri la nivel naţional pentru instituţii autorizate la nivel naţional sau pentru un subset de astfel de instituţii, menite să reducă schimbările în intensitatea riscului și privind:

(i) nivelul de fonduri proprii prevăzut la articolul 92;

(ii) cerinţele pentru expunerile mari prevăzute la articolul 392 și la articolele 395-403;

(iii) cerinţele de lichiditate prevăzute în partea a șasea;

(iv) ponderile de risc destinate ţintirii bulelor speculative în sectorul bunurilor imobile locative și al bunurilor imobile comerciale;

(v) cerinţele de publicare prevăzute în partea a opta;

(vi) nivelul amortizorului de conservare a capitalului, prevăzut la articolul 129 din Directiva 2013/36/UE; sau

(vii) expunerile intrasectoriale din sectorul financiar;

(e) o explicaţie a motivelor pentru care proiectele de măsuri sunt considerate de către autorităţile desemnate în conformitate cu alineatul (1) ca fiind corespunzătoare, eficace și proporţionale în vederea abordării situaţiei; și

(f) o evaluare a impactului probabil pozitiv sau negativ al proiectelor de măsuri asupra pieţei interne, pe baza informaţiilor aflate la dispoziţia statului membru vizat.

▼C2

(3) În cazul în care sunt autorizate să aplice măsuri la nivel naţional, în conformitate cu prezentul articol, autorităţile stabilite în conformitate cu alineatul (1) furnizează autorităţilor competente din alte ţări toate informaţiile relevante.

▼M8

(4) Se conferă Consiliului, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, competenţa de a adopta un act de punere în aplicare pentru a respinge proiectele de măsuri naţionale menţionate la alineatul (2) litera (d).

În termen de o lună de la primirea notificării menţionate la alineatul (2), CERS și ABE prezintă Consiliului, Comisiei și statului membru în cauză avizele lor cu privire la aspectele menţionate la alineatul respectiv literele (a)-(f).

Ţinând cont în mod special de avizele menţionate la al doilea paragraf și dacă există probe robuste, puternice și detaliate că măsura va avea un impact negativ asupra pieţei interne care depășește beneficiile legate de stabilitatea financiară care rezultă din reducerea riscului sistemic sau macroprudenţial identificat, Comisia poate să propună Consiliului, în termen de o lună, un act de punere în aplicare pentru a respinge proiectele de măsuri naţionale propuse.

▼M8

În absența unei propuneri a Comisiei în termenul de o lună menționat, statul membru respectiv poate adopta imediat proiectele de măsuri naționale pentru o perioadă de până la doi ani sau până la încetarea existenței riscului macroprudențial sau sistemic, dacă aceasta are loc mai devreme.

Consiliul decide asupra propunerii Comisiei în termen de o lună de la primirea propunerii și își expune motivele de respingere sau de acceptare a proiectelor de măsuri naționale.

Consiliul respinge proiectele de măsuri naționale propuse numai dacă consideră că nu se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) schimbările în intensitatea riscului macroprudențial sau sistemic sunt de natură să prezinte o amenințare la adresa stabilității financiare la nivel național;

(b) instrumentele macroprudențiale prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE sunt mai puțin adecvate sau eficace decât proiectele de măsuri naționale pentru abordarea riscului macroprudențial sau sistemic identificat;

(c) proiectele de măsuri naționale nu prezintă efecte adverse disproporționate în ceea ce privește întregul sistem financiar sau părți ale acestuia în alte state membre sau la nivelul Uniunii în ansamblu, formând sau creând astfel un obstacol pentru funcționarea pieței interne și

(d) chestiunea privește un singur stat membru.

Evaluarea Consiliului ține seama de avizele CERS și ABE și se bazează pe probele prezentate în conformitate cu alineatul (2) de autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1).

În absența unui act de punere în aplicare al Consiliului de respingere a proiectelor de măsuri naționale propuse în termen de o lună de la primirea de către Comisie a propunerii, statul membru în cauză poate adopta și aplica măsurile pentru o perioadă de până la doi ani sau până la încetarea existenței riscului macroprudențial sau sistemic, dacă aceasta are loc mai devreme.

(5) Alte state membre pot recunoaște măsurile adoptate în conformitate cu prezentul articol și pot aplica măsurile în cazul instituțiilor autorizate la nivel național care au sucursale sau expuneri situate în statele membre autorizate să aplice măsura.

▼C2

(6) Dacă statele membre recunosc măsurile stabilite în conformitate cu prezentul articol, acestea notifică Consiliul, Comisia, ABE, CERS și statul membru autorizat să aplice măsurile.

(7) Atunci când decide cu privire la recunoașterea măsurilor stabilite în conformitate cu prezentul articol, statele membre țin seama de criteriile stabilite la alineatul (4).

(8) Statul membru autorizat să aplice măsurile poate solicita CERS să emită o recomandare menționată la articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 unuia sau mai multor state membre care nu recunosc măsurile.

▼M8

(9) Înainte de expirarea autorizării emise în conformitate cu alineatul (4), statul membru în cauză reexaminează situaţia, în consultare cu CERS și ABE, și poate adopta, în conformitate cu procedura menţionată la alineatul (4), o nouă decizie de prelungire a perioadei de aplicare a măsurilor la nivel naţional, de fiecare dată cu până la doi ani suplimentari. După prima prelungire, Comisia, în consultare cu CERS și ABE, reexaminează ulterior situaţia cel puţin la fiecare doi ani.

(10) În pofida procedurii prevăzute la alineatele (3)-(9) de la prezentul articol, statelor membre li se permite să mărească ponderile de risc peste nivelul celor prevăzute în regulament cu până la 25 %, pentru expunerile identificate la litera (d) punctele (iv) și (vii) de la alineatul (2) din prezentul articol și să reducă limita expunerilor mari prevăzută la articolul 395 cu până la 15 % pentru o perioadă de până la doi ani sau până la încetarea existenţei riscului macroprudenţial sau sistemic, dacă aceasta are loc mai devreme, cu condiţia îndeplinirii condiţiilor și cerinţelor de notificare stabilite la alineatul (2) din prezentul articol.

▼C2

Articolul 459

Cerinţe prudenţiale

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 462, să impună, pentru o perioadă de un an, cerinţe prudenţiale mai stricte pentru expuneri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a răspunde la modificarea intensităţii riscurilor microprudenţiale și macroprudenţiale generate de evoluţia pieţei în interiorul sau în afara Uniunii, afectând toate statele membre, și în cazul în care instrumentele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE nu sunt suficiente în vederea tratării riscurilor respective, în special la recomandarea sau pe baza avizului CERS sau ABE, cu privire la:

(a) nivelul de fonduri proprii prevăzut la articolul 92;

(b) cerinţele pentru expunerile mari prevăzute la articolul 392 și la articolele 395–403;

(c) cerinţele de publicare prevăzute la articolele 431-455.

Comisia, cu sprijinul CERS, transmite Parlamentului European și Consiliului cel puţin anual un raport privind evoluţiile pieţei care ar putea necesita utilizarea prezentului articol.

Articolul 460

Lichiditate

▼M8

(1) Comisia este abilitată să completeze prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a specifica în detaliu cerinţa generală prevăzută la articolul 412 alineatul (1). Actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul alineat se bazează pe elementele care trebuie raportate în conformitate cu partea a șasea titlul II și cu anexa III, specifică circumstanţele în care autorităţile competente trebuie să impună instituţiilor niveluri specifice ale intrărilor și ieșirilor în scopul de a reflecta riscuri specifice la care acestea sunt expuse și respectă pragurile stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol.

▼M8

În special, Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate care să specifice cerinţele de lichiditate detaliate în scopul aplicării articolului 8 alineatul (3) și a articolelor 411-416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j-428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak și 451a.

▼C2

(2) Cerinţa de acoperire a necesarului de lichiditate menţionată la articolul 412 se introduce conform următorului program de introducere graduală:

(a) 60 % din cerinţa de acoperire a necesarului de lichiditate în 2015;

(b) 70 % începând cu 1 ianuarie 2016;

(c) 80 % începând cu 1 ianuarie 2017;

(d) 100 % începând cu 1 ianuarie 2018.

În acest sens, Comisia ţine cont de rapoartele menţionate la articolul 509 alineatele (1), (2) și (3) și de standardele internaţionale elaborate de forurile internaţionale, precum și de specificul Uniunii.

Comisia adoptă actul delegat menţionat la alineatul (1) până la 30 iunie 2014. Acesta intră în vigoare până la 31 decembrie 2014, dar nu se aplică înainte de 1 ianuarie 2015.

▼M8

(3) Comisia este împuternicită să modifice prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica lista produselor sau a serviciilor prevăzute la articolul 428f alineatul (2) în cazul în care consideră că activele și pasivele direct legate de alte produse sau servicii îndeplinesc condiţiile stabilite la articolul 428f alineatul (1).

Comisia adoptă actele delegate menţionate la primul paragraf până la 28 iunie 2024.

▼C2

Articolul 461

Analiza introducerii graduale a cerinţei de acoperire a necesarului de lichiditate

(1) După consultarea CERS, ABE prezintă Comisiei, până la 30 iunie 2016, un raport privind eventualitatea modificării programului de introducere graduală a cerinţei de acoperire a necesarului de lichiditate, astfel cum se specifică la articolul 460 alineatul (2). Această analiză ţine cont în mod corespunzător de evoluţiile pieţei și ale cadrului de reglementare internaţional, precum și de specificul Uniunii.

ABE evaluează în raportul său în special amânarea introducerii standardului minim obligatoriu de 100 % până la 1 ianuarie 2019. Raportul ţine cont de rapoartele anuale menţionate la articolul 509 alineatul (1), de datele relevante de pe piaţă și de recomandările tuturor autorităţilor competente.

▼C2

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru a răspunde evoluţiilor de pe piaţă și altor evoluţii, Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica programul de introducere graduală specificat la articolul 460 și pentru a amâna până în 2019 introducerea unui standard minim obligatoriu de 100 % pentru cerinţa de acoperire a necesarului de lichiditate stabilită la articolul 412 alineatul (1) și a aplica în 2018 un standard minim obligatoriu de 90 % pentru cerinţa de acoperire a necesarului de lichiditate.

În scopul evaluării necesităţii unei amânări, Comisia ţine seama de raportul și de evaluarea menţionate la alineatul (1).

Actul delegat adoptat în conformitate cu prezentul articol nu se aplică înainte de 1 ianuarie 2018 și intră în vigoare până la 30 iunie 2017.

▼M8

Articolul 461a

Abordarea standardizată alternativă pentru riscul de piaţă

▼C7

În sensul cerinţelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (1), se conferă Comisiei competenţa de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica prezentul regulament prin efectuarea de ajustări tehnice la articolele 325e, 325g-325j, 325p, 325q, 325ae, 325ai, 325ak, 325am, 325ap-325at, 325av și 325ax și pentru a preciza ponderea de risc aferentă benzii 11 din tabelul 4 prevăzută la articolul 325ah, ponderile de risc aferente obligaţiunilor garantate emise de instituţiile de credit din ţări terţe în conformitate cu articolul 325ah, precum și corelaţiile dintre obligaţiunile garantate emise de instituţiile de credit din ţări terţe în conformitate cu articolul 325aj din cadrul abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a, ţinând seama de evoluţiile din domeniul standardelor de reglementare internaţionale.

▼M8

Comisia adoptă actul delegat menţionat la alineatul (1) până la 31 decembrie 2019.

Articolul 462

Exercitarea delegării de competenţe

(1) Competenţa de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condiţiile prevăzute la prezentul articol.

▼C7

(2) Competenţa de a adopta actele delegate menţionată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456, 457, 459, 460 și 461a se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 28 iunie 2013.

(3) Delegarea de competenţe menţionată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456, 457, 459, 460 și 461a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competenţe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menţionată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

▼C7

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experţii desemnaţi de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituţional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) UUn act delegat adoptat în temeiul articolului 244 alineatul (6), al articolului 245 alineatul (6), al articolelor 456, 457, 459, 460 și 461a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecţiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecţiuni. Termenul respectiv se prelungește cu trei luni la iniţiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼C2

Articolul 463

Obiecţiuni la standardele tehnice de reglementare

Atunci când Comisia adoptă un standard tehnic de reglementare în temeiul prezentului Regulament, care este identic cu proiectul de standard tehnic de reglementare transmis de ABE, termenul în care Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecţiuni cu privire la respectivul standard tehnic de reglementare este de o lună de la data notificării. La iniţiativa Parlamentului European sau a Consiliului termenul respectiv se prelungește cu o lună. Prin derogare de la articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, termenul în care Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecţiuni cu privire la respectivul standard tehnic de reglementare poate fi prelungit cu încă o lună, dacă este necesar.

Articolul 464

Comitetul bancar european

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul bancar european instituit prin Decizia Comisiei 2004/10/CE ([1]). Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

([1]) JO L 3, 7.1.2004, p. 36.

▼C2

PARTEA A ZECEA

DISPOZIȚII TRANZITORII, RAPOARTE, ANALIZE ȘI MODIFICĂRI

TITLUL I

DISPOZIȚII TRANZITORII

CAPITOLUL I

Cerințe de fonduri proprii, câștiguri și pierderi nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă și deduceri

Secţiunea 1

Cerinţe de fonduri proprii

Articolul 465

Cerinţe de fonduri proprii

(1) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (1) literele (a) și (b), se aplică următoarele cerințe de fonduri proprii în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014:

(a) o rată a fondurilor proprii de nivel 1 de bază care se încadrează într-un interval cuprins între 4 % și 4,5 %;

(b) o rată a fondurilor proprii de nivel 1 care se încadrează într-un interval cuprins între 5,5 % și 6 %.

(2) Autoritățile competente stabilesc și publică nivelurile ratei fondurilor proprii de nivel 1 de bază și ratei fondurilor proprii de nivel 1 din intervalele specificate la alineatul (1) pe care instituţiile trebuie să le atingă sau să le depășească.

Articolul 466

Prima aplicare a Standardelor internaţionale de raportare financiară

Prin derogare de la articolul 24 alineatul (2), autoritățile competente acordă instituţiilor cărora li se cere să realizeze evaluarea activelor și a elementelor extrabilanțiere și să își determine propriile fonduri în conformitate cu standardele internaţionale de contabilitate aplicabile pentru prima dată conform Regulamentului (CE) nr. 1606/2002, o perioadă de grație de 24 de luni pentru punerea în aplicare a proceselor interne și a cerinţelor tehnice necesare.

Secţiunea 2

Câștigurile și pierderile nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă

▼M10

———

▼**M10**

Articolul 468

Tratamentul temporar al câștigurilor și al pierderilor nerealizate rezultate din evaluarea la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, ținând seama de pandemia de COVID-19

(1) Prin derogare de la articolul 35, în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2022 (denumită în continuare „perioada de tratament temporar”), instituţiile pot elimina din calculul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază cuantumul A, determinat în conformitate cu următoarea formulă:

$$A = a \cdot f$$

unde:

a = cuantumul câștigurilor și al pierderilor nerealizate acumulate de la 31 decembrie 2019 înscrise în secţiunea bilanţului „Modificări la valoarea justă ale instrumentelor de datorie evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global”, care corespund expunerilor faţă de administraţiile centrale, administraţiile regionale sau autorităţile locale menţionate la articolul 115 alineatul (2) din prezentul regulament, și faţă de entităţile din sectorul public menţionate la articolul 116 alineatul (4) din prezentul regulament, cu excepţia activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei (denumită în continuare „Anexa referitoare la IFRS 9”); și

f = factorul aplicabil pentru fiecare an de raportare din perioada de tratament temporar în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituţiile aplică următorii factori f pentru a calcula cuantumul A menţionat la alineatul (1):

(a) 1 în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;

(b) 0,7 în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021;

(c) 0,4 în perioada 1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022.

(3) Atunci când o instituţie decide să aplice tratamentul temporar prevăzut la alineatul (1), aceasta informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa cu cel puţin 45 de zile înainte de data de transmitere pentru raportarea informaţiilor pe baza tratamentului respectiv. Sub rezerva aprobării prealabile din partea autorităţii competente, instituţia poate să revină asupra deciziei iniţiale, o singură dată pe parcursul perioadei de tratament temporar. Instituţiile anunţă public dacă aplică tratamentul respectiv.

▼M10

(4) În cazul în care o instituţie elimină un cuantum al pierderilor nerealizate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, aceasta recalculează toate cerinţele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE care sunt calculate utilizând oricare dintre următoarele elemente:

(a) cuantumul creanţelor privind impozitul amânat care este dedus din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (c) sau este ponderat la risc în conformitate cu articolul 48 alineatul (4);

(b) cuantumul ajustărilor specifice pentru riscul de credit.

Atunci când recalculează cerinţa relevantă, instituţia nu ţine seama de efectele pe care le au asupra acestor elemente dispoziţiile privind pierderile de credit așteptate legate de expunerile faţă de administraţii centrale, administraţii regionale sau autorităţi locale menţionate la articolul 115 alineatul (2) din prezentul regulament și faţă de entităţile din sectorul public menţionate la articolul 116 alineatul (4) din prezentul regulament, cu excepţia activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9.

(5) Pe parcursul perioadelor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, în plus faţă de publicarea informaţiilor solicitate în partea a opta, instituţiile care au decis să aplice tratamentul temporar prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol publică cuantumurile fondurilor proprii, fondurilor proprii de nivel 1 de bază și fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii totale, rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, rata fondurilor proprii de nivel 1 și indicatorul efectului de levier pe care l-ar avea dacă nu ar aplica tratamentul respectiv.

▼C2

Secţiunea 3

Deduceri

Subsecţiunea 1

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

Articolul 469

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1), în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, se aplică următoarele dispoziţii:

(a) instituţiile trebuie să deducă din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază procentul aplicabil, specificat la articolul 478, aferent sumelor care trebuie deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) literele (a)-(h), cu excepţia creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţele temporare;

▼C2

(b) instituţiile trebuie să aplice dispoziţiile relevante prevăzute la articolul 472 valorilor reziduale ale elementelor care trebuie deduse în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) literele (a)-(h), cu excepţia creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţele temporare;

(c) instituţiile trebuie să deducă din fonduri proprii de nivel 1 de bază procentul aplicabil, specificat la articolul 478, din suma totală care trebuie dedusă în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) literele (c) și (i), după aplicarea articolului 470;

(d) instituţiile trebuie să aplice cerinţele prevăzute la articolul 472 alineatul (5) sau (11), după caz, valorii reziduale totale a elementelor care trebuie să fie dedusă în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) literele (c)nși (i), după aplicarea articolului 470.

(2) Instituţiile determină partea din valoarea reziduală totală menţionată la alineatul (1) litera (d), care face obiectul articolului 472 alineatul (5), prin împărţirea sumei specificate la litera (a) de la prezentul alineat la suma specificată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul creanţelor privind impozitul amânat, care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţele temporare, menţionate la articolul 470 alineatul (2) litera (a);

(b) suma cuantumurilor menţionate la articolul 470 alineatul (2) literele (a) și (b).

(3) Instituţiile determină partea din valoarea reziduală totală menţionată la alineatul (1) litera (d), care face obiectul articolului 472 alineatul (11), prin împărţirea sumei specificate la litera (a) de la prezentul alineat la suma specificată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deţinerilor directe și indirecte de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, menţionate la articolul 470 alineatul (2) litera (b);

(b) suma cuantumurilor menţionate la articolul 470 alineatul (2) literele (a) și (b).

▼M7

Articolul 469a

Derogare de la deducerile din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru expunerile neperformante

Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1) litera (m), instituţiile nu deduc din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază cuantumul aplicabil aferent acoperirii insuficiente pentru expunerile neperformante în cazul în care expunerea a fost iniţiată înainte de 26 aprilie 2019.

În cazul în care clauzele și condiţiile aferente unei expuneri iniţiate înainte de 26 aprilie 2019 sunt modificate de instituţie în așa fel încât crește expunerea instituţiei faţă de debitor, se consideră că expunerea a fost iniţiată la data la care se aplică modificarea și nu se mai aplică derogarea prevăzută la primul paragraf.

▼C2

Articolul 470

Excepţii de la deducerea din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

(1) În sensul prezentului articol, elementele relevante de fonduri proprii de nivel 1 de bază cuprind elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei, calculate după aplicarea dispoziţiilor articolelor 32-35 și efectuarea deducerilor conform articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(h), litera (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepţia creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţele temporare.

(2) Prin derogare de la articolul 48 alineatul (1), în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, instituţiile nu deduc elementele menţionate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat care reprezintă în total 15 % sau mai puţin din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei:

(a) creanţele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţele temporare și care reprezintă în total 10 % sau mai puţin din elementele relevante de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(b) în cazul în care o instituţie are o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar, deţinerile instituţiei, directe, indirecte și sintetice, de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale entităţii respective, care reprezintă în total 10 % sau mai puţin din elementele relevante de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei.

(3) Prin derogare de la articolul 48 alineatul (4), elementelor exceptate de la deducere în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol li se aplică o ponderare de risc de 250 %. Elementele menţionate la alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol fac obiectul cerinţelor de la partea a treia titlul IV, după caz.

Articolul 471

Exceptarea de la deducerea din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază a deţinerilor de capital în societăţile de asigurare

▼M8

(1) Prin derogare de la articolul 49 alineatul (1), în perioada 31 decembrie 2018-31 decembrie 2024, instituţiile pot alege să nu deducă deţinerile de capital în societăţile de asigurări, societăţile de reasigurări și holdingurile de asigurare, atunci când se îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) condiţiile prevăzute la articolul 49 alineatul (1) literele (a) și (e);

(b) autorităţile competente consideră satisfăcător nivelul de control al riscului și procedurile specifice de analiză financiară adoptate de instituţie pentru a monitoriza investiţia în respectiva societate sau respectivul holding;

▼M8

(c) deţinerile de capital ale instituţiei în societăţi de asigurare, societăţi de reasigurare sau holdinguri de asigurare nu depășesc 15 % din instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază înregistrate de entitatea de asigurare la 31 decembrie 2012 și pe parcursul perioadei de la 1 ianuarie 2013 la 31 decembrie 2024;

(d) valoarea deţinerii de capital care nu se deduce nu depășește valoarea deţinută în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în societăţi de asigurare, societăţi de reasigurare sau holdinguri de asigurare la 31 decembrie 2012.

▼C2

(2) Deţinerile de capital care nu se deduc în conformitate cu alineatul (1) se califică drept expuneri și primesc o pondere de risc de 370 %.

Articolul 472

Elemente nededuse din fondurile proprii de nivel 1 de bază

(1) Prin derogare de la articolul 33 alineatul (1) litera (c) și de la articolul 36 alineatul (1) literele (a)-(i), în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, instituţiile aplică prezentul articol valorilor reziduale ale elementelor menţionate la articolul 468 alineatul (4) și la articolul 469 alineatul (1) literele (b) și (d), după caz.

(2) Valoarea reziduală a ajustărilor de valoare aferente datoriilor care provin din instrumente financiare derivate pe riscul de credit al instituţiei nu se deduce.

(3) Instituţiile trebuie să aplice următoarele dispoziţii în cazul sumei reziduale a pierderilor din exerciţiul financiar curent, menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (a)

(a) pierderile semnificative sunt deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 1;

(b) pierderile care nu sunt semnificative nu sunt deduse.

(4) Instituţiile trebuie să deducă din elementele de fonduri proprii de nivel 1 valoarea reziduală a imobilizărilor necorporale menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (b).

(5) Valoarea reziduală a creanţelor privind impozitul amânat, menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (c), nu se deduce și se ponderează cu o pondere de risc de 0 %.

(6) Suma reziduală a elementelor menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (d) este dedusă jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 și jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 2;

(7) Valoarea reziduală a activelor unui fond de pensii cu beneficii determinate, menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (e), nu se deduce din niciun element al fondurilor proprii și trebuie să fie inclusă în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în măsura în care valoarea respectivă ar fi fost recunoscută ca fonduri proprii de nivel 1 conform măsurilor de transpunere la nivel naţional a articolului 57 literele (a)-(ca) din Directiva 2006/48/CE.

▼C2

(8) Instituțiile trebuie să aplice următoarele dispoziții în cazul sumei reziduale a deținerilor de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază, menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (f):

(a) valoarea deținerilor directe este dedusă din elementele de fonduri proprii de nivel 1;

(b) valoarea deținerilor indirecte și sintetice, inclusiv instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe care o instituție ar putea fi obligată să le achiziționeze în virtutea unei obligații contractuale existente sau contingente, nu este dedusă și face obiectul unei ponderi de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și al cerințelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(9) Instituțiile trebuie să aplice următoarele dispoziții în cazul sumei reziduale a deținerilor de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale unei entități din sectorul financiar în cazul în care instituția și entitatea menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (g) au deținere reciproce:

(a) în cazul în care o instituție nu are o investiție semnificativă în respectiva entitate din sectorul financiar, valoarea deținerilor sale de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale respectivei entități este tratată ca încadrându-se la articolul 36 alineatul (1) litera (h);

(b) în cazul în care o instituție are o investiție semnificativă în respectiva entitate din sectorul financiar, valoarea deținerilor sale de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale respectivei entități este tratată ca încadrându-se la articolul 36 alineatul (1) litera (i).

(10) Instituțiile trebuie să aplice următoarele dispoziții în cazul valorilor reziduale ale elementelor menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (h):

(a) valorile care trebuie deduse și care se referă la deținere directe sunt deduse jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 și jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 2;

(b) valorile care se referă la deținere indirecte și sintetice nu sunt deduse și fac obiectul unei ponderi de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și al cerințelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(11) Instituțiile trebuie să aplice următoarele dispoziții în cazul valorilor reziduale ale elementelor menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (i):

(a) valorile care trebuie deduse și care se referă la deținere directe sunt deduse jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 și jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 2;

(b) valorile care se referă la deținere indirecte și sintetice nu sunt deduse și fac obiectul unei ponderi de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și al cerințelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

▼C2

Articolul 473

Introducerea de modificări la IAS 19

(1) Prin derogare de la articolul 481, pe parcursul perioadei de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2018, autoritățile competente pot permite instituțiilor care își pregătesc conturile conform standardelor internaționale de contabilitate adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 să adauge la fondurile proprii de nivel 1 de bază cuantumul aplicabil în conformitate cu alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol, după caz, înmulțit cu factorul aplicabil în conformitate cu alineatul (4).

(2) Cuantumul aplicabil se calculează prin deducerea sumei determinate în conformitate cu litera (a) din suma determinată în conformitate cu litera (b):

(a) instituțiile determină valorile activelor fondurilor sau planurilor lor de pensii cu beneficii determinate, după caz, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 ([1]) astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1205/2011 ([2]). În continuare, instituțiile deduc din valorile acestor active valorile datoriilor în cadrul acelorași fonduri sau planuri, determinate în funcție de aceleași norme contabile;

(b) instituțiile determină valorile activelor fondurilor sau ale planurilor lor de pensii cu beneficii determinate, după caz, în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1126/2008. În continuare, instituțiile deduc din valorile acestor active valorile datoriilor în cadrul acelorași fonduri sau planuri, determinate în funcție de aceleași norme contabile;

(3) Cuantumul stabilit în conformitate cu alineatul (2) se limitează la suma care nu trebuie dedusă din fondurile proprii, înainte de 1 ianuarie 2014, în temeiul normelor de transpunere la nivel național a Directivei 2006/48/CE, în măsura în care respectivele norme naționale de transpunere ar fi eligibile pentru tratamentul de la articolul 481 din prezentul regulament în statul membru vizat.

(4) Se aplică următorii factori:

(a) 1 în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014;

(b) 0,8 în perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2015;

(c) 0,6 în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei din 3 noiembrie 2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 320, 29.11.2008, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1205/2011 al Comisiei din 22 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 7 (JO L 305, 23.11.2011, p. 16).

▼C2

(d) 0,4 în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(e) 0,2 în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018.

(5) Instituţiile comunică valorile activelor și datoriilor în conformitate cu alineatul (2) în declaraţiile lor financiare publice.

▼M4

Articolul 473a

Introducerea IFRS 9

▼M10

(1) Prin derogare de la articolul 50, până la finalul perioadelor de tranziție stabilite la alineatele (6) și (6a) din prezentul articol, următoarele instituţii pot include în fondurile lor proprii de nivel 1 de bază cuantumul calculat în conformitate cu prezentul alineat:

▼M4

(a) instituţiile care își întocmesc situaţiile financiare conform standardelor internaţionale de contabilitate adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

(b) instituţiile care, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din prezentul regulament, realizează evaluarea activelor și a elementelor extrabilanţiere și determinarea fondurilor proprii conform standardelor internaţionale de contabilitate adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002; și

(c) instituţiile care realizează evaluarea activelor și a elementelor extrabilanţiere în conformitate cu standarde de contabilitate în temeiul Directivei 86/635/CEE și care utilizează un model pentru pierderile de credite așteptate identic cu cel utilizat în standardele internaţionale de contabilitate adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

▼M10

Cuantumul menţionat la primul paragraf se calculează ca sumă a următoarelor elemente:

(a) pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2, cuantumul (AB_{SA}) calculat conform următoarei formule:

$$AB_{SA} = \left(A_{2,SA} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,SA} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A_{SA}^{old} - t_3\right) \cdot f_1$$

unde:

$A_{2,SA}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (2);

$A_{4,SA}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (4), pe baza cuantumurilor calculate în conformitate cu alineatul (3);

$$A_{SA}^{old} = \max\left\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2018}^{SA}; 0\right\};$$

▼**M10**

$P^{SA}_{1.1.2020}$ = suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2020;

$P^{SA}_{1.1.2018}$ = suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie;

f_1 = factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6);

f_2 = factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6a);

t_1 = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului $A_{2,SA}$;

t_2 = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului $A_{4,SA}$;

t_3 = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului A^{old}_{SA};

(b) pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, cuantumul (AB_{IRB}) calculat conform următoarei formule:

$$AB_{IRB} = \left(A_{2,IRB} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,IRB} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A^{old}_{IRB} - t_3\right) \cdot f_1$$

unde:

$A_{2,IRB}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (2) care este ajustat în conformitate cu alineatul (5) litera (a);

$A_{4,IRB}$ = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (4), pe baza cuantumurilor calculate în conformitate cu alineatul (3) care sunt ajustate în conformitate cu alineatul (5) literele (b) și (c);

▼**M10**

$$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\};$$

$P_{1.1.2020}^{IRB}$ = suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament, la 1 ianuarie 2020. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituţia stabilește valoarea $P_{1.1.2020}^{IRB}$ ca fiind egală cu zero;

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ = suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituţia stabilește valoarea $P_{1.1.2018}^{IRB}$ ca fiind egală cu zero;

f_1 = factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6);

f_2 = factorul aplicabil prevăzut la alineatul (6a);

t_1 = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilităţii fiscale a cuantumului $A_{2,IRB}$;

t_2 = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilităţii fiscale a cuantumului $A_{4,IRB}$;

▼M10

t_3 = creșterea fondurilor proprii de nivel 1 de bază datorată deductibilității fiscale a cuantumului A_{IRB}^{old}.

▼M4

(2) Instituțiile calculează cuantumurile $A_{2,SA}$ și $A_{2,IRB}$ menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și respectiv (b), drept cea mai mare dintre valorile menționate la prezentul alineat literele (a) și (b), separat pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 și pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3:

(a) zero;

(b) cuantumul calculat în conformitate cu punctul (i), din care se scade cuantumul calculat în conformitate cu punctul (ii):

(i) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din IFRS 9 astfel cum se prevede în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 („Anexa referitoare la IFRS 9”) și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2018 sau la data aplicării inițiale a IFRS 9;

(ii) cuantumul total al pierderilor din depreciere la activele financiare clasificate drept împrumuturi și creanțe, al investițiilor păstrate până la scadență și al activelor financiare disponibile pentru vânzare, astfel cum sunt definite la punctul 9 din IAS 39, altele decât instrumentele de capital și unitățile sau acțiunile în organisme de plasament colectiv, determinate în conformitate cu punctele 63, 64, 65, 67, 68 și 70 din IAS 39 astfel cum se prevede în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008, la 31 decembrie 2017 sau cu o zi înaintea datei aplicării inițiale a IFRS 9.

(3) Instituțiile calculează cuantumul cu care valoarea menționată la litera (a) depășește valoarea menționată la litera (b), separat pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 și pentru expunerile lor care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3:

▼M10

(a) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viață în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9, la data raportării și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9;

▼M10

(b) suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9 și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2020 sau la data aplicării iniţiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie.

▼M4

(4) Pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2, în cazul în care cuantumul specificat în conformitate cu alineatul (3) litera (a) depășește cuantumul precizat la alineatul (3) litera (b), instituţiile stabilesc că $A_{4,SA}$ este egal cu diferenţa dintre respectivele valori, iar în caz contrar stabilesc că $A_{4,SA}$ este egal cu zero.

Pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, în cazul în care cuantumul specificat în conformitate cu alineatul (3) litera (a), după aplicarea alineatului (5) litera (b), depășește cuantumul pentru aceste expuneri astfel cum este specificat la alineatul (3) litera (b), după aplicarea alineatului (5) litera (c), instituţiile stabilesc că $A_{4,IRB}$ este egal cu diferența dintre respectivele valori, iar în caz contrar stabilesc că $A_{4,IRB}$ este egal cu zero.

(5) Pentru expunerile care sunt supuse ponderării la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3, instituţiile aplică alineatele (2)-(4) după cum urmează:

(a) pentru calculul $A_{2,IRB}$, instituţiile reduc fiecare dintre cuantumurile calculate în conformitate cu alineatul (2) litera (b) punctele (i) și (ii) din prezentul articol cu suma cuantumurilor pierderilor așteptate calculată în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10), la 31 decembrie 2017 sau cu o zi înainte de data aplicării iniţiale a IFRS 9. Atunci când pentru cuantumul menţionat la alineatul (2) litera (b) punctul (i) din prezentul articol rezultă din calcul un număr negativ, instituţia stabilește valoarea cuantumului respectiv ca fiind egală cu zero. Atunci când pentru cuantumul menţionat la alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din prezentul articol rezultă din calcul un număr negativ, instituţia stabilește valoarea cuantumului respectiv ca fiind egală cu zero;

▼M10

(b) instituţiile înlocuiesc cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3) litera (a) din prezentul articol cu suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum

▼**M10**

sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9 și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament la data raportării. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituţia stabilește valoarea cuantumului menţionat la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol ca fiind egală cu zero;

(c) instituţiile înlocuiesc cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (3) litera (b) din prezentul articol cu suma pierderilor de credit așteptate pe 12 luni, determinate în conformitate cu punctul 5.5.5 din Anexa referitoare la IFRS 9, și cuantumul ajustărilor pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă, determinate în conformitate cu punctul 5.5.3 din Anexa referitoare la IFRS 9, fără ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe durata de viaţă în cazul activelor financiare care sunt depreciate, astfel cum sunt definite în apendicele A la Anexa referitoare la IFRS 9 și, în cazurile în care se aplică articolul 468 din prezentul regulament, fără pierderile de credit așteptate determinate pentru expuneri evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, în conformitate cu punctul 4.1.2 A din Anexa referitoare la IFRS 9, la 1 ianuarie 2020 sau la data aplicării iniţiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie, din care se deduce suma cuantumurilor pierderilor așteptate aferente pentru aceleași expuneri, calculate în conformitate cu articolul 158 alineatele (5), (6) și (10) din prezentul regulament, la 1 ianuarie 2020 sau la data aplicării iniţiale a IFRS 9, luându-se în calcul data cea mai târzie. În cazul în care din calcul rezultă un număr negativ, instituţia stabilește valoarea cuantumului menţionat la alineatul (3) litera (b) din prezentul articol ca fiind egală cu zero.

(6) Instituţiile aplică următorii factori f_1 pentru a calcula cuantumurile AB_{SA} și AB_{IRB} menţionate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și, respectiv, (b):

(a) 0,7 în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;

(b) 0,5 în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021;

(c) 0,25 în perioada 1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022;

(d) 0 în perioada 1 ianuarie 2023-31 decembrie 2024.

Instituţiile al căror exerciţiu financiar începe după 1 ianuarie 2020, dar înainte de 1 ianuarie 2021, ajustează datele de la primul paragraf literele (a)-(d) pentru a corespunde exerciţiului lor financiar, raportează datele ajustate autorităţii lor competente și le fac publice.

▼M10

Instituţiile care încep să aplice standarde de contabilitate, astfel cum se menţionează la alineatul (1), la 1 ianuarie 2021 sau după această dată, aplică factorii relevanţi în conformitate cu primul paragraf literele (b)-(d), începând cu factorul care corespunde anului primei aplicări a standardelor de contabilitate respective.

(6a) Instituţiile aplică următorii factori f_2 pentru a calcula cuantumurile AB_{SA} și AB_{IRB} menţionate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și, respectiv, (b):

(a) 1 în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;

(b) 1 în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021;

(c) 0,75 în perioada 1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022;

(d) 0,5 în perioada 1 ianuarie 2023-31 decembrie 2023;

(e) 0,25 în perioada 1 ianuarie 2024-31 decembrie 2024.

Instituţiile al căror exerciţiu financiar începe după 1 ianuarie 2020, dar înainte de 1 ianuarie 2021, ajustează datele de la primul paragraf literele (a)-(e) pentru a corespunde exerciţiului lor financiar, raportează datele ajustate autorităţii lor competente și le fac publice.

Instituţiile care încep să aplice standarde de contabilitate, astfel cum se menţionează la alineatul (1), la 1 ianuarie 2021 sau după această dată, aplică factorii relevanţi în conformitate cu primul paragraf literele (b)-(e), începând cu factorul care corespunde anului primei aplicări a standardelor de contabilitate respective.

▼M4

(7) În cazul în care o instituţie include în fondurile sale proprii de nivel 1 de bază un cuantum în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, instituţia respectivă recalculează toate cerinţele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, care utilizează oricare dintre următoarele elemente, fără a lua în considerare efectele pe care ajustările pentru pierderile de credit așteptate pe care le-a inclus în fondurile sale proprii de nivel 1 de bază le au asupra acestor elemente:

(a) cuantumul creanţelor privind impozitul amânat care este dedus din fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (c) sau este ponderat la risc în conformitate cu articolul 48 alineatul (4);

(b) valoarea expunerii, astfel cum se determină în conformitate cu articolul 111 alineatul (1), pentru care ajustările specifice pentru riscul de credit prin care valoarea expunerii este redusă se multiplică cu următorul coeficient (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

unde:

AB_{SA} = cuantumul calculat în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf litera (a);

RA_{SA} = cuantumul total al ajustărilor specifice pentru riscul de credit;

▼M4

(c) valoarea elementelor de fonduri proprii de nivel 2 calculată în conformitate cu articolul 62 litera (d).

▼M10

(7a) Prin derogare de la alineatul (7) litera (b) din prezentul articol, atunci când recalculează cerinţele prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, instituţiile pot atribui o pondere de risc de 100 % cuantumului AB_{SA} menţionat la alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din prezentul articol. În scopul calculării indicatorului de măsurare a expunerii totale menţionat la articolul 429 alineatul (4) din prezentul regulament, instituţiile adaugă la indicatorul de măsurare a expunerii totale cuantumurile AB_{SA} și AB_{IRB} menţionate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (a) și (b) din prezentul articol.

Instituţiile pot alege doar o singură dată dacă să utilizeze calculul prevăzut la alineatul (7) litera (b) sau calculul prevăzut la prezentul alineat primul paragraf. Instituţiile fac publică decizia lor.

(8) În perioadele prevăzute la alineatele (6) și (6a) din prezentul articol, în plus faţă de publicarea informaţiilor solicitate în partea a opta, instituţiile care au decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol raportează autorităţilor competente și publică cuantumurile fondurilor proprii, fondurilor proprii de nivel 1 de bază și fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, rata fondurilor proprii de nivel 1, rata fondurilor proprii totale și indicatorul efectului de levier pe care le-ar avea dacă nu ar aplica prezentul articol.

(9) O instituţie decide dacă să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol pe parcursul perioadei de tranziţie și informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa până la 1 februarie 2018. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorităţii competente, instituţia poate să revină asupra deciziei sale pe parcursul perioadei de tranziţie. Instituţiile fac publică orice decizie adoptată în conformitate cu prezentul paragraf.

O instituţie care a decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute în prezentul articol, poate decide să nu aplice alineatul (4), caz în care informează autoritatea competentă cu privire la decizia sa până la 1 februarie 2018.În acest caz, instituţia stabilește că $A_{4,SA,}$ $A_{4,IRB}$, A_{IRB}^{old}, A_{IRB}^{old}, t_2 și t_3 menţionate la alineatul (1) sunt egale cu zero. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorităţii competente, instituţia poate să revină asupra deciziei sale pe parcursul perioadei de tranziţie. Instituţiile fac publică orice decizie adoptată în conformitate cu prezentul paragraf.

O instituţie care a decis să aplice măsurile tranzitorii prevăzute la prezentul articol poate decide să nu aplice alineatul (2), caz în care informează fără întârziere autoritatea competentă cu privire la decizia sa. În acest caz, instituţia stabilește că $A_{2,SA,}$ $A_{2,IRB}$ și t_1 menţionate la alineatul (1) sunt egale cu zero. În cazul în care a primit aprobarea prealabilă din partea autorităţii competente, instituţia poate să revină asupra deciziei sale pe parcursul perioadei de tranziţie.

Autorităţile competente informează ABE cel puţin anual cu privire la aplicarea prezentului articol de către instituţiile aflate sub supravegherea lor.

▼M4

(10) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite, până la 30 iunie 2018, orientări referitoare la cerinţele de publicare stabilite în prezentul articol.

▼C2

Subsecţiunea 2

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Articolul 474

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar

Prin derogare de la articolul 56, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, se aplică următoarele dispoziţii:

(a) instituţiile trebuie să deducă din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar procentul aplicabil specificat la articolul 478, din sumele care trebuie deduse conform articolului 56;

(b) instituţiile trebuie să aplice cerinţele prevăzute la articolul 475 valorilor reziduale ale elementelor care trebuie deduse conform articolului 56.

Articolul 475

Elemente nededuse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimenta

(1) Prin derogare de la articolul 56, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, cerinţele prevăzute în prezentul articol se aplică valorilor reziduale menţionate la articolul 474 litera (b).

(2) Instituţiile trebuie să aplice următoarele dispoziţii în cazul valorii reziduale a elementelor menţionate la articolul 56 litera (a):

(a) deţinerile directe de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sunt deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 la valoarea contabilă;

(b) deţinerile indirecte și sintetice de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, inclusiv instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar pe care o instituţie ar putea fi obligată să le achiziţioneze în virtutea unei obligaţii contractuale existente sau contingente, nu sunt deduse și sunt ponderate la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și fac obiectul cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

▼C2

(3) Instituţiile trebuie să aplice următoarele cerinţe valorii reziduale a elementelor menţionate la articolul 56 litera (b):

(a) în cazul în care o instituţie nu are o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar cu care are deţineri reciproce, cuantumul deţinerilor directe, indirecte sau sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale respectivei entităţi este tratat ca încadrându-se la articolul 56 litera (c);

(b) în cazul în care o instituţie are o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar cu care are deţineri reciproce, cuantumul deţinerilor directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale respectivei entităţi este tratat ca încadrându-se la articolul 56 litera (d).

(4) Instituţiile trebuie să aplice următoarele cerinţe valorii reziduale a elementelor menţionate la articolul 56 literele (c) și (d):

(a) valoarea legată de deţinerile directe care trebuie dedusă în conformitate cu articolul 56 literele (c) și (d) este dedusă jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 și jumătate din elementele fonduri proprii de nivel 2;

(b) valoarea legată de deţinerile indirecte și sintetice care trebuie dedusă în conformitate cu articolul 56 literele (c) și (d) nu este dedusă și face obiectul unei ponderi de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și al cerinţelor de la partea a treia titlul IV, după caz.

Subsecţiunea 3

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 2

Articolul 476

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 2

Prin derogare de la articolul 66, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, se aplică următoarele dispoziţii:

(a) instituţiile trebuie să deducă din elementele de fonduri proprii de nivel 2 procentul aplicabil, specificat la articolul 478, din sumele care trebuie deduse în conformitate cu articolul 66;

(b) instituţiile trebuie să aplice cerinţele prevăzute la articolul 477 valorilor reziduale care trebuie deduse conform articolului 66.

▼C2

Articolul 477

Deduceri din elementele de fonduri proprii de nivel 2

(1) Prin derogare de la articolul 66, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, cerinţele prevăzute în prezentul articol se aplică valorilor reziduale menţionate la articolul 476 litera (b).

(2) Instituţiile trebuie să aplice următoarele cerinţe valorii reziduale a elementelor menţionate la articolul 66 litera (a):

(a) deţinerile directe de instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 2 sunt deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 2 la valoarea contabilă;

(b) deţinerile indirecte și sintetice de instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 2 deţinute, inclusiv instrumente proprii de fonduri proprii de nivel 2 pe care o instituţie ar putea fi obligată să le achiziţioneze în virtutea unei obligaţii contractuale existente sau contingente, nu sunt deduse și sunt ponderate la risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și fac obiectul cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(3) Instituţiile trebuie să aplice următoarele cerinţe valorii reziduale a elementelor menţionate la articolul 66 litera (b):

(a) în cazul în care o instituţie nu are o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar cu care are deţineri reciproce, valoarea deţinerilor directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale respectivei entităţi este tratată ca încadrându-se la articolul 66 litera (c);

(b) în cazul în care o instituţie are o investiţie semnificativă într-o entitate din sectorul financiar cu care are deţineri reciproce, valoarea deţinerilor directe, indirecte și sintetice de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale respectivei entităţi din sectorul financiar, este tratată ca încadrându-se la articolul 66 litera (d).

(4) Instituţiile trebuie să aplice următoarele cerinţe valorii reziduale a elementelor menţionate la articolul 66 literele (c) și (d):

(a) valoarea legată de deţinerile directe care trebuie dedusă în conformitate cu articolul 66 literele (c) și (d) este dedusă jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 și jumătate din elementele de fonduri proprii de nivel 2;

(b) valoarea legată de deţinerile indirecte și sintetice care trebuie dedusă în conformitate cu articolul 66 literele (c) și (d) nu este dedusă și face obiectul unei ponderi de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și al cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

▼C2

Subsecţiunea 4

Procente aplicabile deducerii

Articolul 478

Procente aplicabile deducerii din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și elementele de fonduri proprii de nivel l 2

(1) Procentul aplicabil în sensul articolului 468 alineatul (4), al articolului 469 alineatul (1) literele (a) și (c), al articolului 474 litera (a) și al articolului 476 litera (a) se încadrează în următoarele intervale:

(a) 20 %-80 % în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014;

(b) 40 %-100 % în perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2015;

(c) 60 %-100 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(d) 80 %-100 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru elementele menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (c) care existau anterior datei de 1 ianuarie 2014, procentul aplicabil în sensul articolului 469 alineatul (1) litera (c) se încadrează în următoarele intervale:

(a) 0 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014;

(b) 10 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2015 până la 31 decembrie 2015;

(c) 20 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2016 până la 31 decembrie 2016;

(d) 30 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2017;

(e) 40 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2018 până la 31 decembrie 2018;

(f) 50 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2019 până la 31 decembrie 2019;

(g) 60 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2020 până la 31 decembrie 2020;

(h) 70 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2021;

▼C2

(i) 80 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2022 până la 31 decembrie 2022;

(j) 90 %-100 % în perioada de la 1 ianuarie 2023 până la 31 decembrie 2023.

(3) Autorităţile competente stabilesc și publică un procent aplicabil din intervalele specificate la alineatele (1) și (2) pentru fiecare dintre următoarele deduceri:

(a) deducerile individuale impuse de articolul 36 alineatul (1) literele (a)-(h), cu excepţia creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţele temporare;

(b) cuantumul total al creanţelor privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferenţele temporare, precum și elementele menţionate la articolul 36 alineatul (1) litera (i) care trebuie deduse în temeiul articolului 48;

(c) fiecare dintre deducerile impuse de articolul 56 literele (b)-(d);

(d) fiecare dintre deducerile impuse de articolul 66 literele (b)-(d).

Secţiunea 4

Interese minoritare și instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și de nivel 2 emise de filiale

Articolul 479

Recunoașterea în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate a instrumentelor și a elementelor care nu se califică drept interese minoritare

(1) Prin derogare de la dispoziţiile părţii a doua titlul II, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, autorităţile competente hotărăsc, în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, cu privire la recunoașterea în fondurile proprii consolidate a elementelor care s-ar califica drept rezerve consolidate conform măsurilor de transpunere la nivel naţional pentru articolul 65 din Directiva 2006/48/CE, și care nu se califică drept fonduri proprii de nivel 1 de bază consolidate din oricare dintre motivele de mai jos:

(a) instrumentul nu se califică drept instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază și, drept urmare, rezultatul reportat aferent și conturile de prime de emisiune nu se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

(b) elementele care nu se califică ca urmare a articolului 81 alineatul (2);

▼C2

(c) elementele care nu se califică deoarece filiala nu este o instituţie sau o entitate care, în virtutea legislaţiei naţionale aplicabile, să facă obiectul cerinţelor prezentului regulament și ale Directivei 2013/36/UE.

(d) elementele care nu se califică deoarece filiala nu este inclusă integral în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.

(2) Procentul aplicabil din elementele menţionate la alineatul (1) care s-ar fi calificat drept rezerve consolidate conform măsurilor de transpunere la nivel naţional a articolului 65 din Directiva 2006/48/CE se califică drept fonduri proprii de nivel 1 de bază consolidate.

(3) În sensul alineatului (2), procentele aplicabile se încadrează în următoarele intervale:

(a) 0 %-80 % în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014;

(b) 0 %-60 % în perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2015;

(c) 0 %-40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(d) 0 %-20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(4) Autorităţile competente stabilesc și publică procentul aplicabil din intervalele specificate la alineatul (3).

Articolul 480

Recunoașterea în fondurile proprii consolidate a intereselor minoritare și a fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar și a fondurilor proprii de nivel 2 eligibil

(1) Prin derogare de la articolul 84 alineatul (1) litera (b), articolul 85 alineatul (1) litera (b) și articolul 87 alineatul (1) litera (b), în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, procentele menţionate la aceste articole se înmulţesc cu un factor aplicabil.

(2) În sensul alineatului (1), factorul aplicabil se încadrează în următoarele intervale:

(a) 0,2-1 în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014;

(b) 0,4-1 în perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2015;

(c) 0,6-1 în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016 și

(d) 0,8-1 în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

▼C2

(3) Autoritățile competente stabilesc și publică valoarea factorului aplicabil din intervalele specificate la alineatul (2).

Secțiunea 5

Deduceri și filtre prudențiale suplimentare

Articolul 481

Deduceri și filtre prudențiale suplimentare

(1) Prin derogare de la articolele 32-36, 56 și 66, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, instituțiile trebuie să efectueze ajustări pentru a include în elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1, elementele de fonduri proprii de nivel 2 sau elementele de fonduri proprii, ori pentru a deduce din aceste elemente, procentul aplicabil din filtrele prudențiale sau deducerile prevăzute în măsurile de transpunere la nivel național a articolelor 57, 61, 63, 63a, 64 și 66 din Directiva 2006/48/CE și a articolelor 13 și 16 din Directiva 2006/49/CE, și care nu sunt solicitate în conformitate cu partea a doua din prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1) litera (i) și articolul 49 alineatul (1), în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014, autoritățile competente pot cere sau permite instituțiilor să aplice metodele menționate la articolul 49 alineatul (1), în cazul în care cerințele prevăzute la articolul 49 alineatul (1) litera (b) nu sunt îndeplinite, în locul deducerii impuse în temeiul articolului 36 alineatul (1). În astfel de cazuri, proporția deținerilor de instrumente de fonduri proprii ale unei entități din sectorul financiar, în care întreprinderea-mamă are o investiție semnificativă care nu trebuie dedusă în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) este determinată prin procentul aplicabil menționat la alineatul (4) de la prezentul articol. Valoarea care nu este dedusă face obiectul cerințelor prevăzute la articolul 49 alineatul (4), după caz.

(3) În sensul alineatului (1), procentul aplicabil se încadrează în următoarele intervale:

(a) 0 %-80 % în perioada de la 1 ianuarie 2014 la 31 decembrie 2014;

(b) 0 %-60 % în perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2015;

(c) 0 %-40 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(d) 0 %-20 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017.

(4) În sensul alineatului (2), procentul aplicabil este cuprins între 0 % și 50 % în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014;

▼C2

(5) Pentru fiecare filtru prudențial sau deducere menționată la alineatele (1) și (2), autoritățile competente stabilesc și publică procentele aplicabile din intervalele specificate la alineatele (3) și (4).

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condițiile pe baza cărora autoritățile competente stabilesc dacă ajustările efectuate la fondurile proprii, sau la elemente ale acestora, în conformitate cu măsurile de transpunere la nivel național a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE, care nu sunt incluse în partea a doua din prezentul regulament, trebuie să fie efectuate, în sensul prezentului articol, la elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, elementele de fonduri proprii de nivel 1, elementele de fonduri proprii de nivel 2 sau la fondurile proprii.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 482

Domeniul de aplicare al tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate realizate cu fondurile de pensii

În ceea ce privește tranzacțiile respective, menționate la articolul 89 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și pentru tranzacțiile încheiate cu fondurile de pensii definite la articolul 2 din regulamentul respectiv, instituțiile nu calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA astfel cum se prevede la articolul 382 alineatul (4) litera (c) din prezentul regulament.

CAPITOLUL 2

Păstrarea drepturilor obținute în materie de instrumente de capital

Secțiunea 1

Instrumentele care constituie ajutor de stat

Articolul 483

Păstrarea drepturilor obținute în materie de instrumente care constituie ajutor de stat

(1) Prin derogare de la articolele 26-29, 51, 52, 62 și 63, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, prezentul articol se aplică instrumentelor și elementelor de fonduri proprii, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) instrumentele au fost emise înainte de 1 ianuarie 2014;

(b) instrumentele au fost emise în contextul unor măsuri de recapitalizare în conformitate cu norme privind ajutoarele de stat. În măsura în care o parte din instrumente sunt subscrieri private, acestea trebuie emise înainte de 30 iunie 2012 și împreună cu subscrierile de către statul membru;

▼C2

(c) Comisia a considerat instrumentele ca fiind compatibile cu principiile pieţei interne în temeiul articolului 107 din TFUE.

În cazul în care instrumentele sunt subscrise atât de statul membru, cât și de investitori privaţi și în cazul unei răscumpărări parţiale a instrumentelor subscrise de statul membru, o proporţie corespunzătoare a instrumentelor care sunt subscrieri private beneficiază de menţinerea drepturilor obţinute, în conformitate cu articolul 484. Când toate instrumentele subscrise de statul membru au fost răscumpărate, restul instrumentelor subscrise de investitori privaţi beneficiază de menţinerea drepturilor obţinute, în conformitate cu articolul 484.

(2) Instrumentele care s-au calificat în conformitate cu măsurile de transpunere la nivel naţional a articolului 57 litera (a) din Directiva 2006/48/CE se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, chiar dacă:

(a) condiţiile prevăzute la articolul 28 din prezentul regulament nu sunt îndeplinite;

(b) instrumentele au fost emise de o întreprindere menţionată la articolul 27 din prezentul regulament, iar condiţiile prevăzute la articolul 28 din prezentul regulament sau articolul 29 din prezentul regulament, după caz, nu sunt îndeplinite.

(3) Instrumentele menţionate la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol care nu se califică, în temeiul măsurilor naţionale de transpunere, în sensul articolului 57 litera (a) din Directiva 2006/48/CE, se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, indiferent de neîndeplinirea cerinţelor de la alineatul (2) literele (a) sau (b) din prezentul articol, cu condiţia ca cerinţele de la alineatul (8) de la prezentul articol să fie îndeplinite.

Instrumentele care se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în temeiul primului paragraf nu se pot califica drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 în temeiul alineatelor (5) sau (7).

(4) Instrumentele care s-au calificat în conformitate cu măsurile de transpunere la nivel naţional a articolului 57 litera (a) și a articolului 66 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, chiar dacă condiţiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din prezentul regulament nu sunt îndeplinite.

(5) Instrumentele menţionate la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol care nu se califică, în temeiul măsurilor de transpunere la nivel naţional, în sensul articolului 57 litera (ca) din Directiva 2006/48/CE, se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, indiferent de neîndeplinirea condiţiilor de la articolul 52 alineatul (1), cu condiţia ca cerinţele de la alineatul (6) să fie îndeplinite.

Instrumentele care se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în temeiul primului paragraf nu se pot califica drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 în temeiul alineatelor (3) sau (7).

▼C2

(6) Elementele care s-au calificat în conformitate cu măsurile de transpunere la nivel național a articolului 57 literele (f), (g) sau (h) și a articolului 66 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE se califică drept instrumente fonduri proprii de nivel 2, chiar dacă elementele nu sunt menționate la articolul 62 din prezentul regulament și chiar dacă condițiile prevăzute la articolul 63 din prezentul regulament nu sunt îndeplinite.

(7) Instrumentele menționate la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol care nu se califică, în temeiul măsurilor naționale de transpunere, în sensul articolului 57 literele (f), (g) sau (h) și în sensul articolului 66 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE, se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2, indiferent de neîndeplinirea cerințelor de la articolul 62 din prezentul regulament sau a condițiilor de la articolul 63 din prezentul regulament, cu condiția ca cerințele de la alineatul (8) de la prezentul articol să fie îndeplinite.

Este posibil ca instrumentele care se califică ca instrumente de fonduri proprii de nivel 2 în temeiul primului paragraf să nu se califice drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau ca instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în temeiul alineatelor (3) și (5).

(8) Instrumentele menționate la alineatele (3), (5) sau (7) se pot califica drept instrumente de fonduri proprii menționate la alineatele respective numai dacă este îndeplinită condiția de la alineatul (1) litera (a) și dacă sunt emise de instituții care sunt înregistrate într-un stat membru care face obiectul unui program de ajustare economică, iar emiterea instrumentelor respective este convenită sau eligibilă în temeiul acestui program.

Secțiunea 2

Instrumentele care nu constituie ajutor de stat

Subsecțiunea 1

Păstrarea drepturilor obținute în materie de eligibilitate și limite

Articolul 484

Eligibilitate pentru păstrarea drepturilor obținute în materie de elemente care s-au calificat drept fonduri proprii conform măsurilor de transpunere la nivel național a Directivei 2006/48/CE

(1) Prezentul articol se aplică numai instrumentelor și elementelor care au fost emise la sau înainte de 31 decembrie 2011 și care au fost eligibile ca fonduri proprii la 31 decembrie 2011 și care nu fac parte dintre instrumentele menționate la articolul 483 alineatul (1).

(2) Prin derogare de la articolele 26-29, 51, 52, 62 și 63, prezentul articol se aplică în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021.

(3) Sub rezerva articolul 485 din prezentul regulament și a limitei prevăzute la articolul 486 alineatul (2), capitalul, în sensul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE, și conturile de prime de emisiune aferente care s-au calificat drept fonduri proprii de bază conform măsurilor de transpunere la nivel național a articolului 57 litera (a) din Directiva 2006/48/CE se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, chiar dacă respectivul capital nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 28 sau la articolul 29 din prezentul regulament, după caz.

▼C2

(4) Sub rezerva limitei prevăzute la articolul 486 alineatul (3) din prezentul regulament, instrumentele și conturile de prime de emisiune aferente care s-au calificat ca fonduri proprii de bază conform măsurilor de transpunere la nivel naţional a articolului 57 litera (ca) și a articolului 154 alineatele (8) și (9) din Directiva 2006/48/CE se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, chiar dacă acele condiţii prevăzute la articolul 52 din prezentul regulament nu sunt îndeplinite.

(5) Sub rezerva limitelor prevăzute la articolul 486 alineatul (4) din prezentul regulament, elementele și conturile de prime de emisiune aferente care s-au calificat conform măsurilor de transpunere la nivel naţional a articolului 57 literele (e), (f), (g) și (h) din Directiva 2006/48/CE se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2, chiar dacă elementele respective nu au fost incluse la articolul 62 din prezentul regulament și chiar dacă acele condiţii prevăzute la articolul 63 din prezentul regulament nu sunt îndeplinite.

Articolul 485

Eligibilitate pentru includerea în fondurile proprii de nivel 1 de bază a conturilor de prime de emisiune aferente elementelor care s-au calificat drept fonduri proprii conform măsurilor de transpunere la nivel naţional a Directivei 2006/48/CE

(1) Prezentul articol se aplică numai instrumentelor care au fost emise înainte de 31 decembrie 2010 și nu fac parte dintre instrumentele menţionate la articolul 483 alineatul (1).

(2) Conturile de prime de emisiune aferente capitalului în sensul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE, care s-au calificat drept fonduri proprii de bază conform măsurilor de transpunere la nivel naţional a articolului 57 litera (a) din Directiva 2006/48/CE, se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază dacă îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 28 literele (i) și (j) din prezentul regulament.

Articolul 486

Limitele păstrării drepturilor obţinute pentru elementele din cadrul elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, al elementelor de fonduri proprii de nivel 1suplimentar și al elementelor de fonduri proprii de nivel 2

(1) În perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021, măsura în care instrumentele și elementele menţionate la articolul 484 se califică drept fonduri proprii se limitează în conformitate cu prezentul articol.

(2) Cuantumul elementelor menţionate la articolul 484 alineatul (3) care se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază se limitează la procentul aplicabil din suma cuantumurilor specificate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul nominal al capitalului menţionat la articolul 484 alineatul (3), aflat în circulaţie la data de 31 decembrie 2012;

(b) conturi de prime de emisiune aferente elementelor menţionate la litera (a).

▼C2

(3) Cuantumul elementelor menţionate la articolul 484 alineatul (4) care se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar se limitează la procentul aplicabil înmulţit cu rezultatul scăderii sumei cuantumurilor specificate la literele (c) - (f) de la prezentul alineat din suma cuantumurilor specificate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul nominal al instrumentelor menţionate la articolul 484 alineatul (4), rămase în circulaţie la data de 31 decembrie 2012;

(b) conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (a);

(c) cuantumul instrumentelor menţionate la articolul 484 alineatul (4) care la 31 decembrie 2012 depășeau limitele prevăzute în măsurile de transpunere la nivel naţional a articolului 66 alineatul (1) litera (a) și a articolului 66 alineatul (1a) din Directiva 2006/48/CE;

(d) conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (c);

(e) cuantumul nominal al instrumentelor menţionate la articolul 484 alineatul (4), aflate în circulaţie la data de 31 decembrie 2012, dar care nu se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în conformitate cu articolul 489 alineatul (4);

(f) conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (e).

(4) Cuantumul elementelor menţionate la articolul 484 alineatul (5) care se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2 se limitează la procentul aplicabil din rezultatul scăderii sumei cuantumurilor specificate la literele (e)-(h) de la prezentul alineat din suma cuantumurilor specificate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul nominal al instrumentelor menţionate la articolul 484 alineatul (5), rămase în circulaţie la 31 decembrie 2012;

(b) conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (a);

(c) cuantumul nominal al capitalului sub forma împrumuturilor subordonate, rămas în circulaţie la 31 decembrie 2012, redus cu valoarea prevăzută în măsurile de transpunere la nivel naţional a articolului 64 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2006/48/CE;

(d) cuantumul nominal al elementelor menţionate la articolul 484 alineatul (5), altele decât capitalul sub forma împrumuturilor subordonate și instrumentele menţionate la literele (a) și (c) de la prezentul alineat, care se află în circulaţie la data de 31 decembrie 2012;

(e) cuantumul nominal al instrumentelor și a elementelor menţionate la articolul 484 alineatul (5), aflate în circulaţie la 31 decembrie 2012, care depășeau limitele prevăzute în măsurile de transpunere la nivel naţional a articolului 66 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/48/CE;

(f) conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (e);

▼C2

(g) cuantumul nominal al instrumentelor menţionate la articolul 484 alineatul (5), aflate în circulaţie la 31 decembrie 2012, care nu se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2 conform articolului 490 alineatul (4);

(h) conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menţionate la litera (g).

(5) În sensul prezentului articol, procentele aplicabile menţionate la alineatele (2)-(4) se încadrează în următoarele intervale:

(a) 60 %-80 % în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2014;

(b) 40 %-70 % în perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2015;

(c) 20 %-60 % în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;

(d) 0 %-50 % în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;

(e) 0 %-40 % în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018;

(f) 0 %-30 % în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2019;

(g) 0 %-20 % în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020;

(h) 0 %-10 % în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021.

(6) Autorităţile competente stabilesc și publică procentele aplicabile din intervalele specificate la alineatul (5).

Articolul 487

Alte elemente de fonduri proprii neeligibile ca elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în virtutea clauzei de păstrare a drepturilor obţinute

(1) Prin derogare de la articolele 51, 52, 62 și 63, în perioada de la data 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021, instituţiile pot trata ca elemente vizate la articolul 484 alineatul (4) capitalul și conturile de prime de emisiune aferente menţionate la articolul 484 alineatul (3), care sunt excluse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază deoarece depășesc procentul aplicabil specificat la articolul 486 alineatul (2), în măsura în care includerea capitalului respectiv și a conturilor de prime de emisiune aferente nu duce la depășirea limitei procentului aplicabil menţionată la articolul 486 alineatul (3).

▼C2

(2) Prin derogare de la articolele 51, 52, 62 și 63, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021, instituţiile pot trata următoarele ca elemente vizate la articolul 484 alineatul (5), în măsura în care includerea acestora nu duce la depășirea limitei procentului aplicabil menţionată la articolul 486 alineatul (4):

(a) capitalul și conturile de prime de emisiune aferente, menţionate la articolul 484 alineatul (3) care sunt excluse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază deoarece depășesc procentul aplicabil specificat la articolul 486 alineatul (2);

(b) instrumentele și conturile de prime de emisiune aferente, menţionate la articolul 484 alineatul (4), care depășesc procentul aplicabil menţionat la articolul 484 alineatul (3).

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condiţiile în care instrumentele de fonduri proprii menţionate la alineatele (1) și (2) pot fi tratate ca elemente care se încadrează la articolul 486 alineatul (4) sau (5) în perioada de la data 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 488

Amortizarea elementelor eligibile ca elemente de fonduri proprii de nivel 2 în virtutea clauzei de păstrare a drepturilor obţinute

Elementele menţionate la articolul 484 alineatul (5) care se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2 menţionate la articolul 484 alineatul (5) sau articolul 486 alineatul (4) fac obiectul cerinţelor prevăzute la articolul 64.

Subsecţiunea 2

Includerea unor instrumente cu opţiune de cumpărare și stimulent pentru răscumpărare în elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și elementele de fonduri proprii de nivel 2

Articolul 489

Instrumente hibride cu opţiune de cumpărare și stimulent pentru răscumpărare

(1) Prin derogare de la articolele 51 și 52, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021, instrumentele menţionate la articolul 484 alineatul (4), care includ în termenii și condiţiile lor o opţiune de cumpărare care comportă un stimulent de răscumpărare a acestora de către instituţie, fac obiectul prezentului articol.

▼C2

(2) Instrumentele se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare numai înainte de 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 52 sunt îndeplinite începând cu 1 ianuarie 2013.

(3) Instrumentele se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, cu recunoaștere redusă în conformitate cu articolul 484 alineatul (4), până la data scadenţei lor efective, iar ulterior se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar fără limitări, dacă:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare numai la data sau începând cu 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei efective a instrumentelor;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 52 sunt îndeplinite de la data scadenţei efective a instrumentelor.

(4) Cu începere de la 1 ianuarie 2014, instrumentele nu se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și nu fac obiectul articolului 484 alineatul (4), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare între 31 decembrie 2011 și 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei efective a instrumentelor;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 52 nu sunt îndeplinite de la data scadenţei efective a instrumentelor.

(5) Instrumentele se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, cu recunoaștere redusă în conformitate cu articolul 484 alineatul (4), până la data scadenţei lor efective, iar ulterior nu se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare la data sau începând cu 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei efective a instrumentelor;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 52 nu sunt îndeplinite de la data scadenţei efective a instrumentelor.

▼C2

(6) Instrumentele se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în conformitate cu articolul 484 alineatul (4), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare numai până la 31 decembrie 2011;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei efective a instrumentelor;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 52 nu au fost îndeplinite de la data scadenţei efective a instrumentelor.

Articolul 490

Elemente de fonduri proprii de nivel 2 cu stimulent pentru răscumpărare

(1) Prin derogare de la articolele 62 și 63, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021, elementele menţionate la articolul 484 alineatul (5), care s-au calificat în temeiul măsurilor de transpunere la nivel naţional a articolului 57 litera (f) sau (h) din Directiva 2006/48/CE și care includ în termenii și condiţiile lor o opţiune de cumpărare care comportă un stimulent de răscumpărare a acestora de către instituţie, fac obiectul prezentului articol.

(2) Elementele se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2 dacă:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare numai înainte de 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 63 sunt îndeplinite începând cu 1 ianuarie 2013.

(3) Până la data scadenţei lor efective, elementele se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2 în conformitate cu articolul 484 alineatul (5), iar ulterior se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2 fără limitări, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare numai la data sau începând cu 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei efective a elementelor;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 63 sunt îndeplinite de la data scadenţei efective a elementelor.

(4) De la 1 ianuarie 2014, elementele nu se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2 dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

▼C2

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare doar între 31 decembrie 2011 și 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei efective a elementelor;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 63 nu sunt îndeplinite de la data scadenţei efective a elementelor.

(5) Până la data scadenţei lor efective, elementele se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2, cu recunoaștere redusă în conformitate cu articolul 484 alineatul (5), iar ulterior nu se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2, dacă:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare la data sau începând cu 1 ianuarie 2013;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei lor efective;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 63 nu sunt îndeplinite de la data scadenţei efective a elementelor.

(6) Elementele se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 2 în conformitate cu articolul 484 alineatul (5) dacă:

(a) instituţia a avut posibilitatea să exercite o opţiune de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare numai până la 31 decembrie 2011 inclusiv;

(b) instituţia nu a exercitat opţiunea de cumpărare la data scadenţei efective a elementelor;

(c) condiţiile prevăzute la articolul 63 nu sunt îndeplinite de la data scadenţei efective a elementelor.

Articolul 491

Scadenţă efectivă

În sensul articolelor 489 și 490, scadenţa efectivă se determină după cum urmează:

(a) pentru elementele menţionate la alineatele (3) și (5) din articolele respective, aceasta este data primei opţiuni de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare exercitabilă la data sau începând cu 1 ianuarie 2013;

(b) pentru elementele menţionate la alineatul (4) din articolele respective, aceasta este data primei opţiuni de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare exercitabilă între 31 decembrie 2011 și 1 ianuarie 2013;

▼C2

(c) pentru elementele menţionate la alineatul (6) din articolele respective, aceasta este data primei opţiuni de cumpărare cu stimulent pentru răscumpărare exercitabilă înainte de 31 decembrie 2011.

CAPITOLUL 3

Dispoziţii tranzitorii privind publicarea situaţiei fondurilor proprii

Articolul 492

Publicarea situaţiei fondurilor proprii

(1) Instituţiile aplică prezentul articol pe perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021.

(2) În perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2015, instituţiile fac publice informaţii privind măsura în care nivelul fondurilor proprii de nivel 1 de bază și al fondurilor proprii de nivel 1 depășesc cerinţele stabilite la articolul 465.

(3) În perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2017, instituţiile fac publice următoarele informaţii suplimentare cu privire la fondurile proprii:

(a) natura și efectul deducerilor și filtrelor prudenţiale individuale aplicate în conformitate cu articolele 467-470, 474, 476 și 479 asupra fondurilor proprii de nivel 1 de bază, asupra fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, asupra fondurilor proprii de nivel 2 și asupra fondurilor proprii;

(b) cuantumurile intereselor minoritare și ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2, precum și ale rezultatului reportat aferent și ale conturilor de prime de emisiune, emise de filiale care sunt incluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază consolidate, fondurile proprii de nivel 1 suplimentar consolidate, fondurile proprii de nivel 2 consolidate și fondurile proprii consolidate, în conformitate cu capitolul 1 secţiunea 4;

(c) efectul deducerilor și filtrelor prudenţiale individuale aplicate în conformitate cu articolul 481 asupra fondurilor proprii de nivel 1 de bază, asupra fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar, asupra fondurilor proprii de nivel 2 și asupra fondurilor proprii;

(d) natura și cuantumul elementelor care se califică drept elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elemente de fonduri proprii de nivel 1 și elemente de fonduri proprii de nivel 2 în virtutea aplicării derogărilor prevăzute la capitolul 2 secţiunea 2.

(4) În perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021, instituţiile fac publică cuantumul instrumentelor care se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 în virtutea aplicării articolului 484.

▼C2

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formate uniforme de publicare în temeiul prezentului articol. Modelele includ elementele enumerate la articolul 437 alineatul (1) literele (a), (b), (d) și (e), astfel cum au fost modificate de capitolele 1 și 2 din prezentul titlu.

ABE transmite Comisiei proiectele menţionate de standarde tehnice de punere în aplicare până la 28 iulie 2013.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

CAPITOLUL 4

Expuneri mari, cerinţe de fonduri proprii, efect de levier și pragul Basel I

Articolul 493

Dispoziţii tranzitorii pentru expunerile mari

▼M9

(1) Până la 26 iunie 2021, dispoziţiile privind expunerile mari prevăzute la articolele 387-403 din prezentul regulament nu se aplică firmelor de investiţii a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiţii sau desfășurarea de activităţi de investiţii legate de instrumentele financiare prevăzute la secţiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și cărora Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1] nu li se aplica la 31 decembrie 2006.

▼C2

(3) Prin derogare de la articolul 400 alineatele (2) și (3), pentru o perioadă de tranziţie până la intrarea în vigoare a oricărui act legislativ ca urmare a revizuirii efectuate în conformitate cu articolul 507, dar nu după data de 31 decembrie 2028, statele membre pot excepta în totalitate sau parţial următoarele expuneri de la aplicarea articolului 395 alineatul (1):

(a) obligaţiuni garantate care intră sub incidenţa articolului 129 alineatele (1), (3) și (6);

[1] Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind pieţele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

▼C2

(b) elemente de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor regionale sau autorităţilor locale din statele membre, în cazul în care creanţele respective ar beneficia de o pondere de risc de 20 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2, precum și alte expuneri față de sau garantate de administraţiile regionale sau autorităţile locale respective, în cazul în care expunerile respective ar beneficia de o pondere de risc de 20 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

▼M8

(c) expuneri, inclusiv participaţii sau alte tipuri de deţineri, asumate de o instituţie față de întreprinderea-mamă, față de alte filiale ale întreprinderii-mamă respective sau față de propriile filiale și participaţii calificate, în măsura în care întreprinderile respective fac obiectul supravegherii pe bază consolidată, la fel ca instituţia însăși, în conformitate cu prezentul regulament, cu Directiva 2002/87/CE sau cu standarde echivalente în vigoare într-o ţară terţă; expunerile care nu îndeplinesc criteriile respective sunt considerate expuneri față de o parte terţă, indiferent dacă sunt exceptate sau nu de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din prezentul regulament;

▼C2

(d) elemente de activ care constituie creanţe și alte expuneri, inclusiv participaţii sau alte tipuri de deţineri, asupra instituţiilor de credit centrale sau regionale cu care instituţia de credit aparţine unei reţele, în conformitate cu dispoziţiile legale sau statutare, și care sunt responsabile, în temeiul dispoziţiilor respective, de operaţiunile de compensare în numerar din cadrul reţelei respective;

(e) elemente de activ care constituie creanţe și alte expuneri față de instituţii de credit, asumate de instituţii de credit, dintre care una funcţionează în mod neconcurenţial și acordă sau garantează credite în cadrul programelor legislative sau în baza statutului său, pentru promovarea anumitor sectoare ale economiei, care implică o anumită formă de supraveghere și anumite restricţii din partea administraţiei publice cu privire la utilizarea creditelor, cu condiţia ca respectivele expuneri să rezulte în urma acelor credite care sunt transferate beneficiarilor prin intermediul instituţiilor de credit sau în urma garanţiilor pentru respectivele credite;

(f) elemente de activ care constituie creanţe și alte expuneri față de instituţii, cu condiţia ca aceste expuneri să nu constituie fonduri proprii ale acestor instituţii, să aibă scadenţa în ziua lucrătoare următoare și să nu fie denominate într-o monedă importantă din perspectiva relaţiilor comerciale;

(g) elemente de activ care constituie creanţe asupra băncilor centrale sub formă de rezerve minime obligatorii deţinute la aceste bănci centrale și care sunt denominate în monedele lor naţionale;

(h) elemente de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor centrale sub formă de cerinţe statutare de lichiditate deţinute în titluri de stat și care sunt denominate și finanţate în monedele lor naţionale, cu condiţia ca, sub rezerva deciziei autorităţii competente, evaluarea de credit a respectivelor administraţii centrale atribuită de o ECAI desemnată să fie cea a unei investiţii cu risc scăzut (*investment grade*);

▼C2

(i) 50 % dintre acreditivele documentare extrabilanţiere care prezintă un grad de risc moderat și dintre facilităţile de credit neutilizate extrabilanţiere care prezintă un grad de risc moderat, menţionate în anexa I și, sub rezerva acordului autorităţilor competente, 80 % dintre garanţii, altele decât garanţiile pentru credite care sunt întemeiate pe un act legislativ sau de reglementare și pe care schemele de garantare mutuală care au statut de instituţii de credit le acordă membrilor lor;

(j) garanţii impuse de lege utilizate în cazul în care un credit ipotecar finanţat prin emiterea de obligaţiuni ipotecare este plătit debitorului ipotecar înainte de înregistrarea finală a ipotecii în registrul cadastral, cu condiţia ca garanţia să nu fie utilizată pentru a reduce riscul la calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerii;

(k) active care constituie creanţe și alte expuneri faţă de burse recunoscute.

▼M4

(4) Prin derogare de la articolul 395 alineatul (1), autorităţile competente pot permite instituţiilor să înregistreze oricare dintre expunerile prevăzute la alineatul (5) din prezentul articol care îndeplinesc condiţiile prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, până la următoarele limite:

(a) 100 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei până la 31 decembrie 2018;

(b) 75 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei până la 31 decembrie 2019;

(c) 50 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei până la 31 decembrie 2020.

Limitele menţionate la primul paragraf literele (a), (b) și (c) se aplică valorilor expunerilor după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403.

(5) Măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) se aplică următoarelor expuneri:

(a) elementelor de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor centrale, băncilor centrale sau entităţilor din sectorul public din statele membre;

(b) elementelor de activ care constituie creanţe garantate în mod expres de administraţii centrale, de bănci centrale sau de entităţi din sectorul public din statele membre;

(c) altor expuneri faţă de sau garantate de administraţii centrale, de bănci centrale sau de entităţi din sectorul public din statele membre;

▼M4

(d) elementelor de activ care constituie creanţe asupra administraţiilor regionale sau autorităţilor locale din statele membre, care sunt tratate ca expuneri faţă de administraţia centrală în conformitate cu articolul 115 alineatul (2);

(e) altor expuneri faţă de sau garantate de administraţiile regionale sau autorităţile locale din statele membre, care sunt tratate ca expuneri faţă de administraţia centrală în conformitate cu articolul 115 alineatul (2).

În sensul literelor (a), (b) și (c) de la primul paragraf, măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol se aplică numai elementelor de activ și altor expuneri faţă de sau garantate de entităţi din sectorul public care sunt tratate ca expuneri faţă de o administraţie centrală, o administraţie regională sau o autoritate locală în conformitate cu articolul 116 alineatul (4). În cazul în care elementele de activ și alte expuneri faţă de sau garantate de entităţi din sectorul public sunt tratate ca expuneri faţă de o administraţie regională sau o autoritate locală în conformitate cu articolul 116 alineatul (4), măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol se aplică numai în cazul în care expunerile faţă de respectiva administraţie regională sau autoritate locală sunt tratate ca expuneri faţă de administraţia centrală în conformitate cu articolul 115 alineatul (2).

(6) Măsurile tranzitorii prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol se aplică numai în cazul în care o expunere menţionată la alineatul (5) din prezentul articol îndeplinește toate condiţiile următoare:

(a) expunerii i s-ar atribui o pondere de risc de 0 % în conformitate cu versiunea articolului 495 alineatul (2) în vigoare la 31 decembrie 2017;

(b) expunerea a fost înregistrată la data de 12 decembrie 2017 sau ulterior acestei date.

(7) O expunere, astfel cum este menţionată la alineatul (5) din prezentul articol, înregistrată anterior datei de 12 decembrie 2017 și căreia, la 31 decembrie 2017, i s-a atribuit o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 495 alineatul (2), este exceptată de la aplicarea articolului 395 alineatul (1).

▼M8

Articolul 494

Dispoziţii tranzitorii în legătură cu cerinţa privind fondurile proprii și pasivele eligibile

▼C7

(1) Prin derogare de la articolul 92a, de la 27 iunie 2019 și până la 31 decembrie 2021, instituţiile identificate drept entităţi de rezoluţie care sunt entităţi G-SII trebuie să îndeplinească în orice moment următoarele cerinţe privind fondurile proprii și pasivele eligibile:

▼M8

(a) o rată bazată pe riscuri de 16 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituţiei exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4);

(b) o rată independentă de riscuri de 6 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituţiei exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale menţionat la articolul 429 alineatul (4).

▼M8

(2) Prin derogare de la articolul 72b alineatul (3), de la 27 iunie 2019 și până la 31 decembrie 2021, instrumentele aferente pasivelor eligibile menţionate la articolul 72b alineatul (3) pot fi incluse în elementele de pasive eligibile în limita a 2,5 % din valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4).

(3) Prin derogare de la articolul 72b alineatul (3), până la evaluarea pentru prima dată de către autoritatea de rezoluţie a îndeplinirii condiţiei prevăzute la litera (c) de la alineatul menţionat, datoriile se califică drept instrumente de pasive eligibile până la o valoare totală care nu depășește 2,5 %, până la 31 decembrie 2021, și, după această dată, 3,5 % din valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4), cu condiţia ca acestea să îndeplinească condiţiile prevăzute la articolul 72b alineatul (3) literele (a) și (b).

Articolul 494a

Păstrarea drepturilor obţinute în materie de emisiuni prin entităţi cu scop special

(1) Prin derogare de la articolul 52, instrumentele de capital care nu sunt emise direct de către o instituţie se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar până la data de 31 decembrie 2021 numai în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

▼C7

(a) condiţiile prevăzute la articolul 63, cu excepţia condiţiei care prevede că instrumentele sunt emise direct de instituţie;

▼M8

(b) instrumentele sunt emise printr-o entitate inclusă în consolidare în temeiul părţii întâi titlul II capitolul 2;

(c) instituţia respectivă poate dispune imediat de veniturile generate de aceste instrumente, fără restricţii și sub o formă care satisface condiţiile prevăzute la prezentul alineat.

(2) Prin derogare de la articolul 63, instrumentele de capital care nu sunt emise direct de către o instituţie se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2 până la 31 decembrie 2021 numai în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) condiţiile prevăzute la articolul 63 alineatul (1), cu excepţia condiţiei care prevede că instrumentele sunt emise direct de instituţie;

(b) instrumentele sunt emise printr-o entitate inclusă în consolidare în temeiul părţii întâi titlul II capitolul 2;

(c) instituţia respectivă poate dispune imediat de veniturile generate de aceste instrumente, fără restricţii și sub o formă care satisface condiţiile prevăzute la prezentul alineat.

Articolul 494b

Păstrarea drepturilor obţinute în materie de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile

(1) Prin derogare de la articolele 51 și 52, instrumentele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar cel mult până la 28 iunie 2025, în cazul în care îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolele 51 și 52, cu excepţia condiţiilor menţionate la articolul 52 alineatul (1) literele (p), (q) și (r).

▼M8

(2) Prin derogare de la articolele 62 și 63, instrumentele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2 cel mult până la 28 iunie 2025 în cazul în care îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolele 62 și 63, cu excepţia condiţiilor menţionate la articolul 63 literele (n), (o) și (p).

▼C7

(3) Prin derogare de la articolul 72a alineatul (1) litera (a), pasivele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept instrumente de pasive eligibile în cazul în care îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 72b, cu excepţia condiţiilor menţionate la articolul 72b alineatul (2) litera (b) punctul (ii) și literele (f)-(m).

▼M12

Articolul 494c

Păstrarea drepturilor obţinute în materie de poziţii de securitizare de rang superior

Prin derogare de la articolul 270, o instituţie iniţiatoare poate calcula cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor unei poziţii din securitizări de rang superior în conformitate cu articolele 260, 262 sau 264, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) securitizarea a fost iniţiată înainte de 9 aprilie 2021;

(b) securitizarea a întrunit, la 8 aprilie 2021, condiţiile prevăzute la articolul 270, aplicabile la data respectivă.

▼C2

Articolul 495

Tratamentul expunerilor din titluri de capital conform abordării IRB

(1) Prin derogare de la partea a treia capitolul 3, până la 31 decembrie 2017, autorităţile competente pot excepta de la tratamentul bazat pe modele interne de rating anumite categorii de expuneri din titluri de capital deţinute la 31 decembrie 2007 de instituţii și de filiale din UE ale instituţiilor din statul membru respectiv. Autoritatea competentă publică categoriile de expuneri din titluri de capital care beneficiază de acest tratament în conformitate cu articolul 143 din Directiva 2013/36/UE.

Poziţia care face obiectul exceptării se măsoară în număr de acţiuni deţinute la 31 decembrie 2007, la care se adaugă orice deţinere adiţională rezultată direct din deţinerile respective, cu condiţia ca deţineri adiţionale să nu mărească cota parte de participare la capitalul societăţii.

În cazul în care o achiziţie mărește cota parte de participare specifică, partea de deţineri care constituie excesul nu beneficiază de exceptarea în cauză. Exceptarea nu se aplică nici în cazul deţinerilor care au făcut iniţial obiectul exceptării, dar care au fost vândute și apoi răscumpărate.

Expunerile din titluri de capital care intră sub incidenţa acestei dispoziţii fac obiectul cerinţelor de capital calculate în conformitate cu abordarea standardizată în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2 și al cerinţelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

Autorităţile competente notifică Comisia și ABE cu privire la punerea în aplicare a prezentului alineat.

▼M10

_____

▼C2

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice condiţiile în care autorităţile competente acordă scutirea menţionată la alineatul (1).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2014.

Competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 496

Cerinţe de fonduri proprii pentru obligaţiunile garantate

(1) ►M3 Autorităţile competente pot renunţa integral sau parţial la limita de 10 % pentru unităţile cu rang superior emise de fondurile franceze Fonds Communs de Créances sau de entităţile de securitizare echivalente cu fondurile franceze Fonds Communs de Créances, prevăzută la articolul 129 alineatul (1) literele (d) și (f), dacă sunt îndeplinite ambele condiţii de mai jos: ◄

(a) expunerile garantate cu bunuri imobile locative sau comerciale, securitizate să fie iniţiate de un membru din același grup consolidat din care face parte și emitentul obligaţiunilor garantate sau de o entitate afiliată aceluiași organism central la care este afiliat și emitentul de obligaţiuni garantate, unde apartenenţa sau afilierea la un grup comun se stabilește în momentul în care unităţile de rang superior sunt constituite cu titlu de garanţie reală pentru obligaţiunile garantate;

(b) un membru al aceluiași grup consolidat din care face parte emitentul obligaţiunilor garantate sau o entitate afiliată la același organism central la care este afiliat emitentul obligaţiunilor garantate își asumă în totalitate tranșa care suportă prima pierdere și care acoperă respectivele unităţi cu rang superior.

(2) Până la 31 decembrie 2014, pentru scopurile articolului 129 alineatul (1) litera (c), expunerile cu rang superior, negarantate, ale instituţiilor care, înainte de 28 iunie 2013, se calificau pentru o ponderе de risc de 20 % conform legislaţiei naţionale trebuie considerate drept expuneri care se califică pentru nivelul 1 de calitate a creditului.

(3) Până la 31 decembrie 2014, pentru scopurile articolului 129 alineatul (5), expunerile cu rang superior, negarantate, ale instituţiilor care, înainte de 28 iunie 2013, se calificau pentru o ponderе de risc de 20 % conform legislaţiei naţionale, trebuie considerate drept expuneri care se califică pentru o ponderе de risc de 20 %.

▼M8

Articolul 497

Cerinţe de fonduri proprii pentru expuneri faţă de CPC-uri

(1) În cazul în care o CPC dintr-o ţară terţă solicită recunoașterea în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituţiile pot considera CPC-ul respectiv ca fiind o CPCC începând de la data la care acesta a prezentat cererea de recunoaștere la ESMA și până la una dintre următoarele date:

▼M8

(a) în cazul în care Comisia a adoptat deja un act de punere în aplicare de tipul celor menţionate la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la ţara terţă în care este stabilit o CPC și actul de punere în aplicare respectiv a intrat în vigoare, în termen de doi ani de la data depunerii cererii;

(b) în cazul în care Comisia nu a adoptat încă un act de punere în aplicare de tipul celor menţionate la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la ţara terţă în care este stabilit CPC-ul sau în cazul în care actul de punere în aplicare respectiv nu a intrat încă în vigoare, prima dintre următoarele date:

(i) doi ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare;

(ii) pentru CPC-urile care au depus cererea 27 iunie 2019, doi ani de la data depunerii cererii;

(iii) pentru acele CPC-uri care au depus cererea înainte de 27 iunie 2019, 28 iunie 2021.

(2) Până la expirarea termenului menţionat la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care o CPC menţionată la alineatul respectiv nu dispune de un fond de garantare și nici de un acord contractual obligatoriu cu membrii săi compensatori care să îi permită să utilizeze, integral sau parţial, marja iniţială primită de la membrii săi compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuţii prefinanţate, instituţia înlocuiește formula de calcul al cerinţei de fonduri proprii de la articolul 308 alineatul (2) cu următoarea formulă:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; \ 8\ \% \cdot 2\ \% \cdot IM_i\right\}$$

unde:

K_{CM_i} = cerinţa de fonduri proprii;

K_{CCP} = capitalul ipotetic al CPCC-ului comunicat instituţiei de către CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

DF_{CCP} = resursele financiare prefinanţate ale CPC-ului comunicate instituţiei de către CPC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

i = indicele care desemnează membrul compensator;

IM_i = marja iniţială furnizată CPC-ului de membrul compensator „i”; și

▼M8

IM = cuantumul total al marjei inițiale comunicate instituției de către CPC în conformitate cu articolul 89 alineatul (5a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) În situații excepționale, atunci când acest lucru este necesar și proporțional pentru a se evita perturbarea pieţelor financiare internaționale, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), o decizie prin care să prelungească o singură dată, cu 12 luni, dispozițiile tranzitorii prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.

▼M9
▼C5

Articolul 498

Excepție pentru comercianții de mărfuri

Până la 26 iunie 2021, dispozițiile privind cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament nu se aplică firmelor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții legate de instrumentele financiare prevăzute la secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și cărora Directiva 2004/39/CE nu li se aplica la 31 decembrie 2006.

▼C2

Articolul 499

Efectul de levier

(1) Prin derogare de la articolele 429 și 430, în perioada de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2021, instituțiile calculează și raportează indicatorul efectului de levier utilizând ambele elemente de mai jos ca indicator de măsurare a capitalului:

(a) fonduri proprii de nivel 1;

(b) fonduri proprii de nivel 1, sub rezerva derogărilor prevăzute la capitolele 1 și 2 din prezentul titlu.

(2) Prin derogare de la articolul 451 alineatul (1), instituțiile pot alege să publice informațiile privind indicatorul efectului de levier fie pe baza uneia dintre definițiile indicatorului de măsurare a capitalului specificate la alineatul (1) literele (a) și (b), fie pe baza ambelor definiții. Atunci când instituțiile își schimbă decizia cu privire la indicatorul efectului de levier pe care îl publică, primul document publicat după o astfel de modificare trebuie să conțină o reconciliere a informațiilor privind toți indicatorii efectului de levier publicați până la momentul schimbării.

▼M8

_____

▼M8

Articolul 500

Ajustări pentru vânzările la scară largă

(1) Prin derogare de la articolul 181 alineatul (1) litera (a), o instituţie poate să își ajusteze estimările pierderii în caz de nerambursare prin compensarea parţială sau integrală a efectului vânzărilor la scară largă ale expunerilor aflate în stare de nerambursare asupra pierderilor în caz de nerambursare efective până la concurenţa diferenţei dintre estimările medii ale pierderii în caz de nerambursare în cazul expunerilor comparabile aflate în stare de nerambursare care nu au fost în cele din urmă lichidate și cuantumurile medii efective ale pierderii în caz de nerambursare, inclusiv pe baza pierderilor efective ca urmare a vânzărilor la scară largă, de îndată ce sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) instituţia a notificat autorităţii competente un plan care prevede nivelul, compoziţia și datele vânzărilor de expuneri aflate în stare de nerambursare;

(b) datele vânzărilor de expuneri aflate în stare de nerambursare sunt ulterioare datei de 23 noiembrie 2016, dar nu și datei de 28 iunie 2022;

▼C7

(c) valoarea cumulată a expunerilor aflate în stare de nerambursare vândute începând cu data primei vânzări de expuneri în cadrul planului menţionat la litera (a) a depășit 20 % din valoarea rămasă de rambursat a tuturor expunerilor aflate în stare de nerambursare, existente la data primei vânzări, menţionată la literele (a) și (b).

▼M8

Ajustarea prevăzută în primul paragraf poate fi efectuată numai până la 28 iunie 2022 și efectele sale pot dura atât timp cât expunerile corespunzătoare sunt incluse în estimările proprii ale pierderilor în caz de nerambursare ale instituţiei.

(2) Instituţiile informează fără întârziere autoritatea competentă cu privire la îndeplinirea condiţiei prevăzute la alineatul (1) litera (c).

▼M10

Articolul 500a

Tratamentul temporar al datoriei publice emise în moneda unui alt stat membru

(1) Prin derogare de la articolul 114 alineatul (2), până la 31 decembrie 2024, pentru expunerile faţă de administraţiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, în cazul în care expunerile respective sunt denominate și finanţate în moneda naţională a unui alt stat membru, se aplică următoarele:

(a) până la 31 decembrie 2022, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 0 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2);

▼M10

(b) în 2023, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 20 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2);

(c) în 2024, ponderea de risc aplicată valorilor expunerilor este de 50 % din ponderea de risc atribuită expunerilor respective în conformitate cu articolul 114 alineatul (2).

(2) Prin derogare de la articolul 395 alineatul (1) și de la articolul 493 alineatul (4), autorităţile competente pot permite instituţiilor să înregistreze expunerile menţionate la alineatul (1) din prezentul articol, până la următoarele limite:

(a) 100 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei până la 31 decembrie 2023;

(b) 75 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei de la 1 ianuarie până la 31 decembrie 2024;

(c) 50 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituţiei de la 1 ianuarie până la 31 decembrie 2025.

Limitele menţionate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf din prezentul alineat se aplică valorilor expunerilor după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403.

(3) Prin derogare de la articolul 150 alineatul (1) litera (d) punctul (ii), după primirea aprobării prealabile din partea autorităţilor competente și sub rezerva condiţiilor prevăzute la articolul 150, instituţiile pot aplica, de asemenea, abordarea standardizată expunerilor faţă de administraţiile centrale și băncile centrale, în cazul în care expunerile respective au primit o pondere de risc de 0 % în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 500b

Excluderea temporară a anumitor expuneri faţă de băncile centrale din indicatorul de măsurare a expunerii totale, având în vedere pandemia de COVID-19

(1) Prin derogare de la articolul 429 alineatul (4), până la 27 iunie 2021, o instituţie poate exclude din indicatorul de măsurare a expunerii totale următoarele expuneri faţă de banca centrală a instituţiei, sub rezerva condiţiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol:

(a) monede și bancnote care constituie moneda legală în jurisdicţia băncii centrale;

(b) active care reprezintă creanţe faţă de banca centrală, inclusiv rezerve deţinute la banca centrală.

Cuantumul exclus de instituţie nu depășește cuantumul mediei zilnice a expunerilor enumerate la primul paragraf literele (a) și (b) pentru cea mai recentă perioadă întreagă de aplicare a rezervelor minime obligatorii a băncii centrale a instituţiei.

▼M10

(2) O instituţie poate exclude expunerile enumerate la alineatul (1) atunci când autoritatea competentă a instituţiei a stabilit, după consultarea băncii centrale relevante, și a declarat public că există circumstanţe excepţionale care justifică excluderea acestora pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor monetare.

Expunerile care urmează să fie excluse în temeiul alineatului (1) îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

(a) sunt exprimate în aceeași monedă ca depozitele atrase de instituţie;

(b) scadenţa lor medie nu depășește în mod semnificativ scadenţa medie a depozitelor atrase de instituţie.

O instituţie care exclude expunerile faţă de banca sa centrală din indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu alineatul (1) publică, de asemenea, indicatorul efectului de levier pe care l-ar avea dacă nu ar exclude expunerile respective.

Articolul 500c

Excluderea depășirilor din calculul factorului complementar pe baza rezultatelor testării ex post, având în vedere pandemia de COVID-19

Prin derogare de la articolul 366 alineatul (3), în circumstanţe excepţionale și în cazuri individuale, autorităţile competente pot permite instituţiilor să excludă depășirile evidenţiate de testarea *ex post* efectuată de instituţie asupra modificărilor ipotetice sau efective din calculul factorului complementar prevăzut la articolul 366 alineatul (3), cu condiţia ca depășirile respective să nu rezulte din deficienţe ale modelului intern și să fi avut loc între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2021.

Articolul 500d

Calculul temporar al valorii expunerii achiziţiilor și vânzărilor standard care urmează a fi decontate, având în vedere pandemia de COVID-19

(1) Prin derogare de la articolul 429 alineatul (4), până la 27 iunie 2021, instituţiile pot calcula valoarea expunerii pentru achiziţiile și vânzările standard care urmează a fi decontate în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Instituţiile tratează drept active sumele în numerar aferente vânzărilor standard și titlurile de valoare aferente achiziţiilor standard care rămân în bilanţul contabil până la data decontării, în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) litera (a).

(3) Instituţiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data tranzacţionării pentru achiziţiile și vânzările standard care urmează a fi decontate, reiau orice compensare, permisă în conformitate cu acest cadru contabil, între sumele de încasat în numerar pentru vânzările standard care urmează

▼M10

a fi decontate și sumele de plătit în numerar pentru achiziţiile standard care urmează a fi decontate. După ce au reluat compensarea contabilă, instituţiile pot efectua compensări între sumele de încasat în numerar și sumele de plătit în numerar în cazul cărora atât vânzările standard, cât și achiziţiile standard aferente sunt decontate pe baza principiului „livrare contra plată”.

(4) Instituţiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data decontării pentru achiziţiile și vânzările standard care urmează a fi decontate includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achiziţiile standard.

Instituţiile pot compensa valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achiziţiile standard cu valoarea nominală totală a sumelor de încasat în numerar legate de vânzările standard care urmează a fi decontate numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

(a) atât achiziţiile standard, cât și vânzările standard sunt decontate pe baza principiului „livrare contra plată”;

(b) activele financiare cumpărate și vândute care sunt asociate cu sumele de plătit și sumele de încasat în numerar sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere și incluse în portofoliul de tranzacţionare al instituţiei.

(5) În sensul prezentului articol, „achiziţie sau vânzare standard” înseamnă o achiziţie sau o vânzare a unui titlu de valoare în temeiul unui contract ale cărui clauze impun livrarea titlului de valoare în perioada stabilită în general prin lege sau prin convenţii pe piaţa în cauză.

▼M8

Articolul 501

Ajustarea expunerilor ponderate la risc și care nu se află în stare de nerambursare faţă de IMM-uri

(1) Instituţiile ajustează valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile care nu se află în stare de nerambursare faţă de un IMM (RWEA), care se calculează în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz, în conformitate cu următoarea formulă:

$$RWEA^{*} = RWEA \cdot \frac{\min\{E^{*};\ EUR\ \ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^{*} - EUR\ \ 2\ 500\ 000;\ 0\} \cdot 0{,}85}{E^{*}}$$

unde:

RWEA* = RWEA ajustată cu un factor de sprijinire a IMM-urilor; și

▼C7

E^{*} este oricare din următoarele:

(a) cuantumul total datorat instituţiei, filialelor sale, întreprinderilor sale mamă și altor filiale ale acestor întreprinderi-mamă, incluzând orice expunere în stare de nerambursare, dar excluzând creanţele sau creanţele potenţiale garantate cu bunuri imobile locative de către IMM sau grupul de clienţi aflaţi în legătură ai IMM-ului;

▼C7

(b) în cazul în care cuantumul total menţionat la litera (a) este egal cu 0, cuantumul creanţelor sau al creanţelor potenţiale împotriva IMM-ului sau a grupului de clienţi aflaţi în legătură ai IMM-ului, care sunt garantate cu bunuri imobile locative și care sunt excluse din calculul cuantumului total menţionat la litera respectivă.

▼M8

(2) În sensul prezentului articol:

(a) expunerea faţă de un IMM se include în clasa de expuneri de tip retail, în clasa de expuneri faţă de societăţi sau în clasa de expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile;

(b) un IMM se definește în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([1]); dintre criteriile enumerate la articolul 2 din anexa la recomandarea menţionată, se ia în considerare doar cifra de afaceri anuală;

(c) instituţiile iau măsuri rezonabile pentru a determina în mod corect valoarea E* și a obţine informaţiile necesare în conformitate cu litera (b).

Articolul 501a

Ajustarea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de credit pentru expunerile faţă de entităţi care operează sau finanţează structuri fizice sau facilităţi, sisteme și reţele care oferă sau sprijină servicii publice esenţiale

(1) Cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de credit calculate în conformitate cu partea III titlul II se înmulţesc cu un factor de 0,75, cu condiţia ca expunerea să îndeplinească toate criteriile următoare:

(a) expunerea este inclusă fie în clasa expunerilor faţă de societăţi, fie în clasa expunerilor provenind din finanţări specializate, fiind excluse expunerile aflate în stare de nerambursare;

(b) expunerea este faţă de o entitate care a fost creată în mod special pentru a finanţa sau a opera structurile fizice sau facilităţile, sistemele și reţelele care oferă sau sprijină servicii publice esenţiale;

(c) sursa de rambursare a obligaţiei este reprezentată pentru cel puţin două treimi din cuantumul său de venitul generat de activele finanţate, și nu de capacitatea independentă de rambursare a societăţii comerciale în sens mai larg sau de subvenţii, granturi sau finanţare furnizate de una sau mai multe dintre entităţile enumerate la alineatul (2) litera (b) punctele (i) și (ii);

(d) debitorul poate să își onoreze obligaţiile financiare chiar și în condiţii de criză gravă care sunt relevante pentru riscul proiectului;

(e) fluxurile de numerar pe care debitorul le generează sunt previzibile și acoperă toate rambursările împrumuturilor viitoare pe durata împrumutului;

(f) riscul de refinanţare a expunerii este scăzut sau diminuat în mod corespunzător, luând în considerare orice subvenţie, grant sau finanţare furnizată de una sau mai multe dintre entităţile enumerate la alineatul (2) litera (b) punctele (i) și (ii);

([1]) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

▼M8

(g) dispoziţiile contractuale oferă creditorilor un înalt grad de protecţie, inclusiv în ceea ce privește următoarele elemente:

(i) în cazul în care veniturile debitorului nu sunt finanţate prin plăţi provenind de la un număr mare de utilizatori, dispoziţiile contractuale includ dispoziţii care protejează efectiv creditorii împotriva pierderilor rezultate din încetarea proiectului de către partea care acceptă să cumpere bunurile sau serviciile furnizate de către debitor;

(ii) debitorul are suficiente fonduri de rezervă, finanţate în totalitate cu numerar sau prin alte aranjamente financiare cu garanţi cu rating ridicat, pentru a acoperi cerinţele în materie de finanţare de urgenţă și de capital circulant pe durata de viaţă a activelor menţionate la litera (b) de la prezentul alineat;

(iii) creditorii au un grad substanţial de control asupra activelor și a veniturilor generate de către debitor;

(iv) creditorii sunt beneficiarii garanţiilor, în măsura permisă de legislaţia aplicabilă, în ceea ce privește activele și contractele esenţiale pentru activitatea legată de infrastructură sau dispun de mecanisme alternative pentru a-și garanta poziţia;

(v) capitalurile proprii sunt gajate în favoarea creditorilor, astfel încât aceștia să fie în măsură să preia controlul entităţii în caz de nerambursare;

(vi) utilizarea fluxurilor de trezorerie nete din activităţi de exploatare după efectuarea plăţilor obligatorii din proiect în alte scopuri decât pentru obligaţiile legate de serviciul datoriei este restricţionată;

(vii) există restricţii contractuale privind capacitatea debitorului de a desfășura activităţi care ar putea fi în detrimentul creditorilor, inclusiv restricţia potrivit căreia nu pot fi emise noi titluri de datorie fără consimţământul furnizorilor de titluri de datorie existenţi;

(h) obligaţia are rang prioritar faţă de toate celelalte creanţe, altele decât creanţele statutare și creanţele contrapărţilor aferente instrumentelor financiare derivate;

(i) în cazul în care debitorul se află în etapa de construcţie, investitorul în titluri de capital sau, în cazul în care există mai mult de un investitor în titluri de capital, grupul de investitori în titluri de capital, consideraţi împreună, îndeplinește următoarele criterii:

(i) investitorii în titluri de capital au un istoric de proiecte de infrastructură supravegheate cu succes, capacitate financiară și competenţă în domeniu;

(ii) investitorii în titluri de capital au un risc scăzut de nerambursare sau există un risc scăzut de pierderi semnificative pentru debitor ca urmare a intrării acestora în stare de nerambursare;

(iii) există mecanisme adecvate pentru a alinia interesul investitorilor în titluri de capital cu interesele creditorilor;

▼M8

(j) debitorul dispune de garanţii adecvate pentru a asigura finalizarea proiectului în conformitate cu specificaţiile, bugetul și data de finalizare convenite, inclusiv de garanţii solide privind finalizarea sau implicarea unui constructor cu experienţă și clauze contractuale adecvate privind daunele-interese;

(k) în cazul în care riscurile de exploatare sunt semnificative, acestea sunt administrate în mod adecvat;

(l) debitorul utilizează o tehnologie și un model de proiectare testate;

(m) au fost obţinute toate permisele și autorizaţiile necesare;

(n) debitorul utilizează instrumente financiare derivate numai în scopuri de diminuare a riscurilor;

(o) debitorul a efectuat o evaluare a măsurii în care activele finanţate contribuie la următoarele obiective de mediu:

(i) atenuarea schimbărilor climatice;

(ii) adaptarea la schimbările climatice;

(iii) folosirea durabilă și protecţia resurselor de apă și a celor marine;

(iv) tranziţia către o economie circulară, prevenirea generării de deșeuri și reciclarea acestora;

(v) prevenirea și controlul poluării;

(vi) protecţia ecosistemelor sănătoase.

(2) În sensul alineatului (1) litera (e), fluxurile de numerar generate nu sunt considerate previzibile decât în cazul în care o parte semnificativă din venituri îndeplinește următoarele condiţii:

(a) este îndeplinit unul dintre următoarele criterii:

(i) veniturile se bazează pe disponibilitate („availability-based”);

(ii) veniturile fac obiectul unei reglementări privind rata de rentabilitate;

(iii) veniturile fac obiectul unui contract cu obligaţii de plată necondiţionate („take-or-pay contract”);

(iv) nivelul producţiei sau al utilizării și preţul îndeplinesc în mod independent unul dintre următoarele criterii:

— este reglementat;

— este fixat prin contract;

— este suficient de previzibil ca urmare a riscului scăzut aferent cererii;

▼M8

(b) în cazul în care veniturile debitorului nu sunt finanţate prin plăţi provenind de la un număr mare de utilizatori, partea care acceptă să achiziţioneze bunurile sau serviciile furnizate de debitor trebuie să fie una dintre următoarele:

(i) o bancă centrală, o administraţie centrală, o administraţie regională sau o autoritate locală, cu condiţia ca acestora să li se atribuie o pondere de risc de 0 %, în conformitate cu articolele 114 și 115, sau un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puţin 3;

(ii) o entitate din sectorul public, cu condiţia să i se atribuie o pondere de risc de cel mult 20 % în conformitate cu articolul 116 sau un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puţin 3;

(iii) o bancă multilaterală de dezvoltare menţionată la articolul 117 alineatul (2);

(iv) o organizaţie internaţională menţionată la articolul 118;

(v) o entitate corporativă căreia i s-a atribuit un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puţin 3;

(vi) o entitate care poate fi înlocuită fără ca nivelul veniturilor și data de realizare a acestora să se modifice în mod semnificativ.

(3) Instituţiile raportează autorităţilor competente o dată la șase luni valoarea totală a expunerilor faţă de entităţi implicate în proiecte de infrastructură, calculată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(4) Până la 28 iunie 2022, Comisia întocmește un raport cu privire la impactul cerinţelor de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament asupra creditării entităţilor implicate în proiecte de infrastructură și transmite Parlamentului European și Consiliului raportul respectiv împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.

(5) În sensul alineatului (4), ABE transmite Comisiei următoarele:

(a) o analiză a evoluţiei tendinţelor și condiţiilor de pe pieţele de creditare în domeniul infrastructurii și de finanţare de proiecte pe parcursul perioadei menţionate la alineatul (4);

(b) o analiză a gradului efectiv de risc pe care îl prezintă entităţile menţionate la alineatul (1) litera (b) pe parcursul unui ciclu economic complet;

(c) coerenţa dintre cerinţele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament și rezultatele analizei stabilite la literele (a) și (b) de la prezentul alineat.

▼M8

Articolul 501b

Derogare de la cerinţele de raportare

Prin derogare de la articolul 430, în perioada cuprinsă între data aplicării dispoziţiilor relevante ale prezentului regulament și data primei transmiteri a rapoartelor specificate în standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la articolul respectiv, o autoritate competentă poate renunţa la cerinţa privind comunicarea de informaţii în formatul specificat în modelele conţinute în actul de punere în aplicare menţionat la articolul 430 alineatul (7) în cazul în care modelele respective nu au fost actualizate pentru a reflecta dispoziţiile prezentului regulament.

▼C2

TITLUL II

RAPOARTE ȘI ANALIZE

▼M8

Articolul 501c

Tratamentul prudenţial al expunerilor legate de mediu și/sau de obiective sociale

▼M12

După consultarea CERS, ABE evaluează, pe baza datelor disponibile și a constatărilor Grupului de experţi la nivel înalt privind finanţarea durabilă din cadrul Comisiei, dacă ar fi justificat un tratament prudenţial special al expunerilor aferente activelor, inclusiv securitizări, sau activităţilor asociate în mod substanţial unor obiective de mediu și/sau sociale. În special, ABE evaluează:

▼M8

(a) metodologii pentru evaluarea gradului de risc efectiv al expunerilor aferente activelor și activităţilor asociate în mod substanţial unor obiective sociale și/sau de mediu în comparaţie cu gradul de risc al altor expuneri;

(b) elaborarea unor criterii adecvate pentru evaluarea riscurilor fizice și a celor de tranziţie, inclusiv a riscurilor legate de deprecierea activelor ca urmare a unor modificări de reglementare;

(c) efectele potenţiale ale unui tratament prudenţial specific al expunerilor aferente activelor și activităţilor asociate în mod substanţial unor obiective de mediu și/sau sociale asupra stabilităţii financiare și a împrumuturilor bancare din Uniune.

ABE transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport cuprinzând constatările sale până la 28 iunie 2025.

Pe baza raportului respectiv, Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă.

▼C2

Articolul 502

Ciclicitatea cerinţelor de capital

Comisia, în cooperare cu ABE, CERS și statele membre, și ţinând cont de avizul BCE, verifică periodic dacă prezentul regulament, luat în ansamblu, împreună cu Directiva 2013/36/UE, are efecte semnificative

▼C2

asupra ciclului economic și analizează, în acest context, dacă se justifică măsuri corective. Până la 31 decembrie 2013, ABE transmite Comisiei un raport în care să precizeze dacă și în ce măsură este necesar ca metodologiile instituţiilor să fie convergente în cadrul abordării IRB în vederea obţinerii unor cerinţe de capital cu un grad mai ridicat de comparabilitate, reducând în același timp prociclicitatea.

Pe baza acestei analize și ținând seama de avizul BCE, Comisia elaborează un raport bianual pe care îl transmite Parlamentului European și Consiliului, însoţit de orice propuneri adecvate. La întocmirea raportului sunt luate în considerare contribuţiile debitorilor și creditorilor, în mod corespunzător.

Până la 31 decembrie 2014, Comisia efectuează o analiză și elaborează un raport privind aplicarea articolului 33 alineatul (1) litera (c) și transmite Parlamentului European și Consiliului raportul menţionat însoţit, dacă este cazul, o propunere legislativă.

În ceea ce privește eventuala eliminare a articolului 33 alineatul (1) litera (c) și eventuala sa aplicare la nivelul Uniunii, analiza asigură în special existenţa unor mecanisme de siguranţă suficiente care să garanteze stabilitatea financiară în toate statele membre.

Articolul 503

Cerinţe de fonduri proprii pentru expunerile sub forma obligaţiunilor garantate

(1) Până la 31 decembrie 2014, pe baza consultării în prealabil cu ABE, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport însoţit de orice propuneri adecvate, din care să reiasă dacă ponderile de risc prevăzute la articolul 129 și cerinţele de fonduri proprii pentru riscul specific de la articolul 336 alineatul (3) sunt adecvate pentru toate instrumentele care se califică pentru aceste tratamente și dacă criteriile de la articolul 129 sunt adecvate.

(2) Raportul și propunerile menţionate la alineatul (1) au în vedere:

(a) măsura în care cerinţele de capital de reglementate actuale aplicabile în cazul obligaţiunilor garantate se diferenţiază în mod adecvat între variaţiile calităţii creditului obligaţiunilor garantate și garanţiile reale cu care sunt acoperite acestea, incluzând anvergura variaţiilor între statele membre;

(b) transparenţa pieţei obligaţiunilor garantate și măsura în care aceasta facilitează efectuarea de către investitori a analizelor interne cuprinzătoare cu privire la riscul de credit al obligaţiunilor garantate și garanţiile reale cu care acestea sunt acoperite, precum și separarea activelor în caz de insolvenţă a emitentului, inclusiv efectele de diminuare ale cadrului juridic naţional specific aferent, în conformitate cu articolul 129 din prezentul regulament și articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE asupra calităţii generale a creditului a unei obligaţiuni garantate și implicaţiile sale asupra nivelului de transparenţă de necesar investitorilor și

▼C2

(c) măsura în care emiterea de obligaţiuni garantate de către o instituţie de credit afectează riscul de credit la care sunt expuși alţi creditori ai instituţiei emitente.

(3) Până la 31 decembrie 2014, după consultarea ABE, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport din care să reiasă dacă împrumuturile garantate cu aeronave (drepturi de retenţie asupra aeronavelor) și împrumuturile imobiliare locative acoperite de o garanţie, dar fără a fi acoperite de o ipotecă înregistrată, în anumite condiţii ar trebui considerate active eligibile, în conformitate cu articolul 129.

(4) Până la 31 decembrie 2016, Comisia revizuiește oportunitatea derogării prevăzute la articolul 496 și, dacă este cazul, oportunitatea extinderii unui tratament similar în cazul altor forme de obligaţiuni garantate. Ţinând cont de această revizuire, Comisia poate, dacă este cazul, să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a permanentiza respectiva derogare sau să prezinte propuneri legislative de extindere a derogării la alte forme de obligaţiuni garantate.

Articolul 504

Instrumente de capital subscrise de autorităţile publice în situaţii de urgenţă

Până la 31 decembrie 2016, pe baza consultărilor cu ABE, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, împreună cu orice propuneri adecvate, un raport privind necesitatea modificării sau înlăturării tratamentului stabilit la articolul 31.

▼M8

Articolul 504a

Deţinerile de instrumente de pasive eligibile

Până la 28 iunie 2022, ABE prezintă Comisiei un raport cu privire la cuantumurile și repartizarea deţinerilor de instrumente de pasive eligibile în rândul instituţiilor identificate drept G-SII sau O-SII și la potenţialele obstacole în calea rezoluţiei și la riscul de contagiune în ceea ce privește deţinerile respective.

Pe baza raportului ABE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 28 iunie 2023, un raport cu privire la tratamentul adecvat al acestor deţineri care este însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼C2

Articolul 505

Revizuirea finanţării pe termen lung

Până la 31 decembrie 2014, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, odată cu orice propuneri adecvate, un raport privind caracterul adecvat al cerinţelor prezentului regulament în sensul necesităţii de asigurare a unor niveluri adecvate de finanţare pentru toate formele de finanţare pe termen lung pentru economie, inclusiv pentru proiectele esenţiale de infrastructură din Uniune în domeniul transporturilor, energiei și comunicaţiilor.

▼C2

Articolul 506

Riscul de credit — definiția stării de nerambursare

Până la 31 decembrie 2017, ABE prezintă Comisiei un raport privind modul în care înlocuirea cu 180 de zile a celor 90 de zile restante, astfel cum se prevede la articolul 178 alineatul (1) litera (b), are un impact asupra cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor și privind caracterul adecvat al aplicării în continuare a acestei dispoziții după 31 decembrie 2019.

Pe baza raportului respectiv, Comisia poate prezenta o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

▼M12

Articolul 506a

OPC-uri cu un portofoliu suport de obligațiuni suverane emise de statele membre din zona euro

În strânsă cooperare cu CERS și ABE, Comisia publică, până la 31 decembrie 2021, un raport în care evaluează dacă sunt necesare modificări ale cadrului de reglementare pentru a promova piața și achizițiile bancare de expuneri sub formă de unități sau acțiuni deținute în OPC-uri cu un portofoliu suport constând exclusiv din obligațiuni suverane ale statelor membre a căror monedă este euro, ponderea relativă a obligațiunilor suverane ale fiecărui stat membru în portofoliul total al OPC-ului fiind egală cu ponderea relativă a contribuției fiecărui stat membru la capitalul BCE.

Articolul 506b

Securitizări de NPE

(1) ABE monitorizează aplicarea articolului 269a și evaluează tratamentul în materie de capital reglementat al securitizărilor de NPE, ținând seama de situația pieței de NPE, în general, și de situația pieței securitizărilor de NPE, în special, și prezintă un raport privind constatările adresat Comisiei până la 10 octombrie 2022.

(2) Până la 10 aprilie 2023, pe baza raportului ABE menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea articolului 269a. Raportul Comisiei este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.

▼M8

Articolul 507

Expuneri mari

(1) ABE monitorizează utilizarea derogărilor prevăzute la articolul 390 alineatul (6) litera (b) și la articolul 400 alineatul (1) literele (f)-(m) și alineatul (2) literele (a), (c)-(g), (i), (j) și (k) și prezintă Comisiei, până la 28 iunie 2021, un raport care evaluează impactul cantitativ pe care l-ar avea eliminarea acestor derogări sau stabilirea unei limite privind utilizarea lor. Raportul respectiv evaluează, în special, pentru fiecare dintre derogările prevăzute la articolele respective:

(a) numărul de expuneri mari care fac obiectul derogărilor în fiecare stat membru;

(b) numărul de instituții care recurg la derogare în fiecare stat membru;

(c) valoarea totală a expunerilor care fac obiectul derogărilor în fiecare stat membru.

▼M8

(2) Până la 31 decembrie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea derogărilor menţionate la articolul 390 alineatul (4) și la articolul 401 alineatul (2) privind metodele de calculare a valorii expunerii operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, în special la necesitatea de a lua în considerare modificările standardelor internaţionale care stabilesc metodele acestui calcul.

▼C2

Articolul 508

Nivel de aplicare

(1) Până la 31 decembrie 2014, Comisia efectuează o analiză și elaborează un raport privind aplicarea părţii întâi titlul II și a articolului 113 alineatele (6) și (7) și transmite Parlamentului European și Consiliului raportul respectiv însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼M9

_____

▼C2

Articolul 509

Cerinţe de lichiditate

(1) ABE monitorizează și evaluează rapoartele elaborate în conformitate cu articolul 415 alineatul (1), pe monede și pe diverse modele de afaceri. După ce s-a consultat în prealabil cu CERS, cu utilizatorii finali nefinanciari, sectorul bancar, autorităţile competente și băncile centrale din cadrul SEBC, ABE transmite Comisiei anual și pentru prima dată până la 31 decembrie 2013, un raport din care să reiasă dacă specificarea cerinţei generale de acoperire a necesarului de lichiditate de la partea a șasea, bazată pe elementele care urmează să fie raportate în conformitate cu partea a șasea titlul II și cu anexa III, considerate individual sau cumulativ, ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra activităţii și profilului de risc al instituţiilor stabilite în Uniune sau asupra stabilităţii și funcţionării ordonate a pieţelor financiare ori asupra economiei și asupra stabilităţii ofertei de credite bancare, cu accent special pe creditarea IMM-urilor și pe finanţarea comerţului, inclusiv creditarea vizată de schemele oficiale de asigurare a creditelor de export.

Raportul menţionat la primul paragraf ţine seama pe deplin de evoluţiile pieţei și de evoluţiile cadrului de reglementare internaţional, precum și de interacţiunea cerinţei de acoperire a necesarului de lichiditate cu alte cerinţe prudenţiale în temeiul prezentului regulament, cum ar fi indicatorii de adecvare a capitalului la risc astfel cum este menţionat la articolul 92 și indicatorul efectului de levier.

Parlamentului European și Consiliului au oportunitatea de a-și exprima opiniile cu privire la raportul menţionat la primul paragraf.

(2) ABE evaluează în raportul menţionat la alineatul (1) în special următoarele:

(a) asigurarea unor mecanisme de limitare a valorii intrărilor de lichidităţi, mai ales în vederea determinării unui plafon adecvat al intrărilor și a condiţiilor pentru aplicarea acestuia, ţinând cont de diferite modele de afaceri, inclusiv finanţarea de tip pass through, factoringul, leasingul, obligaţiunile garantate, ipotecile, emiterea de obligaţiuni garantate, precum și a măsurii în care acest plafon ar trebui să fie modificat sau înlăturat pentru a ţine cont de specificităţile finanţării specializate;

(b) calibrarea intrărilor și ieșirilor menţionate în partea a șasea titlul II, în special în temeiul articolului 422 alineatul (7) și al articolului 425 alineatul (2);

▼C2

(c) asigurarea unor mecanisme care limitează acoperirea cerinţelor de lichiditate cu anumite categorii de active lichide; evaluând în special ponderea minimă adecvată a activelor lichide menţionate la articolul 416 alineatul (1) literele (a)-(c) din totalul activelor lichide, testând un prag de 60 % și ţinând cont de evoluţiile cadrului de reglementare internaţional. Activele datorate și care trebuie restituite sau plătite în termen de 30 de zile calendaristice nu ar trebui să se ia în considerare la calcularea limitei, cu excepţia cazului în care activele au fost obţinute pe baza unor garanţii reale care se încadrează, de asemenea, la articolul 416 alineatul (1) literele (a)-(c);

(d) asigurarea unor rate specifice mai mici pentru ieșiri și/sau mai mari pentru intrări de lichiditate aferente fluxurilor intragrup, precizând în ce condiţii astfel de rate specifice pentru intrări sau ieșiri ar fi justificate din punct de vedere prudenţial și stabilind configuraţia la nivel înalt a unei metodologii ce recurge la criterii și parametri obiectivi pentru a determina niveluri specifice de intrări și ieșiri între instituţie și contraparte, atunci când acestea nu sunt stabilite în același stat membru;

(e) calibrarea ratelor de trageri aplicabile facilităţilor de credit și lichiditate angajate neutilizate care intră în domeniul de aplicare al articolului 424 alineatele (3) și (5). În special, ABE testează o rată de tragere de 100 %;

(f) definirea depozitului retail astfel cum este menţionat la articolul 411 punctul 2, în special caracterul adecvat al introducerii unui prag privind depozitele persoanelor fizice;

(g) necesitatea introducerii unei noi categorii de depozit retail cu ieșiri mai scăzute, ţinând cont de caracteristicile specifice ale acestor depozite care ar putea să justifice o rată mai scăzută a ieșirilor și ţinând cont de evoluţiile internaţionale;

(h) derogările de la cerinţele privind componenţa activelor lichide pe care instituţiile vor trebui să le deţină, în cazul în care nevoile colective justificate de active lichide ale instituţiilor, într-o anumită monedă, depășesc activele lichide disponibile respective, precum și condiţiile al căror obiect ar trebui să îl facă astfel de derogări;

(i) definirea produselor financiare care respectă Shari'ah ca alternativă la activele care s-ar califica drept active lichide în sensul articolului 416, pentru utilizarea acestora de către bănci care respectă Shari'ah;

(j) definirea circumstanţelor de criză, inclusiv a principiilor pentru utilizarea stocului de active lichide și a reacţiilor de supraveghere necesare în temeiul cărora instituţiile și-ar putea utiliza activele lichide pentru a respecta ieșirile de lichidităţi, precum și a modalităţii de abordare a neconformării;

(k) definirea relaţiei operaţionale de durată pentru clienţii care nu sunt clienţi financiari menţionată la articolul 422 alineatul (3) litera (c);

(l) calibrarea ratei de retragere aplicabile serviciilor de bancă corespondentă și de tip prime brokerage menţionate la articolul 422 alineatul (4) primul paragraf;

▼C2

(m) mecanisme pentru păstrarea drepturilor obţinute în materie de obligaţiuni garantate guvernamental, emise instituţiilor de credit în cadrul unor măsuri de sprijin publice, cu aprobarea de către Uniune a ajutorului de stat, precum obligaţiunile emise de Agenţia naţională de administrare a activelor (NAMA) din Irlanda și de Societatea spaniolă de administrare a activelor din Spania, menite să elimine activele problematice din bilanţurile instituţiilor de credit, drept active cu un nivel extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, până cel târziu în decembrie 2023.

(3) Până la 31 decembrie 2013, după consultarea AEVMP și BCE, ABE transmite Comisiei un raport privind definiţiile uniforme adecvate pentru nivelul ridicat și extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului în cazul activelor transferabile în sensul articolul 416 și ajustările corespunzătoare pentru activele care s-ar califica drept active lichide în sensul articolului 416, cu excepţia activelor menţionate la articolul 416 alineatul (1) literele (a)-(c).

Parlamentului European și Consiliului trebuie să li se dea oportunitatea de a-și exprima opiniile cu privire la raportul respectiv.

Raportul menţionat la primul paragraf ia, de asemenea, în considerare:

(a) alte categorii de active, în special titluri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative cu un nivel ridicat de lichiditate și de calitate a creditului,

(b) alte categorii de credite sau titluri de valoare eligibile la banca centrală, de exemplu obligaţiuni și titluri pe termen scurt emise de administraţii locale, și

(c) alte active, care nu sunt eligibile la banca centrală dar sunt tranzacţionabile, cum ar fi titlurile de capital cotate la o bursă recunoscută, aurul, instrumentele de capital legate de indici principali, obligaţiunile garantate — *guaranteed bonds, covered bonds* —, obligaţiunile corporative și fondurile bazate pe activele menţionate.

(4) Raportul menţionat la alineatul (3) examinează dacă și în ce măsură facilităţile de credit stand-by menţionate la articolul 416 alineatul (1) litera (e) ar trebui să fie incluse în calitate de active lichide ţinând cont de evoluţiile internaţionale și de specificul european, inclusiv de modul în care se execută politica monetară în Uniune.

ABE verifică în special caracterul adecvat al criteriilor de mai jos și nivelurile corespunzătoare ale definiţiilor:

(a) volumul minim de tranzacţionare al activelor;

▼C2

(b) volumul minim în circulaţie al activelor;

(c) informaţii transparente privind stabilirea preţurilor — *pricing* — și de post-tranzacţionare;

(d) nivelurile de calitate a creditului menţionate în partea a treia titlul II capitolul 2;

(e) istoricul cert al stabilităţii preţurilor;

(f) volumul mediu tranzacţionat și valoarea medie a tranzacţiilor;

(g) marja maximă dintre preţurile de cumpărare și cele de vânzare;

(h) timpul rămas până la scadenţă;

(i) rata minimă a cifrei de afaceri.

(5) Până la 31 ianuarie 2014, ABE raportează, în plus, cu privire la următoarele:

(a) definiţii uniforme ale nivelului ridicat și extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului;

(b) posibilele consecinţe nedorite ale definiţiei activelor lichide asupra derulării operaţiunilor de politică monetară și măsura în care:

(i) o listă de active lichide separată de lista activelor eligibile la banca centrală poate stimula instituţiile să prezinte active eligibile care nu sunt incluse în definiţia activelor lichide în operaţiunile de refinanţare;

(ii) reglementarea lichidităţii poate descuraja instituţiile să acorde sau să contracteze împrumuturi pe pieţele monetare negarantate și dacă acest lucru ar putea produce dubii cu privire la rolul EONIA în implementarea politicii monetare;

(iii) introducerea cerinţei de acoperire a necesarului de lichiditate poate face mai dificilă asigurarea stabilităţii preţurilor de către băncile centrale, utilizând instrumentele și cadrul de politică monetară existente.

(c) cerinţele operaţionale pentru deţinerile de active lichide, menţionate la articolul 417 literele (b)-(f), în conformitate cu evoluţiile cadrului de reglementare internaţional.

▼C2

Articolul 510

Cerinţe de finanţare stabilă netă

(1) Până la 31 decembrie 2015, ABE transmite Comisiei, pe baza elementelor care trebuie să fie raportate în conformitate cu partea a șasea titlul III, un raport cu privire la posibilitatea și modul în care s-ar putea asigura o utilizare de surse stabile de finanţare de către instituţii, inclusiv o evaluare a impactului asupra activităţii și profilului de risc al instituţiilor stabilite în Uniune sau asupra pieţelor financiare ori asupra economiei și asupra activităţii de creditare bancară, cu un accent special pe acordarea de credite IMM-urilor și pe finanţarea comerţului, inclusiv creditarea vizată de schemele oficiale de asigurare a creditelor de export și de modele de finanţare de tip pass through, inclusiv credite ipotecare finanţate în mod echivalent. În mod special, ABE analizează impactul surselor stabile de finanţare asupra structurilor de refinanţare ale diferitelor modele bancare din Uniune.

(2) Până la 31 decembrie 2015, ABE transmite Comisiei, de asemenea, pe baza elementelor care trebuie să fie raportate în conformitate cu partea a șasea titlul III și în conformitate cu formatele de raportare uniforme menţionate la articolul 415 alineatul (3) litera (a), precum și după consultarea CERS, un raport privind metodologiile de determinare a cuantumului finanţării stabile disponibile instituţiilor și a celei necesare acestora și privind definiţiile uniforme adecvate pentru calcularea acestei cerinţe de finanţare stabilă netă, examinând mai ales următoarele:

(a) categoriile și ponderile aplicate surselor de finanţare stabilă menţionate la articolul 4274 alineatul (1);

(b) categoriile și ponderile aplicate pentru a determina cerinţa de finanţare stabilă menţionată la articolul 428 alineatul (1);

(c) metodologiile trebuie să prevadă stimulente și constrângeri, după caz, pentru a încuraja o finanţare mai stabilă pe termen lung a activelor, a activităţilor, a investiţiilor și a finanţării instituţiilor;

(d) necesitatea elaborării de diferite metodologii pentru diferite tipuri de instituţii.

(3) Până la 31 decembrie 2016, după caz și ţinând cont de rapoartele menţionate la alineatele (1) și (2) și ţinând cont pe deplin de diversitatea sectorului bancar din Uniune, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă privind modul de asigurare a utilizării de către instituţii a unor surse stabile de finanţare.

▼M8

(4) ABE monitorizează cuantumul finanţării stabile obligatorii care acoperă riscul de finanţare legat de contractele derivate enumerate în anexa II și de instrumentele financiare derivate de credit în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanţare stabilă netă, în special riscul viitor de finanţare aferent respectivelor contracte derivate prevăzute la articolul 428s alineatul (2) și articolul 428at alineatul (2) și prezintă Comisiei, până la 28 iunie 2024, un raport cu privire la oportunitatea de a adopta un factor mai mare de finanţare stabilă necesară sau o măsură mai sensibilă la risc. Raportul respectiv evaluează cel puţin:

▼M8

(a) dacă este oportun să se facă distincţie între contractele cu instrumente financiare derivate în marjă și în afara marjei;

(b) dacă este oportun să se elimine, să se mărească sau să se înlocuiască cerinţa prevăzută la articolul 428s alineatul (2) și articolul 428at alineatul (2);

(c) dacă este oportun să se modifice mai pe larg tratamentul contractelor derivate atunci când se calculează indicatorul de finanţare stabilă netă, astfel cum este prevăzut la articolul 428d, articolul 428k alineatul (4), articolul 428s alineatul (2), articolul 428ag literele (a) și (b), articolul 428ah alineatul (2), articolul 428al alineatul (4), articolul 428at alineatul (2), articolul 428ay literele (a) și (b) și articolul 428az alineatul (2), pentru a reflecta mai bine riscul de finanţare aferent acestor contracte în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanţare stabilă netă;

(d) impactul modificărilor propuse asupra cuantumului finanţării stabile obligatorii pentru contractele derivate ale instituţiilor.

(5) Dacă standardele internaţionale afectează tratamentul contractelor derivate enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit pentru calcularea indicatorului de finanţare stabilă netă, Comisia prezintă, dacă este cazul și ţinând seama de raportul menţionat la alineatul (4), de modificările respective ale standardelor internaţionale și de diversitatea sectorului bancar din Uniune, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului cu privire la felul în care se pot modifica dispoziţiile privind tratamentul contractelor derivate enumerate în anexa II și al instrumentelor financiare derivate de credit pentru calcularea indicatorului de finanţare stabilă netă prevăzut în partea a șasea titlul IV pentru a ţine mai bine seama de riscul de finanţare aferent tranzacţiilor respective.

(6) ABE monitorizează cuantumul finanţării stabile obligatorii pentru a acoperi riscul de finanţare aferent operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, inclusiv activelor primite sau furnizate în operaţiunile respective, precum și cel aferent tranzacţiilor negarantate cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienţi financiari și prezintă Comisiei, până la 28 iunie 2023, un raport cu privire la caracterul adecvat al tratamentului respectiv. Raportul respectiv evaluează cel puţin:

(a) oportunitatea aplicării unor factori de finanţare stabilă mai ridicaţi sau mai scăzuţi pentru operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare realizate cu clienţi financiari și pentru tranzacţiile negarantate cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienţi financiari, pentru a ţine mai bine seama de riscul de finanţare aferent acestora în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanţare stabilă netă și de eventualele efecte de contagiune între clienţi financiari;

(b) oportunitatea aplicării tratamentului prevăzut la articolul 428r alineatul (1) litera (g) pentru operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare cu titluri de valoare garantate cu alte tipuri de active;

(c) oportunitatea aplicării unor factori de finanţare stabilă pentru elementele extrabilanţiere utilizate în operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare ca alternativă la tratamentul prevăzut la articolul 428p alineatul (5);

▼M8

(d) caracterul adecvat al tratamentului asimetric între datoriile cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni furnizate de clienţi financiari care fac obiectul unui factor de finanţare stabilă disponibilă de 0 % în conformitate cu articolul 428k alineatul (3) litera (c) și activele care rezultă din tranzacţii cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni cu clienţi financiari care fac obiectul unui factor de finanţare stabilă necesară de 0 %, 5 % sau 10 % în conformitate cu articolul 428r alineatul (1) litera (g), articolul 428s alineatul (1) litera (c) și articolul 428v litera (b);

(e) impactul introducerii unor factori de finanţare stabilă necesară mai ridicaţi sau mai scăzuţi pentru operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare, în special pentru cele cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienţi financiari, asupra lichidităţii pe piaţă a activelor primite ca garanţii reale în operaţiunile respective, în special a obligaţiunilor suverane și corporative;

(f) impactul modificărilor propuse asupra cuantumului finanţării stabile obligatorii pentru respectivele operaţiuni ale instituţiilor, în special pentru operaţiunile de finanţare prin titluri de valoare cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienţi financiari, în cazul în care în cadrul operaţiunilor respective se primesc obligaţiuni suverane ca garanţii reale.

(7) Până la 28 iunie 2024, Comisia prezintă, dacă este cazul și ţinând seama de raportul menţionat la alineatul (6), de standardele internaţionale și de diversitatea sectorului bancar din Uniune, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului cu privire la modalităţile de modificare a dispoziţiilor privind tratamentul operaţiunilor de finanţare prin titluri de valoare, inclusiv al activelor primite sau furnizate în operaţiunile respective, precum și tratamentul tranzacţiilor negarantate cu o scadenţă reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienţi financiari pentru calcularea indicatorului de finanţare stabilă netă prevăzut în partea a șasea titlul IV, în cazul în care consideră că acest lucru este adecvat având în vedere impactul tratamentului existent asupra indicatorului de finanţare stabilă netă al instituţiilor și pentru a ţine mai bine seama de riscul de finanţare aferent tranzacţiilor respective.

▼C7

(8) Până la 28 iunie 2025, factorii de finanţare stabilă necesară aplicaţi tranzacţiilor menţionate la articolul 428r alineatul (1) litera (g), la articolul 428s alineatul (1) litera (b) și la articolul 428v litera (a) se ridică de la 0 % la 10 %, de la 5 % la 15 % și, respectiv, de la 10 % la 15 %, în absenţa unor dispoziţii contrare prevăzute într-un act legislativ adoptat pe baza unei propuneri legislative a Comisiei, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

▼M8

(9) ABE monitorizează cuantumul finanţării stabile necesare pentru acoperirea riscului de finanţare legat de deţinerile de titluri de valoare ale instituţiilor ce au scopul de a acoperi contractele derivate. ABE prezintă, până la 28 iunie 2023, un raport cu privire la caracterul adecvat al tratamentului. Raportul respectiv evaluează cel puţin:

(a) impactul posibil al tratamentului asupra capacităţii investitorilor de a obţine expunere la active și impactul tratamentului asupra ofertei de credite în cadrul uniunii pieţelor de capital;

▼M8

(b) oportunitatea de a aplica cerinţe de finanţare stabilă ajustate pentru titlurile de valoare deţinute în vederea acoperirii instrumentelor derivate care sunt finanţate, integral sau parţial, prin marja iniţială;

(c) oportunitatea de a aplica cerinţe de finanţare stabilă ajustate pentru titlurile de valoare care sunt deţinute în vederea acoperirii instrumentelor derivate care nu sunt finanţate prin marja iniţială.

(10) Până la 28 iunie 2023 sau în termen de un an după agrearea standardelor internaţionale elaborate de BCBS, luându-se în considerare evenimentul care survine mai întâi, Comisia prezintă, dacă este cazul și ţinând seama de raportul menţionat la alineatul (9), de standardele internaţionale elaborate de BCBS, de diversitatea sectorului bancar din Uniune și de obiectivele uniunii pieţelor de capital, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului cu privire la modalităţile de modificare a dispoziţiilor privind tratamentul deţinerilor de titluri de valoare ale instituţiilor ce au scopul de a acoperi contractele derivate pentru calcularea indicatorului de finanţare stabilă netă prevăzut în partea a șasea titlul IV, în cazul în care consideră că acest lucru este adecvat având în vedere impactul tratamentului existent asupra indicatorului de finanţare stabilă netă al instituţiilor și pentru a ţine mai bine seama de riscul de finanţare aferent tranzacţiilor respective.

(11) ABE evaluează dacă ar fi justificată reducerea factorului de finanţare stabilă necesară în ceea ce privește activele utilizate pentru furnizarea de servicii de compensare și decontare pentru metale preţioase precum aurul, argintul, platina și paladiul sau activele utilizate pentru asigurarea finanţării tranzacţiilor cu metale preţioase precum aurul, argintul, platina și paladiul, cu un termen de cel mult 180 de zile. ABE prezintă Comisiei raportul său până la 28 iunie 2021.

Articolul 511

Efectul de levier

(1) Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului pentru a se stabili dacă:

(a) este adecvat să se introducă o cerinţă de majorare a indicatorului efectului de levier pentru O-SII; și

(b) definirea și calcularea indicatorului de măsurare a expunerii totale menţionat la articolul 429 alineatul (4), inclusiv tratamentul rezervelor băncii centrale, sunt adecvate.

(2) În sensul raportului menţionat la alineatul (1), Comisia ţine seama de evoluţiile la nivel internaţional și de standardele convenite la nivel internaţional. După caz, raportul respectiv este însoţit de o propunere legislativă.

▼C2

Articolul 512

Expuneri la riscul de credit transferat

Până la 31 decembrie 2014, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea și eficacitatea dispoziţiilor din partea a cincea ţinând seama de evoluţiile pieţei internaţionale.

▼M8

Articolul 513

Reglementări macroprudențiale

(1) Până la 30 iunie 2022 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia, după consultarea CERS și ABE, evaluează dacă reglementările macroprudențiale cuprinse în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE sunt suficiente pentru a reduce riscul sistemic în sectoarele, regiunile și statele membre, evaluând inclusiv:

(a) dacă actualele instrumente macroprudențiale din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE sunt eficace, eficiente și transparente;

(b) dacă sfera de aplicare și eventualele grade de suprapunere între diferitele instrumente macroprudențiale care vizează riscuri similare din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE sunt adecvate și, dacă este cazul, propune noi reglementări macroprudențiale;

(c) modul în care standardele convenite la nivel internațional pentru instituțiile sistemice interacționează cu dispozițiile din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE și, dacă este cazul, propune noi reguli, ținând seama de standardele convenite la nivel internațional respective;

(d) dacă la instrumentele macroprudențiale prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE ar trebui adăugate și alte tipuri de instrumente, cum ar fi instrumentele bazate pe debitori, pentru a completa instrumentele bazate pe capital și pentru a permite utilizarea armonizată a instrumentelor în cadrul pieței interne; evaluarea ar trebui să ia în considerare dacă definițiile armonizate ale instrumentelor respective și raportarea datelor respective la nivelul Uniunii reprezintă o condiție prealabilă pentru introducerea unor astfel de instrumente;

(e) dacă cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, după cum este menționată la articolul 92 alineatul (1a), ar trebui să fie extinsă pentru a include alte instituții de importanță sistemică decât G-SII, dacă pentru acesta calibrarea ar trebui să fie diferită față de calibrarea pentru G-SII și dacă respectiva calibrare ar trebui să depindă de nivelul de importanță sistemică a instituției;

(f) dacă reciprocitatea în prezent voluntară a măsurilor macroprudențiale ar trebui să devină obligatorie și dacă actualul cadru CERS pentru reciprocitatea voluntară reprezintă o bază adecvată în acest sens;

(g) modul în care autoritățile macroprudențiale relevante de la nivelul Uniunii și naționale pot fi mandatate cu instrumente de abordare a noilor riscuri sistemice emergente generate de expunerile instituțiilor de credit la sectorul nebancar, în special de piețele de tranzacții cu instrumente financiare derivate și de operațiuni de finanțare prin titluri de valoare, de sectorul gestionării activelor și de sectorul asigurărilor.

(2) Până la 31 decembrie 2022 și, ulterior, o dată la cinci ani, pe baza consultărilor cu CERS și ABE, Comisia elaborează un raport privind evaluarea menționată la alineatul (1) destinat Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼M8

Articolul 514

Metoda de calculare a valorii expunerii pentru tranzacţiile cu instrumente financiare derivate

(1) Până la 28 iunie 2023, ABE prezintă Comisiei un raport referitor la impactul și calibrarea relativă a abordărilor descrise în partea a treia titlul II capitolul 6 secţiunile 3, 4 și 5 folosite pentru a calcula valoarea expunerii pentru tranzacţiile cu instrumente financiare derivate.

(2) Pe baza raportului ABE, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă de modificare a metodelor descrise în partea a treia titlul II capitolul 6 secţiunile 3, 4 și 5.

▼C2

Articolul 515

Monitorizare și evaluare

(1) Împreună cu AEVMP, ABE redactează până la 28 iunie 2014 un raport privind aplicarea prezentului regulament cu obligaţiile înrudite ce revin în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, mai ales în ceea ce privește instituţiile ce operează o CPC, pentru a evita duplicarea cerinţelor pentru tranzacţiile cu instrumente financiare derivate și pentru a evita astfel un risc de reglementare crescut și costuri crescute în materie de supraveghere pentru autorităţile competente.

(2) ABE monitorizează și evaluează aplicarea dispoziţiilor în materie de cerinţe privind fondurile proprii pentru expuneri faţă de o CPC, așa cum se prevede la partea a treia, titlul II, capitolul 6, secţiunea 9. Până la 1 ianuarie 2015, ABE prezintă Comisiei un raport cu privire la impactul și eficacitatea respectivelor dispoziţii.

(3) Până la 31 decembrie 2016, Comisia analizează și întocmește un raport privind reconcilierea prezentului regulament cu obligaţiile aferente în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, cerinţele de fonduri proprii așa cum sunt prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secţiunea 9 și transmite Parlamentului European și Consiliului raportul respectiv însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 516

Finanţarea pe termen lung

Până la 31 decembrie 2015, Comisia raportează cu privire la impactul prezentului regulament asupra stimulării investiţiilor pe termen lung în infrastructuri generatoare de creștere economică.

Articolul 517

Definiţia capitalului eligibil

Până la 31 decembrie 2014, Comisia efectuează o analiză și elaborează un raport privind caracterul adecvat al definiţiei capitalului eligibil utilizate în sensul părţii a doua titlul III și al părţii a patra și transmite Parlamentului European și Consiliului raportul respectiv însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼C2

Articolul 518

Analiza instrumentelor de capital care pot fi amortizate sau convertite în momentul în care instituţia devine neviabilă

Până la 31 decembrie 2015, Comisia analizează și raportează cu privire la oportunitatea includerii în prezentul regulament a unei cerinţe conform căreia valoarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau a instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 să trebuiască să fie redusă în eventualitatea declarării unei instituţii drept neviabile. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului raportul său, însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼M8

Articolul 518a

Revizuirea dispoziţiilor privind clauzele de tipul „cross-default”

Până la 28 iunie 2022, Comisia analizează și evaluează dacă este oportună cerinţa ca pasivele eligibile să poată fi recapitalizate intern fără ca aceasta să conducă la aplicarea clauzelor de tipul „cross-default” în alte contracte, pentru a se consolida cât mai mult posibil eficacitatea instrumentului de recapitalizare internă și a se stabili dacă nu ar trebui introdusă o clauză de tipul „no-cross-default” referitoare la pasivele eligibile în termenii sau contractele care reglementează alte pasive. Dacă este cazul, analiza și evaluarea sunt însoţite de o propunere legislativă.

▼M10

Articolul 518b

Raportarea privind depășirile și competenţele de supraveghere pentru limitarea distribuirilor

Până la 31 decembrie 2021, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului dacă anumite circumstanţe excepţionale care declanșează perturbări economice grave în buna funcţionare și integritatea pieţelor financiare justifică următoarele:

(a) în astfel de perioade, permisiunea ca autorităţile competente să excludă din modelele interne de risc de piaţă ale instituţiilor depășirile care nu rezultă din deficienţe ale acestor modele;

(b) în astfel de perioade, conferirea de competenţe coercitive suplimentare autorităţilor competente pentru a impune restricţii asupra distribuirilor.

Comisia are în vedere măsuri suplimentare, dacă este cazul.

▼C2

Articolul 519

Deducerea activelor fondului de pensii cu beneficii determinate din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază

ABE pregătește până la 30 iunie 2014 un raport pentru a stabili dacă IAS 19 revizuit, coroborat cu deducerea privind activul net raportat cu titlu de pensii, astfel cum este prezentată la articolul 36 alineatul (1) litera (e), și cu schimbările în datoriile nete cu titlu de pensii conduc la o volatilitate nejustificată a fondurilor proprii ale instituţiei.

▼C2

Ţinând cont de raportul ABE, Comisia pregătește, până la 31 decembrie 2014, un raport adresat Parlamentului European și Consiliului cu privire la chestiunea menţionată la primul paragraf, însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă pentru introducerea unui tratament de ajustare a activelor sau datoriilor nete definite raportate cu titlu de pensii la calculul fondurilor proprii.

▼M5

Articolul 519a

Raportare și revizuire

Până la 1 ianuarie 2022, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea dispoziţiilor din partea a treia titlul II capitolul 5, prin prisma evoluţiei situaţiei de pe pieţele securitizărilor, inclusiv din perspectivă macroprudenţială și economică. Dacă este cazul, raportul este însoţit de o propunere legislativă și evaluează în special următoarele aspecte:

(a) impactul ierarhiei metodelor prevăzute la articolul 254 și al calculului cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor aferente poziţiilor din securitizare prevăzut la articolele 258-266 asupra activităţilor de emitere și de investiţii desfășurate de către instituţii pe pieţele securitizărilor din Uniune;

(b) efectele asupra stabilităţii financiare a Uniunii și a statelor membre, acordându-se o atenţie deosebită potenţialelor speculaţii pe piaţa imobiliară și interdependenţei sporite între instituţiile financiare;

(c) măsurile care ar fi necesare pentru a reduce și a contracara orice efecte negative ale securitizării asupra stabilităţii financiare, menţinând, în același timp, efectul pozitiv al acesteia asupra finanţării, inclusiv posibila introducere a unei limite maxime de expunere pentru securitizări;

(d) efectele asupra capacităţii instituţiilor financiare de a asigura un canal sustenabil și stabil de finanţare a economiei reale, acordându-se o atenţie deosebită IMM-urilor și

▼M12

(e) modul în care criteriile de sustenabilitate ecologică ar putea fi integrate în cadrul de securitizare, inclusiv pentru expunerile din securitizări de NPE.

▼M5

Raportul ţine seama, de asemenea, de evoluţiile în materie de reglementare din cadrul forurilor internaţionale, în special de cele referitoare la standardele internaţionale privind securitizarea.

▼M8

Articolul 519b

Cerinţe de fonduri proprii pentru riscul de piaţă

(1) Până la 30 septembrie 2019, ABE prezintă un raport referitor la impactul asupra instituţiilor în Uniune al standardelor internaţionale pentru a calcula cerinţele de fonduri proprii pentru riscul de piaţă.

(2) Până la 30 iunie 2020, Comisia, ţinând seama de rezultatele raportului menţionat la alineatul (1) și de standardele internaţionale și de abordările descrise în partea a treia titlul IV capitolele 1a și 1b, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport însoţit de o propunere legislativă, după caz, cu privire la modul de punere în aplicare a standardelor internaţionale asupra cerinţelor de fonduri proprii adecvate pentru riscul de piaţă.

▼M8

TITLUL IIa

PUNEREA ÎN APLICARE A NORMELOR

Articolul 519c

Instrumentul de conformitate

(1) ABE elaborează un instrument electronic menit să faciliteze conformitatea instituțiilor cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE, precum și cu standardele tehnice de reglementare, standardele tehnice de punere în aplicare, ghidurile și modelele adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și a directivei menționate.

(2) Instrumentul menționat la alineatul (1) permite fiecărei instituții să efectueze cel puțin următoarele sarcini:

(a) să identifice rapid dispozițiile relevante pentru a asigura conformitatea în ceea ce privește mărimea și modelul de afaceri al instituției;

(b) să urmărească modificările efectuate în actele legislative și în dispozițiile de punere în aplicare, în ghidurile și în modelele aferente.

▼C2

TITLUL III

MODIFICĂRI

Articolul 520

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul capitol în titlul IV:

„CAPITOLUL 4

Calcule și raportarea pentru scopul Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Articolul 50a

Calculul K_{CCP}

1. Pentru scopul articolului 308 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 Iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (*), o CPC calculează K_{CCP} astfel cum se specifică la alineatul (2) de la prezentul articol pentru toate contractele și tranzacțiile pe care le compensează pentru toți membrii săi compensatori care fac obiectul unui anumit fond de garantare.

2. O CPC calculează capitalul ipotetic (K_{CCP}) după cum urmează:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; \mathbf{0}\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

▼C2

unde:

$EBRM_i$ = valoarea expunerii înaintea diminuării riscului, care este egală cu valoarea expunerii CPC față de membrul compensator i provenită din toate contractele și tranzacțiile cu membrul compensator respectiv calculată fără a lua în considerare garanția reală furnizată de membrul compensator respectiv;

IM_i = marja inițială furnizată CPC de membrul compensator i;

DF_i = contribuția prefinanțată a membrului compensator i;

RW = o pondere de risc de 20 %;

rata de adecvare a capitalului = 8 %.

Toate valorile din formula de la primul paragraf sunt legate de evaluarea la sfârșitul zilei înainte ca apelul în marjă asupra apelului final în marjă din ziua respectivă să fie schimbat.

3. O CPC efectuează calculul de la alineatul (2) cel puțin trimestrial, sau chiar mai frecvent, dacă autoritățile competente ale membrilor săi compensatori care sunt instituții îi solicită acest lucru.

4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice următoarele în sensul alineatului (3):

(a) frecvența și datele calculului prezentat la alineatul (2);

(b) situațiile în care autoritatea competentă a unei instituții care acționează ca membru compensator poate solicita frecvențe de calcul și de raportare mai mari decât cele menționate la litera (a).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 50b

Reguli generale pentru calculul K_{CCP}

Pentru calculul prezentat la articolul 50a alineatul (2), se aplică următoarele:

(a) o CPC calculează valoarea expunerilor sale față de membrii săi compensatori după cum urmează:

(i) pentru expunerile care derivă din contractele și tranzacțiile menționate la articolul 301 alineatul (1) literele (a) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, le calculează în conformitate cu metoda marcării la piață prevăzută la articolul 274 din regulamentul menționat;

▼C2

(ii) pentru expunerile care derivă din contractele și tranzacţiile menţionate la articolul 301 alineatul (1) literele (b), (c) și (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se calculează în conformitate cu metoda extinsă a garanţiilor financiare specificată la articolul 223 din regulamentul respectiv cu ajustările de volatilitate reglementate menţionate la articolele 223 și 224 din regulamentul menţionat. Nu se aplică excepţia în conformitate cu articolul 285 alineatul (3) din regulamentul menţionat;

(iii) pentru expunerile care derivă din tranzacţiile care nu sunt menţionate la articolul 301 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care presupun doar risc de decontare, se calculează în conformitate cu partea a treia titlul V din regulamentul respectiv.

(b) pentru instituţiile care fac obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, seturile de compensare sunt aceleași cu cele definite în partea a treia titlul II din regulamentul respectiv.

(c) la calculul valorilor menţionate la litera (a), CPC deduce din expunerile sale garanţiile reale furnizate de membrii săi compensatori, reduse în mod corespunzător cu ajustările de volatilitate reglementate, în conformitate cu metoda extinsă a garanţiilor financiare specificată la articolul 224 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) dacă o CPC are expuneri faţă de una sau mai multe CPC, aceasta tratează orice astfel de expuneri ca și când ar fi expuneri faţă de membri compensatori și include orice marjă sau orice contribuţii prefinanţate primite de la aceste CPC în calculul K_{CCP};

(f) dacă o CPC are un acord contractual cu membrii săi compensatori care îi permite să utilizeze, total sau parţial, marja iniţială primită de la membrii săi compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuţii prefinanţate, CPC consideră marja iniţială respectivă ca fiind contribuţie prefinanţată pentru calculul de la alineatul (1), și nu ca marjă iniţială;

(h) la aplicarea metodei marcării la piaţă prezentate la articolul 274 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o CPC înlocuiește formula de la articolul 298 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din regulamentul menţionat cu următoarea formulă:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross};$$

▼C2

unde numărătorul NGR se calculează în conformitate cu articolul 274 alineatul (1) din regulamentul menţionat și chiar înainte de schimbul marjelor de variaţie la finalul perioadei de decontare, iar numitorul este costul de înlocuire brut;

(i) dacă nu poate calcula valoarea NGR stabilită la articolul 298 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, CPC procedează după cum urmează:

(i) notifică membrilor săi compensatori care sunt instituţii și autorităţilor lor competente incapacitatea sa de a calcula NGR și motivele pentru care nu poate realiza calculul;

(ii) pentru o perioadă de trei luni, poate utiliza o valoare a NGR de 0,3 pentru a calcula PCE_{red} menţionată la litera (h) de la prezentul articol;

(j) dacă, la sfârșitul perioadei specificate la litera (i) punctul (ii), CPC este în continuare incapabilă să calculeze valoarea NGR, aceasta procedează după cum urmează:

(i) încetează să mai calculeze K_{CCP};

(ii) notifică membrilor săi compensatori care sunt instituţii și autorităţilor lor competente faptul că a încetat să mai calculeze K_{CCP};

(k) în vederea calculării expunerii viitoare potenţiale pentru opţiuni și instrumente de tip swaption în conformitate cu metoda marcării la piaţă specificată la articolul 274 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o CPC înmulţește cuantumul noţional al contractului cu valoarea absolută a delta al opţiunii ($\delta V/\delta p$), stabilită la articolul 280 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menţionat;

(l) atunci când deţine mai multe fonduri de garantare, CPC efectuează calculul prezentat la articolul 50a alineatul (2) pentru fiecare fond de garantare separat.

Articolul 50c

Raportarea informaţiilor

1. Pentru scopul articolului 308 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o CPC raportează următoarele informaţii membrilor săi compensatori care sunt instituţii și autorităţilor competente ale acestora:

(a) capitalul ipotetic (K_{CCP});

(b) suma contribuţiilor prefinanţate (DF_{CM});

▼C2

(c) suma resurselor sale financiare prefinanţate, pe trebuie să o utilizeze — prin lege sau ca urmare a unui acord contractual cu membrii săi compensatori — pentru a-și acoperi pierderile generate de intrarea în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori, înainte de a utiliza contribuţiile la fondul de garantare ale celorlalţi membri compensatori (DF_{CCP});

(d) numărul total al membrilor săi compensatori (N);

(e) factorul de concentrare (β) stabilit la articolul 50d.

Atunci când deţine mai multe fonduri de garantare, CPC raportează informaţiile de la primul paragraf pentru fiecare fond de garantare separat.

2. CPC transmite notificări membrilor săi compensatori care sunt instituţii cel puţin trimestrial, sau chiar mai frecvent, dacă autorităţile competente ale acestor membri compensatori îi solicită acest lucru.

3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele:

(a) modelul uniform pentru raportarea specificată la alineatul (1);

(b) frecvenţa și datele raportării specificate la alineatul (2);

(c) situaţiile în care autoritatea competentă a unei instituţii care acţionează ca membru compensator poate solicita frecvenţe mai mari de raportare decât cele menţionate la litera (b).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 50d

Calculul elementelor specifice pe care trebuie să le raporteze CPC

În sensul articolului 50c, se aplică următoarele:

(a) dacă normele unei CPC dispun că aceasta utilizează o parte sau toate resursele sale financiare în paralel cu contribuţiile prefinanţate ale membrilor săi compensatori într-un mod care face aceste resurse echivalente cu contribuţiile prefinanţate ale unui membru compensator în ceea ce privește modul în care acestea absorb pierderile suportate de CPC în cazul intrării în stare de nerambursare sau în insolvenţă a unuia sau mai multora dintre membrii săi compensatori, CPC adaugă cuantumul corespunzător al acestor resurse la DF_{CM};

▼C2

(b) dacă normele unei CPC dispun că aceasta utilizează o parte sau toate resursele sale financiare pentru a-și acoperi pierderile generate de intrarea în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori după ce și-a epuizat fondul de garantare, dar înainte de a solicita contribuţiile angajate contractual ale membrilor săi compensatori, CPC adaugă cuantumul corespunzător al acestor resurse financiare suplimentare (DF^{a}_{CCP}) la cuantumul total al contribuţiilor prefinanţate (DF) după cum urmează:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

(c) o CPC calculează factorul de concentrare (β) în conformitate cu următoarea formulă:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

unde:

$PCE_{red,i}$ = cifra redusă corespunzătoare expunerii din credite viitoare potenţiale pentru toate contractele și tranzacţiile unei CPC cu membrul compensator i;

$PCE_{red,1}$ = cifra redusă corespunzătoare expunerii din credite viitoare potenţiale pentru toate contractele și tranzacţiile unei CPC cu membrul compensator care are valoarea PCE_{red} cea mai mare;

$PCE_{red,2}$ = cifra redusă corespunzătoare expunerii din credite viitoare potenţiale pentru toate contractele și tranzacţiile unei CPC cu membrul compensator care are cea de a doua valoare PCE_{red} ca mărime;

(*) OJ L 176, 27.6.2013, p.1”;

2. La articolul 11 alineatul (15), litera (b) se elimină.

3. La articolul 89 se introduce următorul alineat:

„(5a) Până la 15 luni de la data intrării în vigoare a ultimului dintre standardele tehnice de reglementare menţionate la articolele 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49, sau până la adoptarea unei decizii în temeiul articolului 14 din regulamentul respectiv privind autorizarea CPC, luându-se în considerare data cea mai apropiată, CPC respectivă aplică tratamentul specificat la al treilea paragraf de la prezentul alineat.

Până la 15 luni de la data intrării în vigoare a ultimului dintre standardele tehnice de reglementare menţionate la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49 sau până la adoptarea unei decizii în temeiul articolului 25 din regulamentul respectiv privind recunoașterea CPC, luându-se în considerare data cea mai apropiată, CPC respectivă aplică tratamentul specificat la al treilea paragraf de la prezentul alineat.

▼C2

Până la împlinirea termenelor definite în primele două paragrafe de la prezentul alineat, și sub rezerva celui de al patrulea paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care o CPC nu are un fond de garantare și nici de un acord contractual obligatoriu cu membrii săi compensatori care să îi permită să utilizeze, integral sau parţial, marja iniţială primită de la membrii săi compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuţii prefinanţate, informaţiile pe care le raportează în conformitate cu articolul 50c alineatul (1) includ cuantumul total al marjei iniţiale primite de la membrii compensatori.

Termenele menţionate la primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat pot fi prelungite cu șase luni în conformitate cu actul de punere în aplicare al Comisiei adoptat în conformitate cu articolul 497 alineatul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

PARTEA A UNSPREZECEA

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 521

Intrarea în vigoare și data aplicării

(1) Prezentul Regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul Regulament se aplică de la 1 ianuarie 2014, cu excepţia:

(a) articolului 8 alineatul (3), articolului 21 și articolului 451 alineatul (1), care se aplică de la 1 ianuarie 2015;

(b) articolului 413 alineatul (1), care se aplică de la 1 ianuarie 2016;

(c) dispoziţiilor prezentului regulament care impun AES să transmită Comisiei proiecte de standarde tehnice, precum și dispoziţiilor prezentului regulament care conferă Comisiei competenţele de adoptare a actelor delegate sau a actelor de punere în aplicare, care se aplică de la 28 iunie 2013.

Prezentul Regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼C2

ANEXA I

Clasificarea elementelor extrabilanţiere

1. Risc maxim:

(a) garanţii având caracter de substitut de credit (de exemplu garanţii pentru buna plată a facilităţilor de credit);

(b) instrumente financiare derivate de credit;

(c) acceptări;

▼M9

(d) efecte de comerţ andosate care nu poartă numele unei alte instituţii sau firme de investiţii;

▼C2

(e) tranzacţii cu recurs (de exemplu factoring, facilităţi de scontare a facturilor);

(f) acreditive stand-by irevocabile, cu caracter de substitut de credit;

(g) active achiziţionate în baza unor angajamente ferme de cumpărare la termen (outright forward purchase agreements);

(h) depozite forward (forward deposits);

(i) partea neplătită din acţiunile și titlurile achitate parţial;

(j) vânzare de active și acorduri repo, astfel cum sunt menţionate la articolul 12 alineatele (3) și (5) din Directiva 86/635/CEE;

(k) alte elemente care prezintă risc maxim.

2. Risc mediu:

(a) Elemente extrabilanţiere de tipul finanţării comerţului, și anume acreditive documentare emise sau confirmate (a se vedea, de asemenea, „risc moderat”);

(b) Alte elemente extrabilanţiere:

(i) garanţii pentru transport naval, angajamente vamale și fiscale (tax bonds);

(ii) facilităţi de credit neutilizate (angajamente de creditare, de achiziţie de titluri, de furnizare de facilităţi de garantare sau acceptare) cu o scadenţă iniţială mai mare de un an;

(iii) facilităţi de emisiune de efecte (NIF) și facilităţi reînnoibile de preluare fermă (RUF)

(iv) alte elemente care prezintă un risc mediu, așa cum au fost comunicate ABE.

3. Risc moderat:

(a) Elemente extrabilanţiere de tipul finanţării comerţului:

(i) credite documentare în cadrul cărora bunurile supuse livrării funcţionează ca garanţie reală și alte tranzacţii care se lichidează de la sine (*self-liquidating transactions*);

▼C2

(ii) garanții — waranties (inclusiv garanții pentru licitații și execuție — tender bonds, performance bonds și plăți în avans asociate, precum și garanții reținute) și garanții care nu au caracter de substitut de credit;

(iii) acreditive stand-by irevocabile care nu au caracter de substitut de credit;

(b) Alte elemente extrabilanțiere:

(i) facilități de credit neutilizate care cuprind angajamente de creditare, de achiziție de titluri, sau de furnizare de facilități de garantare sau acceptare cu o scadență inițială de până la un an sau de un an, care nu pot fi anulate necondiționat în orice moment fără notificare sau care nu atrag anularea automată ca urmare a deteriorării bonității debitorului;

(ii) alte elemente care prezintă un risc moderat, așa cum au fost comunicate ABE.

4. Risc scăzut:

(a) facilități de credit neutilizate care cuprind angajamente de creditare, de achiziție de titluri sau de furnizare de facilități de garantare sau acceptare care pot fi anulate necondiționat în orice moment fără notificare sau care atrag anularea automată ca urmare a deteriorării bonității debitorului. Liniile de credit de tip retail pot fi considerate ca fiind anulabile necondiționat dacă termenii contractuali permit instituției anularea acestora în limitele permise de legislația privind protecția consumatorului și de legislația conexă;

(b) facilități de credit neutilizate pentru garanții de licitație și execuție (tender and performance guarantees) care pot fi anulate necondiționat în orice moment fără notificare sau care atrag anularea automată ca urmare a deteriorării bonității debitorului; și

(c) alte elemente care prezintă un risc scăzut, așa cum au fost comunicate ABE.

▼C2

ANEXA II

Tipuri de instrumente financiare derivate

(1) Contracte pe rata dobânzii:

(a) contracte swap într-o singură valută pe rata dobânzii;

(b) contracte swap de bază (basis-swaps);

(c) contracte forward pe rata dobânzii [forward rate agreements (FRA)];

(d) contracte futures pe rata dobânzii (interest-rate futures);

▼M8

(e) opţiuni pe rata dobânzii;

▼C2

(f) alte contracte de natură similară;

(2) contracte pe cursul de schimb și contracte pe aur:

(a) contracte swap în valute diferite pe rata dobânzii (cross-currency interest-rate swaps);

(b) contracte forward pe cursul de schimb (forward foreign-exchange contracts);

(c) contracte futures pe valute (currency futures);

▼M8

(d) opţiuni pe valute;

▼C2

(e) alte contracte de natură similară;

(f) contracte pe aur de natură similară celor de la literele (a)-(e).

▼M8

3. Contracte de natură similară celor de la punctul 1 literele (a)-(e) și punctul 2 literele (a)-(d) din prezenta anexă privind alte elemente de referință sau indici. Sunt incluse aici cel puţin toate instrumentele menţionate la secţiunea C punctele 4-7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, care nu au fost incluse la punctul 1 sau 2 din prezenta anexă.

▼C2

ANEXA III

Elemente supuse unor cerinţe suplimentare de raportare a activelor lichide

1. numerar;

2 expuneri faţă de băncile centrale, în măsura în care aceste expuneri pot fi retrase în situaţii de criză;

3. valori mobiliare care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de entităţi suverane, bănci centrale, entităţi din sectorul public care nu aparţin administraţiei centrale, regiuni cu autonomie fiscală pentru impunerea și colectarea de impozite și autorităţi locale, Banca Reglementelor Internaţionale, Fondul Monetar Internaţional, Uniunea Europeană, Fondul european de stabilitate financiară, Mecanismul european de stabilitate sau bănci de dezvoltare multilaterală și care îndeplinesc toate condiţiile următoare:

   (a) li s-a alocat o pondere de risc de 0 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

▼M9

   (b) acestea nu reprezintă o obligaţie a unei instituţii sau firme de investiţii sau a uneia dintre entităţile afiliate ale acesteia;

▼C2

4. valori mobiliare, altele decât cele menţionate la punctul 3, care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de entităţi suverane sau bănci centrale, emise în monedă naţională de către entităţile suverane sau băncile centrale, în moneda și ţara în care este asumat riscul de lichiditate, sau emise în valute, în măsura în care deţinerea acestei datorii corespunde nevoilor de lichiditate aferente operaţiunilor băncii în respectiva ţară terţă;

5. valori mobiliare care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de entităţi suverane, bănci centrale, entităţi din sectorul public care nu aparţin administraţiei centrale, regiuni cu autonomie fiscală pentru impunerea și colectarea de impozite și autorităţi locale sau bănci de dezvoltare multilaterală care îndeplinesc toate condiţiile următoare:

   (a) li s-a alocat o pondere de risc de 20 % în temeiul părţii a treia titlul II capitolul 2;

▼M9

   (b) acestea nu reprezintă o obligaţie a unei instituţii sau firme de investiţii sau a uneia dintre entităţile afiliate ale acesteia;

▼C2

6. valori mobiliare, altele decât cele menţionate la punctele 3-5, care se califică pentru o pondere de risc de 20 % sau mai bună, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau care beneficiază de un rating intern conform căruia au o calitate a creditului echivalentă și care îndeplinesc oricare dintre condiţiile următoare:

▼M9

   (a) acestea nu reprezintă o creanţă asupra unei entităţi special constituite în scopul securitizării, asupra unei instituţii sau firme de investiţii sau asupra oricăreia dintre entităţile afiliate ale acesteia;

▼C2

   (b) sunt obligaţiuni eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5);

   (c) sunt obligaţiuni dintre cele menţionate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, altele decât cele menţionate la litera (b) de la prezentul punct;

▼M9

7. valori mobiliare, altele decât cele menţionate la punctele 3-6, care se califică pentru o pondere de risc de 50 % sau mai bună, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau care beneficiază de un rating intern conform căruia au o calitate a creditului echivalentă și nu reprezintă o creanţă asupra unei entităţi special constituite în scopul securitizării, asupra unei instituţii sau firme de investiţii sau asupra oricăreia dintre entităţile afiliate ale acesteia;

▼C2

8. valori mobiliare, altele decât cele menționate la punctele 3-7, care sunt garantate cu active care se califică pentru o pondere de risc de 35 % sau mai bună, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau care beneficiază de un rating intern conform căruia au o calitate a creditului echivalentă și care sunt garantate integral și pe deplin cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative în conformitate cu articolul 125;

9. facilități de credit stand-by acordate de băncile centrale în cadrul politicii monetare, în măsura în care aceste facilități nu sunt garantate cu active lichide, și cu excepția asistenței privind lichiditatea în situații de urgență;

10. depozite minime legale sau statutare constituite la instituția de credit centrală și alte lichidități puse la dispoziție prin contract sau statutar de instituția de credit centrală sau de instituții care sunt membre ale rețelei menționate la articolul 113 alineatul (7), sau eligibile pentru derogarea prevăzută la articolul 10, în măsura în care aceste lichidități nu sunt garantate cu active lichide, dacă instituția de credit aparține unei rețele în conformitate cu dispozițiile legale sau statutare;

▼M9

11. acțiuni ordinare tranzacționate la bursă, compensate la nivel central care fac parte dintr-un indice pe acțiuni principal denominate în moneda națională a statului membru și care nu sunt emise de o instituție sau firmă de investiții sau de oricare dintre filialele acesteia;

▼C2

12. aur, cotat la o bursă de schimb recunoscută, deținut în custodie;

Toate elementele, cu excepția celor de la punctele 1, 2 și 9, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

(a) sunt tranzacționate în baza unor acorduri simple de răscumpărare sau pe piețele monetare, caracterizate de un nivel scăzut de concentrare;

(b) au un istoric cert ca sursă sigură de lichiditate, fie printr-un acord de răscumpărare, fie prin vânzare, chiar și în condiții de criză a pieței;

(c) sunt negrevate de sarcini.

▼C2

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 1		
Articolul 2		
Articolul 3		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 1	Articolul 4 alineatul (1)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 2		Articolul 3 alineatul (1) litera (b)
Articolul 4 alineatul (1) punctul 3		Articolul 3 alineatul (1) litera (c)
Articolul 4 alineatul (1) punctul 4		Articolul 3 alineatul (1) litera (p)
Articolul 4 alineatul (1) punctele 5-7		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 8	Articolul 4 alineatul (18)	
Articolul 4 alineatul (1) punctele 9-12		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 13	Articolul 4 alineatul (41)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 14	Articolul 4 alineatul (42)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 15	Articolul 4 alineatul (12)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 16	Articolul 4 alineatul (13)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 17	Articolul 4 alineatul (3)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 18	Articolul 4 alineatul (21)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 19		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 20	Articolul 4 alineatul (19)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 21		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 22	Articolul 4 alineatul (20)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 23		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 24		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 25		Articolul 3 alineatul (1) litera (c)
Articolul 4 alineatul (1) punctul 26	Articolul 4 alineatul (5)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 27		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 28	Articolul 4 alineatul (14)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 29	Articolul 4 alineatul (16)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 30	Articolul 4 alineatul (15)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 4 alineatul (1) punctul 31	Articolul 4 alineatul (17)	
Articolul 4 alineatul (1) punctele 32-34		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 35	Articolul 4 alineatul (10)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 36		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 37	Articolul 4 alineatul (9)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 38	Articolul 4 alineatul (46)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 39	Articolul 4 alineatul (45)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 40	Articolul 4 alineatul (4)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 41	Articolul 4 alineatul (48)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 42	Articolul 4 alineatul (2)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 43	Articolul 4 alineatul (7)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 44	Articolul 4 alineatul (8)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 45		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 46	Articolul 4 alineatul (23)	
Articolul 4 alineatul (1) punctele 47-49		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 50		Articolul 3 alineatul (1) litera (e)
Articolul 4 alineatul (1) punctul 51		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 52	Articolul 4 alineatul (22)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 53	Articolul 4 alineatul (24)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 54	Articolul 4 alineatul (25)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 55	Articolul 4 alineatul (27)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 56	Articolul 4 alineatul (28)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 57	Articolul 4 alineatul (30)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 58	Articolul 4 alineatul (31)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 59	Articolul 4 alineatul (32)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 60	Articolul 4 alineatul (35)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 61	Articolul 4 alineatul (36)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 62	Articolul 4 alineatul (40)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 63	Articolul 4 alineatul (40a)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 64	Articolul 4 alineatul (40b)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 4 alineatul (1) punctul 65	Articolul 4 alineatul (43)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 66	Articolul 4 alineatul (44)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 67	Articolul 4 alineatul (39)	
Articolul 4 alineatul (1) punctele 68-71		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 72	Articolul 4 alineatul (47)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 73	Articolul 4 alineatul (49)	
Articolul 4 alineatul (1) punctele 74-81		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 82		Articolul 3 alineatul (1) litera (m)
Articolul 4 alineatul (1) punctul 83	Articolul 4 alineatul (33)	
Articolul 4 alineatul (1) punctele 84-91		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 92		Articolul 3 alineatul (1) litera (i)
Articolul 4 alineatul (1) punctele 93-117		
Articolul 4 alineatul (1) punctul 118		Articolul 3 alineatul (1) litera (r)
Articolul 4 alineatul (1) punctele 119-128		
Articolul 4 alineatul (2)		
Articolul 4 alineatul (3)		
Articolul 5		
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 68 alineatul (1)	
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 68 alineatul (2)	
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 68 alineatul (3)	
Articolul 6 alineatul (4)		
Articolul 6 alineatul (5)		
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 69 alineatul (1)	
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 69 alineatul (2)	
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 69 alineatul (3)	
Articolul 8 alineatul (1)		
Articolul 8 alineatul (2)		
Articolul 8 alineatul (3)		
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 70 alineatul (1)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 70 alineatul (2)	
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 70 alineatul (3)	
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)	
Articolul 10 alineatul (2)		
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 71 alineatul (1)	
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 71 alineatul (2)	
Articolul 11 alineatul (3)		
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (2)	
Articolul 11 alineatul (5)		
Articolul 12		
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 72 alineatul (1)	
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 72 alineatul (2)	
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 72 alineatul (3)	
Articolul 13 alineatul (4)		
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 73 alineatul (3)	
Articolul 14 alineatul (2)		
Articolul 14 alineatul (3)		
Articolul 15		Articolul 22
Articolul 16		
Articolul 17 alineatul (1)		Articolul 23
Articolul 17 alineatul (2)		
Articolul 17 alineatul (3)		
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 133 alineatul (1) primul paragraf	
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 133 alineatul (1) al doilea paragraf	
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 133 alineatul (1) al treilea paragraf	
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 133 alineatul (2)	
Articolul 18 alineatul (5)	Articolul 133 alineatul (3)	
Articolul 18 alineatul (6)	Articolul 134 alineatul (1)	
Articolul 18 alineatul (7)		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 18 alineatul (8)	Articolul 134 alineatul (2)	
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 73 alineatul (1) litera (b)	
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 73 alineatul (1)	
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 73 alineatul (1) al doilea paragraf	
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 105 alineatul (3) Articolul 129 alineatul (2) și anexa X partea 3 punctele 30 și 31	
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 129 alineatul (2) al treilea paragraf	
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 129 alineatul (2) al patrulea paragraf	
Articolul 20 alineatul (4)	Articolul 129 alineatul (2) al cincilea paragraf	
Articolul 20 alineatul (5)		
Articolul 20 alineatul (6)	Articolul 84 alineatul (2)	
Articolul 20 alineatul (7)	Articolul 129 alineatul (2) al șaselea paragraf	
Articolul 20 alineatul (8)	Articolul 129 alineatul (2) al șaptelea și al optulea paragraf	
Articolul 21 alineatul (1)		
Articolul 21 alineatul (2)		
Articolul 21 alineatul (3)		
Articolul 21 alineatul (4)		
Articolul 22	Articolul 73 alineatul (2)	
Articolul 23		Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 24	Articolul 74 alineatul (1)	
Articolul 25		
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 57 litera (a)	
Articolul 26 alineatul (1) litera (a)	Articolul 57 litera (a)	
Articolul 26 alineatul (1) litera (b)	Articolul 57 litera (a)	
Articolul 26 alineatul (1) litera (c)	Articolul 57 litera (b)	
Articolul 26 alineatul (1) litera (d)		
Articolul 26 alineatul (1) litera (e)	Articolul 57 litera (b)	
Articolul 26 alineatul (1) litera (f)	Articolul 57 litera (c)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 26 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 61 al doilea paragraf	
Articolul 26 alineatul (2) litera (a)	Articolul 57 al doilea, al treilea și al patrulea paragraf	
Articolul 26 alineatul (2) litera (b)	Articolul 57 al doilea, al treilea și al patrulea paragraf	
Articolul 26 alineatul (3)		
Articolul 26 alineatul (4)		
Articolul 27		
Articolul 28 alineatul (1) litera (a)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (b)	Articolul 57 litera (a)	
Articolul 28 alineatul (1) litera (c)	Articolul 57 litera (a)	
Articolul 28 alineatul (1) litera (d)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (e)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (f)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (g)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (h)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (i)	Articolul 57 litera (a)	
Articolul 28 alineatul (1) litera (j)	Articolul 57 litera (a)	
Articolul 28 alineatul (1) litera (k)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (l)		
Articolul 28 alineatul (1) litera (m)		
Articolul 28 alineatul (2)		
Articolul 28 alineatul (3)		
Articolul 28 alineatul (4)		
Articolul 28 alineatul (5)		
Articolul 29		
Articolul 30		
Articolul 31		
Articolul 32 alineatul (1) litera (a)		
Articolul 32 alineatul (1) litera (b)	Articolul 57 al patrulea paragraf	
Articolul 32 alineatul (2)		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 33 alineatul (1) litera (a)	Articolul 64 alineatul (4)	
Articolul 33 alineatul (1) litera (b)	Articolul 64 alineatul (4)	
Articolul 33 alineatul (1) litera (c)		
Articolul 33 alineatul (2)		
Articolul 33 alineatul (3) litera (a)		
Articolul 33 alineatul (3) litera (b)		
Articolul 33 alineatul (3) litera (c)		
Articolul 33 alineatul (3) litera (d)		
Articolul 33 alineatul (4)		
Articolul 34	Articolul 64 alineatul (5)	
Articolul 35		
Articolul 36 alineatul (1) litera (a)	Articolul 57 litera (k)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (b)	Articolul 57 litera (j)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (c)		
Articolul 36 alineatul (1) litera (d)	Articolul 57 litera (q)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (e)		
Articolul 36 alineatul (1) litera (f)	Articolul 57 litera (i)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (g)		
Articolul 36 alineatul (1) litera (h)	Articolul 57 litera (n)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (i)	Articolul 57 litera (m)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (j)	Articolul 66 alineatul (2)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (i)		
Articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (ii)	Articolul 57 litera (r)	
Articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (iii)		
Articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (iv)		
Articolul 36 alineatul (1) litera (k) punctul (v)		
Articolul 36 alineatul (1) litera (l)	Articolul 61 al doilea paragraf	
Articolul 36 alineatul (2)		
Articolul 36 alineatul (3)		
Articolul 37		
Articolul 38		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 39		
Articolul 40		
Articolul 41		
Articolul 42		
Articolul 43		
Articolul 44		
Articolul 45		
Articolul 46		
Articolul 47		
Articolul 48		
Articolul 49 alineatul (1)	Articolul 59	
Articolul 49 alineatul (2)	Articolul 60	
Articolul 49 alineatul (3)		
Articolul 49 alineatul (4)		
Articolul 49 alineatul (5)		
Articolul 49 alineatul (6)		
Articolul 50	Articolul 66, articolul 57 litera (ca), articolul 63a	
Articolul 51	Articolul 66, articolul 57 litera (ca), articolul 63a	
Articolul 52	Articolul 63a	
Articolul 53		
Articolul 54		
Articolul 55		
Articolul 56		
Articolul 57		
Articolul 58		
Articolul 59		
Articolul 60		
Articolul 61	Articolul 66, Articolul 57 litera (ca), Articolul 63a	
Articolul 62 litera (a)	Articolul 64 alineatul (3)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 62 litera (b)		
Articolul 62 litera (c)		
Articolul 62 litera (d)	Articolul 63 alineatul (3)	
Articolul 63	Articolul 63 alineatul (1), articolul 63 alineatul (2), articolul 64 alineatul (3)	
Articolul 64	Articolul 64 alineatul (3) litera (c)	
Articolul 65		
Articolul 66	Articolul 57, articolul 66 alineatul (2)	
Articolul 67	Articolul 57, articolul 66 alineatul (2)	
Articolul 68		
Articolul 69	Articolul 57, articolul 66 alineatul (2)	
Articolul 70	Articolul 57, articolul 66 alineatul (2)	
Articolul 71	Articolul 66, articolul 57 litera (ca), articolul 63a	
Articolul 72	Articolul 57, articolul 66	
Articolul 73		
Articolul 74		
Articolul 75		
Articolul 76		
Articolul 77	Articolul 63a alineatul (2)	
Articolul 78 alineatul (1)	Articolul 63a alineatul (2)	
Articolul 78 alineatul (2)		
Articolul 78 alineatul (3)		
Articolul 78 alineatul (4)	Articolul 63a alineatul (2) al patrulea paragraf	
Articolul 78 alineatul (5)		
Articolul 79	Articolul 58	
Articolul 80		
Articolul 81	Articolul 65	
Articolul 82	Articolul 65	
Articolul 83		
Articolul 84	Articolul 65	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 85	Articolul 65	
Articolul 86	Articolul 65	
Articolul 87	Articolul 65	
Articolul 88	Articolul 65	
Articolul 89	Articolul 120	
Articolul 90	Articolul 122	
Articolul 91	Articolul 121	
Articolul 92	Articolul 66, articolul 75	
Articolul 93 alineatele (1)-(4)	Articolul 10 alineatele (1)-(4)	
Articolul 93 alineatul (5)		
Articolul 94		Articolul 18 alineatele (2)-(4)
Articolul 95		
Articolul 96		
Articolul 97		
Articolul 98		Articolul 24
Articolul 99 alineatul (1)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 99 alineatul (2)		
Articolul 100		
Articolul 101 alineatul (1)		
Articolul 101 alineatul (2)		
Articolul 101 alineatul (3)		
Articolul 102 alineatul (1)		Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 102 alineatul (2)		Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 102 Articolul (3)		Articolul 11 alineatul (4)
Articolul 102 alineatul (4)		Anexa VII partea C punctul 1
Articolul 103		Anexa VII partea A punctul 1
Articolul 104 alineatul (1)		Anexa VII partea D punctul 1
Articolul 104 alineatul (2)		Anexa VII partea D punctul 2
Articolul 105 alineatul (1)		Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 105 alineatele (2)-(10)		Anexa VII partea B punctele 1-9

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 105 alineatele (11)-(13)		Anexa VII partea B punctele 11-13
Articolul 106		Anexa VII partea C punctele 1-3
Articolul 107	Articolul 76, articolul 78 alineatul (4) și anexa III partea 2 punctul 6	
Articolul 108 alineatul (1)	Articolul 91	
Articolul 108 alineatul (2)		
Articolul 109	Articolul 94	
Articolul 110		
Articolul 111	Articolul 78 alineatele (1)-(3)	
Articolul 112	Articolul 79 alineatul (1)	
Articolul 113 alineatul (1)	Articolul 80 alineatul (1)	
Articolul 113 alineatul (2)	Articolul 80 alineatul (2)	
Articolul 113 alineatul (3)	Articolul 80 alineatul (4)	
Articolul 113 alineatul (4)	Articolul 80 alineatul (5)	
Articolul 113 alineatul (5)	Articolul 80 alineatul (6)	
Articolul 113 alineatul (6)	Articolul 80 alineatul (7)	
Articolul 113 alineatul (7)	Articolul 80 alineatul (8)	
Articolul 114	Anexa VI partea I punctele 1-5	
Articolul 115 alineatele (1)-(4)	Anexa VI partea I punctele 8-11	
Articolul 115 alineatul (5)		
Articolul 116 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 14	
Articolul 116 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 14	
Articolul 116 alineatul (3)		
Articolul 116 alineatul (4)	Anexa VI partea I punctul 15	
Articolul 116 alineatul (5)	Anexa VI partea I punctul 17	
Articolul 116 alineatul (6)	Anexa VI partea I punctul 17	
Articolul 117 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctele 18 și 19	
Articolul 117 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 20	
Articolul 117 alineatul (3)	Anexa VI partea I punctul 21	
Articolul 118	Anexa VI partea I punctul 22	
Articolul 119 alineatul (1)		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 119 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctele 37 și 38	
Articolul 119 alineatul (3)	Anexa VI partea I punctul 40	
Articolul 119 alineatul (4)		
Articolul 119 alineatul (5)		
Articolul 120 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 29	
Articolul 120 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 31	
Articolul 120 alineatul (3)	Anexa VI partea I punctele 33-36	
Articolul 121 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 26	
Articolul 121 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 25	
Articolul 121 alineatul (3)	Anexa VI partea I punctul 27	
Articolul 122	Anexa VI partea I punctele 41 și42	
Articolul 123	Articolul 79 alineatele (2) și (3) și anexa VI partea I punctul 43	
Articolul 124 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 44	
Articolul 124 alineatul (2)		
Articolul 124 alineatul (3)		
Articolul 125 alineatele (1)-(3)	Anexa VI partea I punctele 45-49	
Articolul 125 alineatul (4)		
Articolul 126 alineatele (1) și (2)	Anexa VI partea I punctele 51-55	
Articolul 126 alineatele (3) și (4)	Anexa VI partea I punctele 58 și 59	
Articolul 127 alineatele (1) și (2)	Anexa VI partea I punctele 61 ș 62	
Articolul 127 alineatele (3) și (4)	Anexa VI partea I punctele 64 și 65	
Articolul 128 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctele 66 și 76	
Articolul 128 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 66	
Articolul 128 alineatul (3)		
Articolul 129 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 68 primul și al doilea paragraf	
Articolul 129 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 69	
Articolul 129 alineatul (3)	Anexa VI partea I punctul 71	
Articolul 129 alineatul (4)	Anexa VI partea I punctul 70	
Articolul 129 alineatul (5)		
Articolul 130	Anexa VI partea I punctul 72	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 131	Anexa VI partea I punctul 73	
Articolul 132 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 74	
Articolul 132 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 75	
Articolul 132 alineatul (3)	Anexa VI partea I punctele 77 și 78	
Articolul 132 alineatul (4)	Anexa VI partea I punctul 79	
Articolul 132 alineatul (5)	Anexa VI partea I punctele 80 și 81	
Articolul 133 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 86	
Articolul 133 alineatul (2)		
Articolul 133 alineatul (3)		
Articolul 134 alineatele (1)-(3)	Anexa VI partea I punctul 82-84	
Articolul 134 alineatele (4)-(7)	Anexa VI partea I punctul 87-90	
Articolul 135	Articolul 81 alineatele (1), (2) și (4)	
Articolul 136 alineatul (1)	Articolul 82 alineatul (1)	
Articolul 136 alineatul (2)	Anexa VI partea 2 punctele 12-16	
Articolul 136 alineatul (3)	Articolul 150 alineatul (3)	
Articolul 137 alineatul (1)	Anexa VI partea I punctul 6	
Articolul 137 alineatul (2)	Anexa VI partea I punctul 7	
Articolul 137 alineatul (3)		
Articolul 138	Anexa VI partea III punctele 1-7	
Articolul 139	Anexa VI partea III punctele 8-17	
Articolul 140 alineatul (1)		
Articolul 140 alineatul (2)		
Articolul 141		
Articolul 142 alineatul (1)		
Articolul 142 alineatul (2)		
Articolul 143 alineatul (1)	Articolul 84 alineatul (1) și anexa VII partea 4 punctul 1	
Articolul 143 alineatul (1)	Articolul 84 alineatul (2)	
Articolul 143 alineatul (1)	Articolul 84 alineatul (3)	
Articolul 143 alineatul (1)	Articolul 84 alineatul (4)	
Articolul 143 alineatul (1)		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 144		
Articolul 145		
Articolul 146		
Articolul 147 alineatul (1)	Articolul 86 alineatul (9)	
Articolul 147 alineatele (2)-(9)	Articolul 86 alineatele (1)-(8)	
Articolul 148 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul 5(1)	
Articolul 148 alineatul (2)	Articolul 85 alineatul (2)	
Articolul 148 alineatul (3)		
Articolul 148 alineatul (4)	Articolul 85 alineatul (3)	
Articolul 148 alineatul (5)		
Articolul 148 alineatul (1)		
Articolul 149	Articolul 85 alineatele (4) și (5)	
Articolul 150 alineatul (1)	Articolul 89 alineatul (1)	
Articolul 150 alineatul (2)	Articolul 89 alineatul (2)	
Articolul 150 alineatul (3)		
Articolul 150 alineatul (4)		
Articolul 151	Articolul 87 alineatele (1)-(10)	
Articolul 152 alineatele (1) și (2)	Articolul 87 alineatul (11)	
Articolul 152 alineatele (3) și (4)	Articolul 87 alineatul (12)	
Articolul 152 alineatul (5)		
Articolul 153 alineatul (1)	Anexa VII partea I punctul 3	
Articolul 153 alineatul (2)		
Articolul 153 alineatele (3)-(8)	Anexa VII partea I punctele 4-9	
Articolul 153 alineatul (9)		
Articolul 154	Anexa VII partea I punctele 10-16	
Articolul 155 alineatul (1)	Anexa VII partea I punctele 17 și 18	
Articolul 155 alineatul (2)	Anexa VII partea I punctele 19-21	
Articolul 155 alineatul (3)	Anexa VII partea I punctele 22-24	
Articolul 155 alineatul (4)	Anexa VII partea I punctele 25-26	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 156		
Articolul 156	Anexa VII partea I punctul 27	
Articolul 157 alineatul (1)	Anexa VII partea I punctul 28	
Articolul 157 alineatele (2)-(5)		
Articolul 158 alineatul (1)	Articolul 88 alineatul (2)	
Articolul 158 alineatul (2)	Articolul 88 alineatul (3)	
Articolul 158 alineatul (3)	Articolul 88 alineatul (4)	
Articolul 158 alineatul (4)	Articolul 88 alineatul (6)	
Articolul 158 alineatul (5)	Anexa VII partea I punctul 30	
Articolul 158 alineatul (6)	Anexa VII partea I punctul 31	
Articolul 158 alineatul (7)	Anexa VII partea I punctul 32	
Articolul 158 alineatul (8)	Anexa VII partea I punctul 33	
Articolul 158 alineatul (9)	Anexa VII partea I punctul 34	
Articolul 158 alineatul (10)	Anexa VII partea I punctul 35	
Articolul 158 alineatul (11)		
Articolul 159	Anexa VII partea I punctul 36	
Articolul 160 alineatul (1)	Anexa VII partea II punctul 2	
Articolul 160 alineatul (2)	Anexa VII partea II punctul 3	
Articolul 160 alineatul (3)	Anexa VII partea II punctul 4	
Articolul 160 alineatul (4)	Anexa VII partea II punctul 5	
Articolul 160 alineatul (5)	Anexa VII partea II punctul 6	
Articolul 160 alineatul (6)	Anexa VII partea II punctul 7	
Articolul 160 alineatul (7)	Anexa VII partea II punctul 7	
Articolul 161 alineatul (1)	Anexa VII partea II punctul 8	
Articolul 161 alineatul (2)	Anexa VII partea II punctul 9	
Articolul 161 alineatul (3)	Anexa VII partea II punctul 10	
Articolul 161 alineatul (4)	Anexa VII partea II punctul 11	
Articolul 162 alineatul (1)	Anexa VII partea II punctul 12	
Articolul 162 alineatul (2)	Anexa VII partea II punctul 13	
Articolul 162 alineatul (3)	Anexa VII partea II punctul 14	
Articolul 162 alineatul (4)	Anexa VII partea II punctul 15	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 162 alineatul (5)	Anexa VII partea II punctul 16	
Articolul 163 alineatul (1)	Anexa VII partea II punctul 17	
Articolul 163 alineatul (2)	Anexa VII partea II punctul 18	
Articolul 163 alineatul (3)	Anexa VII partea II punctul 19	
Articolul 163 alineatul (4)	Anexa VII partea II punctul 20	
Articolul 164 alineatul (1)	Anexa VII partea II punctul 21	
Articolul 164 alineatul (2)	Anexa VII partea II punctul 22	
Articolul 164 alineatul (3)	Anexa VII partea II punctul 23	
Articolul 164 alineatul (4)		
Articolul 165 alineatul (1)	Anexa VII partea II punctul 24	
Articolul 165 alineatul (2)	Anexa VII partea II punctele 25 și 26	
Articolul 165 alineatul (3)	Anexa VII partea II punctul 27	
Articolul 166 alineatul (1)	Anexa VII partea III punctul 1	
Articolul 166 alineatul (2)	Anexa VII partea III punctul 2	
Articolul 166 alineatul (3)	Anexa VII partea III punctul 3	
Articolul 166 alineatul (4)	Anexa VII partea III punctul 4	
Articolul 166 alineatul (5)	Anexa VII partea III punctul 5	
Articolul 166 alineatul (6)	Anexa VII partea III punctul 6	
Articolul 166 alineatul (7)	Anexa VII partea III punctul 7	
Articolul 166 alineatul (8)	Anexa VII partea III punctul 9	
Articolul 166 alineatul (9)	Anexa VII partea III punctul 10	
Articolul 166 alineatul (10)	Anexa VII partea III punctul 11	
Articolul 167 alineatul (1)	Anexa VII partea III punctul 12	
Articolul 167 alineatul (2)		
Articolul 168	Anexa VII partea III punctul 13	
Articolul 169 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 2	
Articolul 169 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 3	
Articolul 169 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 4	
Articolul 170 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 5-11	
Articolul 170 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 12	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 170 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctele 13-15	
Articolul 170 alineatul (4)	Anexa VII partea IV punctul 16	
Articolul 171 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 17	
Articolul 171 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 18	
Articolul 172 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 19-23	
Articolul 172 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 24	
Articolul 172 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 25	
Articolul 173 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 26-28	
Articolul 173 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 29	
Articolul 173 alineatul (3)		
Articolul 174	Anexa VII partea IV punctul 30	
Articolul 175 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 31	
Articolul 175 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 32	
Articolul 175 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 33	
Articolul 175 alineatul (4)	Anexa VII partea IV punctul 34	
Articolul 175 alineatul (5)	Anexa VII partea IV punctul 35	
Articolul 176 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 36	
Articolul 176 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 37 primul paragraf	
Articolul 176 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 37 al doilea paragraf	
Articolul 176 alineatul (4)	Anexa VII partea IV punctul 38	
Articolul 176 alineatul (5)	Anexa VII partea IV punctul 39	
Articolul 177 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 40	
Articolul 177 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 41	
Articolul 177 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 42	
Articolul 178 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 44	
Articolul 178 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 44	
Articolul 178 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 45	
Articolul 178 alineatul (4)	Anexa VII partea IV punctul 46	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 178 alineatul (5)	Anexa VII partea IV punctul 47	
Articolul 178 alineatul (6)		
Articolul 178 alineatul (7)		
Articolul 179 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 43 și 49-56	
Articolul 179 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 57	
Articolul 180 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 59-66	
Articolul 180 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctele 67-72	
Articolul 180 alineatul (3)		
Articolul 181 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 73-81	
Articolul 181 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 82	
Articolul 181 alineatul (3)		
Articolul 182 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 87-92	
Articolul 182 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 93	
Articolul 182 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctele 94 și 95	
Articolul 182 alineatul (4)		
Articolul 183 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctele 98-100	
Articolul 183 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctele 101 și 102	
Articolul 183 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctele 103 și 104	
Articolul 183 alineatul (4)	Anexa VII partea IV punctul 96	
Articolul 183 alineatul (5)	Anexa VII partea IV punctul 97	
Articolul 183 alineatul (6)		
Articolul 184 alineatul (1)		
Articolul 184 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 105	
Articolul 184 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 106	
Articolul 184 alineatul (4)	Anexa VII partea IV punctul 107	
Articolul 184 alineatul (5)	Anexa VII partea IV punctul 108	
Articolul 184 alineatul (6)	Anexa VII partea IV punctul 109	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 185	Anexa VII partea IV punctele 110-114	
Articolul 186	Anexa VII partea IV punctul 115	
Articolul 187	Anexa VII partea IV punctul 116	
Articolul 188	Anexa VII partea IV punctele 117-123	
Articolul 189 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 124	
Articolul 189 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctele 125 și 126	
Articolul 189 alineatul (3)	Anexa VII partea IV punctul 127	
Articolul 190 alineatul (1)	Anexa VII partea IV punctul 128	
Articolul 190 alineatul (2)	Anexa VII partea IV punctul 129	
Articolul 190 alineatele (3) și (4)	Anexa VII partea IV punctul 130	
Articolul 191	Anexa VII partea IV punctul 131	
Articolul 192	Articolul 90 și anexa VIII partea 1 punctul 2	
Articolul 193 alineatul (1)	Articolul 93 alineatul (2)	
Articolul 193 alineatul (2)	Articolul 93 alineatul (3)	
Articolul 193 alineatul (3)	Articolul 93(1) și anexa VIII partea 3 punctul 1	
Articolul 193 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctul 2	
Articolul 193 alineatul (5)	Anexa VIII partea 5 punctul 1	
Articolul 193 alineatul (6)	Anexa VIII partea 5 punctul 2	
Articolul 194 alineatul (1)	Articolul 92 alineatul (1)	
Articolul 194 alineatul (2)	Articolul 92 alineatul (2)	
Articolul 194 alineatul (3)	Articolul 92 alineatul (3)	
Articolul 194 alineatul (4)	Articolul 92 alineatul (4)	
Articolul 194 alineatul (5)	Articolul 92 alineatul (5)	
Articolul 194 alineatul (6)	Articolul 92 alineatul (5)	
Articolul 194 alineatul (7)	Articolul 92 alineatul (6)	
Articolul 194 alineatul (8)	Anexa VIII partea 2 punctul 1	
Articolul 194 alineatul (9)	Anexa VIII partea 2 punctul 2	
Articolul 194 alineatul (10)		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 195	Anexa VIII partea 1 punctele 3 și 4	
Articolul 196	Anexa VIII partea 1 punctul 5	
Articolul 197 alineatul (1)	Anexa VIII partea 1 punctul 7	
Articolul 197 alineatul (2)	Anexa VIII partea 1 punctul 7	
Articolul 197 alineatul (3)	Anexa VIII partea 1 punctul 7	
Articolul 197 alineatul (4)	Anexa VIII partea 1 punctul 8	
Articolul 197 alineatul (5)	Anexa VIII partea 1 punctul 9	
Articolul 197 alineatul (6)	Anexa VIII partea 1 punctul 9	
Articolul 197 alineatul (7)	Anexa VIII partea 1 punctul 10	
Articolul 197 alineatul (8)		
Articolul 198 alineatul (1)	Anexa VIII partea 1 punctul 11	
Articolul 198 alineatul (2)	Anexa VIII partea 1 punctul 11	
Articolul 199 alineatul (1)	Anexa VIII partea 1 punctul 12	
Articolul 199 alineatul (2)	Anexa VIII partea 1 punctul 13	
Articolul 199 alineatul (3)	Anexa VIII partea 1 punctul 16	
Articolul 199 alineatul (4)	Anexa VIII partea 1 punctele 17 și 18	
Articolul 199 alineatul (5)	Anexa VIII partea 1 punctul 20	
Articolul 199 alineatul (6)	Anexa VIII partea 1 punctul 21	
Articolul 199 alineatul (7)	Anexa VIII partea 1 punctul 22	
Articolul 199 alineatul (8)		
Articolul 200	Anexa VIII partea 1 punctele 23-25	
Articolul 201 alineatul (1)	Anexa VIII partea 1 punctele 26 și 28	
Articolul 201 alineatul (2)	Anexa VIII partea 1 punctul 27	
Articolul 202	Anexa VIII partea 1 punctul 29	
Articolul 203		
Articolul 204 alineatul (1)	Anexa VIII partea 1 punctele 30 și 31	
Articolul 204 alineatul (2)	Anexa VIII partea 1 punctul 32	
Articolul 205	Anexa VIII partea 2 punctul 3	
Articolul 206	Anexa VIII partea 2 punctele 4-5	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 207 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 6	
Articolul 207 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 6 litera (a)	
Articolul 207 alineatul (3)	Anexa VIII partea 2 punctul 6 litera (b)	
Articolul 207 alineatul (4)	Anexa VIII partea 2 punctul 6 litera (c)	
Articolul 207 alineatul (5)	Anexa VIII partea 2 punctul 7	
Articolul 208 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 8	
Articolul 208 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 8 litera (a)	
Articolul 208 alineatul (3)	Anexa VIII partea 2 punctul 8 litera (b)	
Articolul 208 alineatul (4)	Anexa VIII partea 2 punctul 8 litera (c)	
Articolul 208 alineatul (5)	Anexa VIII partea 2 punctul 8 litera (d)	
Articolul 209 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 9	
Articolul 209 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 9 litera (a)	
Articolul 209 alineatul (3)	Anexa VIII partea 2 punctul 9 litera (b)	
Articolul 210	Anexa VIII partea 2 punctul 10	
Articolul 211	Anexa VIII partea 2 punctul 11	
Articolul 212 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 12	
Articolul 212 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 13	
Articolul 213 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 14	
Articolul 213 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 15	
Articolul 213 alineatul (3)		
Articolul 214 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 16 literele (a)-(c)	
Articolul 214 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 16	
Articolul 214 alineatul (3)	Anexa VIII partea 2 punctul 17	
Articolul 215 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 18	
Articolul 215 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 19	
Articolul 216 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 20	
Articolul 216 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 21	
Articolul 217 alineatul (1)	Anexa VIII partea 2 punctul 22	
Articolul 217 alineatul (2)	Anexa VIII partea 2 punctul 22 litera (c)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 217 alineatul (3)	Anexa VIII partea 2 punctul 22 litera (c)	
Articolul 218	Anexa VIII partea 3 punctul 3	
Articolul 219	Anexa VIII partea 3 punctul 4	
Articolul 220 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 5	
Articolul 220 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 6, și punctele 8-10	
Articolul 220 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 11	
Articolul 220 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctele 22 și 23	
Articolul 220 alineatul (5)	Anexa VIII partea 3 punctul 9	
Articolul 221 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 12	
Articolul 221 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 12	
Articolul 221 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctele 13-15	
Articolul 221 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctul 16	
Articolul 221 alineatul (5)	Anexa VIII partea 3 punctele 18 și 19	
Articolul 221 alineatul (6)	Anexa VIII partea 3 punctele 20 și 21	
Articolul 221 alineatul (7)	Anexa VIII partea 3 point17	
Articolul 221 alineatul (8)	Anexa VIII partea 3 punctele 22 și 23	
Articolul 221 alineatul (9)		
Articolul 222 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 24	
Articolul 222 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 25	
Articolul 222 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 26	
Articolul 222 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctul 27	
Articolul 222 alineatul (5)	Anexa VIII partea 3 punctul 28	
Articolul 222 alineatul (6)	Anexa VIII partea 3 punctul 29	
Articolul 222 alineatul (7)	Anexa VIII partea 3 punctele 28 și 29	
Articolul 223 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctele 30-32	
Articolul 223 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 33	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 223 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 33	
Articolul 223 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctul 33	
Articolul 223 alineatul (5)	Anexa VIII partea 3 punctul 33	
Articolul 223 alineatul (6)	Anexa VIII partea 3 punctele 34 și 35	
Articolul 223 alineatul (7)	Anexa VIII partea 3 punctul 35	
Articolul 224 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 36	
Articolul 224 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 37	
Articolul 224 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 38	
Articolul 224 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctul 39	
Articolul 224 alineatul (5)	Anexa VIII partea 3 punctul 40	
Articolul 224 alineatul (6)	Anexa VIII partea 3 punctul 41	
Articolul 225 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctele 42-46	
Articolul 225 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctele 47-52	
Articolul 225 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctele 53-56	
Articolul 226	Anexa VIII partea 3 punctul 57	
Articolul 227 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 58	
Articolul 227 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 58 literele (a)-(h)	
Articolul 227 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 58 litera (h)	
Articolul 228 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 60	
Articolul 228 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 61	
Articolul 229 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctele 62-65	
Articolul 229 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 66	
Articolul 229 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctele 63 și 67	
Articolul 230 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctele 68-71	
Articolul 230 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 72	
Articolul 230 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctele 73 și 74	
Articolul 231 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 76	
Articolul 231 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 77	
Articolul 231 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 78	
Articolul 231 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 79	
Articolul 231 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 80	
Articolul 231 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 80a	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 231 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctele 81-82	
Articolul 232 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 83	
Articolul 232 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 83	
Articolul 232 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 84	
Articolul 232 alineatul (4)	Anexa VIII partea 3 punctul 85	
Articolul 234	Anexa VIII partea 3 punctul 86	
Articolul 235 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 87	
Articolul 235 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 88	
Articolul 235 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 89	
Articolul 236 alineatul (1)	Anexa VIII partea 3 punctul 90	
Articolul 236 alineatul (2)	Anexa VIII partea 3 punctul 91	
Articolul 236 alineatul (3)	Anexa VIII partea 3 punctul 92	
Articolul 237 alineatul (1)	Anexa VIII partea 4 punctul 1	
Articolul 237 alineatul (2)	Anexa VIII partea 4 punctul 2	
Articolul 238 alineatul (1)	Anexa VIII partea 4 punctul 3	
Articolul 238 alineatul (2)	Anexa VIII partea 4 punctul 4	
Articolul 238 alineatul (3)	Anexa VIII partea 4 punctul 5	
Articolul 239 alineatul (1)	Anexa VIII partea 4 punctul 6	
Articolul 239 alineatul (2)	Anexa VIII partea 4 punctul 7	
Articolul 239 alineatul (3)	Anexa VIII partea 4 punctul 8	
Articolul 240	Anexa VIII partea 6 punctul 1	
Articolul 241	Anexa VIII partea 6 punctul 2	
Articolul 242 alineatele (1)-(9)	Anexa IX partea I punctul 1	
Articolul 242 alineatul (10)	Articolul 4 punctul 37	
Articolul 242 alineatul (11)	Articolul 4 punctul 38	
Articolul 242 alineatul (12)		
Articolul 242 alineatul (13)		
Articolul 242 alineatul (14)		
Articolul 242 alineatul (15)		
Articolul 243 alineatul (1)	Anexa IX partea II punctul 1	
Articolul 243 alineatul (2)	Anexa IX partea II punctul 1a	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 243 alineatul (3)	Anexa IX partea II punctul 1b	
Articolul 243 alineatul (4)	Anexa IX partea II punctul 1c	
Articolul 243 alineatul (5)	Anexa IX partea II punctul 1d	
Articolul 243 alineatul (6)		
Articolul 244 alineatul (1)	Anexa IX partea II punctul 2	
Articolul 244 alineatul (2)	Anexa IX partea II punctul 2a	
Articolul 244 alineatul (3)	Anexa IX partea II punctul 2b	
Articolul 244 alineatul (4)	Anexa IX partea II punctul 2c	
Articolul 244 alineatul (5)	Anexa IX partea II punctul 2d	
Articolul 244 alineatul (6)		
Articolul 245 alineatul (1)	Articolul 95 alineatul (1)	
Articolul 245 alineatul (2)	Articolul 95 alineatul (2)	
Articolul 245 alineatul (3)	Articolul 96 alineatul (2)	
Articolul 245 alineatul (4)	Articolul 96 alineatul (4)	
Articolul 245 alineatul (5)		
Articolul 245 alineatul (6)		
Articolul 246 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctele 2 și 3	
Articolul 246 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 5	
Articolul 246 alineatul (3)	Anexa IX partea IV punctul 5	
Articolul 247 alineatul (1)	Articolul 96 alineatul (3) anexa IX partea IV punctul 60	
Articolul 247 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 61	
Articolul 247 alineatul (3)		
Articolul 247 alineatul (4)		
Articolul 248 alineatul (1)	Articolul 101 alineatul (1)	
Articolul 248 alineatul (2)		
Articolul 248 alineatul (3)	Articolul 101 alineatul (2)	
Articolul 249	Anexa IX partea II punctele 3 și 4	
Articolul 250	Anexa IX partea II punctele 5-7	
Articolul 251	Anexa IX partea IV punctele 6-7	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 252	Anexa IX partea IV punctul 8	
Articolul 253 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctul 9	
Articolul 253 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 10	
Articolul 254	Anexa IX partea IV punctele 11-12	
Articolul 255 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctul 13	
Articolul 255 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 15	
Articolul 256 alineatul (1)	Articolul 100 alineatul (1)	
Articolul 256 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctele 17-20	
Articolul 256 alineatul (3)	Anexa IX partea IV punctul 21	
Articolul 256 alineatul (4)	Anexa IX partea IV punctele 22-23	
Articolul 256 alineatul (5)	Anexa IX partea IV punctele 24-25	
Articolul 256 alineatul (6)	Anexa IX partea IV punctele 26-29	
Articolul 256 alineatul (7)	Anexa IX partea IV punctul 30	
Articolul 256 alineatul (8)	Anexa IX partea IV punctul 32	
Articolul 256 alineatul (9)	Anexa IX partea IV punctul 33	
Articolul 257	Anexa IX partea IV punctul 34	
Articolul 258	Anexa IX partea IV punctele 35-36	
Articolul 259 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctele 38-41	
Articolul 259 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 42	
Articolul 259 alineatul (3)	Anexa IX partea IV punctul 43	
Articolul 259 alineatul (4)	Anexa IX partea IV punctul 44	
Articolul 259 alineatul (5)		
Articolul 260	Anexa IX partea IV punctul 45	
Articolul 261 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctele 46-47 și punctul 49	
Articolul 261 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 51	
Articolul 262 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctele 52 și 53	
Articolul 262 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 53	
Articolul 262 alineatul (3)		
Articolul 262 alineatul (4)	Anexa IX partea IV punctul 54	
Articolul 263 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctul 57	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 263 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 58	
Articolul 263 alineatul (3)	Anexa IX partea IV punctul 59	
Articolul 264 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctul 62	
Articolul 264 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctele 63-65	
Articolul 264 alineatul (3)	Anexa IX partea IV punctele 66 și 67	
Articolul 264 alineatul (4)		
Articolul 265 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctul 68	
Articolul 265 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 70	
Articolul 265 alineatul (3)	Anexa IX partea IV punctul 71	
Articolul 266 alineatul (1)	Anexa IX partea IV punctul 72	
Articolul 266 alineatul (2)	Anexa IX partea IV punctul 73	
Articolul 266 alineatul (3)	Anexa IX partea IV punctul 74-75	
Articolul 266 alineatul (4)	Anexa IX partea IV punctul 76	
Articolul 267 alineatul (1)	Articolul 97 alineatul (1)	
Articolul 267 alineatul (3)	Articolul 97 alineatul (3)	
Articolul 268	Anexa IX partea III punctul 1	
Articolul 269	Anexa IX partea III punctul 2-7	
Articolul 270	Articolul 98 alineatul (1) și Anexa IX partea III punctele 8 și 9	
Articolul 271 alineatul (1)	Anexa III partea II punctul 1 Anexa VII partea III punctul 5	
Articolul 271 alineatul (2)	Anexa VII partea III punctul 7	
Articolul 272 alineatul (1)	Anexa III partea I punctul 1	
Articolul 272 alineatul (2)	Anexa III partea I punctul 3	
Articolul 272 alineatul (3)	Anexa III partea I punctul 4	
Articolul 272 alineatul (4)	Anexa III partea I punctul 5	
Articolul 272 alineatul (5)	Anexa III partea I punctul 6	
Articolul 272 alineatul (6)	Anexa III partea I punctul 7	
Articolul 272 alineatul (7)	Anexa III partea I punctul 8	
Articolul 272 alineatul (8)	Anexa III partea I punctul 9	
Articolul 272 alineatul (9)	Anexa III partea I punctul 10	
Articolul 272 alineatul (10)	Anexa III partea I punctul 11	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 272 alineatul (11)	Anexa III partea I punctul 12	
Articolul 272 alineatul (12)	Anexa III partea I punctul 13	
Articolul 272 alineatul (13)	Anexa III partea I punctul 14	
Articolul 272 alineatul (14)	Anexa III partea I punctul 15	
Articolul 272 alineatul (15)	Anexa III partea I punctul 16	
Articolul 272 alineatul (16)	Anexa III partea I punctul 17	
Articolul 272 alineatul (17)	Anexa III partea I punctul 18	
Articolul 272 alineatul (18)	Anexa III partea I punctul 19	
Articolul 272 alineatul (19)	Anexa III partea I punctul 20	
Articolul 272 alineatul (20)	Anexa III partea I punctul 21	
Articolul 272 alineatul (21)	Anexa III partea I punctul 22	
Articolul 272 alineatul (22)	Anexa III partea I punctul 23	
Articolul 272 alineatul (23)	Anexa III partea I punctul 26	
Articolul 272 alineatul (24)	Anexa III partea VII litera (a)	
Articolul 272 alineatul (25)	Anexa III partea VII litera (a)	
Articolul 272 alineatul (26)	Anexa III; partea V punctul 2	
Articolul 273 alineatul (1)	Anexa III partea II punctul 1	
Articolul 273 alineatul (2)	Anexa III partea II punctul 2	
Articolul 273 alineatul (3)	Anexa III partea II punctul 3 primul și al doilea paragraf	
Articolul 273 alineatul (4)	Anexa III partea II punctul 3 al treilea paragraf	
Articolul 273 alineatul (5)	Anexa III partea II punctul 4	
Articolul 273 alineatul (6)	Anexa III partea II punctul 5	
Articolul 273 alineatul (7)	Anexa III partea II punctul 7	
Articolul 273 alineatul (8)	Anexa III partea II punctul 8	
Articolul 274 alineatul (1)	Anexa III partea III	
Articolul 274 alineatul (2)	Anexa III partea III	
Articolul 274 alineatul (3)	Anexa III partea III	
Articolul 274 alineatul (4)	Anexa III partea III	
Articolul 275 alineatul (1)	Anexa III partea IV	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 275 alineatul (2)	Anexa III partea IV	
Articolul 276 alineatul (1)	Anexa III partea V punctul 1	
Articolul 276 alineatul (2)	Anexa III partea V punctul 1	
Articolul 276 alineatul (3)	Anexa III partea V punctele 1-2	
Articolul 277 alineatul (1)	Anexa III partea V punctul 3-4	
Articolul 277 alineatul (2)	Anexa III partea V punctul 5	
Articolul 277 alineatul (3)	Anexa III partea V punctul 6	
Articolul 277 alineatul (4)	Anexa III partea V punctul 7	
Articolul 278 alineatul (1)		
Articolul 278 alineatul (2)	Anexa III partea V punctul 8	
Articolul 278 alineatul (3)	Anexa III partea V punctul 9	
Articolul 279	Anexa III partea V punctul 10	
Articolul 280 alineatul (1)	Anexa III partea V punctul 11	
Articolul 280 alineatul (2)	Anexa III partea V punctul 12	
Articolul 281 alineatul (1)		
Articolul 281 alineatul (2)	Anexa III partea V punctul 13	
Articolul 281 alineatul (3)	Anexa III partea V punctul 14	
Articolul 282 alineatul (1)		
Articolul 282 alineatul (2)	Anexa III partea V punctul 15	
Articolul 282 alineatul (3)	Anexa III partea V punctul 16	
Articolul 282 alineatul (4)	Anexa III partea V punctul 17	
Articolul 282 alineatul (5)	Anexa III partea V punctul 18	
Articolul 282 alineatul (6)	Anexa III partea V punctul 19	
Articolul 282 alineatul (7)	Anexa III partea V punctul 20	
Articolul 282 alineatul (8)	Anexa III partea V punctul 21	
Articolul 283 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 1	
Articolul 283 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 2	
Articolul 283 alineatul (3)	Anexa III partea VI punctul 2	
Articolul 283 alineatul (4)	Anexa III partea VI punctul 3	
Articolul 283 alineatul (5)	Anexa III partea VI punctul 4	
Articolul 283 alineatul (6)	Anexa III partea VI punctul 4	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 284 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 5	
Articolul 284 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 6	
Articolul 284 alineatul (3)		
Articolul 284 alineatul (4)	Anexa III partea VI punctul 7	
Articolul 284 alineatul (5)	Anexa III partea VI punctul 8	
Articolul 284 alineatul (6)	Anexa III partea VI punctul 9	
Articolul 284 alineatul (7)	Anexa III partea VI punctul 10	
Articolul 284 alineatul (8)	Anexa III partea VI punctul 11	
Articolul 284 alineatul (9)	Anexa III partea VI punctul 12	
Articolul 284 alineatul (10)	Anexa III partea VI punctul 13	
Articolul 284 alineatul (11)	Anexa III partea VI punctul 9	
Articolul 284 alineatul (12)		
Articolul 284 alineatul (13)	Anexa III partea VI punctul 14	
Articolul 285 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 15	
Articolul 285 alineatele (2)-(8)		
Articolul 286 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctele 18 și 25	
Articolul 286 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 19	
Articolul 286 alineatul (3)		
Articolul 286 alineatul (4)	Anexa III partea VI punctul 20	
Articolul 286 alineatul (5)	Anexa III partea VI punctul 21	
Articolul 286 alineatul (6)	Anexa III partea VI punctul 22	
Articolul 286 alineatul (7)	Anexa III partea VI punctul 23	
Articolul 286 alineatul (8)	Anexa III partea VI punctul 24	
Articolul 287 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 17	
Articolul 287 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 17	
Articolul 287 alineatul (3)		
Articolul 287 alineatul (4)		
Articolul 288	Anexa III partea VI punctul 26	
Articolul 289 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 27	
Articolul 289 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 28	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 289 alineatul (3)	Anexa III partea VI punctul 29	
Articolul 289 alineatul (4)	Anexa III partea VI punctul 29	
Articolul 289 alineatul (5)	Anexa III partea VI punctul 30	
Articolul 289 alineatul (6)	Anexa III partea VI punctul 31	
Articolul 290 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 32	
Articolul 290 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 32	
Articolul 290 alineatele (3)-(10)		
Articolul 291 alineatul (1)	Anexa I partea I punctele 27-28	
Articolul 291 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 34	
Articolul 291 alineatul (3)		
Articolul 291 alineatul (4)	Anexa III partea VI punctul 35	
Articolul 291 alineatul (5)		
Articolul 291 alineatul (6)		
Articolul 292 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 36	
Articolul 292 alineatul (2)	Anexa III partea VI punctul 37	
Articolul 292 alineatul (3)		
Articolul 292 alineatul (4)		
Articolul 292 alineatul (5)		
Articolul 292 alineatul (6)	Anexa III partea VI punctul 38	
Articolul 292 alineatul (7)	Anexa III partea VI punctul 39	
Articolul 292 alineatul (8)	Anexa III partea VI punctul 40	
Articolul 292 alineatul (9)	Anexa III partea VI punctul 41	
Articolul 292 alineatul (10)		
Articolul 293 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 42	
Articolul 293 alineatele (2)-(6)		
Articolul 294 alineatul (1)	Anexa III partea VI punctul 42	
Articolul 294 alineatul (2)		
Articolul 294 alineatul (3)	Anexa III partea VI punctul 42	
Articolul 295	Anexa III partea VII litera (a)	
Articolul 296 alineatul (1)	Anexa III partea VII litera (b)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 296 alineatul (2)	Anexa III partea VII litera (b)	
Articolul 296 alineatul (3)	Anexa III partea VII litera (b)	
Articolul 297 alineatul (1)	Anexa III partea VII litera (b)	
Articolul 297 alineatul (2)	Anexa III partea VII litera (b)	
Articolul 297 alineatul (3)	Anexa III partea VII litera (b)	
Articolul 297 alineatul (4)	Anexa III partea VII litera (b)	
Articolul 298 alineatul (1)	Anexa III partea VII litera (c)	
Articolul 298 alineatul (2)	Anexa III partea VII litera (c)	
Articolul 298 alineatul (3)	Anexa III partea VII litera (c)	
Articolul 298 alineatul (4)	Anexa III partea VII litera (c)	
Articolul 299 alineatul (1)		Anexa II punctul 7
Articolul 299 alineatul (2)		Anexa II punctele 7-11
Articolul 300		
Articolul 301	Anexa III partea 2 punctul 6	
Articolul 302		
Articolul 303		
Articolul 304		
Articolul 305		
Articolul 306		
Articolul 307		
Articolul 308		
Articolul 309		
Articolul 310		
Articolul 311		
Articolul 312 alineatul (1)	Articolul 104 alineatele (3) și (6) și anexa X partea 2 punctele 2, 5 și 8	
Articolul 312 alineatul (2)	Articolul 105 alineatele (1) și (2) și anexa X partea 3 punctul 1	
Articolul 312 alineatul (3)		
Articolul 312 alineatul (4)	Articolul 105 alineatul (1)	
Articolul 313 alineatul (1)	Articolul 102 alineatul (2)	
Articolul 313 alineatul (2)	Articolul 102 alineatul (3)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 313 alineatul (3)		
Articolul 314 alineatul (1)	Articolul 102 alineatul (4)	
Articolul 314 alineatul (2)	Anexa X partea 4 punctul 1	
Articolul 314 alineatul (3)	Anexa X partea 4 punctul 2	
Articolul 314 alineatul (4)	Anexa X partea 4 punctele 3 și 4	
Articolul 314 alineatul (5)		
Articolul 315 alineatul (1)	Articolul 103 și anexa X partea 1 punctele 1-3	
Articolul 315 alineatul (2)		
Articolul 315 alineatul (3)		
Articolul 315 alineatul (4)	Anexa X partea 1 punctul 4	
Articolul 316 alineatul (1)	Anexa X partea 1 punctele 5-8	
Articolul 316 alineatul (2)	Anexa X partea 1 punctul 9	
Articolul 316 alineatul (3)		
Articolul 317 alineatul (1)	Articolul 104 alineatul (1)	
Articolul 317 alineatul (2)	Articolul 104 alineatele (2) și (4) și anexa X partea 2 punctul 1	
Articolul 317 alineatul (3)	Anexa X partea 2 punctul 1	
Articolul 317 alineatul (4)	Anexa X partea 2 punctul 2	
Articolul 318 alineatul (1)	Anexa X partea 2 punctul 4	
Articolul 318 alineatul (2)	Anexa X partea 2 punctul 4	
Articolul 318 alineatul (3)		
Articolul 319 alineatul (1)	Anexa X partea 2 punctele 6-7	
Articolul 319 alineatul (2)	Anexa X partea 2 punctele 10 și 11	
Articolul 320	Anexa X partea 2 punctele 9 și 12	
Articolul 321	Anexa X partea 3 punctele 2-7	
Articolul 322 alineatul (1)		
Articolul 322 alineatul (2)	Anexa X partea 3 punctele 8-12	
Articolul 322 alineatul (3)	Anexa X partea 3 punctele 13-18	
Articolul 322 alineatul (4)	Anexa X partea 3 punctul 19	
Articolul 322 alineatul (5)	Anexa X partea 3 punctul 20	
Articolul 322 alineatul (6)	Anexa X partea 3 punctele 21-24	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 323 alineatul (1)	Anexa X partea 3 punctul 25	
Articolul 323 alineatul (2)	Anexa X partea 3 punctul 26	
Articolul 323 alineatul (3)	Anexa X partea 3 punctul 27	
Articolul 323 alineatul (4)	Anexa X partea 3 punctul 28	
Articolul 323 alineatul (5)	Anexa X partea 3 punctul 29	
Articolul 324	Anexa X partea 5	
Articolul 325 alineatul (1)		Articolul 26
Articolul 325 alineatul (2)		Articolul 26
Articolul 325 alineatul (3)		
Articolul 326		
Articolul 327 alineatul (1)		Anexa I punctul 1
Articolul 327 alineatul (2)		Anexa I punctul 2
Articolul 327 alineatul (3)		Anexa I punctul 3
Articolul 328 alineatul (1)		Anexa I punctul 4
Articolul 328 alineatul (2)		
Articolul 329 alineatul (1)		Anexa I punctul 5
Articolul 329 alineatul (2)		
Articolul 330		Anexa I punctul 7
Articolul 331 alineatul (1)		Anexa I punctul 9
Articolul 331 alineatul (2)		Anexa I punctul 10
Articolul 332 alineatul (1)		Anexa I punctul 8
Articolul 332 alineatul (2)		Anexa I punctul 8
Articolul 333		Anexa I punctul 11
Articolul 334		Anexa I punctul 13
Articolul 335		Anexa I punctul 14
Articolul 336 alineatul (1)		Anexa I punctul 14
Articolul 336 alineatul (2)		Anexa I punctul 14
Articolul 336 alineatul (3)		Anexa I punctul 14
Articolul 336 alineatul (4)		Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 337 alineatul (1)		Anexa I punctul 16a

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 337 alineatul (2)		Anexa I punctul 16a
Articolul 337 alineatul (3)		Anexa I punctul 16a
Articolul 337 alineatul (4)		Anexa I punctul 16a
Articolul 337 alineatul (4)		Anexa I punctul 16a
Articolul 338 alineatul (1)		Anexa I punctul 14a
Articolul 338 alineatul (2)		Anexa I punctul 14b
Articolul 338 alineatul (3)		Anexa I punctul 14c
Articolul 338 alineatul (4)		Anexa I punctul 14a
Articolul 339 alineatul (1)		Anexa I punctul 17
Articolul 339 alineatul (2)		Anexa I punctul 18
Articolul 339 alineatul (3)		Anexa I punctul 19
Articolul 339 alineatul (4)		Anexa I punctul 20
Articolul 339 alineatul (5)		Anexa I punctul 21
Articolul 339 alineatul (6)		Anexa I punctul 22
Articolul 339 alineatul (7)		Anexa I punctul 23
Articolul 339 alineatul (8)		Anexa I punctul 24
Articolul 339 alineatul (9)		Anexa I punctul 25
Articolul 340 alineatul (1)		Anexa I punctul 26
Articolul 340 alineatul (2)		Anexa I punctul 27
Articolul 340 alineatul (3)		Anexa I punctul 28
Articolul 340 alineatul (4)		Anexa I punctul 29
Articolul 340 alineatul (5)		Anexa I punctul 30
Articolul 340 alineatul (6)		Anexa I punctul 31
Articolul 340 alineatul (7)		Anexa I punctul 32
Articolul 341 alineatul (1)		Anexa I punctul 33
Articolul 341 alineatul (2)		Anexa I punctul 33
Articolul 341 alineatul (3)		
Articolul 342		Anexa I punctul 34
Articolul 343		Anexa I punctul 36
Articolul 344 alineatul (1)		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 344 alineatul (2)		Anexa I punctul 37
Articolul 344 alineatul (3)		Anexa I punctul 38
Articolul 345 alineatul (1)		Anexa I punctul 41
Articolul 345 alineatul (2)		Anexa I punctul 41
Articolul 346 alineatul (1)		Anexa I punctul 42
Articolul 346 alineatul (2)		
Articolul 346 alineatul (3)		Anexa I punctul 43
Articolul 346 alineatul (4)		Anexa I punctul 44
Articolul 346 alineatul (5)		Anexa I punctul 45
Articolul 346 alineatul (6)		Anexa I punctul 46
Articolul 347		Anexa I punctul 8
Articolul 348 alineatul (1)		Anexa I punctele 48-49
Articolul 348 alineatul (2)		Anexa I punctul 50
Articolul 349		Anexa I punctul 51
Articolul 350 alineatul (1)		Anexa I punctul 53
Articolul 350 alineatul (2)		Anexa I punctul 54
Articolul 350 alineatul (3)		Anexa I punctul 55
Articolul 350 alineatul (4)		Anexa I punctul 56
Articolul 351		Anexa III punctul 1
Articolul 352 alineatul (1)		Anexa III punctul 2.1
Articolul 352 alineatul (2)		Anexa III punctul 2.2.
Articolul 352 alineatul (3)		Anexa III punctul 2.1.
Articolul 352 alineatul (4)		Anexa III punctul 2.2.
Articolul 352 alineatul (5)		
Articolul 353 alineatul (1)		Anexa III punctul 2.1.
Articolul 353 alineatul (2)		Anexa III punctul 2.1.
Articolul 353 alineatul (3)		Anexa III punctul 2.1.
Articolul 354 alineatul (1)		Anexa III punctul 3.1.
Articolul 354 alineatul (2)		Anexa III punctul 3.2.

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 354 alineatul (3)		Anexa III punctul 3.2.
Articolul 354 alineatul (4)		
Articolul 355		
Articolul 356		
Articolul 357 alineatul (1)		Anexa IV punctul 1
Articolul 357 alineatul (2)		Anexa IV punctul 2
Articolul 357 alineatul (3)		Anexa IV punctul 3
Articolul 357 alineatul (4)		Anexa IV punctul 4
Articolul 357 alineatul (5)		Anexa IV punctul 6
Articolul 358 alineatul (1)		Anexa IV punctul 8
Articolul 358 alineatul (2)		Anexa IV punctul 9
Articolul 358 alineatul (3)		Anexa IV punctul 10
Articolul 358 alineatul (4)		Anexa IV punctul 12
Articolul 359 alineatul (1)		Anexa IV punctul 13
Articolul 359 alineatul (2)		Anexa IV punctul 14
Articolul 359 alineatul (3)		Anexa IV punctul 15
Articolul 359 alineatul (4)		Anexa IV punctul 16
Articolul 359 alineatul (5)		Anexa IV punctul 17
Articolul 359 alineatul (6)		Anexa IV punctul 18
Articolul 360 alineatul (1)		Anexa IV punctul 19
Articolul 360 alineatul (2)		Anexa IV punctul 20
Articolul 361		Anexa IV punctul 21
Articolul 362		
Articolul 363 alineatul (1)		Anexa V punctul 1
Articolul 363 alineatul (2)		
Articolul 363 alineatul (3)		
Articolul 364 alineatul (1)		Anexa V punctul 10b
Articolul 364 alineatul (2)		
Articolul 364 alineatul (3)		
Articolul 365 alineatul (1)		Anexa V punctul 10
Articolul 365 alineatul (2)		Anexa V punctul 10a

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 366 alineatul (1)		Anexa V punctul 7
Articolul 366 alineatul (2)		Anexa V punctul 8
Articolul 366 alineatul (3)		Anexa V punctul 9
Articolul 366 alineatul (4)		Anexa V punctul 10
Articolul 366 alineatul (5)		Anexa V punctul 8
Articolul 367 alineatul (1)		Anexa V punctul 11
Articolul 367 alineatul (2)		Anexa V punctul 12
Articolul 367 alineatul (3)		Anexa V punctul 12
Articolul 368 alineatul (1)		Anexa V punctul 2
Articolul 368 alineatul (2)		Anexa V punctul 2
Articolul 368 alineatul (3)		Anexa V punctul 5
Articolul 368 alineatul (4)		
Articolul 369 alineatul (1)		Anexa V punctul 3
Articolul 369 alineatul (2)		
Articolul 370 alineatul (1)		Anexa V punctul 5
Articolul 371 alineatul (1)		Anexa V punctul 5
Articolul 371 alineatul (2)		
Articolul 372		Anexa V punctul 5a
Articolul 373		Anexa V punctul 5b
Articolul 374 alineatul (1)		Anexa V punctul 5c
Articolul 374 alineatul (2)		Anexa V punctul 5d
Articolul 374 alineatul (3)		Anexa V punctul 5d
Articolul 374 alineatul (4)		Anexa V punctul 5d
Articolul 374 alineatul (5)		Anexa V punctul 5d
Articolul 374 alineatul (6)		Anexa V punctul 5d
Articolul 374 alineatul (7)		
Articolul 375 alineatul (1)		Anexa V punctul 5a
Articolul 375 alineatul (2)		Anexa V punctul 5e
Articolul 376 alineatul (1)		Anexa V punctul 5f
Articolul 376 alineatul (2)		Anexa V punctul 5g

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 376 alineatul (3)		Anexa V punctul 5h
Articolul 376 alineatul (4)		Anexa V punctul 5h
Articolul 376 alineatul (5)		Anexa V punctul 5i
Articolul 376 alineatul (6)		Anexa V punctul 5
Articolul 377		Anexa V punctul 5l
Articolul 378		Anexa II punctul 1
Articolul 379 alineatul (1)		Anexa II punctul 2
Articolul 379 alineatul (2)		Anexa II punctul 3
Articolul 379 alineatul (3)		Anexa II punctul 2
Articolul 380		Anexa II punctul 4
Articolul 381		
Articolul 382		
Articolul 383		
Articolul 384		
Articolul 385		
Articolul 386		
Articolul 387		Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 388		
Articolul 389	Articolul 106 alineatul (1) primul paragraf	
Articolul 390 alineatul (1)	Articolul 106 alineatul (1) al doilea paragraf	
Articolul 390 alineatul (2)		
Articolul 390 alineatul (3)		Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 390 alineatul (4)		Articolul 30 alineatul (1)
Articolul 390 alineatul (5)		Articolul 29 alineatul (2)
Articolul 390 alineatul (6)	Articolul 106 alineatul (2) primul paragraf	
Articolul 390 alineatul (7)	Articolul 106 alineatul (3)	
Articolul 390 alineatul (8)	Articolul 106 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf	
Articolul 391	Articolul 107	
Articolul 392	Articolul 108	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 393	Articolul 109	
Articolul 394 alineatul (1)	Articolul 110 alineatul (1)	
Articolul 394 alineatul (2)	Articolul 110 alineatul (1)	
Articolul 394 alineatele (3) și (4)	Articolul 110 alineatul (2)	
Articolul 394 alineatul (4)	Articolul 110 alineatul (2)	
Articolul 395 alineatul (1)	Articolul 111 alineatul (1)	
Articolul 395 alineatul (2)		
Articolul 395 alineatul (3)	Articolul 111 alineatul (4) primul paragraf	
Articolul 395 alineatul (4)		Articolul 30 alineatul (4)
Articolul 395 alineatul (5)		Articolul 31
Articolul 395 alineatul (6)		
Articolul 395 alineatul (7)		
Articolul 395 alineatul (8)		
Articolul 396 alineatul (1)	Articolul 111 alineatul (4) primul și al doilea paragraf	
Articolul 396 alineatul (2)		
Articolul 397 alineatul (1)		Anexa VI punctul 1
Articolul 397 alineatul (2)		Anexa VI punctul 2
Articolul 397 alineatul (3)		Anexa VI punctul 3
Articolul 398		Articolul 32 alineatul (1)
Articolul 399 alineatul (1)	Articolul 112 alineatul (1)	
Articolul 399 alineatul (2)	Articolul 112 alineatul (2)	
Articolul 399 alineatul (3)	Articolul 112 alineatul (3)	
Articolul 399 alineatul (4)	Articolul 110 alineatul (3)	
Articolul 400 alineatul (1)	Articolul 113 alineatul (3)	
Articolul 400 alineatul (2)	Articolul 113 alineatul (4)	
Articolul 400 alineatul (3)		
Articolul 401 alineatul (1)	Articolul 114 alineatul (1)	
Articolul 401 alineatul (2)	Articolul 114 alineatul (2)	
Articolul 401 alineatul (3)	Articolul 114 alineatul (3)	
Articolul 402 alineatul (1)	Articolul 115 alineatul (1)	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 402 alineatul (2)	Articolul 115 alineatul (2)	
Articolul 402 alineatul (3)		
Articolul 403 alineatul (1)	Articolul 117 alineatul (1)	
Articolul 403 alineatul (2)	Articolul 117 alineatul (2)	
Articolul 404	Articolul 122a alineatul (8)	
Articolul 405 alineatul (1)	Articolul 122a alineatul (1)	
Articolul 405 alineatul (2)	Articolul 122a alineatul (2)	
Articolul 405 alineatul (3)	Articolul 122a alineatul (3) primul paragraf	
Articolul 405 alineatul (4)	Articolul 122a alineatul (3) al doilea paragraf	
Articolul 406 alineatul (1)	Articolul 122a alineatul (4) și alineatul (5) al doilea paragraf	
Articolul 406 alineatul (2)	Articolul 122a alineatul (5) primul paragraf și alineatul (6) primul paragraf	
Articolul 407	Articolul 122a alineatul (5) al treilea paragraf	
Articolul 408	Articolul 122a alineatul (6) primul și al doilea paragraf	
Articolul 409	Articolul 122a alineatul (7)	
Articolul 410	Articolul 122a alineatul (10)	
Articolul 411		
Articolul 412		
Articolul 413		
Articolul 414		
Articolul 415		
Articolul 416		
Articolul 417		
Articolul 418		
Articolul 419		
Articolul 420		
Articolul 421		
Articolul 422		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 423		
Articolul 424		
Articolul 425		
Articolul 426		
Articolul 427		
Articolul 428		
Articolul 429		
Articolul 430		
Articolul 431 alineatul (1)	Articolul 145 alineatul (1)	
Articolul 431 alineatul (2)	Articolul 145 alineatul (2)	
Articolul 431 alineatul (3)	Articolul 145 alineatul (3)	
Articolul 431 alineatul (4)	Articolul 145 alineatul (4)	
Articolul 432 alineatul (1)	Anexa XII partea I punctul 1 și Articolul 146 alineatul (1)	
Articolul 432 alineatul (2)	Articolul 146 alineatul (2) și Anexa XII partea I punctele 2 și 3	
Articolul 432 alineatul (3)	Articolul 146 alineatul (3)	
Articolul 433	Articolul 147 și Anexa XII partea I punctul 4	
Articolul 434 alineatul (1)	Articolul 148	
Articolul 434 alineatul (2)		
Articolul 435 alineatul (1)	Anexa XII partea II punctul 1	
Articolul 435 alineatul (2)		
Articolul 436	Anexa XII partea II punctul 2	
Articolul 437		
Articolul 438	Anexa XII partea II punctele 4 și 8	
Articolul 439	Anexa XII partea II punctul 5	
Articolul 440		
Articolul 441		
Articolul 442	Anexa XII partea II punctul 6	
Articolul 443		
Articolul 444	Anexa XII partea II punctul 7	

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 445	Anexa XII partea II punctul 9	
Articolul 446	Anexa XII partea II punctul 11	
Articolul 447	Anexa XII partea II punctul 12	
Articolul 448	Anexa XII partea II punctul 13	
Articolul 449	Anexa XII partea II punctul 14	
Articolul 450	Anexa XII partea II punctul 15	
Articolul 451		
Articolul 452	Anexa XII partea III punctul 1	
Articolul 453	Anexa XII partea III punctul 2	
Articolul 454	Anexa XII partea III punctul 3	
Articolul 455		
Articolul 456 primul paragraf	Articolul 150 alineatul (1)	Articolul 41
Articolul 456 al doilea paragraf		
Articolul 457		
Articolul 458		
Articolul 459		
Articolul 460		
Articolul 461		
Articolul 462 alineatul (1)	Articolul 151a	
Articolul 462 alineatul (2)	Articolul 151a	
Articolul 462 alineatul (3)	Articolul 151a	
Articolul 462 alineatul (4)		
Articolul 462 alineatul (5)		
Articolul 463		
Articolul 464		
Articolul 465		
Articolul 466		
Articolul 467		
Articolul 468		
Articolul 469		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 470		
Articolul 471		
Articolul 472		
Articolul 473		
Articolul 474		
Articolul 475		
Articolul 476		
Articolul 477		
Articolul 478		
Articolul 479		
Articolul 480		
Articolul 481		
Articolul 482		
Articolul 483		
Articolul 484		
Articolul 485		
Articolul 486		
Articolul 487		
Articolul 488		
Articolul 489		
Articolul 490		
Articolul 491		
Articolul 492		
Articolul 493 alineatul (1)		
Articolul 493 alineatul (2)		
Articolul 494		
Articolul 495		
Articolul 496		
Articolul 497		
Articolul 498		

▼C2

Prezentul regulament	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 499		
Articolul 500		
Articolul 501		
Articolul 502		
Articolul 503		
Articolul 504		
Articolul 505		
Articolul 506		
Articolul 507		
Articolul 508		
Articolul 509		
Articolul 510		
Articolul 511		
Articolul 512		
Articolul 513		
Articolul 514		
Articolul 515		
Articolul 516		
Articolul 517		
Articolul 518		
Articolul 519		
Articolul 520		
Articolul 521		
Anexa I	Anexa II	
Anexa II	Anexa IV	
Anexa III		